

K. Homer.

ΟΜΗΡΟΥ
ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΣΤΝ

ΤΟΙΣ ΣΧΟΛΙΟΙΣ,
ΒΑΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ

ΥΜΝΟΙ
ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΛΕΙΨΑΝΑ.

ΤΜΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

ΕΝ ΟΞΟΝΙΑ,

αψζ'.

1797

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

THEORETICAL AND PRACTICAL

TOTAL POTENTIAL

THEORY AND PRACTICE

THEORY AND PRACTICE OF THE ARTS
AND MANUFACTURES
OF THE UNITED STATES
OF AMERICA
IN THE YEAR 1840
BY
J. C. SMITH
OF THE
BUREAU OF THE
CENSUS
AND
MANUFACTURES
OF THE
UNITED STATES
OF AMERICA
PUBLISHED BY
J. C. SMITH
OF THE
BUREAU OF THE
CENSUS
AND
MANUFACTURES
OF THE
UNITED STATES
OF AMERICA
NEW YORK
1840

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Α

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΘΕΩΝ ἀγορὰ γίνεται περὶ τῶν ὀδυσσέων εἰς Ἰθάκην πεμφθῆναι ἀπὸ τῆς
Καλυψούς νήσου· μεθ' ἣν ἡ Ἀθηναῖα εἰς Ἰθάκην παραγίνεται πρὸς Τη-
λέμαχον, ὁμοιωθεῖσα Μέντη βασιλεῖ Ταφίων. Γενομένης δὲ ὁμιλίας, παραινίσασα
ἡ Ἀθηναῖα Τηλεμάχῳ, παραγενέσθαι διὰ τὴν τῶ πατρὸς ζήτησιν, εἰς Πύλον μὲν,
πρὸς Νέστορα, εἰς Σπάρτην δὲ, πρὸς Μενέλαον, ἀπαίρει, ἔμφασιν δῶσα ὡς θεὸς εἴη·
καὶ τῶν μνηστῆρων γίνεται εὐωχία.

Ο Δ Υ Σ Σ Ε Ι Α Σ Α

Τ Ο Υ Ο Μ Η Ρ Ο Υ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

*Αλφα, Θεῶν ἀγορῇ, Ὀδυσσῆϊδι Παλλὰδι θάρσος.

ΑΝΔΡΑ μοι ἔννεπε, Μῆσα, πολύτροπον, ὅς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε.
Πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἶδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω.
Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα, ὃν κατὰ θυμὸν
Ἀρνύμηνος ἦν τε ψυχῇ καὶ νόσον εἰταίρων.

5

1 ΑΝΔΡΑ. Νῦν τ' φύσει. ἢ γὰρ εὐ-
ρίσκετο δύο ἐπίθελα ἄνευ κυρίως ἢ προσωπο-
ποιή. δηλοῖ ἢ καὶ τὸν ἀνδρείον, ὡς, Ἀνδρὸς
ἀκοιτίσαντο. καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχον-
τα, ὡς, Νήπιος, ὅς πε νῦν γε μετ' ἀνδρῶν
ἵζει ἀριθμῷ καὶ τ' γήματι, ὡς, Ἀνδρα
μὲν ὧ ἔδοσαν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
καὶ τ' φύσει, Ἀνδρες κίχλησκον, καλῶν
οἱ τε γυναῖκες. ΕΝ. Εἰπέ. ΠΟΛ. Ἐπὶ
πολλὰ τρέπειν τὴν διάνοιαν, συνετὸν, ἢ
πολλῶν ἐμπειροῦν τρώων.

2 ΠΑΛ. Ἐπλανήθη. ΕΠ. Ἀντὶ τοῦ,
ἀφ' ὅς τὴν Τροίαν. ΙΕ. Διὰ τὸ τετα-
χίον ἐπὶ Θεῶν, ἢ διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία

εὐσέβειαν. ΕΠ. Ἐπόρθησεν.

3 ΑΣΤ. Πόλεις.

4 ΠΟΝ. Θαλάσση. ΑΛΓ. Ἐνταῦ-
θα σικτίος, εἴτα ὃν καὶ θυμὸν ἀρνύμεν,
τὸ ἐφ' ἑαυτῷ περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυτὸν,
καὶ τὰς εἰταίρας, ἢ ἀντὶ τοῦ κατακλασθό-
μεν τὴν ἑαυτῷ ψυχὴν, καὶ τὴν εἰς τὸ οἴ-
κον τιμωρίαν, ὑπὲρ τῶν εἰταίρων. οἷον αὐτὸς
ἀπολέσθαι θέλων, ἵνα σώσῃ τὰς εἰταίρας,
διαληπτόν ἐπὶ τῷ καὶ νόσον. ΟΝ. Κα-
τὰ τὴν ἑαυτῷ ψυχὴν.

5 ΑΡ. Ἀντικαταλασσομένους. ΗΝ.
Τὴν ἑαυτῷ νόσον ἐν φρεσὶ, τὴν οἰκαδὲ
ἐπάνοδον.

B 2

*Αλ'

Ἄλλ' ἔδ' ὥς ἐπάρξας ἐρρύσατο, ἰέμελρός περ·
 Αὐτῶν γὰρ σφετέρησιν ἀτρεδαλίησιν ὄλοντο·
 Νήπιοι, οἱ κατὰ βῆς ὑπερβάνοντες Ἡελίοιο
 Ἥροδιον· αὐτὰρ ὁ ποῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἡμᾶρ.
 Τῶν ἀμόθεν γε, θεᾶ, θύγατερ Διός, εἰπέ κ' ἡμῖν.
 Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἶπὸν ὄλεθρον,
 Οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
 Τὸν δ' οἷον νόστος κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
 Νύμφη πότνι ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεῶων,
 Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶνα.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ἔπος ἤλθε, πειπλομένων ἐκπαυτῶν,
 Τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἰκόνδε νέεσθαι
 Εἰς Ἰθάκην, ἔδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
 Καὶ μὲν οἷσι φίλοισι θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἀπάντες,
 Νόσφι Ποσειδάωνος· ὃδ' ἀσπερχὲς μὲνέαιεν

10

15

20

6 ΕΡ. Ἐσώσεν. ΙΕΜ. Καὶ περ προ-
 θυμέμενος.

7 ΣΦΕ. Ταῖς ἑαυτῶν. ΑΤ. Φρενο-
 βλαδείαις. ΟΔ. Ἀπώλοντο.

8 ΝΗ. Ἀφρονες, ἀνόητοι. ΟΙ. Ἐμ-
 νήδη τέτων, ἐπεὶ ἐν προαιρέσεως ἀδική-
 σαντες, ἀπώλοντο. ΥΠ. Ἐπιθεικῶς ὁ
 ἥλιος· ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ἡσί-
 οδος ὃ Ὑπερίωνος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν.

9 ΝΟΣ. Τὴν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέ-
 ραν.

10 ΤΩΝ. Τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσεῖα,
 ὁπόθεν θέλεις, πρᾶξεων ἀπὸ τινος μέρους
 ἀρξαμένη διηγῆ ἡμῖν. ΑΜ. Ποθέν. ἐξ
 λέξεως τῆς Ἀττικῆς. ἢ ἀπὸ τινος μέρους,
 ὁπόθεν θέλεις. ΘΥ. Ἀπὸ τῆς, ὧς μέσσα.
 ΕΙ. Ὡς σὺ οἶδας, ἵνα κ' ἡμεῖς γνῶμεν.

11 ΑΙ. Δεινὸν, χαλεπὸν.

12 ΟΙ. Εἰς τὰ οἰκεία, ἐπὶ τῆς οἰ-
 κίας.

13 ΟΙ. Μόνον, ὁποῖον. ΝΟΣ. Τῆς
 οἰκαδὲς ἐπανόδου. ΓΥΝ. Οἰκείως προ-
 τείδειν ἵνα καταφρονήσῃ καὶ θεᾶς ἐρώ-
 σης.

14 ΠΟΤ. Σεμνὴ, ἐντιμος, σεβασ-
 μία. ΕΡ. Κατεῖχεν, ἐκώλυνεν. ΚΑ.
 Ἀτλαῖος θυγάτηρ. ΔΙΑ. Ἐνδοξοτάτη.

15 ΣΠΕ. Σπηλαιόις. ΓΛΑ. Κόι-
 λοις, βαδείσιν. ΔΙ. Ἐπιθυμῶσα. ΠΟ.
 Ἄνδρα.

16 ΠΕΡ. Περιερχομένων, τελειομε-
 νων.

17 ΤΩ. Ἐν ᾧ αὐτῷ. ΕΠΕ. Εἰμαρ-
 μένοι γενέσθαι ἐποίησαν.

18 ΕΝ. Τότε, χρονικὸν ἐπὶ ῥήματι
 καὶ τόπῳ. ΠΕ. Διαπεφυγώς. ΑΕΘ.
 Κακοπαδεύων.

19 ΟΙ. Τοῖς ἑαυτῷ. ΕΛ. Ἥλιον.

20 ΝΟΣ. Χωρὶς. ΟΔ. Οὗτος δι-
 ὄλεσ. ΜΕΝ. Ἐχολῶτο, ὠργίζετο.

Ἀντιθέω

Ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἰκέσθαι.

Ἄλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
(Αἰθίοπες, τοὶ διχθαῖ δεδαΐαται, ἔρχαται ἀνδρῶν,
Οἱ μὲν δυσσμένους ὑπερίονος, οἱ δὲ ἀνιόντος,)

Ἀντιόων Τάυρων τε καὶ ἀρνειῶν ἐκατόμβης.

25

Ἐνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίᾳ ἀθροοὶ ἦσαν.

Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίοχοιο,

Τόν ῥ' Ἀγαμέμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέσσης·

30

Τῷ ὅγ' ἐπιμνηθεῖς, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·

ᾧ ὦ πόποι, οἷον δὴ νῦν θεὸς βροτοὶ αἰτιώωνται·

Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

Σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόνον ἄλγε' ἔχουσιν.

ὦς καὶ νῦν Αἰγίοχος ὑπὲρ μόνον Ἀτρεΐδαιο

35

21 AN. Ἰσοθέω καὶ ἀρετήν. ΠΑ. Πρίν, πρότερον.

22 ME. Μετῆλθεν. ΤΗΑ. Μακρὰν οἰκῶντας.

23 ΔΙΧ. Διχῶς, εἰς δύο. ΔΕΔ. Νε- νέμην), μεμερισμένοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ αὐ- τῶν ἐπ' ἀνατολὰς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσ- μάς· τινες δὲ πρὸς τῇ Νεΐλῃ χιζέσθαι αὐ- τὲς λέγουσιν.

24 ΔΥΣ. Τῷ πρὸς δύοσιν ἡλίᾳ. βέ- λεται δὲ εἰπεῖν τὰς Αἰθίοπας, τὰς πρὸς δύοσιν ὄντας. AN. Ἀνατέλλοντες. τὰς ἀνατολικὰς δηλοῖ.

25 AN. Μεταληψόμενος, ἥτοι ὑπαν- τῶν, ἢ μεταλαμβάνων. ΕΚΑ. Μεγάλης δυσίας.

26 ΔΑΙ. Εὐωχία. ΠΑΡ. Παρὼν, ἀπαρτίων.

27 ΟΛ. Τῷ τῷ Ὀλυμπεῖν οἰκῶντι.

ΑΘΡ. Ὀμῶ.

28 ΤΟΙ. Ἐν τέτοις δὲ τοῖς θεοῖς. ΜΥ. Λόγων. ΗΡ. Προκατήρχετο. ΠΑ. Ὁ Ζεὺς.

29 ΜΝΗ. Ὑπεμνήσθη. ΑΜ. Ἦτοι καλῶ πρὸ τῷ μοιχεύσαι, ἢ τῷ γένος ἀγαθῷ.

30 ΤΟΝ. Ὅντινα δὴ. ΤΗ. Οὐ πόρ- ρωθεν δόξα διέρχεται.

31 ΜΕΤ. Ἐν αὐτοῖς εἶπεν.

32 Ω. ὦ παπαί. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα χετλιασμῷ δηλωτικόν. ΑΙ. Αἰτιῶνται.

33 ΕΞ. Ἐξ ἡμῶν. ΦΑ. Λέγουσι. ΟΙ. Τὸ ἐξῆς· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῆσιν ἀ- τασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἐαυτῶν ἐν ἴσῳ τῷ, αὐτοὶ αἰτιαὶ εἰσιν. οἱ δὲ περισσὸν τὸ καὶ σύνδεσμον ἢ σικτέον οἱ δὲ.

34 ΑΤ. Ἀτασθαλίαις, ἀμαρτίαις. ΥΠ. Ὑπὲρ τὸ υπερβαίνον.

- ' Γῆμ' ἄλοχον μνηστῆν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαίῃα,
 ' Εἰδὼς αἰπὺν ὀλέθρον, ἐπεὶ πρὸ οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
 ' Ερμείαν πᾶμφαντες εὐσκοπον Ἀργεῖφόντιν,
 ' Μῆτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάαδαι ἄκοιτιν
 ' Ἐκ γὰρ Ὀρέσαιο τίσις ἔσεται Ἀτρεΐδαο, 40
 ' Ὀππότε ἂν ἠθήσῃ τε καὶ ἥς ἡμέρεται αἶης.
 ' Ὡς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' ἔφρένας Αἰγιάδοιο
 ' Πείθ' ἀρχατὰ φρονέων· νῦν δ' ἄθροα πάντ' ἀπέτισε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ' Ὡ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων, 45
 ' Καὶ λίην κενὸς γε εἰκότι κεῖται ὀλέθρῳ·
 ' Ὡς δ' ὀπλοῖτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
 ' Ἀλλὰ μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
 ' Δυσμόρῳ, ὃς δὴ δητὲρ φίλων ἀπο πῆμαλα πάχει,
 ' Νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλὸς ἐστὶ θαλάσσης, 50

36 ΓΗ. Ἐγμεν. ΑΛ. Γαμετήν. ΜΝΗ. Τὴν ἐν μνηστῆρας γεγαμημένην γυναῖκα. ΝΟΣ. Ὑποστρέψαίῃα, ἐπανελεῖδοντα.

37 ΕΙ. Ἐπιτάμεινος. ΠΡΟ. Προεῖπομεν αὐτῷ.

38 ΑΡ. Τὸν ἀργὸν φόνον καὶ εἰρηνικόν. ἢ τὸ φονεύσαντα Ἀργον, τὸ πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν ἰώ.

39 ΚΤΕΙ. Ἀνελίῃ, φονεῦσαι. ΜΝΑ. Μνηστεύεσθαι.

40 ΤΙ. Ἀντὶ τῷ ἔκτισις, τιμωρία, κόλασις. ΕΣ. Γενήσεται. ΑΤ. Μετὰ τούτῳ ὑπερικτίον, ἢ τέττε Ἀτρεΐδαο Ἀγαμέμνονος ἔ' Ὀρέσθ.

41 ΗΡΗ. Ἀκμάσῃ. ΙΜ. Ἐπιθυμεί.

42 ΑΛΛ. Κῆρ τέττε δηλονότι δύο περὶ ἑκάστου εἰσὶν ἐμαρμέναι. αἰρεῖται ἢ ἑκάστος ἢ βέλε).

43 ΑΘ. Ὁμῆ πάνῃα. ΑΠ. Ἀπέδωκεν.

45 ΥΠ. Ἐνδοξότατε, ὑπερέχων. ΚΡΕΙ. Βασιλέων, ἀρχόντων.

46 ΛΙ. Πάνυ μὲν ἔν. ΕΟΙ. Ὁμοίῳ. ΟΛ. Θανάτῳ.

47 ΩΣ. Ἐμφαίνει τὰς μνηστῆρας. ΡΕ. Ἐπιειλοῖν, παρὰ τὸ αἶμα πρᾶτῃων.

48 ΔΑΙΦ. Πολεμόφρονι. δαῖς γὰρ ἡ μάχη. ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης λέγῃ, Διδακνύῃ κατὰ φρένας, τετέστι μεμαδηνύῃ, ἐξ ἧς τὴν συνειτὴν καὶ σάφρονα βέλε) δηλῶν. ΔΑΙ. Διακόπτει). Τὸ γὰρ καίε) ἐρώσης.

49 ΔΥΣ. Κακομόρῳ. ΔΗ. Πολλά. ΑΠ. Πόρῳ τῶν φίλων.

50 ΑΜ. Τῇ κύκλῳ τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιέρρευσμένη. ΟΘ. Ἀντὶ ἔ' ὕπε. ΟΜΦ. Τὸ μεταίτατον. ΘΑ. Μίσση τῆς περὶ αὐτὴν θαλάσσης, ἢ τὸ βάθος.

Ἐ Νῆσος

- ' Νῆσος δένδρῃεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
 ' Ἀτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρωνες, ὅς τε θαλάσσης
 ' Πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
 ' Μακρὰς, αἱ γαῖάν τε καὶ ἔρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
 ' Τῷ θυγάτηρ δύσλινον ὀδυρόμενον κατέρυκει· 55
 ' Αἰεὶ δὲ μαλακῶσι καὶ αἰμυλίοισι λόγοισι
 ' Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης Ἰππλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ' Ἰέμενος καὶ καπνὸν δόπιδρώσκοντα νοῆσαι
 ' Ἦς γαίης, θανέειν ἰμέρεται· ἐδὲ νυ σὶ περ
 ' Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπει· ἔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς 60
 ' Ἀργείων πρὸς νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
 ' Τροίῃ ἐν ὄρεϊ; τί νύ οἱ τόσων ὠδύσαο, Ζεῦ;
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ' Τέκνον ἐμόν, πῶόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
 ' Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοοίμην; 65
 ' Ὅς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
 ' Ἀθανάτοισιν ἔδωκε τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσι;

51 ΝΑΙ. Οἰκεῖ.

52 ΑΤΛ. Ἡσίودος δὲ, ἐν Θεογονίᾳ, φησὶ, τὴν Καλυψὶν θυγατέρα Ὀκεανῶ καὶ Τηθύος. ΟΔ. Ὀλεθρίη. ἐπεὶ πολέμιος τοῖς θεοῖς· οἱ ᾗ τὸ ἐξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρωνος. Οἱ δὲ ἐδάστυαν, ἵνα ᾗ, περὶ τῶ ὅλων φρονήντος. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀτλας τὸν κόσμον βαρύνων παραδίδεται. ἡ ἐγέγραπτο καὶ τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ὀλοόφρων. (ὅ ἐστιν ολοόφρων) εἴτα τίς μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ ο σ.

53 BEN. Βάθη. EX. Νῦν ἐπιμελεῖ· ὡς κακεῖ, Καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον. ἡ κρατεῖ καὶ βαρύνει. ΚΙ. Στύλεις.

54 EX. Διείργουσιν.

55 ΤΟΥ. Τέτε. ΔΥΣ. Ἀθλιον. ΟΔ. Ἀποκλαιόμενον.

56 ΑΙ. Παραλογιστικοῖς ἢ εὐνοικοῖς, καὶ οἱονε συγγενικοῖς, τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσήκουσιν.

57 ΘΕΛ. Ἀπατᾷ. ΕΠΙ. Ἐπιλάθεται, ἀμνημονήσει.

59 ΓΑΙ. Ἐνταῦθα σικτίον. τὸ γὰρ ὅλον, ὁ πρότερον ἐπιθυμῶν καπνὸν τῆς πατρίδος ἰδεῖν, νῦν εὐχεται διὰ τὰ καλέχοντα τελευτῆσαι.

60 ΕΝ. Μεταίροπὴν λαμβάνει. ΟΥ. Ἐκεῖνος μὲν τὰ παρ' αὐτῷ ἐπιθύων. σὺ δὲ ἢ κεχαρισμένως ἐλάμβανες.

61 ΡΕ. Θύων, πρᾶττων.

62 ΕΥ. Πλατεῖα. ΤΙ. Διατὶ δὴ αὐτῷ; ΩΔ. Ἐχολώδης, ἀργισθῆς.

66 ΠΕ. Ἀντί· Ἐ, περὶ ἐστὶν ἀπάντων καὶ συνέσει, καὶ εὐσεβείᾳ.

- ' Ἀλλὰ Ποσειδάων γαῖοχος ἀσκελὲς αἰὲν
 ' Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμῷ ἀλάωσεν,
 ' Ἀντίθεον Πολύφημον, ὃς κράτος ἐς μέγιστον 70
 ' Πᾶσι Κυκλώπεσι· Θόωσα δὲ μιν τέκε νύμφη,
 ' Φόρκυνος θυγάτηρ ἀλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
 ' Ἐν ἀπέσσι γλαφύροισι Ποσειδάωνι μιγῆσα.
 ' Ἐκ τῆ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 ' Οὔτι κατ' ἀκτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ παλίδος αἴης. 75
 ' Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἶδε περὶ φραζώμεθα πάντες
 ' Νόσσην, ὅπως ἔλθῃσι· Ποσειδάων δὲ μεθήσθ'
 ' Ὅν χόλον· ἢ μὲν γάρ τι θυήσεται ἀντία πάντων
 ' Ἀθανάτων, ἀέκητι θεῶν, ἐρλδαινέμεν οἶος.
 Τὸν δ' ἡμεῖς ἐπεὶα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ· 80
 ' ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
 ' Εἰ μὲν δὴ νῦν τῷτο Φίλον μακάρεσσιν ἰεοῖσι,
 ' Νοστήται Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὄνδ' ὁδμονδῆ,
 ' Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα Διάκτορον Ἀργεϊφόντιν

68 ΓΑΙ. Ὁ τὴν γῆν ὀχῶν, ἢ ὑπὸ τῇ γῆν ὀχόμενος. ΑΣ. Ἀμετακινήτως· κατὰ τὴν γῆν τῇ σκελῶν, ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. ΑΙ. Αἰεὶ καὶ διαπαντός.

69 ΚΕ. Ὠρίσας. ΑΔ. Ἐτίφλωσεν.

70 ΑΝ. Νῦν τὸν ἐναντιόμενον τοῖς θεοῖς, τὸν ἀσεβῆ. ΟΟΥ. Οὔτινος. ΕΣ. Ὑπῆρχεν.

71 ΘΟ. Μήτηρ Πολυφῆμῳ Κύκλωπος κυρίως ἔως λεγόμενη.

72 ΦΟΡ. Ἐνάλιος γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. ΜΕ. Βασιλεύοντος συνιδως γὰρ τοὺς ἐπάρχους βασιλεῖς ἔλεγον· ἢ συναπτίειν μέδοντος ἐν σπέσσι, ὥς ἐν σπηλαίοις ὁ Ποσειδάωνος γυνήθηται τὴν Κύκλωπα.

73 ΜΙ. Κοινωνήσασα.

74 ΕΚ. Ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. ΕΝ. Ὁ τὴν γῆν κινῶν. ἐνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

75 ΚΑ. Ἀναίρει. ΠΛΑ. Πλανῶσθαι ποιεῖ. ΑΠΟ. Πόρρω.

76 ΠΕ. Βελευσώμεθα.

77 ΝΟΣ. Τὴν ἐπάνοδον. ΜΕ. Ἐάσει, παύσει.

78 ΑΝ. Ἀντικρύ.

79 ΑΕ. Ἀκροῖον γνώμη. ΕΡΙ. Φιλονεικεῖν.

82 ΦΙ. Προσφιλὲς, ἀρετόν.

83 ΝΟΣ. Ἐπανιδεῖν. ΟΝ. Εἰς τὸ αὐτὸ οἶκον.

84 ΔΙ. Ἀγέλον σαφῆ.

· Νῆσον

- 85 Νῆσον ἐς Ὠρυγίην ὀτρύνομεν, ὅφρα τάχιστα
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἴπη νημερτὰ βελλῷ,
 Νόστον Ὀδυσῆος ἑλασιφρονος, ὥς κε νῆλαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὅφρα οἱ υἱὸν
 Μᾶλλον ἐποτρύνω, καὶ οἱ μῆρος ἐν φρεσὶ θείω,
 90 Εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιῆς,
 Πᾶσι μνηστῆρεςιν ἀπειπέμεν, οἵ τε οἱ αἰεὶ
 Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίπδας ἑλικας βῆς.
 Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντας,
 Νόστον πευσόμενον πατρὸς Φίλας, ἣν παῖς ἀκῆση,
 95 Ἥδ' ἵνα μιν κλέος ἐδὴλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχουσιν.
 Ὡς εἰπῶς, ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμδρόσια, χρύσεια, τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὑγρῇν,
 Ἥδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πονοῖς ἀνέμοιο·
 Εἴλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὄξει χαλκῷ,
 Βελυθὺ, μέγα, σβαρὸν, τῷ δάμνησι εἴχας ἀνδρῶν
 100 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσειαι ὄβριμοπάτρη·
 Βῆ ᾧ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἵξασα·
 Στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δῆμῳ, ἵππ' ἐπ' οὐδύροισι Ὀδυσῆος,

85 ΩΓ. Ἡ Καλυψὺς νῆσος. ΟΤ. Παρορμήσωμεν, ἐπεῖξωμεν.

86 ΕΥ. Εὐκόμῳ, ἀπὸ μέγας καλῆ.

87 ΤΑ. Τῇ ἑαυτῇ φρονήσει πάντα ὑπομένοντος. ΝΕ. Ἐπανέλθῃ.

89 ΕΠ. Παρορμήσω.

90 ΑΧ. Τὸς Ἰθακήσιους.

91 ΑΠ. Ἀπαγορεύσαι. ΟΙ. Οἱ τινες αὐτῶν.

92 ΑΔ. Ἦτοι λεπτὰ, πρὸς σύγκρισιν ἑβδων, ἢ ἀντὶ τῶ ἀδινῶς, ἵνα ἡ, πυκνῶς καὶ συνεχῶς. ΕΛ. Ἐλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας.

93 ΗΜ. Ἀμμάδῃ.

94 ΠΕΥ. Ἀκυσόμενον. ΗΝ. Ἐάν πε.

97 ΑΜ. Ἀφάρτα, χρύσια, τίμια. ΤΑ. Ἀπὸ αὐτῆν.

98 ΑΠ. Τὴν πῆρας καὶ τέλος μὴ ἔχουσαν. λέγει δὲ τὴν γῆν. ΑΜ. Ἰσα ἀνέμῳ.

99 ΕΙ. Ἀδιτῆνται μετὰ ἀγρίοισιν, ὅτι ἐν τῇ καὶ τῆς Ἰλιάδος καλῶς. ΑΚ. Ἐγομωμένοι.

101 ΚΟ. Ὀργισθήσεται. ΟΒ. Ἐν κατὰ κατὰ τὰ πατρός· ὄβριμοι καὶ ἰσχυροὶ πατέρας ἔχουσα.

102 ΒΗ. Ἐβη, ἐπορεύθη.

103 ΔΗ. Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ, ὅπερ ἦν τὸ Ὀδυσσεὺς βασιλεῖον.

Οὐδ' ἐπ' αὐλείᾳ παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,

Εἰδομένη ξείνῳ Ταφίων ἡγήτορι Μέντῃ.

105

Εὖρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγένορας· οἱ μὲν ἔπειτα

Πεσσοῖσι προπάραιτε θυράων θυμὸν ἔτερπον,

Ἕμῃροι ἐν ρινοῖσι βοῶν ἔς ἕκτανον αὐτοί.

Κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρυνοὶ θεράποντες,

Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,

110

Οἱ δ' αὐτε πωτόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας

Νίζον, καὶ περτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ दाτεῦντο.

Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἰδὲ Τηλέμαχος θεοειδής·

Ἦτο γὰρ ἐν μνηστῆρσι Φίλον τέτιμμένος ἦτορ,

Ὀδοόμενος πατέρ' ἐοθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἶποθεν ἐλθὼν

115

Μνηστῆρων τ' μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θέει,

Τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχει, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσει.

Τὰ Φρονέων, μνηστῆρσι μετρήμενος, εἶσδ' Ἀθήνην·

Βῆ δ' ἰδυὺς πορθύροιο, νημεοσῆθη δ' ἐνὶ θυμῷ

Ξεῖνον δητὰ θύρησιν ἐφεισμένον· ἐγγύθι δὲ σῆς

120

104 ΟΥ. Βαδμῶ, φλιάς. ΠΑ. Τῇ χειρί.

105 ΤΑ. Τάφος ἢ νῆσος τ' Ἐχινάδων, ἣν κατώκειν Τηλεβοά.

106 ΑΓ. Ἄγαν αὐθάδεις, ὀδριστές.

107 ΠΕΣ. Τοῖς κύβοις, ἀπὸ δὲ τῆ παίζου ἐχημάτων, ἢ παρὰ τὸ πίπτεν, βολίοις τὸ πειθεῖν· πεισοὶ δὲ οἱ ψῆφοι. ΠΡΟ. Ἐμπροθεν.

108 ΗΜ. Διὰ τέτυ τὸ βίαιον ἐμφαίνει τ' μνηστῆρων, τὸ τὰς βύσσας ὑποτρυνύνει τοῖς θεόνοις καθημένων. ΡΙ. Βύσσαις. ΕΚ. Ἀνείλον.

109 ΟΤ. Δραστηκοί.

110 ΟΙ. Κήρυκες· οἱ δὲ, θεράποντες· οἱ μὲν, οἱ δὲ, ὀχῆμα Γοργότης.

111 ΠΟ. Πανταχοθεν τετρημένοις.

112 ΝΙ. Ἀπένιπτον. ΙΔΕ. Ἀντὶ τῆ, καί. ΠΡΟ. Προετίθεσαν. ΔΑ. Ἐμέριζον.

114 ΤΕ. Τετιμωρημένος τὴν ψυχὴν.

115 ΟΣ. Ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φανταζόμενος, προσδοκῶν, ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑπερλέπων.

116 ΣΚΕ. Σκορπισμὸν, φυγὴν. ΘΕΙ. Ποιήσεις.

117 ΚΤΗ. Δώμασι. ΑΝ. Βασιλείοις.

118 ΤΑ. Ταῦτα ἐνθυμέμενος. ΜΕ. Σὺν αὐτοῖς καθήμενος.

119 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας, ὡς ἐπὶ τὸ πρὸ θυρον· ἐκ ἔνδον, ἀλλὰ πρὸ τ' ἐν τῷ τυκτῷ καλεμένῳ δαπέδῳ. ΝΕ. Μεμπλὸν ἡγήσατο.

Χεῖρ'

Χεῖρ' ἔλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,

Καί μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσήδα·

· Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἅμμι φιλήσεις, αὐτὰρ ἔπειτα

· Δείπνε πασάμενος μυθήσεαι ὅτιέ σε χρή.

· Ὡς εἰπὼν ἠγείθ', ἡ δ' ἔσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·

125

Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἔντοθεν ἔσαν δόμῃς ὑψηλοῖο,

Ἐγχος μὲν ῥ' ἔστησε φέρον πρὸς κίονα μακρὴν,

Δροδόκης ἔντοθεν εὐζὸς, ἔνθα περ ἄλλα

Ἐγχε' Ὀδυσῆος θαλασίφρονος ἴσατο πολλά·

Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἰσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσας

130

Καλὸν, δαιδάλεον, ὑπὸ δὲ θρήνους ποσὶν ἦεν.

Πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν ἴετο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων

Μνηστῆρων, μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῶ,

Δείπνω ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,

Ἥδ' ἵνα μιν πατρὸς ἀποικοιμένηοιο ἔροιτο.

135

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσα

Καλῇ, χρυσεῇ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

123 ΦΙ. Φιλοφρονήθησιν, ξενοδόχησιν.

124 ΔΕΙ. Τὸ καὶ τὴν ἡμέραν ἀρίστη. ΜΥ. Εἰς λόγους ἡξίεις καὶ λέξιεις. ΟΤ. Εἴ τιμός σοι χρεῖα ἐστί.

127 ΚΙ. Στύλον.

128 ΔΟΥ. Δορατοθήκης. νοητέον δὲ ἀπεξυδάσθαι τὰς κίονας, καὶ ἐνταῦθα ἀποτίθεσθαι τὰ δόρατα. ΕΝΤ. Ἐσωθεν. ΕΥ. Καλῶς ἐξεσμένης.

130 ΛΙ. Λεπτόν περὶ βόλαιον. ΠΕΤ. Ἀπλώσας.

131 ΔΑΙ. Ποικίλον. ΘΡΗ. Ὑποπόδιον.

132 ΚΑΙ. Δίφρον, ἀνάκλιτρον ἐχοῦσα καθεδρὰν. ΘΕ. Ἀπέθειο. ΕΚ. Χωρίς, ἰδίᾳ, ἐξῶθεν.

133 ΑΝ. Λυπηθεὶς. ΟΡ. Κυρίως μὲν τὴν ἐν ὄρει ψόφον. ἔτι γὰρ καὶ τὸ ἐντυμον ὀρομαγδῶ, οὖν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβου.

134 ΑΔ. Ἀνδρῶς διατεθείη. ΥΠ. Ὑπερφάνοις, ὑπερσπόνδοις. ΜΕ. Συνελθὼν.

135 ΑΠ. Ἀπόντος, ἀποδημῆντος. ΕΡ. Ερωτήσεαι, πύθοιο.

136 ΧΕΡ. Τὰ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὑδάτια. ΑΜ. Θεράπεινα, ἀπὸ τῆς περὶ τὴν δίσποιναν πολειῖδος, ὅπερ ἐστὶν ἀναγρέφεισθαι. ΠΡΟ. Ἀγρίῳ προχύλικῳ. ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ, τὴν καθ' ἡμᾶς ἔστι. ΕΠ. Ἐπέβαλεν.

137 ΛΕ. Τὴν καθ' ἡμᾶς χερσίν.

Νίψασθαι·

Νίψαδά· ὧρ'α δὲ ξέστην ἐτάνασε τράπεζαν.
 Σίτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρεσα,
 Εἶδατα πόλλ' ὀπιθεῖσα, χαριζομένη παρέοντων. 140
 Δαιτρός δὲ κρετῶν πῖνακας παρέθηκεν αἰέρας
 Παντοίων, ὧρ'α δὲ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
 Κήρυξ δ' αὐτοῖσι γάμ' ἐπ'ώχετο οἰνοχοσίων.
 Ἔς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγῆνορες· οἱ μὲν ἐπεῖτα
 Ἐξέης ἔζοντο κατὰ κλισμῆς τε θρόνους τε· 145
 Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχθσαν,
 Σίτον δὲ δμῳαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον.
 Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο 150
 Μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει·
 Μολπή τ' ὀρχησὺς τε· (τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαίτης.)
 Κήρυξ δ' ἐν χερσὶ κίθαριν περικαλλέα θῆκε
 Φημίω, ὅς ῥ' ἦειδε ὧρ'α μνηστῆρσιν ἀνάγκη.

138 ΕΕ. Τὴν καλῶς ἐξεσμένην, καὶ κατισκευασμένην. ΕΤ. Ἐξέτεινε, παρέθηκε.

139 ΑΙ. Αἰδῆς ἀξία, τιμία. ΤΑ. Ταμίχως, φύλαξ.

140 ΕΙ. Βρώματα, ἰδέσματα. ΧΑ. Ἐκ τῶν παρόντων ἐπιδιδῶσα.

141 ΔΑΙ. Μάγειρος, ὁ διανέμων τὰ κρέα.

142 ΠΑΡ. Παρ' αὐτοῖς δέ.

143 ΘΑ. Τὸ σπυδαῖον τῷ κήρυκος δηλοῖ. ΘΑ. Πυκνῶς, συνεχῶς. ΕΠ. Ἐπορεύετο. ΟΙ. Οἰνοχοῶν, κερῶν.

144 ΑΓ. Ἄγαν αὐθάδεις.

145 ΕΖ. Ἐκαδέδωσαν. ΚΛΙ. Δίφρος, καδέδρας.

146 ΕΧ. Ἐπέβαλλον.

147 ΠΑΡ. Παρασώρευον. ἐν τέττε

δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἰδεσμάτων ἐμφαίνει. ΚΑΝ. Κανισκίοις.

148 ΟΝ. Τὰ ὄησιν ἐμποῦντα ἰδέσματα. ΙΑΛ. Ἐδίδωσαν, ἐξέτειναν.

150 ΑΥ. Ἐπεδὴ δέ: ΠΟ. Ποτοῦ. ΕΔ. Βρώσεως. ΕΞ. Ἐπλήρωσαν τὴν ἐπιθυμίαν.

151 ΤΟΙ. Πιδανῶς ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν ᾔῃ. ΜΕ. Ἐμελλεν.

152 ΜΟΔ. Ἡ μετ' ὥδης παιδιά· ἡ ὥδή. ΟΡ. Ὀρχησις. ΑΝ. Τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀνατιθεμένων.

153 ΚΙ. Κιδάραν. ΠΕΡ. Ἄγαν ἐκπερεπή.

154 ΟΣ. Προανεφώνησεν ἵνα ὁ Φημιος σωθῇ ἐν τῇ μνηστροφονίᾳ. ΗΕΙ. Ἦιδεν.

- Ἦτοι ὁ Φορμίζων ἀνεβάρητο καλὸν αἶδεν· 155
 Αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
 Ἄγχι χῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ παύσῃσθ' οἱ ἄλλοι·
 Ξῆνε φίλ', εἰ καὶ μοι νεμεσήσῃς ὅ, τί κεν εἴπω;
 Τέτοισι μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ αἰοιδῆ,
 Ρεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔλασιν 160
 Ἀνέρος, ἔδῃ παρ' αὐτῶν ὅσα πύθεται ὄμβρος,
 Κεῖμ' ἐπ' ἡπείρα, ἢ εἰν ἀλὶ κῦμα κυλίνδει·
 Εἰ κενὸν γ' Ἰθάκῃδε ἰδοίαιτο νοσήσαντα,
 Πάντες κ' ἀρησάμετ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
 Ἦ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθλὸς τε. 165
 Νῦν δ' ὁ μὲν ὥς ὑπὸ λῶλε κακὸν μῦθον, ἔδῃ τις ἡμῖν
 Θαλπάρῃ, εἴπερ τις Ὀπιδονίων ἀνθρώπων
 Φησὶν ἐλεύσεσθαι· ἔδ' ὤλετο νόστιμον ἡμῶν.
 Ἀλλ' ἄγε μοι τόδῃ εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 Τίς; πῶς εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις ἦδ' ἐτοίμη;
 Ὀπποῖός δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 Ἠγάγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἐμμεναὶ εὐχετόωνται; 170

155 ΦΟΡ. Κιθαρίζων. ΑΝ. Ἀνεκρέμετο, προσημιάζετο.

157 ΑΓ. Ἐγγὺς προσενεγκών. ΠΕΥ. Ἀκρόσθην.

158 ΝΕ. Μίμνη. Ο. Ὅπως ἂν.

159 ΑΟΙ. Ωιδῆ.

160 ΡΕΙ. Τὸ ἐξῆς, ἐπεὶ ρεῖ' ἀλλότριον. ΒΙ. Περιεσίαν. ΝΗ. Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον. ΕΔ. Ἐδίσσιν.

161 ΟΥ. Ὅς τινος. ΠΥ. Σήπεται.

162 ΕΠ. Ἐπὶ τῇ γῆς. ΕΙΝ. Ἐν τῇ θαλάσσῃ. ΚΥ. Κυλίει.

163. ΙΔ. Θεάσονται, ἴδοιεν.

164 ΑΡ. Εὐξαινο.

165 ΑΦ. Πλησιώτεροι.

166 ΩΣ. Οὕτως, ὥς ἔχει. ΑΠ. Ἀπώλετο, ἀπέναντι.

167 ΘΑΛ. Χαρά, παραμυθία, ἱλαρὴ, ἐλπίς, σωτηρία, ἀσφάλεια, σκέπη.

168 ΦΗ. Φαίη, εἴπη. ΕΛ. Ἐλθεῖν. ΩΛ. Ἀπώλετο. ΝΟΣ. Ἡ εἰς τὰ οἰκεῖα ἐπαροδοῦς.

170 ΕΙΣ. Ὑπάρχεις. ΠΟ. Ποῦ. ΤΟ. Γονεῖς.

171 ΟΠ. Ὅποιος. ΝΗ. Νηὺς, πλοῖον. ΑΦ. Παργένε.

172 ΕΥ. Καυχῶνται.

‘ Οὐ μὲν γάρ τι σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ’ ἰκέσθαι·

‘ Καί μοι τῆτ’ ἀγορεύσον ἐτήτυμον, ὅφρ’ εὖ εἰδῶ,

‘ Ἡὲ νέον μεθέπεις, ἥ κ’ πάτερωός ἐοσι

175

‘ Ξείνος ; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ

‘ Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

‘ Τοιγὰρ ἐγὼ τοι τὰυτὰ μάλ’ ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

‘ Μέντης Ἀγχιάλαιο δαΐφρονος εὐχομαι εἶναι

180

‘ Υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι Φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.

‘ Νῦν δ’ ὥδε ξὺν νῆϊ κατήλυθον ἡδ’ ἐτάροισι,

‘ Πλέων ἐπὶ οἶνοπα πόντον ἐπ’ ἄλλοθρόος ἀνθρώπων,

‘ Ἐς Τεμέσῃν μὲν χαλκόν· ἄγω δ’ αἶψα ναὸν σίδηρον.

‘ Νηὺς δέ μοι ἡδ’ ἔθηκεν ἐπ’ ἀγρῷ νόσφι πόλλης,

185

‘ Ἐν λιμένι Ρεΐθρῳ, ὑπὸ Νηίῳ ὑλήεντι.

‘ Ξεῖνοι δ’ ἀλλήλων πατρώιοι εὐχόμεθ’ εἶναι

‘ Ἐξ ἀρχῆς, εἶπερ τε γέροντ’ εἶρηαι ἐπελθὼν

‘ Λαέρτῳ ἦρωα· τὸ δ’ ἄγε περ φασὶ πόλινδε

173 ΟΥ. Πεζὸν μὲν γὰρ σε ἀδύνατον εἶδέν.

174 ΑΓ. Εἰπέ. ΕΤ. Ἀληθές. ΕΤ. Ἀσφαλῶς γινώ.

175 ΗΕ. Ἡ νῆως δὲ πρὸς ἡμᾶς ἔρχη. ΜΕ. Μιτέρχη, ἐλήλυθας.

176 ΙΣ. Ἐπίσαντα. ΔΩ. Δῶμα, οἶκημα.

177 ΕΠΙ. Ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο τῷ ἀνθρώπῳ, ἢ ἃ λόγον ἐποιεῖν το πᾶντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. ΕΠΙ. Συναναστρεφόμενος.

181 ΦΙΑ. Ναυτικοῖς.

182 ΩΔΕ. Οὐδὲ ποτε κεῖται παρὰ τῇ πωλητῇ τὸ ὥδε τοπικόν, ἀλλὰ αὐτὴ τῷ ἄνω.

183 ΟΙΝ. Μέλαινα πόντον. ΑΛΛ.

Ἀποδοκῆς, ξένος, βαρβάρης.

184 ΤΕ. Τεμέση πόλις Κύπρου, καὶ δὲ τινος, Ἰταλίας, ἣν νῦν Βρετανίαν καλεῖται. ΜΕ. Διὰ χαλκόν. ΑΓ. Κομίζω. ΑΙ. Μέλαινα, ἀντὶ τῆς ἀνέργαστος, ἢ λαμπρὸν ἀπὸ τῆς αἰδοῦστος πυρός.

185 ΝΗ. Τὸ ἡδὲ ἀναφορικῶς εἶρηκεν, ἀντὶ τῆς δεικτικῶς. ΝΗ. Ναῦς. ΗΔ. Αὐτῇ.

186 ΕΝ. Ὄνομα τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος· τὸ Ρεΐθρον, ἀπὸ τῆς συμπεδνηκός, ἐπεὶ δὲ ἔκρουεν ἔχει· ἢ ἀπὸ τῆς συρρεῖν εἰς αὐτὸν χειμάρρους ποταμὸς ἀπὸ τοῦ Νηΐου ὄρους. ΝΗ. Τῷ πρὸς ὑποδοχὴν νέων εὐδέτω ὄρει τῇ Ἰθάκῃς. ΥΛ. Ὑλῶδι.

188 ΕΙΡ. Ἐρωτήσεως.

‘ Ἐρχεσθ’.

- 'Ερχεσθ', ἀλλ' ἀπάνδρην ἐπ' ἀγρᾷ πῆματα πάχειν 190
 ' Γῆρ' σὺν ἀμφιπόλῳ, ἣ οἱ βρωῶν τε πόσιν τε
 ' Παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσι,
 ' Ἐρπύζοντ' ἀνὰ γυνὸν ἀλώῃς οἰνοπέδοιο.
 ' Νῦν δ' ἤλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
 ' Σὺν πατέρ'· ἀλλὰ νυ τόν γε θεοὶ βλάβησι κελεύθῃ. 195
 ' Οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 ' Ἀλλ' ἔτι πᾶς ζῶος κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
 ' Νήσω ἐν ἀμφιρῦτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
 ' Ἀγριοι, οἳ πᾶς κείνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
 ' Αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὥς ἐνὶ θυμῷ 200
 ' Ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὥς τελέεσθαι οἶω,
 ' Οὔτε τι μάντις ἔων, ἔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
 ' Οὔτι ἔτι δηρόν γε Φίλης ἀπο πατρίδος αἴης
 ' Ἔσεται, ἐδ' εἰπέρ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχουσιν·
 ' Φεράσεται ὥς κε νήταί, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν. 205
 ' Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ αἵρεκέως κατάλεξον,
 ' Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πᾶσις εἰς Ὀδυσῆος.

190 ΑΠ. Ἀποδεν, μακράν. ΠΗ. Κακά.

191 ΓΡ. Γρεῖ. ΒΡ. Τροφόν. ΠΟ. Ποτόν.

192 ΠΑΡ. Παρατίθει. ΕΥΤ. Ὀπότ' ἂν αὐτόν.

193 ΕΡ. Μετὰ ὀδύνῃς καὶ αἰτίας ἡρέμα βαδίζοντα διὰ τὸ γῆρας. ΓΟΥ. Τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιγον. ΑΛ. Ἀμπελοφύτῃ γῆς. ΟΙ. Οἰνοφόρον.

194 ΕΦ. Εἶπον. ΕΠΙ. Ἐπιδημῆντα.

195 ΒΛΑ. Ἐμποδίζουσιν.

197 ΖΩ. Ζών. ΚΑΤ. Κατίχεται, κωλύεται. ΕΥ. Πλατεῖ, μεγάλῃ.

198 ΑΜ. Τῇ ὑπὸ θαλάσσης περιχομένη.

199 ΕΡ. Ἐπέχεσσι, κωλύουσιν. ΑΕ. Ἀκοντα καὶ μὴ βεβλόμενον.

202 ΟΥ. Οὐδαμῶς. ΟΙ. Ὀρνεοσκοπίας ἔμπειρος, ἡ οἰωνιστὴς ὤν.

204 ΔΕΣ. Δεσμοί. ἔδος ᾧ Ἀττικοῖς τὰ ἀρσενικά ἐδετέρως λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ δέω, δέσματα, καὶ ἀπὸ τοῦ ξίω, ξίσματα. ΕΧ. Κατίχη, φυλάσσει.

205 ΦΡ. Διανοηθήσεται. ΝΕ. Ἀνακομίζηται. ΠΟΔ. Πολύβελος, συνειτός.

207 ΑΥ. Ἐξ αὐτῆ.

Ἀινῶς

- ' Αἰνῶς γ' κεφαλὴν τε καὶ ὄμματ' ἀεὶ καλὰ εἰκάσ
 ' Κεῖν'· ἐπεὶ θεὰ τῶν ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
 ' Πρὶν γε τὸν εἰς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι 210
 ' Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔσαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν·
 ' Ἐκ τῶδ', ἔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, ἔτ' ἐμὲ κείνος.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ' Τοιγάρ ἐγώ τοι, ξένε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 ' Μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι εἶμιθ' αὐτὰρ ἐγὼ γε 215
 ' Οὐκ οἶδ'· εἰ γάρ πώ τις εἶδον γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
 ' Ὡς δὴ ἐγὼ γ' ὄφελον μάκαρος νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
 ' Ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν εἰς ἐπὶ γῆρας ἔτελλε·
 ' Νῦν δ' ὅς σε διπλομότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
 ' Τῷ μ' ἐκ φασὶ γενέσθ'· ἐπεὶ σύ με τῷτ' ἐρεένεις. 220
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ' Οὐ μὲν τοι γρηὴν γε θεοὶ νῶνυμον ὀπίσσω
 ' Θῆκαν· ἐπεὶ σέ γε τοῖον ἐγένεατο Πύρρ' ὀπίσσω.
 ' Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ' Τίς δαίς, τίς δὲ ὄμιλος ὃδ' ἔωλετο; τίπτε δὲ σε χρεώ; 225
 ' Εἵλαπιν' ἢ γάμος; ἐπεὶ οὔκ' ἔρανος τάδε γ' ἐστίν.

208 ΑΙ. Νῦν ἀντὶ τοῦ λίαν. ΕΟΙ. Ὅμοιος εἶ.

209 ΘΑ. Συχνῶς. ΤΟΙ. Τοῖτον· ἔτω, ὡς καὶ νῦν ἡμεῖς. ΕΜ. Ἐμισγόμεθα.

212 ΕΚ. Ἐκ τότε, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου.

213 ΠΕΠ. Σισοφισμίνος, πειπαι-
δευμένος, συντός.

216 ΓΟ. Γενήτορα. ΑΝ. Ἐπέγνω.

217 ΟΦ. Ὀφείλον. ΝΥ. Δή τινας.

218 ΚΤΕ. Κτήμασι. ΕΠΙ. Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. ΕΤ. Κατέλαβει.

219 ΑΠ. Δυσχεύεατος.

220 ΕΡ. Ἐρωτάς, πυνδαγή.

222 ΝΩ. Ἀνώνυμον, ἄδοξον.

225 ΔΑ. Εὐωχία. ΟΜ. Ἀθροισμα, πλῆθος. ΕΠ. Ὑπαρχει. ΧΡ. Χρεία.

226 ΕΙ. Ἡ μεγάλη εὐωχία, ἐν ἣ καὶ εἰλας καὶ συστροφὰς εὐωχῆνται. ΕΡ. Ὡς εἶρα καὶ κοσμιωτέρη καὶ εὐτελεστέρη ὄντος, καὶ εἰκότως. ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ λοιπαὶ εὐωχίαι, φίλα τιμὰ γίνονται. ὁ δὲ ἔρανος ὡς ἕκαστος τι κομίσσεται. ΕΡ. Τὸ ἀπὸ συμβολῆς διῆνον.

- 'Ὡς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
 ' Δαίνυσθ' κατὰ δῶμα· νεμεσθήσεται κεν ἀνὴρ
 ' Αἶχρα πῶλλ' ὀρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθαι.
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 230
 ' Ξῆν', ἐπεὶ ἂρ δὴ πῦρά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾶς,
 ' Μέλλεν μὲν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
 ' Ἑμμεναι, ὅφρ' ἔτι κῆνος ἀνὴρ Ἰπιδήμιος ἦεν
 ' Νῦν δ' ἐτέρως ἐβάλλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
 ' Οἱ κῆνον μὲν αἶψαν ἐποίησαν περὶ πάντων 235
 ' Ἀνθρώπων· ἐπεὶ ἔ κε θανόντι περ ὦδ' ἀκαχοίμην,
 ' Εἰ μὲν οἷς ἐπάρχοισι δάμη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ,
 ' Ἡὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπυσσε·
 ' Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί,
 ' Ἡδὲ καὶ καὶ ὦ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω· 240
 ' Νῦν δέ μιν ἀκλειῶς Ἄρπηται ἀνηρεύσαντο·
 ' Ὡχετ' αἶψος, ἄπυστος, ἐμοὶ δὲ ὀδυώας τε γόος τε
 ' Κάλλιπεν· ἔδ' ἔπι κῆνον ὀδυρόμηνος σεναχίζω

227 ΔΟ. Δοκῶσι, φαίνονται.

228 ΝΕ. Μιμνήδην ἠγάσασατο.

229 ΑΙΣ. Αἰχύνας. ΠΙ. Σώφρων, συνιτός. ΜΕ. Ἐπὶ λῶσι.

231 ΑΝ. Ἀνερωτάς. ΜΕ. Ἐπιζητιῖς.

232 ΜΕΛ. Ὡφειλιν. αὕτη ἡ λέξις ὑδίοις καὶ τὰ παρὰ τῇ ποιητῇ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χροικῶς, ἀλλ' ἐκαστοί, ἀντὶ τοῦ ἴσκει.

233 ΕΠ. Ἐπιδημῶν, παρών.

234 ΕΤ. Ἄλλως. ΕΒ. Ἐβούλοντο, ἤθελον. ΜΗ. Βελεύομενοι.

235 ΑΙ. Ἀνιγέρητον, ἀφανῆ.

236 ΑΚ. Λυπρόμην.

237 ΔΑ. Ἐδαμάδην, ἀνιγέρη.

238 ΤΟΛ. Κατεργάσατο, μεταφορικῶς. καὶ γὰρ τὴν ἔ ἰρίων ἔ ἦδη κατεργασμένων εἰλησιν, τελύπην λέγομεν.

239 ΤΥΜ. Τάφον.

240 Ω. Ἰδίω. ΗΡ. Περιποιήσατο, ἀνιγέρηκατο.

241 ΑΚ. Ἀδόξως. ΑΡ. Δαίμοις· ἢ ἀνέμοι ἀρπακτικοί, ἢ ὄρνια ἀρπακτικά. ΑΝ. Ἀνιρπασαν.

242 ΑΙ. Ἀνιγέρητος, ἀφανής. ΑΠ. Ἀνιγέρητος. ΟΔ. Λύπας. ΓΟ. Θρήνης.

243 ΚΑΛ. Κατίλιπεν. ΣΤ. Στινάζω.

‘ Οἶον, ἐπεὶ νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε’ ἔτλυναν.

‘ Ὅσοι γδ νήσοισιν Ἰπικρατέεσσιν ἄριστοι.

245

‘ Δελιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

‘ Ἦδ’ ὅσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακυραίνεσσι,

‘ Τόσοι μητέρ’ ἐμὴν μνῶνται, τρύχῃσι δὲ οἶκον.

‘ Ἦ δ’ ἔτ’ ἀρνέϊται συγερὸν γάμον, ἔτε τελευταίῳ

‘ Ποῖσσι δύνα’· τοὶ δ’ φθινύουσιν ἔδοντες

250

‘ Οἶκον ἐμόν· τάχα δὴ με ληρραίοισσι καὶ αὐτόν.

Τὸν δ’ ἐπαλαστήσομαι περὶ σῆμα Παλλὰς Ἀθήνη·

‘ Ὡ πόποι, ἣ δὴ πολλὸν ἀποιχομένης Ὀδυσῆος

‘ Δεῦρ, ὃ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφέμῃ.

‘ Εἰ γδ νῦν ἐλθὼν, δόμας ἐν πρώτῃσι θύρῃσι

255

‘ Σταίῃ, ἔχων πῆληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δῆρε,

‘ Τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ ταπρῶτ’ ἐνόησα

‘ Οἶκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενον τε,

244 ΕΠ. Ἐπειδὴ μοι. ΕΤ. Κατε-
σκεύασαν.

245 ΕΠ. Κρατῆσιν, ἄριστοι.

246 ΔΟΥ. Νήσω καὶ τὴν Κεφαλ-
ληνίαν. ΣΑ. Τὴν Σάμον, Σάμῃ ἐπι.
ἐστὶ γδ αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλληνίαν.
ΖΑ. Νήσω καὶ αὐτῇ τῇ Κεφαλληνίᾳ.

247 ΚΡΑ. Τραχεῖαν. ΚΑ. Βασι-
λεύσοι.

248 ΜΝΩ. Μνησέονταί. ΤΡΥ. Κα-
ταδαπανῶσι.

249 ΣΤΥ. Μισηγόν, φοβερόν. ΤΕ.
Τέλος, τελείωσιν.

250 ΦΘΙ. Φθίρεσιν, ἐλαττεύει. ΕΔ.
Ἐδίδοντες.

251 ΤΑ. Αὕτη ἡ λέξις ἐ τίθεται
παρὰ τῷ ποιητῇ διακριτικῶς, ὡς ἐν τῇ
συνηθείᾳ, ἀλλ’ ἐκάστοτε ἀντὶ τῷ ταχίως.
ΔΙ. Διαφθιρεύει.

252 ΕΠ. Ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν, ὡς
ἀλαστοῖς καὶ δεινοῖς ἔσσι, δεινοπαθήσασα.
ἐὰν δὲ ἡ χωρὶς τῆς, παλαστήσασα, ἔσται
τῷ παλαστή, ὃ ἐστὶ τῷ ἀγῶνι τῆς χειρὸς,
νύξασα. ΠΑΛ. Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ,
ἀπὸ τοῦ πάλαιεν τὸ δόρυ, ἡ ὅτι Παλλὰς
ἀντίλειπεν ἕνα τῶν γιγάντων.

253 Η. Ἀληθῶς δὴ. ΠΟΛ. Ἐπι-
πολὺ ἀποδημῶντος, ἡ πολλὸν δεῖρ, ἐπι-
πολὺ λείπει τέτρες τιμωρίαν ὑποχρεῖν.

254 ΔΕΥ. Ἐνδεῖ, λείπει. Ο. Ὅς τις
δὴ, ὅς τις ἄν. ΕΦ. Ἐπιστάλη.

255 ΕΙ. Εἴθε γάρ. ΔΟ. Οἶκον.
ΕΝ. Ἐν αὐταῖς ταῖς πρώταις θύραις.

256 ΣΤ. Στῇ. ΠΗ. Περιεφαλαί-
αν. ΔΟΥ. Δόρατα, δυνάμεις.

257 ΕΝ. Ἐθιασάμην.

258 ΟΙ. Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δέικνυσιν
καιρὸς οἷος ἂν ἦ ἐν τοῖς ἔργοις.

‘ Εἴ

- 'Εξ Ἐφύρης ἀνιόνται παρ' Ἰλα Μερμερίδαο,
 ('Ω, χετο γδ κα' κείσῃ θοῆς Ἰπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
 Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
 Ἴδς χρίεσθ' χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν ἔοι
 Δῶκεν, ἐπεὶ ῥα θεὸς νεμεσίζετο αἰὲν ἔοντάς·
 Ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· Φιλέεσκε γδ αἰνῶς·)
 Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὀμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
 Πάντες κ' ᾠκύμοροί τε γηνοῖατο πικρόχαμοί τε.
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κῆται·
 Ἥ κεν νοσήσας ἀποτίσεται, ἥε καὶ ἔκι,
 Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα
 Ὅπως κεν μνηστῆρας ἀπώσεται ἐκ μεγάροιο.
 Εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίψ, καὶ ἐμῶν ἐμπάξω μύθων,
 Αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιῆς,
 Μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' Ἰπτιμάρτυροι ἔσαν·
 Μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἀνωχθί·
 Μητέρα δ', εἰ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,

259 ΕΦ. Πόλειος Θεσπρωτίας. Ἐφύρας δὲ τρεῖς εἰσὶν· ἥ τε Θεσπρωτικὴ, ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ ἡ τρίτη Ἠλῖς. ΑΝ. Ἀνερχόμενον. ΜΕΡ. Μερμέρε παιδός.

260 ΩΙΧ. Ἀπῆλθε. ΘΟ. Ταχέας.

261 ΑΝ. Ἄνδρας φονεύον. ΔΙ. Ζητῶν. ΟΙ. Αὐτῶ.

262 ΙΟΥ. Βέλη. ΧΡΙ. Προπαρεσκεύασεν ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ἀπὸ μιᾶς πλεῆνης ἀναιρῶνται οἱ μνηστῆρες. ΧΑΛ. Χαλκῷ ἠεμοσμένους.

263 ΝΕ. Ἐσίβετο, ἐντρέπετο.

264 ΦΙ. Καὶ οἶδεν ὅτι κατ' ἐχθρῶν ἥσεται. ΑΙ. Λίαν.

265 ΟΜ. Συναναστροφῇ.

266 ΓΕ. Γίνοντο. ΠΙ. Ἐπὶ κακῷ

τῷ ἑαυτῶν τὸν γάμον τῷτον μνηστεύόμενοι.

267 ΘΕ. Ἐν τῇ ᾧ θεῶν ἐξουσία ἐστίν.

268 ΑΠ. Τιμωρίαν εἰσπράττεται.

269 ΑΝ. Κιλεύω.

270 Ἀπαθήσεις, ἐκβαλεῖς. ΜΕ. Τὸ οἶκον, τὸ οἰκίαν.

271 ΞΥ. Νόησον, ἄκουσον. ΕΜ. Ἐπιγέφυε, ἀντιποιεῖ, φροντίζει.

273 ΠΕ. Εἰπέ. ΕΣ. Ἐγώσαν, ὑπαρχέτωσαν.

274 ΣΦΕ. Τὰ ἴδια. ΣΚ. Σκορπίζεσθαι. ΑΝ. Κίλει.

275 ΜΗ. Τῇ ἀρχαίᾳ συνθεσίᾳ ἰ-γέγραπτο μήτηρ ἀντὶ τῆς μητῆρ· τῷτο ἀγνοήσας τις προσέθηκε τὸ α. ἢ σικτέον,

- 'Αψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρός μέγα διωαμένοιο.
 'Οἱ δὲ γάμον τεύξουσιν, ἔδρυνέσθιν ἔδνα
 'Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε Φίλης ἐπὶ παίδος ἔπειδ'.
 'Σοὶ δὲ αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσσομαι, αἶκε πείθῃαι.
 'Νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκωσιν, ἥτις ἀρίστη, 280
 'Ἐρχεο πευσόμηνος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 'Ἦν τις τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσαν ἀκέσσης
 'Ἐκ Διός, ἥτε μάλιστα φέρῃ κλέος ἀνδράποισι.
 'Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἔλθ', καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον.
 'Κεῖθεν δὲ Σπάρτῃδε πρὸς ξανθὸν Μενέλαον. 285
 'Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 'Εἰ μὲν κεν πατρός βίοτον καὶ νόσον ἀκέσσης,
 'Ἦγ' ἂν τρυχόμενός περ ἔτι τλάμης ἐνι αὐτόν.
 'Εἰ δὲ κε τεθνεώτος ἀκέσσης, μηδὲ τ' ἐόντος,
 'Νοσήσας δὴ πεῖτα Φίλην ἐς πατερίδα γαῖαν, 290

μητέρα δὲ, ὑποκρινάμενον τὸν διασκιπτόμενον. ΕΦ. Ἐπιδυμῖ, προΐειαι. ΓΑ. Γαμηθῆναι.

276 ΑΨ. Ἐπὶ ῥῆμα συντακτικόν, καὶ καιρῶ παραστατικόν. πάλιν, εἰς τύπισω, καὶ ἐκ δευτέρου. ΙΤ. Ἀπίτω, ἀπερχέσθω, πορεύεσθω. ΜΕ. Μίγα ἰχθυόντος ἐν τῇ οὐδύνῃ.

277 ΤΕΥ. Ποιήσῃσι, κατασκευάσῃσι. ΑΡ. Ἐτοιμάσῃσιν. ΕΕΔ. Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τῷ γαμνόντι τῇ γαμουμένη. εἴρηται δὲ τὰ ἔδνα, τὰ τὴν ἰδραν καὶ παραμονὴν προξενίζοντα τῇ νύμφῃ.

278 ΕΟΙ. Προσέκει, πρέπει. ΕΠΕ. Ἀκολυθεῖν.

279 ΠΥ. Πυκινῶς, συνετῶς. ΥΠ. Συμβουλευσώ. ΠΙ. Πεισθῆς.

280 ΑΡ. Ἀρμόσας, εὐτραπίσας. ΕΡ. Ἐρέταις, κωπηλαταῖς. ΕΕΙ. Εἰκοσιν.

281 ΕΡ. Ἀπέρχῃ. ΠΕΥ. Ἀπευσόμενος. ΟΙ. Ἀποδημῆντος.

282 ΗΝ. Ἐάν τις. ΟΣ. Τὴν ἐκ θεῶν κληδῶνα.

283 Η. Ἦτις. Η. Κληδῶνα καὶ φήμην περὶ ἀγνωσμένων. ΚΛΕ. Νῦν κληδῶνα, τῆτέτι κλέος καὶ δόξα.

284 ΠΡΩ. Πέμπει αὐτὸν παιδεύεσθαι, καὶ αἶμα ἐνδοξὸν ἐσόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀπεδήμησεν. ΕΙ. Ἐρώτησον.

285 ΚΕΙ. Ἐκεῖθεν. ΞΑΝ. Πυρρόν.

286 ΟΣ. Οὗτος γὰρ. ΔΕΥ. Ἐχάιος.

287 ΒΙ. Βίον, ζωὴν.

288 ΗΤ. Καὶ περ. ΤΡΥ. Καταπονέμενος. ΤΛ. Κατετρέφειας, ὑπομείνειας.

289 ΤΕ. Τετλειυτηκότος, ἀποδαρότος.

Σῆμα

- ' Σῆμα τέ οἱ χεύσῃ, καὶ ἐπὶ κτέρεια κτερεΐζῃ
 ' Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε καὶ ἀνέρι μητέρα δῶναι.
 ' Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τὰυτὰ τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃ,
 ' Φράζεσθαι δὴ ἕπτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ' Ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι 295
 ' Κτείνῃς, ἥ δὲ δόλω, ἢ ἀμφοδόν· ἔδῃ τι σε χεῖρ
 ' Νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ σὸν ἔλῃ τηλίκος ἐσσί.
 ' Ἢ σὸν αἵεις οἶον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέσῃς
 ' Πάντας ἐπ' ἀνδρώπας, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα
 ' Αἰζοῖον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκταν· 300
 ' Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέγαν τε)
 ' Ἀλκιμος ἔσ', ἵνα τίς σε καὶ ἐπιγόνων εὖ εἴπῃ.
 ' Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θῆην κατελεύσμεναι ἤδη,
 ' Ἢδ' ἐτάρῃς, οἳ πᾶς με μάλ' ἀχαλῶσι μύροντες.
 ' Σοὶ δ' αὐτῶ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζω μύθων. 305
 Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 ' Ξεῖν', ἦτοι μὲν τὰυτὰ φίλα φρονέων ἀγορεύεις,
 ' Ὡς τε πατὴρ ὦ παῖδι, καὶ ἔποτε λήσομαι αὐτῶν·
 ' Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπήμενον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

291 ΣΗ. Τάφον. ΧΕΥ. Χώσαι, ἀν-
τὶ τῷ χώσων. ΚΤ. Ἐντάφια. ΚΤΕ.
Ἐνταφιάσαι.

292 ΔΟΥ. Ἀπὸ τῷ δός.

293 ΑΥ. Ἐπιδ' ἀνδ. ΤΕΛ. Τι-
λειώσης, πηλειώσης. ΕΡ. Πράξις.

295 ΤΕ. Τοῖς σοῖς.

296 ΑΜ. Φανερὸν.

297 ΝΗ. Τὰ νῆα φρονεῖν καὶ φέρειν,
ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νιότητος, τῷ τῇν ἀφρονα
εἶναι. ΤΗ. Τηλικὸς μικρὸς, ἀντὶ τοῦ
πάνυ νέος. ΕΣ. Ὑπάρχεις.

298 ΑΙ. Ἀκύνει, αἰδάνη.

299 ΠΑ. Τὸν τοῦ πατρὸς φονία.

300 ΔΟ. Δόλια βεβηλούμενον. ΕΚ.
Ἀπίκτινον.

302 ΕΣ. Γινῶ. ΟΥ. Μεταβιγίστην.

303 ΚΑ. Κατέχομαι.

304 ΑΣ. Δυσαναχίτως ἔχουσι, δυ-
χειραίνουσι.

305 ΜΕ. Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔσθ. ΕΜ.
Ἐπιστρέφω, ἀντιποῖω, φρόντις, ἐπιγρο-
φὴν ποίει καὶ σέβω.

307 ΦΙ. Φιλοφρονέμενος.

308 ΛΗ. Ἐπιδάσθαι.

309 ΕΠΕΙ. Σπύδων.

- 'Οφρα λυσάμηνός τε, τεταρπόμηνός τε φίλον κῆρ, 310
 ' Δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίης, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
 ' Τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὃ τοι κειμήλιον ἔσται
 ' Ἐξ ἐμεῦ· οἶα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδᾶσι.
 Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·
 ' Μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμηνόν περ ὁδοῖα· 315
 ' Δῶρον δ' ὅ, τί κέ μοι δῆναί φίλον ἦτορ ἀνῶγα,
 ' Αὔθις ἀνερχομένη δόμῳ οἰκόνδε φέρεαδ',
 ' Καὶ μάλα καλὸν ἐλὼν· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
 Ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰπῶσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 ' Ὀρνις δ' ὥς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ 320
 Θῆκε μῆνος καὶ θέρσος ὑπὲρ μνηστῆν τέ ε πατρὸς
 Μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὃ γ', Ὀρεσὶν ἦτι νοήσας,
 Θάμβησεν κατὰ θυμόν· οἶσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
 Αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπ' ὤχετο ἰσόθεος φῶς·
 Τοῖσι δ' αἰοιδὸς αἶεδ' ὤϊκλυτος, οἱ δὲ σιωπῇ 325
 Εἶατ' ἀκρόντες· ὃ δ' Ἀχαιῶν νόσον αἶεδ'

310 ΛΟ. Λυσάμενος. ΤΕ. Τερψ-
 Δεις.

311 ΚΙ. Πορευθῆς.

312 ΤΙ. Τίμιον. ΚΕΙ. Ἀπόδετον
 χεῖμα.

315 ΚΑ. Κάτεχε, κάλυε.

316 ΑΝ. Βέλεται, προσάσσει.

317 ΑΥ. Ὑποσφύοντι ἐκ τῆς Ἰτα-
 λίας. ΦΕ. Αποφέρειν.

318 ΑΞ. Ἀξίως ἀμείψανται, ἢ τε-
 νατίον. παρ' ἐμὲ καλὸν δῶρον λάβοις
 ἂν, ὥς ἐξ ἐμοῦ ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ
 οἱ ξενιοδόντες ἐδίδουσαν δῶρα, Βελλερο-
 φόντης δὲ χρυσὴν ποτήριον. ΑΜ. Χα-
 ριτος.

319 Η. Αὐτὴ μὲν. ΑΠ. Ἀπῆλθεν.

320 ΟΡ. Καθάπερ δ' ὄρνις. ΑΝ.
 Εἶδος ὀρνέυ. ἢ διὰ τῆς ὀπῆς· ἢ ἀόρατος,
 διὰ τὸ ὡς ὄρνις ταχέως ὀσμῆσαι. καὶ
 Ἀξίσαρχος δὲ φησιν ὄνομα ὀρνέυ. ἢ ἀ-
 νόπαια ὡς φῆνη εἰδομένη. ἔνιοι δὲ ἀνὰ
 τὴν ὥπαια, ὃ ἐστὶ τὴν ὀφθαλμῶν. ΔΙ.
 Διέπτη.

321 ΥΠ. Ἐπιμνησθῆναι ἐποίησεν.

323 ΘΑΜ. Ἐξεπλάγη, ἐθαύμασεν.
 ΟΙ. Ὑπενόησεν.

324 ΕΠ. Ἐπορεύετο. ΙΣ. Ὅμοιος
 διὰ κατὰ ἀρετήν. ΦΩΣ. Ὁ ἀνὴρ.

325 ΑΟΙ. Ὁ Φῆμιος δηλονότι. ΑΕΙ.
 Ηἶδεν. ΠΕ. Περισσῶς ἐνδοξος.

326 ΕΙ. Ἐκαδέζοντο.

Λυρξόν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπιτείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.

Τῷ δ' ὑπεραιώθεν Φρεοὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν

Κέρη Ἰκαρίοιο πείφρων Πηνελόπεια·

Κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσαστο οἷο δόμοιο,

330

Οὐκ οἶη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπλοι δὺ' ἔπνιτο.

Ἦδ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,

Στῇ ῥα πρὸς σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητῆος,

Ἄντα παρειάων χομυρὴ λιπρὰ κρήδεμνα·

Ἀμφίπλοος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἐκάτερθε παρέστη·

335

Δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·

‘Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,

Ἐργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, πᾶ τε κλέεσιν ἀοιδοί·

Τῶν ἐν γέ σφιν ἄειδε παρήμυθος· οἱ δὲ σιωπῇ

Οἶνον πινόντων· πύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς

340

Λυρξῆς, ἥ τέ μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

Τέρψ' ἐπεὶ με μάλισσε καθίκετο πένθος ἄλαστον.

Τοίλω γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ

Ἀνδρὸς, ὅς κ' ἐκλέος ὄρῃ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.

327 ΔΥ. Χαλεπόν. ΕΠ. Προσ-
έταξε.

328 ΥΠ. Ἐκ τῆ ἀνωγαίης οἴκου, ἐκ
τῆ ὑπερώς. ΣΥΝ. Συνῆκεν, ἢ ἤκουσεν.
ΘΕΣ. Θέσπιν, θαυμαστὴν.

329 ΙΚ. Πηνελόπης πατήρ. ΠΕ.
Συνετῇ.

330 ΚΑ. Κατήλθεν. ΟΙΟ. Τοῦ
ἑαυτῆς.

331 ΟΙ. Μόνη. ΔΥ. Τὸ πλήρες, δύο.

332 ΑΦ. Παρεγγέτο.

333 ΣΤΑ. Παραστάδα. ΤΕ. Κατα-
γίης οἴκου. ΠΥ. Τῇ ἐπιμηλὲς κατε-
σκευασμένα.

334 ΑΝ. Ἐμπροσθεν. προκαλυψα-
μένη πρὸ καλύμματος. ΣΧΟ. Καλυ-

ψαμένη, καταχοῦσα. ΔΙ. Ἀπαλὰ,
καλά. ΚΡΗ. Τὰ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περι-
δέσμια.

335 ΚΕ. Προσηγῆς, σώφρων, συνε-
τῇ. ΕΚ. Ἐξ ἑκατέρου μέρους.

337 ΘΕΛ. Τὰ δέλογισα καὶ ἀπα-
τῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

338 ΚΛ. Ὑμνοῖσι, δεξάζεσσι.

339 ΣΙ. Μετὰ σιωπῆς.

340 ΠΙ. Πινύτωσαν, Ἀτίκως.

341 ΔΥ. Χαλεπῆς.

342 ΤΕ. Καταποιοῖ. ΚΑ. Καθή-
ψατο. ΑΛ. Ἀντιπλήσεν.

343 ΤΟΙ. Τοιῶτον γὰρ ἄνδρα.

344 ΕΛ. Κατὰ τὴν ὀφθαλμῶν, ἀπὸ
μῆκος πόλεως ὀνόματι Ἑλλάδος.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 345
 ὦ Μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις ἐρίηρον αἰοῖδον
 ὅ Τέρπειν ὅππῃ οἱ νόος ὀρνυται; ἔ νύ τ' αἰοῖδοι
 Αἴτιοι, ἀλλὰ πῶς Ζεὺς αἴτιος, ὅς τε δίδωσιν
 ἄνδράσιν ἀλφειῇσιν ὅπως ἐθέλῃσιν ἐκάσῳ.
 Τῶν δ' ἐ νέμεσις Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν 350
 Τὴν γὰρ αἰοῖδῃ μᾶλλον Ὀπικλείεσσαν ἄνθρωποι,
 ὅστις ἀκρόντεσσι νεωτάτῃ ἀμφιπέληται.
 Σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκέειν
 Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόσιμον ἥμαρ
 ἔν Τροίῃ, πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο. 355
 Ἄλλ' εἰς οἶκον ἴσσε τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἴσον τ' ἡλακάτῳ τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλαιε
 ἔργον ἐπιχέουσα· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσῃ
 Πᾶσι, μάλιστ' ἐμοί· ἔ γὰρ κράτος ἔσ' ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἦ μὲν θαιμῆσασα πάλιν οἰκόνδε βεβήκει 360
 Παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
 Ἔς δ' ὑπερῶν ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί,
 Κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὅφρα οἱ ὕπνοι

346 ΕΡ. Εὐάεργοι, προσήνη.

347 ΟΡ. Προήρηται.

349 ΑΔ. Ἐφειρεῖκοις, ἐπινοήκοις, ἐντίμοις.

350 ΟΙ. Θάνατον.

351 ΕΠ. Ὑμῶσι, δοξαῖσιν.

352 ΑΚ. Ἀκούσι. ΝΕ. Περί τινων λέγεται συντελεσθῆναι.

353 ΕΠ. Ὑπομεινέτω.

355 ΕΝ. Διαβολὴ ἀναγνωσίου. Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. ΦΩ. Ἄνδρες.

356 ΑΔΔ. Ἀδιτῶνται ἐνταῦθα, ἐπὶ

δὲ τοῦ Ἑκτορος καλῶς. ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξίῳ.

357 ΗΛ. Ἐριουργὸν ἐργαλείον.

358 ΕΠ. Πορεύουσα.

359 ΚΡΑ. Νῦν ἡ διαποτεία.

360 ΘΑΜ. Ἐκπλαγῆσα, θαυμάσασα. ΒΕ. Ἐπορεύετο.

361 ΠΕΠ. Συνετόν. ΕΝ. Ἐνέβαλε τῇ ψυχῇ, συνῆκε.

362 ΥΠ. Τὰ ἀνύγια οἰκήματα.

363 ΟΦ. Μέχρις ὅτι, ἕως. ΟΙ. Αὐτῇ.

Ἦ δ' οὖν

Ἦδ' οὖν Ἰπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Μνηστῆρες δ' ὁμάδ' ἔσθαι ἀνὰ μέγαρά σκίοεντα,

365

Πάντες δ' ἤρσαντο παρὰ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·

· Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,

· Νῦν μὲν δαμνύμενοι τερπόμεσθα, μηδὲ βοητῶς

· Ἔσω· (ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκχεῖν ἐς ἰν αἰδοῦ)

370

· Τοιῶδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐθῆν.)

· Ἡῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζόμεσθα κιόντες

· Πάντες, ἴν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως δοσέπω,

· Ἐξίεναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,

· Ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκας.

375

· Εἰ δ' ὑμῖν δοκέῃ τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον

· Ἐμμεναι, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήπιον ὀλέσσαι,

· Κεῖρετ', ἐγὼ δὲ θεὸς Ἰπιδώσωμαι αἰὲν εἰόντας,

· Αἰκέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίν τιτα ἔργα γυνέσθαι,

· Νήπινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.

380

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὁδᾶζ' ἐν χεῖλεσι φύντες,

365 OM. Ἐθελήσαν. ANA. Κατὰ τὰς οἴκας. ΣΚΙ. Σύσκια διὰ τὸ ὑψοῦ.

366 ΠΑΡ. Παρὰ κοίταις. ΚΑΙ. Συγγενέσθαι.

368 ΥΠ. Ὑπερήφανοι, βιαίαν ὕβριν ἔχοντες.

369 ΔΑ. Εὐνοχοῦμενοι. ΒΟ. Βοή, κραυγή.

371 EN. Ὅμοιος.

372 ΚΙ. Ἐλδόντες.

373 ΑΠΗ. Ἀπολόμω, στερεῶς. ΑΠΟ. Ἀποφανῶμαι.

374 ΕΞ. Ἐξελθῶν, ἀπὸ τοῦ ἐξέλθω.

ΑΛ. Ἄλλας δὲ διὰ φρονίδος ἔχειν εὐνοχίας.

375 ΤΜ. Ὑμῖν τιτα. ΑΜ. Ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλους ὑποδεχόμενοι, καὶ ἀμοιβῆς.

376 ΔΟ. Δοκεῖ, νομίζει. ΛΩ. Κρυπτόν, βέλτιον.

377 ΝΗ. Ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον.

378 ΚΕΙ. Συντόμως ἐδίδοτε. ΕΠΗ. Ἐπικαλέσσωμαι.

379 ΠΑ. Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου τιμωρία γίνεται.

380 ΝΗ. Ἀτιμώρητοι, ἀνεκδίκητοι.

ΟΔ. Ἀπόλοιθι.

381 ΟΔ. Ἐνδακόντες τὰ χεῖλα.

Τηλέμαχον

Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ Ἰερσσελέως ἀγόρευε.

Τὸν δ' αὖ Ἀντίνοος προσέφη Εὐπίθεος υἱός·

· Τηλέμαχ', ἥ μάλα δὴ σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ

· Τυαγόρη τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν,

385

· Μὴ σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων

· Ποιήσειεν ὃ τοι γῆν πατρῷόν ἐστι.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

· Ἀντίνο', εἴπέρ μοι καὶ ἀράσσει ὅ, τί κεν εἶπω;

· Καὶ κεν τῆτ' ἐθέλωμι, Διὸς γε διδόντος, δρῆσθαι.

390

· Ἢ φῆς τῆτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;

· Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευμένῳ αἰψά τε αἰ δῶ

· Ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμῆς τερος αὐτός·

· Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆς Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι

· Πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἡδὲ παλαιοὶ,

395

· Τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε διὸς Ὀδυσσεύς.

· Αὐτὰρ ἐγὼν οἶκτιο ἀναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,

· Καὶ δμῶν ἔς μοι λήισατο διὸς Ὀδυσσεύς.

Τὸν δ' αὖ Εὐρύμαχος Πολύβη παῖς ἀντίον ἦδα·

· Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γένασι κεῖται,

400

· Ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσῃ Ἀχαιῶν·

· Κτήματα δ' αὐτὸς ἔχῃς, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσεις.

382 Ο. Διό. ΘΑΡ. Τολμηρῶς, καὶ
τεδαρρηπτότως.

385 ΤΥ. Μεγαλορρήμονα.

386 ΑΜ. Περιρρημένη πανταχόθεν
ὑπὸ τῇ θαλάσσης.

389 ΑΓ. Θαυμάσιας, ἢ φρονήσιας.

390 ΚΑΙ. Τὸ ἰδιωτεύειν, Διὸς βα-
λομένη. Οὐ δὲ γάρ ἐστι πᾶν κακόν. ΑΡ.
Υπερέμασσει.

391 Η. Ἢ ἄρα λέγεις.

392 ΒΑ. Βασιλεύειν.

393 ΤΙ. Τιμιώτερος.

396 ΕΚ. Ἐχέτω.

398 ΔΜΩ. Δέλων, οἰκετῶν. ΑΗ.

Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτίσατο. Λεία
γὰρ κυρίως, ἢ τῇ πολεμικῇ λαφύρῃ συ-
ναγωγή.

399 ΠΟ. Εὐρύμαχος.

Μὴ γὰρ ὄγ' ἔλθοι ἀνὴρ ὅστις σ' ἀέχοντα βίηφι
 Κτήματ' ἀπορραίσει, Ἰθάκης ἐπὶ ναυεὐρώσῃς.
 Ἄλλ' ἐθέλω σε, Φέρειε, περὶ ξένοιο ἔρεσσαι, 405
 Ὅππόθεν ἔστος ἀνὴρ, πῶς δὲ ἐξ εὐχεταί εἶναι
 Γαίης· πᾶς γὰρ νύ οἱ ἥρεϊ καὶ πατρὶς ἄρσρα·
 Ἥε τοι ἀγχιλίῳ πατρὸς Φέρφ' ἐρχομένοιο,
 Ἥ εὖν αὐτὰρ χρεῖος ἐελδομένης τόδ' ἰκάνη;
 Οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεταί, ἔδ' ὑπέμενε 410
 Γνώμηναι· ἔ μιν γάρ τι κακῶ εἰς ὥπαι ἐάκη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦυδα·
 Εὐρύμαχ', ἥτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο,
 Οὐτ' εἴν' ἀγγελίης ἐτι πείθομαι, εἰ ποθεν ἔλθοι,
 Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαύσομαι, ἥντινα μήτηρ 415
 Ἔς μέγαρον καλέσσαι θεοπέσπον ἐξέρεται.
 Ξῆνος δ' ἔστος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφῃ ἐστὶ,
 Μέντης Ἀγχιάλαιο δαΐφρονος εὐχέσθαι εἶναι
 Υἱὸς, ἀπὲρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτινι θεὸν ἔγνω. 420
 Οἱ δ' εἰς ὄρχησύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
 Τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἵππ' ἑσπερον ἐλθεῖν.

403 ΒΙ. Βιαιώς, βία.

404 ΑΠ. Διαφθερεῖ, ἀποσπάσει.

ΑΙ. Οἰκνέμεναι.

405 ΕΡ. Ἐρωτῆσαι, πυνθίσθαι.

406 ΟΠ. Πάθει. ΠΟΙ. Ἐκ ποίης

408 ΑΓ. Ἀπαγγελίαν.

409 ΕΟΝ. Ἐαυτῷ. ΧΡ. Χρεῖος, φλημα. ΕΕΑ. Ἐπιθυμῶν. ΙΚ. Ἐν-
 αδε παραγέγονεν, ἐλήλυθεν.

410 ΟΙ. Ἀντὶ τῷ ὅπως. ΑΝ. Πο-

ρευόμενος. ΑΦ. Ταχέως.

411 ΩΠ. Τὴν περόσπιν. ΕΩ. Ὅ-
 μοιός ἦν.

413 ΝΟΣ. Ἡ οἰκαδὲ ἰπάνοδος.

415 ΘΕ. Μαρτίας. ΕΜ. Ἀντι-
 ποιῶμαι.

416 ΕΞ. Ἐρωτήσῃ, πυνθίσθαι.

421 ΙΜ. Ἐπείρασιν, καλῶν.

422 ΤΡ. Τραπίντας. ΕΣ. Ἀντὶ τῷ
 ἱσπέρα, ἱσπερος. μετίπλασι τὴν ἱσπέραν
 εἰς τὸ ἱσπέρειον διῶπον.

Τοῖσι

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἑσπερος ἦλθε·

Δὴ τότε κακχείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θαλάμος περικαλλέος αὐλῆς

425

Ἵψηλὸς δέδμητο, περικέπτεν ἐνὶ χώρῳ,

Ἐνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.

Τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κέδν' εἰδυῖα

Εὐρύκλει', ὦπος θυγάτηρ Πεισλυορίδαο·

Τὴν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν εἴσιν

430

Πρωθήσῃν ἔτ' ἔσαν, εἰκοσάβοια δ' ἔδωκεν.

Ἴσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·

Εὐνῇ δ' ἔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός·

Ἦ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καὶ ἐμάλισσε

Δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τῆθρον ἐόντα.

435

Ἦϊξεν ᾧ θύρας θαλάμῃς πύκα ποιητοῖο·

Ἐξέτο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἐκδυνε χιτῶνα·

Καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμῆδεος ἔμβαλε χερσίν.

Ἦ μὲν τὸν πύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,

Πασσάλω ἀγκρεμάσασα ὥρ' αὖ τρητοῖσι λέχεσσι,

440

424 ΚΑΚ. Κατακοιμηθεσόμενοι.

425 ΘΑ. Ὁ κοιτών.

426 ΔΕΔ. Νικόδμητο. ΠΕΡ. Ἵψηλῳ, ἔδιν ἐπὶ περισκέψαδα, ἢ πάντεσιν ἠρωμένην, περιφατῇ. ΧΩ. Τόπῳ.

427 ΜΕΡ. Διανοόμενος, μερμυών, εἰς πολλὰ μέρη λήθων τὴν ψυχὴν.

428 ΑΙ. Καιομένας, λαμπούσας. ΔΑΙ. Δαΐδας, λαμπάδας. ΚΕΔ. Συνετα, προσφιλή. ΕΙ. Ἐπισαμένη.

429. ΩΠ. Περισπασίει δια τὴν ἀντίφρασιν πρὸς τὸ ἐφθαλμόν. ΘΥ. Εὐρύκλεια.

430 ΠΡΙ. Ἠγόρασιν.

431 ΠΡΩ. Πρώτην ἀκμὴν ἡλικίας ἔχουσαν. ΕΕΙ. Εἴκοσι βοῶν ἄξια.

432 ΙΣ. Ἐπίσης, ὁμοίως. ΚΕΔ. Τιμία. ΤΙ. Ἐτίμα.

433 ΕΜ. Ἐμίγη. ΑΛ. Ἐφυλάσσειτο.

435 ΦΙ. Ἐφίλει.

436 ΩΙ. Ἀνέφξεν. ΠΥ. Καλῶς κατισκευασμένη.

437 ΛΕ. Κοίτη. ΕΚ. Ἐξιδύσατο.

438 ΠΥ. Συνετής.

439 ΠΤΥ. Μετ' ἐπιμελείας διπλώσασα.

440 ΤΡΗ. Τορνευτικοῖς, ἡμαρτοδότοις.

Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσε κορώνη
Ἀργυρέη ἐπὶ δὲ κλῆιδ' ἐπάνυσεν ἱμάντι.

Ἐνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἷος αἰώτῳ,
βέβλεψε φρεσὶν ἥσιν ὁδὸν τὴν πρὸ φέφραδ' Ἀθήνη.

441 ΕΠ. Ἐφειλύσατο, ἐπισπάσατο. ΚΟ. Τῷ λεγομένῳ κόρακι, τῷ ἐπι-
σπάσῳ ἢ θύρας.

442 ΚΛΗ. Τὸ λεγόμενον ἰφ' ἡμῶν
κλειθρον. δύο ἢ τὸτο εἶχεν ἱμάντας ἐξ-
εστημένες διὰ τινων τρήσεων. ὃν μὲν ἐκ
ἐξῶν, ὃν δὲ ἐξ ἑσπερίων, εἰς τὸ δύνα-

σας ἀνοιῖται ἢ κλειῖται. οὖν ἔν τῷ κλει-
θρον παρίτεται ἢ παρήλας τῷ ἱμάντι.

443 ΑΩ. Τῷ ἄνθρῳ, ἢ τῷ κακίῳ
ἢ προβάτῳ. λέγει ἢ τὸ ἐξ ἀπαλῶν ἱρίων
γεγονὸς περιβολαῖον.

444 ΒΟΥ. Ἐβωλεύετο. ΠΕ. Εἶπεν,
ἐσήμανεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Φ Ω Δ Ι Α Σ.

ΣΥΝΑΓΑΓΩΝ ἐκκλησίαν Τηλέμαχῳ, παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξίεσθαι τῆς οἰκίας ὅδ' Ὀδυσσεύς· λαβὼν δὲ παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ τ' Ἀθηναῖς ἱταίρας καὶ ναῦν, εἰς πλεῖν ἀνάγει, ἡλίας δυνάτος.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἥϊα γρηὸς, πλεῖν μετ' Ἀθάνας.

ΗΜΟΣ δ' ἠεργέμενα φάνη ροδodάκτυλος ἥως,
᾽Ωρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,

Ι ΗΜΟΣ. Ἠνίκα, ὅτε. **ΗΡ.** Τὸν ὄρδρον γενῶσα, τουτέστι τὴν πρωΐαν, ἣ ἐν τῇ ἦρι γεννωμένη· ὁ ἐστὶν ὄρδρος. ροdο-δάκτυλος δὲ, ἀπὸ τῆς πρωΐνης ἀνατολῆς καὶ ὅς χρώματος, ὅς περὶ τὸ διάστημα τὸ πρωϊνὸν τὴν ἡμέραν δι' ἐπιτέτου κεκόσμηκεν. **ΡΟ.** Ῥοdόχρεας, ἀπὸ μέγας καλή. **ΗΩΣ.** Διάφορα σημαίνει. τὴν τε γὰρ σωματοειδῆ θεὸν διὰ τὸ φάναι τὸν ποιητὴν, ἥως δ' ἐκ λεχίων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Ὀρνυτ', ἢ ἀθανάτοισι φῶς φέροι, ἥδ' ἐβροῖσι. καὶ τ' ὄρδρον, φερωνύμως κληθέντα ἀπὸ ὅδ' ὄρδρου ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης, καὶ περὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι ἔργα, ὅταν φησὶ, ἥως μὲν προκόπτεσθαι ἐκιδιαιτο παῖσαν ἐπ' αἶαν. καὶ τὸ ἀπὸ

πρωΐας, μέχρις ὥρας ἑκλῆς, διάστημα, ὡς τὸ, Ὅφρα μὲν ἥως ἦν, καὶ αἰξέλο ἱερὸν ἡμᾶς. καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν, καδ' ὁ σημαίνόμενος ἡμέρα νοεῖται, ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ὁδὸς μέχρις ὧς, ὅποτε τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ποιεῖται φορὰν ὁ θεὸς ἔτος, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον· οἱ δ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριδύλακος ἤλδον ἀμοιβοὶ, Ἡοὶ τῇ προτέρῃ, τότε δὲ Ζεὺς ἄρσε μάχεσθαι, καὶ Ἡμᾶσι τῇ προτέρῃ ὅτ' ἡμᾶνιτο φαίδιμος ἔκτωρ. καὶ τὸ συναμφοτέρον ἡμῶν τε καὶ νύκτα, καδ' ὁ σημαίνόμενος καὶ παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς νοεῖται· ἥως δὲ μοι ἐστὶν Ἡδὲ δωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήθεθα. καὶ τὴν ἡλίας πάροδον, καὶ τοὺς τόποις ὅθεν ἀναβέβηκε ὁ ἥλιος, κατὰ Ἀρίσταρχου.

Εἵματα ἰσάμενος, περὶ δὲ ξίφος ὄξυ θεί' ὤμων·
 Πρὸς δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πίδαλα.
 Βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶν ἐναλίγκιος ἀντίω. 5
 Αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλαισε
 Κηρύσσειν ἀγορεύει καρηχομόωντας Ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυκον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἤρρεθεν, ὀμηγερέες τ' ἐγάνοντο,
 Βῆ ῥ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμη δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος, 10
 Οὐκ οἶος· ἅμα τῶγε δῶα κύνες δόρυλοι ἔποντο·
 Θεσπεσίην δ' ἄρα τῶγε χάριν κατέχθον Ἀθήνη.
 Τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
 Ἔξετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶζαν δὲ γέροντες.
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν, 15
 Ὃς δὴ γῆραϊ κυφὸς ἔειν, καὶ μυρία ἤδη.
 Σαὶ γὰρ τῷ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ
 Ἴλιον εἰς εὐπῶλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
 Ἀντίφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγχιος ἔκτανε Κύκλωψ
 Ἐν αὐτῇ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὠπλίσσατο δόρυπον. 20

1. ὦ φίλοι, ἐ γὰρ τ' ἴδμεν ὅτι ξίφος, ὁ δ' ὅπῃ ἦν, οὐδ' ὅπῃ ἡλίου φασίμβροτος ὅς ὑπὸ γαῖαν, οὐδ' ὅπῃ ἀνείτα. νῦν γὰρ, ἀδὰ φησὶν ὁ Κράτης, τ' τισσάων τοῦ ὅσμου μέμνηται μερῶν, ἀρκτε, μισημ-
 ρίας, ἀνατολῆς, δύσεως, ἀπερ ἀλλήλοις ἀντιθέτω ἀντικεῖται· ἡ μὲν ἀρκτε, τῇ ἀσημύρῃ· ἡ δ' ἀνατολῇ, τῇ δύσει.

2. ΕΞ. Ἐκ τ' κοίτης.

3. ΕΣ. Ἐνδυσάμενος. ΘΕ. Περίθετο.

10. ΠΑ. Ἀντὶ σκήπτρῳ τὸ δόρυ κα-
 τίχεν, ὡς ἐ συγχωρέμενος εἶναι βασι-
 μός.

11. ΚΥ. Ὑπὸ συνθηδείας ἡ ἀσφαλείας
 χάριν. ΑΡ. Λευκοί, ἡ ταχεῖς.

12. ΘΕΣ. Θεῖαν, θανμασῆν. ΚΑ.

Κατέχει, κατέβαλεν.

13. ΘΗ. Θερμῶντες ἰθαύμαζον.

14. ΘΩ. Τῶτον οἱ Ἀττικοὶ δάκον λέ-
 γουσιν. ἐστὶ δὲ καδεδρά. ΕΙ. Ὑπεχώ-
 ρησαν.

15. ΑΙ. Ὅνομα κύριον.

16. ΚΥ. Κεκυφώς, κευρωμένῳ.
 ΗΔ. Ἠπιγέτο.

18. ΕΥ. Καλοῖς ἵπποις χρωμένην· ἡ
 ἐν ἡ καλῶς ἀναστραφῆναι ἐξεστὶ.

20. ΠΥ. Ἦτοι τὸν ἐν τάξει ἔχοντα.
 ἡ ἐπιφωνίων τῶτο εἴρηκεν, ὅτιως πύμα-
 τον καὶ ἔσχατον, ἀφ' οὗ τὸ τιμωρηθῆ-
 ναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσεύς· ἡ πύματον τῶν
 ἐξ, ἡ δόρυπον πύματον· σκέτι γὰρ Κύκ-
 λωψ ἔφαγε, συναποδαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ
 ζῆν,

Τρεῖς δὲ οἱ ἄλλοι ἔσαν, καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
 Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
 Ἄλλ' ἔδ' ὥς τ' ἔλθ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχέων.
 Τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

‘Κέκλυτε δὴ νῦν μέυ, Ἰθακήσιοι, ὅ, τί κεν εἴπω,
 ‘Οὐδὲ ποθ' ἡμετέρῃ ἀγορῇ γῆρε', ἔδ' ἴσθ' ἴσθ' ἴσθ',
 ‘Εἴς τ' Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσί·
 ‘Νῦν δὲ τίς ᾧδ' ἤγειρε; τίνα χρεῖά τόνον ἴκη,
 ‘Ἡὲ νέων ἀνδρῶν, ἣ οἱ παρθένες εἰσιν;
 ‘Ἡὲ τιν' ἀγχιλίῳ στρατῷ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,
 ‘Ἦν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι ὅτε πρόσθερός γε πύθοιτο;
 ‘Ἡὲ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἥδ' ἀγορεύῃ;
 ‘Ἐθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμηνος· εἴθε οἱ αὐτῷ
 ‘Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν ὅ, τι φρεσὶν ἤσι μενοινᾷ.

‘Ὡς φάτο· χαῖρε δὲ Φῆμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱός,
 Οὐδ' ἄρ' ἐτι δῶν ἦτο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·

ξῆν. ὡς κὴ λέγεται. ΔΟΡ. Τὸ καθ' ἡμᾶς
 δεῖπνον. τρισὶ ἢ τροφαῖς ἐχρῶντο. κὴ τὴν
 μὲν πρώτην ἐκάλεον ἀριστον, ἣν ἐλάμβανον
 πρώτης, οὐδὲν ἐτι σκοτίας οὐσης, κὴ ὀνο-
 μάδην ἀριστον. ἣ παρὰ τὸ λαμβάνοντας
 αὐτὰς εἰς τὴν ἀριστείαν προέχουσας. ἣ
 ἀπὸ τῆς προσφίσεως ταύτην πρώτην τὴν
 τροφήν, παρὰ τὸ ἄριον ὀνομασμένης τῆς
 λέξεως, Μὴ μοι οἶνον αἶρε μελίφρονα,
 πότνια μήτηρ. τὴν δευτέραν, δεῖπνον,
 μετ' ὃ ἔδει ποιεῖν, ὅπερ ἐστὶν ἐργαῖον.
 λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν τροφήν, πάλιν
 περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐκόνουν. τὴν
 ἢ τρίτην, δορεῖον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμε-
 νον δεῖπνον, καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ ἔτυμον, ἐπί-
 κτητον, ὅταν εἰς τὸ ἐκτελεῖν πορευόμεθα,
 ὅπερ ἐστὶ κοίμῃσιν. Αἰχμύλος δὲ καὶ τῆς
 τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς ἐστὶ λέγων,

Ἄριστα, δεῖπνα, δορεῖα δ' αἰρεῖσθαι, τρία.

21 ΟΜ. Συνανεγρέφεται.

22 ΕΧ. Εἴχον, κατεῖχον. ΒΡ. Τὸ
 γιγνῆναι.

26 ΘΟ. Συνέδριον.

28 ΗΓ. Συνήδριον, παρὰ τὴν ἡμετέραν.
 ΙΚ. Ἀφικνείται.

22 ΠΡΟ. Πρεσβύτεροι.

30 ΣΤ. Ἦτοι πολεμίων, ἢ τῶν μετ'
 Ὀδυσσεύς.

31 ΟΤΕ. Ἦνικα. ΠΡΟ. Πρῶτον.

32 ΔΗ. Δημόσιον. ΠΙ. Προση-
 μαίνει.

33 ΟΝ. Ὅσῃν ἑαυτῷ λάβοι, λί-
 πει τὸ εἶναι, ὀνήμηνος εἶναι.

34 ΜΕ. Κατὰ διάνοιαν ἐνδυμνίται.

35 ΦΗ. Τῇ κληδονί.

36 ΜΕ. Προειδυμένη.

Στῇ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δὲ οἱ ἔμβαλε χεῖρι
Κήρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένος μῆδεα εἰδώς.

Πρῶτον ἔπειτα γέροντα καταπτόμενος προσέειπεν·

‘ὦ γέρον, ἔχ' ἐκάς ἔτος ἀνὴρ (τάχα δ' εἴσεαι αὐτός) 40

‘Ὅς λαὸν ἤγειρα· μάλιστ' δὲ μ' ἄλγος ἰκάνει·

‘Οὔτε τιν' ἀγγελίην φρατῆρ' ἐκλυον ἐρχομένοιο,

‘Ἦν χ' ὑμῖν σάφα εἶπω, ὅτε πρῶτός γε πυθόμην,

‘Οὔτε τι δῆμιον ἄλλο πφάυσκομαι ἐδ' ἀγορεύω·

‘Ἀλλ' ἐμὸν αὐτῷ χρεῖος, ὃ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ, 45

‘Δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσται, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν

‘Τοῖσδεσσιν βασιλῆε, πατὴρ δ' ὡς ἥπιος ἦεν·

‘Νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μᾶλλον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα

‘Πάγχυ Διερραῖος, βίοντον δ' ἀπὸ πάντων ὀλέσσει·

‘Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον σὺν ἐθέλῃσιν, 50

‘Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἱες, οἱ ἐνθάδ' γ' εἰσὶν ἄριστοι·

‘Οἱ πατέρες μὲν ἐς οἶκον ἀπερρίγασι νέεσθ'·

‘Ἰκαρίη, ὡς κ' αὐτὸς ἐδνώσαστο θυγατέρα,

‘Δοίη δ' ὧ κ' ἐθέλοι καὶ οἱ κεχαρισμένοι ἔλθοι·

‘Οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλδόμενοι ἡματα πάντα, 55

39 ΚΑ. Ἦτοι τ' λόγον πρὸς αὐτὸν
ποιέμενος, ἀμειδόμενος, ἀποτεινόμενος,
ἢ καταπραΐνων καὶ προσαγόμενος.

40 ΕΙ. Μαθήση.

42 ΕΚ. Ἦκεσα.

43 ΠΥ. Ἀκέσω.

44 ΠΙ. Προμανύω, προλέγω.

45 ΟΙ. Μετὰ τῷτο ὑποσικτίον.

46 ΔΟΙ. Δύο, ἢ διχῶς.

47 ΤΟΙ. Ἐν τούτοις.

49 ΔΙ. Διαφθερεῖ. ΟΛ. Ἀπολέσει.

50 ΕΠ. Μετὰ βλάβης καὶ ἐπηρείας

ἐπὶ ἡλθον.

52 ΑΠ. Διδίασσι, φοβῶνται, διδύ-
κασιν.

53 ΕΕΔ. Ἔδνα ἐπιδώσει· καὶ κυρίως
μὲν ἔδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ἀπὸ τῷ γαμντος
τῇ γαμμένη. νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεί-
ται ἡ λέξις, ἀντὶ τῷ χρήματα ἐπιδόη.

54 Ω. Ωἱ ἄν. ΚΕ. Πρόσφιλης, ἡ-
δύς.

55 ΠΩ. Παραγινόμενοι, ἀναγεγεφό-
μενοι. ΗΜ. Πάντα τ' χρόνον.

- ' Βῆς ἱερσύνοντες καὶ οἶος καὶ πῖονας αἶγας,
 ' Εἰλαπινάζσοι, πίνεσσί τε αἶθοπα οἶνον
 ' Μαψιδίως· πὰ δὲ πολλὰ κατάνετα· ἔ γδ' ἔπ' ἀνὴρ
 ' Οἶος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἄρλῳ λπὸ οἴκῃ ἀμύναι·
 ' Ἡμεῖς δ' ἔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ χὺ ἔπειτα 60
 ' Λευγαλέοι τ' ἐσόμεθα, χὺ ἔ δεδαηκότες ἀλκὴν.
 ' Ἦτ' ἀν ἀμυναίμην, εἰ μοι δυνάμεις γε παρέη.
 ' Οὐ γδ' ἔτ' ἀναχετὰ ἔργα τετάρχατα, ἔδ' ἔτι καλῶς
 ' Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσθήθητε καὶ αὐτοί,
 ' Ἄλλες τ' ἀδδέθητε περικτίονας ἀνθρώπων 65
 ' Οἱ περναιετάσοι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
 ' Μῆτι μετὰ σφρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
 ' Λίσσομαι ἡμὲν Ζῆνός Ὀλυμπίῃς, ἡδὲ Θέμιδος,
 ' Ἦτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἡμὲν λυφὴ ἡδὲ κατίζῃ,
 ' Σχέθε, φίλοι, καὶ μ' οἶον εἴσατε πένθει λυγρῷ 70
 ' Τέρεαδ'· εἰ μή πως τι πατὴρ ἐμὸς ἐδλὸς Ὀδυσσεύς
 ' Δυσμυρέων κάκ' ἔρεξεν εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς·

56 ΙΕ. Θύοντες. Ο. Πρόβατα. ΠΙ. Διπαράς.

57 ΕΙ. Ἐν ἀθροίσματι εὐωχῶνται, ἰορτάζουσιν.

58 ΜΑ. Ματαίως. ΚΑΤ. Καταναλίσκεται.

60 Η. Ὅντως γὰρ ἀν μετὰ τὸ ἐπιχειρῆσαι.

61 ΔΕΥ. Ἀσθενεῖς, ἀδύνατοι. ΔΕ. Εἰδότες, μεμνηκότες. ΑΛ. Τὸν τρόπον τ' βοηθείας, δύναμιν.

62 ΑΜ. Ἀντὶ τοῦ, ἡμυνάμην.

63 ΑΝ. Ἀναχετὰ, ὑπομνηστικά. ΤΕ. Κατισκυασμένα εἰσίν.

64 ΔΙ. Διεφθάρη, ἀπώλετο. ΝΕ.

Μεμπτόν ἡγήσαδε.

65 ΠΕ. Τὰς περιοικέντας.

66 ΝΑΙ. Οἰκοῦσιν. ΥΠ. Φοβήθητε.

67 ΜΕ. Μεταβάλλουσιν. ΑΓ. Χολωδόντες.

68 ΘΕ. Αἰολικῶς τ' Θέμιδος.

69 ΗΤ. Τινὲς ᾤκησαν εἰς τὰς ἐκκλησίας εἰσφέρειν τὸν Θέμιδος ἀγαλμα.

70 ΣΧΕ. Βοηθήσατε. τὸ γὰρ φίλοι ἀνάγκησιν κτ' τῶν μνησθέντων, ἵνα ἡ ἀπόχρησις.

71 ΤΕΙ. Καταπονεῖσθαι.

72 ΔΥ. Ἐχθραίνων. ΚΑ. Ἐκακοποιεῖ.

' Τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ρέζετε δυσμυρόντες,
 ' Τέτρεσ ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δὲ κε κέρδιον ἔη
 ' Ὑμέας ἐοδόμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε
 ' Εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἂν ποτε ἢ τίσις ἔη.
 ' Τόφρα γδ' ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπυοσόμεθα μύθῳ,
 ' Χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθῇ·
 ' Νῦν δὲ μοι ἀπρήκτεσ ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.

75

' Ὡς φάτο χωόμενος, ποτὶ ᾧ σκῆπτρον βάλε γαῖη,
 Δάκρυ ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἔλε λαὸν ἅπαντα.

80

' Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, ἔτε τις ἔτλη
 Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθ' χαλεποῖσιν·
 ' Ἀντίνοος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπεν·

' Τηλέμαχ' ὑφαγόρη, μένος ἄρχετε, πόϊον ἔειπες,

85

' Ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δὲ κε μῶμον ἀνάψαι.
 ' Σοὶ δ' ἔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἰτιοὶ εἰσιν,
 ' Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
 ' Ἦδη γδ' ἔριτον ἐστὶν ἔπος, τάχα δ' εἰσι τέταρτον,
 ' Ἐξ ἧ ἀπέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν Ἀχαιῶν·

90

73 ΤΩΝ. Ὑπὲρ ὧν. ΑΠ. Τιμωρέ-
 μενοι. ΡΕ. Πράττετε. ΔΥΣ. Δυσχεραί-
 ροντες, ἐχθρῶδες ἀχαιόμενοι.

74 ΟΤ. Παροξύνοντες, διεγείροντες.

75 ΠΡΟ. Πρόσοδον, ἀπὸ τῆ προβαί-
 νου ἐν τέτῃ τὴν ἑστάν. ΠΡΟ. Τὴν ᾧ
 τετραπόδων κτῆσιν.

76 ΤΙ. Ἀπόδοσις.

77 ΠΟ. Προγεγυζόμεθα, παραβάλλ-
 οίμεν, ἢ ἀχώριστοι γινόμεθα.

78 ΑΠ. Ἀπαντῶντες. ἘΩΣ. Μέ-
 χρις ὅτε.

79 ΑΠ. Ἀπράκτες.

81 ΔΑ. Δακρύων πληθὺς προϊόμενος.
 ΟΙΚ. Ὀδνέμους, λύπη.

82 ΑΚ. Ἦσυχτοι ἦσαν, ἐσιώπων.

84 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀνταποκρινό-
 μενος.

85 ΥΨ. Μεγαλορῆμον. ΜΕ. Ἀκα-
 τάχετε τῇ δυνάμει· εἰρωνικῶς, ἀδύνατε.

86 ΜΩ. Ψόγον. ΑΝ. Περιποιῆσαι,
 περιδεῖναι.

88 ΚΕΡ. Δόλους, πανουργίαν, ἢ συν-
 ἑσεις.

89 ΕΙ. Ἐλεύσεται.

90 ΑΤ. Στερίσκει, ἀφαιρεῖται.

- ' Πάντας μὲν ῥ' ἔλπε, καὶ ὑπὶ χεῖρα ἀνδρὶ ἐκάστω,
 ' Ἀγχιέας περιέειπε, νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
 ' Ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριζε·
 ' Στῆσαμένη μέγαν ἰσὺν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
 ' Λεπτόν καὶ περ μέτρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπεν·
 ' Κῆροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
 ' Μῖμνετ' ἐπειγόμενοι τ' ἐμὸν γάμον, εἴσθε Φαῖρος
 ' Ἐκτελέσω, (μή μοι μεταμώλια νήματ' ὀληται)
 ' Λαέρτη ἥρωϊ παφῆιον, εἰς ὅτε κέν μιν
 ' Μοῖρ' ὁλοὴ κατέλῃσι πεινηλέος θανάτιο·
 ' Μῆτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσῆση,
 ' Αἶχεν ἄτερ σπέρου κείτη, πολλὰ κτεατίσας.
 ' Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε πεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ' Ἐνθα καὶ ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκε μέγαν ἰσὺν,
 ' Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας ὤρρεθεῖτο.

95

100

105

91 ΕΛ. Εἰς ἐλπίδα ἄγει, ἐλπίζει ποιεῖ.

92 ΠΡ. Προπέμπουσα.

94 ΣΤ. Στήσασα.

95 ΠΕ. Μέγαν, περισσὸν μέτρον ἔχοντα· φασὶ δὲ, μὴ μνηστεύεσθαι, ἵσθ' ἐσώτας.

98 ΜΕ. Μάταια, μὴ ὄνειν, μὴ ὄνια, μύρια, καὶ μύλια, ὡς νίτρον, λίτρον· πνεύμων, πλεῖμων.

99 ΤΑ. Ἐντάφιον· τῆτο δὲ ἦν τὸ κωλύον τὸν γάμον· καὶ παράδεισιν τῆ η, ὡς πολεμῖον.

100 ΟΛ. Ὀλεθρία. ΚΑ. Καταλάβη. ΤΑ. Μακροκοιμήτης.

101 ΑΧ. Ἐκηνίδων. ΝΕ. Μέμνηται.

102 ΑΙ. Ὡς ἀξίω ἡματιῶν ἀπανίζοντος αὐτοῦ· οὐ γὰρ παντελῶς ἰσπανίζει.

σπείρον, ὕφαιμα, δυνάμενος σπείρεν· καὶ σπαρτάνην, τὸ αὐτῷ περιτιθέμενον, ἢ ἡματιῶν· ὡς τὸ, Σπείρα καὶ ἀμφ' ὁμοῖσι, κ. λ. ΣΠ. Ἰματίω, ἀπὸ τῆ ἐπισπείρεσθαι καὶ ἐγκυῖσθαι τοῖς μέλεσιν. ΚΕ. Ἐν τῷ τάφῳ. ΚΤ. Κτησάμενος.

104 ΕΝ. Τότε, χρονικῶς. ΗΜ. Καθ' ἡμέραν, δι' ἡμέρας. Ἡματιή μὲν ὑφαίνεσκε, Νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, Σχῆμα παρσώσεως.

105 ΑΛ. Ἀνάλυν. ΔΑ. Εὐτελείας ἡρωϊκῆς δηλωτικῆς, ἢ τῆ δαΐδων παραδεισῆς. Πηνελόπη, φασὶν, ἢ φιλοσοφία· ἰσθός, ἢ ἐπιθέσεις τῶν προτάσεων, ἐξ ὧν αἱ συλλογιστικαὶ συμπλοκαὶ ἀνάλυσις, ἢ ἔτι καλεμένη παρὰ τοῖς φιλοσόφοις· ἢ σὺν ἐπαύσειν οἱ παχεῖς, καὶ σπάταλοι μνηστῆρες· διὸ καὶ παύουσιν αὐτὴν, κύβοις αὐτῶν ἐπὶ ῥυτίφαντες ἑαυτοὺς· θύειν γὰρ ἔργον.

- 'Ως τριέτες μὲν ἔληθε δόλω, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιῆς.
 'Αλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔπος, καὶ ἐπήλυτον ὦρα,
 'Καὶ τότε δὴ τις ἔειπε γυναικῶν ἡ σάφα ἦδη,
 'Καὶ πλὴν γ' ἀλλύεσαν ἐφεύρομην ἀγλαὸν ἰσόν.
 'Ως τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ σὺν ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης. 110
 'Σοὶ δ' ὡδὲ μνηστῆρες ὑποκρίνονταί, ἴν' εἰδῆς
 'Αὐτὸς σὼ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
 'Μητέρα σὴν δατόπεμψον, ἀνωχθὶ δὲ μιν γαμέεσθαι
 'Τῷ ὅτεώ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἀνδάνη αὐτῇ.
 'Εἰ δ' ἔτ' ἀνίησει γε πολὺν χρόνον υἱας Ἀχαιῶν, 115
 'Τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
 'Ἔργα τ' ὀπίσσεσθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐοχλὰς,
 'Κέρδεά θ' οἱ ἔπω τίν' ἀκρόμῳ ἔδδ' παλαμῶν,
 'Τάων αἰ' πάρος ἦσαν εὐπλοκαμῖδες Ἀχαιαί,

ἔργον τὸ τοῖτον· διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη λέγει ἐξῆς, θεὸν ἐμπνεῦσαι αὐτῇ τὰ κατὰ τὸ τοῖτον ἰσόν. θεράπαινα δὲ, ἡ προσετηκῆα τῇ φιλοσοφίᾳ συλλογιστικῇ μέθοδος· δαίτις δὲ, αἱ τ' γνώσεις.

106 ΤΡ. Ὁ μὲν χρόνος, βαρέως· ὁ δὲ μείλαχημαλίκος δὲ χρόνος, ὀξύτωνος. ΕΛ. Ἐλάνθανεν, ἡ ἔλαθεν.

107 ΩΡ. Ὡραι δὲ τέταρτη ἔτους. ὡς συνέμπροθεν ἔλεγε, Τάχα δ' εἰσι τέταρτον, οἷον τελειωθήσεται.

108 ΕΕΙ. Ποιητικὴ οἰκονομία εἰς τὰ ἐξῆς, ἵνα καὶ τὴν τ' θεραπαινῶν ἀναίρεσιν ἐτοίμως παραδεξώμεθα· δηλοῦται δὲ ἡ θαλικὴ ἀπιστία.

110 ΑΝ. Τὴν βίαν τῶν μνηστῆρων ἐδήλωσεν.

111 ΩΔ. Ἀντί δ' ἔπος ἀποκρίνον). ὅρα δὲ ὅπερ ὁ Ἀντίνοος ἑαυτῷ τὰς ὅλους μνηστῆρας ὑποκρίνεται, ὡς αὐτὸς ὢν οἱ

πάντες· καλῶς ἄρα πρὸ πάντων αὐτὸς ποιεῖται ὑπ' Ὀδυσσεύς βλαθεῖς.

114 ΟΤ. Ὅτω, ὡς Πηνελίω· περὶ δὲ τ' γνώμης Ἰκαρίου διδύλωται καὶ ἐν ἄλλοις, Ἥδη γὰρ εἰ πατὴρ τε κασίγητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι.

115 ΕΙ. Ἡ ἀνταπόδοσις, ἐν τῷ, Ἡμεῖς δ' οὐτ' ἐπὶ ἔργα, τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσθαι, ἡ ἀνταπόδοτον τὸ, Εἰ, καδ' ὡς εἶαθε ποιεῖν· ὡς καὶ τὸ, Ἀλλ' εἰ μὴ δώσῃσι γέρας. ΑΝ. Ἀνιάσει, λυπήσει.

116 Α. Πικρῶς καταψάμενος τῆς Πηνελόπης, ἀγαχίαι αὐτὴν βέλεται τοῖς ἐγκωμίοις.

117 ΕΠ. Εἰδῆναι.

118 ΚΕΡ. Πανουργήματα· ἔχ' ὡς ἡμεῖς, τὴν φιλοχρηματίαν.

119 ΕΥ. Εὐπλοκάμεις, ὡς εὐκρηπίς, πολυψῆφίς.

- ' Τυρώ τ', Ἀλκμήνῃ τε, εὐπλόκαμός τε Μυκῆνῃ· 120
 ' Τάων ἔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
 ' Ἡδὴ· ἀτὰρ μὲν τῷτο γ' ἐναΐσιμον σὸκ ἐνόησεν.
 ' Τόφρα γδ' ἔν βίοτόν τε τέον κ' κτήματ' ἔδονται,
 ' Ὅφρα κε κείνῃ τῷτον ἔχῃ νόον ὄντινά οἱ νῦν
 ' Ἐν σήθεασι πηϊῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ 125
 ' Ποιεῖτ', αὐτὰρ σοί γε ποσὴν πολέος βίοτοιο.
 ' Ἡμεῖς δ' ἔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἵμεν, ἔτε πῇ ἄλλῃ,
 ' Πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν ὧ κ' ἐθέλησιν.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤυδα·
 ' Ἀντίνο', ἔπως ἐστὶ δόμων ἀέκυσαν ἀπῶσαι 130
 ' Ἡ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης
 ' Ζωὴ ὅγ', ἥ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν

120 ΤΥ. Σαλμωνέως θυγάτηρ· ἔχε δὲ ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα κ' Περίαν. ΑΛ. Ἡλεκτρώνας θυγάτηρ. ΜΥ. Ἰνάχην θυγάτηρ κ' Μελίας· Ω. Ωκεανῶ.

125 ΘΕ. Θεόσοφον λέγει τὴν Πηνελόπην, ἀλλ' ἔχ' ἔτις ὁ νοῦς· ἀλλ' ἐρεδίζει τὴν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα· ἥ δὲ διὰ τὸ ἴδιον συμφέρον παρορᾷ τὰ τῇ Τηλεμάχῃ. ἔτι δὲ τῷτο κ' φημὶ ἐχρηματισμένη. ἀληθῶς γδ' ἔτις ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσι.

126 ΠΟ. Πολλῶ.

127 ΗΜ. Τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν, ἐξὸν σωθῆναι ἄλῃν τραπομένης, ὅμως πάντῃ ὁμοῦ εὐρεθέντες, παυλεδρίαν ἔπαυον. κ' εἴη αὖ ὁ τελευταῖος ἔτος· ὧς Ἀλκίνοος λόγος, ὡς οἶα τις κατὰ τῶν μνηστῆρων προεκδετική ἀναφώνησις. ΙΜ. Πορευόμεθα, ἄπιμεν.

128 ΓΗ. Γαμηθῆναι.

130 ΑΝ. Πυκνότητα, κ' συντομίαν, καὶ ἔχ' ἔν νοημάτων ἐνδείκνυται ὁ Τηλέμαχος. ΑΠ. Καὶ ἔτος τεχνικὴν ἄγαν

μερικὴν τὴν ἀντίρρῃσιν ποιεῖται. περὶ μὲν γὰρ τῆς ἀπάτης κ' τῆς ὑποσχέσεως σιωπᾷ. παρατηρήσας ὅτι μάλιστα ἀπερυθρίσθη ὁ Ἀλκίνοος, πρὸς τοῦτο τὴν ἀντίρρῃσιν ποιεῖται. ἔτι γὰρ πρόσφορον ἐν πλῆθει, τὸν ὑπὲρ τῆς φύσεως λόγον ἀντικαταστήσαι. ὅρα δὲ κ' τὴν ὑπαλαγὴν τῷ ῥήματος. ὁ μὲν ψιλῶς εἶπεν, ἀποπέμψον, ὁ δ' ὅσον ἂν φησὶν ἀπώσασθαι· κ' ὁ μὲν μῆτρα· ὁ δὲ, Ἡ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε, κ' ἐπὶ τέτοις, τὸ ἐνὶ ψῷ. ΑΠ. Ἀπωθῆσαι, ἐκβαλεῖν.

131 ΕΘΡ. Ἐπίτασιν δηλοῖ γνησιότητος τὸ, Ἡ μ' ἔθρεψε· ποικίλ' γδ' μῆρες ἐκτιδέασιν ταῖς τίτταις τὰ τέκνα· διὸ καὶ ἀποστέργονται διὰ τὴν ἀπορον εὐλόβουαν.

132 ΖΩ. Ἀντὶ τῷ ζῇ. ΚΑ. Ἐνταῦθα σικτέον· λέγει γὰρ, ὅτι Κακὸν ἐστὶ, πολλοὺς ὑπέχειν μὲ τιμωρίαν, ἀποπέμψαντι τὴν θυγατέρα τῷ Ἰκαρίῳ. ΚΑ. Κατ' ἐνία τῷ ὑπομνημάτων, ἡ τέτων ἐξήγησις ἡμάρτυται. φασὶ γδ' ὡς ἐδῶ, εἰ

- Ἰκαρίῳ, αἶκ' αὐτὸς ἐκὼν ἄπο μητέρα πέμψω.
 Ἐκ γὰρ ὅ πατὴρ κακὰ πείσομαι, ἄλλα ᾗ δαίμων
 Δώσῃ· ἐπεὶ μήτηρ συζεῖται δῆσεν Ἐριννῶς 135
 Οἶκον ἀπερχομένη, νέμεσις δὲ μοι ἐξ ἀνθρώπων
 Ἔσεται· ὥς ἔτετον ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐνίψω.
 Τμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
 Ἐξίτε μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαίτας,
 Τμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους 140
 Εἰ δ' ὑμῖν δοκέῃ τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
 Ἑμμεναί, ἀνδρὸς ἐνὸς βίοτον νήποιον ὀλέσσαι,
 Κεῖρετ'· ἐγὼ δὲ θεὸς ὀπιώσομαι αἰὲν ἑόντας,
 Αἶκέ ποτε Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
 Νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὀλοιοῦθε. 145
 Ὡς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρύοπα Ζεὺς

τις ἐκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε, χρήματα ἀπολίνειν τοῖς αὐτῆς συγγενέσι, καὶ τῷ πατρί. φησὶν ἔν ὅτι κακὸν ἐστὶ, καὶ οἶον ἀλυσιντελές, εἰ ἐκδιώξω τὸ οἶκον τὴν μητέρα· πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τῷ Ἰκαρίῳ. ἄμεινον δὲ ἔστω ἀναγέλλειν. ΚΑ. Καὶ ἔτι περὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπαγομένων. Ἐκ γὰρ ὅ πατὴρ κακὰ πείσομαι, ἀλλὰ ᾗ δαίμων Δώσει. εἴτα καὶ ὑπερβατὸν αἶκεν αὐτὸς Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα. ἐπεὶ, εἰ περὶ χρημάτων ἔλεγε, μικρολόγος ἀνεφαίνετο ὁ πατὴρ. ἔτι γὰρ ἀπεινώκει αὐτόν· ἐπειδὴ, φησὶν, ὁσόμενος πατέρ' ἰδὼν ἐνὶ φρεσίν. ἄλλως τε κατὰ Καλλίμαχον, χαλεπὴ μῆτις ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίσταρχος ἀδετεῖ τὸ, Ἔσεται· ὥς ἔτετον ἐγὼ ποτὲ μῦθον ἐνίψω. περισσὸς γάρ ἐστιν ἔτι πρὸς ταύτην τὴν ἀπόδοσιν.

134 ΕΚ. Ἀπὸ ὅ πατρός. ΠΕ. Ὑπομεινών.

D 4

135 AP. Τὸτο ἔλεγον ἐπιδείκνυν τῷ δεινῷ οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεικράτει. AP. Κατεύχεται, ἐπικαλέσεται.

137 EN. Τὸ μὲν σφοδρότητος καὶ ἀπειλῆς λέγειν. Μετ' ἀπειλῆς ἐπιπλήξω, ἐναντιωσά, λοιδορήσω.

138 NE. Μεμπτόν ἡγεῖσθε.

139 EZ. Ἐξέρχεσθε. ΑΛ. Εὐτρεπίζετε.

140 AM. Ἐναλλάσσοις κατὰ διαδοχὴν.

143 KE. Συνόμως ἐδίει. ΕΠ. Ἐπίσσησμαι, ἐπικαλέσμαι.

146 TQ. Τὸ τῷ περισπάσειν· ἐστὶ γὰρ τῷ Τηλεμάχῳ. ΑΙ. Αἰετὸς, δυνάμεις. ΑΙ. Ἡ μὲν ἐξ ὅρας ἀφίξις, τὴν ἐξ ἀγρῶν ἐπαροδοῦ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ παῖς, σημαίνει· καὶ ἡ μὲν ἐν ἀρχαῖς ἡμεραίᾳ πτήσις, τὴν μὲν ἡσυχίας ἀπόδοσιν· ὁ δὲ κατὰ τὴν αἰσθεῖν αὐτῶν θόρυβος, τὴν κατὰ τὴν πόλιν γενομένην ταραχὴν· ὁ δὲ τιναγμός τῶν πτερόων,

Ἵψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος ὠροήκε ὡτέταδαι.

Τῷ δ' ἔως μὲν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ ὠνοίης ἀνέμοιο,

Πλησίω ἀλλήλοισι τίλαινόμενῳ πτερυγέσσιν·

Ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἰκέσθην,

150

Ἐνθ' ὀπιδινηθέντε τινάζαδην ὡτερὰ ὡλλα,

Ἐς δ' ἰδέτῃν πάντων κεφαλὰς, ὅσοιτο δ' ὄλεθρον·

Δρυφάμενῳ δ' ὀνύχεοσι παρειὰς ἀμφί τε δειράς,

Δέξι' ἥϊζαν διὰ τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.

Θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,

155

Ὀρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.

Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρον ἥρως Ἀλκίθερος,

ῥῶν, ἀπώλειαν καὶ ἐλάττωσιν ἢ ἀρχομέ-
νων· τὸ δὲ κατὰδρῦναι τὰς παρειὰς, τὸ δὲ
μνηστῆρων ἐσθῆμαν φόνον· διὰ δὲ τὸ κατὰ
ἀνατολὰς ὀρμηῆσαι, ὅτι οἱ μὲν δύο νική-
σασιν, οἱ δὲ μνηστῆρες ἐν ζόφῳ γενήσουσι).

147 ΥΨ. Ἐξ ὕψους. ΕΚ. Ἐκ τῆ
ἀνωτέρᾳ μέρους.

148 ΕΩΣ. Τέως, μέχρι χρόνου τι-
νός. ΜΕΤ. Ὡς ἡσυχῇ τὸ ἔρπον τὰ πρῶ-
τα διεχειριζόμενοι.

149 ΠΑΗ. Ἐπεὶ οὐκ ἀπογατῶσιν
ἀλλήλων ταῖς βελαῖς. ΤΙ. Ἐκτεινόμε-
νοι. ΠΤ. Τῇ πτήσει.

150 ΠΟ. Ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι, ἢ
πολλαὶ κληδόνες εἰσίν.

151 ΕΝΘ. Ἐκεῖ. ΕΠ. Ἐπιγραφέν-
τες. ΤΙ. Ἐτίναξαν. ΠΤΕ. Ἡ διότι πολ-
λὰς ἀπέβαλον καὶ ὑπηκόων, μνηστῆρας δη-
λαδὴ καὶ κήρυκας, καὶ τινὰς τῶν ἑοῦκου·
ἢ διότι θανατώσασιν τοὺς μνηστῆρας δι-
στὰς ἐπαφίης πειρόντας. ΠΟ. Πυκνά.

152 ΠΑΝ. Κοινὴν βλάβην δηλοῖ.
ΟΕ. Προμαντεύοντο.

153 ΔΡΥ. Κατασπαράξαντες καὶ
ἀποξύναντες. ΔΡΥ. Ἐπειδὴ ἔμνον

μνηστῆρσιν, ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἰθα-
κησίων ἔσθαι κακὰ· καὶ πολλοὶ τὰς πα-
ρειὰς ἐπ' αὐτὰ δρῦνται. καὶ Ἰάμβλι-
χος οἶδεν ὄρνιθας, οἱ αὐτοὶ ἑαυτὰς ἀναι-
ρεῖσιν, ἐπὶ δηλώσει μέλλοντος κακῆς, ὑπὲρ
φύσιν μέντοι.

154 ΔΕ. Ἀνατολικοὶ, οἱ αἰσιοί.
ΠΟ. Ἡ δὲ Ἰθακησίων, ἢ τῶν αἰετῶν, ὡς ἐ-
παναγραφέντων ἔνθα ἄκουσι. ὁ καὶ ἐδήλω-
σε καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Τηλέμαχος ἀνελόν-
τες τὰς μνηστῆρας, αὐτὸς εἰς ἀγρὸς ἀπε-
λεύσονται, ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν κα-
τάπαυσιν τῶν αἰετῶν λέγη, διὰ τιμὴν τῆ
βασιλικῆς τῆς ζωῆς.

156 ΩΡ. Οἱ γὰρ κακοὶ τὰς πράξεις
κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. τὰ δὲ
τοιαῦτα τῶν σημείων, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς, τὸ
δαρρῆν, τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπὴν περι-
ποιεῖται τῶν τολμωμένων. ΩΡ. Διελογι-
ζοντο, διενόηθησαν. ΑΠ. Κατάπερ.

157 ΓΕ. Τοιούτων γὰρ ἀνδρῶν, ἢ πο-
λυπειρία. ΑΔ. Νησιώτῃ καὶ ἀλιευτικῷ
πρῆπον ὄνομα, ὃ ἐν τῇ αἰλὶ δηλονότι δη-
ρωμενος.

Ματορίδης· ὃ γδ οἶος ὀμηλικήν ἐκέκαστο
 Ὀρνίθας γνῶναι, καὶ ἐναΐσμα μυθήσασθαι
 Ὁ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
 160 Ἐκέλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσοι, ὅ, τίς κεν εἴπω·
 Μνηστῆρσιν δὲ μάλιχα πειφασκόμηνος παῖδες ἔρω,
 Τοῖσιν γδ μέγα πῆμα κυλίνδεται· ἐ γδ Ὀδυσσεύς
 Δὴν ἀπάνευθε φίλων ὦν ἔσσε', ἀλλὰ πᾶ ἦδη
 Ἐγγυς ἐὼν, πῖσθεαςι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
 165 Πάλλεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσαι,
 Οἱ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδέελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 Φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν, ἡδὲ καὶ αὐτοὶ
 Παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λωΐόν ἐστιν.
 Οὐ γδ ἀπείρητος μαντεύσμεν, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
 170 Καὶ γδ ἐκείνῳ φημι τελευτήσῃναι ἅπαντα,
 Ὡς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
 Ἀργεῖοι, μὲν δὲ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἀπὸ πάντας ἐταίρους,

158 ΕΚ. Ἐπρεπε.

162 ΠΙ. Προμηνύων, προλέγων. ΕΙ. Εἰρῶ, λίξω.

165 ΦΥ. Κατασκευάζει· εἶπεν οἱ ἴσπερον ὑπορύττειν, τὸ δολιεύεσθαι.

166 ΠΟ. Πολλοῖς. ΚΑ. Ἦγεν ζήτῃα.

167 ΟΙ. Συναγεί καὶ αὐτὸν τοῖς κακώσῃναι μέλλουσι διὰ τὸ φιλάληδες. ΝΕ. Οἰκόμεν. ΕΥ. Εὐπεριόρισον, ἢ εὐθελον καὶ φανεράν, καθὸ νησός ἐστι. Πᾶσαι δὲ αἱ ἡσοὶ συγκρινόμεναι ἡπείροις εὐδηλότατα ἔχουσι τὰ ὅρια. ἢ τὴν εὐ· πρὸς δύσιν καὶ δέλῃν κειμένην· Δείλη γδ, ἢ δύσις, τετῆστιν ἑσπερία.

169 ΑΦ. Συναπτικῶς, εὐδέως· ἀπὸ

Ἐ ἀπῶ, ἄψω, ἦφα, ἄφαρ· φιλεῖται δὲ Αἰολικῶς.

170 ΑΠ. Ἀπειρος, ἀμαθής. ΜΑ. Μαντικῶς λέγω.

171 ΚΑΙ. Συνεῶν ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ, ταῦτα λέγει. ΦΗ. Πιστεύω, μαντεύομαι. ΤΕ. Τελευτῇσθαι, πληρωθῆναι.

172 ΩΣ. Συναπτικῶς ἕως τὸ Πολύμητις Ὀδυσσεύς, δύναται δὲ τις καὶ ἐπὶ Ἐμυθεόμην εἰζειν, τοῖς αἰῶνι αὐτὰ ἀποδιδᾶς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον, ἢ ὑποτίθωμεν μετὰ τὸ Ἀργεῖοι, καὶ Ὀδυσσεύς. ἢ ἢ ἀπόδοσις, Φῆν κακὰ.

174 ΦΗΝ. Μίχρι Ἐ, Τάδε δὴ νῦν πάντα

‘ Ἀγνώσκον πάντεσσιν, ἐκκεῖσ’ ἑν’ αὐτῷ,

175

‘ Οἴκαδ’ ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.

Τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύμαχος Πολύβη πάϊς ἀντίον ἦδα·

‘ Ω γέρον, εἰ δ’ ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,

‘ Οἴκαδ’ ἰὼν, μήπῃ τι κακὸν πάχλωσιν ὁπίσσω·

‘ Ταῦτα δ’ ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.

180

‘ Ὅρνιθες δὲ τε πολλοὶ ὑπ’ αὐγὰς ἡελίοιο

‘ Φοιτῶσ’, ἔδ’ τε πάντες ἐναίτιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

‘ Ωλετο τῇλ’· ὥς κ’ σὺ καταφθίεσθαι σὺν ἐκείνῳ

‘ Ωφελές· ὅκ’ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,

185

‘ Οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμῆν ᾧδ’ ἀνιήης,

‘ Σῶ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμελμος αἴκε πόρῃσιν·

‘ Ἀλλ’ ἐκ τοι ἐρέω, τόδε κ’ τετελεσμένον ἔσται,

‘ Αἴκε νειώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλὰ τε εἰδώς,

‘ Παρφάμμελμος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,

‘ Αὐτῷ μὲν οἱ πρῶτον ἀνιηρέεσσιν ἔσται,

190

‘ Πρῆζαι δ’ ἔμψης ἔτι διωήσεαι εἵνεκα τῶνδ’.

πάντα τελεῖται, σύνοψις πάσης τῆς Ὀδυσσεύς. ΦΗΝ. Ἐφην, εἶπον.

175 ΑΓ. Μὴ γνωρίζομενον.

180 ΠΟ. Πολύ.

182 ΦΟΙ. Παραγίνοισι. ΕΝ. Μαντικῶι.

183 ΩΣ. Τὸ ὡς, ἀναφορικόν ἐστι, καὶ συναπτεῖν ἐπὶ τ’ ἐπάνω· ἢ ἀντὶ τ’, εἴτε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνώσειον. ΚΑ. Καταφθαρῆναι.

185 ΑΝ. Ἀπὸ τ’ ἀνιήμι, ὡς τιδείης. κυνηγετικὴ ἢ λέξις· ὅτε τις κύνα τοῦ δισμῷ ἀνιή, ἀφήσῃ κατὰ θηρὸς. δασυντίον· ἐστὶ γὰρ ἀντὶ τ’ ἀναπείδεις. ἀπὸ μεταφορᾶς τ’ κυνηγῶν. τ’ ἐφιέντων ἱμάλλας τοῖς κυσίν. ψιλοὶ δὲ Ἑλλανικὸς παρὰ τὴν αἰτίαν, ἐκδεχόμενος τὸ λυπείης. εἰ γὰρ

τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν, ἀνιήης. τοιαύτη γὰρ ἦν συζυγία. Ἀλλως, Ἀνιήης, Ἀναπείδοις· ἢ δὲ μεταφορὰ τ’ λέξεως εἰληπταὶ ἀπὸ τ’ κυνηγῶν τὰς ἱμάλλας ἀφιέντων.

186 ΠΟΤ. Προσδεχόμενος. ΠΟΡ. Παράχῃ.

189 ΠΑΡ. Παραπείσας, παραλογίζομενος. ΕΠΟ. Παροξύνῃς. ΧΑ. Ὁργίζεσθαι.

190 ΑΝ. Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδοιέερον. ὦφειλε γὰρ ἀνιηρότερον· ἔτω καὶ ἀμορφέερον, δικαιοέερον· ἀκρατέερος, ἀπὸ τ’ ἀκρατος, σπαρδαίερος, ἀναγκαίερος, ἀλλοιέρος, ἐπιτηδείερος, ἀφνειέρος. καὶ Ἀριστοφάνης, καὶ Σέλευκος, ἔγραφε Φιλοντεανέσ’ ατε, παρ’ Ὀμήρῳ.

‘ Σοῖ

Σοὶ γ', γέρον, θωὴν Ἰπιδήσομεν κ' ἐνὶ θυμῷ

Τίνων ἀχάλλης· χαλεπὸν δέ τοι ἔσται αἶλγος.

Τηλεμάχῳ δ' ἐν πάσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,

Μητέρα ἦν ἐς πατρός ἀνωγέτω δαπνέεσθαι·

195

Οἱ δὲ γάμον τέλξεσι, καὶ ἀρτυέουσιν ἔδνα

Πολλὰ μάλ', ὅσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἔπεσθαι.

Οὐ γὰρ πρὶν παύσεσθαι οἶομαι ἤας Ἀχαιῶν

Μνησῦος ἀργαλέης· ἐπεὶ ἔτινα δαΐδιμν' ἔμπης,

Οὗτ' ἔν Τηλέμαχον μάλα περ πολύμυθον ἑόνται·

200

Οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ' ἦν σὺ, γεραιέ,

Μύθεαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἐπὶ μᾶλλον.

Χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσε', ἐδὲ ποτ' ἴσα

Ἔσσε', ὅφρα κεν ἦε διατρίβῃσιν Ἀχαιῆς

Ὀν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ ποτιδέγμενοι ἡμάτεα πάντα,

205

192 ΘΩ. Θωή, ἡ ἐπιτιθεμένη τιπὶ μία. ἔθεν ἄλγος, ὃ μὴ θωὴν πάχων. ἄλλως, Θωήν, ζημίαν. ΕΠ. Ἐπιτελεῖν.

193 ΤΙ. Ἀποτίνων, ἀποδιδέξ. ΑΣ. ἀπεχθάνεαι.

194 ΥΠ. Συμβελεύσομαι.

195 ΗΝ. Τὴν ἑαυτῆ. ΑΝ. Κελεύετω.

196 ΟΙ. Εἰπὼν ἐς πατρός, μετέβη τὸ πλεονασμικόν· οἱ δὲ γάμον τέλξεσιν, δηλονότι οἱ μνηστῆρες, καὶ εὐτρεπίζουσιν ἔδνα, ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδίᾳ δοῦναι παρὰ τῶν γαμέωντων. ΟΙ. Τὸ ἡμέτερον περιττόν· ἄτομον. ΑΡ. Ἐτοιμάσιν. ΕΕΔ. Τὰ παρὰ τῇ νυμφίῳ μείζονα γ', παρὰ τῇ πατρός τῇ νυμφῇ διδομένα.

199 ΜΝΗ. Τῆς μέχρι νῦν ἀκατεργασῆς. ΜΝΗ. Μνηστῆρας.

200 ΟΥ. Θρασύτερα ταῦτα τῷ Ἀν-

τινός. ΠΟ. Ἀκριτόμυθον· σκώπτει εἰς ποσότητα. ὃ γὰρ Ἀντίνοος εἰς ποιότητα λόγῳ ἔσκαψεν· προειπὼν δὲ, ἐπεὶ οὐτινα δαΐδιμν' ἔμπης, οὔτε Τηλέμαχον, οὔτε τὴν μαντείαν, οὐδέτι ἐπήγαγεν, οὔτε ἄλλον τινά. καὶ τοι ὁ λόγος ἀπῆνται· ἀλλ' εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλεονασμικόν.

201 ΕΜ. Ἐπιστρεφόμεθα, φροντίζομεν.

202 ΜΥ. Εἰσηγῆ, λέγεις. ΑΠ. Εἰς μῖσος ἄγεις.

203 ΚΑ. Ὁμολογεῖ τὴν βίαν. ΟΥ. Ἦγεν, αἰεὶ ἐλαττωθήσονται τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ἐδέποτε ἴσα ἔσται.

204 ΔΙ. Διατρίβειν, τὸ χρόνοντριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι, καὶ τριφομεῖν. Ἄλλως, Διατρίβῃσιν, Παρέλκη, δαπανᾷ χρόνισα.

205 ΠΟ. Προτιμῶμεν.

Εἶνεκα

- 'Εἵνεκα τ' ἀρετῆς ἐρμολύμεν, ἔδ' ἐμὲτ' ἄλλας
 'Ερχόμεθ' ἄς Ὀδυσσεὺς ἐπιπνέμεν ἐστὶν ἐκάστω.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 'Εὐρύμαχ', ἦδ' ἐκ' ἄλλοι ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
 'Ταῦτα μὲν ἔχ' ὑμέας ἐπὶ λίσσομαι, ἔδ' ἀγορεύω· 210
 'Ἦδη γὰρ τά γ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
 'Ἄλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ ἕκασ' ἐταίρους,
 'Οἱ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσωσι κέλδυσιν.
 'Εἴμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθρόεντα,
 'Νόστον πάσσοιμ' πατρὸς δὴν οἰχομένοιο, 215
 'Ἦν τις μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὅσσαν ἀκῶσω
 'Ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρεי κλέος ἀνθρώποισι.
 'Εἰ μὲν κεν πατρὸς βίοντα καὶ νόστον ἀκῶσω,
 'Ἦγ' ἂν τρυχόμηνος περ ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
 'Εἰ δέ κε τεθνεώτος ἀκῶσω μηδ' ἔτ' ἐόντος, 220
 'Νοστήσας δ' ἥπειτα Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 'Σῆμά τε οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐζω
 'Πολλὰ μάλ', ὅσα εἴοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
 'Ἦτοι ὄγ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἐταῖρος, 225

207 ΟΠ. Ταμειν.

209 ΑΓ. Νῦν ἀντὶ τῷ εὐγενεῖς, λαμ-
προί.210 ΤΑΥ. Λεῖπει ἢ εἰς ἀντὶ τῷ, εἰς
ταῦτα.212 ΑΛΛ. Πρὸς τὴν Ἰθακῆσίην. ἢ
τὴν ὑπόροισιν ἀποτρίβομενος, αἰτεῖται
παρὰ τῷ μνηστῆραν τὰ πρὸς τὴν πορείαν.
πῶς γὰρ ἡδύνατο σκευωρεῖν καὶ αὐτῶν πο-

λίτας ὁπαδὸς ἔχων; ΕΤ. Νῦν ἐρέτας.

213 ΔΙΑ. Διαπερῶσι. ΚΕ. Τῇ
διὰ θαλάσσης ὁδόν.219 ΤΡ. Καταπονέμενος. ΤΑ.
Καρτερήσω, ὑπομείνω.222 ΣΗ. Τάφον. ΧΕΥ. Χώσω.
ΚΤ. Ἐκ τῷ ἔρα, ἢ γῇ. ΚΤΕ. Ἐντα-
φιάσω.

225 ΑΜ. Ἀμέμπτῃ.

Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
Πείθεσθαι τε γέροντι, ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

‘Κέκλυτε δὴ νῦν μεν, Ἰθακήσιοι, ὅ, τίς κεν εἴπω.

Μή τις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἥπιος ἔστω
Σκηπτήρχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,
‘Ἀλλ’ αἰεὶ χαλεπὸς τ’ εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·

‘Ὡς ἔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο
Λαῶν οἷσιν ἀνάσσει, πατὴρ δ’ ὡς ἥπιος ἦεν·

‘Ἀλλ’ ἦτοι μνηστῆρας ἀγένορας ἔτι μεγαίρω

Ἐρδειν ἔργα βία, κακὸρραφίησι νόοιο·

Σφας γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδωκε βιαίως

Οἶκον Ὀδυσῆος, τὸ δ’ ἔκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.

Νῦν δ’ ἄλλω δήμῳ νημεσίζομαι· οἷον ἅπαντες

Ἦδ’ ἄνεω, ἀτὰρ ἔτι κατὰπτόμενοι ἐπέεσσιν,

Παύρες μνηστῆρας κατερύκετε πολλοὶ ἐόντες.

226 ΕΠ. Ἐξουσίαν ἐνχειρίζεν, εἰδὼς.

227 ΕΜ. Βέβαια, ἀσφαλῆ.

229 ΚΕΚ. Ὁρῶν τὰς μνηστῆρας ἀ-
πληροθυμίας, καὶ πρὸς αὐτὰς ἀποτείνε-
ται, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινόν. ἔδεν τι δι-
καιολογικὸν ἔχει ἢ δημηγορία. καταφο-
ρικὴ ἢ, καὶ ἀγαθὴ ἐπιτροπὴ πρέπυσσα,

230 ΠΡ. Πρεμηνής. ΑΓ. Προση-
νής, πρεπύς.

231 ΑΙΣ. Προσηνῆ, πρεπία.

232 ΑΙ. Ἄδικα πειεῖ, οἷον αἰσό-
συλα, καὶ καθήκοντες σεσυλημένα. Ἀλ-
λως, Αἴσυλα, Ἀσεῖ, ἄδικα.

233 ΟΔ. Οἱ μνηστῆρες μέμνηται τῇ
Ὀδυσσεύς, ἔκ ὡς θεῖα μέντοι, ἀλλ’ ὡς
γυναῖκα εὐειδῇ ἔχοιλος καὶ ἀφνειή.

235 ΜΕ. Μισαῖ.

236 ΕΡ. Πράττειν, ποιεῖν. ΚΑ.
Κακοσυνδεσίαις, κακοθελίαις, κακομη-
χανίαις.

237 ΠΑΡ. Προτείναντες ὡς ἐπιξείνω,
ἤγων ἐπικόπων, ὡς κοπήναι. ΠΑΡ. Ἐ-
νέχυρον θέμενοι. ἀντὶ τῆς, ὡς μὴ ἐπικείμε-
νοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς. ἀλλὰ παρατι-
θέμενοι αὐτάς, ὅπως ἐστὶν, ἀντὶ τῆς παρα-
βάλλοντες.

240 ΗΣ. Κάθηθε ἄφρωνι, ἀναυδοί.
ΚΑ. Αἰχύνει τὰς Ἰθακήσιους, εἰ μὴδὲ
λόγοις ἀπτοῦνται τῇ βιαιῶν μνηστῆρων. τὸ
γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον. ΚΑ. Νῦν ἀντὶ τῆς
ἐπιπλήσσοις.

241 ΠΑ. Ὀλίγως. ΚΑ. Κατέχεται,
κωλύεται. ΕΟ. Ὅντες, ὑπάρχοντες.

Τὸν δ' Εὐλωρίδης Λειώκριτος ἀντίον ἤδα·

· Μέντορ ἀπαρτηρὲς, Φρένας ἡλεῖ, πόϊον ἔειπες,

· Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; θρυγαλέον δὲ

· Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι παρὶ δαιτί. 245

· Εἴπερ γὰρ καὶ Ὀδυσσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν

· Δαινυμένους κατὰ δῶμα ἐὼν μνηστῆρας ἀγαυὲς

· Ἐξέλασσε μεγάροιο μενοιθήσῃ ἐνὶ θυμῷ,

· Οὐ κέν οἱ κεχάροίτο γυνή, μάλα περ χατέεσσα,

· Ἐλθόντ', ἀλλὰ κεν αὐτῷ ἀεικέα πότμον ἐπίαποι, 250

· Εἴ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' ἔκατὰ μοῖραν ἔειπες.

· Ἀλλ' ἄγε, λαοὶ, μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος,

· Τέτρω δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἥδ' Ἀλιθέρσης,

· Οἱ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοι εἰσιν ἐταῖροι.

· Ἀλλ', οἶω, ἔσθ' ἡδη κατὰ μῆκος, ἀγγελιδάων 255

· Πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν ἔποτε ταύτην.

· Ὡς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψήρην.

Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο εἰς πρὸς δῶμαθ' ἕκαστος·

242 ΛΕΙ. Οἶον ἔκκριτος ἔ' λαῷ. Ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀντίνοον ἀπλόερον ἐποίησε δημηγορῶντα καὶ ἀφελέςερον· τ' ἔ' Εὐρύμαχον, ἐμβριδέερον καὶ ἀδρότερον. ἐνταῦθα δὲ Λειώκριτον τινα μνηστῆρα βραχύλογον καὶ πλάττει, θρασύτερον δὲ, ὅς ἔ' μόνον τὸν Ὀδυσσεῖα ἐξευτελίσει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγορὰν ταχὺ λύσει· ὥστε ταύτην τὴν ἀγορὰν δέμις καὶ ἐκάδισεν, ἀδεμίσει ἔ' ἀνδρὸς ὕβρις ἔλυσε.

243 ΑΤ. Ἀτηρὲς, βλαβερὲς, ὕβριστικὲς, χαλεπὲς. ΦΡ. Ἠλίδις καὶ ἀνότης τὰς Φρένας, μάταιαι.

245 ΔΑΙ. Οἱ γὰρ ἐν δαιτί οἴονται ἀνυπόστατοι εἶναι τὴν ἀλήθειαν ἔ' οἶνε φρατρυγῶντος αὐτοῖς. λέγει ἔ', ὅτι ἀργαλέον

τοῖς Ἰθακήσιοις, καὶ πλεόνας ὄντας ἀντικαταστῆναι δαινυμένοις τοῖς μνηστῆρσιν. ὅπερ ἐστὶ κύριον τῷ ἀδυνάτῃ.

248 ΜΕΝ. Πραδυμηνῇ.

249 ΟΥ. Ἀμα γὰρ ἰδὲσα γερήσεται. ΚΕ. Χαρεῖν, ἡδεῖα. ΧΑ. Χρήζουσα.

250 ΕΠ. Καταλάβοι.

253 ΤΟΥ. Ταῦτα ἐν ἡδαι εἴπει. ΟΤ. Παρασκευάσει.

255 ΔΗ. Πολλὰ.

257 ΛΥ. Ὡς ἀπὸ δεσμῶ τινός. ΑΙ. Ἀντὶ ἔ' αἰψήρως. ὡς τὸ, τότε μοι χαῖροι εὐρεῖα χθονὶ ἀντὶ ἔ' εὐρύ. ΑΙ. Ταχέαν.

258 ΕΑ. Τὰ ἴδια.

Μνηστῆρες

Μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείη Ὀδυσῆος·
 Τηλέμαχος δ' ἀπάνδρεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης, 260
 κείρας νιφάμενος πολῆς ἀλὸς, εὔχετ' Ἀθήνη·
 'Κλυθί μοι, ὃ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
 Καί μ' ἐν νηὶ κέλευσας ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 Νόσον πεισόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
 Ἐρχεσθ' πὰρ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοί, 265
 Μνηστῆρες ἧ μάλιτα, κακῶς ὑπερλωρόεντες.
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· χεδόθεν δὲ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
 ἱέντορι εἰδομένη ἡμῶν δέμας ἥδ' ἐκ αὐδῆν,
 αἳ μιν φωνήσας' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Τηλέμαχ', εἰδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσεται, εἰδ' ἀνοήμων 270
 εἰ δὴ τοι σὺ πατρὸς ἐνέσκηκται μένος ἦν,
 Οἷος ἐκείνος ἦν τελέσσει ἔργον τε ἔπος τε,
 Οὐ τοι ἔπειθ' ἀλήϊ οὐδὲς ἔσεται, εἰδ' ἀτέλεστος·

260 ΑΠ. Πόρρω. ΘΙ. Τῷ αἰγιαλῷ.

262 ΚΛΥ. Ὁ μὲν Τηλέμαχος ἀπλῶς
 ὄν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ τίς ἦν θεῶν
 φανείς αὐτῷ. ὃ δὲ ποιητὴς, Εὔχετ'
 Ἀθήνη, φησί.

263 ΗΕΡ. Μέλανα δίκην αἵρος, ἡ
 αὐτὴν, ἡ ἀναπεπταμένον, καὶ μέγαν, ἡ
 αὐτὸ τὸ μόνον αἶρα ὁρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν,
 ἐπεὶ τὸν αἶρα καθαροῦν εἶναι ἐν τῇ ὑ-
 ατι, ἡ ὅτι αἶρα ὁμοία ἡ θάλασσα τὴν
 ἡροίαν.

265 ΔΙΑ. Ἐκλύουσι, δαπανῶσι, χρο-
 ζουσι, ἐμποδιζουσι, παρ' Ὀμήρῳ, Οὔτε
 διατρίβω μητρὸς γάμον.

266 ΥΠ. Ὑπερήφανοι, ἀλαζόνες.

267 ΣΧΕ. Πλησίον, ἐγγυς, ἡ ἐγγύθεν.

270 ΤΗ. Πρὸς παῖδα εὐ γενοῖόντα.
 τὸ εἰδ' ὅπιθεν, προτρεπτικῶς, ὡς περὶ
 τὴν ἐκκλησίαν ἐμφρόνως διαταθειμένη.

εἰ δὲ ὕστερον κακὸς ἔσῃ οὐδὲ ἀφρων, εἰ
 Ὀδυσσεύς παῖς τυγχάνεις, καὶ τ' πατρώας
 σπορᾶς ἔχεις τὴν σύμβολον. ΟΠ. ΕΞ
 ὑγέρη. ΚΑ. Δειλός. ΕΣ. Ἔσῃ, γενήσῃ.

271 ΕΝ. Ἐοικεν ἡρτῆσθαι τ' ἀρχι-
 κῆς σπερματικῆς εἶναι δυνάμεως. ΕΝ.
 Ἐνεσι, πέφυκεν. ΗΥ. Ἀγαθόν.

273 ΑΔ. Ἀλή καὶ ἀτέλεστος ἐκ αὐτοῦ
 ἀφείσμεν λέγον· ἔσῃ μὲν γὰρ ἡ οὐδὲς διὰ
 τὴν ἄλα, ἀλή, ὡς διὰ θαλάσσης πλέον-
 τι· ἀλλ' ὅμως ἐχ' ἀλή εἶναι, τυλίγει, μα-
 ταία καὶ κενή. ΟΥΔ. Εἰ γὰρ πατρῴεις,
 ἀγαθὸς ἔσῃ, καὶ οὐ μάλιστα οὐδέουσι· ἀλ-
 λά μὴν πατρῴεις ὡς ἡ δημηγορία σοῦ
 εἰδείξεν· εἶναι ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπὶς.
 ὃ δὲ ποιητὴς τῇ χωρίῳ ἐπιμεβάλλει καὶ
 γνωμικὸν σιμνότητον, ἐν ᾧ περὶ διαδέ-
 σιως παίδων φιλοσοφεῖ, καὶ Ὀδυσσεύς
 ἔπαινον.

Εἰ

- 'Εἰ δὲ ἐ κένω γ' ἐσθὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
 'Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσκειν ἀ μνηοινᾶς.
 'Παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλον·
 'Οἱ πλείονες κακίαι· παῦροι δέ τε πατὴρ δ' ἄρ' ἔστι·
 'Ἀλλ' ἐπεὶ ἐδ' ὅπιθεν κακὸς ἔσσει, ἐδ' ἀνοήμων,
 'Οὐδὲ σε πάγχυ γε μήτις Ὀδυσῆος προλέλοιπεν,
 'Ἐλπωρή τι ἔπειτα τελευτήσῃ τάδε ἔρξα.
 'Τῷ νῦν μνηστῆρων μὲν ἔα βελὴν τε νόον τε
 'Ἀφραδέων, ἐπεὶ ἔτι νοήμονες, ἐδὲ δίκαιοι·
 'Οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
 'Ὅς δὴ σφιν χερδὸν ἐστὶν ἐπ' ἡματι πάντας ὀλέσσει.
 'Σοὶ δὲ ὁδὸς εὐκλείη θῆρον ἀπέσσεται ἦν σὺ μενοινᾶς·
 'Τοῖος γάρ τοι ἐταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
 'Ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἐφομαι αὐτός.
 'Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλῃ,
 'Ὀπλιῶν τ' ἥϊα, καὶ ἄγχιον ἄρσεν ἅπαντα,

274 ΓΟ. Γέννα, υἱός.

275 ΤΕ. Ἐς τέλος ἄξεις.

276 ΠΑΥ. Τὸ αἴτιον ἔ' διγασμοῦ.

ΠΑΥ. Ὀλίγοι.

277 ΚΑΚ. Χείρονες, ἐλάττωτες.

ΠΑΥ. Ὅποιος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφι-
 τρύωνα, Ἀχιλλεύς, Ἐκίωρ. ΑΡ. Κρείτ-
 τες, βελτίονες.

279 ΜΗ. Βελή, γνώμη. ΠΡΟ.

Καταλέλοιπεν, ὑγέρησι.

280 ΕΛ. Ἐλπίς.

281 ΤΩ. Διό.

282 ΑΦ. Ἀβέλων, ἀσυνέτων, ἀνοή-
 των. ΝΟ. Συνετοί, προσηγορικοί. ΟΥ.
 Δογματίζει Ὅμηρος, ὅτι ὁ ἄδικος καὶ
 ἀσυνετός ἐστιν.

283 ΙΣ. Διςσαφῆ τὸ νοῦμον.

284 ΟΣ. Ἀναφώνησις περὶ μνηστῆρων
 πάντων γοργή. ΕΠ. Ἐπὶ μᾶλλον ἡμῶν
 ΟΛ. Ἀπολῆσθαι, ἀποθανεῖν.

286 ΕΤ. Συνεργός, βοηθός.

287 ΕΤ. Ἐκπλεῦσαι ἐτοιμάσσω.

288 ΟΜ. Συναναγρέψω.

289 ΟΠ. Ἐποίμασον τὰ ἐφόδια. οἱ
 παλαιοὶ φασὶν, ὅτι ἦτα κυρίως αἱ
 σπρίων καλάμαι, καὶ διςσυλλάβως
 συναίρεσι, ἦτα. ὡς Φερικράτης, Τὴν γὰρ
 τέρ' ἦσαν ἀχέων σισαγμέναις. Ὅμηρος
 ἢ τὰ ἀπλῶς βρώματα. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν
 ναῦν ἐπισιτισμόν. ΑΡ. Γέμισον, ἐκ τῶν
 παρακολληθέντων. ἤρμοσαι γὰρ τὸ πληρῶ-
 τὴν πληρεμένην. Ἄλλως. ΟΠ. Πα-
 ρασκεύασον. ΗΙΑ. Νῦν τὰ εἰς τὸ ἰέναι
 ἐφόδια σημαίνει ἢ ἡ λέξις καὶ τὰ ἀχρη-
 ῆται

275

280

285

290

295

300

Ε

Εν

Οἶνον ἐν ἀμφιφορέῃσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,
 Δέρμασιν ἐν πυκινούσιν· ἐγὼ δὲ ἀνὰ δῆμον ἐταίρους
 ΑἰΨ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δ' ἤ νῆες
 Πολλὰ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἡδὲ παλαιαί.
 Τάων μὲν τοι ἐγὼν ὀππότεροισι ἦτις θύσει·
 Ὡκα δὲ ἐφοπλίσαντες ἐνήσομεν Διὶ πάντῳ.
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη κέρη Διός· ἔδ' ἄρ' ἔτι δῆν
 Τηλέμαχος παρέμιμενεν, ἐπεὶ θεὸς ἔκλυεν αὐδὴν.
 ἣ δὲ ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τελευτῆος ἦτορ·
 ὕρε δὲ ἄρα μνηστῆρας ἀγένορας ἐν μεγάροισιν
 ἔγχεα ἀνιερμούς, σιάλκας θ' εὐόντας ἐν αὐλῇ.
 Ὀτίνους δὲ ἰδυς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Τηλέμαχ' ὑφαγῶρη, μένος ἄρχετε, μή τι τοὶ ἄλλο

ὡν θημῶνα τινάξῃ· καὶ τὰ ἄλφειρα, Ἐν
 καὶ ἥια Κωρύκῃ καὶ τὸ Ἐπερευόμην,
 ἥια, πολλὰ θεὸς γενέμενος. ΑΡ. Ἀρ-
 σον· ἀντὶ τῷ ἔμβαλε.

290 ΑΜ. Κεράμιοι ἦσαν ἀμφοτέρω-
 φερόμενοι, ὃ ἐστὶν ἀμφωτοί, δύοτοι.
 ἀμφίδελος, ὃ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων
 λος. Ἄλλως, Ἀμφιφορέῃσι, Ἀμφο-
 ῦσιν· ὃ δὲ ἀμφορεύς ἐστις κεραμῆς ἀμ-
 ῦς. ΑΛ. Ἄλφειρα μυελοποία, θρεπ-
 καί.

291 ΠΥ. Ἐν τοῖς γερεῖσι θυλάκοις.

292 ΕΘ. Ἐθελοντῆρας, ἐκασίους.

293 ΑΜ. Ἀμφιάλος νῆσος, ἣν πε-
 χει θάλασσα παντὲς.

295 ΕΦ. Παρασκευάσαντες. ΕΝ.
 ἐμβαλόμεν.

297 ΠΑΡ. Παρέμιμεν.

298 ΤΕ. Δελυπημένος.

300 ΑΙ. Ἐκφραγικὸν γογγύον δαπά-
 ρος καὶ μνηστῆρων. ΑΝ. Ἐκδίδοντας, ἀπὸ

τοῦ συμβαίνοντος. ἐκ τῶν κάτω γὰρ τὰ
 ἀνω ἵενται οἱ τοῦτοι. ΣΙ. Σιτυντὲς χοί-
 ρες. ΕΥ. Ἐντιῦθεν τὸ γαδιῦν, ἴδα καὶ
 γαδιῦτος. Ἐστὶ δὲ τὸ μὲν εὔειν ἀρχαῖον,
 ἔγω ἐπινοηθέντος τῷ μαδῶν ὕδατι ζῶντι·
 ὅθεν εὐστρα, ἐστρατήριον, ἐν ᾧ χοῖροι εὐον-
 ται· ἢ κατὰ Πausaniam, τὸ ἐκ γαχῶν
 καυθέντων ἴδισμα, τὸς ἀνδρίκας ἀπο-
 βαλλόντων. ἦτοι ὁ περιεκαυμένῳ γά-
 χυς. Ἄλλως. ΑΝ. Ἀνατίνοντας, ἐκ τῶν
 κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἀνω ἔλκεσθαι καὶ ἐκδίδ-
 οντας, κάτωθεν ἀρξάμενους, ἢ διὰ πυ-
 ρος ἱερωμένους. ΣΙ. Λιπαρὲς καὶ εὐστρα-
 φεῖς χοῖρος. ΕΥ. Περικαίοντας καὶ φλο-
 γίζοντας.

301 ΑΝ. Ἰλαρώτερον νῦν ποιεῖ τὸν
 Ἀγτίνοον ἢ κατὰ τὴν ἀγοράν. ΙΘ. Ἐπ'
 εὐδίας, ἀντικρυς.

303 ΜΗ. Ταῦτα θυμῷ ἀποτρέψαι,
 τρυφᾶν καὶ παρακλιθεῖν.

Ε

Εν

Γινόμα, ὥς νύ περ ὕμιν εἴσεται κέρδιον εἶναι.

320

Ἡ ρὰ, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο

Ῥεῖα· μνηστῆρες ᾗ δόμον κατὰ δαῖτα πένοντο.

Οἱ δ' ἐπελάβδον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν,

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερβυορέοντων·

Ἡ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζῃ·

325

Ἡ τινὰς ἐκ Πύλῃ ἄλξ' ἀμύντορας ἡμαθόεντος,

Ἡ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεὶ νύ περ ἔεται αἰνῶς·

Ἡ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πείραν ἄρῃαν

Ἐλθεῖν, ὅφρ' ἐνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνέκη,

Ἐν ᾗ βάλη κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσῃ.

330

Ἄλλος δ' αὖτ' εἶπεσκε νέων ὑπερβυορέοντων·

Τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης Ἰππὶ νηὸς,

Τῆλε φίλων δαπνήται, ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;

Οὕτω κεν καὶ μάλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·

τοῦ βάλλειν. ὁ ἐστὶ τῷ σκοπῷ τυγχάνειν,

θεν καὶ τὸ, Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,

ἀντὶ τῷ ἐπιτυχῶς λάμβανει. καὶ ἡ βαλὴ

οἶον βολὴ τις ἐστίν. ὅθεν εἶπη, Σὴ δ' ἤλω

ἐλὼν Πριάμω πόλιν εὐρυάγνιαν· ὥς εἰ

λεγε τοῖς ὅπλοις, καὶ τοῖς σοῖς τόξοις καὶ

ῥέεσσι. λύσι· ἐντεῦθεν καὶ τὸ, Ἡ δ' Φερέας

πέεσσι ἐπινομήντι Διὸς οὐρῇ· ἐστὶ γὰρ

ἐπὶ τῶν πόρρωθεν ἐπιβολῇν πορευμένων,

γε τυχεῖν τῷ Φερέων. ἔτω δ' τῇ λέξει καὶ

μετ' Ὀμηροῦ κέχρηται.

320 ΩΣ. Τῷτο ὑμῖν ὠφελιμώτερον

καὶ εἶπαι, τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ταῦν,

ἀλλ' ἐμποροῖ ἀποπλεῖν. οἰοῦνται λέγει ἀντὶ

συκλήρε, ἐπιστάτης δὲ ὑμᾶς γέγονα, τὸς

καὶ ἐμὰ κατανάλωσαντας ἀπαντα κτή-

ματα.

321 ΣΠΑ. Ἡ δειδώς, μὴ ἐπιβέλω

εἴφηται τῷ χειρὸς, ἢ ὅτι γελῶν ἠψατο ὁ

Ἀντίνοος.

323 ΕΠ. Ὑβρίζον· Λύβη, ἡ ἐν τῷ κοινῷ ὕβρις, οἰοῦνται λαβῆ, ἡ ἐν τῷ λαῷ ἐπεμβαίνουσα τι.

324 Ω. Μερίζει τὸς μνηστῆρας. ὥν οἱ μὲν διδίασιν, οἱ δ' ἀξέραλεύτερον διακρίνται.

326 ΗΜ. Ὅτι ἄμαδος, ἡ ἐν τῷ πεδῷ κόνις· ψάμμος δὲ, ἡ περὶ θαλάσσαν ἄμμος.

328 ΕΦ. Τὴν Θεσπρωτίαν, ἡ Κίχυρος μετωνομάσθη. ΠΙ. Εὐδαίμονα.

329 ΘΥ. Φθαρτικά λογισμοῦ καὶ ἀναιρήναι, καὶ τὸς παλαιῆς. ΕΝΕ. Ἐμβάλη.

333 ΑΛ. Πλανώμενος.

334 ΟΦ. Αὐξήσεις, πρῶτῃ ἀορίστῃ, ὥς τύψις. τίς δ' ὁ πόνος, λέγει, Κτήματα γὰρ κεν, εἰρωνικῶς. τινὲς, τὴν περὶ τῷ γάμον σπευδῆν.

‘Κτήματα γάρ κεν πάντα δασάμεθα, οἰκία δ’ αὖτε 335

‘Τέτα μητέρα δοῖμεν ἔχειν, ἥδ’ ὅστις ὀπίροι.

‘Ὡς φάν’ ὁ δ’ ὑπόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατὴρ
Εὐρύν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἐκεῖτο,

‘Εοδὴς τ’ ἐν χηλοῖσιν, ἄλις τ’ εὐῶδες ἔλαιον.

‘Εν ᾧ πῖθι οἶνοιο παλαιᾷ ἠδυπότιο 340

‘Ἔπεισαν, ἄκρητον θῆον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,

‘Ἐξέης ποτὶ τοῖχον δρηρότες, εἴ ποτ’ Ὀδυσσεὺς

Οἴκαδ’ ἐνοστήσει, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.

Κληῖσαι δ’ ἔπεισαν σαινίδες πυκνίνῳ ἀραρυῖαι,

Δικλίδες· ἐν ᾧ γυνὴ ταμίη· νύκτας τε καὶ ἡμέρας 345

‘Ἔσκεν, ἡ πάντ’ ἐφύλασσε νόξ πολυιδρέησιν,

Εὐρύκλει, ὦπος θυγάτηρ Πεισλυορίδαο.

Τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θάλαμόνδε καλέσας·

‘Μαῖ, ἄγε δὴ μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσον

‘Ἦδυν, ὅτις μὲν τ’ ἐλαρώτερος ὢν σὺ φυλάσσεις, 350

‘Κεῖνον οἰομένην τ’ κάμμορον, εἴ ποθεν ἔλθοι

‘Διοχρῆς Ὀδυσσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

337 ΥΨΟ. Ὑψλόν· διὰ τὸ ἀνεπι-
βούλευτον. ΘΑ. Τὸ ταμιεῖον.

338 ΕΥ. Διὰ τὸ βαδὺν πλοῦτον τῷ
Ὀδυσσεύς. ΝΗ. Σεσωρευμένῳ. ΧΡΥ.
Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδασκομένη· ὅ ποιη-
τὴς τὴν οἰκοδυσπότηας κειμήλια ἔχειν εἰς
χρῆσιν τὴν ἐν καιρῷ.

339 ΚΗ. Κηλὸς, λάρναξ, κιβωτὸς,
σορός. ΕΛ. Ἰσως μὲν τὸ τ’ ἐλαίας, εἰκὸς δὲ
καὶ ἐσκευάζει τιμιώτερον, οἶον τὸ ἱμνιον,
σαμψύχινον.

341 ΑΚ. Ἀμιγῆ.

342 ΤΟΙ. Ἵνα τὸ μέσον· ὅ θάλαμῳ
εἴη ἄλλως χρῆσιμον.

344 ΚΑ. Ἐπικεκλισμέναι. ΕΠ.

Ἐπῆσαν. ΣΑ. Αἱ θύραι.

345 ΔΙ. Διχόθεν κλειόμεναι, δι-
θυροί.

346 ΝΟ. Πολυπειρίαις. Περὶ φρασ-
εῖς κεινῇ.

349 ΑΜ. Ἐκ πύθης ἀπάντησον εἰς
ἀμφιφορεῖς.

350 ΛΑ. Ἠδύτερος· ὁμοιον τῷ, Τη-
λέμαχ’, ὅστις τοῦτο κακοξενιώτερος ἂν ᾖ.
Χρηστὸν ἦδ’ ὅπως φαίνεται· ὅτι καὶ τὸ καλλί-
στον, ἀλλὰ τὸ μετ’ ἐκείνου δεύτερον αὐτῷ
τὸ πρωτεύοντα τῷ πατρὶ φυλάσσει.

351 ΟΙ. Νομίζουσα, ἐλπίζουσα, προσ-
δοκῶσα.

‘Δώδεκα

Δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας·
 Ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον εὐρραφέεσσι δοροῖσιν·
 Εἴκοσι δ' ἔσω μέτρα μυληφάτῃ ἀλφίτῃ ἀκτῆς. 355
 Αὐτὴ δ' οἷη ἰοδί· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
 Ἐσπέριος γδ' ἐγὼν αἰρήτομαι, ὅππότε κεν δῇ
 Μήτηρ εἰς ὑπερῶν ἀναβῇ, κοίτῃ τε μέδῃται.
 Εἴμι γδ' ἐς Σπάρτιν τε καὶ ἐς Πύλον ἡμαθόεντα,
 Νόσον πευσόμηνος πατρὸς φίλῃ, ἣν πᾶ ἀκῆσθω. 360
 Ὡς φάτο· κώκυσεν ἧ φίλῃ τροφὸς Εὐρύκλεια,
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεια πτερόεντα προσηύδα·
 Τίτῃ δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τῆτο νόημα·
 Ἐπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
 Μῆνος ἐὼν ἀραπητής; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρεψ
 Διογχεύς Ὀδυσσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δῆμῳ·
 Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
 Ὡς κε δόλῳ φθίης, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.
 Ἀλλὰ μὲν αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· ἐδέ τι σε χρὴ
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάχειν, ἐδ' ἀλάληθαι. 370

353 ΠΩ. Πώμασον.

354 ΧΕΥ. Ἐμβαλε. ΕΥ. Εὐράπ-
 ροις. ΔΟ. Κωρύκοις, παρὰ τὸ χερεῖν
 θυλάκοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ
 παλαιοὶ δέσμασι, ἀντὶ σακκῶν, εἰς ἀλ-
 φίτων φυλακὴν, ἵνα μηδὲν ἐκείθεν δια-
 φερόνται, γειγῶσης τ' πυκνότητι.

355 ΜΕ. Τὸ μέτρον ἐπὶ τε ξηρῶν,
 καὶ τε ὑγρῶν λέγει, ὡς ἐν τοῖς περὶ Κύν-
 ατος. ΜΥ. Τῆς ὑπὸ μύλης κεκομμένης.
 ΑΚ. Δωρεάς, ἢ ὕψλασμα, παρὰ τὸ
 αὐτὸ ἢ ἀκτῆς, ἥτοι συναγωγῆς, τροφῆς.

357 ΑΙ. Λήφομαι.

361 ΚΩ. Θρηνητικῶς ἐβόησεν.

363 ΦΙ. Φίλε υἱε. πυκνὰ καὶ γοργὰ

προβάλλει νόματα ἢ τροφός.

364 ΕΠ. Ἐπῆλθιν. ΙΕ. Πορεύε-
 σθαι.

365 ΑΓ. Περισπέδατος.

366 ΑΛ. Ἄλκοις, καὶ ἔχ ἡμῖν, γι-
 νωσκομένῳ, ἢ ἄλλοις γνωτῶ, ἢ κατὰ γί-
 νος οἰκείῳ. ἦν γδ' αὖν ἀλλογνώτῳ, καὶ τὸ
 ἄγνωστον πάντεσσι.

367 ΟΙ. Ἀναφώνησις. τῆτο γὰρ καὶ
 γέγονε. ΙΟ. Πορευθεῖν.

369 ΑΛ. Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς ὅ
 Ἀντιόχῃ ἐλέχθη, διαμεινὼς μέντοι.

370 ΑΤ. Ἀκαταπόνητον, ἢ ἀκαρ-
 πον. ΑΛ. Πλανᾶσθαι.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

· Θάρσει, μά· ἐπεὶ ἔτι ἄνευ θεῶ ἦδε γε βεβλή·

· Ἀλλ' ὅμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσαιο·

· Πρὶν γ' ὅτ' ἂν ἐνδεκάτῃ τε δωδεκάτῃ τε γένηαι,

· Ἡ αὐτὴν ποθέσῃ, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι·

375

· Ὡς ἂν μὴ κλαίῃσσι κατὰ χροᾶ καλὸν ἰάπῃ.

· Ὡς ἄρ' ἔφη· γρη῏ς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅμοσεν τε τελεύτησεν τε τ' ὅρκον,

Αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἄφυσεν,

· Ἐν δὲ οἱ ἄλφιτα χεύειν εὐρραφέας· δοροῖσιν·

380

Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.

· Ἐνθ' αὖ ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πόλιν ὥχετο πάντη,

Καί ῥα ἐκάσῳ φωτὶ παριζαμένη φάτο μῦθον,

· Ἐσπερίης δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγέρεσθαι ἀνώγει.

385

· Ἡ δ' αὖτε Φρονόιο Νοήμονα Φαίδιμον υἱὸν

· Ἡγείε νῆα θοὴν· ὁ δὲ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδρόντο τε πᾶσαι ἀγυαί·

374 ΓΕ. Ἐλθῇ ἡμέρα.

375 ΠΟ. Ἐδεῖ, πρὶν αὐτὴ ποδίσσῃ.
ὁ ὃ ἀσυνήθως ἐχημάτισε, διὰ τὴν ὅ
πρὶν ἐπιγρήματος δύνασιν. ΠΟ. Ζητή-
σαι. ΑΦ. Εξελθόντος.

376 ΙΑΠ. Διαφθεῖρη, παρὰ τ' ἰόν.
ὅθεν καὶ τὸ, Ἄιδι προῖαψεν.

377 ΑΠ. Ἀπεφατικῶς, ὃ ἐναντίον
τὸ ἐπώμνυ.

378 ΟΜ. Ὅμοσαι μὲν, τὸ εἰπεῖν θεῶν
τι διομα, οἷον ἢ τ' Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἑ-
λευσινίας θεάς. ΓΕ. Τὸ ἀποδῆναι τὸν
εἶορκον λόγον, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ οὐ
ποιήσω.

383 ΤΗ. Αἰνίττεται, ὡς ἕκαστος τῶν

Ἰθακησίων τὴν ὅ νῆα δημηγορίαν εἰς νῆι
φέρων, καὶ τ' ὅ βασιλέως ἀνειδωλοποι-
ούμενον παῖδα, οἷον παρ' αὐτοῖς ἰσά-
μενον, καὶ κρίνων δίκαια ἐκεῖνον εἰπεῖν,
καὶ αἰτήσασθαι, ἀμύναι μὲν ὃ δαρῖσι διὰ
τὸ κινδυνῶδες ὅ ἔργα, νῆα δὲ δύναι λο-
γίζεσθαι, καὶ αὐτῶν τινὰς εἰς ἐρέτας προσ-
επιδέναι. ΕΙ. Ὅμοια.

386 ΦΡΟ. Ἀσεῖως ὀνοματοποιή-
σεν. πάντως γὰρ ἐκεῖνος νῆα ὑπέχετο,
ὁ μὴ καὶ τὰς μνηστῆρας ἀφραδῆς καὶ ἀνοή-
μων ἐπὶ τοῖς μένεσιν.

387 ΠΡΟ. Ἐδελοντής. ΥΠ. Ὑπὶ-
χέτο.

388 ΣΚΙ. Ἡ γὰρ νῆξ, σκιά γῆς.
ΣΚΙ.

Καὶ τότε νῆα Ἰὸν ἄλαδ' ἔρυσσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
 Ὀπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες εὐσελμοὶ φορέεσιν.
 Ἐτῆσε δ' ἐπ' ἐξατιῆς λιμένος· πρὶ δ' ἐδλοὶ ἐταῖροι
 Αἰθροὶ ἠγέρεθοντο· θεὰ δ' ὠτρυνεν ἕκαστον.

390

Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Βῆ δ' ἱμῶν πρὸς δώματ' Ὀδυσῆος θεοῖο·

Ἐνθα μνηστῆρας ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευεν,

395

Πλάζε ἣ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.

Οἱ δ' εὐδεν ὥρνυντο κατὰ πτόλιν· ἐδ' ἄρ' ἐτι δὴν

ἔιατ', ἐπεὶ σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπῆν.

Αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ἐκπροκαλέσασα μὲν μετὰ τῶν εὐναιεταόντων,

400

Μέντορι εἰδομένη ἡμῶν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδὴν·

Ἐπὶ Τηλέμαχ', ἦδη μὲν τοι εὐκνήμιδες ἐταῖροι

ἔιατ' ἐπὶ ἥρῃ μοι, πλὴν σὴν πεδὲ γυμνοὶ ὄρμην,

Ἄλλ' ἰομῆ, μὴ δὴθὰ Διὰ τρεῖς ὁδοῖο.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

405

Καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυτον ἠδὲ θάλασσαν,

ΕΚΙ. Ἐσκιποιοῦντο. ΑΓ. Τὰ ἀμφοδῶν, αἱ ὁδοί. Στερόχως Ἀθηναῖοι, ἀγνῶς Ἀργεῖοι καλῶσιν.

389 ΕΙ. Καδείκυσεν.

390 ΟΠ. Τὴν σκευὴν τῆς νῆος. ΕΥ. Εὐσανιδῶτοι. Λέγει δὲ ἐπιθετικῶς τὰς αὐτῶν, εἴματα γὰρ τὰ τῶν νεῶν σανιδώματα.

391 ΕΣΧ. Ἐπὶ τὸ ἄκρον τῶν λιμένων, μεθ' ὃ καὶ θάλασσα. ΕΣΧ. Τῶν τελευταίων μέρει. ΕΥ. Οἱ συμπλοῖοι, καὶ συναῦται.

395 ΥΠ. Τὸ ὕπνον τοῦ ὕπνου δηλοῖ.

396 ΠΛΑ. Παρεπλάνα τὸ ἐγρηγο-

ρεῖν. Πλανᾶσαι καὶ παραφρονεῖν ἐποίησιν. ΧΕΙ. Ἀδυνατησῶν, διὰ τὸ ὕπνον.

398 ΒΑΕ. Βάρῃ ὕπνου δηλοῖ, ταχὺ τὰ βλέφαρα κλείοντος.

400 ΕΚ. Ἐξω καλίσασα.

402 ΕΥ. Κατὰ μετάληψιν, πρόσκωποι, εὐ ὠπλισμένοι τὰ περὶ τὴν πλάν.

403 ΕΠ. Ἐπὶ κωποι, ἔτοιμοι ἱρέσιν. ΠΟ. Προσδεχόμενοι.

404 ΔΙΑ. Ἐκλύωμεν, παρέλκωμεν.

406 ΜΕΤ. Εὐσεβεῖ περὶ περὶ.

407 ΚΑ. Κατήλθον.

Εὐρον ἔπει' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἐταῦρος.

Τοῖσι δ' ἔχ' ἀρεπείφ' ἱερὴ ἰς Τηλεμάχοιο·

· Δεῦτε, φίλοι, ἥϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη

410

· Ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ μῆτηρ δ' ἐμὴ ἔτι πεπυσται,

· Οὐδ' ἄλλα δμῳαί, μία δ' οἷ μῦθον ἄκυσεν.

· Ως ἄρα φωνήσας ἠγήσατο τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο.

Οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες, εὐσέλμῳ ἐπὶ νῆϊ

Κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσῆος φίλος υἱός.

415

· Ἀν δ' ἄρα Τηλέμαχος νῆος βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,

Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἔζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς

· Ἐζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν,

· Ἀν δὲ ἔχ' αὐτοὶ βάντες, ἐπὶ κλῆϊσι κάθίζον

Τοῖσιν δ' ἔκμενον ἔρον ἱδ' γλαυκῶπις Ἀθήνη,

420

· Ἀκραῇ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Τηλέμαχος δ' ἐτάροισιν ἐποτρύνσας ἐκέλευσεν

· Ὀπλων ἀπλεαδα· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκυσαν,

· Ἴσθον δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης

409 ΙΣ. Βίη.

410 ΔΕΥ. Δημαγωγικῶς, εὐκαί-
ρως κολακίει. ΗΙ. Ἐφάδια.

411 ΠΕ. Ἦκυσι.

412 ΜΙ. Λιληδότως, ἀπόρρητον αὐ-
τοῖς ὑποτίθησι τὴν πράξιν ἔσεσθαι, ἵνα
μηδὲ αὐτοὶ ἐξείπωσι τίσι.

415 ΚΑΤ. Κατίθιντο.

416 ΝΗ. Ἐπὶ νῆος.

417 ΝΗ. Ἀπὸ τῆς νῆος πρὸς πρύμνη καὶ
ἐν Ἰλιάδι, Νηὶ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἵναρα βρο-
τόντα Δόλωνος.

418 ΠΡΥ. Τὰ πείσματα.

419 ΚΛΗ. Ταῖς ναυτικαῖς καθέ-
δραις. ΚΑ. Ἐκαθίζοντο.

420 ΙΚ. Ἰσθόν, παρὰ τὴν ἰμμά-

δα· ἢ τὸν φορὸν, καὶ εἰς τὸ ἰκιάσαι ἐπιτή-
δειον, οἷον ἐκόμενον ἔκμενον, δῖον ἄνθρωπον
καὶ ἀλλὰ καὶ, Ἀνέμων μίτος· ὑγρὸν αἰνῶν,
ἢ τὸ ἰκνιάσαι καὶ φέρεσθαι ποιεῖν. ΑΘ.
Ἦ καὶ τὰς ναυτίλας ἐμπειρία καὶ φρόνη-
σις, ἢ χρησάμενοι ἔπλευσαν.

421 ΑΚ. Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα
πρὸς τὴν χερίαν, ἔτι πλείον, ἔτ' ἑλαττόν·
ἢ τὸ μὴ κεκραμένον, ἀλλ' ἀκριβῶς ζέφυρον.
τινὲς εὐκραῇ. Ἀλλως, Ἀκραῇ, Ἀκρως
πνέοντα, ἢ αὐτάρκως. ΚΕ. Ἦτοι ἡχη-
τα καὶ τὴν θάλασσαν τὸ αἶμα· ἢ κα-
τὰ τὴν κελάδουσαν πόντον πνέοντα. ΚΕ. Ἐ-
πίθιστον τὸ πόντον, ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐπ-
κέλαδον ἔππον τῷ Ποσειδῶνι παραδιδάσιν.

424 ΕΙ. Τὸν ἐξ ἐλάτης γεγονότα.

ΜΕ.

Ἐτῆσαν ἀέραντες· κατὰ δὲ πρὸτόνοισιν ἔδησαν,

425

Ἐλκον δ' ἰστὰ λευκὰ εὐσρέπλοισι βοεῦσιν.

Ἐπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἰστόν· ἀμφὶ δὲ κῦμα

τείρη πορφύρεον μεγάλ' ἰάχε, νηὸς ἰσσης·

Ἰδ' ἔφθεν κατὰ κῦμα Δίαπρήσσοι κέλευθον.

Ἠσάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

430

τήσαντο κρητῆρας Ὀπίσθεας οἴνοιο,

ἔβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰετχμέτησιν,

καὶ πάντων δὲ μάλισα Διὸς γλαυκῶπιδι κέρη.

Ἄννουχίη μὲν ῥ' ἦγε καὶ ἥω πείρε κέλευθον.

Τῆς λαοῦ λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται
ὁ πλοῦς. ἔστι δὲ μέση τῶ πλοῦς, κοῖλος τό-
πος. ME. Μισόδημη, ἡ ὁπῆ, δι' ἧς ὁ
πλοῦς ἐνίρεται, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ τῆς νηὸς
ἐμβάλλεται.

425 AEI. Ἐπάραντες. ΠΡΟ. Σχοι-
νῶν, δι' ὧν ὁ ἰστός ἀποδεσμεῖται, ὡς ἀν-
τὶς βεβαίως ἴσταται. οἱ δὲ παλαιοὶ, κά-
νισ, ἀπὸ τῆς κερχῆσις εἰς πρῶραν καὶ
ἐπὶ νῆαν διατείνοντας.

426 EY. Εὐμαλάκτοις, εὐκλῶστοις,
ὡς εἰργασμένοις. BO. Χρήσιμος ἀρ-
κτικός, καὶ ἦν καὶ νῦν οἱ περὶ τὴν τε-
τάρτην ἀρκτικοί, φωκῶν δέρμασι, καὶ
τοῖς τοιούτοις, τὴν τῶ χοινῶν
νῆαν ἀποπληρῶσι. βοίας καὶ βοεῖς, λέ-
γεται ἐκ βοίων ἱμάντας κάλῳας. Ἄλ-
λως. Βοεῦσι, τοῖς ἱμᾶσι· ὕστερον δὲ οἱ
λαοὶ ἐπενοήθησαν.

427 EP. Πνεῦμα ἐπλήρωσεν, ἐκόλ-
πωσεν, ἐφύσησεν· ὅθεν καὶ ὁ πρηστήρ.

428 STEI. Τῇ τρεπίδι, διὰ τὸ τρι-
πλῆρες εἶναι. POR. Μέλαν. IA. Ἦχησιν,
ὀνοματοποιία. IOY. Πορευομένης.

429 DIA. Διαπερῶσα.

430 DH. Δήσαντες.

431 EP. Πλήρεις μέχει· γεφάνης καὶ
τῆς χείλης ἄνω παρὰ τὸ, Κρητῆρας ἐπι-
τέψαντο ποτοῖο.

433 KOY. Τῇ Ἀθηνᾶ.

434 PAN. Διὰ πάσης νυκτός. HΩ.
Τὸν πρὸ τῆς ἡμέρας καιρὸν εἶπε, τῆς
τῆς ἡμέρας. Ἄλλως. Ἦω, τὴν μεταξὺ
νυκτός τε καὶ ἀνατολῆς ὥραν· ὥφειλε δὲ εἰ-
πεῖν, ἦω. PEI. Διεπέρα, διήρχετο.
Ἐνθεν καὶ τὸ, Ἀλεγεινά τε κύματα πεί-
ρων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΝ ἐλθούσα σὺν Ἀθηναῖ ξενίζει Νέστωρ· καὶ διηγῆται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἑλλήσι, καὶ τὴν ἀπόπλυν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τῆς μνηστῆρας, καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηναῖν ἀπιῦσαν, θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. Λαβὼν δὲ Τηλέμαχον ἄρμα σὺν Πεισιγέρῳ Νέστορος υἱεῖ, εἰς Σπάρτην ἀπαίρει· νυκτὸς δὲ ἐπιγυνομένης, ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς.

Α Λ Λ Ω Σ.

ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ εἰς Πύλον καταχθεὶς, ἅμα τῇ Ἀθηναῖ ἐν Μέντορος μορφῇ, καὶ ταλαμβάνει τὴν Πυλῆς θυσίαν ταύρων ἐπιτελῶντας τῇ Ποσειδῶνι· καὶ περὶ τῶ πατρὸς αὐτοῦ πυθόμενος, ἐκτίθειται τινα τῶ Ἰλιακῶν διηγημάτων· μετὰ τὸν δὲ μὴ Ἀθηναῖ ἐν ὁρίεσ μορφῇ ἀπαλλάττει· ὃ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας, τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιγέρῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὅς υἱ', θεὰ ἔπτη.

ΙΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρσσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἴν' ἀθανάτοισι φαείνη,

ἢ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρβραν·

δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμῳρον πολίεθρον,

τοῖ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,

ταύρας παμμέλανας ἑνοσίχθονι κυανοχαίτη.

ἑκά δ' ἔδραυ ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάσῃ

ἔπτο, καὶ παρεῖχοντο ἑκάστῃ ἐννέα ταύρας·

οἱ δ' οἱ σπλάγχ' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.

οἱ δ' ἰθὺς κατάγνῳ, ἰδ' ἰσία νηὸς εἴσης

ἔπταν ἀείραντες, τὴν δ' ὤρμισαν· ἔκ δ' ἔβαν αὐτοῖ,

οἱ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη·

τὴν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τηλέμαχ', ἐ μὲν σε χρὴ ἔτ' αἰδέσθαι δ' ἡβαιόν,

ἔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλωες, ὄφρα πύθηαι

ΑΝ. Ἀνώρμησεν. ΑΙΜ. Νῦν, τὸν
πόν.

ΠΟ. Ἰχυρὸν, γερῖον. ΦΑ. Φαίνη,
πη.

ΖΕΙ. Τὴν τὰ πρὸς ζῶν δωρεμέ-

ΙΕ. Ἀφίκοντο, ἦλθον. ΡΕ. Ἐ-
πτον, ἔδραον.

ΤΑΥ. Ταύρας μὲν, διὰ τὸ βίαιον
θαλάσσης· μέλανας δὲ, διὰ τὴν χροάν
δατος τὴν ἐκ τῆς βάθους. ΕΝ. Τῶ
ειδῶνι τῷ κινῶντι τὴν γῆν· ἑνοσίς γὰρ,
ἰσότης· χθὼν δὲ, ἡ γῆ· δοκῶσι γὰρ οἱ
τοιοῦτοι ἐξ αὐτῆς εἶναι. ΚΥ. Μελαρό-

τριχι.

7 ΕΝ. Ἐννέα συνέδρια ἦν τ' πόλεων,
διὰ τὸ ἐννεάπολιν εἶναι τὴν Πύλον.

8 ΕΙ. Ἦντο. ΠΡΟΥ. Προεῖχοντο,
παρεῖχον, ἢ κατεῖχον, ἐπὶ τῇ σφάξαι.

ΕΚ. Ἐκάστοτε, ἐφ' ἑκάστης.

9 ΕΝ. Αὐτίκα ἔτοι. ΕΠ. Ἐγεύ-
σατο.

10 ΕΙ. Ἴσως κατὰ τὰς τοίχους.

11 ΣΤΕΙ. Συνέειλαν. ΕΚ. Ἐξεί-
τησαν δέ.

12 ΒΑΙ. Ἐξέβαινον.

14 ΕΤ. Ἐτι αἰδεῖσθαι.

15 ΕΠ. Ἐπλευσας.

Ἐ Πατρὸς

‘ Πατρός, ὅπῃ κύβη γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.

‘ Ἀλλ’ ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστωρ ἱπποδάμοιο·

‘ Εἶδομεν ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε.

‘ Λίσσασθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·

‘ Ψεῦδος δ’ οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.

20

Τὴν δ’ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

‘ Μέντορ, πῶς τ’ ἄρ’ ἴω, πῶς τ’ ἄρ’ προσπύξομαι αὐτόν;

‘ Οὐδὲ τί πω μύθοισι πεπειρήμαι τυκινόοισιν·

‘ Αἰδώς δ’ αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.

Τὸν δ’ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

25

‘ Τηλέμαχ’, ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,

‘ Ἀλλὰ δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· ἔ γὰρ οἶω

‘ Οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

Καρπαλίμως· ὁ δ’ ἔπειτα μετ’ ἵχνια βαίνει θεοῖο·

30

Ἴζον δ’ ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυριν τε καὶ ἑδρας.

Ἐνθ’ ἄρα Νέστωρ ἦτο σὺν ἡάσιν· ἀμφὶ δ’ ἐταῖροι

Δαῖτ’ ἐντυνόμενοι, κρέα ὥπλων, ἄλλα δ’ ἐπειρον.

Οἱ δ’, ὥς ἔν ξείνας ἴδεν, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,

Χερσὶν τ’ ἡσπάζοντο, καὶ ἐδελιάαδαι ἄνωγον.

35

Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίσρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν

16 ΚΥ. Κεύθει, κρύπτει, ἢ ἔκρυψεν.
ΕΠ. Ἐπλήρωσεν.

18 ΕΙ. Γνώμεν, μάθωμεν. ΜΗ. Βη-
λῆν, γνώμην.

22 ΙΩ. Πορευθῶ, προσπύξομαι,
προσεταίρισσαι, προσαναγεύσασθαι, φιλο-
φρονήσομαι.

23 ΠΕ. Ἐμπειρος εἰμὶ· οὐκ ἥσκη-
μαι λόγοις. ΠΥ. Συμετοῖς, σὺφροσιν.

24 ΓΕ. Παλαιότερον. ΕΞ. Ἐπιμα-
τῶν.

27 ΥΠ. Ὑποβάλλῃ.

28 ΑΕ. Ἀεθλία, παρὰ γνώμην.
ΓΕ. Γεννηθῆναι.

31 ΙΞ. Ἀφίκοντο, ἦλθον. ΕΔ. Τὰ
συνέδρια.

33 ΕΝ. Παρασκευαζόμενοι. ΕΠ.
Περιέπειρον, ἐντρον, ὃ ἐστὶ διεπιρόνησαν.

μφοτέρων ἔλε χεῖρα, ἔ' ἵδρυσεν ὥρα δαιτὶ
 ὥεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἀλήσι,
 ἄρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατέρϊ ὦ.
 ὥκε δ' ἄρα σπλάγχχνων μοῖρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
 20 ὥστεν ἐν δέπαϊ· διδισκόμενος δὴ προσηύδα
 ἀλλὰ δ' Ἀθηναίην κέρην Διὸς αἰγίοχοιο·
 ' Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 Τῷ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἀπέσις τε ἔ' εὐχεαι, ἥ θεμῖς ἐστὶ,
 25 ἦλός καὶ τέτῳ ἔπειτα δέπας μεληθεὸς οἶνκ
 ἐπέσται· ἐπεὶ καὶ τέτον οἶομαι ἀθανάτοισιν
 εὐχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέεσ' ἀνθρώποι·
 Ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίῃ δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
 Τῷνεκά τοι προτέρῳ δῶσω χρύσειον ἄλεισον.
 30 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδῆος οἶνκ,
 αἶρε δ' Ἀθηναίῃ πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
 ὥνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον·
 ὅτῳ δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
 ' Κλυθι, Ποσεῖδαον γαίηοχε, μηδὲ μεγάρης
 35 Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆται τάδε ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιζα καὶ υἱάσι κῦδος ὀπαῖζε,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδω χαρίεσσαν ἀμοιβήν,

37 ΙΔ. Ἐκάθισιν.

38 ΚΩ. Κηδοῖς, δέμασι προβάτων.

Α. Θαλασσίαις.

40 ΜΟΙ. Μερίδας.

41 ΔΕΙ. Δεξιόμενος, φιλοφρονέμενος.

44 ΔΑΙ. Εὐωχίας. ΗΝ. Ἐπιτύ-
ματι, συνητήσατι. ΜΟΛ. Ἐλθόντες.

45 ΣΠΕΙ. Θύσης.

49 ΟΜ. Ὀμήλιξ, συηλικιώτης.

50 ΠΡΟ. Πρώτῳ. ΑΛ. Ἐκπωμα
ἐκτετορνευμένον, οἷον εὐάλιον ὑπάρχον, ἢ
πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἄλις πειῖν.

55 ΜΕ. Φθορήσης.

58 ΑΜ. Κάριν, ἔκτισιν.

' Σύμπασι Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἐκατόμβης.
 ' Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πηΐζαντα νέεσθαι.
 ' Οὔνεκα θεῶν ἰκόμεσθα θεῶν σὺν νῆϊ μελαίνῃ.
 ' Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾱτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα,
 Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 ' Ὡς δ' αὐτως ἤρᾱτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπῃσαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοίρας δαοσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Ταῖς ἄρα μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 ' Νῦν δὴ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
 ' Ξάνους, οἱ τινὲς εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
 ' Ὡς ἔειπεν, τίνες ἐστέ; πόθεν περὶ ὕγρᾳ κέλευθα;
 ' Ἢ τί κατὰ πεῖρῃν, ἢ μαψιδίῳς ἀλάληθε,
 ' Οἷά τε ληίστηρες ὑπεὶρ ἅλα; τοί γ' ἀλόωνται
 ' Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦνδα,
 Θαρσύνσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
 Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρός ἀποιοχόμενοι εἶροιο,
 ' Ἦδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·

59 ΑΓ. Ἄγαν ἐνδοξέ.

62 ΤΕΛ. Ἐτελείς, ἐπλήρης.

64 ΩΣ. Οὕτως δέ.

65 ΥΠ. Τὰ ὑπέρδετα καὶ μείζονα
ἔξωθεν ἢ ἔδον· ἔστιν ἔν νωτιαῖα, ταῦτα
γὰρ ὑπερέχει ἢ λοιπῶν κρεῶν.

66 ΔΑ. Μερισάμενοι.

68 ΓΕ. Κατὰ μὲν Ἡσίοδον, ὁ ἐν Γε-
ρήνοισι ἀνατραφεὶς. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδό-
ναι, ὁ ἐντιμος, παρὰ τὸ γέρας.

69 ΚΑ. Καλόν. ΜΕ. Ἐπιζητῆσαι.

ΕΡ. Ἐρωτῆσαι.

70 ΤΑΡ. Ἐκφοδῆσαν.

71 ΠΛΕΙ. Πλείετε.

72 ΑΛ. Πλανᾷδε.

73 ΔΗ. Οὐκ ἄδοξον ἢ παρὰ τοῖς
παλαιοῖς τὸ ληστεύειν, ἀλλ' ἐνδοξον. ΔΗ.
Λησά. ΑΛΑ. Κατὰ τὴν θάλασσαν.

ΑΛΟ. Πλανῶνται.

74 ΠΑΡ. Ἀφειδήσας τῆς ἐαυτῶν, πα-
ραβαλόντες. ΑΛ. Τοῖς ἀλλοφύλοις ἐ-
νοῖς.

ὦ Νέστωρ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 εἶρεαι, ὅππῳθεν εἰμὲν· ἐγὼ δέ κε τοὶ καταλέξω.
 Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ἰσπωνίῃς εἰλήλασθμεν,
 ἱρῆξις δ' ἦδ' ἰδίη, ἔθνη δῆμιος, ἣν ἀγορεύσω.
 Πατὴρ δ' ἐμὲ κλέος ὄρεν μετέρχομαι, ἥνπερ ἀκῶσω,
 Δίῃ Ὀδυσῆος παλασίφρονος· ὃν ποτὲ φασιν,
 εὖν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
 Ἀλλ' ἄγε μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
 Πευθόμεθ', ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ·
 Κεῖν δ' αὖ καὶ ὀλέθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππῳδ' ὄλωλεν·
 οἷός τ' ὄγ' ἐπ' ἠπείρεα δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 εἴτε καὶ ἐν πελάγῃ μὲν κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 Γέκεκα νῦν τὰ σά γενναῖα ἱκάνομαι, αἶψ' ἐθέλησθα
 Κεῖν λυγρὸν ὀλέθρον ἐνιαυτεῖν, εἴπερ ὅπωπας
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλ' αὖ μῦθον ἄκυσσας
 Πλαζομένης· πέρι γάρ μιν οἷζυρον τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδομένος μείλισσο, μηδ' ἐλεαίρων,
 Ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὅπωπῃς·
 Λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐοχλὸς Ὀδυσσεύς,

80 ΕΙ. Ἐρωτᾶς.

81 ΥΠ. Τῆς ὑπὸ τὸ Νῆϊον ὄρος κει-

της.

82 ΔΗ. Οὐ δημοσία.

83 ΜΕ. Ἐπιζητῶ.

84 ΤΑ. Ὑπομενητικῶ.

85 ΕΞ. Ἐκπορῆσαι.

87 ΠΕΥ. Ἐμάδομεν, ἠκῶσαμεν.

Γ. Χαλεπῶ.

88 ΑΠ. Ἀνίκετον.

91 ΑΜ. Τῆς θαλάσσης· λέγεται δὲ

εἶτω καὶ ἡ Ποσειδῶνος γυνή.

92 ΙΚ. Ἰκετεύω.

93 ΕΝ. Εἰπεῖν. ΟΠ. Ἐθιάσω, ἐά-

ρακας.

95 ΟΙ. Ἐπίπονον, ταλαίπωρον.

96 ΜΕΙ. Μείλιχα καὶ πρῶσσην λέγει.

ΕΛ. Ἐλεῶν.

97 ΚΑ. Ἐκαστα εἰπέ. ΗΝ. Ἀπῆν-

τησας. ΟΠ. Θίας, παρὰ τὴς ὕπας, ἢ

φωνῆς, παρὰ τὴν ὕπα.

Ἡ ἔπος

- * Ἡ ἔπος, ἥε τι ἔργον ὑποσᾶς ἐξετέλεασε
 * Δήμῳ ἐν Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιοί, 100
 * Τῶν νῦν μοι μνησῶ, καὶ μοι νημερτὲς ἔνισσε.
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 * ὦ φίλ', ἐπεὶ μ' ἔμνησας οἷζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
 * Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἱεὶς Ἀχαιῶν,
 * Ἡ μὲν ὅσῃ ἔχυν τηυσὶν ἐπ' ἡρωιδέα πόντον 105
 * Πλαζόμενοι κατὰ λῆϊδ', ὅπη ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,
 * Ἡδ' ὅσῃ ἔπειτα μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 * Μαρνάμεθ', ἔνθα δ' ἔπειτα κατέκτανεν, ὅσοι ἄριστοι·
 * Ἐνθα μὲν Αἴας κείται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς,
 * Ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆσσω ἀτάλαντος, 110
 * Ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερός κ' ἀμύμων,
 * Ἀντίλοχος, πῶς μὲν θείειν ταχύς, ἥδ' ἐμαχητής·
 * Ἀλλὰ τὲ πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθοιμ' ἀκακά· τίς κεν ἐκείνα
 * Πάντα γὰρ μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 * Οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἐξάετες πρῶτα μινων 115
 * Ἐξερέοις, ὅσα κείθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
 * Πρὶν κεν ἀνιθῆις σὴν πατρίδα γαίαν ἴκοιο.
 * Εἰνάετες γὰρ σφιν κακὰ ράπτομεν ἀμφιέποντες
 * Παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσε Κρονίων.
 * Ἐνθ' ἔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην 120

99 ΥΠ. Ὑπομείνας, νῦν ὑποχόμενος. ΕΞ. Ἐτελείωσεν, ἐπλήρωσεν.

101 ΜΝΗ. Μνημόνευσον. ΕΝ. Εἴπι.

104 ΑΝ. Ὑπεμείναμεν. ΜΕ. Τὴν δύναμιν ἀκατάσχετοι, ἀνδρείοι.

106 ΔΗ. Κατὰ τὴν λείαν, διὰ τὴν τ' λαφύρων κτῆσιν. Ο. Ὅπερ. ΑΡ. Ἡγήσαιο.

108 ΜΑΡ. Μαχόμεθα.

110 ΘΕ. Θεοῖς ἐν τῷ βασιλεύειν ὁμοίως.

114 ΜΥ. Εἴποι.

115 ΠΑ. Παραμίνων.

116 ΕΞ. Ἐξερευτήσας, ἐρωτήσας.

118 ΚΑ. Κακὰ ἐβλαυνόμεθα, συνηργῶμεν, ἐτεχνώμεθα.

* Ἡθελ'

- * Ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκας δῖος Ὀδυσσεύς
 * Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τέος· εἰ ἐτεόν γε
 * Κείνῃς ἐκγονός ἐστι· σέβας μ' ἔχῃ εἰσπορόωντα·
 * Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε εἰκότες, εἰδὲ κε φαίης
 * Ἄνδρα νεώτερον ὧδε εἰκότες μυθήσασθαι.
 * Ἐνθ' ἦτοι εἰώς μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 * Οὔτε πότε εἴν' ἀγορῇ δῖχ' ἐβάζομεν, ἔτ' ἐνὶ βελῇ,
 * Ἄλλ' ἓνα θυμὸν ἔχουσε, νόω, καὶ ἐπὶ φρονὶ βελῇ
 * Φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὅχ' ἄλιστα γένηται.
 * Αὐτὰρ ἐπεὶ Πελάμοιο πόλιν διεπέρσαιμεν αἰπὴν,
 * Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῆς·
 * Καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μῆδετο νόστον
 * Ἀργείοις· ἐπεὶ ἔτι νοήμονες, εἰδὲ δίκαιοι,
 * Πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,
 * Μῆνιος ἐξ ὅλοῃς Γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης,
 * Ἦγ' ἔρην Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν.
 * Τὼ δὲ καλεσσαμένην ἀγορὴν εἰς πάντας Ἀχαιῆς
 * Μάψ, ἀτὰρ εἰ κατὰ κόσμον, εἰς ἥλιον καταδύντα,
 * (Οἱ δὲ ἦλθον οἶνω βεβαρηότες υἱὲς Ἀχαιῶν),
 * Μῦθον μυθείδην, ἔεινεκα λαὸν ἄγειραν.

125

130

135

140

- 121 ΗΘ. Ἠδύνατο.
 122 ΤΕ. Ὁ σός.
 123 ΕΚ. Παῖς. ΣΕ. Ἐκπληξίς.
 124 ΜΥ. Λόγοι. ΦΑ. Εἴποις, ἀντὶ
 ἔειποι τις ἄν.
 126 ΕΙ. Ἐφ' ὃν χρόνον.
 127 ΔΙΧ. Ἐδιχογνωμονούμεν, ἐλέ-
 γομεν.
 128 ΕΝ. Ὁμονοῦντες. ΕΠ. Συνετῆ.
 ΒΟΥ. Σκέψαι, γνώμη.
 129 ΦΡΑ. Ἐβελισόμεθα.

- 130 ΔΙΕ. Παντελῶς ἐπερδήσαμεν.
 131 ΒΗ. Ἐβήμεν, εἰσῆλθομεν.
 134 ΣΦΕ. Αὐτῶν. ΕΠ. Ἐπλήρω-
 σαν.
 135 ΜΗ. Ἐπεὶ Αἴαντα καὶ Λοκρὸν
 σὺν ἐκόλασαν, βιασάμενον ἐν τῇ ἱερᾷ
 αὐτῆς Κασάνδρᾳ. ΜΗ. Ὀργῆς.
 137 ΚΑ. Καλίσαντες.
 140 ΜΥ. Ἐλεγον. ΑΓ. Συνήθροισ-
 σαν.

F

* Ἐνθ'

- 'Ενθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιῆς
 'Νόσσε μιμνήσκεισθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
 'Οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἐήνδανε· βέλετο γάρ ῥα
 'Λαὸν ἐρυκακῆεν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἐκαλόμβας,
 'Ὡς τ' Ἀθλιωαῖς δεινὸν χόλον ἐξακέσαι·
 'Νήπιος, εἴθε τὸ ἤδη, ὃ εἰ παύσασθαι ἔμελλεν·
 'Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἑόντων·
 'Ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένῳ ἐπέεσιν
 'Ἔτασαν· οἱ δ' ἀνόρησαν εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·
 'Ἥχῃ θεαπεσίῃ· δῖχα δὲ σφισιν ἦνδανε βελή.
 'Νύκτα μὲν αἶσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντες
 'Ἀλλήλοισ· (ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο·)
 'Ἡῶθεν δ' οἱ μὲν νέας εἰλκομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 'Κτήματα τ' ἐντιθέμεσθαι, βαθυζώνης τε γυναῖκας·
 'Ἡμίστες δ' ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
 'Αὔθι, παρ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, πιμένι λαῶν·
 'Ἡμίστες δ' ἀναθάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ' ὤκα
 'Ἐπλεον· ἐσώρεσεν δὲ θεὸς μεγακῆτεα πόντον.
 'Ἐς Τένεδον δ' ἐλθόντες, ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
 'Οἴκαδ' ἐίμενοι· Ζεὺς δ' ἔπω μῆδετο νόστον,
 'Σχέτλιος, ὅς ῥ' ἔριν ὥρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὐτίς.
 'Οἱ μὲν δ' ὀψεσρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,

145

150

155

160

144 ΕΡ. Καταχεῖν, κολύσαι.

145 ΕΞ. Θεραπεύσειν, ἰάσαιτο.

146 ΠΕΙ. Πίσσιν.

147 ΤΡΕ. Μεταβάλλει).

148 ΑΜ. Ἐξ ἀμοιβῆς ἀλλήλοισ ἀποκρινόμενοι.

149 ΕΣΤ. Ἀντὶ τῷ, διέψαν. ΑΝ. Ἀνῶρησαν.

151 ΑΕ. Ἀνταυσάμεθα, ἐκοιμήθη-

μεν, ἢ διενυκτερεύσαμεν, ἐμείναμεν. ΟΡ. Ἐνδυμέμενοι, βαλευόμενοι.

152 ΗΡ. Παρισκυάζειν.

155 ΗΜ. Ἡμίσεις. ΕΡ. Ἐμειναν οἰκία τῇ γνώμῃ.

158 ΕΣΤ. Ἐφρωσιν, γαλήνῃ ἐποιή-σιν. ΜΕ. Μεγάλα κῆτη ἔχοιτα.

159 ΕΡ. Ἐπράξαμεν, ἰδυσαμεν.

· Ἀμφ

- 'Αμφ' Ὀδυσῆα ἀνακτε δαΐφρονα ποικιλομήτην,
 'Αὐτίς ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.
 'Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἳ μοι ἔποντο, 165
 'Φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων.
 'Φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὥρσε δ' ἐταῖρους.
 'Ὅψ' ἐδὲ δὴ μῦ' νῶϊ κίε ξανθοῦ Μενέλαος,
 'Ἐν Λέσβῳ δ' ἔκικεν δολιχὴν πλόον ὀρμαίνοντας,
 'Ἡ καθ' ὑπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης, 170
 'Νῆσθ' ἐπὶ Ψυρίης, αὐτῶν ἐπ' ἄριστόν ἔχοντες.
 'Ἡ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἡνεμόεντα Μίμαντα.
 'Ἡτέομεν δὲ θεὸν Φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὄγ' ἡμῖν
 'Δεῖξε, καὶ ἡνώγῃ πέλαιρος μέσον εἰς Εὐβοίαν
 'Τέμνειν, ὅφρα τάχιστα ὑπὲκ κακότητα φύγοιμεν. 175
 'Ὡρτο δ' ἐπὶ λιγυρὸς ἕρος ἀήμωρα· αἳ δὲ μάλ' ὤκα
 'Ἰχθυόεντα κέλδρα διέδραμον, ἐς δὲ Γεραῖον
 'Ἐννύχια κατάροντο· Περσείδαωνι δὲ ταύρων

164 ΗΡ. Ἐπιθυμητά.

168 ΝΩ. Ὡς πρὸς ἡμᾶς, μεθ' ἡμᾶς.

169 ΛΕΣ. Λέσβος, νῆσος Τροίας, ἔχουσα πόλεις, Πύρραν, Ἐρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἀντίσαν. ΕΚ. Κατέλαβεν. ΟΡ. Διανοημένος περὶ μακρῆς πλόης.

170 ΚΑ. Ὑπεράνωθεν. ΝΕ. Πορευοίμεθα, ἀντὶ τῆς πλείοις. ΠΑΙ. Τραχείας.

171 ΨΥ. Νησιδίον ἐστὶ λυγρὸν ἀπέχον σαδίας π', τῆς Χίῳ· ὃ καὶ αἰγιαλὸν ἔχει, ἐν ᾧ ἐστὶ λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ταρασσομένας τὰς ναῦς· μέμνη) Δημοδότης· καίτα ἡ νῆσος Χίος μέση καὶ Ψυρῶν καὶ τῆς Μίμαντος. ΑΥ. Τὴν Χίον λέγει.

172 ΥΠ. Ὑποκάτωθεν. Ἐρυθρῶν Ἰωνίας, ἀντικρυς Χίῳ, τῆς νῆσου. ΗΝ. Ἀνέμοις καταπιεζόμενον, κατήνεμον, ὑψηλόν. ΜΙ. Ὁ Μίμας, ἕρος ἀπὸ Μίμαντος, ἐπὶ τῶν γιγάντων, ἐνομαδίην.

173 ΗΤ. Ἡτέμειν, παρεκαλέμην. ΦΗ. Δεῖξαι.

174 ΗΝ. Ἐκέλευεν. ΜΕ. Τὴν τέτων μέσσην ὁδόν. ΕΥ. Νῆσον, ἰγγυρὸς Ἀθηνῶν.

175 ΤΕΜ. Διαπερᾶν. ΚΑ. Τὸν κίνδυνον, τὴν κακίαν.

176 ΟΥ. Πόμπιμος ἄνεμος. ΑΗ. Πνεῖν, φυσᾶν.

177 ΙΧ. Τὴν θάλασσαν λέγει. ΓΕ. Γεραῖος, λιμὴν Εὐβοίας.

178 ΕΝ. Ἐνδιναί, ὑπὸ νύκτα.

- ' Πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαιος μέγα μετρήσαντες.
 ' Τέτρατον ἡμᾶρ ἔλω, ὅτ' ἐν Ἀργεῖ νῆας εἴσας 180
 ' Τυδείδῃσι παροῖ Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 ' Ἐξασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· ἔδῃ ποτ' ἔσθη
 ' Οὔρος, ἐπεὶ δὴ πρῶτον θεὸς προσέηκεν ἀῖναι.
 ' Ὄς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπὸ Διὸς· ἔδῃ τι οἶδα
 ' Κένων, οἳ τ' ἐσώωθην Ἀχαιῶν, οἳ τ' ἀπύλοντο. 185
 ' Ὅσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
 ' Πεύθομαι, ἣ θῆμις ἐστὶ, δαήσεαι, ἔδῃ σε κεύσω.
 ' Εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμῶρες,
 ' Οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
 ' Εὖ δὲ Φιλοκτήτῳ, Ποιάντιον ἀγλαὸν ἰόν· 190
 ' Πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτῳ εἰσήγαγ' ἐταίρους,
 ' Οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δὲ οἳ ἔτιν' ἀπηύρα·
 ' Ἀτρεΐδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκέετε νόσφιν ἑόντες,
 ' Ὄς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἴγιστος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
 ' Ἀλλ' ἦτοι κείνος μὲν ἴππισμυγεῶς ἀπέτισεν· 195
 ' Ὄς ἀγαθὸν ἔκ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
 ' Ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κείνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
 ' Αἴγιστον δολόμηπν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτε.

179 ΜΕΤ. Διελθούεις, ἀπεπέρασαν-
τες, ἐριδορομήσαντες.

182 ΕΣ. Ἐσθιάθη, ἐπαύσατο.

183 ΑΗ. Πινύσας.

184 ΦΙ. Ἦτοι πρὸς τὸ σημαίνον-
τον ἀπήντησε φίλῳ, τὸ γὰρ τέκνον ἐδέτε-
ρον· ἢ πρὸς τὸ συνάνημον, τὸ παῖς. ΑΠ.
Μηδὲν πυνθανόμενος, ἢ ἀκέσας.

185 ΕΣ. Ἐσώθησαν.

187 ΠΕΥ. Πινθάνομαι, ἀκύν. ΘΕ.
Ὄς δίκαιον, ὡς ὁ νόμος. ΔΑ. Μαθήση.

ΚΕΥ. Κρύψω.

188 ΜΥ. Οἱ νεώτεροι τῷ Νεοπτόλεμῳ
εἰς τὴν Ἠπειρὸν ἐλθεῖν λέγουσι.

192 ΠΟΝ. Οὐκ ἀπήλαυσεν ὁ πόντος
τινός, ὥς τε ἐκατεπόντισεν τινά.

194 ΕΜ. Διεπράξατο, εἰργάσατο.

195 ΕΠ. Ἐπιπόνως, τὸ μέτρον με-
τελήπτα· Αἰολικῶς ὅτι ἐστὶν, ἐπιπόνως.

196 ΚΑ. Ἀποδαμόντῳ. ΑΙ. Κα-
ταλειφθήναι.

· Καί

Καὶ σὺ, φίλος, (μάλα γάρ σ' ὀρώω καλὸν τε μέλαινα τε,)

Ἄλκιμος ἔσθ', ἵνα τίς σε καὶ ὀφειγόνων εὖ εἴπῃ.

200

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·

ὦ Νέστορ Νηληϊάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

Καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καὶ οἱ Ἀχαιοὶ

Οἷσσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἔσσομένοισιν αἰοδῆν.

Αἱ γὰρ ἐμοὶ τροσὴνδὲ θεοὶ δύναμιν ὤρξαθ' εἶναι

205

Τίσαδάμ' μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,

Οἵτε μοὶ ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανώων'.

Ἄλλ' ἔμοι τοιῷτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,

Πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τέλλάμεν ἔμψης.

Τὸν δ' ἡμέτεβ' ἔπειτα Γερώνιος ἱππότης Νέστωρ·

210

ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ εἶπες,

Φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἶνεκα πολλὰς

Ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάσασθαι

Εἰπέ μοι, ἥ ἐκὼν ὑποδάμνασαι, ἢ σέ γε λαοὶ

Ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ὅππασόμηναι θεῶ ὀμφῇ;

215

Τίς δ' οἶδ', εἴ κε ποτέ σφι βίας δαποτίσει' ἐλθὼν,

ἢ ὅγε μῆνος ἔων, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;

Εἰ γάρ σ' ὥς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Ὡς τότε Ὀδυσῆος περικηδετο κυδαλίμοιο,

Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάρορχον ἄλγε' Ἀχαιοί·

220

(Οὐ γάρ πω ἶδον ὥδε θεὸς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,

205 ΑΙ. Εἴθε γὰρ ἐμοί.

206 ΥΠ. Ὑπερηφανίας.

208 ΕΠ. Εἰμαρμένον γινῆσαι ἰ-
ποίησαν. ΟΛ. Εὐδαιμονίαν.

209 ΓΕ. Καρτερεῖν.

213 ΜΗ. Ἐπινοεῖν.

214 ΥΠ. Ὑποτίταξαι.

215 ΕΧ. Μισῶσιν. ΕΠ. Ἀκοῦ-
θῆντες καὶ πειδόμενοι. ΟΜ. Χρησμῶ,
κληδόνι, μαντεία.

221 ΑΝ. Ἐκ τῷ φανερῷ, φανερώς.
ΦΙ. Φιλεῦντας.

· Ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθηνῆ.)

· Εἴ σ' ἔτῳς ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,

· Τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλεάθοιτο γάμοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

225

· ὦ γέρον, ἔπω τῆτο ἔπος τελέεσθ' οἶω·

· Λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγῃ μ' ἔχθ' ὅσῃ ἂν ἔμοιγε

· Ἐλπομένῳ τὰ χυοῖτ', ἐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν.

Τὸν δ' αὖτε παρθέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ·

· Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

230

· Ρῆα θεὸς γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι·

· Βαλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας,

· Οἴκαδ' εἴ ἐλθέμενα καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι,

· Ἢ ἐλθὼν δαπνέσθαι ἐφέστιος, ὥς Ἀγαμέμνων

· ὦλεθ', ὑπ' Αἰγίδαοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.

235

· Ἀλλ' ἦτοι θάνατον μὲν ὁμοῖον ἐδὲ θεοὶ περ

· Καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν· ὅππότε κέν δῃ

· Μοῖρ' ὅλοη καθέλῃσι πανηγέος θανάτοιο.

Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·

· Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, κηδόμενοί περ.

240

· Κεῖνῳ δ' ὅσῃ ἐτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλὰ οἱ ἤδη

· Φρέσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.

· Νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι

· Νέεσρ'· ἐπεὶ περίοιδ' δίκας ἡδὲ φρόνιν ἄλλων·

223 ΚΗ. Φροντίζοι.

224 ΕΚ. Ἐπιλάθοιτο.

231 ΣΑ. Σῶσαι, ἀπὸ τῆς σώσει.

234 ΕΦ. Ἐπὶ τ' αὐτὴ ἐξίας, εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν.

236 ΟΜ. Τὸν ὁμοίως ἐπὶ πάλλας καὶ φύσιν ἐρχόμενον.

238 ΜΟΙ. Θανατικὴ ἀνάγκη.

240 ΛΕ. Διαλεγόμεθα. ΚΗ. Καὶ περ λυπόμενοι.

241 ΕΤΗ. Ἀληθής.

242 ΦΡ. Ἐξελεύσαντο.

244 ΔΙ. Δίκαια, καθήκοντα. ΦΡΟ. Φρόνησιν.

* Τρίς γ' δὴ μιν φασὶν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν
 * "Ὡς μοι ἀθανάτοισι ἰνδάλλε' εἰσοράσασθαι.
 * "Ω Νέστωρ Νηληϊάδῃ, σὺ δ' ἀληθέες ἐνίσπε,
 * Πῶς ἔθαν' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
 * Πῃ Μενέλαος ἔλω; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὀλεθρον
 * Αἴγιοτος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν θρεῖω.
 * "Ἡ σὺκ' Ἀργεος ἦεν Ἀχαιϊκῆ, ἀλλὰ πῃ ἄλλη
 * Πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὃ ᾧ θαρσήσας κατέπεφνε;
 * Τὸν δ' ἡμέτερόν γε Γερήνιος ἱππῶτα Νέστωρ
 * Τοῖγάρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθεῖα πάντα ἀγορεύσω·
 * "Ἦτοι μὲν τάδε κ' αὐτὸς οἶεαι, ὥς κεν ἐτύχθῃ·
 * Εἰ ζῶντ' Αἴγιοτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
 * Ἀτρεΐδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθοῦ Μενέλαος·
 * Τῷ κέ οἱ εἰδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
 * Ἀλλ' ἄρα τὸν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
 * Κεῖμνον ἐν πεδίῳ ἐκὰς ἄστεος· εἰδὲ κε τίς μιν
 * Κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γ' ὃ μέγα μήσατο ἔργον·
 * Ἡμεῖς μὲν γ' οὐ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλας
 * "Ἡμεῖς· ὃ δ' εὐκηλος μυχῶν Ἀργεος ἱπποδότοιο
 * Πόλλ' Ἀγαμεμνονέω ἄλοχον θέλγασκ' ἐπέεσσιν,

245

250

255

260

245 AN. Βασιλεύσας.

246 IN. Ὁμοῖσται, φαίνεσται, φαν-
τασιῶται. ΕΙΣ. Ὁρεῖν, ἀντὶ τῶ ὁρῶντι,
βλέποντι.

249 MH. Εἰργάσατο, ἐτιμήσατο.

250 ΔΟ. Δόλια βουλευσάμεν. ΚΤΑ. Ἀνέλεν, ἐφόνυσιν. ΑΡ. Βελ-
τίονα.251 AX. Ἄρα σὺκ' ἐν τῇ Ἀργεὶ ἦν
τ' Ἀχαιῖδας;

252 KA. Ἀνέλεν.

254 AF. Λέξω, εἴπω.

256 ET. Κατέλαβεν.

257 ΤΡΟΙ. Ἀπὸ τ' Τροίας.

258 ΧΥ. Τὴν ἐπιχειρομένην τοῖς νε-
κροῖς γῆν.259 ΟΙ. Σαρκοφάγοι ὄρνιθες. ΚΑ.
Κατέφαγον.261 ME. Νῦν μέγα καὶ χαλεπὸν
ἐβουλεύσατο· ὃ ἐστίν, ἔργον χαλεπὸν ἐμη-
χανήσατο.

262 TE. Ἐκτελέοντες.

263 ΜΥ. Τῷ ἰσχυρῶν μέρει τῶ
Ἀργεος.

264 ΘΕΛ. Ἠπάτα.

- * Ἡ δὲ ἦτοι τοπρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς 265
 * Δῖα Κλυταιμνήσῃ, (Φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι
 * Πὰρ γὰρ ἔλω καὶ αἰδοῖς ἀνὴρ, ὃ πολλ' ἐπέτελλεν
 * Ἀτρείδης, Τροίλῳ δὲ κίων, εἰρυαδαὶ ἄκοιτιν)
 * Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
 * Δὴ τότε τ' μὲν αἰεὶ δὴν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμιον, 270
 * Κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι
 * Τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλυσαν ἀνήγαγεν ὄνδε δόμονδε.
 * Πολλὰ δὲ μηρί' ἔκχε θεῶν ἱεροῖς ὅππῃ βωμοῖς,
 * Πολλὰ δὲ ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματα τε, χρυσὸν τε,
 * Ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ ἔπτε ἔλπετο θυμῷ. 275
 * Ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλεόμῳ Τροίηθεν ἰόντες,
 * Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν
 * Ἀλλ' ὅτε Σάκιον ἱδὼν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
 * Ἐνθα κυβερνήτῳ Μεγέλας Φοῖβος Ἀπόλλων
 * Οἷς ἀρανοῖς βελέεσσιν ἐπιχόμῳρος κατέπεφνε, 280
 * Πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεῶν νῆος ἔχοντα,
 * Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο Φῦλ' ἀνδρῶπων
 * Νῆα κυβερνήσας, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλα.
 * Ὡς ὁ μὲν ἔνθα κατέχευε, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,

265 ΕΡ. Τὴν μοιχείαν.

266 ΔΙ. Δῖα, εὐγενὴς, πρὸς τὴν μοι-
χευθῆναι. ΦΡΕ. Φρεσὶν ἀγαθαῖς.

267 ΠΑΡ. Συμπαρῇ ἢ αὐτῇ καὶ
αἰδοῖς· τὸ γὰρ ἀρχαῖον, οἱ αἰδοὶ φιλο-
σόφων τάξιν ἐπείχον. Τινὲς δὲ, κακῶς
νεύσαντες, τὸ εὐνέχον ἀπέδωκαν.

268 ΕΙ. Φυλάττειν.

271 ΚΤΡ. Ἐγκύρημα, ἐπίτευγμα.

273 ΕΚ. Ἐκαυσιν.

274 ΑΓ. Ἀναθήματα. ΑΝ. Ἀνέ-
σκειν. ΥΦ. Ἰμάτια ὑφαντά.

275 ΕΛ. Ἠλπίξεν.

278 ΣΟΦ. Ἀκρωτήριον τ' Ἀττικῆς.
ΙΡ. ἱερὸν, τίμιον. ΑΦ. Παρεγενόμεθα.
ΑΚ. Ἀπὸ τ' ὁδῶν τὴν Ἀττικὴν εἰση-
κεν.

282 ΦΡΟΝ. Παρὰ τὸ Φρόντιζεν καὶ
ὄνησιν εἶναι πείλασε τὰ ὀνόματα. ΕΚ.
Εἰκά. κυρίως ἢ τὸ καίνυται, τὸ κτεί-
ναντα νικῆσαι· καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν
ἐστίν. τὸ ἢ σπέρχοιεν, ἀντὶ τὸ κατεπεῖθοιεν.

284 ΚΑΤ. Ἐν λιμένι κατεχέθη.

“ΟΦΡ”

- * 'Οφρ' ἔταρον ἰάπιοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσσειν. 285
 * 'Αλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος, ἰὼν ἐπὶ οἶνοπα πόντον
 * 'Εν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
 * 'Ἰξε θέων, τότε δὴ συζηρὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς
 * 'Εφράσσειτο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' αὐτμένα χεῦε,
 * Κύματά τε τροφόμενα, πελώρια, ἴσα ὄρεσσιν. 290
 * 'Ενθα διατμηζας, τὰς μὲν Κρήτη ἐπέλασεν,
 * 'Ηχι Κύδωνες ἑναίον, Ἰαρδάνε ἀμφὶ ῥέεθρα.
 * 'Εστὶ δὲ πῃς λισσῇ, αἰπεῖά τε εἰς ἄλλα πέτρῃ,
 * 'Εχαπῇ Γόρτυνος, ἐν ἥροειδέϊ πόντῳ.
 * 'Ενθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαλὸν ῥίον ὦθεϊ 295
 * 'Ες Φαιζόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργη.
 * 'Αἱ μὲν ἄρ' ἐνθ' ἤλθον, παρθὴ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
 * 'Ανδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαζαν
 * 'Κύματ' ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρέας

285 ΚΤΕ. Ἐνταφιάση.

287 ΜΑ. Τὴν Μαλίαν λέγει, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς.

289 ΕΦ. Ἐφρασίσατο. ΑΥ. Ἀρξενικῶς τὸ αὐτμένα, ἀπὸ ὁρῆς τῆς αὐτμῆς. αὐτμὴ γδ, ἡ ἀνοή ἡ σφοδρά. ΧΕΥ. Ἐβαλεν.

290 ΤΡΟ. Ἡξάντο. ΠΕ. Μεγάλα.

292 ΚΥ. Ἐνθ' Κρήτης, καὶ Κυδωνίς, πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰαρδανον.

293 ΛΙΣ. Λεῖα πέτρα· ἡ κατὰ μεταπλάσμον, εἶπεν τὸν νῦν καλῶμενον παρὰ τοῖς Κρησὶ, σὺν τῷ β'. Βλίσση. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γόρτυνης· ὅθεν Κράτης, σὺν τῷ ιν, γράφει Λισσίον.

294 ΕΣ. Ἐπὶ τοῖς ἰσχατοῖς.

295 ΣΚΑΙ. Δεινόν, χαλεπόν.

296 ΦΑΙ. Ἀκρωτήριον τῆς Γορτύνης, ἀπὸ μὲν τῶν ἄλλων μερῶν λίαν ἐπικλυζόμε-

νον, καὶ εἰ βραχυῖά τις αὔρα γίνηται· ἀπὸ δὲ μισημέβρίας ὃ δὲ ὅλως, καὶ τοι δὲ ἰότης μέγιστα ἐγείροντος κύματα· διὰ τὸ, κατὰ τῆτο τὸ μέρος προσηκόντως εἰς θάλασσαν πέτραις περιεσσεῖσθαι τὰ κύματα. τινὲς δὲ τὴν Φαιζόν, πόλιν τῆς Κρήτης λέγουσιν, ὅπως ἐγενήθη Ἐπιμενίδης. ΚΥ. Τὸ γδ ὑπὸ τῆς ἰότης κῦμα τὴν Φαιζόν ἂν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ προκείμενος ὁ λίθος ἐκώλυεν ἰντὸς μέγα γίνεσθαι κῦμα προκαταγνυμένων περὶ αὐτὸν τῶν κυμάτων· γράφεται καὶ, Μαλίαν δὲ λίθον. Μάλειον γὰρ ὀνομάζεται πρὸς τῆς Φαιζίων λιμένος ἀκρωτήριον. ΑΠ. Ἀποκάλυψε.

297 ΗΑ. Ἐξέφυγον.

298 ΣΠΙ. Παραλίους πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἡ ταῖς κατὰ θάλασσαν περιεπιλημέναις ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. ΕΑ. Ἐκλασαν.

* Αἰγύπτιος

- ' Αἰγυπλίῳ ἐπέλασσε φέρον ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 ' Ὡς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοντι καὶ χρυσὸν ἀγέρον,
 ' Ἠλᾶτο ζῶν νηυσὶν ἐπ' ἄλλοθ' ὅθ' ἀνθρώπους.
 ' Τόφρα δὲ ταῦτ' Αἰγιάδος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
 ' Κτείνας Ἀτρεΐδην· δέδμητο δὲ λαὸς ἔτα' αὐτῷ.
 ' Ἐπῆάετες δ' ἦνασσε πολυχρύσιον Μυκῆνης·
 ' Τῷ δὲ οἱ οὐδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέης
 ' Ἀψ' ἀπ' Ἀθηναίων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
 ' Αἰγιάδην δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρᾳ κλυτὸν ἔκτα.
 ' Ἦτοι ὁ τ' κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
 ' Μητρός τε συγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγιάδιοιο·
 ' Αὐτῆμαρ δὲ οἱ ἤλυθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 ' Πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
 ' Καὶ σὺ, φίλος, μὴ δητὰ δόμων ἀποτῆλ' ἀλάλησθαι,
 ' Κτήματά τε περιπλῶν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισι
 ' Οὕτω ὑπερφιάλεις· μὴ τοι κατὰ πάντα φάγωσι
 ' Κτήματ' αἰα δασάμυροι, σὺ δὲ τηϋσίλῳ ὁδὸν ἔλθῃς.
 ' Ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
 ' Ἐλθεῖν· κῆνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλασθαι
 ' Ἐκ τ' ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλπιτό γε θυμῷ
 ' Ἐλθέμεν, ὅντινα παρῶτον ἀποσφῆλῳσιν ἄελλαι
 ' Ἐς πῆλα γὰρ μέγα τοῖον· ἄθεν τέ περ ἐδ' οἰωνοὶ

302 ΗΔ. Ἐπλανᾶτο.

304 ΔΕΔ. Ὑπετέτακτο.

307 ΑΘ. Ὅπως ἐπαιδύετο.

309 ΤΟΝ. Τῶν τ' Αἰγιδίου. ΔΑΙ.
Κατεσκεύασε.

310 ΜΗ. Φεῖδεται διὰ τῶν Ὀρέης· τὸ μὲν γὰρ εὐφημώτερον ἐποίησεν, ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τ' ὅτι θάνατον παρῶν σιωπήσεν. ΑΝ. Ἀδινεῖς.

312 ΑΕΙ. Ἐβάσσαν.

313 ΑΛ. Πλανῶ.

314 ΠΡΟ. Καταλιπών.

316 ΤΗ. Ματαίαν.

318 ΕΙ. Ἠλθεν.

319 ΕΚ. Ἐξ ἐκείνων. ΕΛ. Ἠλπι-
σεν.320 ΑΠ. Ἀποκρηθῆναι καὶ ἀποσφα-
λῆναι ποιήσωσιν.

' Αὐτόετες

300 'Αυτότετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.

'Αλλ' ἴθι νῦν σὺν νῆϊ τε σῇ καὶ σοῖς ἐτάροισιν·

'Εἰ δ' ἐθέλεις πεζός, πέρα τοῖ διφρος τε καὶ ἵπποι,

'Πάρ δέ τοι υἱες ἐμοὶ, οἳ τοι πομπῆες ἔσονται

325

'Ες Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.

305 'Λίσσασθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσσῃ·

'Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.

Ἦς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδου καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε·

Τοῖσι δὲ καὶ μετέπειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

330

'ὦ γέρον, ἦτι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·

310 'Αλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεραίαδε δὲ οἶνον,

'Ὅφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι

'Σπείσαντες, κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὦρη.

'Ἦδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· εἰδὲ ἔοικε

335

'Δητὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαλασέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.

315 Ἦν δὲ Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δὲ ἔκλυον αὐδησιῶσιν.

Τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουσαν,

Κῆροι δὲ κρητῆρας ἐπεσέφαντο ποτοῖο·

Νώμησαν δὲ ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάρουσι·

340

Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειπον.

320 Αὐτὰρ ἐπεὶ παῖσιν τ', ἐπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,

322 ΑΥ. Ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει. ΟΙΧ.

Παραγίγνεται.

324 ΠΑ. Πάρεσι σοί.

325 ΠΟΜ. Προπομποί.

326 ΔΙ. Εὐδαίμονα.

327 ΕΝ. Εἴπη.

332 ΤΑΜ. Ἔδος ἦν τριπομένοις
πρὸς τὸ καθεύδειν, ᾧ ἱερίων τὰς γλώσ-
σας ἀποτέμνειν, καὶ καίειν τοῖς θεοῖς,
τὸς λόγους ἐπιμελομένοις· διὸ καὶ ἐπὶ

μόνης τῇ Νέστορος θυσιᾷ εἴρηται τὸ ἔδος.
εὐηδεις γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε τὰς λόγους.
λέγεται ὅτι Ἀττικῶν εἶναι τὸ ἔδος, λαβόν-
των τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν. ΚΕ. Ἀντὶ τῷ
κινᾶτε.

334 ΚΟΙ. Κοίτης, ὅ ἐστιν ὕπν.

335 ΖΟ. Τὸ σκότος. ΟΥ. Οὐ πρὶν
εἶναι.

336 ΘΑ. Καδίσαμ, διατρήσαμ.

337 ΑΥ. Εἰπάσης.

Δη

Δὴ τότε Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος Ἰουσιδῆς

Ἀμφω ἰέσθην κοίλῃν ἐπὶ νῆα νέεσθαι.

Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθάπλομενος ἐπέεσσιν·

345

· Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσῃε, καὶ ἀθάνατοι ἱεοὶ ἄλλοι,

· Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,

· Ὡς τεῦ ἢ ὥρᾳ πᾶμπαν ἀνέιμονος, ἢ πενιχρῶ,

· Ὡς ἔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,

· Οὐτ' αὐτῶ μαλακῶς, ἔτε ξένοισιν, ἐνδύειν.

350

· Αὐτὰρ ἐμοὶ πᾶρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλὰ·

· Οὐ γὰρ δὴ τέδ' ἀνδρὸς Ὀδυσῆος φίλος υἱός

· Νηὸς ἐπ' ἱερὸφιν καταλέξεταί, ὅφρ' ἂν ἐγῶ γε

· Ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπων·,

· Ξένους ξενίζειν, ὅστις καὶ ἐμὰ δῶμαθ' ἵκηται.

355

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

· Εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε

· Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔτω.

· Ἀλλ' ἔστος μὲν νῦν σοὶ ἅμ' ἔψεται, ὅφρα κεν εὖδῃ

· Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν

360

· Εἴμ', ἵνα θαρσύνῃς θ' ἐτάρῃς, εἴπω τε ἕκαστα·

344 ΙΕΣ. Ὀρμησαν.

345 ΚΑ. Φιλοφρονέμενος.

346 ΤΟ. Τὸ ὑμᾶς χωριεῖσθαι ἀπ' ἐμῶ, ὡς πενιχρῶ, ἢ ἀνελευθέρῳ. ΑΛ. Ἀπεῖρξῃε, κωλύσειεν.

347 ΚΙ. Ἀπέλθοιτε.

348 ΑΝ. Μὴ κεκτημένα ἱμάτια.

349 ΡΗ. Βαπτὰ ἱμάτια καὶ περιβόλαια· ῥῆξαι γὰρ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον, τὸ βάψαι.

350 ΜΑ. Ἀπαλῶς, ἀντὶ τοῦ, ἐν ἀπαλῶς.

351 ΠΑ. Πάρεσιν.

352 ΤΟΥ. Ἦτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσεύς· ἢ τοῦδε ἀνδρὸς, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐμῶ.

353 ΙΚ. Ἐπὶ τοῖς κατασφραγίσμασιν καὶ στανδωμάτων τῇ νηὶ. ΚΑ. Κοιμηθήσεται.

354 ΛΙ. Καταλειφθῶσι.

355 ΞΕΙ. Ξενοδοχεῖν, φιλικῶς ὑποδέχεσθαι.

357 ΕΦ. Εἴπῃς.

359 ΕΥ. Κοιμηθῇ.

361 ΘΑΡ. Παρορμήσω, θάρσει ποιεῖω.

· Οἶος

' Οἷος γὰρ μὲν τοῖσι γεραίτερος εὐχομαι εἶναι,
 ' Οἱ δ' ἄλλοι Φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἔπονται
 345 ' Πάντες ὁμηλικίῃ μεραθύμῃ Τηλεμάχοιο·
 ' Ἐνθά κε λῆξά μιν κοίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 ' Νῦν· ἀτὰρ ἦσθ' ἐν μὲν Καυκῶνας μεραθύμῃς
 ' Εἴμ', ἐνθά χρεῖός μοι ὀφέλλε', ἔτι νέον γε,
 ' Οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τέττον (ἐπεὶ τέον ἵκετο δῶμα)
 350 ' Πέρμενον σὺν δὶ Φρῶ τε ἔνι υἱεὶ· δὸς δὲ οἱ ἵππους,
 ' Οἱ τοι ἐλαφρότατοι θείαν, καὶ κάρτεος ἄριστοι.
 ' Ὡς ἄρα φωνήσας· ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Φήνῃ εἰδομένη· θεῖμος δ' ἔλε πάντας ἰδόντας·
 355 θαύμαζεν δ' ὁ γεραίος, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν·
 Τηλεμάχῃ δ' ἔλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 ' ὦ φίλος, ἔσ' σε εὖλοπα κακὸν καὶ ἀναλκιν ἔσειδαι,
 ' Εἰ δὴ τοι νέω ὧδε θεοὶ πομπῆς ἔπον'.
 ' Οὐ μὲν γάρ τις ὁδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 ' Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγέλειη Τριτογένεια,
 360 ' Ἦτοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
 ' Ἀλλὰ, Ἄναος, ἴληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν,
 370 ' Αὐτῶ, καὶ παῖδες, καὶ αἰδοίῃ παρκαοίτι·
 ' Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βῆν ἥνιν, ἄρυμέτωπον,
 ' Ἀδμήτῳ, ἦν ἔπω ἔσθ' ὅς τ' ἐζυγὸν ἤραζεν ἀνὴρ.

362 ΓΕ. Παλαιότερος.

365 ΔΕ. Κοιμηθεῖν.

366 ΚΑΥ. Νῦν ἔν' Ἀρκαδίᾳ μέμνηται· ἐκείνῃ δὲ ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς τὸ Μενέλαον, σὺν τῷ Τηλεμάχῳ, ἀφικνεῖται, διότι γάμοι ἐπετελέοντο υἱὲ καὶ θυγατρὸς Μινελᾶς. Ἀποτρέφει δὲ τέτων ἡ Ἀθηνᾶ.

367 ΟΦ. Ὀφείλεται, χρειεῖται.

372 ΦΗ. Φήνη, εἶδος ὀρέγας, ὁμοίον αὐτῇ.

373 ΘΑΥ. Ὅτι νέω ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολέθει ἡ Ἀθηνᾶ.

375 ΚΑ. Δεῖλόν, ἀδινές.

376 ΕΠ. Ἀκολουθεῖσιν.

380 ΙΑ. Ἰδὼς καὶ εὐμενὴς ἴσο. ΔΙ. Δίδω, παρέχει.

' Τήν

* Τὴν τοι ἐγὼ ρέζω, χρυσὸν κέρασι περικελεύας.

Ἦς ἔφατ' εὐχόμενος· ὅ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.

385

Τοῖσιν δ' ἡγεμόνδ' ἑ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

Γιάσι, καὶ γαμβροῖσιν, εἰς πρὸς δώματα καλά.

Ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀρακλυτὰ τοιοῦτο ἀνακτος,

Ἐξέης ἔζοντο κατὰ κλισίμους τε θρόνους τε.

Τοῖς δ' ὁ γέρον ἐλθόντων ἀνὰ κρητῆρα κέρασεν

390

Οἶνον ἡδυπότοις, τὸν ἐνδεκάτω ἐνιαυτῷ

ᾧ ὄξος παμίνη, καὶ δ' ἀπὸ κρηδέμνον ἔλυσεν.

Τῷ δ' ὁ γέρον κρητῆρα κέρασεν· πολλὰ δ' Ἀθήνη

Εὖχετ' ὀλοπένδων, κέρη Διὸς Αἰγίοχοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ παῖσιν τ', ἐπιόνθ', ὅσων ἤθελε θυμὸς,

395

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδ' ἑκάστος·

Τὸν δ' αὐτῷ κείμηνε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσῆος θείοιο,

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθέσῃ ἐριδῶπα·

Πὰρ δ' ἄρ' εὐμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,

400

Ὅς οἱ ἔτ' ἠέθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν·

Αὐτὸς δ' αὐτὲ καθεῦθε μυχῶ δόμῃς ὑψηλοῖς·

Τῷ δ' ἄλοχος δέσποινά λεχος πόρσυνε καὶ ὤνῃ.

Ἥμος δ' ἡριγένεια φάνη ροδὸδάκτυλος Ἥως,

Ὀρρυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ

405

Ἐκ δ' ἐλθὼν, κατ' ἄρ' ἔζετ' ἐπὶ ξυστοῖσι λίθοισιν,

388 ΑΓ. Ἄγαν ἐνδοξα.

392 ΚΡΗ. Τὸ πῶμα ὅθ' ὠίδε, μεταφορικῶς.

399 ΑΙ. Τῇ πρὸς ἡλίου τέτραμμένη, παρὰ τὸ αἰθεῖσθαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὃ ἐστὶ καίεσθαι. ΕΡ. Μεγάλους ἤχους ἀποτελέσθαι διὰ τὰς ἀνέμους, ἡχητικῇ.

400 ΕΥ. Καλῶς τῇ μελίᾳ χρῶμενον. ΟΡ. Ἠγεμόνα.

401 ΗΙ. Ὁ ἀπὸ τισσαρισκαίδεκα ἐτῶν, ἕως οὐκτακαίδεκα, ἡΐθεος λέγεται. ἔστι ὁ ἄγαμος.

403 ΠΟΡ. Ὡς τρέπεται.

Οἱ οἱ ἔσαν παρπαίροιτε θυράων ὑψηλάων,
 Λευκαῖ, λυποσίλκοντες ἀλέφατος· οἷς ὅπῃ μὲν πρὶν
 Νηλεὺς ἴζεσκεν, θεόφιν μῆσῳ ἀτάλαντος·
 Ἄλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμείς αἰδόςδε βεβήκει.
 Νέσῳρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, ἕρος Ἀχαιῶν,
 Σκῆπτρον ἔχων· πρὶ δ' υἱὲς ἀολλέες ἠγερέοντο,
 Ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
 Περσεύς τ', Ἀρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
 Τοῖσι δ' ἔπειθ' ἔκτος Πεισίσρατος ἤλυθεν ἥρως·
 Πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἶσαν ἄγοντες.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππῆα Νέσῳρ·

410

415

· Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρήνατ' ἐέλδωρ,
 Ὅφρ' ἦτοι πρῶτιζα θεῶν ἰλάσομ' Ἀθήνην,
 ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεὸς εἰς δαῖτα θάλειαν.
 Ἀλλὰ γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ὅπῃ βῆν ἴσῳ, ὄφρα τάχιστα
 Ἐλθῆσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ὀπίσθιόλος ἀνὴρ.
 Εἰς δ' ἐπὶ Τηλεμάχῃ μεγαθύμῃ νῆα μέλαιναν
 Πάντας ἰὼν ἐτάρξας ἀγέτω, λιπέτω δ' οἷς·
 Εἰς δ' αὖ χρυσοχρόον Λαέρκεια δεῦρο κελεύω
 Ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περικεύη.
 Οἱ δ' ἄλλοι μῦθε' αὐτὰς ἀολλέες· εἶπαί τε δ' εἶσω
 Δμωῆσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεαδ',

420

425

408 ΑΠ. Ἀπολάμποις. ΑΛ. Λί-
 πει τὸ ὡς· ἔστι καὶ, ὡς ἐλαίῃς.

409 ΙΖ. Ἐκαδέξετο.

411 ΕΦ. Ἐπεκάθητο.

416 ΘΕ. Θεοῖς ὅμοιον. ΕΙ. Ἐκά-
 σισαν.

418 ΚΡΗ. Ἐπιτελίσσати.

419 ΙΑ. Ἐξιλεώσομαι.

420 ΕΝ. Φανερὰ. ΘΑ. Θάλλων καὶ
 αὐξάνειν ποιῆσαν.

421 ΙΤ. Βαδίζετω.

424 ΔΙ. Καταλιπέτω, ἱασάτω. ΟΙ.
 Μόνως.

425 ΚΕ. Καλινυάτω.

426 ΠΕ. Περιβάλλη.

· Ἐδρας

Ἐδρας τε, ξύλα τ' ἀμφί, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίκνουν· ἦλθε μὲν ἄρ βῆς 430

Ἐκ πεδίσ, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς εἰσῆς

Τηλεμάχῃς ἔταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,

Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατ' αὖ τέχνης,

Ἀκμονά τε, σφύραν τ', εὐπλοῖτόν τε πυράγρην,

Οἷσιν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη 435

Ἰρῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτῃ Νέσωρ

Χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περικεῖεν

Ἀσκήσας, ἵν' ἀγαλμα θεῶν κεχάροιο ἰδῶσα.

Βῆν δ' ἀγέτω κερῶν Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων

Χέρνιβα δὲ σφ' Ἀρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέεσσι 440

Ἦλυθεν ἔκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν ἑλᾶς

Ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μυρεπτόλεμος Θρασυμήδης

Ὅζυν ἔχων ἐν χειρὶ παρίσσετο, βῆν ἐπικύβων.

Περσεὺς δ' ἄμνιον ἔχε· γέρων δ' ἱππηλάτῃ Νέσωρ

Χέρνιβα τ' ἐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνη 445

Εὐχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗζαντο, καὶ ἐλοχύτας περβάλλοντο,

Αὐτίκα Νέστωρ υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,

Ἦλασεν ἄγχι σῆς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας,

430 ΕΠ. Ἐνήγευ.

433 ΟΠ. Τὰ ἐργαλεῖα. ΧΑΛ. Χαλκευτικά. ΠΕΙ. Οἷς ἡ τέχνη συμπεραιῶται.

436 ΑΝ. Μεταληφομένη.

440 ΑΝ. Ποκίλω διὰ τὰ ἐντιγορευμένα αὐτῷ ἐπιτεροπῇ.

441 ΟΥ. Ἐλαιοδρόχες κριδας.

442 ΠΕ. Δίδομεν ἀξίην.

444 ΑΜ. Ἐστὶ μὲν ἅπαξ εἰρημένων

ἡ λέξις· σημαίνει δὲ ἀγγεῖον, ὅπου τὸ αἶμα τοῦ ἱερέως δέχονταί· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον, ἀμένιον, ὃ ἐστὶν ἑρμητικὸν ἔμνησ, τετέστι ψυχῆς· οἱ Ἀττικοὶ σφάγιον αὐτὴ καλεῖσι.

445 ΚΑ. Χερνίβων καὶ ἑλῶν πρώτος ἤρχεν.

449 ΗΛ. Ἐπαισιν, ἔκρυσιν. ΤΕ. Πάντα τὰ διατεταμένα νεύρα Ὀμηροῦ τένοντας καλεῖ.

Αὐχενίς

Αὐχενίᾱς, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν 450

Θυγατέρες τε, νυοὶ τε, καὶ αἰδοίη παράκητις
Νέστωρ, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένειο θυγατρῶν.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης

ἔχον· ἀτὰρ σφάζειν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.

Τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὅσθα θυμὸς, 455

Αἴψ' ἄρα μὴν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον

Πάντα κατὰ μοῖραν, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

Δίπρυχα ποίησαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

Καῖε δ' ἐπὶ χρίστῃς ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἴθοπι οἶνον

Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν. 460

Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,

Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,

Ἵππων δ', ἀκροπόρου ὀβελὸς ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λῶσεν καλὴ Πολυκάσῃ,

Νέστωρ ὀπλοτάτῃ θυγάτηρ Νηληιάδαο. 465

Αὐτὰρ ἐπεὶ λῶσέν τε, καὶ ἔχευεν λίπ' ἐλαίῳ,

Ἄμφι δὲ μὴν Φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,

Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθε βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

Πὰρ δ' ἄρα Νέστωρ ἰὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, ποιμένι λαῶν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ὥπλησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο, 470

450 ΟΛ. Μιτὰ βοῆς ἤξαντο.

451 ΝΥ. Νύμφαι.

452 ΠΡΕΣ. Πρεσβυτέρα, ἢ ἐντιμος.

453 ΑΝ. Κεφίσσαντες. ΕΥΡ. Πλα-
τείας ὁδὸς ἐχέσης.

454 ΕΣ. Κατέχον.

455 ΡΥ. Ἐρευσεν.

456 ΔΙ. Κατὰ μέση διείλον. ΤΑΜ.
Διέτεμον, διέκοψαν.

463 ΑΚ. Ὀξείς. ὡς τὸ ἄκρον διὰ
τὴν περὶ μένων εὐχερῶς δέισιν διὰ τὴν
ἐξύτητα.

465 ΟΠ. Νεωτάτη.

466 ΑΙΠ. Τῷ λιπαρῷ ἐλαίῳ.

Δαίνυνθ' ἐξομλμοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,

Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσεοῖς δεπαέσων.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Τοῖσιν δὲ μύθων ἤρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·

Ἰ Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλιτίρῃας ἵππας 475

Ἰ Ζεύξασθ' ὑφ' ἄρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσῃσιν ὁδοῖο.

Ἰ Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τῷ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·

Καρπαλίμως δ' ἐξευζαν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππας·

Ἰ Εν δὲ γυνὴ ταμὴν σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,

Ἰ Ὅψα τέ, οἷα ἔδδσι διοτρεφέες βασιλῆες. 480

Ἰ Ἄν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βῆσεντο δίφρον·

Πὰρ δ' ἄρα Νεστωρίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

Ἰ Ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἠνία λάζετο χερσὶ·

Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοιθε πετέεσθην

Ἰ Ἐς πεδίον, λιπέτῳ δὲ Πύλῃ αἰπὺ πηολίεθρον. 485

Οἱ δὲ πανημέριοι σείον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες·

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυαί·

Ἰ Ἐς Φηρᾶς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,

Υἱέος Ὀρσιλόχου, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.

Ἰ Ἐνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πᾶρ ξένια ἤηκεν. 490

Ἰ Ἥμος δ' ἤρχε γένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,

Ἰ Ἰππας τ' ἐξέγνωτ', ἀνά θ' ἄρματα ποικίλ' ἔβαινον·

471 ΕΖ. Καθεζόμενοι. ΟΡ. Ὡς-
μων.

472 ΕΝ. Κιρνῶντες.

476 ΠΡΗ. Πορεύη) εἰς τὴν ὁδόν.

480 ΟΥ. Ἐδέσματα. ΔΙ. Ὑπὸ Διὸς
τετραμμένοι, εὐγενεῖς.

486 ΣΕΙ. Παρεκδοχικῶς, ἀπὸ τοῦ

παρεπομένου τὸ προηγούμενον, ἀπὸ τοῦ
ᾧ δέον.

488 ΦΗ. Φηραὶ, πόλις τῆς Ἠλείου
Μεσσηνίας· οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.

489 ΑΛ. Ποταμὸς τῆς Ἠλίδος.

490 ΑΕ. Ἀνεπαύσαντ, ἐκοιμήθη-

σαν.

Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθέρος ἐρμόδευ.

Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὰ δ' οὐκ ἄκοντε πέτεσθην·

Ἴζον δ' ἐς πεδίον πυρήφορον· ἔνθα δ' ἔπειτα

Ἦνον ὁδόν· ποῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκείες ἵπποι.

Δύσετό τ' ἥελιος, σκιάωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

495

495 ΠΥ. Σιτοφόρον.

496 ΗΝ. Ἦνον, διήρχοντο.

ΤΟΙ. Οὕτω γὰρ μετὰ τάχους
ἔτρεχον.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΠΑΡΑ Μενελάω ξεινοδείς σὺν Πεισιγράτῳ Τηλέμαχος, ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστῆρων πραττόμενα· ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τῶν ὅσων τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Κολυψοῖ εἴη. Βεβλή ὅ γινεῖ τῶν μνηστῆρων, περὶ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. Παραμυθεῖται ὅ γ' ἡ Ἀθηναῖα δι' ὀνείρεα τὴν Πηνελόπην, ἐπὶ τῇ τῷ παιδὶ ἀποδημία δυσχεραίνεσαν, διὰ εἰδύλε, ὁμοιωθεῖσα Ἰφιδίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ.

Δέλτα, μάθ' ἀμφὶ πατρός παρ' Ἀτρεΐδα λοχώμενος υἱός.

ΟΙ Δ' ἔχον κείλην Λακεδαίμονα κητώεσαν·
Πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάα κυδαλίμοιο.
Τόν Δ' εὖρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν,
Υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
Τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥήξήνορος ὑεὶ πέμπεν·
(Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέχετο κατένδυσεν

Ι ΚΟΙ. Ἐπεὶ ὑψηλοῖσι ὄρεσι περικύκλειται. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν Λακεδαίμονα, τὴν Σπάρτην.

2 ΕΛ. Ἥλαυρον.

3 ΔΑΙ. Ἐγιώντα. ΕΤ. Πολίταις.

5 ΡΗΞ. Ἀνδρείω, ὃ δὲ τῇ ἡγορίας ῥήσσοντος τὰς τάξεις.

Δωσέμεναι·

Δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.

Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐνθ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων παρὸς ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἀνασεν·)

Τίει δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἦγετο κέρην,

10

Ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης·

Ἐκ δάλης· Ἑλένη δὲ θεοὶ γόνον σὺν ἔτ' ἔφαινον,

Ἐπειδὴ τοπῶτον ἐγένετο παῖδ' ἐρατεινὴν

Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσεῆς Ἀφροδίτης.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο κατ' ὑφερέφες μέγα δῶμα

15

Γείτονες, ἡδὲ ἔτι Μενελάου κυδαλίμοιο,

Τερπύμνοιο· μὲν δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος αἰοιδός,

Φορμίζων· δοιῶ δ' κυβισιτῆρε κατ' αὐτὰς

Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνεον κατὰ μέσσον.

Τῷ δ' αὐτ' ἐν παρθύροισι δόμων αὐτῷ τε καὶ ἵππῳ,

20

Τηλέμαχος θ' ἥρως καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς υἱός,

Στήσαν· ὁ δὲ παρμολὼν ἰδετο κρείων Ἑγεωνεύς,

Ὅτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·

7 ΔΩ. Δῆναι, παραχρῆν.

9 ΑΣ. Ἦν Ὀμηρος μὲν Φθίαν λέγει, οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν.

10 ΣΠΑΡ. Ἐκ τ' Σπάρτης. ΗΓ. Ἐλάμβανε. ΚΟΥ. Οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν· τ' δ' Ἀλέκτορα γενεαλογῶσιν Ἀργεῖω δ' Πέλοπος.

11 ΤΗ. Ἦτοι τηλὲ τ' ἡλικίας, τέττις παρθενικόςι τοῖς γονεῦσι γενόμενος παῖς, μετ' οὗ ἐκέτι ἐλπίζουσι τεκνῶσαι, ἢ μοιρογενὲς· καθάπερ Τηλέμαχος τῷ Ὀδυσσεῖ, καὶ Ὀρέστῃ τῷ Ἀγαμέμνονι. ΜΕ. Ἐκ τ' ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἀρπαγὴν τέτον ἔχεν.

12 ΔΟΥ. Οἱ μὲν κύριον τὸ δάλης· οἱ δὲ Τηριδάη, τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. ΕΔ. Πιδανῶς, ἵνα ἐπιπληῖσεν ἀκμάσῃ.

ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου παῖδα μὴ γῇ. οἱ δ' νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυδον, ἢ Ἑλενον· ἐκ δ' Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογῶσι.

16 ΓΕΙ. Γείτονες μὲν νῦν οἱ ἀστυγείτονες· ἔται δὲ ψιλῶς, ἢ ἡ, οἱ πολῖται· ἔτι γὰρ ἔσται μεγαλοπρεπὲς ὁ γάμος.

17 ΕΜ. Ἦδεν.

18 ΚΥ. Κυβισαί, ὀρχησαί.

19 ΜΟΛ. Τῆς παιδιᾶς. ΕΔ. Κυκλῶσε ἐξέφοντο, ὀρχήντο.

22 ΠΡΟ. Προελθὼν. ΙΔ. Ἐδιάσαστο. ΚΡΕΙ. Ἐξέχων καὶ διάκριτος.

23 ΟΤ. Σπευδαῖος, δρακίος. ΘΕ. Ἰππρέτης φίλος, ὃ περὶ τὴν θηρατείαν ὑπάρχων.

- Βῆ δ' ἵμεν ἀγχιέων Διὶ δώματα ποιμένοι λαῶν
 Ἀγχι δ' ἱσάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 25 Ἐείνω δὴ τινα τῶδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 Ἄνδρε δύω, γενεῇ γ' Διὸς μέγαλοιο εἰκτον·
 Ἄλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσμεν ὠκέας ἵππους,
 Ἡ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε Φιλῆσῃ.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 30 Οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθόιδῃ Ἐτεωνεῦ,
 Τοπρὶν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, παῖς ὥς, νήπια βάζεις.
 Ἡ μὲν δὴ νῶϊ ξεινήϊα πολλὰ φασγόντε
 Ἄλλων ἀνθρώπων δεῦρ' ἰκόμεθ', αἴ κε ποθὶ Ζεὺς
 35 Ἐξοπίσω περ παύσῃ οἰζύος· ἀλλὰ λυ' ἵππους
 Ἐείνων, ἐς δ' αὐτὰς περτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
 Ὅττηρὲς θεράποντας ἅμ' ἐσπείδατο εἰς αὐτῶ.
 Οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγῷ ἰδρώοντας·
 Καὶ τὰς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἵππείησι κάρησι,
 40 Πὰρ δ' ἔβαλον ζεῖας, ἀνὰ γ' κρῖ λευκὸν ἐμίξαν·
 Ἀρματα δ' ἐκλιναν περὶ ἐνώπια παμφανόωντα,
 Αὐτὰς δ' εἰσῆλθον θεῖον δόμον· οἱ δὲ, ἰδόντες·
 Θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
 Ὡς γὰρ ἡελίξ ἀίγλη πέλεν ἡὲ σελήνης,
 45 Δῶμα κατ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.

24 ΑΓ. Ὀφείλων ἀπαγγεῖλαι.

26 ΖΕΙ. Εἰσαγγέλλεται μόνῳ περὶ
 ξείνοι Μενελάου διὰ τὸ προδεδυλευῖσθαι
 ὑπὸ ξείνου.27 ΓΕ. Γενήσῃ, γένει. ΕΙΚ. Ἐοί-
 κισαν.

28 ΣΦΩ. Αὐτοῖς.

29 ΑΛ. Πρὸς ἄλλον. ΙΚ. Παρὰ-
 γενέσθαι. ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέχεται.

35 ΕΞ. Ἐς ὕστερον, εἰς τὰ μετὰ ταῦτα.

36 ΘΟΙ. Εὐωχηθῆναι.

40 ΚΑ. Φάτταις· ἔλας γ' ἀντὶ τοῦ
 ἀπαλας, κερκοκισμένης.

41 ΖΕΙ. Ολύρας.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησάν ὀρώμην οὐφθαλμοῖσιν,

Ἴες ῥ' ἀσπερίνθες βάντες εὐξέσας λέσαντο.

Τὲς δ' ἐπεὶ ἐν δμῳά λῶσαν κ' χρίσαν ἐλαίῳ,

Ἀμφὶ δὲ ἄρα χλαῖνας ἔλας βάλλον ἠδὲ χιτῶνας·

Ἴες ῥα θρόνους ἔζοντο παρ' Ἀτρεΐδην Μενέλαον.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος περὶ πόσιν ἐπέχευε φέρσας

Καλῇ, χρυσῇ, ὑπὲρ δρυγρέοιο λέβητος,

Νίψαδαι· ὧρ' δὲ ξεστὴν ἐπένυσσε τράπεζαν.

Σίτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρσας,

Εἶδατα πῶλ' ὀπιθεῖσα, χαριζομένη παρσόντων·

Δαιτρός δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν αἰείας

Παντοίων· ὧρ' δὲ σφι τίθη χρύσεια κύπελλα.

Τῷ κ' δεικνύμενος περσέφει ξανθὸς Μενέλαος·

· Σίτῃ θ' ἀπιδόν, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα

· Δείπνῃ πασσαμύῳ, εἰρησόμεθ', οἳ τινες ἐσὼν

· Ἀνδρῶν· ἔ γ' σφῶν γε γῆρος δόπλωνε τοκήων,

· Ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὶ διοτρεφέων βασιλῆων,

· Σκηπτέων· ἐπεὶ ἔ κε κακῶι πείσσει τέκονεν.

Ὡς φάτο· καὶ σφιν νῶτα βοὸς ὧρ' πόνα θῆκεν

Ὀπί' ἐν χερσὶν ἐλών, τὰ ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείναθ' ἐτοῖμα περσέμεναι χεῖρας ἱάλλον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Δὴ τότε Τηλέμαχος περσέφωνε Νέστορος υἱόν,

Ἄγχι γλῶν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοῖάθ' οἱ ἄλλοι·

59 ΔΕΙ. Δεξιόμενος.

61 ΕΙ. Ἐρωτήσομεν.

62 ΣΦΩΝ. Σὺν τῷ ἱ. γραπτόν, ἵν' ἦ, σφῶν, δυϊκῶς· ἔ γὰρ ἀφανῶν ἐστὶ γυνέων.

64 ΚΑ. Δειλοί, ἀδινεῖς. ΤΕ. Γεν-

νήσοιεν.

66 ΤΑ. Ἄτινα δὴ αὐτῷ. ΓΕ. Κατὰ τιμήν. ΠΑΡ. Παρέθηκαν.

- ' Φράζεο, Νεσφρίδη, τῷ μῶ κεχαρισμῆς θυμῷ,
 ' Χαλκῆ τε στροπὴν καδδῶματα ἤχηντα,
 ' Χρυτῆ τ', ἡλέκτρα τε, καὶ ἀργύρεα, ἡδ' ἐλέφαντος.
 ' Ζηνός πε τοιήδε γ' Ὀλυμπίᾳ ἐνδοθεν αὐλή.
 ' Ὅσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσπορόντα. 75
 Τῷ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
 Καὶ σφείας Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ' Τέκνα φίλ', ἦτοι Ζηνὶ βροτῶν σὺν ἄν τις ἐρίζοι·
 ' (Ἀθάνατοι γὰρ τῷ δόμοι ἔκ κτήματ' ἔασιν.)
 ' Ἀνδρῶν δ' ἦκεν τίς μοι ἐρίσεται, ἥε καὶ ἐκί, 80
 ' Κτήματιν' ἢ γὰρ πολλὰ παθῶν καὶ πόλλ' ἐπαληθεῖς
 ' Ἠγαγόμεν' ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτεϊ ἦλθον·
 ' Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπλίους ἐπαληθεῖς,
 ' Αἰθίοπας θ' ἰκόμεν, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἑρεμβύς,
 ' Καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθῃσι. 85
 ' Τρεῖς γὰρ τίκτε μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν·
 ' Ἐνθα μὲν ἔτε ἀναξ' ἐπιδευῆς, ἔτε τὶ ποιμήν,
 ' Τυρῆ καὶ κρειῶν, ἔδ' ἑ γλυκεροῖο γάλακτος·
 ' Ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θηῶν.

71 ΦΡΑ. Νῦν ἀντὶ τῷ, ὅρα.

72 ΣΤΕ. Ἐκλαμψιν. ΗΧ. Μι-
γάλα.

76 ΕΥΝ. Συνῆκεν, ἤκασιν.

80 ΕΡ. Φιλονεικήσει.

81 ΕΠ. Πλανηθεῖς· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς
ἀληθεῖς Αἰγυπτίας, ὅτι μαντικῆς ἔμ-
πειροι.

83 ΑΙ. Ἐπὶ τὰς Αἰγυπτίας.

84 ΙΚ. Παριγενόμεν. ΣΙ. Τὴν πα-
ρὰ τῇ Ἐρυθρῇ θαλάσῃ λέγει· ὅθεν με-
τῴκησαν οἱ Φοίνικες. ΕΡ. Τὴν Τρωίλο-
δύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἕραν δύνειν· οἱ
ἂν τὴν Ἰνδόν, παρὰ τὸ Ἑρεβόν· μέλανες
γάρ. ὅθεν καὶ Κράτης ἐρεμνὸς γράφει. οἱ

δὲ ἴδιον ἔθνος. εἰσι δὲ τὰς Ἀραβίας, καὶ
μεταγράφουσιν ἕτως·

Αἰθίοπας θ' ἰκόμεν καὶ Σιδονίους,
Ἀραβίας τε.

85 ΑΦ. Ταχέως φέρουσι διὰ τὴν
εὐδίαν. οἱ δὲ ἐπιδέτον τῶν κριῶν τὸ κε-
ραοί. Τινὲς δὲ τὸ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ
πρώτοι γίνονται.

86 ΤΡΙΣ. Ἀποτε ἄλλα, ἢ δι' ὅλη
τοιαῦτα εἰσιν αἱ γοναί, ἔχ' ὥσπερ ἡμῶν
μόνη τῷ ἦρι.

87 ΕΠ. Ἐνδεής.

89 ΕΠ. Ἐπιπολὺ, ἄφθονον. ΘΗΣ.
Κυρίως μὲν τὸ δηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλ-
γειν εἶπεν, παρὰ τὴν δηλήν.

Ἐως

‘Εως ἐγὼ πρὶ κείνα πολὺν βίον συνάγειον

90

‘Ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,

‘Λάτρη, ἀνωΐτι, δόλῳ ἐλομένης ἀλόχοιο·

‘Ὡς ἔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.

‘Καὶ πατέρων τάδε μέλλειτ’ ἀκχέμεν, οἳ τινες ὑμῖν

‘Εἰσὶν· ἐπεὶ μάλα πόλλ’ ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,

95

‘Εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐδδλά·

‘Ὡν ὄφελον τριτάτην πρὶ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν

‘Ναίειν, οἳ δ’ ἄνδρες σοοὶ ἔμμενα, οἳ τότε ὄλοντο

‘Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἐκάς Ἀργεὸς ἱπποδότοιο.

‘Ἀλλ’ ἔμψης πάντας μὲν ὀδυρόμενος ἔα χεύων,

100

‘Πολλάκις ἐν μεγάροισι κατῆμένος ἡμετέροισιν,

‘Ἄλλοτε μὲν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ’ αὖτε

‘Πάυομαι αἰψήρως δὲ κόρος κρυερόιο γόοιο.

‘Τῶν πάντων ἐτόσον ὀδυρομαι, ἀχνύμενός περ,

‘Ὡς ἐνός, ὅτε μοι ὑπνον ἀπεχθραίφῃ καὶ ἐδωδῆν

105

‘Μνωομένῳ· ἐπεὶ ἔτις Ἀχαιῶν τόσσ’ ἐμόγησεν,

‘Ὅσσ’ Ὀδυσσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ’ ἄρ’ ἔμελλεν

‘Αὐτῷ κῆδὲ ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ’ ἄχος αἰὲν ἄλαστον

‘Κεῖνε, ὅπως δὴ δῆρὸν ἀποίχεται· ἐδὲ τι ἴδμεν,

‘Ζωὴ ὅγ’, ἢ τέθνηκεν· ὀδύρονται νύ περ αὐτὸν

110

‘Λαέρτης δ’ ὁ γέρον καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,

91 ΗΛ. Ἐπλανώμην. ΤΕΙ. Τηνικαῦτα.

92 ΑΝ. Ἀνυπονόητος, ὥστε μὴδὲ περινοῆσαι τίνα.

95 ΟΙ. Ἀμφίβολον, πότερον τὸ ἑαυτῷ, ἢ τὸ Πριάμῳ.

96 ΚΕ. Χωρῶντα.

102 ΤΕΡ. Πληρῶμαι.

103 ΑΙΨ. Ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοὶ δρῆνος ταχέως δραύεται.

104 ΟΔ. Ἀποκλαίομαι.

105 ΑΠ. Εἰς μῖσος ἄγει.

106 ΜΝΩ. Μνηστευομένῳ. ΕΜ. Ἐκακοπάθησεν.

107 ΗΡ. Ὑπέμνηεν.

109 ΑΠ. Ἀπεσιν, ἀποδημεῖ.

Ἐπὶ Τηλέμαχος δ' ὃν ἔλεπε νέον γελαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.

Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατὴρ υἱὸς ἔμερον ὥρσε γόοιο.
Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατὴρ ἀκέσας,
Χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖν ἀναχών
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ· νόησε δὲ μιν Μενέλαος·
Μερμήριζε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἥ μιν αὐτὸν πατὴρ ἑάσσει μνηστῆρσιν,
Ἢ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μνηστῆρσιν.

Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφῳ
Ἦλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ ἐκνύῃ·
Τῇ δ' ἄρ' ἄμ' Ἀδρήστῃ κλισίῃν εὐτυχίῳ ἔθηκεν·
Ἀλκίππῃ δὲ τάπητα φέρεν μαλακῇ ἐρίοιο·
Φυλῷ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τὸν οἱ ἔδωκε
Ἀλκάνδρῃ, Πολύβοιο δάμαρ, ὅς ἐναὶ ἐνὶ Θήβῃς
Αἰγυπλῆς, ὅτι πλεῖστε δόμοις ἐνὶ κτήματα κείτῃ·
Ὅς Μενελάῳ δῶκε δὴ δρυγρέας ἀσαμίνθας,
Δοῖς καὶ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα·
Χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένη ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
Χρυσὴν τ' ἡλακάτῳ, τάλαρόν τ' ὑπόκυκλον ὅπασεν
Ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖρα κεκράαντο.
Τὸν γὰρ οἱ ἀμφίπολος Φυλῷ παρέθηκε φέρεσσαν,
Νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ

119 ΕΞ. Ἐξερευνήσοιεν, ἀνακρίνοι.

ΜΥ. Εἴποι.

121 ΘΥ. Εὐώδης.

123 ΚΑΙ. Δίφρον, ἀνάκλιντρον ἔ-
χοντα.

125 ΤΑ. Κάλαθον.

126 ΘΗ. Θῆβαι, πόλις Αἰγύπτου, ἢ

νῦν καλεσμένη Διὸς πόλις.

130 ΚΑΛ. Ἄγαν καλά.

131 ΤΑ. Κύκλον ἔχοντα, ἢ ὑπὸ
τροχόν.

132 ΚΕ. Ἐπιτελείωτο.

134 ΑΣ. Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειοτέρου,

καλῶς γεγυμνασμένος. ΒΕ. Πιεπληρωμένον.

Ἠλακάτῃ

Ἥλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφές εἶρος ἔχασσε.

135

Ἐζέτο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρήνης ποσὶν ἦεν.

Αὐτίκα δ' ἦγ' ἐπέεσσιν ἑρέσινεν ἕκαστε·

Ἰδμεν δὴ, Μενέλαε διοτρεφές, οἳ τινες οἶδε

Ἄνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμῳ ἡμέτερον δῶ;

Ψεύδομαι, ἢ ἔτυμον ἑρέω; κέλε' δέ με θυμός.

140

Οὐ γάρ πω τινά φημι εοικότα ὧδε ἰδέσθαι

Οὐτ' ἀνδρ', ἔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν)

Ὡς ὅδ' Ὀδυσῆος μεγαλήτορος ἦι εἰοικε

Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεραίωτ' ἐνὶ οἴκῳ

Κείνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμῆο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ

145

ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίῳ, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

Οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὥς σὺ εἴσπεις.

Κείνῃ γὰρ τοιοῖδε πόδες, τοιαῖδε τὲ χεῖρες,

Ὀφθαλμῶν τε βολαί, κεφαλὴ τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.

150

Καὶ νῦν ἦτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆι,

Μυθεόμην, ὅσα κείνος οἰζύσας ἐμόγησεν

Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶσε,

Χλαῖναν περφυρέλῃ ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχών.

Τὸν δ' αὖ Νηστορίδης Πεισίσρατος ἀντίον ἤδα·

155

Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφές, ὄρχαμε λαῶν,

Κείνῃ μλύτοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὥς ἀγορεύεις·

135 ΗΛ. Ἐριεργικὸν ἐργαλεῖον. ΤΕ.

Ἐπέκειτο. ΙΟ. Μέλαν, ἢ πορφυροῦν.

ΕΙ. Ἐρίον.

139 ΕΥ. Ἐνιοι, Εὐχεσίωλο. Ἐκαυ-
χῶντο.

141 ΕΟ. Ὅμοιοι ὄντα.

148 ΕΙ. Ἀπεικάξεις.

149 ΤΟΙΑ. Τοιαῦται.

150 ΒΟ. Τὰ βλέμματα. ΕΦ. Ἐ-
πάνωθεν.

152 ΜΥ. Ἐλεγον, διηγέμην. ΟΙ.
Ταλαιπωρήσας.

Ἀλλὰ

- ' Ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσάζεται δ' ἐνὶ θυμῷ,
 ' Ὡδ' ἐλθὼν τοπρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν
 ' Ἄντα σέθεν, τῷ νῶϊ, θεῷ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ. 160
 ' Αὐτὰρ ἐμὲ παρέθηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
 ' Τῷ ἅμα πομπὴν ἔπεισεν· ἔελθετο γάρ σε ἰδέσθαι,
 ' Ὅφρα οἱ ἥ τι ἔπος ὑποθήσεται, ἥ τι ἔργον.
 ' Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατὴρ παῖς οἰχομένοιο,
 ' Ἐν μεγάροισι, ὧ μὴ ἄλλοι ἀροσητῆρες ἔωσιν· 165
 ' Ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχετ', εἰδὲ οἱ ἄλλοι
 ' Εἴς, οἱ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 ' ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλτερός ἐσσι μοι υἱὸς ἐμὸν δῶ
 ' Ἰκεθ', εἰς εἶνέκ' ἐμῆιο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλης· 170
 ' Καί μιν ἔφλω ἐλθόντα φιλησέμεν ἔσοχον ἄλλων
 ' Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
 ' Νηυσὶ θεῶσι γενέσθ' Ὀλύμπιος εὐρύσποπα Ζεὺς·
 ' Καί κέν οἱ Ἀργεῖ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευζα,
 ' Ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ὦ, 175
 ' Καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
 ' Αἰ περιναιετάσιν, ἀνάσσειν) δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
 ' Καὶ κε θεῶν ἐνθάδ' ἑόντες ἐμισγόμεθ'· εἰδὲ κεν ἡμέας

158 ΣΑ. Σώφρων. ΝΕ. Ἐντρέπετ'), αἰδεῖται.

159 ΕΠ. Τὰς γενόμενας τῇ μνηστήρων εἰς αὐτὸν φλυαρίας, ἢ τὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτῶν φλυαρίας, καὶ λοιδορίας, διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης ἐβέλεται προκατάρχεσθαι λόγων. ἐπεσβολίας οὖν νῦν τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς καὶ ἀρχάς. ΑΝ. φαίνειν, διεξιέναι.

162 ΕΕΛ. Ἐπιδίμει.

163 ΥΠ. Ὑποβάλλης.

165 ΑΟΣ. Βοηδοί.

167 ΑΛ. Κωλύσσωσι, βοηθήσωσιν.

171 ΕΦ Ἐλεγον. ΦΙ. Φιλοφρονήσασθαι.

174 ΝΑΣ. Κατόκησα. ΕΤ. Κατεσκεύασα.

175 ΤΕ. Τέκνω.

176 ΕΞ. Μετασθήσας τὰς ἐνοικεῖν εἰς ἕτερον τόπον.

Ἄλλα

Ἄλλο διέκρινεν Φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
 Πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν. 180

Ἄλλα τὰ μὲν πᾶ μέλλεν ἀράσσειναι θεὸς αὐτὸς,
 Ὃς κείνον δύσηνον ἀνόσιμον οἶον ἔθηκεν.

Ὡς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἡμέρον ὥστε γόοιο.

Κλαῖε μὲν Ἀργεῖη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 Κλαῖε δὲ Τηλέμαχος τε καὶ Ἀτρεΐδης Μενέλαος· 185

Οὐδ' ἄρα Νέστωρ υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὅσπερ
 Μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,

Τὸν ῥ' ἥδ' ἔκτεινε Φαιῆης ἀγλαὸς υἱός·
 Τῷ γὰρ Ὀππμνηθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἀτρεΐδη, πέρι μὲν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι 190

Νέστωρ φάσκει ὁ γέγων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σείο

Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.

Καὶ νῦν, εἴ τι πᾶ ἐστὶ, πῆροί μοι· ἐγὼ γὰρ ἔγωγε

Τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδέρπιος· ἀλλὰ καὶ ἥως

Ἔσσε' ἡριγένεια· νεμεσῶμαι γὰρ μὲν ἔδεν 195

Κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πτότμον ἐπίσση.

Τῷτό νυ καὶ γέρας οἶον οἰζυροῖσι βροτοῖσι,

Κέρασθαι τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

Καὶ γὰρ ἐμὶς τέθνηκεν ἀδελφεός, ὅτι κακίστος

179 ΔΙ. Διεχώρισεν.

180 ΑΜ. Περιεκάλυψεν.

181 ΤΑ. Ἀλλὰ τέτοις μὲν ἔωκει.

ΑΓ. Φθορήσειν.

182 ΑΝ. Ἐπινόη μὴ τυχόντα.

188 ΥΙ. Ὁ Μένων. Τιθωνοῦ γὰρ καὶ
 Ἡμέρας υἱός.

192 ΕΡ. Ἐρωτήσωμεν.

193 ΕΙ. Εἰ εἰδέχεται.

194 ΜΕ. Μετὰ τὰ δείπνον· ἢ οὐ-
 τως, ὅση ἀρέσκει μοι θρηγεῖν μετὰ τὸ
 δείπνον. Ἀλλως, Μεταδέρπιος, Δείπνῃ
 ὥρα, ἥγυν ἐν τῷ δείπνῳ· καὶ μεταδήμιος,
 ἐνδήμιος, ὃ ἐν δήμῳ ᾖν.

195 ΝΕ. Νεμεσίζομαι, μέμφομαι.

199 ΚΑ. Δειλός.

'Αργείων' μέλλεις δὲ σὺ ἰδμενα· ἐ γὰρ ἔγωγε
 'Ἦντησ', ἐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
 'Αντίλοχον, πῶς μὲν θάειν παχύν, ἡδὲ μαχητὴν.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

'ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ

'Εἴποι καὶ ῥέζειε, καὶ ὅς προγενέστερος εἴη·

'(Τοῖς γὰρ καὶ πατρός, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·

'Ρεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ὥς τε Κρονίων

'Ὀλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τέ.

'Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε Διαιπερὲς ἡματα πάντα,

'Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,

'Υἱέας αὖ πινυτάς τε καὶ ἔγχυσιν εἶναι ἀρίστους)

'Ἡμεῖς δὲ κλαυθρὸν μὲν εἰσόμεν, ὅς περ ἐτύχθη·

'Δόρυπα δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ

'Χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἡῶν περ ἔσονται)

'Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, Διαιπέμεν ἀλλήλοισιν.

'Ὡς ἔφατ'· Ἀσφαλίῳ δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,

'Ὅττηρὸς θερᾶπων Μενελάῳ κυδαλίμοιο.

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον.

'Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·

Αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,

Νηπενθές τ' ἀχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἀπάντων·

200 ΙΔ. Εἰδέναι.

205 ΡΕ. Πράξοι.

206 Ο. Δι' ὅ.

207 ΑΡ. Εὐγνώστος.

208 ΕΠ. Εἰμαρμένον ποιήσει. ΓΕΙ.
Τεκνοποιῶντι, γεννῶντι.

210 ΔΙ. Εὐδαιμόνως, μεγάλως.

211 ΠΙ. Σώφρονας, συνετές.

213 ΜΝΗ. Ἐπιμεληθῶμεν.

214 ΧΕΥ. Ἐπιχεύωσαν, Ἀττικῶς.

215 ΔΙΑ. Διαλεχθῆναι.

216 ΑΣ. Πειποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ
τὴν ἀσφάλειαν.

221 ΝΗ. Ἀπειθές. ΑΧ. Τὸ τὴν
χολὴν παῦον. ΕΠ. Προπαροξυτόνως, ἢ
ἢ ἐπιληστικόν. οἱ δὲ προπεριέσπασαν, ἢ
ἢ ἐπιλανθάνεσθαι ποιεῖν.

Ὃς τὸ καλὰ βρόζειν, ἐπὴν κρητῆρι μιγέει,
 Οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δαῖκρυ παρειῶν,
 Οὐδ' εἰ οἱ κατατεθνήκει μήτηρ τὲ πατήρ τε,
 Οὐδ' εἰ οἱ πατρὶοι γένε' ἀδελφεόν, ἢ φίλον υἱόν, 225
 Χαλκῶ δηϊόωεν, ὃ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶτο.
 Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
 Ἐδλὰ, τὰ οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
 Αἰγυπλίῃ τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρβρα
 Φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐδλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δ' ἢ λυγρὰ. 230
 Ἰητὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
 Ἀνθρώπων· ἥ γὰρ Παιήονός εἰσι γένεθλης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἶνοχοῶσται,
 Ἐξ᾽ αὐτῆς μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
 ' Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεές, ἦδ' ἐκ καὶ οἶδε 235
 ' Ἀνδρῶν ἐδλῶν παῖδες, (αὐτὰρ θεὸς ἄλλοι' ἐπ' ἄλλω
 ' Ζεὺς ἀρχαῖόν τε κακόν τε διδοῖ· δύνα' γὰρ ἅπαντα)
 ' Ἡ τοι νῦν δαίνυσθε, καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
 ' Καὶ μύθοις τέρπεσθε· εὐοικότα γὰρ καταλέξω.

222 ΚΑ. Καταπίοι.

223 ΕΦ. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ ἔπιεν.

226 ΔΗ. Ἀναίροειν, φονεύοειν.

227 ΜΗ. Πρακτικά, ἢ ὑπὸ συνείστωις ἡυξημένα.

228 ΠΟ. Ἀμφίβολα, πότερον τῆς φαρμακίδος ἐστὶ τὸ ὄνομα· ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλὰς δαμάζοντα. ἐκείνη γὰρ Θῆμιν Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ χρονικῶν φησί.

231 ΙΗ. Ἐκαστος τῶν ἐκείθι ἰατρῶν ὑπὲρ τῆς ἄλλης ἐστίν· ἐπεὶ Παιήονος ἀπόγονοί εἰσι. γράφεται καὶ περὶ πάντων φαρμακευτῶν· ἢ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν. ΠΕ. Ὑπὲρ πάντας.

232 ΠΑΙ. Παιήων ἰατρός θιῶν, ὃς αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι· ἀλλὰ κεχωρισμένος. παρὰ μῆντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεσθαι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ, ὅτι ἕτερον εἶναι τὸ Παιήονα τὸ Ἀπόλλωνος, λέγων,

Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπ' ἐκ θανάτοιο σάωσθαι,

Ἡ αὐτὸς Παῖων, ὃς ἀπάντων φάρμακα οἶδεν.

233 ΟΙ. Κεράσαι.

238 ΔΑΙ. Τὸ ἐξῆς, Ἀτρεΐδῃ καὶ παῖδες, ἦτοι νῦν δαίνυσθε· Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα περιποιεῖ. νῦν μῆντοι ἡμῖν τὸ εὖναι χαῖναι.

239 ΚΑ. Ἐκαστα εἶπω.

Ἐ Πάντα

- ' Πάντα μὲν οὖν ἂν ἐγὼ μνησέμεν ἐδ' ὀνομήνω, 240
 ' Ὅσοι Ὀδυσῆος παλασιφρονες εἰσὶν ἄεθλοι.
 ' Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ.
 ' Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάσχετε πῆματ' Ἀχαιῶν.
 ' Αὐτὸν μιν πλεηγῆσιν ἀεικελίῃσι δαμάσας,
 ' Σπείρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῇ ἑοικώς, 245
 ' Ἀνδρῶν δυσμύρων κατέδυ πόλιν εὐρυάγχαν.
 ' Ἀλλὰ δ' αὐτὸν Φωτὶ κατακρύπτῳ ἦσκε
 ' Δέκτῃ, ὃς ἐδὲν τοῖος ἦν ὅππῃ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ' Τῷ ἱκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ' ἀδᾶκησαν
 ' Πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἷα ἀνέγων τιόν ἐόντα, 250
 ' Καί μιν ἀνθρώπων· ὁ δὲ κερδοσύνη ἀλέεινεν.
 ' Ἀλλ' ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόβην καὶ χρεῖον ἐλαίῳ,
 ' Ἀμφὶ ᾧ εἴματα ἔστα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὄρκον,
 ' Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μὲν Τρώεσσ' ἀναφῆναι,
 ' Πρὶν γε τ' ἐς νῆας τε θῆας κλισίας τ' ἀφικέεσθαι. 255
 ' Καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν·
 ' Πολλὰς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκει χαλκῷ,
 ' Ἦλθε μετ' Ἀργεῖος· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.

241 ΑΕ. ἄθλοι, ἀγῶνες.

244 ΑΥ. Δύο ἰσοδυναμεῖσαι ἀντωνυμίας ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνον. ΑΕΙ. Δαμαστικάϊς, δειναῖς, χαλεπαῖς.

245 ΣΠΕΙ. ἱμάτια, προσέθηκε ᾧ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. ΟΙ. Οἰκίτῃ, δόλῳ.

246 ΑΝ. Οἱ μὲν, ἵνα μετρήσῃ τὸ τεῖχος, οἱ δ', ἵνα πείσῃ τὴν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησι. ΚΑ. Εἰσῆλθαι.

247 ΗΙΣ. Ἀπείκαζεν, ὠμοῖετο.

248 ΔΕΚ. Ἐπαίτῃ, ἀπὸ τοῦ δεχεσθαι. ΟΥ. Τὸ δὲν παρέλκει.

249 ΑΒ. Ἠγνόησαν· παρὰ τὸ βᾶλν ἐχηματίσαι· ἢ δ' ἰλίξαι, ἢ ἀπαξ εἰρημίων ἐξίν.

250 ΑΝ. Ἐπέγων.

251 ΑΝ. Ἠρώτην. ΚΕΡ. Δόλῳ, πανουργία. ΑΛ. Ἐφυλάτιστο.

252 ΕΛ. Ἐλεον· ἵνα ἀκριβέστερον τὰ καθ' ἑαυτὸν μάθῃ. αὕτη ἔλπει αὐτόν.

253 ΕΣ. Ἐνέδυσσα.

254 ΑΝ. Μηνύσαι, δείξαι.

257 ΤΑ. Τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀμύν.

258 ΚΑ. Κατὰ φρόνησιν αὐτῶν ἤγαγε

γεν'

- 240 • Ἐνθ' ἄλλαι Τρῳαὶ λίγ' ἐκώκυνον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 • Χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοὶ κραδίη τέτραπτο νέεσθαι 260
 • Ἀψ οἰκόνδ'· ἄτλῳ δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
 • Δῶχ', ὅτε μ' ἤραγε κῆσε Φίλης δῶπ' πατρίδος αἵης,
 • Παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τὲ,
 245 • Οὐ τευ δευόμενον, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι εἶδος.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος· 265
 • Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 • Ἦδη μὲν πλέων ἐδάλῳ βελὴν τε νόον τὲ
 • Ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν
 250 • Ἀλλ' ἔπω τοῖσιν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 • Οἷον Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ· 270
 • Οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ,
 • Ἴππῳ ἐνὶ ξεστῷ, ἴν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
 • Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον ἔ κῆρα φέροντες.
 255 • Ἦλθες ἔπειτα σὺ κῆσσε· κελυσέμεναι δέ σ' ἐμελλε
 • Δαίμων, ὃς Τρώεσιν ἐβόλετο κῦδος ὀρέξαι, 275
 • Καὶ τοὶ Διήφοβος θεοεικέλ' ἔσπετ' ἰσση.
 • Τρὶς δὲ πρὸς εἰσέξας κῆλον λόχον ἀμφαφύωσα,
 • Ἐκ δ' ὀνομακλήδῳ Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστας,

γεν' τῷτέστιν, ἢ αὐτὸς κατεφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τὸς Ἑλλήνας ἐποίησεν αὐτῶν καὶ ἀφρονῆσαι, δι' ὧν ἔπεισε τὴν Ἑλένην ἢ φρονήσεως ἀπίρου ἑαυτῷ περιέδετο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας· οἱ δὲ νεώτεροι, φρόνιν τὴν λείαν ἀπεδείξαντο.

259 ΛΙ. Ὁξέως. ΕΚ. Ἐδρῆνεν.

260 ΝΕ. Πορεύεσθαι.

261 ΜΕ. Μετεμειλμένην.

263 ΝΟΣ. Χωρίσασα, καταλιπύσα. ΠΟ. Ἄνδρα.

264 ΤΕΥ. Τινός. ΔΕΥ. Ἐνδεῇ ὕλῃ, ἐνδεόμενον.

267 ΕΔ. Ἐμαθον.

268 ΕΠ. Ἐπῆλθον.

272 ΙΠ. Τῷ θαρρείῳ ἵππῳ, καλῶς ἐξεσμένῳ. ΕΝ. Ἐμβεβλημένοι ἦμεν.

274 ΚΕ. Προτρέψαι.

276 ΔΗΙ. Ἐπεὶ τελευτήσαντος τῷ Ἀλεξάνδρῳ ὑπὸ Φιλοκτήτου, Διήφοβον ἐγαμήθη ἢ Ἑλένη. ΘΕ. Θεοῖς ὅμοιος. ΙΟΥ. Πορευομένη. ΤΟΙ. Σοί.

277 ΠΕ. Περὶ ἡλθες ἀπὸ τῆς γείχειν, ὃ ἐστὶ πορεύεσθαι. ΛΟ. Τὸν δέρεον ἵππον. ΑΜ. Ψηλαφῶσα.

278 ΟΝ. Ἐξ ὀνόματος.

Η

Πάντων

- ' Πάντων Ἀργείων Φωνὴν ἴσκεισ' ἀλόχοισιν.
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς 280
 ' Ἡμενοὶ ἐν μέσσοισιν, ἀκῶσαιμεν, ὥς ἐβόησας.
 ' Νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὀρμηθέντε,
 ' Ἡ ἐξελθόμενα, ἢ ἐνδοθεν αἰψ' ὑπακῶσαι·
 ' Ἀλλ' Ὀδυσσεὺς κατέρυκε καὶ ἔρχεσθαι ἱερῶν πέρ.
 ' Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν ἕες Ἀχαιῶν 285
 ' Ἀντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
 ' Ἡθέλεν· ἀλλ' Ὀδυσσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πάϊζε
 ' Νῶλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
 ' Τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σὲ νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα· 290
 ' Ἀτρείδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 ' Ἀλγιστὸν ἔ γάρ οἱ τι τά γ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
 ' Οὐδ' εἰ οἱ κραδίη γὰρ σιδηρὴ ἐνδοθεν ἦεν.
 ' Ἀλλ' ἄγε', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὄφρα κὲν ἦδῃ
 ' Ὑπνῶ ὑπὸ γλυκερῶ τερπόμεθα κοιμηθέντες. 295
 ' Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖη δ' Ἑλένη δμῶϊσι κέλδυσσε
 Δέμνι ὑπ' αἰθέσῃ θέμελμα, ἔ ρήγεα καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, φορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθ' ἐμέλμα ἔλας καθύπερθεν ἔσασθαι.
 Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάραιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσιν. 300

279 ΙΕ. Ἀπεικάξεσα.

282 ΝΩΙ. Ἡμεῖς. ΜΕ. Προεδυ-
μῶδημεν.

283 ΕΝ. Ἐσθθεν.

284 ΚΑ. Κατέχεν, ἐκάλυνεν. ΕΣ.
Ἐπέχεν. ΙΕ. Καὶ προδυμμένω.

285 ΑΚ. Ἦσυχτοι.

286 ΑΜ. Ἀποκρίνασθαι.

287 ΜΑ. Τὸ σῶμα. ΠΙ. Ἐσφιγμέν.

288 ΝΩ. Ἀδιαλείπτως. ΣΑ. Ἐ-
σωνεν.

289 ΟΦ. Ἐως.

292 ΑΛ. Λυπηρόν. ΗΡ. Ἐβόηθησεν.

295 ΓΛΥ. Ἡδεῖ. ΤΕΡ. Τερφθῶ-
μεν.

297 ΔΕΜ. Στρώματα.

298 ΕΦ. Ὑπεράνωθεν.

300 ΔΑ. Φῶς, λαμπάδα.

Δέμνια

Δέμνια δὲ σφύρασαν· ἐκ δὲ ξείνης ἄγε κήρυξ.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμῃ αὐτόθι κοιμήσονται
 Τηλέμαχος δ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός·
 Ἀτρεΐδης δὲ κάθευδε μυχῶ δόμῃ ὑψηλοῖο,
 Παρ δ' Ἑλένη πανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
 Ἦμος δ' ἠριγένεια φάη ροδοδάκτυλος ἠώς,
 Ὡρυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῇφι βοὴν ἀγρατὸς Μενέλαος
 Εἵματα ἐσάμβρος· πῶς δὲ ξίφος ὅζυ θέρ' ὦμα,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 Βῆ δ' ἵμεν ἐκ θαλάμοιο θεῶ ἐναλίγκιος ἀντίῳ,
 Τηλεμάχῳ δὲ παρίζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ' Τίπτε δέ σε χρεῖ᾽ αὖτε δέῃρ' ἤραγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
 ' Ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
 ' Δήμιον, ἢ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπες.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤδα·
 ' Ἀτρεΐδῃ Μενέλαε, διοτρεφεῖς, ὄρχαμε λαῶν,
 ' Ἥλυθον, εἴτινά μοι κληιδόνα πατρός ἐνίσπῃς·
 ' Ἐοδίεπά μοι οἶκος, ὅλωλε ἣ πύονα ἔργα.
 ' Δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἳ τε μοὶ αἰεὶ
 ' Μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίπδας ἑλικας βῆς,
 ' Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέροισιν ὕβριν ἔχοντες.
 ' Τῆνεκα νῦν τὰ σὰ γέναθ' ἱκάνομαι, αἰὶκ' ἐθέλησθα

305

310

315

320

301 ΣΤΟ. Ἐφύρασαν.
 302 ΠΡΟ. Τῷ πρὸ τῆς θαλάμῃς.
 304 ΜΥ. Τῷ ἐσωτάτῳ.
 305 ΤΑ. Τῷ ἀμείνονι πύοντι ἔχουσα.
 ΕΛ. Ἐκοιμήθη.
 306 ΗΜ. Ἡνίκ᾽, ὅτε.
 310 ΙΜ. Πορευθῆναι.
 312 ΔΕΥ. Ἐνθάδε.

313 ΝΩ. Μεταφορικῶς τὸ πλάττει
 τῆς θαλάσσης εἶπεν.
 314 ΔΗ. Δημόσιον. ΝΗ. Ἀληθές.
 317 ΚΛΗ. Κληιδόνα, φήμην. ΕΝ.
 Εἵποις.
 319 ΠΛΕΙ. Πλήρης.
 321 ΥΠ. Μεγάλην.
 322 ΙΚ. Ἰκετεύω.

- * Κείν' λυγρὸν ὄλεθρον ἐνιαυτεῖν, εἶπε ὅπως
 * Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλ' μῦθον ἄκυσας
 * Πλαζομένο· πῶς γάρ μιν οἰζυρὸν τέκε μήτηρ.
 * Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσας, μηδ' ἐλεάειν,
 * Ἀλλ' εὖ μοι καταλέξον, ὅπως ἤντησας ὅπως.
 * Λίσσομαι, εἰ ποτέ τοι τι πατὴρ ἐμὸς ἰδὼλός Ὀδυσσεύς
 * Ἦ ἔπος ἢ τι ἔργον ἔποςσας ἐξετέλεσσε
 * Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάχετε πῆματ' Ἀχαιοί,
 * Τῶν νῦν μοι μνήσασθαι, καὶ μοι νημερτές ἐνιπτε.

325

330

Τὸν ᾧ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

- * ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
 * Ἦσθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ εὐντες.
 * ὦς δ' ὅππ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
 * Νεβρὲς κοιμήσασα νεηγνέας γαλαθινὰς,
 * Κνημὲς ἐξερέησι καὶ ἄγκυα ποιήεντα
 * Βοσκομένη, ὃ δ' ἔπειτα εἴην εἰσῆλυθεν εὐνῇ,
 * Ἀμφοτέροισι ᾧ τοῖσιν αἰκέα πώτμον ἐφῆκεν·
 * ὦς Ὀδυσσεὺς κείνοισιν αἰκέα πώτμον ἐφῆσθε.
 * Αἰ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπὸλλον,
 * Τοῖος ἐὼν οἷός ποτ', εὐκτιμένη ἐνὶ Λέσβῳ,
 * Ἐξ ἐριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαμψεν ἀναστὰς,

335

340

323 ΟΠ. Εὔρακας.

325 ΟΙ. Ταλαύπωρον.

326 ΜΕΙ. Προσηγνὲς διαλέγας.

329 ΥΠ. Ὑποδεχόμενος.

331 ΕΝ. Εἰπέ.

334 ΑΝ. Ἀδνεύεις.

335 ΕΥ. Συνδένδρῳ τόπῳ, κοίτῃ θη-
 ρίων.

336 ΝΕ. Τὰ ἔγγονα τῶν ἐλάφων.
 ΝΕ. Νεωγνὲς τεχνίσσας, νηπίας. ΓΑ.

Μικρὲς, ἔτι γάλακτι τρεφόμενους.

337 ΚΝΗ. Τὰς προβάσεις τῶν ὀρέ-
 ων. ΕΞ. Ἐξερευνᾷ. ΑΓ. Τὰς κοί-
 λους τόπους τῶν ὀρέων. ΠΟΙ. Βοτα-
 νώδῃ.

338 ΕΗ. Τὴν ἑαυτοῦ. ΕΙ. Εἰσῆλ-
 θεν.

340 ΕΦ. Ἐπίσταλεῖ.

343 ΦΙ. Τῷ Πατρὶ κλῶ. Φιλομήλας
 γὰρ ἦν υἱός.

* Κάδ'

- ' Καὶ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί.
 ' Τοῖος ἔων μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς, 345
 ' Πάντες κ' ὠκύμοροί τε γηραίῳτο πικρόραμοί τε.
 ' Ταῦτα δ', ἃ μ' εἰρωτᾶς καὶ λίσσῃαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
 ' Ἀλλὰ παρὲξ εἵποιμι ὄφρα κλυδὼν, ἐδ' ἀπατήσω·
 ' Ἀλλὰ τὰ μὲν μοι εἶπε γέρον ἄλιος νημερτῆς,
 ' Τῶν ἐδὲν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, ἐδ' ὀπικύσω. 350
 ' Αἰγύπτῳ μ' ἐτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθ
 ' Ἔχον, ἐπεὶ ἔσφιν ἔρεζα τελέεσας ἑκατόμβας·
 ' Οἱ δ' αἰεὶ βέλοντο θεοὶ μεμνησθαι ἐφετμέων.
 ' Νῆσος ἔπειτά τις ἐστὶ πολυκλύς τε ἐνὶ πόντῳ,
 ' Αἰγύπτῳ προπάροιθε, (Φάρον δὲ ἐκικλήσκουσι) 355
 ' Τόσον ἄνευθ', ὅσον τὲ πανημερίῃ γλαφυρῇ νηὺς
 ' Ἦνυσεν, ἥ λιγύς ἔσρος ὀπινεύεισιν ὅπιον.
 ' Ἐν ᾗ λιμὴν εὖορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας εἰσας
 ' Ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
 ' Ἐνθα μ' εἰκόσιν ἡματ' ἔχον θεοὶ, ἐδέ ποτ' ἔροι 360
 ' Πνεύοντες φαίνονθ' ἀλῖαές τε, οἳ ῥά τε νηῶν
 ' Πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

344 ΚΑΔ. Κατέβαλε δὲ, ἐφῆκν, ἱπεμψεν. ΚΕ. Ἐχάρησαν.

345 ΟΜ. Συμβάλοι, μαχέσαντο.

347 ΔΙΣ. Ἰκετεύεις, παρακαλέσεις.

348 ΠΑ. Ἐξω, παρὰ ταῦτα. ΠΑ. Παρακληθείσης, παραλαβείσης τῆς λέξεως.

349 ΓΕ. Θαλάσσιος γέρον, ὁ Πρωτεύς. ΝΗ. Ἀληθής, ἀψευδής.

355 ΦΑ. Νῆσον Αἰγύπτῳ, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν.

356 ΤΟΣ. Εἰκός, τοσούτον εἶναι καὶ

τὴν ἡρωϊκὴν χρόνον τὸ διάστημα, ἔπειτα ἀπογαυωθῆναι, ὅτι Νεῖλην ὑπερχέοντος τὴν διὰν ἰλύν ποταμόχωτος γὰρ ἡ Αἴγυπτος, κατὰ Ἡρόδοτον. ΑΝ. Μακρὰν, πόρρω. ΠΑΝ. Διὰ πάσης ἡμέρας. ΓΛΑ. Κόιλῃ.

357 ΗΝ. Διηπέρασιν. ΕΠ. Ἐπιπνέει.

358 ΕΥ. Εὐκαθέρμιτος.

359 ΑΦ. Ἀντλήσαντες.

361 ΑΔ. Οἱ ἐν τῇ θαλάσῃ πνέοντες.

- 'Καί νύ κεν ἦϊα πάντα κατέφθιτο, καὶ μὲν ἀνδρῶν,
 'Εἰ μή τις με θεῶν ὀλοφύρατο, καὶ μὴ ἐσπίωτε,
 'Πρωτέος ἰφθίμῃ θυγάτηρ, ἀλίοιο γέροντος, 365
 'Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστ' ἀγε θυμὸν ὄρνα,
 'Ἢ μὲν οἷῳ ἔρροντι συνήντετο, νόσφιν ἐταίρων.
 'Αἰεὶ γὰρ παρὲν νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυόασκον
 'Γναμπλοῖς ἀγκίστροισιν· ἔπειρε δὲ γαστέρα λιμός.
 'Ἢ δ' ἐμεῦ ἄγχι εἴσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε· 370
 'Νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίλυ πόσον, ἢ χαλίφρων,
 'Ἢ ἐκὼν μεδίης, καὶ τέρπεται ἄλγος πάχων,
 'Ὡς δὴ δῖθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, εἴδ' τι τέκμων
 'Εὐρέμεναι δύνασαι, μινύθῃ δέ τοι ἦτορ ἐταίρων.
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον· 375
 'Ἐκ μὲν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ περ ἐστὶ θεάων,
 'Ὡς ἐγὼ ἔτι ἐκὼν κατερύκεμαι, ἀλλὰ νυ μέλλω
 'Ἀθανάτης ἀλιτέεσθαι, οἱ ἔρξαντο εὐρὺν ἔχουσιν·
 'Ἀλλὰ σύ περ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴουσιν),
 'Ὅστις μὲν ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθε· 380
 'Νόσον θ', ὥς δ' ἔπ' ὀντόν ἐλεύσμαι ἰχθυόεντα.
 'Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 'Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,

363 Η. Ἐφώδια. ΚΑ. Κατηνάλω-
το, ἀπέλιπεν.

364 ΟΛ. Ὠκτερεν.

365 ΘΥ. Εἰδοθέα.

366 ΟΡ. Ἐτάραξα.

367 ΕΡ. Μετὰ λύπῃς πορευομένων
καὶ φθορᾶς.

368 ΑΛ. Πλανώμενοι. ΙΧ. Ἰχθῦς
ἡγρευον.

369 ΓΝΑΜ. Ἐπικαμπέσιν. ΕΤ.

Κατεπόνει.

371 ΧΑ. Κεχαλασμένας ἔχων τὰς
φρένας, ἢ ἡλίδιος.

372 ΜΕ. Ἀμειβίς.

373 ΕΡ. Κατέχη, καλύη.

374 ΜΙ. Ἐλατίζεσθαι, μοιᾶται.

377 ΚΑ. Κατέχομαι. ΜΕΛ. Ἐ-
οικα.

378 ΑΛ. Ἀμαρτῆσαι.

380 ΠΕ. Ἐμποδίζει, κατέχει.

Ἐπὶ πωλεῖται

- ' Πωλεῖται τις δεῦρο γέρον ἄλιος νημερτής,
 ' Ἀθανάτος Πρωτὸς Αἰγυπῆιος, ὅς τε θαλάσσης 385
 ' Πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμῶς·
 ' Τόνδε τ' ἐμόν Φασιπ πατέρ' ἐμμελαι, ἡδὲ τεκέαται.
 ' Τόνγ' εἶπας σὺ δύναιο λοχησάμηνος λελαβέαται,
 ' Ὅς κέν τι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθῃ,
 ' Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεται ἰχθυόεντα· 390
 ' Καὶ δὲ κέ τι εἴησι, διοτρεφές, αἶκ' ἐθέληθαι,
 ' Ὅ, τί πὶ ἐν μεγάροισι κακὸν τ' ἀραθὸν τε τέτυκται,
 ' Οἰχομήριοι σέθεν δολιχὴν ὁδὸν δ' ἐγαλέω τέ·
 ' Ὄς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ' Αὐτὴ νῦν φράζου σὺ λόχον θείοιο γέροντος, 395
 ' Μήπως μὲ προῖδων, ἢ προδασίς, ἀλέη·
 ' Ἀρκαλέος γάρ τ' ἐς ἱερὸς βροτῶ ἀνδρὶ δαμῆναι.
 ' Ὄς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 ' Τοιγὰρ ἐγὼ τι, ξῆνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
 ' Ἡμόςδ' ἥελιος μέσον ἔβανδον ἀμφιβεβήκει, 400
 ' Τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἰσι γέρον ἄλιος νημερτής,
 ' Πνοιῇ ὑπὸ Ζεφύροιο, μελαίνῃ φερκὶ καλυφθεῖς,
 ' Ἐκ δ' ἐλθὼν κειμάται ὑπὸ πτέρωσι γλαφυροῖσιν.
 ' Ἀμφὶ δὲ μιν Φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἀλοσύδνης,

384 ΠΩ. Ἀναγρέφεται, παραγίγνεται.

386 ΥΠ. Θεράπων, ὑπηρέτης.

388 ΔΥ. Δωνηθείς. ΛΟ. Ἐνεδρεύσας. ΛΕ. Ἐπιλαβέσθαι, κρατῆσαι.

393 ΔΟ. Μακράν.

395 ΦΡΑΖ. Διανοῦ, βελεύει.

396 ΠΡΟ. Προμαδών. ΑΛ. Ἐκκλίνη, φυλάσσεται.

397 ΔΑ. Δαμαδῆται.

400 ΑΜ. Περιέχει.

401 ΑΛ. Ἦτοι ἐξ τῆς θαλάσσης.

402 ΦΡΙ. Τῇ ἐπιγενομένη μελανίᾳ ἐν τῷ ἐκ τῆς ἐπιπολαίης κινήσεως τῶν ὑδάτων.

404 ΑΜ. Περὶ αὐτὸν ὃ φῶκας συνδαιτᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδαιότατον γὰρ τῶν ἰθαλίων ζῶων τὸτο εἰς μαγείαν. ΝΕ. Αἱ διὰ τῆς ἰσχύσεως τὴν πορείαν ποιεύμενα, ἢ ἀποδες. ΑΛ. Τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ σείεσθαι.

- 'Αθρόαι εὐδασιν, πολιῆς ἀλὸς ἐξαναδύσαι, 405
 'Πικρὸν λυποπνέουσαι ἀλὸς πολυθενθεὸς ὁδμήν.
 'Ἐνθα σ' ἐγὼν ἀγαγῶσα, ἀμ' ἡοῖ Φαινομένηφιν,
 'Εὐνάσω ἐξέης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἐταίρους
 'Τρεῖς, οἱ τοι ὦρ' αὖ νηυσὶν εὐοσέλμοισιν ἄριστοι·
 'Πάντα δέ τοι ἐρέω ὁλοφάϊα πῶο γέροντος. 410
 'Φώκας μὲν τοι παρῶτον ἀριθμήσῃ, καὶ ἔπειτι·
 'Αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσεται, ἡδὲ ἰδηται,
 'Λέξεταί ἐν μέσοισι, νομεὺς ὥς πάσι μῆλων·
 'Τὸν μὲν ἐπὴν δὴ παρῶτα κατδνηθέντα ἰδῇδε,
 'Καὶ τότε ἔπειτ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τὲ βίη τε, 415
 'Αὐθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσόμενόν περ ἀλύζαι,
 'Πάντα δὲ γιγνόμενος παρήσει, ὅσ' ἐπὶ γαῖαν
 'Ἐρπετὰ γίνοντ', καὶ ὕδαρ, καὶ θρασυδαῖες πῦρ·
 'Ἵμεῖς δ' ἀσεμφείως ἐχέμεν, μᾶλλον τε πέζειν.
 'Ἀλλ' ὅτε κέν δῃ σ' αὐτὸς ἀνείρη) ἐπέεσσιν, 420
 'Τοῖος ἔων, οἷόν κε κατδνηθέντα ἰδῇδε,
 'Καὶ τότε δὴ χέσθῃ τὲ βίης, λῦσά τε γέροντα,
 'Ἡρώς· ἐρεσθαι δέ, θεῶν ὅστις σε χαλέπη·
 'Νόσον θ', ὥς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.

405 ΑΘ. Ὁμῆ πᾶσαι.

406 ΑΠ. Ὁξασαι. ΠΟ. Πολὺ βιά-
δος ἐχέσης.

408 ΕΥΝ. Κατακλινῶ, κοιμίσω.

ΚΡΙ. Ἐπιλέξασθαι.

410 ΟΛ. Ὀλίθρια, ἢ ἀπόκρυφα, ἢ
δόλια.

411 ΕΠ. Ἐπελεύσεται.

412 ΠΕΜ. Κατὰ πέντε ἀριθμήσει.

413 ΔΕΞ. Κατακλιθήσεται. ΝΟ.
Ὡς ποιμήν. ΠΩ. Ποιμνίους.

414 ΚΑ. Κοιμηθέντα.

416 ΑΔ. Ἐκφυγεῖν.

417 ΠΕΙ. Παιραδείη.

418 ΕΡ. Κυρίως μὲν, οἱ ὄφεις· κατὰ
χρηστικῶς δὲ νῦν, πάντα τὰ θηρία.

419 ΑΣ. Ἀσφαλῶς, βεβαίως, ἀμει-
τακινήτως. ΠΙ. Βιαιότερον κρατεῖν.

420 ΑΝ. Ἐρωτήσει.

422 ΣΧΕΣ. Παῦσαι.

423 ΕΙ. Ἐρωτᾷ. ΧΑ. Βλάπτει.

424 ΕΔ. Ἐλθῆς, πηράσεις.

Ἦς εἰπῶς, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα·

425

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἔσπευν ἐν ψαμάθοισιν,

Ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πέρφυρε κίοντι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅππῃ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,

Δόρπον θ' ὀπλισάμεθα, ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,

Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

430

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

Καὶ τότε δὴ πρῶτα θῖνα θαλάσσης εὐρυπύρρην

Ἦϊα, πολλὰ θεὸς γενέμενος· αὐτὰρ ἑταίρους

Τρεῖς ἄγχι, οἷσι μάλισα πεποίθεα πᾶσαν ἐπ' ἰθύν.

Τόφρα δ' ἄρ' ἦγ' ὑποδύσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον,

435

Τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντος δέρματ' ἔνεικε·

Πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήθετο πατρί·

Εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψας ἀλίησιν,

Ἦστο μένος, ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·

Ἐξέτης δ' εὐνησε, βάλεν δ' ὅππῃ δέρμα ἐκάστω.

440

Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἐπλετο· τεῖρε γδ' αἰνῶς

Φωκάων ἀλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·

Τίς γδ' ἂν εἰναλίῳ πρῶτα κήτεϊ κοιμηθεῖν;

Ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·

425 ΕΔ. Κατέδυνεν.

τὸν, ἢ μέγαν.

427 ΗΙ. Ἐπορεύθη, ἢ ἐπορευόμεν.

437 ΝΕ. Νεωστὶ ἐκδαρθέντα.

ΠΟΡ. Ἐν βάθει τῆς διανοίας διανοεῖτο

438 ΔΙ. Διακοιλιάνασα.

καὶ ἐκινεῖτο, καὶ ἐταράσσεται· ὥσπερ συμ-

440 ΕΥ. Κατέκλινεν, ἐκοίμησεν.

βαίνει ἐπὶ τῇ ὑδάτων, τὰ ἐκ βάθους κι-

441 ΑΙ. Δεινότατος, χαλεπώτατος.

νόμενα μελαίνεσθαι. ΚΙ. Ἀπίοντι.

ΤΕ. Κατεπόνει.

429 ΟΠ. Παρεσκευάσαμεν. ΑΜ.

442 ΑΔ. Τῶν ἐν τῇ θαλάσῃ τρι-

Ἀφδαρτῶ, θεία.

φομένων. ΟΔ. Ὀλεδριώτατος.

434 ΠΕ. Ἐπεποίησεν, ἐδάρεν. ΙΘ.

443 ΕΙ. Θαλασσίῳ.

Ἐπὶ πᾶσαν ὁρμὴν καὶ πρᾶξιν.

444 ΟΝ. Ὀφείλειαν.

435 ΥΠ. Κατελθέσα. ΕΥ. Πλα-

Ἀμβροσίην

- ' Ἀμειροσίην ὑπὸ ῥίνα ἐκάσῃ θῆκε φέρεσθαι,
 ' Ἦδ' ὑ μάλα πνέουσιν· ὅλεσε δὲ κήτεος ὁδμήν.
 ' Πᾶσαν δ' ἡοίω μύρομεν τετληότε θυμῷ.
 ' Φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
 ' Ἐξῆς ἡνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ' Ἐνδὸς δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὖρε δὲ Φώκας
 ' Ζατρεφέας· πᾶσας δ' ἄρ' ἐπώχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
 ' Ἐν δ' ἡμέας πρώτως λέγε κήτεσιν, εἰδὲ τι θυμῷ
 ' Ὡίδῃ δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
 ' Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἰάχοντες ἐπεσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
 ' Βάλλομεν· εἰδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης,
 ' Ἀλλ' ἦτοι πρώτισσε λέων γένετ' ἡυγένειος,
 ' Αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἡδὲ μέγας σῦς·
 ' Γίνετο δ' ὕχρον ὕδαρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον.
 ' Ἡμεῖς δ' ἀσεμφέως ἔχομεν τετληότε θυμῷ·
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδώς,
 ' Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος παρθέειπεν·
 ' Τίς νύ τοι, Ἀτρεΐος υἱέ, θεῶν συμφράσασατο βελάς,
 ' Ὅφρα μ' ἔλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;

445 AM. Νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐώδες
ἐλαιον.

446 ΗΔ. Ἠδέως.

447 ΗΟΙ. Τὸν ἀπὸ πρώτης ἕως ὥ-
ρας ἑκτῆς καιρόν. ΤΕ. Καρτερικῶ, ὑ-
πομνητικῶ.

449 ΕΞ. Ἐφεξῆς, κατὰ εἶχον. ΗΥ.
Ἐκοιμῶντο.

450 ΕΝ. Μεσημβρινός· τότε γὰρ ἄρ-
χεταί λοιπὸν ἐνδεῖν ἢ ἔλη, ὃ ἐστίν, ἢ ἀκ-
τὶς ἡλίου.

451 ΖΑ. Εὐτραφεῖς. ΛΕΚ. Ἠεῖθ-
μῃσεν.

452 ΛΕ. Κατηρίθμει.

453 ΩΙ. Ὑπερόσησεν. ΛΕΚ. Νῦν ἐκα-
δεύδησεν.

454 ΙΑ. Βοήσαντες. ΕΠΕΣ. Μῆλ' ὁρμῆς ἐπήλδομεν.

456 ΑΛ. Οὐχ ὅλως μετέβαλεν, ἀλ-
λὰ φαντασίαν ἐποίει τέχνη μαγική·
ἐλήφθη γὰρ ἐν δόλῳ ὁ προμαντευόμενος,
εἰδὲ προεφθακὸς ἐπὶ τὰς μεθόδους μαι-
τείας. ΗΥ. Καλὸν ἔχων γένειον.

459 ΕΧ. Κατεῖχομεν.

460 ΑΝ. Ἐγένεζεν.

461 ΑΝ. Ἐρωτῶν.

463 ΤΕΟ. Τίνος σοὶ χρεῖα ἐστίν;

- 445 'Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'Οἶδα, γέρον· τί με πᾶντα πρῶτα τροπέων ἐρεΐνεις ; 465
 'Ως δὴ δῆθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκωμαι, ἔδῃ τι τέκμων
 'Εὐρέμεναι δύναμαι, μινύθῃ δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
 'Ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, (θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν)
 450 'Ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδῃσε κελεύθῃ,
 'Νόσον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα. 470
 'Ως ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'Ἀλλὰ μάλ' ὠφελὲς Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 'Ρέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὅφρα τάχιστα
 455 'Σὴν ἐς πατρίδ' ἴκηιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 'Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλῃς τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 'Οἶκον εὐκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
 'Πρὶν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτῳ διΐπετέος ποταμοῖο
 'Αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 460 'Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχῃσι·
 'Καὶ τότε τοι δώσῃσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς. 480
 'Ως ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 'Οὐνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον
 'Αἰγυπτιόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τέ.
 'Ἀλλὰ καὶ ὡς μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'Ταῦτα μὲν ἔγω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. 485

465 ΠΑ. Παραλογιζόμενος.

466 ΕΡ. Κατέχομαι.

469 ΠΕ. Ἐμποδίζει, κατέχει.

470 ΕΛ. Ἐλθω, ἀπεπεράσω.

472 ΩΦ. Ὀφελὲς.

473 ΑΝ. Ἀναβαίνειν, ἐπὶ τῷ πλοίων
δηλοῦντι.

474 ΙΚ. Παραγένοιο, ἔλθοις.

477 ΑΙ. Αἰγυπτῶ, ὁ Νεῖλος πρό-
τερον ἐκαλεῖτο. ΔΙ. Τῇ ὑπὸ Διὸς πλη-
ρεμένῃ.

481 ΚΑ. Ἐλυπήθη λίαν.

483 ΔΟ. Μακράν.

485 ΤΕ. Τελέσω, τελειώσω, πλη-
ρώσω.

'Ἀλλ'

- ' Ἀλλ' ἄγε μοι τόδ' εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως καταλέξων,
 ' Εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
 ' Οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπμεν Τροίηθεν ἰόντες,
 ' Ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
 ' Ἦέ Φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλυνεν;
 ' Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμεσόμηνος προσέειπεν·
 ' Ἀτρεΐδῃ, τί με ταῦτα διέρχαι; ἔδδ' τί σε χρὴ
 ' Ἰδμεναι, ἔδδ' δαῖναι ἐμὸν νόον· ἔδδ' σε Φημί
 ' Δυνάκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὶν εὖ πάντα πύσθαι·
 ' Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδ' ἐδάμην, πολλοὶ δ' ἔλινοντο.
 ' Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μᾶνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ' Ἐν νόσῳ δότολοντο· μάχῃ δὲ τι καὶ σὺ παρήδα·
 ' Εἰς δ' ἔτι πρὸς ζῶος κατερύκετ' εὐρέϊ πόντῳ.
 ' Αἴας μὲν μὲν νηυσὶ δάμην δολιχηρέτμοισι·
 ' Γυρῆσιν μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασε
 ' Πέτρῃσιν μεράλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης·
 ' Καὶ νῦν κεν ἔκφυγέ κῆρα, καὶ ἐχθρόμυός περ Ἀθλῆναι,
 ' Εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθῃ·
 ' Φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγῆν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
 ' Τὸ δ' ἔτι Ποσειδάων μερῶν ἐκλυεν αὐδῆσαντος.

489 ΑΔ. Ἀπροδοκῆτω, χαλεπῶ.

490 ΤΟΔ. Ἐμνηχρήσατο, μὲν κα-
κοπαθείας ποιηδέν. Τολυπεύειν, ἐργά-
ζεσθαι· τολύπη, ἡ ἐργασία· τολυπευ-
τὸν, κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον
ἔριον.

492 ΔΙ. Ἐρωτᾶς.

493 ΔΑ. Μαθεῖν.

496 ΑΡ. Τὸν Αἴαντα τὸ Λοκρὸν λέ-
γει, καὶ τὸ Ἀγαμέμνονα· καὶ γὰρ αὐτὸς
ἐδὲπ' εἰς τὴν αὐτὴν παρὴν οἰκίαν.

497 ΠΑ. Παρῆς.

499 ΔΟ. Μεγάλαις, ἐπιμήκεισι, μα-
κροτάταις.

500 ΓΥ. Πέτραις πηλυσίον Μυκόνου
τῆς νῆσου, οὕτως καλουμέναις, ἐπεὶ εἰς
περιφερεῖς. ΕΠ. Προσήγισεν.

502 ΕΧ. Λυπούμεν.

503 ΥΠ. Ὑπερήφανον. ΑΑΣ. Ἐβ-
λάσθη.

504 ΑΕ. Ἀβουλία, παρὰ γνώμην.
ΛΑΙΤ. Βάθος, ἡ διάστημα.

Ἀὐτίκ'

Αὐτίκ' ἔπειτα τρίαῖναν ἐλὼν χερσὶ σταρῆσιν,
 Ἦλασε Γυραίην πέτρῳ, δ' ὅτ' ἔχρισεν αὐτῷ.
 Καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μένει, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεισε πόντῳ.
 Τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη,
 Τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
 510 Ὡς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πῖεν ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 Σὸς δὲ πρὶν ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπὸ ἀλύξεν,
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πόντια Ἥρη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλαιάων ὄρος αἰπὺ
 515 Ἰξοδαί, τότε δὴ μιν ἀναρπάξασα θύελλα
 Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα σενάχοντα,
 Ἀρξῇ ἐπ' ἐρχαπλῷ, ὅθι δώματα ναῖε Θυέσης
 Τοπρίν, ἀτὰρ τότε ἔναιε Θυετιάδης Αἰγιάδος.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κείθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
 520 Ἀψ δὲ θεοὶ ἔχρον σρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο,
 Ἦτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἰῆς,
 Καὶ κυῖε ἐπιβόρμος ἦν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτῷ
 Δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
 Τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὃν ῥα καθεῖπεν
 Αἰγιάδος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔχετο μισθόν,
 525 Χρυσῷ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὄγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
 Μὴ ἐλάθοι περιών, μνήσταιτο δὲ θέρμεδος ἀλκῆς.

507 ΗΛ. Ἐπληξεν. ΓΥ. Τὰς Γυ-
 ραῖας. νικῆς.

508 ΑΥ. Ἐπὶ χώρας, ἐπὶ τόπου.
 ΤΡΥ. Τὸ ἀπόκλασμα.

509 ΕΦ. Ἐπικαθήμενος.

510 ΕΦ. Ἐφεν. ΑΠ. Τὸν μέγαν,
 καὶ πείρας μὴ ἔχοντα.

512 ΥΠ. Ἐξέφυγεν.

514 ΜΑ. Ἀκρωτήριον τῆς Λακω-

515 ΙΞ. Ἀφίξις, παραγίγνισ-
 θαι. ΘΥ. Ἀνέμων συστροφή.

517 ΝΑΙ. Ὁκει.

518 ΘΥ. Θυέστη παῖς, Αἰγιάδης.

522 ΚΥ. Προσεκύνει.

525 ΥΠ. Ὑπέχετο δέ. Τμήσις.

527 ΜΝΗ. Μνηοδείη.

- * Βῆ δ' ἴμῳ ἀγγελέων πρὸς δάματα ποιμήνι λαῶν.
 * Αὐτίκα δ' Αἰζίοδος δολίην ἐφράσατο τέχνῳ.
 * Κριάμῃρος κατὰ δῆμον εἰέχσι φῶτας ἀρίστους,
 * Εἴσε λόχον, ἐτέρωθι δ' ἀνάγῃ δαῖτα πένεσθ.
 * Αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμήνι λαῶν,
 * Ἴπποισιν καὶ ὄχεσφιν, αἰκέα μερμηρίζων.
 * Τὸν δ' οὐκ εἰδὼτ' ὄλεθρον ἀνήγαγε ἔκ τεπέφνε
 * Δειπνίσας, ὥς τις τὲ κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτῃ.
 * Οὐδέ τις Ἀτρεΐδew ἐπάρων λίπεθ', οἱ οἱ ἔποντο,
 * Οὐδέ τις Αἰγίοδος· ἀλλ' ἔκτανεν ἐν μεγάροισιν.
 * Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάδῃ φίλον ἦτορ.
 * Κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμῃρος· εἰδὲ νύ μοι κῆρ
 * Ἦθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄρῃν φάος ἡελίοιο.
 * Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τὲ κυλινδόμῃρος τ' ἐκορέσθην,
 * Δὴ τότε μὲ προσέειπε γέρον ἄλιος νημερτής·
 * Μηκέτι, Ἀτρεὺς υἱέ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς ἔτω
 * Κλαῖ', ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δῆοιμ'. ἀλλὰ τάχιστα
 * Πείρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
 * Ἦ γάρ μιν ζῶον γε κιχήσεται, ἢ κεν Ὀρέσῃς
 * Κτεῖνεν ὑποφθάμῃρος· σὺ δὲ κεν τάφῳ ἀντιβολήσῃς.
 * Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 * Αὐτίς ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένη πῆρ, ἰάνη.

529 TEX. Μηχανήν.

530 KPI. Ἐπιλεξάμενος.

531 ET. Ἀλλαχῶ. ΠΕ. Ἐνεργεῖν, πρᾶττειν.

535 ΔΕΙΠ. Εὐωχῆσας. ΚΑ. Ἀνεῖ-
λεν, ἐφόνευσεν.

540 ΖΩ. Ζῆν.

541 ΚΥ. Κυλιόμενος.

543 ΑΣ. Ἀδιαλείπτως.

544 ΑΝ. Πρᾶξιν. ΔΗ. Εὐρήσομαι.

545 ΠΕΙ. Πειρῶ, σπύδαζε.

546 ΚΙ. Καταλάβοις.

547 ΚΤΕΙ. Ἐκτείνεν, ἀνεῖλεν. ΥΠ.
Προλαβών. ΤΑ. Τῷ περιδείπνῃ. ΑΝ.
Μετάχοις.

549 ΙΑ. Διεχύθη, ἦσθη.

* Καί

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 550

Τάτ'ες μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἀνδρ' ὀνόμαζε,

530 Ὅστις ἔτι ζῶς καταρύκει) εὐρεῖ πόντῳ,

Ἢ δὲ θανῶν· ἐθέλω δέ, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀκῶσαι.

· Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέφη πεν·

Τῖός Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων· 555

Τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,

555 Νύμφης ἐν μεγάρῃσι Καλυψίδος, ἥ μιν ἀνάγκη

Ἰσχεῖ· ὁ δ' ἔδωκε) ἦν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·

Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπῆρετμοι, καὶ ἑταῖροι,

Οἳ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης. 560

Σοὶ δ' ἔστ' ἐφ' αὐτὸν ἔστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,

540 Ἀργεῖ ἐν ἵπποδότῳ θανέειν καὶ πότμον ἔπιπαιεῖν·

Ἀλλὰ σ' ἐς Ἠλύσιον πεδῖον καὶ πείραται γαίης

Ἀθίνατοι πέμψουσιν, (ὅτι ξανθὸς Ραδάμανθς,

Τῇ περ ῥήσῃ βιοτὴ πᾶσι ἀνθρώποισιν· 565

Οὐ νιφετὸς, ἔτ' ἄρ' χειμῶν πολὺς, ἔτε πότ' ὄμβρος,

545 Ἀλλ' αἰεὶ Ζεφύροιο λιγυπνεύοντασ' αἴτας

Ἦκεανδὸς ἀνίστην, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·)

Οὐνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καὶ σφιν γαμβρὸς Διὸς ἔασι.

· Ὡς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα. 570

558 ΙΣ. Κατέχει, κωλύει.

559 ΕΠ. Ἐπικώποι.

560 ΠΕΜ. Διακομίζουσιν.

561 ΘΕΣ. Τὸ ἐκ θεῶν πεφημισμένον, εἰμαρτόν.

563 ΗΛ. Τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τῷ Ἑλευθέρῳ, εὐσεβεσάτε γινόμενα· ἢ παρὰ τὸ ἅλυστα ἐν αὐτῷ μένειν τὰ σώματα· ὁ δὲ τόπος,

ἐν ταῖς καλεσμέναις μακάρων νήσοις.

565 ΡΗ. Ἀρετὴ, ἀφθοτος. ΒΙ. Ζωὴ, βίος.

566 ΝΙ. Χιόν.

567 ΛΙ. Ἠδῆσαν ἔχοντας πνοήν.

568 ΑΝ. Αναδίδουσιν, ἀναπέμπει.

ΑΝ. Αναγτάσθαι.

570 ΚΥ. Κυματῶμενον.

· Αὐτὰρ

- * Αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄμ' ἀντιθέοις ἐπάροισιν
 * Ἦϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόνη.
 * Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομυ ἠδὲ θαλάσσαν,
 * Δόρπον θ' ὀπλισάμεσθ', ἐπὶ τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ,
 * Δὴ τότε κοιμήθημυ ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης. 575
 * Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 * Νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσασαμυ εἰς ἄλα δῖαν,
 * Ἐν δ' ἰς ἔς τιθέμεσθαι Ἐἰσία νηυσὶν εἴσης·
 * Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθίζον,
 * Ἐξῆς δ' ἐξόμμοι πολὴν ἄλα τύπῃον ἐρετμοῖς. 580
 * Ἀψ' δ' εἰς Αἰγυπτοιο, διίπετέος πτομοῖο,
 * Στῆσαι νέας, Ἐ ἐρεῖα τεληέσας ἑκατόμβας.
 * Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσαι θεῶν χόλον αἰὲν ἔοντων,
 * Χεῦ Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἴν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
 * Ταῦτα τελοῦτήσας νεόμνω· ἔδοσαν δέ μοι ἔρον 585
 * Ἀθάναπι, πό μ' ὤκα φίλῳ ἐς πατρίδ' ἐπεμψαν.
 * Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
 * Ὅφρα κεν ἐνδεκάτη τὲ δυωδεκάτη τὲ γένηται·
 * Καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τι ἀγλαὰ δῶρα,
 * Τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον εὖζοον· αὐτὰρ ἔπειτα 590
 * Δώσω καλὸν ἄλκιον, ἵνα σπένδῃσθαι θεοῖσιν
 * Ἀθανάποις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦδα·
 * Ἀτρεΐδῃ, μὴ δὴ με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.

572 ΠΟΡ. Διανοεῖτο. ΚΙ. Ἀπύλη, πορευομένων.

577 ΕΡ. Εἰλκύσαμεν, κατηγάγομεν.

580 ΠΟ. Λευκὴν διὰ τ' ἀφρόν.

584 ΧΕΥ. Ἐχουσα. ΑΣ. Ἀκαλί-
παυσον.

585 ΤΕ. Τελειώσας, πληρώσας. ΝΕ.
Ἐπορευόμεν.

594 ΕΡ. Κατέχευ.

• Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ πῶδ' αὖ σὶ γ' ἀνεχοίμην

595

• Ἥμῃος, ἐδὲ κέ μ' οἶκ' ἔλοι πόθος, ἐδὲ πικρῶν

• (Αἰνῶς γδ' μύθοισιν ἔπεισέ τε σῶσιν ἀκῶν

• Τέρπωμα) ἀλλ' ἤδη μοὶ ἀνιάζουσιν ἐπαῖροι

• Ἐν Πύλῳ ἡρατὴν· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.

• Δῶρον δ', ὅ, τίς κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔσω

600

• Ἴππευ δ' εἰς Ἰθάκην σὺν ἄρ' ἔχομαι, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ

• Ἐνθάδε λείψω ἄραλμα· σὺ γδ' πεδίοιο ἀνάσσεις

• Εὐρέος, ὃ ἐνὶ μῆρ' ἰσχυρὸς πολὺς, ἐν ᾧ κύπερον,

• Πυροὶ τε, ζεαὶ τε, ἰδ' εὐρυφυῆς κερ' ἰσχυρὸν.

• Ἐν δ' Ἰθάκῃ ἔτ' ἄρ' δρόμοι εὐρέες, ἔτε τί λειμῶν

605

• Αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἵπποβότιο.

• Οὐ γάρ τις νήσων ἵππηλατος, ἐδ' εὐλείμων,

• Αἱ δ' ἀλλ' ἐκεκλίαται· Ἰθάκῃ δέ τε καὶ πᾶσι πασέων.

• Ὡς φάτο· μείδησεν ᾧ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

Χερὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν

610

• Αἵματος εἰς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἱ ἀγορεύεις.

• Τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μετ' ἀσκήσω· δύναμαι γάρ.

• Δῶρων δ', ὅσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,

• Δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμήςεστέον ἐστίν.

595 AN. Ὑποφείρομαι, εἰδοίμαι.

596 HM. Ἀπράκτως καθεζόμενος.

598 AN. Λυπέν), ἀνιῶν).

599 EP. Κατέχεις.

602 ΔΕΙ. Καταλείψω, ἰάσω.

603 ΛΩ. Εἶδος πώας, καὶ δένδρου.

KY. Εἶδος πώας, τὸ κύπερον.

604 ZEΙ. Ὀλύρα. EY. Τὸ ἐπὶ πλάτῃ καὶ ἐπιπολὺ φνόμενον. KPI. Κριθή.

606 AI. Τραχεῖα, πρὸς βόσιν καὶ

νομὴν αἰγῶν ἐπιτηδεία. KAI. Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο· ἢ ἡ, καὶ τοὶ αἰγίβοτος ἔσα, τ' ἵπποβότῃ μοι μᾶλλον ἐπήρατος· ἐπήρατος δὲ, ἢ ἐπέρατος.

607 IP. Εἰς ἔλασιν ἵππων ἐπιτηδεία.

EY. Καλὸς λειμῶνας ἔχουσα.

608 KEK. Περιέχον) τῇ θαλάσσῃ.

ΠΕ. Ὑπὲρ πώας.

611 AI. Γένος. OIA. Ὅποια.

612 ME. Μεταβαλῶ, μεταλλάξω.

' Δώσω τοι κρητῆρα τετυγμύον· δ' ἐγγύρεος ᾗ
 ' Ἔσιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χεῖλεα κεκράανται·
 ' Ἔργον δ' Ἡφαίστιο· πόρην δὲ ἐ Φαίδιμος ἦρας
 ' Σιδονίαν βασιλεὺς, ὅθ' εὖς δῶμος ἀμφεκάλυψε
 ' Κεῖσέ με νοσήσαντα· τείν δ' ἐξέλω τὸδ' ὀπίσσω.

615

' Ὡς οἱ μὲν πιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγρόδον·
 Δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θεῶν βασιλῆος·
 Οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
 Σῖτον δὲ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἐνέκων.

620

' Ὡς οἱ μὲν πρὸς αἰθέρων ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.

Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσῆος μεγάροιο
 Δῖοι σιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 Ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι πρὸς πάρος ὕβριον ἔχεσκον.

625

Ἀντίνοος δὲ καθῆστο ἐὺρύμαχος θεοφθής,
 Ἀρχοὶ μνηστῆρων, δ' ἔπειτα δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
 Τοῖς δ' ἦς Φρονίοιο Νηήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,
 Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνφρόμυθος προσέειπεν·

630

' Ἀντίνο', ἥ γὰρ τι ἰδὼν ἐνὶ φρεσὶν, ἥ ἐ καὶ σῶκί,
 ' Ὅππότε Τηλέμαχος νείτ' ἐκ Πύλου ἡμαρτέοντος·
 ' Νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρὲ γίνεται αὐτῆς,
 ' Ἥλιδ' ἐς εὐρύχορον Διὰθήμηναι, ἔνθα μοὶ ἵπποι

635

616 ΚΕ. Τετλειώνται, περιπλήρων-
 ται.

617 ΦΑΙ. Ὀνομα κύριον.

618 Ε. Ὁ ἰδιῶ. ΑΜ. Περιεκάλυ-
 ψα· ἀντὶ τῆς ὑπεδέξατο.

619 ΤΕ. Σοί. ΟΠ. Παραχρῆν.

621 ΔΑΙ. Οἱ ἐσιάτορες.

622 ΕΥ. Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα ἐν

καιρῷ πινόμενον.

623 ΚΑΛ. Καλὰ περιδόλαια ἐπὶ
 τῇ κεφαλῇ ἔχουσαι.

627 ΤΥ. Κατισκευασμένη καὶ λι-
 λειωμένη ἐδάφει.

633 ΟΠ. Ποτέ. ΝΕΙ. Ἐπανήξει,
 ἐλεύσεται, πορεύσεται.

635 ΔΙ. Διελθεῖν, διαπλεῦσαι.

' Δώδεκα

Δώδεκα θήλαιαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι παλαεργοὶ
 Ἀδμήτες· τ' κέν τιν' ἐλαοσάμβρος δαμασιμίην.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐτάμειον· ἔ γδ' ἔφαντο
 Ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηληϊόν, ἀλλὰ πῦρ αὐτῷ
 Ἀχῶν, ἣ μήλοισι παρέμμεναι, ἥε συβώτῃ.

640

Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος παρσέφη Εὐπείθεος υἱός·
 Νημερτές μοι ἐνίσσῃ, πότε ὥχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
 Κῆροι ἔποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἣ εἰοὶ αὐτῷ
 Θῆτες τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέεσθαι;
 Καί μοι τῆτ' ἀγορεύσον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 Ἥ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,
 Ἥ ἐκὼν οἱ δῶκας, ἐπεὶ παρσπύζατο μύθῳ;

645

Τὸν δ' υἱὸς Φρονίῳ Νοήμων ἀντίον ἤυδα·
 Αὐτὸς ἐκὼν οἱ δῶκα· τί κεν ρέζεε καὶ ἄλλος,
 Ὅππότε ἀνὴρ ποιῆτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
 Αἰτίῳ; χαλεπὸν κεν ἀνήνασθαι δόσιν ἔη.
 Κῆροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριεύεσσι μεθ' ἡμέας,
 Οἱ οἱ ἔποντ' ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
 Μέντορα, ἥε θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα εἰάκει.
 Ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
 Χθίζον ὑπ' ἡοῖον· τότε δ' ἔμειν νῆϊ Πύλονδε.

650

655

636 ΤΑ. Ὑπομενητικοί.
 637 ΑΔ. Ἀδάμαφοι.
 638 ΕΘ. Ἐξελήθηοντο.
 644 ΘΗ. Οἱ ἐπὶ μισθῷ δουλεύοντες.
 ΔΜΩ. Οἱ δούλοι, παρὰ τὸ διδμῶδαι,
 ὅτι εἰν ὑποταχθῆναι.
 647 ΠΡΟ. Ἐκολάκυσεν, ἐξελιπά-
 ρησεν, ἐφιλόφρονήσατο.
 649 ΤΙ. Τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος,
 αὐτοῦτος τοιοῦτος; πάντως συνέδικεν.

650 ΜΕ. Μερύμας, παρὰ τὸ μέλη
 εἶδεν, ὅτι εἰν ἐδίειν.

651 ΑΙ. Αἰτῇ, παρακαλῇ. ΑΝ.
 Ἀρησαοδαι. ΔΟ. Δωρεάν.

652 ΚΟΥ. Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέεσσι
 λογάδες Ἰθακήσιοι, οἱ μεθ' ὑμᾶς κρα-
 τοῦσιν.

653 ΒΑΙ. Εἰσιόντα.

656 ΗΟΙ. Ὑπὸ τῇν ἰώ, ὁρῶντι.
 ΕΜ. Εἰσῆλθεν.

ὣς ἄρα Φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
 Τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσαστο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
 Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱός,
 Ἀχνύμδρος· μῆκος γ' μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
 Πίμπλαντ', ὅσπερ δὲ οἱ πυρὶ λαμπετώνων εἰκτῶν·

660

ὦ πόπι, ἣ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέεθι,
 Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἤδε· φάρμκ' δέ οἱ ἐτελέεσθαι.
 Ἐκ πόσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχετ' αὐτῶς
 Νῆα ἑρυσάμδρος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον δρίσκει.
 Ἀρξὶ καὶ περτέρῳ κακὸν ἔμμεναι· ἀλλὰ οἱ αὐτῶ
 Ζῶς ὀλέσσει βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεύσθαι.
 Ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θολὴν καὶ εἰκοσ' ἐπαίρους,
 Ὅφρα μὲν αὐτὸν ἰόντα λοχήσσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
 Ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παλαιολέουσης·
 ὣς ἂν ὀπισμυγεῶς ναυτίλλετ' εἵνεκα πατρός.

665

670

ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
 Αὐτίκ' ἐπιτ' ἀνστάντες ἔσαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
 Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
 Μύθων, οὐς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυασοδόμῳ.
 Κῆρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μένδων, ὃς ἐπείθετο βελάς,
 Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἐνδοθι μῆτιν ὕφαινον·

675

658 ΑΓΑ. Ἐθαύμασιν, ἐξεπλάγη.

666 ΕΡ. Ἐλκύσας, καλαῖσιν. ΚΡΙ. Τὸς κρείττους ἐκλεξάμενοι.

667 ΑΡ. Οἷον προκακῶσι ἡμᾶς· οἱ δὲ ὄνομα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἀρετῆς· ἢ γ', ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρετῆς χεῖροι ἡμᾶς ἐργάζονται.

670 ΔΟ. Ἐνδορῶν, ΦΥ. Τηρήσω.

671 ΠΟΡ. Τῷ διὰ παράματ' τῷ γενῶ τότῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ γῆ θάλασσα. ΠΑΙ. Τραχείας.

672 ΕΠ. Ἐπὶ κακῷ τῷ ἰαυτῷ, ἐπιπόινος. ΝΑΥ. Πλῆν.

675 ΑΠ. Ἀνήκοι, ἀνήκοι.

676 ΒΥΣ. Κατὰ βάδους καὶ διανοίας ἐβλάυνοντο.

678 ΤΦ. Κατισκυαῖζον.

Βῆ

Βῆ δ' ἴδμε ἀγχιέων Διὶ δώματα Πύρροιο Πύρροιο
 Τὸν ᾧ κατ' ἐδὲ βάντα πρὸς Πύρροιο Πύρροιο.

680

Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρὸς μνηστῆρες ἀγαυοί;

Ἡ εἰπέμεναι δμῶσιν Ὀδυσῆος θείοιο

Ἐργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεαι;

Μὴ μνηστῆρες, μηδ' ἄλλοι ὁμιλήσαντες,

Ἦτα καὶ σῶματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,

685

Οἱ δ' αὖτε ἀγχιόμοι, βίοτον κατακίερετε πολλόν,

Κτῆσιν Τηλεμάχιο δαΐφρονος· ἐδὲ τι πατρῶν

Ἦμετέρων πρὸς πρὸς ἀκίερε, παῖδες ἔόντες,

Οἷος Ὀδυσσεύς ἔσκε μεθ' ἡμετέροισι τοκεῦσιν,

Οὔτε τινὰ ῥέχας ἐξάισον, ἔτε τι εἰπὼν

690

Ἐν δὲ μὲν (ἦτ' ἐπὶ δίκη θείων βασιλῶν)

Ἄλλον κ' ἐχθαίρησι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοῖη.

Κείνος δ' ἔπειτα πάνπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει.

Ἀλλ' ὁ μὲν ἡμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα

Φαίνετο, ἐδὲ τις ἐπὶ χάρις μετόπισθε εὐεργέων.

695

Τὴν δ' αὖτε πρὸς Μένειον, πεπνυμένῃ εἰδώς·

Αἱ γὰρ δὴ, βασίλεια, πόδε πλείστον κακὸν εἶη·

Ἀλλὰ πολὺ μείζον τε καὶ δεινότερον ἄλλο

Μνηστῆρες φράζοντο, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·

Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὅστις χαλκῷ,

700

681 ΠΡΟ. Προίπεμναι.

684 ΑΔ. Μηδὲ ἄλλοι που συγγε-
 νοίμοι.

685 ΠΥ. Ἐχάτα, τελευταῖα.

686 ΑΓ. Συνάθροιστοι. ΚΑ. Κα-
 ταναλίσκετε, καταδραπαίνετε.

687 ΠΑ. Πατέρων, συγγενῶν.

690 ΕΞ. Ἐξ τοῦ καθηκόντος, ἄ-
 δικον.

691 ΔΙ. Νόμος, ἢ τρόπος.

692 ΕΧ. Μισοῖη.

693 ΑΤ. Ἀμαρτωλὸν, ἄδικον. ΕΩΡ.
 Εἰργάσατο.

694 ΑΕΙ. Ἀπρεπῆ, χαλεπῇ.

695 ΕΥ. Εὐεργεσιῶν.

698 ΑΡ. Δεινότερον, χαλεπότερον.

699 ΤΕ. Εἰς τέλος ἄξιον.

‘ Οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ’ ἔβη μὲν πατρὸς ἀκτὴν.

‘ Ἔς Πύλον ἠγαθέω, ἡδ’ ἐς Λακεδαίμονα διαν.

‘ Ὡς φάτο· τ’ δ’ αὐτὲς λύτο γένατ’ αἰὲς καὶ φίλον ἦτορ·

Δὴν δὲ μιν ἀμφαστὴ ἐπέων λάβε· τῷ δὲ οἱ ὅσπερ

Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δὲ οἱ ἔαχετο φωνή.

705

‘ Ὅψ’ ἔν’ ἡ μιν ἐπεσθὶν ἀμειβομένη προσέειπε·

‘ Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; ἐδὲ τί μιν χρεῶν

‘ Νηῶν ἀκυπόρων ὀπιβαινεμένο, αἰθ’ ἀλὸς ἵπποι

‘ Ἀνδράσι γίγνοντ’, περόωσι δ’ ὅππῃ ἐφ’ ὑγρὴν

‘ Ἡ ἵνα μὴδ’ ὄνομ’ αὐτῶν ἐν ἀνθρώποισι λήπεται;

710

Τὴν δ’ ἡμέτε’ ἔπειτα Μένων, πεπνυμένα εἰδώς·

‘ Οὐκ οἶδ’, εἴ τις μιν θεὸς ὤρορεν, ἢ ἐκ αὐτῶν

‘ Θυμὸς ἐφωρμήθη ἱμῶν ἐς Πύλον, ὅφρα πύθεται

‘ Πατρὸς ἐξ, ἢ νόστον, ἢ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.

‘ Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ’ Ὀδυσῆος.

715

Τὴν δ’ ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, ἐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἔτλη

Δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·

‘ Ἀλλ’ ἄρ’ ἐπ’ ἐδῶ ἵξε πολυκμήτε θαλάμοιο,

Οἶκτ’ ὀλοφυρομένη, πρὶν δ’ ἡμιῶν μινύεζον

Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ’ ἔσαν νέαι ἡδὲ παλαιαί·

720

Τῆς ἀδινὸν γούωσι μετήυδα Πηνελόπεια·

‘ Κλυτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε’ ἔδωκαν

701 ΝΕΙ. Ἐπανερχόμενον, ὑπερβό-
φοντα.

704 ΑΜ. Ἀφασία, ἀφωνία· καὶ
τὸ μ περισόν.

710 ΛΙ. Καταλειφθεῖν.

712 ΩΡ. Παρώρμησεν.

713 ΠΥΘ. Ἀκέση, μάθη.

714 ΕΠ. Ἐπλήρωσεν.

716 ΘΥ. Βλαπτικὸν λογισμῶ.

717 ΕΦ. Ἐπικαθέζεσθαι.

718 ΠΟ. Μετὰ πολλῶν καμάτων κα-
τασκευαδέντων.

719 ΟΙΚ. Ἐλεεινά. ΜΙ. Ἡσύχως
ἐκλαίον, ἐδρήνεν.

721 ΑΔ. Ἀδράως, ἀδινῶς.

'Εκ πασέων, ὅσας μοι ὁμῶς τράφεν ἡδ' ἐχθρόντο·
 'Ἡ πρὶν μὲν πόσων ἐσθλὸν ἀπώλεσσι θυμολέοντα,
 'Παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
 'Εσθλὸν, ὃ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
 'Νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀραπητὸν ἀνηρέψαντο θύελλαι
 'Ἀκλέα ἐκ μεγάρων· ἐδ' ὀρμηθέντος ἄκασα.
 'Σχέτλιαι, ἐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἐκάσῃ
 'Εκ λεχέων μ' ἀνεγείραι, ἐπιστέμναι σείφα θυμῷ,
 'Ὅππότε κῆϊνος ἔβη κρίλιν Ἰππὶ νῆα μέλαιναν.
 'Εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὀρμαίνοντα,
 'Τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐοσύμενός περ ὁδοῖο,
 'Ἡ κέ με τεθνηκῆσαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
 'Ἀλλὰ τις ὀτρυνὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,
 'Δμῷ ἔμῳ, (ὃν μοι ἔδωκε πατήρ ἐτι δεῦρο κίεσθαι,
 'Καὶ μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον) ὅφρα τάχιστα
 'Λαέρτη τάδε πάντα παρῆζόμενος καταλέξῃ,
 'Εἰ δὴ πῃ τινα κῆϊνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφίνας,
 'Ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἱ μεμάασιν
 'Ὅν καὶ Ὀδυσῆος φθίσσας γόνον ἀντιθέοιο.
 Τὴν δ' αὖτε περσέειπε Φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·

724 ΘΥ. Ἀνδρεῖον, λεοντόθυμον.

725 ΚΕ. Κεκοσμημένον.

728 ΑΚΑ. Ἀδοξον. ΟΡ. Ἐξελθόν-
τῳ.

729 ΣΧΕ. Ἀγνώμονες, χαλεπαί.

ΘΕΣ. Ἀποθέδε, θησαυρίζεθε.

732 ΠΥ. Ἠκούσα, ἔμαθον. ΟΡ.
Προθυμύμενον.

734 ΕΛ. Ἀφῆκέ με.

735 ΟΤ. Ἐνιοι, ὀτρυνῶς. Δραγικῶς,

σπῆδαίως. ΔΟ. Ὄνομα κύριον.

736 ΚΙ. Πορευομένη.

737 ΚΗ. Νῦν ἀντὶ τοῦ, ἐπιμε-
λεῖται.

738 ΚΑ. Εἴποι ἕκαστα.

739 ΜΗ. Σύνεσιν, βελήν, γνώμην,
τέχνην, δόλον, ἀπάτην, ἥθος. ΥΦ. Κα-
τασκευάσας.

740 ΟΔ. Ἀποκλαύσει).

741 ΦΘΙ. Διαφθεῖραι.

- ' Νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλεὶ χαλκῷ,
 ' Ἡ ἕα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι σὺκ' ἔπικεύσω·
 ' Ἡ δὲ ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσ' ἐκέλευσε, 745
 ' Σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἔλετο μέγαν ὄρκον,
 ' Μὴ πρὶν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτῳ τε χυμέρῃ,
 ' Ἡ σ' αὐτῷ ποθέσθαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκῆσαι·
 ' Ὡς ἂν μὴ κλαίῃσα κατὰ χροῖα καλὸν ἰάπῃης.
 ' Ἀλλ' ὕδρηναμλῆ, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλῆσα, 750
 ' Εἰς ὑπερῷ ἀναβᾶσα, σιῶ ἀμφιπόλοισι γυναιξίν,
 ' Εὐχέ' Ἀθῶναιή, κέρη Διὸς Αἰγιόχοιο·
 ' Ἡ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σώσει.
 ' Μηδὲ γέροντα κάκῃ κεκακωμῆν· ἔ γδ' οἴω
 ' Πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο 755
 ' Ἐχθεοῖ· ἀλλ' ἔτι πῶς τις ἐπέσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
 ' Δώματα θ' ὑπερφεῖα καὶ δόπροισι πύονας ἀχρεῖς.
 ' Ὡς φάτο· τ' δ' εὐνήσε γόον, χέρε δ' ὄσσε γόοιο·
 ' Ἡ δ' ὕδρηναμλῆ, καθαρὰ χροὶ εἴμαθ' ἐλῆσα,
 ' Εἰς ὑπερῷ ἀνέβαινε σιῶ ἀμφιπόλοισι γυναιξίν· 760
 ' Ἐν δ' ἔθειτ' ἀλοχύτας κανέω, ἥρατο δ' Ἀθῆνῃ·
 ' Κλυθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 ' Εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
 ' Ἡ βοὸς, ἥ οἷος κατὰ πύονα μηρί' ἔκχε, 765
 ' Τῶν νῦν μοι μνήσθαι, καὶ μοι φίλον ἦα σάωσον·

743 ΚΑ. Ἄνελε, φόνευσον.

746 ΕΛ. ἔλαβεν.

749 ΙΑ. Διαφθείρης.

750 ΥΔ. Λυσσαμένη, ὕδαλι περιχυομένη. ΕΛ. Λαβῶσα, ἀπὸ τῆς ἐνδυσσαμένης.

754 ΚΑ. Ἀύπει.

755 ΓΟ. Γένος. ΑΡ. Πατρὸν νυμ-

κῶς, τοῦ Λαίρτη.

756 ΕΧ. Μισοῖσθαι. ΕΠ. Καὶ εἰς τὸ μεταταῦτα ἔσται.

757 ΥΥ. Ὑψηλόφρα. ΠΙ. Τοῦς πιαίνοντας, τῆς τι λιπαρῆς, πλοῦτος ποιῶντας τὰς ἀνδράπους.

758 ΕΥ. Ἐπαυσιν, ἐκπίμειν.

Μνηστῆρας

Ἰ Μνηστῆρας δ' ἀπίλαλκε κακῶς ὑπερβυροέοντας.

Ἦς εἶπεσ' ὀλόλυξε· θεὰ δὲ οἱ ἐκλυεν δῆης·

Μνηστῆρες δ' ὁμάδῃσαν ἀνὰ μέγαρο σκίοεντα·

Ἦδε δὲ τις εἶπεσκε νέων ὑπερβυροέοντων·

Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήσῃ βασίλειᾳ

770

Ἦ Ἀρτύνει· ἐδὲ τι οἶδεν, ὃ οἱ φόνος ἦι τέτυκται.

Ἦς ἄρα τις εἶπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.

Τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

Ἦ δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλεις ἀλέαδε

Ἦ πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαυγείλῃσι καὶ εἴσω.

775

Ἦ Ἀλλ' ἄγε σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν

Ἦ Μῦθον, ὃ δὴ ἐ πασιν ἐνὶ φρεσὶν ἦραρεν ἡμῖν.

Ἦς εἰπὼν, ἐκρίνατ' εἰκοσι φῶτας δῆϊς·

Βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.

Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρόσῳν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσαν·

780

Ἦν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστὰ νῆι μελαίνῃ·

Ἦρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,

Πάντα κατὰ μοῖραν ἀνά θ' ἰστὰ λεύκ' ἐπέτασαν.

Τεύχεα δὲ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

766 ΑΠ. Ἀποκάλυψε. ΤΠ. Ὑπερέχοντας τῇ δυνάμει· σημαίνει δὲ καὶ ὑπερηφανῶντας.

767 ΟΛ. Ὀλοφυρτικὸν ἐφθίγξατο. ΑΡ. Εὐχῆς.

768 ΟΜ. Ἐθορίβησαν. ΜΕ. Κατὰ τὰς οἰκας.

770 ΠΟ. Ὑπὸ πολλῶν μεμνηστυμένη.

771 ΑΡ. Παρασκευάζει.

772 ΙΣ. Οὐκ ἐγίνωσκον.

774 ΔΑ. Μακάριοι, θαιμάσιοι. ΑΛ. Ἐκκλίνατε, φυλάξατε.

776 ΣΙ. Μὲν σιγῆς ἔγω. ΤΕ. Τελευτώμεν, πληρώσωμεν.

777 ΗΡ. Ἡρμοσιν.

778 ΕΚ. Ἐπιλίξατο.

781 ΙΣΤ. Πῶς, τῇ εἰρησῷ χρώμενοι; κόσμῳ χάριν.

782 ΗΡ. Παρασκευάσαντο. ΕΡ. Κώπας. ΤΡΟ. Περιπωμένως· δηλοῖ γὰρ τὰς τροπῶντας, περὶ ὧν αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ γρέφονται ἐν ἡμῶσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κώπαις.

784 ΤΠ. Ἀνδριότατοι.

Υψ

Ὑψὲ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὤρμισαν· ἐν δ' ἔσαν αὐτοί,
 Ἐνθα ἧ δόρπον ἔλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἑσπέρων ἐλθεῖν.
 Ἦ δ' ὑπερῷ ἀναβᾶσα πείφρων Πηνελόπεια
 Κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἅπαστος ἐδητύος ἡδὲ ποτῆτος,
 Ὀρμαίνεσθ', εἰ οἱ θάνατον φύγοι ὑὸς ἀμύμων,
 Ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
 Ὅσα ἧ μερμήριζε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
 Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον πρὶ κύκλον ἄγωσι·
 Τόσα μιν ὀρμαίνεσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
 Εὐδὲ δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθειν δέ οἱ ἄψα πάντα.
 Ἐνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Εἰδῶλον ποίησε, δέμας δ' ἦϊκτο γυναικὶ
 Ἰφθίμῃ, κέρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
 Τὴν Εὐμηλος ὅππε, Φερῆς ἐν οἰκίᾳ ναίων.
 Πέμπε δέ μιν πρὸς δαίματ' Ὀδυσσεύς θεῖοιο,
 Εἰπὼς Πηνελόπειαν ὀδυρομένην γούωσαν
 Παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
 Ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε πρὸς κληῖδος ἱμάντα,
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·

785 ΥΨ. Ἐν ὕψει, ἐν τῷ βαθυτέρῳ
 τόπῳ ΝΟ. Τῷ διῷγῳ· οἱ δὲ, ἐννοτιῶν,
 τῷ πρὸς νότον τόπῳ. ΩΡ. Ἠσυχως ἐ-
 σάται τὴν ναῦν ἐποίησαν. ΕΒ. Ἐβησαν,
 ἐσηλθον.

786 ΕΛΟ. Ἐλαβον. ΕΣ. Τὴν ἐσπί-
 ραν.

788 ΑΠ. Ἀγευτος.

789 ΟΡ. Λογίζομένη.

791 ΟΜ. Πλήθει.

792 ΚΥΚ. Τὸ δίκτυον.

794 ΑΥ. Ἀψα ἧ, μέλη φησὶν, ἀπὸ
 ἧ συνηθῆναι.

796 ΕΙ. Φάσμα. ΗΙ. Ὁμοιον ἦν.

797 ΙΦ. Οὕτως ἱκαλεῖτο κυρίως ἡ
 ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Ἄσιος δὲ φησι,
 Κεραὶ τῆς Ἰκαρίοιο Μίδης καὶ Πηνελόπεια.
 Ἀνδρῶν ἧ Διηπίλῃν λέγει.

798 ΦΕ. Ἐν ταῖς Φεραῖς. Φηραὶ
 μὲν πόλις τῆς Μεσσηνίας· Φεραὶ δὲ, τῆς
 Θεσσαλίας, ὡς ἐνταῦθα. Εὐμηλος γὰρ
 Ἀδμήτης καὶ Ἀλκίτιδος. Ἀδμητος ἧ τῆς
 Φέρης, ἐξ ἧς τῆς πόλεως ὄνομα.

801 ΔΑ. Δακρύων ποιητικῶς.

802 ΠΑ. Ἀνιερρόφως παρὰ τὴν κλει-
 δα, ἢ τις ἱμάντα εἶχε παρὰ τὸ κλειθεῖον.

Εὐδεις

- 785 'Εὐδεις, Πηνελόπεια, Φίλον τέλει μὲν ἦτορ ;
 'Οὐ μὲν σ' ἐδὲ ἔωσι θεοὶ ρεία ζῶντες 805
 'Κλαίειν, ἐδ' ἀκαχῆαδαι, ἐπεὶ ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
 'Σὸς παῖς· εἰ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτῆρμός ἐστιν.
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα παρθένω Πηνελόπεια,
 790 'Ἦδ' ἄρα μάλα κνώσασθ' ἐν ὀνειρέησι πύλῃσι·
 'Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες ; οὔτε πάρος γέ 810
 'Πάλῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὸν δόπορθε δώματα ναίεις·
 'Καί με κέλη παύσασθαι οἷζυρος, ἦδ' ὀδυράων
 'Πολλέων, αἳ μ' ἐρέθισι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 795 'Ἢ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
 'Παντοίης ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν, 815
 'Ἐσθλόν· τῷ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσσην Ἄργος.
 'Νῦν δ' αὖ παῖς ἀρχαπῆτος ἔβη κίλης ἐπὶ νηὸς
 'Νήπιος, ἔτε πόνων εὖ εἰδώς, ἔτ' ἀγοράων.
 800 'Τῷ δὲ ἐγὼ καὶ μάλλον ὀδύρομαι, ἥ περ ἐκείνῃ·
 'Τῷ δ' ἀμφιτρομέω καὶ δαΐδια, μή τι πάθῃσιν 820
 'Ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἴν' οἴχετ', ἢ ἐνὶ πόντῳ·
 'Δυσμεινέες γὰρ πολλοὶ ἐπ' αὐτῷ μηχανόωντ',

804 ΤΕ. Λελυπημένη.

805 ΡΕΙ. Ῥαδίως καὶ ἀπόνως ζῶν-
 τες.806 ΝΟΣ. Ἐλπίζων ἀνακομιδῆναι
 καὶ σωθῆναι.807 ΑΛ. Ἡμαρτηκώς, ἢ ἡμαρτη-
 μένος.809 ΚΝΩ. Κοιμωμένη. ΠΥ. Ἐν τῇ
 βάρει τοῦ ὕπνου· διὰ γὰρ τότε ἐρχεται
 ὄνειρος.810 ΤΗΠ. Τί δή ; ΚΑ. Ἀδελφή.
 ΗΛ. Ἠλδεις.

811 ΠΩ. Παραγίνη, ἀναστρέφη. ΑΠ.

Πόρρω. ΝΑΙ. Οἰκίς.

812 ΟΙ. Ταλαιπωρίας, κακοπα-
 θίας.

813 ΕΡ. Ἐρεδίζουσιν.

814 ΠΟ. Ἄνδρα.

818 ΝΗ. Νῦν ὁ πραγμάτων ἀπει-
 ρός, ἢ μικρός. ΕΥ. Ἀκριβῶς ἐπιτά-
 μενός.820 ΑΜ. Τρέμω. ΔΕΙ. Φοβέμαι,
 εὐλαβέμαι.

821 ΙΝ. Ὅπῃ.

822 ΜΗ. Ἐπινοῶσιν.

'Ἰέμενο

‘Ιέμενοι κτεῖναι, πρὶν παλρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·

‘Θάρσ’, μηδὲ τι πύγχυ μὲν φρεσὶ δαΐδιθι λίην·

825

‘Τοίη γάρ τοι πιμπὸς ἄμ’ ἔρχεται, ἦν τε καὶ ἄλλοι

‘Ἀνέρες ἠρήσαντο παρεσάμεναι, (δύναται γδ,)·

‘Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ’ ὀδυρομένην ἑλεαίρει·

‘Ἡ νῦν με προσέηκε, τὲν τὰδε μυθήσασθαι.

Τὴν δ’ αὖτε προσέειπε Πείφρων Πηνελόπεια·

830

‘Εἰ μὲν δὴ θεὸς ἐσσί, θεοῖο τε ἔκλυες αὐδῆς,

‘Εἴ δ’ ἄγε μοὶ καὶ κῆνον οἷζυρόν καταλεξόν,

‘Εἶπε ἔτι ζῶει, καὶ ὅρα Φάος ἡελίοιο,

‘Ἡ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν αἶδαο δόμοισι.

Τὴν δ’ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἰδῶλον Ἀμαυρόν·

835

‘Οὐ μὲν τοι κῆνόν γε διηκεῶς ἀγορεύσω,

‘Ζῶε ὅγ’, ἢ τέθνηκε· κακὸν δ’ ἀνεμάλια βάζειν.

‘Ὡς εἶπὸν, σθεμνοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθαι

‘Ες πονοῖας ἀνέμων· ἢ δ’ ἐξ ὕπνου ἀνόρεσσε

Κέρη Ἰκαρίοιο· φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθῃ,

840

‘Ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῶ.

823 IE. Προθυμέμενοι.

824 AM. Τὸ μὴ βλέπομενον· οἱ ἦ, τὸ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον, ἀδινές.

825 ΔΕΙ. Φοβέ.

826 ΠΟΜ. Παραπίμπουσα, ἐδηγός.

829 ΤΕ. Σοί.

832 ΕΙΑ. Ἄγε δὴ.

834 ΤΕΘ. Ἀπέθανεν. ΑΙ. Ἐν ᾧ-δου.

836 ΔΙ. Σαφῶς, ἀκριβῶς, ἕως τέλους, τὰ πάντα.

837 ΑΝ. Μάταια. ΒΑ. Λέγειν.

838 ΣΤΑΘ. Τῆς παρασάδος. ΚΛΗ.

Τὴν κλεῖν, τὸ κλεῖδρον. ΑΙ. Ἐλῶδη, ἐχωρίσθη.

840 ΙΑΝ. Εὐφραίνθη.

841 ΕΝ. Φανερὸν. ΑΜ. Ἐν τῇ ἔμεινονυκτί ὥρα· καὶ ἐστὶ κατὰ τὸ ἔτυμον, ἦτοι ἀμολγῶ, καθ’ ἣν ὥραν συμβέβηκεν μὴ ἀμείλυσθαι ζῶα· ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν ἔστι ἀμολγῶ, καθ’ ἣν ὥραν ὑδαὶς μολίσκει, ὅ ἐστι βαδίζει. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς ἀμολγῶ, καθ’ ἣν ὥραν ὑδαὶς μογεῖ, ὅπῃ ἐστὶ κακοπαθεῖ, ἀλλὰ ἀναπαύεται· ταῦτα ἔστι πάντα εἰς τὴν τοῦ μεσονυκτίου ὥραν κατατρίβει.

Μνηστῆρες

Μηνηῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕδα κέλδαι,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὀρμαίνοντες.

Ἔστι δὲ τις νῆσος μέσση ἀλὶ πετρήεσσα,

Μησσηγὺς Ἰθάκης τὲ Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,

Ἄστρις, ἧ' μεγάλη· λιμένες δ' ἐνὶ ναύλοχοι αὐτῇ

Ἀμφίδυμοι· τῇ τὸν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

842 ΥΤ. Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

844 ΜΕΣ. Ἐν μέσῃ τῇ θαλάσῃ.

ΠΕ. Πιτρώδης, τραχεῖα.

846 ΑΣΤ. Ὄνομα νῆσῳ κειμένης
μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμῃ. ΝΑΥ. Ἐν οἷς
αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνδρεύουσαι λαθεῖν

δύνανται· ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδιχόμενοι
τόποι.

847 ΑΜ. Ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις,
τετρίγιν ἐξ ἑκατέρου μέρους, εἰσπλῆς καὶ
καταφυγὰς ἔχοντες· ἢ διπλοῖ. ΤΗ. Ἐκεί.
ΔΟ. Ἐνδρεύοντες. ΑΧ. Οἱ μνηστῆρες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Φ Ω Δ Ι Α Σ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τῶν θεῶν δευτέρα ποιησάμενος ὁ Ζεὺς, Ἑρμῆν πέμπει ἐπὶ Καλυψώ, κελεύων ἀποπέμπειν τὴν Ὀδυσσεάν· ἣ δὲ τὸ κελευθὸν ποιεῖ. τῇ δὲ ὁκλῶν καὶ δεικνύουσα τὴν ἡμέραν ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν, καὶ χαλεπήνας, λυεῖ τὴν σχεδίαν. Ἰνὼ δὲ αὐτὴ δίδωσι κρήδεμνον, ἐντειλαμένη ἐπιβάντι τῷ γῆρας ἀπορρίψαι αὐτό· καὶ πολλὰ παθόν, εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται Δίφωδός τις.

Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίδης Ὀδυσσεὺς πόντῳ κεαθείσης.

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυῷ Τιθωνοῖο
Ἦρην θ', ἰν' ἀθανάτοισι φάος φέροι ἠδ' ἐβροτοῖσιν·
Οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθείζανον, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, ὅτε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πολλὰ Ὀδυσῆος,

5

Ι ΤΙ Τιθωνός, Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφός, ἦες ἀνὴρ. ὁ Ἐνδυμίων λέγεται συνευνοῦναι τῇ Σελήνῃ, καὶ ὁ Τιθωνός τῇ ἡμέρᾳ ἀπὸ αἰτίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας ὅτι Ἐνδυμίων, εἰς ἀνδρα κυνηγέτην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον, τῇ δὲ ἡμέρᾳ

ἐστὶ πᾶσι, διὰ τὸ ἡκολῶσθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνός, εἰς ἀστερόμενον, καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον, τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνῶντα διὰ τὸ ἡκολῶσθαι περὶ τὰ ἄστρα.

3 Ω. Εἰς συνέδριον.

Μνησαμένη·

Μνηστειμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης.

· Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,

· Μῆτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς καὶ ἥπιος ἔσω

· Σκηπτέρος βασιλεύς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς,

· Ἀλλ' αἰεὶ χαλεπὸς τ' ἔσῃ, καὶ αἴσουλα ῥέζοι·

10

· Ὡς ἔτις μέμνηται Ὀδυσῆος θείοιο

· Λαῶν, οἷσιν ἀνασσε, πατὴρ δ' ὥς ἥπιος ἦεν·

· Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἀλγέα πάσχων,

· Νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψῆς, ἥ μιν ἀνάγκη

· Ἰαχ' ὁ δ' ἐ δύναι' ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.

15

· Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρεῖμοι, καὶ ἐταῖροι,

· Οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶτα θελάσσης.

· Νῦν αὖτε παῖδ' ἀραπητὸν δαπακτεῖναι μεμάασιν,

· Οἴκαδ' ἐπιστόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρός ἀκτὴν

· Ἐς Πύλον ἡραθέην, ἦδ' ἐς Λακεδαιμόνα διᾶν.

20

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

· Τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;

· Οὐ γὰρ δὴ τέκτον μὲν ἐβλάσθας νόον αὐτὴν,

· Ὡς ἦτοι κείνους Ὀδυσσεὺς δαπατίσει' ἐλθὼν;

· Τηλέμαχον δ' ἐσὺ πέμψον ὀπίσσω μένων, (δύνασαι γὰρ,) 25

· Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἰκῆν·

· Μνηστῆρες δ' ἐν νηὶ παλιμπετὲς δαπονέωνται.

6 ΜΝΗ. Ὑπομνηθεῖσα. ΜΕ. Διάφροντίδος ἦν.

8 ΗΠ. Πράος, ἥσυχος.

10 ΑΙΣ. Παράνομα, καὶ ἀμαρτυλά.

15 ΙΣ. Κατέχει, κωλύει.

16 ΠΑ. Παρίσιν.

19 ΑΚ. Φήμην.

20 ΔΙ. Μεγάλην.

23 ΟΥ. Οὐ γὰρ; ἐν ἐρωτήσῃ προσεχτέον. ΕΒ. Ἐβελεύσω, ἐσκέψω.

24 ΑΠ. Τιμωρήσεται.

25 ΕΠ. Ἐπιστημόνως.

26 ΑΣ. Ὑγιῆς, ἐξ ἐπιμελείας.

27 ΠΑ. Ἐξ ὑποτροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσσω.

Ἡ ρὰ, καὶ Ἑρμείαν, Φίλον υἱόν, ἀντίον ἤδα·
 Ἑρμεία, (σὺ γὰρ αὐτὲ τὰ τ' ἄλλα πὲρ ἀγγελός εἰσι,)
 Νύμφη εὐπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βελήν,
 Νόσον Ὀδυσῆος τελασίφρονος, ὥς κε νέηται,
 Οὔτε θεῶν πομπῇ, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
 Ἄλλ' ὅγ' ἐπὶ χρεδίνης πολυδέσμευ πῆματα πάσχων
 Ἥματί κ' εἰκοσῶ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
 Φαίηκων ἐς γαῖαν, οἱ ἀγχίθροι γεγάασιν·
 Οἱ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσασιν,
 Πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ Φίλῳ ἐς πατρίδα γαῖαν,
 Χαλκόν τε χρυσόν τε ἄλκις, ἐδῆτά τε δόντες,
 Πόλλ', ὅσ' ἂν ἐδέπῃ ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,
 Εἴ περ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ λήϊδος αἶσαν.
 Ὡς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλως τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ εἶν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπήησε Διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πῆδιλα,
 Ἀμβρόσια, χρύσεια· τὰ μιν φέρον ἡμὲν ἐφ' ὕψην,
 Ἦδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῆς ἀνέμοιο.

28 ΗΥ. Ἐλεγεν.

30 ΕΙ. Ἀντὶ τῷ εἰπέ.

31 ΤΑ. Καρτεριοῦ.

32 ΟΥ. Οὐδενὸς θεῶν παραπέμπον-
 τος. ΠΟΜ. Παρακομιδῇ.

33 ΣΧΕ. Λαίπει, νῆος τῆς αὐτοχε-
 δῆως πηχθείσης. ΠΟ. Πολλοῖς ἐμπεπηγ-
 μένῃς δεσμοῖς.

34 ΗΜ. Ἡμέρα. ΣΧΕ. Σχερία ἐκα-
 λείτο ἡ νῆος· τῇ Φαίᾳκων τὸ ἔμμετὰ
 ταῦτα ἐκλήθη Κερκύρα· τὸ δ' ἀρχαϊό-
 τατον ἐκαλείτο Δρεπάνη. ΕΡ. Μεγα-
 λόβωλον, εὐγειον.

35. ΑΓ. Ἦτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν

ἀπὸ Ποσειδῶνος, οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἢ
 ὅτι εὐδαίμονες εἰσιν ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συν-
 διατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχῶνται.

36 ΠΕ. Περισσῶς, καὶ λίαν τῇ ψυ-
 χῇ, ἐκδύμως.

38 ΑΛ. Ἰκανῶς, αὐτάρκως.

39 ΤΡΟΙ. Διαίρειόν. τὸ γὰρ ἐξῆς,
 Τροίης ἀπὸ ληϊδῶ, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς
 λείας. ΕΞ. Ἐξαιρετὰ ἔλαβεν.

40 ΛΑ. Κληρωτάμειον.

41 ΜΟΙ. Εἰμαρμένη.

43 ΔΙ. Ἀγγελῶ, σαφῆς, ὁ διάγων
 τὰς ἀγγελίας.

Εἴλετο

Εἶλετο ἦ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγῃ,

ὣν ἐθέλῃ, τὰς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρῃ.

Τὴν μὲν χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργεῖφόντης·

Πιερίην δ' ἐπὶ βᾶς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ.

Στάτ' ἔπειτ' ὅππῃ κύμα, Λάρῳ ὄρνιθι εἰοικώς,

ὅσπερ κατὰ δεινὰς κόλπους ἄλως ἀτρυγέτοιο

Ἰχθύς ἀγρώσων, πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἄλμῃ·

τῷ ἵκελος πολέεσσι ὀχῆσατο κύμασιν Ἐρμῆς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἔξωσαν,

ἐνθ' ὅκπερ πόντῳ βᾶς ἰοειδούς, ἥπειρόνδ' ἐ

ἦεν ὄφρα μέγα σπῆος ἵκετο, τῷ ἐνὶ νύμφῃ

Ναῖεν εὐπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἔξωσαν.

Πῦρ μὲν ἐπ' ἐχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὁδμῇ

Κέδρε τ' εὐκεάτῳ, θύς τ' ἀνὰ νῆσον ὁδῶδ'.

Δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον αἰοιδιάσθ' ὅππῃ καλῇ,

Ἰσὺν ἐπιχομένη, χρυσέῃ κερκίδ' ὕφαιεν.

Τλῆ δ' ἐσπῆος ἀμφιπεφύκη τηλεθώσας,

47 ΕΙ. Λόγῳ ὁρδότητα νοητέον, τὴν

ἔξω ῥάβδον ὥστε ψυχὰς μὲν τετα-

ραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας ἦ διαλεί-

πειν. ΘΕΛ. Ἀμαυροῖ· νῦν ἦ, κοιμίζει.

48 ΥΠ. Κοιμωμένους, καθιεύδοντας.

50. ΠΙ Πιερία, ὅρ. Μακεδονίας,

ἔξω Μυσῶν. ΕΜ. Ἀδρόως κατῆλθεν.

51 ΛΑ. Τὴν ὁρμὴν, ἢ τὸ σῶμα· λά-

ς ἦ, ὅρνεον θαλάσσιον.

52 ΚΟΛ. Τὰ κοιλώματα τῆς θα-

λάσσης.

53 ΑΓ. Θηρεύων, ἀγρεύων. ΠΥ.

Πυκνῶς, συνεχῶς. ΔΕΥ. Βρέχεται.

54 ΟΧ. Ἐπώχρησατο, ἐπέδραμεν.

56 ΒΑΣ. Ἐκβάς, ἐξελάβαν. ΙΟ. Μέ-

λανος. ΗΠ. Εἰς τὴν γῆν.

57 ΤΩ. Ἐν ᾧ.

58 ΝΑΙ. Ὀκει. ΕΥ. Καλὴς πολοκά-

μας ἔχουσα. ΤΕΤ. Κατέλαβεν.

59 ΕΣ. Ἐπὶ τ' ἐξίας, ἢ ἐπὶ τ' ἐχά-

ρας. ΤΗ. Ἀλλοι, τηλόθι. πῶρρον.

60 ΚΕ. Εἶδ'· δένδρε. ΕΥ. Εὐκα-

τασκεινάς, εὐκλάς, εὐχίς. ΘΥ.

Εἶδος δένδρε, ἢ φυτῶ. ΝΗ. Κατὰ τὴν

νῆσον. ΟΔ. Ἐπνευ, ἀνεδίδοτο, ὥζεν.

61 ΔΑΙ. Καιομένων. ΑΟΙ. Ἀδύσα.

62 ΕΠ. Ἐπιπορευομένη.

63 ΣΠΕ. Περὶ τὸ σπῆλαιον. ΠΕ.

Ἐπεφύτευτο, ἦν. ΤΗ. Ἀγαν θάλ-

λυσσα.

Κ

Κλήθρη

Κλήθρη τ', αἰχειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάριστος.
 Ἐνθα δὲ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο, 65
 Σκῶπες τ', ἱρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κερῶναί
 Εἰνάλια, τῆσιν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
 Ἡ δ' αὐτῇ τετάνυστο πρὸ σπέρας γλαφυροῖο,
 Ἡμερὶς ἠδῶσα, τετλήνῃ ᾗ σεφυλῆσι·
 Κρῆνα δ' ἐξέης πώιυρες ῥέον ὕδατι λούκῳ, 70
 Πλησία ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
 Ἀμφὶ ᾗ λειμῶνες μαλακοὶ ἴε, ἠδὲ σελίνε,
 Θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
 Θήσαιοι ἰδὼν, καὶ τερφθεῖν φρεσὶν ἤσιν·
 Ἐνθα εἰς θῆκετο Διάκτορος Ἀργειφόντης. 75
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἐὼ θήσατο θυμῷ,
 Αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὸ σπέος ἤλυθεν· ἔδῃ μιν ἀντίῳ
 Ἠγνοίησεν ἰδῶσα Καλυψώ, δῖα θεάων·
 (Οὐ γάρ τ' ἀγνώτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
 Ἀθάνατοι, ἔδ' εἴπῃς ἀπόπροθι δώματα νάφ.) 80
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτεμεν,
 Ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε κατ' ἡμῶν· ἔνθα πάρος πρὶν

64 ΚΛΗ. καὶ ΑΙΓ. Εἶδη δένδρων.

65 ΤΑ. Οἱ ἐν τῇ πῆλσει τείνοιες τὰ πτερά.

66 ΣΚΩ. Ὅρνια νυκτοπόμα, κακόφωνα· σκαῖωπες ἔν τινες. ΙΡ. Ἰέρακες. ΤΑ. Πλατύγλωσσοι.

67 ΕΙ. Θαλάσσια. ΤΗ. Αἶς τισιν. ΘΑ. Αἶ ἐν τῇ θαλάσῃ διατρεφά.

68 ΤΕ. Ἐξετίτατο. ΠΕ. Περὶ τοῦ σπηλαίου. ΓΛΑ. Τῇ κοίλῃ.

69 ΗΜ. Ἀμπελος, εἰς Διαβολὴν ἢ ἀγρίας, ἀμάρζεσα. ΤΕ. Ἐθαλῶν.

70 ΠΙ. Τίσσαρες.

71 ΤΕ. Ἀπετραμμένα. ΑΔ. Ἀλλή, ἀπαχῆ. τὸ ἀλλή εὐδεῖα ἐστίν, ὅθεν αὖτε ἔστι γραπτεόν.

72 ΔΕΙ. Κακῶς τινὲς περιέσπασται, ἢ ἢ, μαλακοί, ἀπαλοί. ἀπαχῆ γὰρ λέγει ὑδρηλοὶ μαλακοί. ΙΟΥ. Ἴον, εἶδος αἰδης.

73 ΘΗ. Ἐθαλῶν.

75 ΘΗΕ. Ἐθεῖατο, ἰθαύμαζεν.

76 ΘΗ. Ἐθεῖατο, ἰθαύμαζεν.

79 ΑΓ. Ἀβίωτοι. ΠΕ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν.

82 ΑΚ. Ἐπὶ τῇ αἰγιαλῷ.

Δάκρυσι

Δάκρυσι καὶ σπλαγχνί καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
Πόντον ἐπ' ἀτρυγέτον δερκέσκειο, δάκρυα λείβων.

Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ, δια θεάων,

85

Ἐν θρόνῳ ἰδρύσασα Φαινώ σιγαλέοντι·

· Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόρραπι, εἰλήλθας,

· Αἰδοῖός τε φίλος τε ; πάρος γέ μιν ἔτι θαμίζεις.

· Αὐδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσῃ δέ με θυμὸς ἄνωγρ,

· Εἰ διώματι τελέσῃ γέ, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν·

90

· Ἀλλ' ἔπειο παυτέρω, ἵνα τοι παρ ξείνια θείω.

Ὡς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,

Ἀμβροσίης πότησασα· κέρασε δ' νέκταρ ἐρυθρόν·

Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦτορ Διάκτορος Ἀρχειφόντης.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δειπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἰδωδῇ,

95

Καὶ τότε δή μιν ἔπεισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·

· Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν ; αὐτὰρ ἐγὼ τοι

· Νημερτέως τὸν μῦθον ἐπισπῆσω· κέλεαι γάρ.

· Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγα' δεῦρ' ἐλθέμεν σὺκ ἐθέλοντα·

· Τίς δ' ἂν ἐκὼν τοσσόνδε Διαδράμοι ἀλμυρὸν ὕδωρ,

100

· Ἀσπετον ; εἴθε τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἷτε θεοῖσιν

83 ΣΤΟ. Στεναγμοῖς. ΑΑ. Κακοῖς.
ΕΡ. Καλαπίνων ἐν ἑαυτῷ, γένων, λυπέ-
μενος βαρέως.

84 ΔΕΡ. Ἐώρα, ἔβλεπεν.

85 ΕΡΕ. Ἠρώτα.

86 ΙΔ. Καθίσασα. ΣΙ. Ποικίλῃ.

87 ΧΡΥ. Χρυσὴν βάβυνον ἔχων.

88 ΑΙ. Αἰδὼς ἀξίος, τίμιος. ΘΑ.

Συνεχῶς ἐπιφοιτᾷ, καὶ ἔρχεται.

89 ΑΝ. Ἐκλείνεν.

90 ΤΕΤ. Εἰ φύσιν ἔχει τῷ δυναδῶν
τελειωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι.

93 ΑΜ. Τῷ τῶν θεῶν βρώματι.
ΠΑΗ. Πληρώσασα. ΚΕ. Νῦν ἐνέχει
ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας· εἰς κέρας γὰρ
ἐγχεόμενοι ἔπινον.

94 ΗΣ. Ἠθιεν.

95 ΗΡ. Ἀρεθῆναι ἐποιήσιν, τετέστιν
ἤρμοσεν.

98 ΝΗ. Ἀληθῶς. ΕΝ. Εἶπεν,
λέξω.

99 ΕΘ. Ἐκ τέττε ἱμφαίνοντα ἀ-
κυσίως ἀφίχθαι.

101 ΑΣ. Πολύ.

- 'Ιερά τε ρέζῃσι καὶ ἑξαίτερος ἐκατόμβας.
 ' Ἀλλὰ μάλ' ἔπωσ' ἐς Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
 ' Οὔτε παρέξ' ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, ἔθ' ἀλιώσασθαι.
 ' Φησί τοι ἄνδρα παρῆναι οἰζυρώτατον ἄλλων 105
 ' Τῶν ἀνδρῶν, οἱ ἄστυ πρὸς Πριάμοιο μάχοντο
 ' Εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πύρσαντες ἔβησαν
 ' Οἴκαδ'· ἀτὰρ ἐν νόσῳ Ἀθηνᾶν ἀλίποντο,
 ' Ἡ σφιν ἐπ' ὦρσ' ἀνεμόν τε κακὸν καὶ κύματα μακρά.
 ' Ἐνθ' ἄλλος μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐοθλοὶ ἐταῖροι, 110
 ' Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμός τε φέρων καὶ κύμα πέλαισεν·
 ' Τὸν νῦν σ' ἠνώγα' ἰδομενέμεν, ὅ, τί τάχιστα·
 ' Οὐ γάρ οἱ τῇδ' αἶσα φίλων ἀπο νόσφιν ὀλέσθαι,
 ' Ἀλλ' ἔτι οἱ μοῖρ' ἔστι φίλος τ' ἰδεῖν, καὶ ἰκέσθαι
 ' Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ εἰς πατρίδα γαῖαν. 115
 ' Ὡς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεῶων,
 Καί μιν φωνήσας· ἔπειτα πειρόμεντα προσηύδα·
 ' Σχέτλιοι ἐσέ, θεοὶ, ζηλήμονες ἔσσοχον ἄλλων,
 ' Οἷτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
 ' Ἀμφαδίην, ἥ τις τε φίλον πῖησεν ἀκοίτῳ. 120
 ' Ὡς μὲν ὅτ' Ὀδυσσεύς ἔλετο ῥοδόδακτυλος Ἠώς,

102 ΕΞ. Ἐξαιρέτες.

104 ΠΑ. Οὔτε μάταιον ἠγήσασθαι, οὔτε παρελθεῖν καὶ ἀπειθήσασθαι.

105 ΟΙ. Καταπιπτονόμενοι, τιταλαιπυρνήμενοι.

106 ΤΩΝ. Ἐκείνων.

107 ΠΕΡ. Πορθέσαντες. ΕΒ. Ἐπορεύθησαν, ἐπέπλευσαν.

108 ΑΔ. Ἡμαρτον.

109 ΕΠ. Ἐπήγαγεν.

110 ΑΠ. Ἐφθάσεν.

113 ΤΗ. Ἐνθάδε. ΑΙ. Πεπρωμένη.

ΟΛ. Ἀπολέσθαι.

118 ΣΧΕΤ. Ἀγνώμονες. ΖΗ. Ζηλότυποι· ἢ, Δηλήμονες, βλαπτικοί.

119 ΑΓ. Φθονεῖτε. ΕΥ. Κοιμάσαι.

121 ΩΡ. Οἱ πλείονες, ὑπὸ Σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνῆρῆσθαι βιαζόμενος τὴν Ἀρτεμιν· ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνέλειν, ἴσως μὴ παρῶν τότε.

· Τόφρα

- ' Τόφρα οἱ ἡγάαδε θεοὶ ρεῖα ζῶντες,
 ' Ἔως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἀγνή
 ' Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχομῆν κατέπεφνε·
 ' Ὡς δ' ὁπότε Ἰασίῳ ἐὺπλόκαμος Δημήτηρ,
 ' Ωῖ θυμῷ ἔξασα, μίγῃ Φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 ' Νειῷ ἐνὶ τεμπόλῳ· ἔδδ' ἔην ἦεν ἄπυστος
 ' Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν δρυγῇτι κεραυνῷ.
 ' Ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄρααδε, θεοὶ, βροτὸν ἄνδρα παρῆναι.
 ' Τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα πρὸς τρέπος βεβαῶτα
 ' Οἶον· ἐπεὶ οἱ νῆα θοῇν ἀργῇτι κεραυνῷ
 ' Ζεὺς ἔλσας ἐκέασε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·
 ' Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιγον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 ' Τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἀνεμὸς τε φέρων καὶ κύμα πέλασε.
 ' Τὸν μὲν ἐγὼ Φιλεόν τε καὶ ἔτρεπον, ἡδὲ ἔφασκον
 ' Θήσιν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα.
 ' Ἀλλ' ἐπεὶ ἔπως ἐστὶ Διὸς νόον Αἰγιόχοιο
 ' Οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεόν, ἔδ' ἀλιῶσαι,
 ' Ἐρρέτω, εἴ μιν κείνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ
 ' Πόντον ἐπ' ἀτρεύετον· πέμψω δὲ μιν ἔπη ἔγωγε.

130

135

140

122 ΗΓ. Ἐφθονεῖτε.

123 ΟΡ. Τῇ Δήλῳ· νῆσος ᾗ ἡ Δῆλος ἐστὶν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων.

125 ΙΑ. Τάττε καὶ Δημήτηρ ὁ Πάριος· ἦν ᾗ Κρής ὁ Ἰασίῳ. Ἐχάνικος δὲ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γινεαλογεῖ. ἐνίοι δὲ φασὶ γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δημητρὶ συνώκει. τινὲς δὲ φασὶ μετὰ τὸ ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίῳ σπέρμα πυρεῖ εὐρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν ἀφραδῆναι φήμην, ὅτι ἡ Δημήτηρ αὐτῷ συνώκει καὶ ἐγέννησε Πάριον.

126 ΕΙ. Ἐπιθυμήσασα.

127 ΝΕΙ. Νενασμένη γῆ, ἡφομένη. ΤΡΙ. Τρίτον ἐγραμμένη. ΑΠ. Απῆκτος.

130 ΕΣ. Ἔσωσα. ΠΕ. Περιβέβη· νότα τὴν τρέπον.

132 ΕΛ. Ἐνοι, Ἐλσας, πηλῆξας, κεραυνώσας. ΕΚ. Ἐκαυσε, διέσχισεν.

136 ΑΓ. Μὴ γηρῶντα.

139 ΕΡ. Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία, ἢ εἰς Ὀδυσῆα. ΕΠ. Παρορμα.

140 ΟΥ. Οὐδαμῶς.

' Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, ἔ ἐταῖροι,
 ' Οἱ κέν μιν πέμπουσιν ἐπ' εὐρέα νῶπι θαλάσσης.
 ' Αὐτάρ οἱ πρόσφρων ὑποθήσσομαι, ἔδ' Ἰπικεύσω.
 ' Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Διάκτορος Ἀργειφόντης·
 ' Οὐτῶ νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
 ' Μήπως τοῖ μετόπισθε κτεοςάμηνος χαλεπήνῃ.
 ' Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης·
 ' Ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσῆα μεγαλήτορα πόντια νύμφη
 ' Ἡί, ἐπειδὴ Ζεὺς ἐπέκλυεν ἀγελιάων.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὖρε καθήμενον· ἔδ' ὅτ' ὄσσε
 Δακρυόφιν τέρποντο· κατέβητο δὲ γλυκὺς αἰὼν
 Νόστον ὁδυρομένη, ἐπεὶ σκέτι ἦνδανε νύμφη.
 ' Ἀλλ' ἦτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν ἔ ἀνάγκη
 ' Ἐν σπέεσι γλαφυροῖσι παρ' ὅσῃ ἐθέλων ἐθέλῃσιν·
 ' Ἡματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσιν καθίζων,
 Δάκρυσι καὶ σοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
 Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
 ' Ἀγχι δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεᾶων·
 ' Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδυρεο, μηδὲ τοι αἰὼν
 ' Φθινέτω· ἦδη γάρ σε μάλα πρόφρασ' ἀποπέμψω.

141 ΠΑ. Πάρεσιν.

143 ΠΡΟ. Προθύμος, ἢ προθύμως.

ΥΠΟ. Συμβουλευσω.

146 ΕΠ. Ἐπιτρέφω, φροντίζε.

147 ΧΑ. Ὁρμηδία.

152 ΤΕΡ. Ἐξεραινοτο. ΚΑ. Ἐν δάκρυσι ἦν αὐτῇ ὃ ἔ βίβη χρόνος, καὶ κατετήκετο.

153 ΝΟ. Τὴν οἶκαδ' ἐπάνοδον. ΗΝ. Καὶ ἔδ' ἦνδ' ἤρκεεν ἀποπέμπειν ἔτι αὐτόν·

ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ὡς σώσασαν ἔστρεψεν· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα, σκέτι.

154 ΙΑΥ. Διενεκτέρευσειν, ἢ οἰομαι.

158 ΔΕΡ. Ἐβλεπεν.

160 ΚΑΜ. Ἦτοι κακόμορε, καὶ ταλαίπωρε. ΑΙ. Ὁ βίος ἔ ἀνδρῶν, τέτιςιν ὃ τ' ζωῆς χερόν.

161 ΦΘΙ. Φθινέτω.

' Ἀλλ'

Ἄλλ' ἄγε, δέματα μακρὰ ταμῶν, ἀρμόζεο χαλκῷ

Ἐυρεῖαν χεδίην· ἀτὰρ ἱκρία πῆζαι ἐπ' αὐτῇ

Ἐψῆ, ὥς σε φέρησιν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον.

Αὐτὰρ ἐγὼ ὅππῃ καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν

165

Ἐνθήσω μλρσεικέ, ἃ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι.

Εἴματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι ἔρον ὅππῃθεν,

Ὡς κε μάλ' ἀσκηθῆς σὴν πατρίδα γαῖαν ἱκῆαι,

Αἴκε θεοὶ γ' ἐθέλωσι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

Οἱ μὲν φέρτεροί εἰσι νοῆσά τε κρῖνά τε.

170

Ὡς φάτο· ῥίγησεν δ' πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεῖα, τόδε μήδεαι, ἔδδ' τι πομπήν,

Ἥ με κέλεαι χεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,

Δεινὸν τ' ἀρχαλέον τέ· τὸ δ' ἔδδ' ἐπὶ νῆες εἴσται

175

Ὠκύπροι περὶώσιν, ἀγαλλόμηναι Διὸς ἔρω.

Οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, χεδίης ἵππῳαῖν,

Εἰ μή μοι τλάης γέ, θεῖα, μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,

Μή τί μοι αὐτῷ πῆρα κακὸν βεβλυσμένον ἄλλο.

Ὡς φάτο· μέειπεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,

180

Χεῖρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

162 ΔΟΥ. Ναῦν, ξύλα. ΤΑ. Κά-
ψας.

163. ΣΧΕ. Τὴν εἰκαίως καλῶσκεινα-
δίεισαν ναῦν λέγει. ΙΚ. Τὰ ὀρθὰ ξύλα,
ἐφ' ὧν τὰ ἔνδρα καταστρώματα πῆγνυ-
ται, τὰ ἐγκοιλία λεγόμενα παρ' ἡμῖν.
ΠΗ. Σύμπηξον.

166 ΜΕ. Τῷ μένει ἀρμόζοντα. ΕΡ.
Κωλύοι.

170 ΚΡΙ. Τελειῶσαι.

171 ΡΙ. Ἐφριξεν, ἐφοβήθη. ΠΟ.
Πολλὰ ὑπομείνας.

173 ΜΗ. Ἐνιοι, Μήδεια, βεβλύμα-
τα. ΠΟΜ. Ἐφοδον, ἐξαπογολῆν.

176 ΩΚ. Ταχέως πλέυσαι. ΠΕ.
Διαπερῶσιν. ΑΓ. Τεμπόμεναι.

177 ΑΕ. Ἀβελία, παρὰ γνώμην.

179 ΒΟΥ. Βεβλύσαδαι, ἐπινοῆσαι.

181 ΚΑ. Κατέφησε, κατεψηλάφη-
σε, κατεπράυνεν· ἀπὸ τῆς ῥέζω, ῥέξω.

'Ἡ δὲ ἀλιτρός γ' ἐστὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
 'Οἷον δὲ τ' μῦθον ἐπεφράδης ἀγορεύσας;
 'Ἴσω νῦν τόδ᾽ ἐγὼ καὶ Οὐρανὸς εὐρύς ὑπερθεῖν,
 'Καὶ τὸ κατείβομνον Στυγὸς ὕδωρ, (ὅς τε μέγας
 'Ὀρκος δεινότητος τε πέλῃ μακάρεσσιν θεοῖσι,) 185
 'Μή τι τοῖς αὐτῶ πῆμα κακὸν βεβλώσμεν ἄλλο·
 'Ἀλλὰ πὰρ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἄσ' ἂν ἐμοὶ περ
 'Αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε μὲ χρειῶ πόσιν ἴκοι.
 'Καὶ γὰρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναΐσιμος, εἰδὲ μοι αὐτῇ 190
 'Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
 'Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο δῖα θεάων
 Καρπαλίμως· ὁ δ' ἐπέτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο·
 'Ἴζον δ' ὅσῃος γλαφυρὸν θεὸς ἦδ' ἐ καὶ ἀνὴρ·
 Καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνῳ, ἔνθεν ἀνέστη 195
 'Ερμείας· νύμφη δ' ἐπὶ πύρρα πᾶσαν ἐδωδῆν,
 Ἐδσιν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδασιν·
 Αὐτὴ δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσῆος θείοιο,
 Τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίῳ δμῳαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱάλλον, 200
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τέρπησαν ἐδητύος ἦδ' ἐ ποτῆτος,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἤρχε Καλυψώ, δῖα θεάων·
 'Διοσφρὸς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,

182 ΑΔΙ. Ὁ μὴ ἀπηλαγμένος πα-
 νεργίας, ὁ ἀμαρτωλός. ΑΠ. Ἀπαί-
 δευτα· φωνεῖ γὰρ τὰ παιδευτήρια· ἢ ἂν
 οὐκ ἂν τις ἀποφθάναιτο, ὡς ἀρήτα, ἢ
 ἀσύνητα.

183 ΕΠ. Ἐβελεύσω, ἐπειρόσας.

184 ΙΣ. Ἀλλ' ἔγωγε, γινώσκω.

188 ΑΔ. Ἀλλὰ ταῦτά σοι μηνύσω,

ὅσα φρονῶ, καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνθέ-
 λυσσα, ἐν τέτῳ τ' χρείας κατατάσῃ.

189 ΜΗ. Βεβησούμην. ΙΚ. Ἐλ-
 θοί.

190 ΕΝ. Ἀγαθός.

194 ΙΣ. Ἀφίκοντο, ἤλθον. ΓΛΑ.
 Κοῖλον, διὰ τὸ γεγλυφθαι.

οὕτως

- ' Οὕτω δὴ οἰκόνδε Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 ' Αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι ; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπησ· 205
 ' Εἴγε μὲν εἰδέης σῆσι Φρεσὶν, ὅσα τοι αἶσα
 ' Κηδὲ' ἀναπλήσῃ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 ' Ἐνθάδε αὖθι μῆλων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
 ' Ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμερόμυθος περ ἰδέσθαι
 ' Σὴν ἄλοχον, ᾧ αἶεν ἐέλδεαι ἡμάτων πάντα. 210
 ' Οὐ μὲν θῆν κείνης γὰρ χερσίων εὖχομαι εἶναι,
 ' Οὐ δέμας, εἴδὲ Φυήν· ἐπεὶ ἔπως εἴδὲ ἔοικεν
 ' Θητὰς ἀθανάτησι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Πότνια θεᾶ, μή μοι τόδε χάωεο· οἶδα ἔαυτὸς 215
 ' Πάντα μάλ', ὅνεκα σέο παρὶ φρον Πηνελόπεια
 ' Εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγελός τ', εἰς ἅντα ἰδέσθαι.
 ' (Ἡ μὲν γὰρ, βροτὸς ἐστὶ, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως·)
 ' Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἡμάτων πάντα
 ' Οἴκαδ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἡμᾶρ ἰδέσθαι. 220
 ' Εἰ δ' αὖ τις βράϊσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,

205 ΑΥ. Ἐν ἐπερωτήσῃ. ΕΜ. Τὸ ἔμπησ, (ὃ καὶ ἔμπα λέγεται,) ἐν τούτῳ τῷ τύπῳ, ὅμως σημαίνει, ποτὲ ᾗ, ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἐμπησ ἐς γαῖαν τε καὶ ἔρανον ἵκετ' αὐτμή.

206 ΕΙ. Ἥδεις, ἠπίσασο.

207 ΚΗ. Λύπαι, ἀνίαι. ΑΝ. Ἀναπληρῶσαι.

208 ΔΩ. Καταχρηστικῶς, τὸ σπῆλαιον.

209 ΑΘ. Ἀθάνατος· γένοιτο. ΙΜ. Ἐπιθυμῶν.

210 ΕΕΛ. Ἐπιθυμῶν, ΗΜ. Πάντα ἢ χρόνον,

211 ΟΥ. Οὐ μὲν δῆ.

213 ΕΡ. Φιλονεικεῖν.

215 ΠΟΤ. Σεβασμία, τιμία. ΧΩ. Ὀργίζω.

217 ΑΚ. Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐτελεστέρα· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποις, ἀλλ' ἢ εὐτελεστέρον· οἱ μὲν τοὶ γλωσσογράφοι ἀπέδωσαν πάλιν, ἀσθενέστερον.

218 ΑΓ. Μὴ γρηῶσα.

220 ΝΟ. Τὴν τῆς ἀνακομιδῆς ἡμέραν.

221 ΕΙ. Εἰ δὲ τις. ΡΑΙ. Διαφθείρη.

Ἐλθέμεναι,

• Τλήσσομαι, ἐν σήθεσιν ἔχων ταλαπενθεῖα θυμόν·

• Ἦδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον καὶ πόλλ' ἐμόγησα

• Κύμασι, καὶ πολέμῳ· μὲν καὶ τότε τοῖσι γινέσθω.

Ὡς ἔφατ'· ἥελιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν·

225

Ἐλθόντες δ' ἄρα τῷγε μυχῶ σπείρας γλαφυροῖο,

Τερπιδίῳ φιλότῃ παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

Ἦμος δ' ἡελγενεια φάνη ροδῶδάκτυλος ἥως,

Αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἔννυτ' Ὀδυσσεύς,

230

Αὐτὴ δ' ἀργύφειον φᾶρος μέγα ἔννυτο νύμφη,

Λεπὴν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνῳ βάλετ' ἱζύϊ

Καλὴν, χρυσέην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτῃν·

Καὶ τότε Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορι μῆδετο πομπήν.

Δῶκε μὲν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,

235

Χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ

Στειλεῖον περικαλλές, ἐλαῖνον· εὖ ἐναρμῶς·

Δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον εὖζοον ἦρχε δ' ὁδοῖο

Νῆσς ἐπ' ἐχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκῃ,

Κλήθρη τ', αἰγερὸς τ', ἐλάτῃ τ' ἦν ἔρανομήκης,

240

Αὔα πάλαι, περὶ κηλα, τὰ οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δέϊξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκῃ,

222 ΤΑ. Ὑπομενητικόν.

223 ΕΜ. Ἐκακοπάθησα.

226 ΜΥ. Τελευταῖω, ἐχάτῳ. ΣΠΕΙ.

Σπηλαίῃ.

229 ΕΝ. Ἐνεδύσατο.

230 ΑΡ. Λαμπρὸν, λευκόν.

231 ΙΞ. Ὅσφύϊ.

232 ΚΑΛΤ. Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς.

233 ΠΟΜ. Παράπεμψιν.

234 ΑΡ. Ἐρμωσμένον.

235 ΑΚ. Ὀξύ.

236 ΣΤΕΙ. Στειλεῖον, ἡ λαβὴ τοῦ πελέκεως. ΠΕ. Πάνυ καλόν. ΕΝ. Ἐνερμωσμένον.

237 ΣΚΕ. Τὸ ἔριον, διὰ τὸ σκέπει τ' ἄρνα. Ἀλλὰ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ τὸ δορυ αἰλλοὶ λέγουσιν, ἢ μᾶλλον ἀμφίτομον πέλκεον.

238 ΕΣ. Ἐπὶ τῷ ἐχάτων μερῶν.

240 ΑΥ. Κατάξῃρα καὶ ἐξηυλημένα· ἢ δι' εὐφωσίαν ἐγκρίται τὸ α. ΠΕ. Περὶ σισῶς κατεσκευασμένα.

Ἡ μὲν

Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψῶ, δῖα θεάων·

Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δῆρα· θοῶς δὲ οἱ ἦνυτο ἔργον.

Εἵκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,

ἔεσσε δ' Ὀππιζομένως, ἔ' Ὀπὶ σάθμῳ ἴθιυε.

245

Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψῶ, δῖα θεάων,

Τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἤρμοσεν ἀλλήλοισι·

Γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἀρμονίῃσιν ἄρηνεν.

Ὅσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ

Φορτίδος εὐρέης, εὖ εἰδὼς τεκτοσιωάων,

250

Τόσον ἐπ' εὐρείῳ χεδίῳ ποιήσας Ὀδυσσεύς.

Ἰκρία δὲ ζήσας, ἀρῶν θάμῃσι σπείνεται,

Ποίῃ, ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσιν τελεύτα.

Ἐν δ' ἰσὺν ποίῃ, καὶ ἐπὶ κριὸν ἀρμυρὸν αὐτῷ.

Πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὅφρ' ἴθιυοι.

255

Φράζε δὲ μιν ῥίπεσσι Δαμπερὲς οἰσύνῃσι,

Κύματος εἴλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλιν.

243 HN. Ἦνυτο, ἐτελειῖτο.

244 EK. Κατέβαλε.

245 ΣΤΑ. Κανόνα, ὑπομεμῖλτω-
μῖνον χοινόν, ἢ τεκτονικὴν σπάρτον. ΙΘ.
Ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν.

246 ΤΟ. Τηνικαῦτα. ΕΝ. Ἦνεκεν,
ἤγαγεν. ΤΕ. Πάντα τὰ Διαιτῆσαι
δυναμένα, γομφωτήρια καὶ τρύπανα.

248 ΓΟΜ. Οἷς ἀρμόζεται τὰ ξύλα
πρὸς ἀλλήλα· ἢ πασσαλοῖς, ἢ πωλίεσιν
ἐπιόροις, ἢ σφήναις. ΑΡΜ. Ἀρμονίαις.
ΑΡΗ. Ἢρμοσεν· γράφεται καὶ ἄρηνεν.

249 ΕΔ. Τὸ κατώτατον κύτῳ τῆς
νῆος. ΤΟΡ. Περιγράφεται.

250 ΦΟΡ. Φορταγωγῶν, ἢ καὶ ὀλκά-
δος καθεμένης. ΤΕΚ. Τῆς περὶ τὴν
τεκτονικὴν ἐμπειρίας.

252 ΑΡ. Ἀρμόσας. ΘΑ. Πυκνοῖς,
συνεχίσιν. ΣΤΑ. Τοῖς ἐπιμήκεισι ξύ-

λοις, ἃ παρατίθει τοῖς ἰκρίοις ἐξ ἱκα-
τέρων ἢ μερῶν πρὸς τὸ ἐσάναι· ἢ τοῖς
ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια ἐμπήσσι-
ται.

253 ΕΠ. Ταῖς Διαιτῆσαις σα-
νίσιν, καὶ μετὰ δέσιν τοῦ γ, οἷον ἐπηγε-
κίδεσιν, ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς. ΤΕ.
Ἐτελείς, ἐπλήρης.

254 ΕΠ. Τὴν κεραίαν, τὸ πλάγιον
ξύλον ἢ ἰστῶν, ὃ προσδέει τὰ ἄρμενα.

255 ΠΗ. Κωπήν. ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας
ἄγοι, κυβερνᾷ.

256 ΡΙ. Πλέγμασι ψαδωδέσιν. ΔΙ.
Διὰ παντός, δι' ὅλων. ΟΙ. Ταῖς ἢ ἰτιάς
ράβδοις, ὃ ἐστὶ κλάδοις, ἢ ἀπὸ οἰσυνῶν, ὃ
ἐστὶν ἱμαντώδες φυτόν.

257 ΕΙ. Ἀσφάλειαν· ἢ κάλυμα καὶ
φυλακὴν. ΥΔ. Ἐρρισμα ἢ χεδίας.

Τόφρα

Τόφρα δὲ Φάρε' ἔνεικε Καλυψῶ, δῖα θεάων,
 Ἰσία ποιήσασθαι· ὃ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
 Ἐν δ' ὑπέρας τὲ, κάλας τὲ, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ. 260
 Μοχλοῖσιν δ' ἄρα τῶν γε κατέρυσεν εἰς ἄλα δῖαν.
 Τέτρατον ἡμαρ ἔλυ, καὶ τῶν τετέλεστο ἅπαντα·
 Τῶ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσῃ δῖα Καλυψῶ,
 Εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεια, καὶ λίσσασα.
 Ἐν δὲ οἱ ἀσπὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο 265
 Τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦια
 Κωρύκῳ, ἐν δὲ οἱ ἔφα πῆχ' ἡμισυαῖα πολλά·
 Οὖρον δὲ προσέθηκεν ἀπήμονά τε λιαρὸν τε.
 Γηθόσυνος δ' ἔρω πέτασ' ἰσία δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτὰρ ὃ πηδαλίῳ ἰθύνητο τεχνήντων 270
 Ἥμυρος· ἔδδ' οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔππηε,
 Πληιάδας τ' ἐσπρῶντι, καὶ ὅφ' ἐδύοντα Βοώτιν,
 Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἁμαξάν ἐπὶ κλησὶν καλέεσιν,

258 ΦΑ. Ὀθόνας.

252 ΤΕΧ. Εἰργάσατο.

260 ΥΠ. Τὸς ἐν τῷ ἄκρῳ τ' ὁδόνος
 ἐξημμένους κάλους· ἢ τὰς τροχηλίας.
 ΚΑ. Τὰ χοινία· δι' ὧν ἀνάγει· καὶ κα-
 τάγεται ἡ κεραία. ΠΟ. Τὸς πόδας τὸς
 κάτωθεν συνέχοντας τὴν ὁδόν· ἢ τὸς
 μεταγωγὰς τοῦ κέρατος· ἕτεροι δὲ φασὶ
 χοινία, οἷς συνέχεται ἀπὸ πρῶρας καὶ
 ἀπὸ πρύμνας, ἢ ἰσός· ἢ τὰ ἐκατέρωθεν
 δεδεμένα τοῖς ἀρμένιοις χοινία.

261 ΚΑ. Καδεῖλκυσεν.

264 ΑΜ. Ἐδύσσα. ΘΥ. Εὐώδη.

266 ΗΙ. Ἐφόδια, ἄλφита.

267 ΚΩ. Τῶ θυλάκῳ. ΜΕ. Προσ-
 ητῇ, ἀρέσκοντα τῇ ψυχῇ, ἀγαθά.

269 ΠΕ. Ἐπλώσεν.

270 ΙΘ. Ἐπ' εὐθείας ἦγεν, ἐκυστέρνα.
 ΤΕΧ. Ἐπιστημόνως.

271 ΗΜ. Καθήμεν·.

272 ΠΑΗ. Ἐπτα ἀσέρας συνεχίς,
 κατ' ὀφθαλμοὺς τ' ταύρας κειμένους, οἳ οἱ
 ἐξ ὁμοῦ φαίνονται. ΟΥ. Μετὰ πολλῶν
 χρόνων τ' συνανατιλάντων δύνοντα. ΚΥ. γδ
 τ' Ἄρατον, Τέτρασι γδ μοίραις ἁμυδὴς
 κατιόντα Βοώτην Ὀκεανὸς δέχεται. συγ-
 καταφέρεται δὲ τέτρασι ζωδίοις, Σκορ-
 πῶν, ἀφ' ὧν ἀρχεται, Τοξότῃ, Αἰγυγίῳ,
 Ὑδροχόῳ, ἐφ' ὧν λήγει. ΒΟΩ. Τότε γδ
 μάλιστα τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες.
 ΒΟΩ. Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρτοφύλαξ καλεῖ-
 ται καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ Ἰκάριος. Βοώτης δὲ
 λέγεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοη-
 λατοῖσι καὶ ἀποτριῶσιν· ἢ ἔπει οἱ Ἰκάριος
 ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμενος τ' οἶνον.

273 ΑΡ. Καὶ ἁμαξα καλεῖται ἡ
 Ἄρκτος. Ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων ἀσέρων τ'
 ἐν πλινθίῳ σχήματι κειμένων, καὶ τῶν
 ἐφεξῆς

Ἦ τ' αὐτ᾽ εἰρέφεται, καὶ τ' Ὀρίωνα δοκάζει·

Οἷη δ' ἄμμορος ἐστὶ λοετρῶν Ὀκεανοῖο.

275

Τὴν γὰρ δὴ μιν ἀνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,

Ποντοπορεύεσθαι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.

Ἐπιδεκαίδεκα μὲν πλέεν ἡμάδα ποντοποδύων,

Ὀκτωκαιδεκάτη δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα

Γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·

280

Εἶσαιτο δ', ὥς ὅτε ῥινὸν ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνὸσίχθων,

Τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἰδεν· εἶσαιτο γάρ οἱ

Πόντον Ἰπιπλείων· ὃ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·

Κινήσας δὲ κάρη παρὸς τὸν μυθήσατο θυμόν·

285

Ἦ ὦ πόποι, ἣ μάλα δὴ μετεβλόσσαν θεοὶ ἄλλως

Ἄμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμῆιο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντῳ·

Καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἴσαι

Ἐκφυγέειν μέγα πῆρας οἰζύος, ἣ μιν ἰκάνει·

Ἄλλ' ἔτι μὲν μιν Φημι ἄδην ἐλάαν κακότητος·

290

Ὡς εἰπὼν, σύναζεν νεφέλας, ἐτάραξε δ' ὠόντον,

Χερσὶ τρίαιναν ἐλών· πάσας δ' ὀρόθυενεν ἀέλλας

ἰφίξης τριῶν ὥσπερ ἐκ τροχῶν καὶ ῥυμῶν
ἀμάξης ὁρμήματα ἀποτελείται. ΕΠ. Ἐπὶ
νυμῖαν.

276 ΤΗΝ. Πρὸς ταύτην γὰρ δὴ
αὐτόν.

277 ΠΟΝ. Πρὸς τὴν θάλασσαν
ἀναπαραυῖσθαι καὶ πλεῖν.

280 ΑΓ. Τὸ ἐγγύτερον.

281 ΕΙ. Ἐφάνη, ἔδοξεν. ΡΙ. Εἰ μὲν
ῥινὸν ἀναγνωσκέον ἔσται, ἐφάνη, ὥς ἀσπίς,
οἱ ἐστὶ βύρσα. εἰ δ' ἐρινὸν, ἔσται σκυῖα. οἱ
δὲ λέγουσιν Ἰππυριὸς ἔριον λέγειν τὴν
ἀχλύν· ἐφάνη ἔν, ὥς ἀχλὺς, ἡ γῆ.

283 ΣΟ. Σόλυμα ὅρη τῆς Πισιδίας.

285 ΚΑ. Τὴν κεφαλὴν. ΟΝ. Πρὸς
τὴν αὐτὴν. ΜΤ. Εἶπεν.

286 ΜΕ. Μετέγνωσαν.

289 ΠΕΙ. Ἦτοι τὸ πῆρας, τὸ τέλος
ἢ τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον.

290 ΑΔ. Ἀδρόως. ΕΛ. Κόρον σχεῖν
τῆς κακίας.

291 ΣΥΝ. Πρὸς ἀνδράπες πάντες
πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν.

292 ΤΡΙ. Εὐπρεπῶς παρὰ τὸ κινῆ-
σαι· φόρημα γὰρ εἶχεν ἀχώριστον. ΟΡ.
Ἐτάραξε, συνηγάγεν.

Πανταίων

Παντοίων ανέμων· σὺν δὴ νεφέεσσι κάλυψε
 Γαῖαν ὁμῆ καὶ πόντον· ὁρώρῃ δ' ἔρανόθεν νύξ.
 Σὺν δ' Εὐρὸς τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσείης,
 Καὶ Βορέης αἰθρηγυέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς λύτο γένατα καὶ Φίλον ἦπαρ·
 Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιςτε γένητ' ;
 Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
 ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι,
 Ἄλγ' ἀναπλήσειν τάδε δὴ νῦν πάντα πελῖται.
 Οἴοισιν νεφέεσσι παρῖστέφει ἔρανον εὐρὺν
 Ζεὺς, ἐπάραξε δ' ὃ πόντον, ἐπαπέρχουσι δ' ἄελλαι
 Παντοίων ανέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος·
 Τρὶς μάκαρες Δαναοὶ, καὶ τετράκις, οἱ τότε ὄλοντο
 Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρεΐδῃσι φέροντες.
 ὣς δὴ ἔγῳγ' ὄφελον θανέειν καὶ πτόμον ἴπιασθαι
 Ἡμαῖ τῷ, ὅτε μοὶ πλεῖστοι χαλκήρεα δέξα
 Τρῶες ἐπέρριψαν παρὶ Πηλείωνι θανόντι.
 Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καὶ μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·

294 ΟΡ. Ἐκινεῖτο, παρῳρμάτο.
 ΝΥΞ. Σκότος.

295 ΔΥ. Δύσπνης, ἢ ἀπὸ δυσμῶν
 πνέων· ἢ διπλῆς καὶ τὸ πνέειν καὶ τὸ ἀνα-
 ψύχει τὰς ἀνθρώπους.

296 ΑΙ. Αἰθρία καὶ εὐδία πνοιῶν. ἢ
 αἴθρον ποιῶν, ὃ ἐστὶ πάγον.

297 ΔΥ. Ἀντὶ τῆς ἐλύθη.

299 ΔΕΙ. Δεῖλαιος, δυσυχής. ΜΗ.
 Τίνα μοὶ τέτων δύνατ' γενέσθαι μείζονα
 κακά ; τινὲς δὲ διὰ τῆς χ γραφῆς, ἢ ἢ
 μήκις, ἀντὶ τῆς, τίς μοι γένητ' μηχανή ;
 οἱ δὲ, τί νύ ; πῶς ; ὡς κακῆς, τί νύ βίον-
 μαι ; πῶς μοι τέτων δύναται μείζω γε-

νέσθαι κακά ; ΜΗ. Μείζονα.

301 ΕΦ. Εἶπεν.

302 ΑΝ. Ἀναπληρώσειν.

303 ΟΙ. Ὅποιοις. ΠΕ. Περιλαμ-
 βάνει, περικαλύπτει.

304 ΕΠ. Κατεπεύγουσι.

305 ΝΥΝ. Τὐτὸ ἐστὶν, ἀντὶ τῆς, δε-
 νῆμαι. ΣΩΣ. Νημερτής.

307 ΧΑ. Χαριζόμενοι.

310 ΠΗ. Ἰσως διὰ τὴν θέτιν, τὴν
 Ἀχιλλέως ἐμνήσθη.

311 ΤΩ. Οὕτω δὲ αἶν. ΕΛ. Ἐτυ-
 χον, ἡξιώθη. ΗΓ. Διέφερον, διεδίδου-
 σαν.

Νῦν

Νῦν δὲ με λυγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἀλῶναι.

Ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,

Δεινὸν ἐπιδσύμβρον, περὶ ᾗ χεδίνην ἐλέλιξεν.

Τῆλε δ' ἀπὸ χεδίης αὐτὸς πέσσε, πηδάλιον δὲ

Ἐκ χειρῶν παρέθηκε· μέσον δέ οἱ ἰσὺν ἔαζε

Δεινὴ μισγομβρῶν ἀνέμων ἐλθῶσα θυέλλα.

Τηλὲ δὲ παῖρον καὶ ἐπὶ κεραιὸν ἔμπεσε πόντῳ,

Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ βρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· ἔδδ' διωάσθῃ

Αἴψα μάλ' ἀνχεθέειν, μεγάλῃ ὑπὸ κύματος ὀρμῆς·

Εἴματα γάρ ῥ' ἐβάρυνε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ·

Ὅφ' ἐδὲ δὴ ῥ' ἀνέδυ, σώματος δ' ἐξέπυσεν ἄλμην

Πικρὴν, ἣ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.

Ἄλλ' ἔδ' ὥς χεδίης ἐπελήθετο, τειρόμβρός περ,

Ἄλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν, ἐλλάβετ' αὐτῆς·

Ἐν μέσῳ δὲ κάθιζε, τέλος θανάτῳ ἀλεείνων.

Τὼ δ' ἔφορεῖ μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.

Ὡς δ' ὕτ' ὀπωρινὸς Βορέης φορέησιν ἀκάνθας

Ἀμπεδίον, πυκινὰ δὲ πρὸς ἀλλήλησιν ἔχον·

Ὡς τὼ ἀμπέλαγος ἀνεμοὶ φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.

312 ΛΕΥ. Ἀδόξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ
δὲ ὕδατος. ΕΙ. Πέπρωτο. ΑΛ. Ἀπο-
θανεῖν.

313 ΕΛ. Ἐπαισεν, ἐνέκρυσεν, ἐπ-
ληξεν. ΑΚ. Κατὰ κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ
ὕδατος, καὶ γὰρ, κατ' ἄκρας πόλιν ἐλεῖν,
φάμεν.

314 ΕΛ. Ἐσεισεν.

316 ΠΡΟ. Ἀφῆκεν, ἐξείασεν.

318 ΣΠΕΙ. Νῦν τὸ ἀρμενον.

319 ΥΠ. Ὑποβρύχιον· βέλεται δὲ
λέγειν τὸ καταδιδυνότα εἰς τὸ ὕδωρ.

320 ΑΝ. Ἦτοι ἀντιχεῖν, ἢ ἀνελ-
θεῖν.

323 ΚΡΑ. Κεφαλῆς. ΚΕ. Μετὰ
ἤχῳ ἤρρει.

324 ΤΕΙ. Καὶ καταπονούμενον.

325 ΕΛ. Ἐπελάβετο, κατέχευε.

326 ΘΑ. Τῇ θανάτῳ.

327 ΚΑ. Κατὰ τὸ ρεῦμα.

328 ΟΗ. Ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώ-
ρας, ὃ εἰσιν ἐν τῷ θέρει πνέων. ΦΟ. Φέ-
ροι, καθίζοι.

329 ΕΧ. Ἀντέχονται.

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε μὲν τε Νόπης Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,

Ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ ἔζασκε διώκειν.

Τὸν δὲ ἰδὲν Κάδμω θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνώ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐθιγὰς,

Νῦν δ' ἄλλος ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·

335

Ἦ ῥ' Ὀδυσῆ' ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα,

Αἰθίῃ δ' εἰκυῖα ποτὶ ἀνεδύσατο λίμνης·

Ἴζε δ' ἐπὶ χερσὶς πολυδέσμω, εἶπε τε μῦθον·

ῥ' Κάμμορε, τίτις τοι ὦδ' Ποσειδάων ἐνοσίχθων

ῥ' Ὀδυσσεύς· ἐκπάγλως, ὅτι τοὶ κακὰ πολλὰ φυτεύει;

340

Οὐ μὲν δὴ σε καταφθίσκ', μάλα πᾶρ μενεαίνων.

Ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρξαι, (δοκέεις δέ μοι ὅκ' ἀπινύσσειν,)

Εἴματα ταῦτ' ἀποδύς, χερδίῳ ἀνέμοισι φέρεσθαι

Κάλλιπ' ἀτὰρ χεῖρεσσι νέων, ἔπιμαίεο νόσος

Γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύζαι.

345

Τῇ δὲ τόδ' ἐκρήδεμνον ὑπὸ σέρνοιο πένυσσαι

331 ΠΡΟ. Προεβάλετο, ὦδ'αι.

332 ΕΙΞ. Παρεχάρεϊ.

333 ΘΥ. Ἐλεεί αὐτόν, ὡς ἀνθρώπος
γενομένη, Ἰνώ, ἣ ὅτι ἦν φιλογύνης ὁ Ὀ-
δυσσεύς· ἣ δὲ διὰ τ' Ἀδάμαντα ἐδυ-
χασεν· ὅκ' ἐναντιῶται δὲ τῷ Ποσειδῶνι.
Κάκεινος γὰρ οἶδεν, ὅτι δεῖ σωθῆναι αὐ-
τόν. ΚΑ. Καλὰ σφύρα ἔχουσα, ὅ ἐστι
πόδας.

334 ΛΕΥ. Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνώ,
ἀπὸ τ' εὐσας, ὅ ἐστι δραμεῖν, διὰ τοῦ
λεγομένου Λευκῆ πεδίου τ' Μεγαρίδος.
ΑΥ. Ἦτοι ἀλγέστος διὰ τὰ συμβάντα·
ἣ ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες πρὸς τὰ
ἄλλα ζῶα. Πρὶν ἐδέεσθαι· ἣ ἐπίγειός
ποτα.

335 ΕΞ. Μοῖραν ἔχει τιμῆς.

337 ΑΙ. Σὺν τῷ ἱεραγρεῖον, ἢ ἡ
πρῆσιν, ὡς τὴν ὁρμὴν ἀπαλαττομένη

μὲν τοὶ εἰκασαι τῇ αἰδυῖα, ὡς καὶ ἡ Ἀ-
θηνᾶ, Ὅρνις δ' ὡς ἀνόπαια διέπτατο,
καὶ Φῆνη εἰδομένη. αἰδυῖα δὲ εἶδος ὁρμῆς
θαλασσίας. ΠΟ. Τῇ πρήσει· ἢ, Ποτὴν,
τὴν πρῆσιν.

340 ΩΔ. Ὀργίδη. ΕΚ. Πάνυ ἱ-
ερόχως.

341 ΚΑ. Φθαρῆναι ποιήσει.

342 ΕΡ. Πράξον· ἀπαρέμφατος,
ἀντὶ προσωπικῆς. ΔΟΚ. Δοκέεις, νομίζη.
ΑΠ. Οὐκ εἶναι ἀσύνητος.

344 ΚΑΛ. Κατάλιπ' ἴασον. ΝΕ.
Νηχόμενος, κολυμβῶν. ΕΠ. Ἐφίετο,
ἐφικνῆ.

345 ΑΔ. Ἐκφυγεῖν.

346 ΤΗ. Λάβε, Δωρικῶς. ΚΡΗ.
Κεφαλόδεσμον. ΤΑ. Ἀπλωσαι, ἀντὶ τ'
ἀπλωσον.

Ἐμδροτον

Ἄμβροτον· ἔδέν τοι παθεῖν δέος, ἔδλ' ἀπολέσθαι.

Ἀὐτὰρ ἐπὶν χεῖρας ἐφάψατο ἠπείροιο,

Ἄψ ἀποδυοίμενος βαλέειν εἰς οἶνοπα πόντον,

Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δλ' ἀπὸ νόσφι τραπέζης.

350

Ὡς ἄρα φωνήσεται θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν,

Αὐτὴ δλ' ἄψ εἰς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,

Αἰθήρ ἐκίχα· μέλαν δέ ἐ κῦμα κάλυψεν.

Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Ὀχθήσας δλ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

355

ὦ μοι ἐγὼ, μή τις μοι ὑφαίνῃσιν δόλον ἄλλον

Ἀθανάτων, ὅτε με σχεδὴς ἀποβῇναι ἀνάγκη.

Ἀλλὰ μάλ' ἔγω πάροισι· ἐπεὶ ἐκὰς ὀφθαλμοῖσι

Γαῖαν ἐγὼν ἰδοίμην, ὅθι μοι φάτο Φύξιμον εἶναι.

Ἀλλὰ μάλ' ὧδλ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·

360

Ὅφρ' ἂν μὲν κεν δέρατ' ἐν ἀρμονίῃσιν δέξηται,

Τόφρ' αὐτῆ μινέω κὶ τλήσομαι ἄλγεα πάχων·

Ἀὐτὰρ ἐπὶν δὴ μοι σχεδίην σταῖ κῦμα ἱνάξῃ,

Νήξομαι· ἐπεὶ ἐ μὲν τι πάρα προνοήσας ἄμεινον·

Ἔως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα κὶ κατὰ θυμόν,

365

Ἦρσε δλ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Δεινὸν τ', ἐξοχλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.

Ὡς δλ' ἄνεμος ζαῆς ἦεν θημῶνα πινάξῃ

348 ΕΦ. Ἐπιλάβη.

350 ΠΟΔ. Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκ-
ζέσῃ.

356 ΥΦ. Κατασκινάξει.

358 ΠΕΙ. Πενθήσομαι.

359 ΦΥ. Φευκτόν.

360 ΕΡ. Πράξω.

361 ΑΡ. Ἦρμος.

364 ΝΗ. Κελευθήσω. ΠΑΡ. Τέττε

κρεῖττον ἐ μὴ πάρεσι νοήσας.

365 ΩΡ. Διανοεῖτο.

367 ΚΑ. Ὑψηλόν, ἐπεγείασμένον κὶ
κατακαλύψαν αὐτόν.

368 ΖΑ. Μεγάλως πνέων, πολύπνυς.

ΗΙ. Ἀχέων, παρὰ τὸ ἰέναι κὶ φέρεσθαι
ταχέως τὸ ἄχυρον. Δηλοῖ ὅτι τὰ βρώ-
ματα κὶ ἰφώδια. ΘΗ. Σωρόν.

L

Κερφαλέων,

Καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη·
 Ὡς τ' ἔδρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀμφ' ἐνὶ ἔδρατι βᾶινε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων,
 Εἵματα δ' ἐξάπιδιψε, τὰ οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.

Αὐτίκα ᾗ κρήδεμνον ὑπὸ σέρνοιο πένυσεν·

Αὐτὸς ᾗ περὶ νῆς ἀλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσας,

Νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε ᾗ κρείων Ἐνοσίχθων,

Κινήσεις δὲ κάρη παρὰ τὸν μιν μύθησάτο θυμόν.

Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,

Εἰσέκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσι μιγέης·

Ἀλλ' ἐδ' ὡς σε ἔλπα νόσσεωδ' ἀνέστης,

Ὡς ἄρα φωνήσεις, ἵμασεν καλλιτέλχας ἵππας,

Ἴκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δῶματ' ἔασιν.

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κέρη Διὸς, ἀλλ' ἐνόησεν

Ἦπι τ' ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελύφους,

Παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·

Ὡρσε δ' Ἰππὶ κραιπνὸν Βορέην, παρὰ δὲ κύματ' ἔαζεν,

Ἔως ὅγε Φαιήκεσι Φιληρέτμοισι μιγέη

Διοβρυχὲς Ὀδυσσεύς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.

Ἐνθα δὴ νύκτας, δύο δ' ἡμέρας κύματι πηγῶ

369 ΚΑΡ. Ξηρῶν. ΔΙ. Δισκόρπι-
 σιν. ΑΛ. Ἀλλὰ ἀπαχόσει.

371 ΚΕ. Ὡς κέλης, ὃ ἐστὶν ὃ ἄζευκ-
 τοῦ ἵππος. ΒΑΙ. Περιέβαινε. ΚΕ.
 Μόνον ἵππον.

372 ΕΞ. Ἀπιδύσατο.

374 ΠΡΗ. Ἐπὶ πρόσωπον.

375 ΝΗ. Νήχεσθαι, κολυμβᾶν.

377 ΑΔ. Πλανῶ.

379 ΟΝ. Ἐξευλήσει τὴν κάκωσιν,
 ἢ μέμψασθαι.

381 ΑΙ. Πόλιν τ' Ἀχαιΐας· οἱ δὲ

ἦσαν πρὸ τ' Εὐβοίας, ἱερὰν Ποσειδῶτος.

383 ΚΑ. Κατέχει, ἵπτασιν. ΚΕ.
 Νῦν τὰς πτωάς.

385 ΚΡΑΠΠ. Ταχὺν, ἢ ὀξύ. ΕΑΞ.
 Κατέαξε τὰ τ' ἄλλων ἀνέμων κύματα·
 ἐπιφέρει γδ, μεγάλῃ ὑπὸ κύματος ἀρ-
 θείας.

388 ΠΗ. Οἱ μὲν γλωσσογράφου, μέ-
 λανι καὶ ἰσχυρῶ· τινὲς δὲ γαληναίῳ· κρῖσ-
 σον δὲ, εὐπαγεῖ καὶ εὐτραφεῖ καὶ εὐμεγέ-
 δει.

Πλάζεν·

Πλάζετο· πολλὰ δὲ οἱ κραδίη προπόσσει ὄλεθρον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος πέλεσ' ἤως,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἡδὲ γαλήνη
 Ἐπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα χεῖδ' ἐσίδε γαῖαν,
 Ὅζυ μάλ᾽ αὖτε προΐδων, μεγάλα ὑπὸ κύματος δρεθείς.
 Ὡς δ' ὅταν ἀσπᾶσι βίος τὸ παῖδες φανέη
 Πατρός, ὃς ἐν νύκτι κείτῃ κρατέρ' ἄλγεα πάχων,
 Δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δὲ οἱ ἔχραε δαίμων,
 Ἀσπᾶσιν δ' ἄρα τὸν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 Ὡς Ὀδυσῆϊ ἀσπασὸν εἰσατο γαῖα καὶ ὕλη·
 Νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποτὶν ἠπείρα Ἰπτεῖναι·
 Ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπῆν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,
 Καὶ δὴ δῶπον ἄκυσσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·
 Ῥόχθη γὰρ μέγα κύμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
 Δεινὸν ἐρδύομενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἄλως ἄχνη·
 Οὐ γὰρ ἔσαν λιμνῆες, νηῶν ὄχροι, εἰδ' Ἰπτιωγαί,
 Ἀλλ' ἀκτὴν προσβλήτες ἔσαν, σπιλάδες τὲ, πάγχι τέ.

390

395

400

405

389 ΠΑΑ. Ἐπλανᾶτο, προσεπέλαξε
 τῇ γῇ. ΟΑ. Ἐν ὀφθαλμοῖς γὰρ φανερῶς
 εἶσα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν.

392 ΝΗ. Ἦσυχος, χωρὶς πνοῆς.

393 ΑΡ. Ἐπαρθεῖς, κεφιδεῖς.

394 ΒΙ. Βίος, ζωή.

395 ΚΡΑ. Ἰαχυρά. ΑΑ. Νῦν ὁ-
 δίας.

396 ΕΧ. Ἐπέσκηψεν, ἢ ἐπιβάρησεν,
 ἢ μετὰ βλάβης ἐπὶ πλῆθους.

397 ΚΑ. Τὴν κινδύνον τὴν νόσον.

398 ΑΣ. Ἐπιδυμητόν.

399 ΝΗ. Ἐνήχето, ἐκολύμβησεν.

400 ΑΠ. Ἀφεισθήκει. ΟΣ. Ὡς
 ἐξάκυστον γενέσθαι βοήσαντα.

401 ΣΠΙ. Ὑφαλοῖς σπείρειται.

402 ΡΟΧ. Ποιὸν ἤχον ἀπὸ πύλων. ΞΕ.

Πρὸς τὸ ξερὸν τὴν γῆν· λέγει δὲ τὸ πεινρῶ-
 δεσ τὴν ἀκτῆν.

403 ΕΡ. Μίλ᾽ ἤχον ἀποβάλλον, ἐκ-
 βρασσόμενον. ΕΙ. Ἐκκαλύπτο. ΑΧ. Τῷ
 λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ, ἢ τῇ ἀκα-
 θαρσίᾳ.

404 ΝΗ. Οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς·
 ἢ ἐφ' ὧν ὄχον· ἢ ἀναπαύονταί αἱ νῆες.
 ΕΠ. Οἱ ἀνέμους σκέπη ἔχοντες τόποι· ἢ
 αἱ ἐξοχαὶ ἢ οἱ πλατεῖς αἰθιαλοί.

405 ΑΚ. Ἐξοχαί. ΠΡΟ. Αἱ προ-
 βλημέναι τῆς θαλάσσης σπείρειται. ΣΠΙ.
 Αἱ διεχισμέναι ἢ κεκοιλωμέναι σπείρειται,
 ὑπὸ τῆς πλήξεως τῶν κυμάτων. ΠΑ. Οἱ
 ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί, ἢ εἰς
 ὕψος ἀνίσχουσαι σπείρειται, ἀνετίταμένους
 τόποι.

Καὶ πῶς Ὀδυσῆος λύτο γένατα καὶ φίλον ἦτορ,
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγάληπρα θυμόν.

ᾧ μοι ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπτα δῶκεν ἰδέσθαι

Ζεὺς, ἃ δὴ τόδ' ἐλαῖμα διελμήσας ἐπέρησε,

Ἐκβασίς ἔπη φαίνειθ' ἄλως πολιοῖο θυράζε·

410

Ἐκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὄξεις, ἀμφὶ δὲ κύμα

Βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδεδρομε πέτρῃ,

Ἀγχιβάθης δὲ θύλασσα καὶ ἔπως ἐστὶ πόδεςσι

Στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητι,

415

Μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλλῃ λίθας ποτὶ πέτρῃ

Κῦμα μέγ' ἀρπάξαν, μελέῃ δὲ μοι ἔσσε' ὄρμη.

Εἰ δὲ κ' ἐπὶ περτέρῳ ὠδυνήζομαι, ἢν πᾶς ἐφεύρω

Ἡϊόνας τὲ ὠδυνήσας, λιμνὰς τὲ θαλάσσης,

Δαίδω, μή μ' ἐξαυτὶς ἀναρπάξασα θύελλα

Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα σενάχοντα,

420

Ἢ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐποσεύῃ μέγα δαίμων

Ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφῃ κλυτὸς Ἀμφιτρίτῃ

Οἶδα γὰρ, ὥς μοι ὁδῶδυστα κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.

Ἐως ὁ παῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

Τόφρα δὲ μιν μέγα κύμα φέρεν τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτὴν.

425

408 ΑΕΛ. Ἀνέλπιστον.

412 ΒΕ. Ἦχεῖ, βοᾷ, βρέμει, βρυ-
χᾶται. ΡΟ. Ἀπὸ ἑ γινόμενος ἤχου τὸ
σημαινόμενον, ἢ ροίζῃ φερόμενον, καὶ ὁρ-
μητικόν. ΔΙ. Ἡ λεία καὶ ὁμαλή. ΑΝ.
Ἀνατείνει, ἀνῆκει εἰς ὕψος.

413 ΑΓ. Ἡ ἰγγὺς τ' γῆς βάθος
ἔχουσα.

415 ΔΙ. Διδῶκεν σέθεν ὑποπτεῖται
κνία τῇ θαλάσῃ, ἢ ἐξεχέσθ.

416 ΜΕ. Ματαία.

418 ΗΙ. Αἰγιαλός. ΠΑ. Τὸς ἐν
πλαγίῃ καὶ ἐπὶ ἀντικρὺ, ἢ ὁμαλὸς τό-
πος· τινὲς δὲ τὸς ἀπὸ κυμάτων παρα-
πλησσομένους λιμένας, ἐπιδητικῶς.

419 ΟΥ. Ἀνίμων συρροφῇ.

420 ΣΤΕ. Στενάζοντα.

422 ΑΜ. Ἀπὸ ἑ δαίμονος ἢ θά-
λασσα.

423 ΟΔ. Κεχολῶται, ὥρμαιναι.

Ἐξ

Ἐνθ' ἀπὸ ρίνος τε δρύφῃ, σὺν τ' ὅς τ' ἀράχῃ,
 Εἰ μὴ ἐπὶ Φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσύμβυος λάβει πέτρης,
 Τῆς ἔχετο σενάχων, εἰως μέγα κῦμα παρήλθε.
 Καὶ τὸ μὲν ὡς ὑπάλυξε· παλιρρόθιον δὲ μιν αὔρις
 Πλῆξεν ἔπεσσύμβυον, τηλᾶ δὲ μιν ἔμβαλε πόντος.
 Ὡς δ' ὅτε παλὺποδος θαλάμης ἐξεληκμένοιο
 Πρὸς κοτυληδονόφιν πυκινὰ λαίγῃς ἔχον·
 Ὡς δ' πρὸς πέτρῃσι θρασυαῶν ἀπὸ χειρῶν
 Ῥινοὶ ἀπέδρουφθεν· τ' δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
 Ἐνθα κε δὴ δύσηνος ὑπὲρ μόρον ᾤλετ' Ὀδυσσεύς,
 Εἰ μὴ Ἥπειροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Κύματος ἔξαναδύς, τὰ τ' ἐρεύγε' ἠπειρόνδε,
 Νῆχε παρέξ ἐς γαῖαν ὁρώμβυος, εἴπῃ ἐφεύροι
 Ἥϊονας τὲ παραπλήγας, λιμένας τὲ θαλάσσης.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ σῶμα καλλιρόοιο
 Ἰξε νέων, τῇ δὴ οἱ εἴσατο χῶρος ἄριστος,
 Λεῖος πετρῶων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·

430

435

440

426 ΡΙ. Δέρμα. ΔΡΥ. Ἀπειδάση, περίσπαράχθη, ἐξέδη. ΑΡ. Συνετρίβη, ἢ ἱρράγη.

428 ΕΠ. Ἐφορμήσας. ΛΑ. Ἐπὶ λαβέτο.

429 ΣΤΕ. Στενάζων.

430 ΥΠ. Ἐξέφυγεν. ΠΑ. Παλιρόρμητον, εἰς τὴν πίσω φερόμενον, ἐν δ' ἀντικρὺ ῥέοντος.

431 ΕΠ. Ἐπελθὼν τὸ κῦμα.

432 ΠΟΥ. Τὸ ὀκτάποδος· εἶδος δ' ἰχθῦος ὁ ὀκτάπυς. ΘΑ. Φωλεῖ καταθύσεις.

433 ΚΟ. Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδῶνες δὲ εἰσὶν αἱ δ' πολὺποδος πλεκ-

τάναι, ἐναντίως δ' προβέβληνται. ΠΥ. Πυκναὶ, συνεχεῖς. ΛΑ. Μικρὰ λιθά-ρια, ἢ μικρὰ ψῆφοι.

435 ΡΙ. Τὰ δέρματα. ΑΠ. Ἀπειδρύφθησαν, ἀπισπάδθησαν, ἀπεξέδησαν.

436 ΔΥΣ. Ἀδύσας.

437 ΕΠ. Σύνεσιν, ἐπίνοισιν.

438 ΕΞ. Ἀνελθόν. ΕΡ. Μετὰ ἤχῳ προσεγγίνῃ.

441 ΣΤΟ. Τὴν εἴσοδον. ΚΑ. Καλὰ ρεύματα ἔχοντες.

442 ΙΞ. Ἀφίκετο, παρεγένετο. ΧΩ. Τόπος.

443 ΣΚΕ. Σκέπη.

Ἐγὼ δὲ περὶόντα, καὶ εὖξατο ὃν κατὰ θυμόν
 Ἐκλῦθι, ἄναξ, ὅσ' ἑοσί· πολύλλισον δὲ σ' ἱκάνω, 445
 Φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπᾶς.
 Αἰδοῖος μὲν τ' ἐς καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἄνδρῶν ὅστις ἱκνέται ἀλώμενος, ὥς καὶ ἐγὼ νῦν
 Σόν τε ρόον, σά τε γέναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας
 Ἄλλ' ἐλέαιρε, ἄναξ· ἱκέτης δέ τοι εὐχομαι εἶναι. 450
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ρόον, ἔσχε δὲ κύμα.
 Πρόδτε δὲ οἱ πῖψτε γαλήνην· τ' δ' ἐσάωσεν
 Ἐς ποταμὸν περὶ χόας· ὁ δ' ἄρ' ἄμφω γένατ' ἔκαμψε,
 Χεῖράς τε σιβαράς· ἀλλ' ἤδ' ἐδμήτο φίλον κῆρ.
 Ὡς δὲ χεῖρα πάντα· θάλασσα δὲ κήκισε πολλή 455
 Ἄν γόμα τέ, ῥινάς τε· ὁ δ' ἄπνουςτος καὶ ἀναυδός
 Κεῖτ' ὀλιγηπελέων, κάματος δὲ μιν αἰνὸς ἵκανε.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄμπνυτο εἰς φρένα θυμὸς ἀγέρῃη,
 Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἑο λῦσέ θεοῖο.
 Καὶ τὸ μὲν εἰς ποταμὸν ἀλιμυρῆεντα μεθῆκεν, 460
 Ἄψ δ' ἔφερον μέγα κύμα κατὰ ρόον· αἶψα δ' ἄρ' Ἰνώ
 Δέξατο χερσὶ φίλησιν· ὁ δ' ἐκ ποταμοῖο λιαθεῖς
 Σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρκραν·

444 ΕΓ. Ἐθιάσατο· ἢ ἤδατο.

445 ΠΟ. Πολυλιτάνηυτον.

446 ΕΝ. Ἀπειλάς.

448 ΙΚ. Ἰκετεύει.

449 ΙΚ. Ἀκτὶ εἰς ἱκετεύω.

450 ΕΛ. Ἐλέησον. ΕΥ. Νῦν, λέγω.

451 ΕΣ. Ἐπέχεν, ἔπαυσεν.

453 ΠΡΟ. Τὰ εἰς θάλασσαν τ' ποταμῶν γόματα, τὰς πορεύσεις.

454 ΔΕΔ. Ἐδιδάμασο. ΑΛΙ. Τῇ θαλάσῃ καταπιεσθέντες ἦν.

455 ΩΔ. Ἐνοι, ὥδησεν ὀγκῶ. ΚΗ.

Κατέβρει, ἀνέφερετο.

456 ΑΠ. Μὴ ἀναπνέων. ΑΝ. Ἀφών.

457 ΟΛ. Ὀλιγοψυχῶν. ΙΚ. Νῦν, συνέχεν.

460 ΑΛ. Ἐπιθεικῶς, τ' εἰς θάλασσαν ἐξερευγόμενον. ΜΕ. Ἀφῆκεν.

462 ΔΕΞ. Ἐλαβεν. ΛΙ. Χαρίσθεις.

463 ΣΧΟΙ. Εἶδος πλάσ, ἢ χοῖνθ. ΥΠ. Ἐπίπτεσιν. ΚΥ. Κατεφίλησιν.

Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

· ὦ μοι ἐγὼ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένη);

· Εἰ μὲν κ' ἐν ποταμῷ δυσκηδεὰ νύκτα Φυλάσσω,

· Μή μ' ἄμυδις εἴβῃ τὲ κακὴ καὶ θῆλυς ἔερση,

· Ἐξ ὀλιγηπελίας, θαμάσῃ κεκαφώτα θυμόν·

· Αὔρη δ' ἐκ ποταμῷ ψυχρὴ πνέει ἥϊωτι πρὸ.

· Εἰ δέ κεν ἐς κλιτὸν ἀναβᾷς καὶ δάσκιον ὕλῃν,

· Θάμνοισι ἐν πυκινόισι καταδραθῶ, εἴ με μεθήῃ

· Ρῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,

· Δείδω, μὴ θήρεσσιν ἔλωρ ἔκ κύρμα γένωμαι.

· Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δαδάσατο κέρδιον εἶναι·

Βῆ ῥ' ἱμῶ εἰς ὕλην τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν

· Ἐν παρειανομῶν, δαῖς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνας,

· Ἐξομόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν, φυλίας, ὁ δ' ἐλαίας.

Τὰς μὲν ἄρ' ἔτ' ἀνέμων Διὰ μῶρος ὕχρον ἀέντων,

Οὐδέ ποτ' ἥλιος φαέθων ἀκῆσιν ἔβαλλεν,

Οὐτ' ὄμβρος περάσκει Δαμπερές· ὥς ἄρα πυκνοὶ

· Ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίας· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς

Δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ Φίλησιν

466. ΔΥΣ. Χαλεπὴν, κακωτικήν.

467 ΑΜ. Ὀμῶ. ΣΤΙ. Ἡ πάχη, κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ ἰωδιὸν ψύχον.

ΘΗ. Θάλασσα. ΕΕΡ. Δρόσος.

468 ΟΛ. Ὀλιγοψυχίας. ΚΕ. Ἐκ-
πεπνευκότα, ἢ κεκακωμένον.

469 ΑΥ. Πνοή. ΗΩ. Πρὸ ἡμέρας.

470 ΚΑΙ. Τὴν ὑψηλὴν πρόσδασιν
ἔδρες. ΔΑΣ. Δασύσκιον.

471. ΘΑΜ. Δασίσι φυλοῖς. ΚΑΤ.
Καθευδήσω, κατακοιμηθῶ. ΜΕ. Ἐάσει.

474 ΚΕΡ. Ὠφίλιμον, κρηϊτίον. ΦΡΟ.
Βυλευομένον.

476 ΠΕ. Περιορωμένον· περὶ ὃν τό-
πον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνον·
τὸ δ' ἐπεὶ αὐτὸν, ψιλόν.

477 ΕΞ. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου. ΠΕ.
Πεφυκότας, ἀναδεδομένους. ΦΥ. Εἶδος
ἐλαίας τ' καλεσμένης, φυλίας.

478 ΔΙ. Διαπνῆ, δίσειν. ΑΕΝ.
Πνέοντων.

481 ΕΦ. Ὑπῆρχον, ἐπιφύκεισαν. ΕΠ.
Ἐπιπεπλεγμένοι ἐναλλάξ.

482 ΔΥ. Ἐπίδν, ἐπισπῆλδν. ΕΠ.
Ἐπισπάσαστο, ἐπισπῶρευσεν, ἐπέβαλεν.

Εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἥλιθα πολλή·
 Ὅσπον τ' ἦε δῶα, ἦε τρεῖς ἄνδρας ἔρυσσε
 Ὀρη χειμερίη· εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι, 483
 Τὴν μὲν ἰδὼν γήγησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων·
 Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν παροδὴ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 Ἀγρῷ ἐπ' ἐξαλίῃς, ὧ μὴ πῶδ' αἰ γείτονες ἄλλοι,
 Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὖτοι· 490
 Ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Ὑπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσῃσι τάχιστα
 Δυσπατόεος καμάτοιο, Φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας,

483 ΧΥ. Ἄθροισις, πληθύνει. ΗΔ. Ἀθρόως, θαυσιλως.

484 ΕΡ. Ῥύσασθαι, σῶσαι, φυλάττει.

485 ΩΡ. Ἐν τῇ ᾧ χειμῶνος ὥρᾳ. ΧΑΛ. Χαλεπῶς ὑπὸ εἰγυς Μετιδῆ.

487 ΔΕΚ. Ἐκοιμάτο.

488 ΔΑ. Διάπυροι ξύλον. ΣΠΟ-

Κοίη, σποδῶ.

489 ΕΣ. Ἐπ' ἐχάτων μερῶν.

490 ΣΠΕΡ. Τὸν σπινθῆρα ᾧ πυρὸς. ΑΥ. Ἐξάπτοι.

492 ΧΕΥ. Ἐπέβαλεν.

493 ΔΥΣ. Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέρει. ΑΜ. Περισηπάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΑΘΗΝΑ ἱπισᾶσα ὄναρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικαῇ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἰδῆται
ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἀγαγέσθαι, πλύνειν πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸ γάμον· ἢ
τὸ κλειυδὲν ποιῆ. Ἐπειτα παῖς μετὰ τῷ θειραπαινῶν ἀνέσας ἃ αὐτῶν ὁ Οὐδυσ-
σεύς, ἐξυπνίζεται· καὶ δεηθεὶς Ναυσικαῆς, ἰδῆται καὶ τροφήν παρ' αὐτῆς λαβὼν,
ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Α Λ Λ Η.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀνίρεν τραπιῖσα, ἐπὶ τῷ ποταμῷ κά-
τισι, πλύνουσα τὴν ἰδῆται· μετὰ δὲ τὸ πλύναι, παιδιὰ τις, ὁποῖα εἶδος, διὰ
σφαίρας ταῖς κόραις γίνεσθαι. Ὀδυσσεύς δὲ, θορύβῳ γινόμενῳ, διϋπνιόθη, καὶ ἰδῆτος
τυχὼν, μέχρι τῷ Ἀθηναίᾳ ἱερῷ, ὃ παρὰ τὴν πόλιν ἦν, συνώδινε τῇ κόρῃ.

Εὐρεΐαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή·
 Ὅσσον τ' ἦε δύω, ἦε τρεῖς ἄνδρας ἔρυδα
 Ὡρὴ χειμερὶν· εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαῖνοι, 483
 Τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας Δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἐν δ' ἄρα μέσση λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχέυατο φύλλων·
 Ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν ἀποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
 Ἀγρῷ ἐπ' ἐρχαίῃς, ὧ μὴ πῶδ' αὖ γείτονες ἄλλοι,
 Σπέρμα πυρὸς σῶζων, ἵνα μὴ ποθεν ἄλλοθεν αὖσι· 490
 Ὡς Ὀδυσσεὺς φύλλοισι καλύψατο τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
 Ὑπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ, ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
 Δυσπαρόντος καμάτοιο, Φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

483 ΧΥ. Ἄδραιοις, πλῆθος. ΗΛ. Ἀδρόως, δαψιλῶς.

484 ΕΡ. Ῥύσαδαι, σῶσαι, φυλάττει.

485 ΩΡ. Ἐν τῇ ἔ χειμῶνος ὥρᾳ. ΧΑΛ. Χαλεπῶς ὑπὸ ῥίγῃς ἀγριότητος.

487 ΔΕΚ. Ἐκοιμάτο.

488 ΔΑ. Διάπυρον ξύλον. ΣΠΟ-

Κοίᾳ, σποδῶ.

489 ΕΣ. Ἐπ' ἰσχυρῶν μερῶν.

490 ΣΠΕΡ. Τὸν σπινθῆρα τῆς πυρῆς. ΑΥ. Ἐξάπτοι.

492 ΧΕΥ. Ἐπέβαλεν.

493 ΔΥΣ. Χαλεπὸν πόνον ἐπιφέρει. ΤΟ. ΑΜ. Περισηπάσας.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΑΘΗΝΑ ἱπιδᾶσα ὅσαρ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ Ναυσικάᾳ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἰδῆται
ἐπὶ τῷ ποταμῷ ἀγαγέσθαι, πλύνειν· πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸ γάμον· ἢ ὅτι
τὸ κλειυδὲν ποιεῖ. Ἐπειτα παίζει μετὰ τῶν θειρακταίων· ἀκούσας δὲ αὐτῶν ὁ Ὀδυσ-
σεύς, ἐξυπνίζεται· καὶ διηγεῖται Ναυσικάᾳ, ἰδῆται καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν,
ἐπὶ αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν.

Α Λ Λ Η.

ΝΑΥΣΙΚΑΑ, ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ, ὑπὸ ὀπίρου τραπιῦσα, ἐπὶ τῷ ποταμῷ κλέ-
πτεισι, πλύνουσα τὴν ἰδῆται· μετὰ δὲ τὸ πλύναι, παιδιὰ τις, ὅποια εἰκός, διὰ
σφαίρας ταῖς κούραις γίνεσθαι. Ὀδυσσεύς δὲ, θορύβῳ γινόμενος, διϋπνίδη, καὶ ἰδῆτος
τυχὼν, μέχρι τῆς Ἀθηῶνς ἰεῖ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδιναι τῇ κόρῃ.

Ζήτητα δὲ Ναυσικία κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

ΩΣ ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἰππῶ καμάρῳ δῆμιος· αὐτὰρ Ἀθήνη
 Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τέ·
 Οἱ πρὶν μὲν ποτ' ἕναϊον ἐν εὐρυχώρῳ Ὑπερείῃ,
 Ἀγχεῖ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερλωροέοντων,
 Οἱ σφεας σινέσκυλλο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.
 Ἐνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίητος θεοειδῆς,
 Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ ἐκάς ἀνδρῶν ἀλφεισάων
 Ἀμφὶ ᾗ τεῖχος ἔλασσε πόλιν, καὶ ἐδάματο οἴκους,
 Καὶ τῆς ποιήσε θεῶν, καὶ ἐδάσατ' ἀγέρας.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμῆς αἰδοσθε βεβήκη·
 Ἀλκίνοος δὲ τότε ἦρχε, θεῶν ἀπὸ μῆδεα εἰδώς.
 Τῷ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μηλιώουσι.

2 ΑΡ. Βεβλαμμένῳ· ἦτοι συλληπτικῶς, ὑπὸ μὲν γὰρ τῷ καμάρῳ ἐβέβλαπτο, ὑπὸ δὲ τῷ ἵππῳ ὅσα ἔτι ἢ καὶ ἀντίφρασαι, τὴν ἀγρυπνίαν, ὑπὸν ἔφη· ἢ ἐπὶ τῷ καμάρῳ σικτίον· εἶτα ἀρημένος, ὑπὸ τῷ Ποσειδάων βλαβεῖς, καὶ παρ' θεῖς, ἢ κατεχόμενῳ.

4 ΕΥ. Πλατυχώρῳ, μεγάλη. ΥΠ. Οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ Καμαρίναν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς, ὑπὲρ τὴν ἡμῖν γνωσκομένην ἄλλοι δὲ, ὅτι ἦν νῆσος πρότερον πωλησίον τῷ Κυκλώπων χώρας.

5 ΥΠ. Ὑπερεχόντων τῇ ἡγορήῃ, ὃ ἐστὶ τῶν ἀνδρείων, καὶ διὰ τὸ τοῦ ὑπερβαίνοντος.

6 ΟΙ. Οἱ τινες αὐτῆς. ΣΙ. Ἐκάς, ἡδίκην, ἔβλαπτον.

7 ΑΝ. Ἀνακομίσας, ἀποικίαν μεταλάμειν.

8 ΕΙ. Νῦν, ἀντὶ τῆς ἰδρύσεως. ΣΧΕ. Ἡ τῇ Φαιάκων πόλιν. ΑΛ. Τῶν εὐρετικῶν καὶ ἐπινοητικῶν ἀνδρῶν.

9 ΤΕΙ. Περιέτινε, περιέβαλεν· ἢ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς ἐλαυνόμενης σιδήρου ἢ ἀπὸ τῆς ἐλάσας, ὃ ἐστὶ πῆξαι καὶ σκάνειν. ΕΔ. Κατεσκεύασεν.

10 ΕΔ. Διημοιρήσατο, ἢ ἐμέρισεν.

11 ΚΗ. Θανατηφόρῳ μοίρᾳ. ΑΛ. Εἰς ἄδην.

Βῆ δ' ἵμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κέρη

15

Κοιμᾶτ', ἀθανάτησι Φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,

Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·

Πὰρ δ' οὖν ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἅπο κάλλος ἔχουσαι,

Σπασμοῖν ἐκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο Φαιναί.

Ἦ δ' ἀνέμει ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κέρη·

20

Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

Εἰδομένη κέρη ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,

Ἦ οἱ ὁμηλικὴ μὲν ἔλω, κεχάριστο δὲ θυμῷ·

Τῇ μιν εἰσοιμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ἦ Ναυσικάα, τί νύ σ' ᾧδε μεθήμονα γένεατο μήτηρ;

25

Ἔϊματα μὲν τοι κεῖτ' ἀκηδέα, σιγαλόεντα·

Σοὶ δ' ἰάμος σχεδὸν ἔστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτίκ'·

Ἐννοῶ, πὰρ δ' τοῖσι πῶρ' ἀρχεῖν, οἱ κε σ' ἄγωνται.

Ἐκ γάρ τοι τέτων φάτις ἀνθρώπων ἀναβαίνει

Ἐθλή· χαίρεσιν δὲ πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.

30

Ἀλλ' ἵομεν πλυνέσθαι ἅμ' ἡοὶ Φαινομένηφι,

Καὶ τοι ἐγὼ συνέριδος ἅμ' ἔφομαι, ὅφρα τάχιστα

Ἐπτόνεαι· ἐπεὶ ἔτοι ἔτι δὴ πρὸς παρθένοιο ἔοσταί.

15 ΠΟ. Πολυποίκιλον. Ω. Ἐν ᾧ.

17 ΘΥ. Ἦ Ναυσικάα.

19 ΣΤΑΘ. Τῶν παρασάδων. ΕΚ. Ἐκατέρωθεν. ΕΠ. Ἐπικεκλιμένα ἦσαν.

ΦΑ. Λαμπραί.

20 ΔΕΜ. Στρώματα.

22 ΚΟΥ. Θυγατρί. ΝΑΥ. Ἐν τοῖς καὶ ναυτικῇ ἐργοῖς ἐνδόξω.

23 ΟΜ. Ὀμηλῆς. ΚΕ. Προσηγὴς ἦν, ἐφιλείτο.

25 ΜΕ. Ἀμελῇ, ῥάθυμον.

26 ΑΚ. Μηδὲ μιᾶς φρογίδος ἡξίω.

μίνα, ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόντισα. ΣΙ. Ἀπαλὰ, ποικίλα· τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ ἀντιπίπτει καὶ ἀντιτυπεί· τὰ δὲ ἀπαλὰ ὡς περ σιγῆ καὶ ἡσυχάζει.

28 ΕΝ. Ἐνδύσθαι, ἀμφιπνύσθαι. ΤΑ. Ὡς ἴδως τοιότου ὄντος.

29 ΦΑ. Διαβόητος γενήσῃ.

32 ΣΥΝ. Συνεργός, παρὰ τὴν ἀγαθὴν ἔστιν.

33 ΕΝ. Κοσμήσας, πλύντας, εὐ-
τρεπίζοντας. ΕΣ. Ἔσῃ, γιγῆσῃ.

· Ἦ δὴ

' Ἦδη γάρ σε μνῶν) ἀριστεῖς κατὰ δῆμον
 ' Πάντων Φαιήκων, ὅτι τοι γῆμος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
 ' Ἀλλ' αὔ' ἐπότερνον πατέρω κλυτὸν ἥϊωθι παρὸ
 ' Ἡμιόνες καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσται, ἢ κεν ἄγῃσι
 ' Ζῶγρά τε, καὶ πέπλος, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
 ' Καὶ δέ σοι ὦδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἢ ἐπιδέσιν
 ' Ἐρχέσθ'· πολλὸν γὰρ ἄπο πωλινοὶ εἰσι πόλλος.

' Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰπὼς ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθλῶν
 Οὐλύμπνδ', ὅτι φασὶ θεῶν ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ' Ἐμμελῶν· ἔτ' ἀνέμοισι τινάσσει, ἔτε πότε' ὄμβρω
 Δάει, ἔτε χιῶν ἐπιπίλνα). ἀλλὰ μάλ' αἰθήρη
 Πέπτα) ἀννέφελος, λυκὴ δ' ἐπιδέδρομῳ αἴγλη
 Τῷ ἐνὶ τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἡματα πάντα
 ' Ἐνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ Δία πέφραδε κέρη.

Αὐτίκα δ' ἥως ἤλθεν εὐθρόνος, ἢ μιν ἔχειρε
 Ναυσικάαν εὐπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
 Βῆ δ' ἰέναι Δία δώμαθ', ἵν' ἀγείλειε τοκεῦσι,
 Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.

35 ΟΘ. Οὐ τοπικὸν ἐστὶ νῦν, ἀλλὰ
 θέλει λέγειν, ἐν οἷς καὶ αὐτὸ ὀνομάζει
 τοῖς ἀρίστοις, τυλίσιν, ὅτι εἰ εὐθενής. γρα-
 φεται καὶ, ἢ τοι γένος.

36 ΕΠ. Παρόρμησον.

37 ΕΦ. Παρασκευάσαι. Η. Ἡ τις
 αἰ. ΑΓ. Ἄγοι, φέροι, βασιᾶζοι.

38 ΖΩΣ. Τὰ πρὸς ζῶντι ἐπιτήδεια
 ἐνδύματα. λέγει δὲ χιτῶνας, ἢ ζώνας.

40 ΠΛΥ. Οἱ τόποι, ἐν οἷς πλύνου-
 σιν.

42 ΕΔ. Ἐδρασμα, κτίσμα.

43 ΤΙ. Κινεῖται.

44 ΕΠ. Προσπελάζει, ἐμπίπτει. ΑΙ.
 Ἐνδία.

45 ΠΕΠ. Ἀναπιπέταται, ἀνέωκται.
 ΑΝ. Νεφελῶν χωρὶς. ἢ γὰρ κορυφὴ ἢ τὸ
 Ὀλύμπου ὑπεράνωτος καλεῖται. ὁ δὲ ἄρα-
 νος ἐφ' Ὀμήρου ἀπὸ τῶν νεφελῶν ὥς τὸ
 κατηγερισμένη τόπος, συμανύμους αὐτῇ
 τῇ κατηγερισμένη καλεῖται. ΕΠ. Ἐ-
 πείσιν, ἐπιτρέχει. ΑΙ. Λαμπηδών.

49 ΤΩ. Ἐν τέτρω.

47 ΔΙ. Διήσημανιν.

48 ΕΥ. Θρόνον νῦν τὸ ἀρμάττειον λέ-
 γει τὸ ἥες ἰώας· ἢ γὰρ ἐστὶν ἰδραία ἢ διὰ
 αὐτῇ, ἢ νῦν ἐξημένη.

50 ΑΓ. Ἐπαγείλη, εἰποι.

Ἡ μὲν

Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάτῃ ἦτο, σὺν ἀμφοτέροισι γυναῖξιν,
Ἠλάκατα σρωφῶς· ἀλιπόρφυρα· τῷ δ' θύραζε
Ἐρχομένης ζύμβλητο μὲν κλειτὰς βασιλῆας
Ἐς βελὴν, ἵνα μὲν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.

55

Ἡ γ' μάλ' ἄγχι εἴσσι φίλον πατέρα προσέειπε·
 'Πάππη φίλ', σὺκ' ἂν δῇ μοι ἑφοπλίσεως ἀπήνην

Ἐς πῶς μὲν πλουνέσῃς, τὰ μοι ῥερυπωμῆρα κῆται;

Καὶ δὲ σοι αὐτῷ ἔοικε μὲν πρώτοιςιν ὄντι,
Βυλὰς βυλῶεν καθαρά χροὶ εἶματ' ἔχοντα.

Ἰ Πέντε δέ τοι φίλοι ἔσ' ἐνὶ μεγάροις γεγάασι,

Οἱ δὲ ὀπύοντες, τρεῖς δ' ἡίθεοι θαλέθοντες.

Οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσιν, νεόπλυτα ἑματ' ἔχοντες,

Ἔς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ Φρενὶ πάντα μέμνηται.

Ὡς ἔφατ'· αἶδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι

Πατερὶ Φίλω· ὁ γὰρ πάντα νόσ, καὶ ἀμείβετο μύθω·

‘ Οὐτε τοὶ ἡμιόνων φρονέω, τέκος, ὅτε τεῦ ἄλλα·

ἔρχου· ἀτὰρ τοὶ δμῶες ἐφοπλίωσιν ἀπὸ πύλου

52 ΕΣ. Παρὰ τῇ ἰχάρα· ἰχάρα ὅ
τόπος, ἐφ' οὗ τὸ πῦρ καίει).

53 ΗΛ. Νῦν, τὰ ἱρία. ΣΤΡΩ. Στρί-
ψα, ἐργαζομένη. ΑΛ. Θαλασσοβα-
φῆ. ΘΥ. Ἐξω.

54 ΕΥΜ. ΣΥΝΕΤΥΧΕΙ. ΚΛΕΙ. ΕΥ-
ΔΕΞΕ.

55 BOY. Nūn, τὸν τόπον, ὅπου βυ-
λεύονται.

57 ΠΑΠ. Προσφώνησις Φιλοφρονη-
τική νεωτέρω πρὸς πρεσβύτεροι. ΕΦ.
Παρασκευάσας. ΑΠ. Ἀμαξαν.

63 ΟΠ. Γεγαμηχότες. ΗΙ. Ἄγα-
μοι. ΘΑ. Θάλλοντες, ἀκμάζοντες.

65 ΧΟ. Τὸ συνέδριον, τὸ ἄθροισμα,
διδάσκαλεῖα.

66 ΑΙ. Ἡχύνθη, ἐντραπῆ. ΘΑ.
Θάλλειν καὶ ἀκμάζειν ποιεῖντα. ΕΞ. Ὁ-
νομασί εἰπεῖν.

67 AM. 'Ανταπεκρίνω, ἐξ ἀμοιβῆς
προσπεφύγιστο.

68 ΟΥ. ΟΥΤΕ ΤΙΝΟΣ.

69 ΕΦ. Παρασκευάσθαι.

• Ὑψηλὸν

ὦ Τηλῆν, εὐκυκλον, ὑπερτερὴν δ' ἀρουῖαν.
 ὦς εἰπὼν, δμῶεσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἤπιόντο·
 Οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν εὐτροχον ἡμιονέειν
 Ὀπλεον, ἡμιόνους δ' ὑπαγον, ζευξάν δ' ὑπ' ἀπήνη·
 Κέρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐδῆτα φαινίω,
 Καὶ τῶν μὲν κατέθηκεν εὐξέσω ἐπ' ἀπήνη·
 Μήτηρ δ' ἐν κίσῃ ἐτίθη μύθοισι· ἐδωδὴν,
 Παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθη, ἐν δ' οἶνον ἔχουεν
 Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· (κέρη δ' ἐπέθηκετ' ἀπήνης·)
 Δῶκε δὲ χρυσέην ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,
 Εἴως χυτλώσαστο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
 Ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλέοντα,
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιονοίῳ.
 Αὐτὸ δ' ἄμασιν ἑλάνοντο· φέρον δ' ἐδῆτα, καὶ αὐτὴν,
 Οὐκ οἶον· ἄμα τῇ γε ἔ' ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
 Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖα ῥέον περικαλλέ' ἴκοντο,
 Ἐνθ' ἦται πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
 Καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωνται καθήραι·

70 ΕΓ. Εὐτροχον· κύκλοι γὰρ, οἱ
 τροχοί. ΤΠ. Τῶν ἐπιτιθέμενων πλινθίων
 τῇ ἀμάξῃ, πρὸς τὸ πλείονα βάρη φέ-
 ρειν, ὑψηλοτάτῳ, ὃ καὶ πλινθίων καλεῖ-
 ται· ἢ τῶν ὑπεράνω τῇ ἀμάξῃ τετραγώνων
 ξύλων διχομένων τὸ ἐπιτιθέμενον φορτίον.

71 ΔΜΩ. Θεράπυσιν.

72 ΕΥ. Καλὸς τροχὸς ἔχουεν.

73 ΟΠ. Ἡτοίμαζον, παρυσκεύαζον.
 ΤΠ. Εξήγον.

74 ΦΑ. Οὐ τότε ἔσαν φαινίη. ἐρ-
 ῥύπωλο γδ, ἀλλὰ τὴν τῇ φύσει καθαρὰν.

76 ΚΙΣ. Ἐδισματοδήκη· οὐκ ἀπο-

δοῖν τὸ ἐγκεισθῆναι τι ἐν αὐτῇ.

77 ΕΧ. Ἐνέχειν, ἔβαλεν.

79 ΔΗ. Ἐλαιοδόχον ἀγγεῖον. ΤΓ. Οὐ
 τὸ τῇ φύσει ὕγρον, ἀλλὰ τὸ ὕγροποιον.

80 ΕΙ. Νῦν, ἀντὶ τῆς ὁπώρας. ΧΥΤ.
 Λεσαμένη ἀλείψαντο· χύτλη γὰρ, τὴν
 μετ' ὕδατος ἔλαιον.

82 ΚΑ. Ὑπόφος, ἤχθ.

83 ΑΜ. Ἀπλήρωτον. ΤΑ. Συνεχῶς
 ἐφέροντο.

84 ΚΙ. Ἐπορεύοντο.

86 ΕΠ. Συνεχεῖς, καὶ αἰεὶ ῥέοντες.

87 ΡΥ. Ῥυπαρά.

Ἐνθ'

70 Ἐνθ' αἶγ' ἡμιόνως μὲν ὑπεκπροέλευσας ἀπήνης,

Καὶ τὲς μὲν σεῦαν ποταμὸν πέρα διήεντα,

Τρώγειν ἄγρωσιν μελιθεά· τὰ δ' ἀπ' ἀπήνης

Εἴματα χερσὶν ἔλοντο, καὶ εἰσφόρεον μέλαν ὕδωρ·

Στείβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἐρίδα προσφέρουσι.

75 Αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, κάθ' ἡράν τε ρύπα πάντα,

Ἐξέης πᾶσι πᾶσι θοῶς θῖν' ἄλως, ἤχι μάλιστα

Λαίγλας ποτὶ χέρσιν ἀποπλύνεσκε θάλασσα.

Αἱ δ', ἰοεσάμεναι, καὶ χερσάμεναι λίπ' ἐλαίῳ,

Δῆπνον ἔπειθ' εἰλοντο παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο·

80 Εἴματα δ' ἡελίοιο μύθον τερομήναι αὐγῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ σίτε τάρφθεν δμωαί τε, καὶ αὐτῇ,

Σφαίρῃ τὰ τ' ἄρ' ἔπαυζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλῶσαι·

Τῇσι δὲ Ναυσικάα Λακώλενος ἤρχετο μολπῆς·

Οἷη δ' Ἀρτεμις εἴσι κατ' ἔρεος ἰοχέαιρα,

85 Ἡ κατὰ Τηϋζετον περὶμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,

Τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείῃς ἐλάφοισι,

Τῇ δὲ θ' ἄμα Νύμφαι, καὶ Διὸς Αἰγυόχοιο,

88 ΥΠ. Ἡ μὲν ὑπὸ, τὴν ὑπόζευξιν

θηλοῖ. καὶ ἡ ἐκ, τὴν ἐκλυσιν ἢ ὑποζυ-

γίων. ἡ δὲ περὶ, τὰ περὶ τ' ὠκείας.

89 ΣΕΥ. Ἐδίωξαν. ΔΙ. Δίνας καὶ

πυροφάας ἔχοντα.

90 ΑΓ. Εἶδος βοτάνης, ὅπερ ἐστὶ πόα

χρηστώδης.

92 ΣΤΕΙ. Ἐπάτην. ΒΟ. Τοῖς ὀρέ-

μασι. ΠΡΟ. Προβάλλουσαι.

93 ΡΥ. Τὸν ρύπον.

94 ΠΕ. Ἐξέτειναν.

95 ΛΑ. Τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ τὰς

μικρὰς ψήφους. ΧΕΡ. Τὴν γῆν. ΑΠ.

Ἐνοι, Ἀποπτύεσκε. Ἀπέρριπτεν.

96 ΛΟ. Λεσάμεναι. ΧΡΙΣ. Ἀλη-

ψάμεναι. ΔΙ. Διπαρῶς.

97 ΔΕΠΙ. Ἀγίστον. ΟΧ. Τοῖς χεί-

λοισι τ' ποταμῶ.

98 ΤΕΡ. Ξηρανθῆναι.

99 ΤΑΡ. Ἐκορέθησαν.

102 ΕΙ. Πορεύεται, ἢ ἔρχεται. ΙΟ.

Ἰοῖς τερπομένη.

103 ΤΗ. Ὁρῶ τ' Λακωνικῆς. ΠΕ.

Ἐψηλόν. ΕΡ. Ὁρῶ τ' Ἀρκαδίας, καὶ

ποταμός· εἶδα δ' Ἐρυμάντιος κάπρου·

ἐν τέτοις δ' ἴσως ἐγένετο.

104 ΩΚ. Ὠκείαις, ταχείαις.

Ἀγρονόμοι

Ἀχρονόμοι παῖδες· γέγηθε δὲ τε φρένα Λητῶ·
 Πασίαν δ' ὕπερ ἤγε κάρη ἔχθ' ἠδὲ μέτωπα,
 ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πᾶλε), καλαὶ δὲ τε παῖσσι·
 ὦς ἤγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένοι ἀδμή·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλε πάλιν οἰκόνδε νέεσθ',
 Ζεῦξας ἡμιόνους, πύξασαί τε εἴματα καλὰ,
 ἔνθ' αὐτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 ὦς Ὀδυσσεὺς ἔγροιο, ἴδοι τ' εὐώπιδά κέρην,
 ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσασθαι.
 Σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασιλεία·
 Ἀμφιπόλῃ μὲν ἄμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνη·
 Αἰ δ' ἔπειτα μακρὸν αὖσαν ὁ δ' ἔγρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐξομβρος δ' ὠρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ὦ μοι ἐγὼ, τίαν αὐτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;
 ἥ ῥ' οἶγ' ὕβρις αἰ τε καὶ ἄγχοι, ἐδὲ δίκαιοι;
 ἥ ἐ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής;
 ὦς με κεράων ἀμφήλυθε θῆλυς αὐτῇ
 Νυμφάων, αἷ ἔχσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
 Καὶ πηγάς ποταμῶν, καὶ πείσεια ποιήεντα·
 ἥ νύ περ ἀνθρώπων εἰμὶ χεῖρον αὐθέντων;
 Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πενήτησιν, ἠδὲ ἰδωμαι.

106 ΑΓ. Αἰ ἐπὶ τ' ἀγρῶν ἐμόμεναι,
 καὶ ἄγρην ἐμμεσαι.

108 ΑΡ. Μεγάλως καὶ γνωστὴ καὶ φο-
 βερὰ.

109 ΑΔΜ. Ἀδάμαστος, ἀγαμῶ.

111 ΠΤΥ. Διπλώσασα, ἢ διπλω-
 θῆναι ποιήσασα.

113 ΕΓ. Ἐξανισαίη. ΕΥ. Εὐόφθαλ-
 μοι· ὅπως γὰρ οἱ ὀφθαλμοί.

116 ΔΙ. Τῇ τ' ὕδατων συστροφῇ.

117 ΑΥ. Ἐδόθησαν.

121 ΘΕ. Θεοιδής, θεοῖς ὅμοιος· ἢ
 θεοιδής, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεοῦ ἔχων
 αὐδὴν.

122 ΑΥ. Νῦν, ἢ φωνή.

124 ΠΕΙ. Τὸς δι' ἄγρην τόπων· πα-
 ρὰ τὸ πείσαι, ὁ ἐστὶ ποτίσαι.

125 ΑΥ. Εὐφώνων, ἐνάξων φωνῇ
 χρωμένων.

Ἄλ·

- Ὡς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύστετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσσε χειρὶ παχείῃ
 Φύλλων, ὥς ῥύσαστο πῶε χροὶ μῆδ' αἰ φωτός.
 Βῆ δ' ἱμλῦ, ὥςτε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεπιθώς,
 Ὅς εἶσ' ὑόμλῃ καὶ ἀήμλῃ· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 Δάμει· αὐτὰρ ὁ βῶσιν ἐπέρχετο, ἣ ὀέσσιν,
 Ἦε μετ' ἀγροτέρας ἐλάφας· κέλεται δὲ ἐργαστῆρ,
 Μήλων περιήσονται καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν
 Ὡς Ὀδυσσεύς κέρησιν εὐπλοκάμοισιν ἔμελλε
 Μίξασθαι, γυμνός περ ἐών· χρεὼν γὰρ ἵκανε.
 Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἄλμῃ·
 Τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας πρὸς χάσας·
 Οἷα δ' Ἀλκινόος θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
 Θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέ οἱ εἴλετο γυῖων·
 Στῇ δ' ἀνταχομένη· ὁ δὲ μερμήριζεν Ὀδυσσεύς,
 Ἥ γένων λίσσοιο λαβῶν, εὐώπιδα κέρηλυ,
 Ἥ αὐτὸς ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι
 Λίσσοιτ', εἰ δείξει πόλιν, εἰ εἴματα δόϊη.
 Ὡς ἄρα οἱ φρονέοντι δόασατο κέρδιον εἶναι
 Λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μελιχίοισι,

- 127 ΤΠ. Ὑπεξῆλθεν.
 128 ΠΤΟΡ. Κλάδον, βλαστόν.
 129 ΡΥΣ. Καλύφοι, σκεπάσοι.
 ΜΗ. Νῦν, τὰ αἰδέσιμα μέρη, τὰ αἰ-
 δοῖα.
 130 ΒΗ. Ὀρμησε δὲ ἀπείναι. ΟΡ.
 Ὀρεσι τρεφόμενος.
 131 ΤΟ. Βρεχόμενος. ΑΗ. Ὑπὸ ἀ-
 γέμῃ καταπνεύμενος.
 132 ΔΑΙ. Καί, στυρὶ ὁμοίως ἔχει.
 ΕΠ. Μετέρχετο.
 134 ΠΕΙ. Πείραν λατφόμενον.

- 135 ΕΥ. Εὐκόσμοις, ἀπὸ μέρους, τὰ
 πᾶν καλοῖς.
 137 ΚΕ. Κακῶς ἀθικείμενος.
 138 ΤΡΕ. Φοβεθείσαι ἔφυγον. ΠΡΟ.
 Προδεδλημένας.
 140 ΔΕ. Φόβον. ΕΙ. Ἀφείλετο.
 141 ΑΝ. Νῦν, ἐξαναγίας ἀναχο-
 μένη, καὶ μένισα.
 142 ΔΙΣ. Παρακαλοῖη.
 143 ΑΤ. Οὕτως, ὥς ἔχει. ΑΠ. Ἐκ
 ἀγαστήματος.
 145 ΔΟ. Ἐδίδε.

Μή οἱ γῆνα λαβόντι χολώσαιο Φρένα κέρη.

Αὐτίκα μελίχιον ἔ κερδαλέον φάτο μῦθον·

‘ Γυνῆμά σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἢ βροτὸς ἐσσί·

‘ Εἰ μὲν τις θεὸς ἐσσί, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,

150

‘ Ἀρτέμιδι σε ἔγωγε, Διὸς κέρη μεγάλοιο,

‘ Εἰδός τε, μέγας δὲ τε, Φυὴν τ’, ἀγχιστὰ εἴσκω·

‘ Εἰ δὲ τις ἐσσί βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,

‘ Τελσμάκαρες μὲν σὶ γε πατὴρ ἔ πότνια μήτηρ,

‘ Τελσμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πᾶ σφίσι θυμὸς

155

‘ Αἰὲν εὐφροσύνησιν ἰαίνει), εἵνεκα σέο,

‘ Λυσσόντων τοιόνδε θάλας χορὸν εἰσιχνεῦσαν.

‘ Κεῖν^Θ δ’ αὖ περὶ κῆρ μακάρτατος ἔρχομαι ἄλλων,

‘ Ὅς κέ σ’ ἐέδνοισι βρίσας οἰκόνδ’ ἀράγη).

‘ Οὐ γάρ πω τοῖστον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,

160

‘ Οὐτ’ ἀνδρ’, ἔτε γυναῖκα· σέβας μ’ ἔχῃ εἰσπρόωντα.

‘ Δήλω δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος ὤρξῃ βαμῶ

‘ Φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·

‘ (Ἦλθον γὰρ καὶ κῆσε, πολὺς δέ μοι ἔαπετο λαὸς

‘ Τὴν ὁδὸν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδ’ ἔσεσθαι)

165

‘ Ὡς δ’ αὐτὼς καὶ κείνο ἰδὼν, ἐτεθήπεα θυμῶ

147 ΧΟ. Ὀργισθεῖν.

148 ΚΕΡ. Συνιτόν.

149 ΓΟΥ. Ἰκετεύω. ΑΝ. Βασιλὶς, δέσποινα.

156 ΕΥ. Θυμηδαῖς. ΙΑΙ. Χαίρει, τέττι.

157 ΔΕΥ. Βλεπόντων. ΘΑ. Βλάσημα. ΕΙΣ. Εἰσερχομένην, πορευομένην.

159 ΕΕΔ. Τοῖς πρὸ γάμου δώροις, μνήστροις. ΒΡΙ. Βαρήσας· Βρίξω γὰρ, τὸ

κοιμῶμαι ἐς.

163 ΦΟΙ. Τὸν ἀνατεθέντα λέγει φοῖνικα τῇ Λητοῖ, ἣ ἰφαισμένη ἀπὸ κήσεν. ΕΡ. Τὸ εὐδαλὲς δένδρον. ΑΝ. Αὐξανόμενον.

164 ΗΛ. Πιθανῶς ἐμφαίνει τινὰ τ’ ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ φορτηγὸς, ἢ κωπηλάτης εἶναι δοξῇ.

165 ΕΣ. Γενήσεσθαι.

166 ΕΤ. Ἐξεπλάγη.

‘ Δὴν

Ἰὼν· ἐπεὶ ἔγω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·

Ἰὼς σέ, γύναι, ἄραμαί τε, τέθηπά τε, δέιδιά τ' αἰνῶς

Γένων ἄψαομαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἰκάνει.

Χθιζὸς ἐεικοστῷ Φύγον ἡματι οἶνοπα πόντον·

170

Τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρῃ κραιπνῇ τε θύελλαι

Νήσθ' ἀπ' Ὠρυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,

Ὅφρ' ἔτι πρὶ καὶ τῇδε πάθω κακόν· ἔ γδ' οἶω

Πάυσεθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέεσι πάροισιν.

Ἀλλὰ, ἄναος, ἐλέαιρε, σέ γδ' κακὰ πολλὰ μογήσας

175

Ἐς πρῶτῳ ἰκόμην· τί δ' ἄλλων ἔτινα οἶδα

Ἀνθρώπων, οἳ τιῦδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.

Ἄστυ δέ μοι δείξον, δὸς δέ ράκος ἀμφιβαλέεσθαι,

Εἴτι πρὶ εἴλυμα ἀπείρων ἔχεις ἐνθάδ' ἰῶσα.

Σοὶ δέ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾶς,

180

Ἄνδρα τε καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὁπάσειαν

Ἐσθλὴν· ἔ μὲν γδ' τῷ γέ κρείσσει καὶ ἄρειον,

Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχῃτον

Ἀνὴρ ἡδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσιν,

Χάρματα δ' εὐμενέεσσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.

185

Τόν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ἦνδα·

Ἐσὴν, ἐπεὶ ἔτε κακῷ, ἔτ' ἄφρονι φῶτι ἔοικας,

167 ΔΟ. Δένδρον.

168 ΑΓ. Θανμάζω. ΤΕ. Κατα-
πέπληγμα.171 ΦΟ. Ἐφερεν. ΚΡ. Ταχεῖαι,
ἢ ὀξεῖαι. ΘΥ. Αἱ συστροφῇ τ' ἀνέμων.

176 ΙΚ. Ἰκέτευσα, ἀφικόμην.

179 ΕΙ. Ἐνέλημα, κάλυμμα, πε-
ρίβλημα. ΣΠΕΙ. Ἰματίων.180 ΣΟΙ. Συνείως ὁ Ὀδυσσεὺς ταῦ-
τα συνεύχεται, ἃ μόνον διὰ φροντίδος

οἴεται εἶναι.

181 ΟΜ. Γησίαν φίλιαν. ΟΠ.
Παράχῳσιν.

182 ΑΡ. Κρεῖττον, βέλτιον.

183 ΟΜ. Τὰ αὐτὰ βελευόμενοι.

185 ΧΑΡ. Χαρά. ΕΥ. Τοῖς φί-
λοις, τοῖς εὐμενῶς ἀσκειμένοις, καὶ εὐνοῦ-
σιν. ΕΚ. Τῆς πρὸς ἀλλήλους εὐνοίας αἰ-
δάνοντα καὶ ἀπελαύνειν.

- ' Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπῳ ἀνθρώποισιν,
 ' Ἐδλοῖς, ἡδὲ κακῶσιν, ὅπως ἐθέλησιν, ἐκάσῳ.
 ' Καὶ παρὶ παῖδ' ἔδωκε, σὲ δὲ χρή πετλάμην ἔμψης. 190
 ' Νῦν δέ, ἐπεὶ ἡμετέρῳ τε πόλιν καὶ γαῖαν ἰκάνεις,
 ' Οὐτ' ἄν ἐοῦτος δόησας, ἔτε τεῦ ἄλλῃ,
 ' Ὡν ἐπέοιχ' ἰκέτῳ Τελαπείριον ἀντιάσαντα.
 ' Ἄστυ δέ τοι δαίξω, ἐρέω δέ τοι ἔνομα λαῶν.
 ' Φαίηκες μὲν τήνδ' ἐπὶ πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν 195
 ' Εἰμὶ δ' ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορ' Ἀλκινόοιο,
 ' Τῶ δ' ἐκ Φαίηκων ἔχετα κάρτος τε, βίη τε.
 ' Ἡ ρὰ, καὶ ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι κέλευσε.
 ' Στήτε μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδῆσαι;
 ' Ἡ μή τις ἱνὰ δυσμυμέων φάσθ' ἔμμενα ἀνδρῶν; 200
 ' Οὐκ ἔσθ' ἔπος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, ἐδὲ γένηται,
 ' Ὅς κεν Φαίηκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκη,)
 ' Διήϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
 ' Οἰκέομαι δέ, ἀπάνευθε, πολυκλύς, ἐνὶ πόντῳ,
 ' Ἐχᾶτοι, ἐδὲ τις ἄμμι βροτῶν ὀπιμίσγῃ ἄλλος. 205
 ' Ἀλλ' ὅδε τις δύσῃν' ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνει,
 ' Τὸν νῦν χρή κομέειν· πρὸς γὰρ Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 ' Ξεῖνοί τε, πῶχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.

188 ΝΕ. Ἀπονέμει, ἀφορίζει.

189 ΕΣ. Δύναται καὶ οἷς ἀναμίνυσσι τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, πρὸς ἀξίαν ἐκάσῳ νέμει τὰ κακὰ, καὶ τὰ ἀγαθὰ.

191 ΙΚ. Παραγίγονας.

192 ΔΕΥ. Ἐνδεὲς ἔστι.

193 ΤΑ. Τὸν παρὶ ῥῶθεν ἐληλυθότα· ἢ τὴν ταλαίπωρον.

200 ΦΑΣ. Ὑπολαμβάνετε.

201 ΔΙ. Ζῶν ἐρρωμένος καὶ ἱμαῖδος

μετέχων· τὴν γὰρ ζῶν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὴν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία· ὅθεν καὶ αἰσθαντες, οἱ νεκροὶ, λιθαῖδος μὴ μετέχοντες.

207 ΚΟ. Τημελεῖν. ΔΙ. Ὑπὸ γὰρ Διὸς ἐποπτεύοντα καὶ ξεῖνοι καὶ πτωχοί.

208 ΟΛ. Ὀλίγη μὲν τῶ διδοί, φίλη ἢ τῶ λαμβάνοντι· ἢ γὰρ ἔνδεα, καὶ τὴν ὀλίγον φίλοι ἡγεῖται.

· Ἀλλὰ

‘ Ἀλλὰ δότ’, ἀμφίπολοι, ξείνω βρώσιν τε, πόσιν τε·

‘ Λέσσετε δ’ ἐν ποταμῷ, ὅθ’ ὅπῃ σκέπας ἔς’ ἀνέμοιο.

210

‘ Ὡς ἔφαθ’· αἱ δ’ ἔσαν τε καὶ ἀλλήλησι κέλευσαν·

Κάδδ’ ἄρ’ Ὀδυσῆ’ εἶσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε

Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·

Πὰρ δ’ ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ’, ἔθηκαν·

Δῶκαν δὲ χρυσῆν ἐν ληκύθῳ ὕγρον ἔλαιον,

215

Ἦνωγον δ’ ἄρα μιν λέσσαι ποταμοῖο ῥοῇσι.

Δὴ ῥα τότε ἀμφίπολοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·

‘ Ἀμφίπολοι, σῆθ’ ἔτω ἀπόπροθεν, ὅφρ’ ἐγὼ αὐτὸς

‘ Ἀλμην ὥμοισιν ἀπολέσσωμαι, ἀμφὶ δ’ ἐλαίῳ

‘ Χείροισμα’ ἢ γὰρ δὴρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή·

220

‘ Ἀντὶν δ’ οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ

‘ Γυμναῶν, κέρησιν εὐπλοκάμοισι μετελθὼν.

‘ Ὡς ἔφαθ’· αἱ δ’ ἀπάνδρην ἴσων, εἶπον δ’ ἄρα κέρη.

Αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χροά νίξετο δῖος Ὀδυσσεύς

‘ Ἀλμην, ἢ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἀμπεχεν ὤμους·

225

Ἐκ κεφαλῆς δ’ ἔσμηχεν ἀλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσατο καὶ λίπ’ ἀλειψεν,

Ἀμφὶ δὲ εἵματ’ ἔσταθ’, ἃ οἱ πόρε παρθένῳ ἀδμής·

Τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,

210 ΣΚΕ. Σκέπανον.

216 ΗΝ. Ἐκέλευον. ΡΟ. Ρεύμασι, ρειδρῶσι.

218 ΑΠ. Πόρρωθεν.

221 ΛΟ. Λέσσομαι. ΑΙ. Αἰδέομαι, αἰχύνομαι.

222 ΜΕ. Ἀντὶ τῷ ἀπείλῳ.

224 ΝΙ. Ἀπείπλυτο.

225 ΑΜ. Περιῖχεν.

226 ΕΣ. Ἐκάδαγεν. ΧΝ. Τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης· ἢ τὴν ἀκαδασίαν.

227 ΛΟ. Ἀπείλούσατο, ἀπείπλυεν. ΑΙ. Λιπαρῶ, ἢ λιπαντικῶ ἐλαίῳ ἠλείψατο.

228 ΕΣ. Ἐνδύσατο.

Μέζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καθδὲ κάρητος

230

Οὐλας ἦκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἀνθ' ὁμοίας.

Ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περικεῖται ἀργύρῳ ἀνὴρ

Ἰδρις, ὃν Ἡφαιστος δέδασεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη

Τέχνῳ παντοίῳ, χαρίεντα δ' ἔργα τελείῃ·

Ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις·

235

Ἐξέτ' ἐπειτ', ἀπάνευθε κιῶν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,

Κάλλει καὶ χάρισι σίλῳ· θηῖτο δ' ἔκρη·

Δή ῥα τότε ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοισι μετηύδα·

Κλυτὲ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὅφρα τι εἴπω·

Ὅ πάντων ἀέκλῃ θεῶν, οἱ ὄλυμπῳ ἔχουσιν,

240

Φαιήκεας ὅδ' ἀνὴρ Ἰπμιόσγε' ἀντιθεοῖσι.

Πρόθεν μὲν γὰρ δὴ μοι ἀεικέλιον δόατ' εἶναι,

Νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοῖ ἔρανόν εὐρὺν ἔχουσιν.

Αἱ γὰρ ἐμοὶ πόισδε πόσις κεκλημηδύς ἐῖη

Ἐνθάδε ναετῶν, καὶ οἱ ἄδοι αὐτόθι μίμνεν.

245

Ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσιν τε, πόσιν τε.

Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τ' μάλα μὲν κλύον, ἡδὲ πείθοντο,

Πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ θέσαν βρῶσιν τε, πόσιν τε.

Ἦτοι ὁ πῖνε καὶ ἦδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς

Ἀρπαλέως· δηρὸν γὰρ ἐδήτύθηεν ἅπας.

250

Αὐτὰρ Ναυσικαὰ λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·

230 ΠΑ. Παχύτερον. ΚΑ. Τῆς κε-
φαλῆς.

231 ΟΥ. Συνεγραμμένας. ΗΚ. Ἀπὸ
θ', ἐποίησεν.

232 ΠΕ. Περιβάλλει.

233 ΙΔ. Ἐπισήμων, τεχνίτης. ΔΕ.
Εδίδαξεν.

234 ΧΑ. Ἐπέρασεν, καλῶς. ΤΕ.

Ποιῖ, κατασκευάζει.

237 ΘΗ. Ἐθαύμασεν.

242 ΑΕΙ. Εὐτελὲς καὶ φαῦλος. ΔΘΑ.
Ἐδοκεῖ, ἐφαίνετο.

245 ΑΔ. Ἀρέσκοι.

250 ΑΡ. Ἀρπακτικῶς.

257 ΕΙΔ. Γνώσας, μαθήσειδαι.

Εἴματ' ἄρα πύξασα τίη καλῆς ἐπ' ἀπήνης,

Ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἀν' δ' ἔβη αὐτῇ·

ᾧ τρωεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

ᾧ Ὀρσεο δὴ νῦν, ξέεινε, πόλινδ' ἱμῶ, ὅφρα σε πέμψω 255

ᾧ Πατρὸς ἐμῆ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σε φημί

ᾧ Πάντων Φαιήκων εἰδῆσέ μιν, ὅσοι ἄριστοι.

ᾧ Ἀλλὰ μάλ' ὦδ' ἔρδειν, (δοκέεις δέ μοι εἶναι ἀπινύσκειν,)

ᾧ Ὄφρ' ἂν μὲν κ' ἀγρὸς ἰομῶ καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,

ᾧ Τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους καὶ ἁμαζαν, 260

ᾧ Καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·

ᾧ Αὐτὰρ ἐπὴν πόλινδ' ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος

ᾧ Ὑψηλὸς, καλὸς ἦ λιμὴν ἐκάτερθε πόλινδ',

ᾧ Λεπὴν δ' εἰσίδμεν· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι

ᾧ Εἰρύα· πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐστιν ἐκάστω· 265

ᾧ Ἐνθα δέ τε σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσειδῆιον ἀμφίς,

ᾧ Ρυτῆσιν λάεσσιν καταρρυχέας· δῆρα νῆα.

ᾧ Ἐνθα ἦ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγχεσσι,

ᾧ Πείσματα, καὶ σπείρας καὶ δόρυ· ἔχουσιν ἐρετμά.

ᾧ Οὐ γὰρ Φαιήκεσσιν μέλει βίος, εἴδ' ἔφαρ' ἔπειτα, 270

ᾧ Ἀλλ' ἴσοι καὶ ἐρετμά νεῶν, καὶ νῆες εἴσονται,

258 ΑΠ. Ἀσύνετος εἶναι.

261 ΕΡ. Ἔνιοι, ἔρχεσθαι.

262 ΕΠ. Ἐπιβῶμεν, εἰσελθόμεν.

ΠΥΡ. Νῦν, τὸ τεῖχος.

264 ΕΙ. Εἰσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι· κατὰ μεταπλάσμον τὸ ἰσθμὸν λέγει.

265 ΕΙ. Εἰλκυσμέναι εἰσίν. ΕΠ. Ἐποίκιον, σκῆπη, νεώριον, ἢ σκάφος· παρὰ τὸ ἴσιον. λέγει δὲ, ὅτι ὑπὸ τοῦ πλοῦτος τῶν νεῶν νεωολκυσμένων τῶν ἐστὶν ἡ εἰσοδος.

266 ΠΟ. Τῷ Ποσειδῶνι καθιερωμένην τέμενος.

267 ΡΥ. Τοῖς εἰλκυσμένοις, ἐκ δὲ τέτε μεγάλοις. ΚΑ. Καταρρυγμένοις.

268 ΟΠ. Τὰ τοῦ νεῶν χοιρία. ΑΔ. Διὰ φροτῆδος ἔχουσι, καὶ ἐπιμαλίας ἀξιοῦσι.

269 ΠΕΙ. Τὰ ἀπόβια χοιρία, παρὰ τὸ πείδεσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. ΣΠΕΙ. Νῦν, τὸς μεγάλους κάλως, δι' ὧν ἔλκονται αἱ νῆες· παρὰ τὸ σπειρῆσαι. ΑΠΟ. Τὸν πλοῖον περιέχουσι.

270 ΦΑ. Βιλοθήκη.

alii σπείρας.

M 4

Ἡσιν

- ' Ἡσιν ἀγαλλόμενοι πολὴν περόωσι θάλασσαν
 ' Τῶν ἀλεείνω Φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
 ' Μαμεύη· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον.
 ' Καὶ νύ τις ὦδ' εἶπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας, 275
 ' Τίς δ' ὅδε Ναυσικάα ἔπε' καλός τε, μέγας τε
 ' Ξείνος; πῶς δέ μιν εὔρε; πόσις νύ τι ἔσσε' αὐτῇ;
 ' Ἡ τινά περ πλάγχθοντα κημίσσατο ἥς διπλὸ νῆος,
 ' Ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ ἔτινες ἐγγάζεν εἰσὶν.
 ' Ἡ τις οἱ εὐχαμνὴ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν, 280
 ' Οὐράνοθεν κατὰ βάας; ἔξ' δέ μιν ἤματα πάντα.
 ' Βέλτερον, εἴ κ' αὐτῇ περ ἐποικομνὴ πόσιν εὔρεν
 ' Ἀλλοθεν· ἦ γὰρ τῶσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
 ' Φαίηκας, τοί μιν μνάται πολέες τε καὶ ἐοθλοί,
 ' Ὡς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνειδέα πάντα γένοιτο· 285
 ' Καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις ποταῦτά γε ῥέζοι,
 ' Ἡ τ' ἀέκῃσι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
 ' Ἀνδράσι μίσση', πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν.
 ' Ξεῖνε, σὺ δ' ὦδ' ἐμέθεν ζυγίῃ ἔπες, ὄφρα τάχιστα
 ' Πομπῆς καὶ νόστοιο τύχης ὥρ' αὖ πατρὸς ἐμείο· 290
 ' Δῆμον ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθλῶν ἄγχι κελεύθῃ,
 ' Αἰγείρων· ἐν ᾗ κρήνη νάψ, ἀμφὶ δὲ λειμῶν·

272 ΑΓ. Χαίροντες.

273 ΑΔ. Φυλάττομαι. ΑΔ. Σκλη-
ραν, χαλεπήν.274 ΜΩ. Λοιδορήση, μέμψηται,
ψίξῃ.275 ΚΑ. Φαυλότερος, χείρων. ΑΝ.
Συρτυχών.

276 ΕΠ. Ἀπολυθεῖ.

278 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἡξίωσεν.

279 ΤΗ. Τῶν ἀπὸ τ' πάρος ἡπαίρει,
ἢ ξένων.

280 ΠΟ. Πόλυευκτος.

285 ΕΡ. Ἐρεῖσι, λέξουσιν.

288 ΑΜ. Τὸν ἐκ τ' Φαιερῶ.

290 ΤΤ. Ἐπιτύχης.

291 ΔΗ. Εὐρήσομεν.

292 ΝΑ. Ρεῖσι.

* Ἐνθα

'Ενθα δὲ πατὴρ ἐμὲ τέμνω, τεταλῆα τ' ἀλῶν,
 Τόσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσον τε γέγωνε βοήσας
 'Ενθα καθεζόμενος μέναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς 295
 'Ἀστυδὲ ἐλθωμῶ, ἔϊκόμεθα δώματα πατρός.
 Αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπη ποτὶ δώματ' ἀφίχθαι,
 Καὶ τότε Φαίηκων ἴμῳ ἐς πόλιν, ἧδ' ἐρέεσθαι
 Δώματα πατρός ἐμῷ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 'Ρᾶα δ' ὀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἠγήσαιο 300
 'Νήπιος· ἔ μιν γάρ τι εἰκότα τοῖσι τέτυκ'
 Δώματα Φαίηκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
 'Ἡρώς· ἀλλ' ὅπότ' ἂν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλῇ,
 'Ὀκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὅφρ' ἂν ἵκηαι
 'Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἦσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ, 305
 'Ἠλάκατα εἰρωφῶς· ἀλιπὸρφυρα, θῡμῶμα ἰδέσθαι,
 'Κίονι κεκλιμένη, δμῶαί δὲ οἱ εἶατ' ὅπαθεν.
 'Ενθα δὲ πατὴρ ἐμῷ θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,
 'Τῷ ὅγε οἰνοποτάζῃ ἐφ' ἡμῶν, ἀθάνατος ὤς.
 'Τὸν ὄξαιμεν φάμνος, μητρὸς ποτὶ γένεσι χεῖρας 310
 'Βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἡμᾶρ ἴδῃαι
 'Χαίρων, καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐοσί.

293 ΤΕ. Θάλλουσα, καὶ πλήθουσα φυτοῖς. ΑΔ. Ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήθειται· τῆς δειδροφόρου γῆς.

297 ΕΛ. Ἐλπίζη, νομίζει. ΑΦ. Ἐλθεῖν, παραγενέσθαι.

298 ΕΡ. Ἐρωτᾶν· ἀντὶ τοῦ ἐρώτησον.

300 ΑΡ. Εὐδὴλα, πάνυ φανερά.

303 ΚΕ. Κρύψωσι, περιέχουσι, χωρῆσωσιν.

304 ΔΙ. Διελθεῖν· ἀντὶ τοῦ διέλθε.

305 ΗΣ. Κάθη). ΑΥ. Ἐν τῇ καταπεφωτισμένῃ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ.

307 ΚΕ. Ἐπαναπαυμένη.

308 ΠΟ. Περιέχει) τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισθαι.

309 ΟΙ. Εὐωχεῖται· ΕΦ. Ἐπικαθήμεν·.

310 ΠΑ. Παρελθόν. ΜΗ. Ἦτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα προκρίκει, ἢ, ἐπεὶ φρονιμωτάτη παραδίδοται· καὶ ἄλλως δὲ φιλοκτίρμον, τὸ θῆλυ.

· Εἰ

‘ Εἴ κέν τοι κείνη γὰρ φίλα φρονέησ’ ἐνὶ θυμῷ,
 ‘ Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλος τ’ ἰδέειν, ἔῃ κέαδαι
 ‘ Οἶκον εὐκτίμῳ καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.

‘ Ὡς ἄρα φωνήσας ἵμασεν μᾶστι γαυρήν
 ‘ Ἡμιόνως· αἱ δ’ ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
 Αἱ δ’ εὖ μὲν τρώων, εὖ δὲ πᾶσιοντο πόδες·
 ‘ Ἡ δὲ μάλ’ ἠνιόχευεν, ὅπως ἄμ’ ἐπείατο περὶ,
 ‘ Ἀμφίπολοί τ’, Ὀδυσσεύς τε· νόῳ δ’ ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.
 Δύσετό δ’ ἥελιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
 ‘ Ἴρὸν Ἀθηνᾶης, ἵν’ ἄρ’ ἔξετο δῖος Ὀδυσσεύς·
 Αὐτίκ’ ἔπειτ’ ἤετο Διὸς κέρη μέγαλοιο·

‘ Κλυθὲ μοι, Αἰγίοχοιο Διὸς τέκος ἀνδρῶν,
 ‘ Νῦν δὴ πέρ μευ ἄκυσον, ἐπεὶ πάρος ἔποτ’ ἄκυσας
 ‘ Ραιομήδης, ὅτε μ’ ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
 ‘ Δός μ’ ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἡδ’ ἐλεεινόν.

‘ Ὡς ἔφατ’ εὐχόμενος, ὅ δ’ ἐκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
 Αὐτῷ δ’ ἔπω φαίνεται ἐναντίον· αἶδετο γάρ ῥα
 Πατροκασιγμητὸν ὃ δ’ Ἰππίζαφελῶς μῦθέαενεν
 ‘ Ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ, πάρος ἦν γαῖαν ἱκέαδαι.

313 ΦΙ. Φιλοφρονεῖν βέλαιοτο.

318 ΤΡΩ. Ἐτρεχον. ΠΑΙΣ. Διέ-
 ραινον· πῶς γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα
 δῆμα, ὃ δέεται λαβαίνονταν. πῶς-
 σιδαί γὰρ, τὸ βάδην λαβαίνειν· καὶ
 πλῆγμα, τὸ διάστημα τῶν ποδῶν.

319 ΜΑ. Νῦν, ἐπιστημόνως. ΕΠ.
 Ἀκολουθήσαν.

320 ΝΟ. Τεχνικῶς ἤλαυνεν.

321 ΔΥ. Νῦν, πρὸς δυσμαῖς ἀπέ-
 κλινεν· ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης εἰσέρχεται

Ὀδυσσεύς, παρὲ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ κατε-
 χέει.

326 ΡΑΙ. Φθειρομένως. ΕΡ. Ἐφθι-
 ρεν. ΕΝ. Ὁ Ποσειδῶν, ὃ τὴν γῆν κινεῖ
 εἰσοῖς μὲν γὰρ, ἢ κινήσεις.

327 ΕΛ. Ἐλέως τυχεῖν.

329 ΕΝ. Ἀπειναντίας, ὅτι τῷ φθι-
 νεύει.

330 ΠΑ. Τὸν τῷ πατρὸς ἀδελφῷ
 τῷ θεῷ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΝΑΤΣΙΚΑΑ εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται, καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἰκετεύει Ἀρή-
την τὴν ἔξ Ἀλκινόου ἑ βασιλέως γυναῖκα· καὶ καὶ τὸ δειπνὸν πυθομένης
ὁπόθεν τὴν ἰδῆτα ἔχει, (ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν,) τὰ συμβάντα αὐτῇ κατὰ τὸν πλῆν
ἀπὸ τῆς Ὀλυγίας μέχρι τῆς Φαιάκων γῆς διηγείται.

Α Λ Λ Η.

ΑΘΗΝΑ τὴν πόλιν παραγενομένη Ὀδυσσεὶ ἅπαντ' καὶ ἐξῆς ἀντιδείκνυσιν τὴν Ἀλ-
κινόου οἶκον· εἰς δὲν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσκίπτει τοῖς τῇ Ἀρήτης γόνασι, καὶ
δεῖται αὐτῆς πύμψαν αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. Ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος
παρακαθίζει αὐτῷ, καὶ δειπνὸν παρέχει. Ἡ δὲ Ἀρήτη διασαμένη τὴν ἰδῆτα, πυ-
θάνει, πόθεν ἔχει; Ὁ δὲ διηγείτο αὐτοῖς τὸ ἀπὸ Καλυψῆς πλῆν, καὶ τὸ γενόμενον
Ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτὴν ἄφιξιν, καὶ ὅτι διεθείς Ναυσικάας, ἔλαβε τὴν
ἰδῆτα.

Ἦτα δ' εὐφρονέεσ' Ὀδυσεὶ Σχεριῆς βασιλῆες.

Ως ὁ μὲν ἐνθ' ἤρατο πλὺτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Κέρλιω δὲ περὶ ἄστυ φέρειν μένος ἡμιονοῖιν.
 Ἦ δ' ὅτε δὴ ἔπατρός ἀρακλυτὰ δῶμαθ' ἵκανεν,
 Στῆσεν ἄρ' ἐν περὶ θυροῖσι· κασίγνηται δὲ μιν ἀμφὶς
 Ἰσταντ', ἀθανάτοισι ἐναλίγκιοι, οἳ ῥ' ἀπ' ἀπῆνης
 Ἠμιόνες ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερρον εἶσω.
 Αὐτὴ δ' ἐς θαλάμον ἐόν ἦε· δαῖτε δὲ οἱ πῦρ
 Γρηῦς Ἀπειράη θαλαμηπέλος Εὐρυμέδουσα,
 Τὴν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλιον·
 Ἀλκινόω δ' αὐτὴν γέρας ἔχελον, ἔνεκα πᾶσι
 Φαιήκεσσιν ἀνασσε, θεῶ δ' ὥς δῆμος ἄκκεν·
 Ἦ τρέφε Νηυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
 Ἦ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, ἔεισε δόρπον ἐκόσμη.
 Καὶ τότε Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἱλν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
 Πολλὴν ἡέρα χεῦε, φίλα φρονέεσ' Ὀδυσῆι,
 Μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβόλησας
 Κερτομέοι τ' ἐπέεσι, καὶ ἔξερέοιθ', ὅτις εἴη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννῆν,
 Ἐνθα οἱ ἀντιβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχέσση·

5 ΑΠ. Ἀμάξης.

7 Ε. Τὸν ἑαυτῆς.

8 ΑΠ. Ἀποδεν παρῆσα, ἡπειρωτική.
 ἔστι δὲ ἀντικρὺ τῆς Κερκύρας ἡ Ἠπειρὸς.
 ΘΑ. Ἦτοι ἡ περὶ τὴν θαλάμον ἀναστρε-
 φομένη ἢ, ἡ τὴν οἴκον προνοῦσα.

9 ΑΠ. Πόρρωθεν ἀπὸ τῆς ἡπείρου.

10 ΕΞ. Ἐξαίρεται ἐδωκαν.

13 ΕΚ. Παρσκευάζειν.

15 ΗΕ. Νῦν, τὴν ὁμίχλην.

17 ΚΕΡ. Χλευάζοι.

18 ΔΥ. Εἰσελθεῖν. ΕΡ. Ἐπέρατον,
 καλὴν.

20 ΠΑΡ. Παρθένη νεωτέρα. ΕΙ.
 Ὀμοία. ΚΑΛ. Τυχεῖα.

Στῇ δὲ πρόθ' αὐτᾶ· ὁ δ' ἀνέρετο δῖος Ὀδυσσεύς·

ᾧ τέκος, ὅκ' ἂν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο

Ἄλκινόω, ὅς τοι σδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;

Καὶ γὰρ ἐγὼ ξείνος ταλαπείρεσσι ἐνθάδ' ἰκάνω,

Τηλόθεν ἐξ ἀπῆς γαίης· τῷ ἔτινα οἶδα

25

Ἀνθρώπων, οἱ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τοιγὰρ ἐγὼ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὃν με κελεύεις,

Δαῖξω· ἐπεὶ μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.

Ἀλλ' ἴθι σγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.

30

Μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτίσσεο, μήδ' ἐρέεινε·

Οὐ γὰρ ξείνους οἶδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχοντι,

Οὐδ' ἀρχαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.

Νηυσὶ θοῇσιν τοῖγε πεποιθότες ὠκείησιν,

Λαῖτμα μέγ' ἐκπερώωσιν, ἐπεί σφισι δῶκε Ἐνοσίχθων·

35

Τῶν νέες ὠκείαι, ὥσπερ πηρόν, ἢ ἐ νήμα.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

Καρπιλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἵχνια βαίνει θεοῖο·

21 AN. Ἐπρωτότησεν.

24 TA. Ἀρίσσεχος μὲν, ἀντὶ τῷ ταλαπείρεσσι· τινὲς δ', ἀντὶ τῷ ξείνος, καὶ πέρρωθεν πεπερακῶς ἢ μακρόθεν ἀφ' ἡγέμενος.

25 TH. Πέρρωθεν. AP. Ἐκ τῷ μακρῶν ἀπεχώσης γῆς.

31 PRO. Ἐνόρα· ἢ προσαγόρευε· ἢ περιελέπε.

32 OY. Οὐ ξενίζουσι τὴν ἀνθρώπων· φῶς ἂν ἐν τοῖς ἐξῆς φιλοξενοτάτως λέγεται; ἢ τῷ μὲν ναυτικῶν ὄχλῳ τῷ ὄντι εἶναι ἀλλοῦ, τὴν βασιλεῖς φιλοξένους· ἢ ἴσως,

ἵνα φυλάξηται, τινὲς πυδέσθαι, ἢ πρὸς ἕτερον καταχθῆναι. AN. Ἀναδέχονται, καὶ ἀλατρεύουσιν.

33 AG. Φιλοφρονέμενοι. FI. Φιλικῶς ὑποδέχονται, ξενίζουσιν.

34 PE. Θαρσύνοντες.

35 LAIT. Οἱ μὲν, ὄρμημα· οἱ δ', τὸ κύττω· οἱ δ', τὸ διάστημα τῷ πειλάτῳ· ἐξ ἢ τὸ μέγα καὶ πλατύ· λέγει τὸ κύμα.

36 OK. Ταχέϊα.

37 HG. Ἠγεμῶν τῷ ὁδῷ ἐγένετο.

39 NAT. Οἱ περὶ τὴν θάλασσαν ἐνδοχοί.

Τὸν

Τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ σὺν ἐνόησαν
 Ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ Διὰ σφέας· ἔ γδ' Ἀθήνη.
 Εἶα εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, ἥ ρά οἱ ἀχλὺν
 Θεωπεσίῳ κατέχουε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσσεὺς λιμνῆας καὶ νῆας εἵσας,
 Αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τέχαια μακρὰ,
 Ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀρακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,
 Τοῖσιν δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὅυτις δὴ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὃν με κελεύεις
 Πειφραδέμεν· δῆεις γ' διοτρεφέας βασιλῆας
 Δαίτῳ δαιτυμνῶν· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδὲ τι θυμῷ
 Τάρβει· θαρσαλέος γδ' ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων·
 Ἐργοισιν τελέθει, εἰ καὶ ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
 Δέσποιναν μὲν πρῶτα κυχήσεται ἐν μεγάροισιν,
 Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἔκ δ' ἐπὶ τοκῇ
 Τῶν αὐτῶν, οἳ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
 Γένετο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
 Ὀπλοτάτη θυγάτηρ μεγάλητορος Εὐρυμέδοντος,
 Ὅς ποθ' ὑπερφύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλδυν·
 Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δὲ αὐτός.

40 ΔΙ. Δι' αὐτές· ἀντὶ τῆς, δι' αὐ-
τῶν.

41 ΔΕΙ. Φοβερά, δῖες ἀξία.

42 ΦΙ. Τὰ κάλλιστα βελομένη.

45 ΑΡ. Σύντοφαισμένα.

49 ΠΕ. Ἐπιδίξαμ. ΔΗ. Εὐρέσσης.

50 ΚΙ. Πορεύε.

51. ΤΑΡ. Φοβῶ.

53 ΚΙ. Νῦν ἀντὶ τῆς ἱκετεύσεις· ἔ γδ'
καταλήψεται σημαίνει.

54 ΑΡ. Καθὸ ἀρητῶς καὶ εὐκταίης
ἐγενήθη. ΕΠ. Φερόνυμον. ΤΟ. Τῶν
προγόνων.

60 ΩΛ. Ἀπώλεσιν.

Τῇ

40 Ἐπεὶ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγένετο παῖδα
 Ἐκ Νηυσὶν ὁ μέγας θυμὸν, ὃς ἐν Φαίησιν ἀναασε.
 Ἐκ Νηυσὶν δὲ ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκινόον τε.
 Τὸν μὲν ἄκρον ἐόντα βαλὼν ἀργυρότοχος Ἀπόλλων,
 65 Νημφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἶον παῖδα λιπόντα
 Ἀρήτιον τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιεῖται ἀκοῖτιν,
 45 Καὶ μιν ἔτις, ὥς τις ὅππῃ χθονὶ πέταται ἄλλη,
 Ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ἔσσι ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν,
 Ὡς κείνη περὶ κῆρ τετίμηται τε, καὶ ἐστίν,
 Ἐκ τε Φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτῆς Ἀλκινόοιο,
 70 Καὶ λαῶν, οἳ μιν ῥα, θεὸν ὥς, εἰσπρόωντες,
 50 Διδέχονται μύθοισιν, ὅτε σείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
 Οὐ μὲν γάρ τι νόστος γε καὶ αὐτὴ δέυει ἐσθλῆ,
 Οἷσιν τ' εὖ φρονέησι, καὶ ἀνδράσι νείκεα λυφ.
 Εἰ κέν τοι κείνη γε Φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
 75 Ἐλπωρὴ τοι ἔπειτα φίλος τ' ἰδέειν, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἄρα φωνήσας, ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Πόντον ἐπ' ἀπρυγέτον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·
 80 Ἰκετο δὲ ἐς Μαράθωνα, καὶ εὐρυάγχαν Ἀθήνην,

61 ΕΓ. Ἐγέννησεν.

63 ΡΗ. Ὄνομα κύριον.

64 ΑΚ. Ἀμοῖρον ἄρρεσι παῖδες, ἢ μὴ γενήσαντα παῖδα ἄρρενα.

65 ΝΥΜ. Νεωστὶ γεγαμηκότα. ΔΙ. Καταλιπόντα.

67 ΤΙ. Τιμᾶται.

68 ΟΣ. Ὀπόσσει.

72 ΔΕΙ. Δεξιῶν, ἀσπάζον. ΣΤΕΙ. Πορεύεται.

73 ΔΕΥ. Ἐνδεὲς ὑπάρχει.

74 ΟΙ. Καὶ οἷς ἀνὴρ εὐφρονὴ ἢ Ἀρήτη, τὰ νείκη, καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν, καὶ τῶν γυναικῶν ἀγλύει.

79 ΣΧΕ. Ἡ τῶν Φαιάκων χώρα, ἢ νῆσος· καὶ ἡ Κέρκυρα τὸ πρότερον οὕτως ἐκαλεῖτο.

80 ΜΑ. Τόπον τῆς Ἀττικῆς. ΑΘ. Νῦν τῇ πόλιν, τὰς Ἀθήνας.

Δῶνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δῶμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἔε κλυτὰ· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
 Ὠρμαίν' ἱσαμύρῳ, πρὶν χάλκεον ἔδον ἰκέσθαι·
 Ὡς γὰρ ἡελίῳ αἴγλη πέλεν, ἥε σελήνης,
 Δῶμα κάθ' ὑφ' ἑρεφὸς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
 Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι * ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἐς μυχὸν ἐξ ἑδῶ· παρὶ δὲ θρυγκὸς κυάνοιο·
 Χρῦσαι δὲ θύραι πυκινὸν δῶμον ἐντὸς ἔργον·
 Ἀργύρεοι δὲ θύραμοι ἐν χαλκῷ ἕστασαν ἑδῶ,
 Ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσῇ δὲ κορώνῃ.
 Χρῦσοι δ' ἐκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
 Οὓς Ἥφαιστος ἑτάλεον ἰδίῃσι πρᾶπίδασσι,
 Δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
 Ἀθανάτης ὄντας καὶ ἀγήρωις ἡμᾶτα πάντα.
 Ἐν δὲ θρόνοι παρὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Ἐς μυχὸν ἐξ ἑδοῖο Δαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
 Λεπτοὶ εὐνητοὶ βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
 Ἐνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἐδριόωντο,
 Πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηγετανὸν γὰρ ἔχουσιν.

81 ΔΥ. Κατίδου, εἰσῆλθεν. ΕΡ. Τὸ
 ἑαυτῆς τέμενος· ἐν τούτῳ γὰρ ἐτράφη
 Ἐρεχθεύς.

86 ΕΛ. Παρατετάμενοι· εἰ δὲ ἐρηρέ-
 दाτο, ἡμεροσμένοι ἦσαν.

87 ΜΥ. Ἀπὸ τοῦ ὕδους, ἕως τοῦ ἔσω γω-
 νίας. ΜΥ. Τὸ ἰνδύτατον τῆς οἰκίας. ΘΡ.
 Ὁ περιέχων τὴν οἰκίαν, καὶ τὸ ἐπικύσμη-
 μα τῶν τοίχων.

88 ΕΕΡ. Ἀπειργον, ἀκάλυτον, περι-
 εῖχον.

89 ΣΤΑΘ. Αἱ παραστάδες.

90 ΚΟ. Τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας.

ἦτοι τὸ κρικιόν.

91 ΧΡΥ. Ἦτοι κυρίως, ἢ ἡλῆς λέ-
 γει, παρὶ δὲ καὶ κυνάδας φαμὲν, ἢ τὰς
 διπλᾶς ἡλῆς. τινὲς δὲ φασὶν τὰς δοδί-
 τας ὑπὸ Ἡρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ σι-
 λαθεῖν αὐτὰ πρὸς τὴν τοῦ Διὸς ἐπίθεσιν,
 οὕτως περιελθεῖν εἰς Ἀλκίνοον. ΕΚ.
 Ἐκατέρωθεν.

92 ΙΔ. Ἐμπείροις. ΠΡΑ. Φρεσίν.

95 ΕΡ. Ἐνημεροσμένοι ἦσαν.

97 ΕΥ. Εὖ νευησμένοι. ΒΕΒ. Ἐπί-
 κειντο.

99 ΕΠ. Ἀδιαλείπτως.

* alii ἐρηρέδατ'.

Χρῦσαι

Χρῦστοι δ' ἄρα κῆροι· εὐδμήτων ἐπὶ βωμῶν
 ἔστασαν, αἰθομένας δαΐδας μὲν χερσὶν ἔχοντες,
 φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δακτυμόνεοσι.
 Πεντήκοντα δέ οἱ δμῳαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
 Αἱ μὲν ἀλετρώσσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν,
 Αἱ δ' ἰσὺς ὑφώσσι καὶ ἡλάκατα σρωφῶσιν
 Ἥμῳ, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγέροιο·
 Καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον·
 Τόσσον Φαίηκες πᾶσι πάντων ἰδρῖες ἀνδρῶν
 Νῆα θοῇ ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν, ὥς δὲ γυναῖκες
 Ἴσὸν τεχνῆσαι· πᾶσι γάρ σφίσι δῶκεν Ἀθήνη
 Ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, ἃ φρένας ἐοιδάες.
 Ἐκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων

100

105

110

100 ΧΡΥ. Ἀνδριάντες τινές. ΕΥ. Καλῶς ὑποδομημένων. ΒΩ. Ἐπὶ τῶν βάσεων.

101 ΕΣ. Ἴσαντο.

102 ΔΑΙ. Εὐωχήμενοις.

104 ΑΔ. Ἀλῶσιν. ΜΥ. Ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. οἱ ᾗ, ὅτι τὸ ἔριον ἐπὶ τῷ μηρῷ ἔρειπον· μύλη γδ, τὸ ἄκρον τῷ μηρῷ. ΜΗ. Τὰς πυρᾶς· μηλοειδὲς γάρ ἐστι τὴν χροίαν. Ἀλλοι, Μύλης ἐπι.

105 ΥΦ. Ὑφαίνουσιν ΣΤΡΩ. Στρέφουσιν, ἐργάζον).

106 ΗΜ. Καθήμηναι. ΦΥ. Οἱ μὲν, ὅτι ἡλιοτροπίῳ τάξιν ἐπιέχον καθήμεναι διατρεσίδως· οἱ ᾗ, ὅτι πεπύκνυνται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις· φύλλα ᾗ, ἥτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῷ χερσὶν ἐν τῷ γρέφειν τὴν κράκην, ὥς καὶ τὰ φύλλα τῷ αἰγίρει ἀνιστραμμένα ἀκλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥαδίως, καὶ ὑπὸ τυχεύσεως αὐρας· ὥς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀτρεί, Ὡσπερ γδ ἐν φύλλοισιν αἰγίρει μακρᾶς, Κᾶν

ἄλλο μηδὲν, ἀλλὰ τεκείνης κάρα Κινήσειτ', αὖραις κἀνακαυφιῖ πτερόν. ΜΑ. Τῆς μακεδνῆς καὶ ὑψηλῆς, παρὰ τὸ μῆκος.

107 ΚΑΙ. Εὐϋφῶν, εὖ κεκαιρωμένων· καιρῶμα δὲ ἐστὶ τὸ ἀπλεκόμενον ἐν τῷ σήμονι, παρὰ τὸ μίτον· ὑπὲρ τῷ μὴ συγχεῖσθαι τὰς σήμονας. ὅθεν ἀπὸ μέρες τῷ μιτώματι, τὰς ὅλας εὐϋφεῖς λέγει. ΑΠ. Ἦτοι ἔτως ἦσαν πυκναὶ, ὥς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν διελθεῖν, ἢ ἐξωθεῖν, ὥς ἔλαιον, ἐξελθὸν διὰ τὴν λευκότηλα· ἢ τρυφερὰ ἦσαν, ὥς δοκεῖν ἀπορρεῖν· ἢ ἔτως ἀποσίλβειν τὸ μίτον, ὥς δοκεῖν ἔλαιον ἀποβάλλειν.

108 ΙΔ. Ἐπιστήμονες, ἔμπειροι.

109 ΩΣ. Νῦν, τὸ ὥς, ἀντὶ τῷ τοσούτον.

110 ΤΕΧ. Τεχνίτιδες.

112 ΟΡ. Ἡ ἐπὶ γίχον, καὶ ἐν τάξει τῷ ἀμπέλων φυτεία, ὄρχατος λέγεται, ἢ κήπος.

N

Τετράγυος·

Τετράγυος· πῶς δ' ἔρχος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.

Ενθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθώοντα,

Ὀγχναί, καὶ ῥοαί, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι, 113

Συκαῖ τε γλυκεραῖ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθώουσαι·

Τάων ἔπτε καρπὸς δόπολλυται, ἔδ' Ὀπιλείη

Χείματος, ἔδδ' Ἰέρους, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

Ζεφυρίη πνεῖσσαι, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πείσσει.

Ὀγχνη ἐπ' ὀγχνη γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ, 120

Αὐτὰρ ἐπὶ σαφυλῇ σαφυλῇ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.

Ἐνθα δὲ οἱ πολύκαρπος ἀλῶν ἐρρίζωται·

Τῆς ἕτερον μὲν, θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ

Τέρσεται ἡελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγῶσιν,

Ἀλλας δὲ τραπέεσι· παροῖθε δὲ τ' ὄμφακές εἰσιν, 125

Ἀνθος ἀφειῖσαι, ἑτεραὶ δ' ὑποπερκάζουσιν.

Ἐνθα δὲ κωσμητὰ πρᾶσια πῶδ' ἀνείατον ὄρχον

Παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανώουσαι·

113 ΤΕ. Τεσσάρων γυν' γύη δὲ μέτρον γῆς γεωργικόν. ΕΡ. Περίφραγμα, τειχίον. ΕΛ. Τετείχισται. ΑΜ. Νῦν, πανταχόθεν.

114 ΤΗ. Πάνυ θάλλοντα.

115 ΟΓ. Ἄπιοι. ΑΓ. Λαμπρὸν καρπὸν φέρουσαι.

116 ΤΗ. Θάλλουσαι, ἀκμάζουσαι.

118 ΧΕΙ. Χειμῶν. ΘΕ. Θέρους. ΕΠ. Ἐκάστῃ ἱναυτῇ, ἢ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει. Ὡς ἱναυτῇ.

119 ΖΕ. Ἡ δὲ ζεφύρου πνοή. ΠΕΣ. Πεπαινῆται, πέπειρα ποιεῖ.

120 ΟΓ. Ἄπιοι.

122 ΑΔ. Ἀμπελόφυτος γῆ. ΕΡ. Πιφύεται.

123 ΘΕΙ. Ἐνθα θεῖλος γίνεται βοτρυῶν, καὶ ἡλιθύνται, καὶ ψύχονται· ἢ ὁ

ψυχίη. ΛΕΥ. Λεῖω, ὁμαλῶς ἢ πλατύνω.

124 ΤΕΡ. Ἀντί τῆς, πέφυκται.

125 ΤΡΑ. Πατῶσιν. ΠΑ. Τὸ πλῆθος ἔμπροσθεν εἰσι τῶν ἐν ἑτέρῳ τόπῳ, διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἑτερὰ δ' ὑποπερκάζουσιν, ἐχὶ ὅλας.

126 ΑΝ. Ἀπὸ ἀνδρῶν εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. ΥΠ. Τῇ παρατάσει ἀκμάζουσιν· οἶον ἐκ τῆς ὄμφακος μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μέλαν τῆς σαφυλῆς χροῦ· μα πιπαινόμεναι.

127 ΚΟΣ. Ἐν τάξει ἀγαθὴ μείναι. ΠΡΑ. Αἱ λαχαναῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτῶν τετράγωνοι χεῖρεις, ὡς τὰ πλινθία. ΝΕΙ. Ἐξατον. ΟΡ. Στίχον ἀμπέλου.

128 ΠΕ. Εἰσὶν, ὑπάρχουσιν. ΕΠ. Διηνεκῶς. ΓΑ. Θάλλουσαι, λάμπουσιν.

Ἐν δὲ δύο κρήναι, ἡ μὲν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
 Σκιδναται, ἡ δ' ἐτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς ἔδον ἴησι
 Πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
 Τοῖά ῥ' ἐν Ἀλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.

130

Ἐνθα σὰς θηῖτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θήσατο θυμῷ,
 Καρπαλίμως ὑπὲρ ἔδον ἐθήσατο δώματος εἰσω.

135

Εὖρε δὲ Φαίηκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
 Σπένδοντας δεπείεσιν εὐσκόπῳ Ἀργεϊφόντῃ,

ὦ πυμάτῳ ἀπένδεσκον, ὅτε μνησαίαιτο κοίτῃ.

Αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Πολλὴν ἤρ' ἔχων, ἣν οἱ παῖδες Ἀθήνη,

140

Ὅφρ' ἴκετ' Ἀρήτῳ τε καὶ Ἀλκίνοον βασιλῆα.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Ἀρήτης βάλε γένασι χεῖρας Ὀδυσσεύς·

Καὶ τότε δῆ ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.

Οἱ δ' ἄνεω ἐγένοντο δόμον κατὰ φῶτα ἰδόντες·

Θαύμαζον δ' ὀρώωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·

145

Ἀρήτη, θυγάτηρ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,

Σὺν τε πόσιν, σά τε γέναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,

Τέσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν

Ζωέμβυαι, καὶ πασιὸν ὀπιτρέψαιεν ἕκαστος

Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ', ὅ, τι δῆμιος ἔδωκεν

150

Αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι

130 IH. Ρεῖ.

131 ΥΔ. Ἰδὼν ἐλάμβανον.

132 ΤΟΙ. Τοιαῦτα.

137 ΕΥ. Καλῶς σκοπεῖν.

138 ΠΥ. Ἐπεὶ ὀνειρόπομπος, ἢ ὑπνῷ
 παρεκτικὸς· διὸ, εἴλετο ᾧ ῥά ἔδον, τῇ τ'
 ἀνδρῶν ἄμματα δέλγει. ΚΟΙ. Κοίτης.

143 ΘΕΣ. Θεῖος, θανματός.

144 ΑΝ. Ἠσυχος.

148 ΟΛ. Ἐν εὐδαιμονίᾳ παράχοιεν
 ζῆσαι.

149 ΕΠ. Παραδοῖεν.

151 ΟΤ. Ἐπείξατε, παρορμήσατε.

· Θᾶσον· ἐπειδὴ δὴ θὰ φίλων ἀπὸ πῆματα πάχων,

· Ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετ' ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν κονίῃσι

Πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

· Ὅψε δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένης,

155

· Ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προχρύτερος ἦεν,

Καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλὰ τε εἰδώς.

· Ὃς σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

· Ἀλκίνο', εἰ μὲν τοι τόδε κάλλιον, εἴδῃ ἔοικε,

· Ξεῖνον μὲν χαμῶ ἥδαι ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν κονίῃσιν·

160

· Οἷγε δὲ σὸν μῦθον ποτιδὲ γμῦμοι ἰαχανόωνται.

· Ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνον ἀργυροήλα

· Εἵσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσιν κέλδυσον

· Οἶνον Ἰπικρῆσσι, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύων

· Σπέισμεν, ὅσθ' ἰκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·

165

· Δόρπον δὲ ξείνῳ Ταμῖν δότῳ ἔνδον ἔοντων.

· Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν ἄκασ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,

Χεῖρὸς ἐλάν Ὀδυσῆα δαΐφρονα, πικιλομήτιν,

· Ὄρσεν ἀπ' ἐσχάρῳ, καὶ ἐπὶ θρόνον εἵσε Φαιειῶ,

Τιδὸν ἀναστήσας, ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,

170

· Ὃς οἱ πλεσιόν ἴξε, μάλισα δὲ μιν φιλέεσκε.

Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρεσσι

Καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,

154 AK. Ἡσύχως.

157 KE. Παρενδοκίμει.

160 EP. Παρὰ τῇ ἐσχάτῃ.

161 IS. Κατέχονται.

163 EI. Κάδισον.

164 EP. Ἐπὶ τῷ ὄντι ἕτερον ἐπικε-
ράσας.

165 IK. Ἰκέταις. OP. Ἀκολουθεῖ.

166 TA. Ταμιῶχος, φίλαξ.

168 POI. Συνετὰ βελεύομενοι.

169 ΩΡ. Ἀνέστησεν. ES. Ἀπὸ τῆς
ἐσχάτης.

170 AG. Ὑπὸ ἀνδρῶν ἡγαπημένῃ
ἢ φιλάνθρωπον· ἢ τὸν ἀγαπῶντα ἀν-
δρείαν.

Νίψαδάη· ὡς δὲ ξέστην ἐτάνυσσε τράπεζαν·
 Σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
 Εἶδατα πόλλ' ὀπιθεῖσα, χαρίζομλῃ παρεόντων·
 Αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μῦθος Ἀλκινόοιο·

175

‘ Ποντόνοε, κρητῆρα κερασάμυθος μέθυ νῆμον
 ‘ Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διὶ τερπικεραύνῃ
 ‘ Σπέιομλῃ, ὅθ' ἐκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

180

‘ Ὡς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμῃσεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπᾶεσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πωῖσάν τ', ἐπὶόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
 Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

185

‘ Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοις,
 ‘ Ὅφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ‘ Νῦν μὲν δαισάμενοι κατακέετε οἴκαδ' ἰόντες·
 ‘ Ἡῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες,
 ‘ Ξῆνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
 ‘ Ρέζομεν ἱερὰ καλὰ· ἔπειτα δὲ καὶ πρὸς πομπῆς
 ‘ Μνησόμεθ', ὥχ' ὁ ξῆνος ἄνευθε πόντος καὶ ἀνίης
 ‘ Πομπῇ ὕφ' ἡμετέρῃ ἦν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
 ‘ Χαίρων καρπαλίμως· εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί.
 ‘ Μηδὲ τι μεσηγὺς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
 ‘ Πρὶν γε τ' ἢς γαίης ὀπιθήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα

190

195

179 ΝΕΙ. Μέρισον, διάδος.

181 ΑΙ. Αἰδῶς ἀξίους, τιμίους.

183 ΝΩ. Διέδωκεν, ἐμέρισεν. ΕΠ. Τὴν καταρχὴν τῆς πόσεως ποιησάμενος.

188 ΔΑΙ. Εὐωχῶντες. ΚΑ. Κοιμᾶσθε, καθευδήσατε, κατακοιμήθητε. ΙΟΝ. Ἀπελθόντες.

192 ΑΝ. Λύπης, ἀνίας.

195 ΜΕΣ. Μεταξύ.

- ' Πείσῃ ἄσθα οἱ αἴσθαι, κατακλῶθῃς τε βαρεῖαι
 ' Γεινομένῳ νήσωντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
 ' Εἰ δέ τις ἀθανάτων γέ κατ' ἔρανα εἰλήλαθεν,
 ' Ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περὶ μηχανόων'. 200
 ' Αἰεὶ γὰρ τοπάρως γέ θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
 ' Ἡμῖν, εὖθ' ἐρδωμῶ ἀρακλειτὰς ἐκατόμβας.
 ' Δαίνυντά τε παρ' ἄμμι κατ' ἡμέροι, ἔνθα πέρ ἡμεῖς.
 ' Εἰ δ' ἄρα τις καὶ μὲνθ' ἰὼν ζύμβλη' ὁδίτης,
 ' Οὐκ κατακρύψουσιν· ἐπεὶ σφισιν ἐγλύθεν εἰμὲν, 205
 ' Ὡππερ Κύκλωπες τε, καὶ ἄγρια Φύλα Γιγάντων.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Ἀλκινόε', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσὶν· ἐγὼ γὰρ ἔγωγε
 ' Ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ ἔρανον εὐρὺν ἔχουσιν,
 ' Οὐδέμας, ἐδὲ φυλὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν· 210
 ' Οὐς ἴνας ὑμεῖς ἴσε μάλις· ὀχέοντας οἷζ' ὦν
 ' Ἀνθρώπων· τοῖσιν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσώσοιμην·
 ' Καὶ δ' ἐπὶ κεν καὶ πλείον' ἐγὼ κακὰ μυησαίμην,
 ' Ὅσθα γε δὴ ζύμπαντα θεῶν ἰότητι μόρῃσιν.
 ' Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δερπῆσαι εἰσάσατε, κηδόμενόν περ· 215
 ' Οὐ γάρ τι συγερῇ ὅττι γαστέρι κύντερον ἄλλο

197 ΑΙ. Μοῖρα, εἰμαρμένη. ΚΑ. Αἱ κατακλῶθῃσαι, καὶ καταμοιρεῖσθαι ἐκαστῷ τὸ εἰμαρμένον. ΒΑ. Κακοποιοί. Ἄλλως. - Κατακλῶθῃς, ἐπικλώσεις ἢ μοιρῶν.

198 ΓΕΙ. Τεκτομένῳ. ΝΗ. Ἐπένησαν, ἐπεμοίχθησαν.

201 ΕΝ. Φανεροί.

202 ΕΡ. Θύομεν.

203 ΔΑΙ. Εὐωχέοντα.

204 ΕΥΜ. Συντύχη. ΟΔ. Ὀδοιπόρος.

205 ΕΙ. Ἐσμέν.

206 ΚΥΚ. Ὡς εἰσὶν ἀλλήλων ἐγγὺς Κύκλωπες τε καὶ Γίγαντες· ἤτοι καὶ γένος, ἢ καὶ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν. ἔτι καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλεονέκτον, κατὰ δικαιοσύνην.

209 ΕΟΙ. Ὅμοιος εἰμί.

211 ΟΧ. Ὑποφέροντας, ἢ ἔχοντας καὶ βασάζοντας.

214 ΙΟ. Βελήσει.

215 ΔΟΡ. Δειπνήσας.

216 ΚΥΝ. Ἀναιδέστερον, χαλεπότερον.

Ἐπλετο,

- 'Επλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἔο μνήσασθ' ἀνάγκη,
 ' Καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
 ' Ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσὶν· ἢ ᾧ μάλ' αἰεὶ
 ' Ἐοθέμεναι κέλετ' καὶ πινέμεν· ὅκ' δὲ με πάντων 220
 ' Ληθάνη, ὅσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγῃ.
 ' Ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἄμ' ἡοὶ φαινομένηφιν,
 ' Ὡς κέ με τ' δύσηνον ἐμῆς ὀππότης τε πάτρης,
 ' Καὶ περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν
 ' Κτῆσιν ἐμῶν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα. 225
 ' Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδὲ ὁκέλευον
 Περμπέμεναι τ' ἕϊνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἐπὶόν θ', ὅσσην ἤθελε θυμὸς,
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος·
 Αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεύς, 230
 Παρ δὲ οἱ Ἀρήτη τέ, καὶ Ἀλκίνοος θεοειδῆς
 ' Ἡδ' ἰὼ· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτὸς.
 Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων,
 ' Ἐγὼ γὰρ φάρός τε, χιτῶνά τε, εἴματ' ἰδῶσαι,
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὴ τεύχε, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί· 235
 Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ' Ἔϊνε, τὸ μὲν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσμεν αὐτῇ,
 ' Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; τίς τοι πάδε εἴματ' ἔδωκεν;

217 ΕΟ. Ἐαυτῆς. ΜΝΗ. Μνημο-
νύσα.

221 ΑΗ. Ἐπιλαθέσθαι ποιεῖ. ΕΝ.
Πληρώσαι. ΑΝ. Κελεύει

222 ΟΤ. Ἐπείγει.

223 ΔΥ. Δυστυχῆ. ΕΠ. Ἐπιθῆναι
ποιήσετε.

224 ΑΙ. Ὁ βίβλ.

229 ΚΑΚ. Κατακοιμηθησόμενοι.

232 ΗΣ. Ἐκαθίστο. ΑΠ. Ἀφῆ-
ρην. ΕΝ. Τὰ ὅπλα τῆς εὐχίας, οἷον
τραπέζας, καὶ τὰ τοιαῦτα.

234 ΕΓ. Ἐπείγων.

235 ΤΑ. Ἄ δῃ.

237 ΕΙ. Ἐρωτήσω.

- ' Οὐ δὴ φῆς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκέσθαι;
 Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 240
 ' Ἀργαλέον, βασίλεια, δίλωκέως ἀγορεύσθαι
 ' Κήδ', ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔρανίωνες.
 ' Τῆτο δέ τι ἔρέω, ὃ μ' ἀνείρεαι, ἥδ' ἐμεῖα λῆϊς·
 ' Ὀγυγίη τις νῆος δότοπρον ἐν ἀλὶ κῆϊ),
 ' Ἐνθα μὲν Ἀτλαντος θυγάτηρ, δολέεσσα Καλυψώ, 245
 ' Ναΐφ' εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· εἰς τις αὐτῇ
 ' Μίσγεται, ἔτε θεῶν, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 ' Ἀλλ' ἐμὲ τ' ὀύσηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
 ' Οἶον, ἐπεὶ μοι νῆα θοὴν δῶκεν ἄρῃσι κεραυνῶ
 ' Ζεὺς ἔλσας ἐκέασε, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ· 250
 ' Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι·
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ, τρώπιν ἀγκὰς ἐλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ' Ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
 ' Νῆσον ἐς Ὀγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψώ
 ' Ναΐφ' εὐπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβῆσα, 255
 ' Ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἥδ' ἐφασκε,
 ' Θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἥματα πάντα·
 ' Ἀλλ' ἐμὸν ἔπτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθεν.
 ' Ἐνθα μὲν ἐπιάετες μύρον ἔμπεδον, εἴματα δ' αἰεὶ
 ' Δάκρυσι δάεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ· 260

241 ΔΙ. Νῦν, ταχέως· ἢ, τὸ σύμ-
παν.

244 ΩΓ. Ἡ Καλυψὼς νῆος.

245 ΔΟ. Δόλως μηχανᾶσθαι δυνα-
μένη.

248 ΕΦ. Ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐ-
πιξευωδησόμενον.

250 ΕΛ. Συνελάσας. ΕΚ. Διέχιστε.

251 ΑΠ. Διεφθάρησαν.

252 ΤΡΟ. Τὸ κατώτατον μέρος τῆς
νεώς, περὶ ὃ χρίζεται τὸ κῆμα, ἢ τὸ
μέσον τῆς νεώς ξύλον. ΑΓ. Ἐταγκαλίσ-
μεν, περιλαβών.

256 ΕΝ. Φιλοφρόνως· ἔφασκε δὲ,
ἀντὶ τῆς, ἔλεγεν.

260 ΔΕΥ. Ἐβρεχον. ΑΜ. Θυῖα.
' Ἀλλ'

- 'Αλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ὀπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
 'Καὶ τότε δὴ με κέλευσεν ἐπιτρύνουσα νέεσθαι,
 'Ζῴους ἔσθ' ἀγγελίης, ἣ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.
 'Πέμπε δ' ἐπὶ χεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
 'Σίτον καὶ μέθυ ἡδὺ καὶ ἄμβροτα εἶματα ἔσεν·
 'Οὖρον δὲ παρήκεν ἀπήμονά τε, λιαρὸν τε.
 'Ἐπιδεκαδέκα μὲν πλεόν ἡμάτε ποντοπρεύων,
 'Οκτωκαδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκίοεντα
 'Γαίης ὑμετέρης· γήθησε δὲ μοι φίλον ἦτορ,
 'Δυσμύρῳ· ἥ γὰρ ἔμελλον ἔτι ζυνέσεσθαι οἰζυῖ
 'Πολλῇ, τῷ μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 'Ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδρασε κελεύθερος,
 'Ὡρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· ἔδεδε τι κῦμα
 'Εἶα ἐπὶ χεδίης ἀδινὰ σενάχοντα φέρεσθαι.
 'Τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
 'Νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
 'Τμετέρῃ ἐπέλασσε φέρον ἀνεμός τε καὶ ὕδωρ.
 'Εὖθια κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσῃ,
 'Πέτρης πρὸς μεγάλησι βαλὼν καὶ ἀτερπείῃ χώρῳ·
 'Ἀλλ' ἀναχασάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
 'Ες ποταμὸν, τῇ δὴ μοι εἰσατο χῶρος ἄριστος,

261 ΕΠ. Συμπληρῶμενον, ἐπιπορευόμενον.

262 ΕΠ. Ἐπείγουσα.

263 ΑΓ. Νῦν, κελεύσεις.

265 ΕΣ. Ἐνέδυσεν.

266 ΑΠ. Ἀβλαβῇ. ΛΙ. Ἡδύν.

270 ΕΥΝ. Συνεῖναι τῇ τάλαιπωρίᾳ.

272 ΕΦ. Ἐπεγείρας. ΚΑ. Ἐνιπόδισιν.

273 ΩΡ. Ἐτάραξεν. ΑΘ. Πολλὴν.

274 ΑΔ. Ἀδρόως, οἰκτρά.

276 ΝΗ. Κολυμβῶν. ΔΙ. Διέτμον.

277 ΕΠ. Ἐργίσαι ἐποίησε.

279 ΑΤ. Ἀνδρῶν, χαλεπῶν.

280 ΝΗ. Ἐνηχόμεν, ἐκολυμβῶν.

281 ΕΕΙ. Ἐφαίνετο.

Ἐξίς

- ' Λαῖος πετράων· κ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
 ' Ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγρέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίῃ νύξ
 ' Ἥλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διίπετέος ποταμοῖο
 ' Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
 ' Ἥφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
 ' Ἐνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημῆρος ἦτορ,
 ' Εὐδὸν παννύχιος, κ' ἐπ' ἡῶ, κ' μέσον ἡμαρ
 ' Δύσετό τ' ἥελιος, καὶ με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 ' Ἀμφιπόλεις δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
 ' Παιζέσας, ἐν δ' αὐτῇ ἔλεν εἰκῆα θεοῖσιν.
 ' Τὴν ἰκέτευς· ἡ δ' ἔτι νοήματος ἡμροτεν ἑοθλᾶ,
 ' Ὡς σὺκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα
 ' Ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέεσιν.
 ' Ἡ μοι σῖτον ἔδωκεν ἄλις, ἡδ' αἶθροπα οἶνον,
 ' Καὶ λῆσ' ἐν ποταμῶ, καὶ μοι τάδε εἶματ' ἔδωκεν.
 ' Ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀλήθειαν κατέλεξα.
 Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
 ' Ξεῖν', ἦτοι μὲν τῷτό γ' ἐναίσιμον σὺκ ἐνόησε
 ' Παῖς ἐμὴ, ἔνεκά σ' ἔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξίν
 ' Ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρῶτῳ ἰκέτευσας.

282 ΛΕΙ. Ὀμαλός. ΣΚΕ. Σκέπη.

283 ΘΥ. Λειποψυχῶν, ἢ συλαμ-
βάνων, κ' συνάγων, κ' ἀνακτώμενος τὴν
ψυχὴν.284 ΔΙ. Τῷ ὑπὸ τῷ Διὸς ὄμβρων
πληρημένῳ ποταμῷ.

285 ΚΑ. Κατεκοιμήθην.

286 ΗΦ. Κυρίως ὁ περιεβαλόμενος,
ἀλλ' ἐπὶ νύκτῃ, κ' ἐπέβαλον ἀδρεά·
ἢ νύξ, ἐπεχεάμην. ΑΠ. Πολύν.

287 ΤΕ. Αελυπημένῳ.

289 ΑΝ. Ἀφῆκεν.

290 ΤΕ. Τῆς σῆς.

292 ΗΜ. Ἠμαρτεν, ἀπέτυχιν.

293 ΕΛ. Ἐλπίσεας.

294 ΕΡ. Πράξαι. ΑΦ. Μωραί-
νοισι.

295 ΑΛ. Αὐτάρκως.

297 ΚΑΤ. Ἐκαστα εἶπον.

299 ΕΝ. Καθῆκον.

301 ΗΜ. Τετέγιν, εἰς τὴν ἡμέτην
οἶκον. Ἀττικὸς ὁ ἡμετισμός.

Τοῦ

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

ἥρωες, μὴ μοι τῆνεκ' ἀμύμονα νείκεε κέρϊω·

ἥ μὲν γὰρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἔπειθε·

Ἄλλ' ἐγὼ σὺν ἔτελον, δέσπας, αἰχyunόμενός τε,

Μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ὀπισκύνεται ἰδόντι·

Δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ Φῦλ' ἀνθρώπων.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φάησέν τε·

Ἔειν, ἔ μοι τοῖσδε ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ

Μαψιδίως κεχολῶσθε· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπόλλων,

Τοῖος εἶναι, οἷος ἐσσι, τά τε φρονέων, αἶψ' ἐγὼ περ,

Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθε,

Αὔθι μύρων· οἶκον δὲ ἐγὼ καὶ κτήματα δοίλω,

Αἶκ' ἐθέλων γε μένοισ· ἀέκοντα δὲ σ' ἔτις ἐρύξει

Φαιήκων· μὴ τῷτο φίλον Διὶ πατρὶ γήροιο.

Πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὅφρ' εὖ εἰδῆς,

Αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ

Λέξεται· οἱ δ' ἐλώωσι γαλήνην, ὅφρ' ἂν ἴκηαι

Πατρίδα σὺν, καὶ δῶμα, καὶ εἶπα τοι φίλον ἐστίν·

303 AM. Μῶμον καὶ ψόγον σὺν ἔχουσαν, ἀγαθήν. NEI. Μέμφε.

306 EP. Ὀργιδεΐη.

307 ΔΥΣ. Κακόζηλοι, φθονεροί.

308 AP. Ἀνταπεκρίνετο, ὃ εἶναι, ἐξ ἀμοιβῆς προσεφύγετο.

310 AM. Τὰ καθήκοντα πάντα καλά εἶναι.

313 ΠΑ. Ταῦτα λέγει πειρώμενος Ὀδυσσεύς, εἰ ταῖς ἀληθείαις παραιτεῖται δεῖν γάμον· εἰ γὰρ προπετῶς ὑπό-

χρηταὶ γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κακίῳ ψευδόμενος. EX. Γαμήσαι.

314 ΔΟ. Παράχοιμι.

317 TEK. Τελειῶ.

318 TH. Τηνικαῦτα. ΔΕΔ. Δαμαδεῖς, ὑποταχθεῖς, ἢ δεδαμασμένους.

319 ΛΕΞ. Κοιμηθῆση. ΕΛ. Ἐλάσωσιν. ΓΑ. Γαληναίως, ἡσύχως.

320 ΦΙ. Ὅπως ἂν σοι προσφιλὲς εἴη.

'Εἵπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκάστῳ ἔς' Εὐβοίης·
 'Τὴν γὰρ τηλοτάτῳ Φάσ' ἔμμεναι, οἳ μιν ἴδοντο
 'Λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
 'Ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, Γαίηϊον ἰόν·
 'Καὶ μὲν οἳ ἐνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο πέλεσαν
 'Ἡματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσω.
 'Εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτοὺς ἐνὶ Φρεσὶν, ὅσον ἄριστα
 'Νῆες ἐμαὶ ἔκ κῆροι, ἀναρρίπτειν ἄλα πηδῶ.

'Ὡς Φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Οδυσσεύς·
 Εὐζάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 'Ζεῦ πάτερ, αἶθ' ὅσα εἶπε, τελευτήσσειν ἅπαντα,
 'Ἀλκίνοος· ἔ μὲν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρῃαν
 'Ἀσβεσον κλέος εἴη, ἐγὼ δὲ κε πατρίδ' ἱκίμην.

'Ὡς οἳ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Κέκλετο δ' Ἀρήτῃ λευκώλενος ἀμφιπόλοισιν
 Δέμνι ὑπ' αἰθόρῃ θέμεναι, καὶ ῥήγαι καλὰ
 Πορφύρε' ἐμβαλέειν, σφρέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
 Χλαίνας τ' ἐνθήμεναι ἔλας, καθύπερθε ἐσαάσαι.

321 ΕΚ. Πορρωτέρω.

322 ΤΗ. Πορρωτάτῳ.

324 ΕΠ. Θεασόμενον. ΤΙ. Τὸν τῆς γῆς υἱόν, κτητικός ὁ τύπος. Ἐλάρα ἢ τῇ Ὀρχομενῷ, τινὲς Μίνως, συνελθὼν Ζεὺς, διὰ τὴν τ' Ἡρας ζηλοτυπίαν ἐκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς. ἢ ἢ ἀνῆκε παῖδα ἐξοχώτατον, ὃς ὀνομάδῃ Τιτυὸς, ὃς ἡράδῃ Λητῆς, καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ τ' Ἀπόλλωνος· ἦκε δ' ὁ Ῥαδάμανθυς ἐπὶ Δίαν· τ' Τιτυῷ, ἢ Δίκαιος ὢν, ἐσωφρόνισεν αὐτόν. Φαίνοιν' ἔν οἱ Φαίακες πηλοσίον τ' μακάρων ἡσὼν κατοικῶντες. ΓΑΙ. Τὸν τῆς γῆς υἱόν.

326 ΗΜ. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ.

327 ΕΙ. Γνώση, μαθήσῃ. ΑΡ. Κάλαισαι.

328 ΑΝ. Κωπηλατεῖν· ἀναρρίπτειν καὶ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τ' κωπηλατέντων. ΠΗ. Νῦν, ἐ πηδαλίῳ (ἐ καὶ ἔχουσι πηδαλία) ἀλλὰ κώπαις παρὰ τὸ πλεῖν τὴν δαλασσαν· πηδὸν καὶ, εἶδος ξύλου ἢ πηδῶ, τῷ πλατεῖ τ' κώπῃς.

331 ΤΕ. Εἰς τέλος ἄξειεν, πληρώσειεν.

336 ΔΕΜ. Σπρώματα. ΑΙ. Στῆ. ΡΗ. Βαπλῖα, περιστρώματα.

338 ΟΥ. Ἀπαλάς. ΚΑ. Ἀνωδι, ὑπεραινάμεν.

Αἱ δ' ἴσαν ἐν μεγάροιο, δάος μὲν χερσὶν ἔχουσαι·

Αὐτὰρ ἐπεὶ σφύρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέεσσαι,

340

ᾠτρυνον Ὀδυσῆα παρσιζόμεναι ἐπέεσσιν·

Ἔορσο κέων, ὦ ξεῖνε· πεποίη) δέ τοι εὐνή.

ᾠς Φάν· τῷ δ' ἀσπασὸν εἰσάτο κοιμηθῆναι.

ᾠς ὁ μὲν ἔνθα καθεῦθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθήσῃ ἐριδέπῳ.

345

Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῶ δόμῃς ὑψηλοῖο·

Πὰρ γ' γυνὴ δέσποινά λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

339 ΔΑ. Φῶς, λαμπάδα.

340 ΕΓ. Σπινύδουσαι, ἐνεργεῖσαι ἐπι-
μύλως.

342 ΚΕ. Κοιμηθησόμενος.

343 ΑΣ. Ἀσπασῶς, ἡδέως.

345 ΑΙ. Ὑπὸ σοῦ ἡχητικῇ.

346 ΔΕΚ. Ἐκοιμᾶτο. ΜΥ. Τῷ ἐ-
σπτάτω.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ γίνεται ἥ Φαιάκων περὶ Ἐξίνου, καὶ ταῦς καθέλεται πρὸς ἐκπομπὴν Ἐὐδυσσεύς, καὶ ἐγίνωγται παρὰ τοῦ Ἀλκινόου ἥ Φαιάκων οἱ ἄριστοι, καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς· καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει, πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἀρείως καὶ Ἀφροδίτης· ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν Ἐδρείου ἵππου· καὶ Ἐὐδυσσεύς κλαίοντος, ὁ Ἀλκίνοος συνδάμνεται, διὰ τί κλαίει καὶ τίς, καὶ πῶθεν εἴη.

Θῆτα δ' ἄθλοισι Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ροδοδάκτυλος Ἥως,
ᾧ Ὠρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
Ἄν δ' ἄρα διοχλῆς ὦρτο πολίπρηνος Ὀδυσσεύς·
Τοῖσιν δ' ἠγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαίηκων ἀγορήνδ', ἣ σφιν ὦρθε νηυσὶ τέτυκτο.
Ἐλθόντες δ' ἐκάθισαν ἐπὶ ξεστῶσι λίθοισι
Πλησίον· ἣ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,

1 ΗΜΟΣ. Ἠνίκα, ὅτε.

3 ΩΡ. Ἀνίστη.

5 Η. Ἥτις αὐτοῖς.

Εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,

Νόστον Ὀδυσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·

Καί ῥα ἐκάσῳ Φωτὶ παρισταμένη Φάτο μῦθον·

10

‘ Δεῦτ’ ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

‘ Εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὅφρα ξένοιο πύθησθε,

‘ Ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,

‘ Πόντον Ἰπιπλαγχθεῖς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.

‘ Ὡς εἶπ᾽ ὅς, ὥτρυνε μῆλός κη θυμὸν ἐκάσῃ

15

Καρπαλίμως δὲ ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἔδραι

Ἀγρομέλων· πολλοὶ γὰρ ἐθήσαντο ἰδόντες

Τῶν Λαέρτῃο δαΐφρονα· τῷ δ’ ἄρ’ Ἀθήνη

Θεσπεσίῳ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις·

Καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,

20

‘ Ὡς κεν Φαίηκεσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,

Δεινός τ’ αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν αἰέθλας

Πολλὰς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ’ Ὀδυσῆος.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ’ ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ’ ἐγένοντο,

Τοῖσιν δὲ Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·

25

‘ Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,

‘ Ὅφρ’ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

‘ Ξείνος ὅδ’, ὅς κ’ οἷδ’ ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ’ ἐμὸν δῶ,

11 ΔΕΥ. Ἀμφοτέρα παρακλιευσί-
κως παρ’ Ὀμήρῳ κεῖται.

12 ΙΕ. Πορευθῆναι. ΠΥ. Ἀκού-
σῃτε.

16 ΕΜ. Ἐπληρώθησαν. ΑΓ. Αἱ ἐκ-
κλησίαι. ΕΔ. Τὰ συνέδρια.

17 ΑΓ. Ἀδριζομένων. ΙΘ. Ἐδαύ-
μασαν.

19 ΚΑ. Κατέχεν.

20 ΠΑΣ. Παχύτερον, ἢ πλατύ-
τερον.

22 ΔΕΙ. Δίως καὶ φόβῳ ἄξιος. ΕΚ.
Πληθυντικῶς εἶπε τὸν τοῦ δίσκου ἀθ-
λον. Κράτης ὃ τὴν καλὰ Ἰθάκην ἤκουσεν
πόντος.

'Ηὲ πρὸς Ἠοίων, ἢ Ἐσπερίων ἀνθρώπων·
 'Πομπήν δ' ὀτρύνει, ἔλίαςε) ἔμπεδον εἶναι.
 'Ἡμεῖς δ', ὡς τοπάρους περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
 'Οὐδὲ γὰρ ἔδὲ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
 'Ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
 'Ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα δῖαν
 'Πρωτόπλοον· κέρω δὲ δῦω, καὶ πεντήκοντα,
 'Κρινάδων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
 'Δησόμενοι δ' εὖ πάντες ὅππ'ι κληῖσιν ἐρετμὰ
 'Ἐκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,
 'Ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω·
 'Κέροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 'Σκηπτιῆχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
 'Ἐρχοθ', ὄφρα ξείνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
 'Μηδὲ τις θρηνέσθω· καλέσσαθε δὲ θεῖον αἰοίδον
 'Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν αἰοίδην
 'Τερπινήν, ὅπως θυμὸς ἐποτρύνῃσιν αἰεῖδεν.
 'Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 Σκηπτιῆχοι· κῆρυξ δὲ μετώχετο θεῖον αἰοίδον·
 Κέρω δὲ κρινθέντε δῦω, καὶ πεντήκοντα,

29 ΗΟΙ. Τῶν ἀνατολικῶν. ΕΣ. Τῶν δυτικῶν.

30 ΟΤ. Ἐπείβει. ΛΙΣ. Παρακαλεῖ. ΕΜ. Τὴν πρὸς πάντας ἔχομένην πομπήν, ταύτην καὶ ἐπὶ τῷ τῷ τηρεῖν βεβαίαν.

31 ΕΠ. Παρασκευάσωμεν.

34 ΔΙ. Μεγάλην.

35 ΠΡΩ. Καινήν.

36 ΚΡΙ. Ἐπιτεχθήτωσαν.

37 ΔΗ. Δύσαντες. ΚΛΗ. Καθέ-

δραιοι.

38 ΘΟ. Ἀντὶ τοῦ θωῶς. ΑΛ. Εὐτρίπίζετε.

39 ΗΜ. Εἰς τὴν ἡμέτερον οἶκον.

40 ΚΟΥ. Νέοις.

42 ΦΙ. Φιλοφρονησώμεθα.

45 ΟΠ. Ὅσα βέλε) αὐτὸς, ἢ, ὅσα ἢ ἐπιθυμία τῶν ἀκρόντων. ΕΠ. Παροξυμῶ.

47 ΜΕ. Μετήγει.

Βήτιν,

Βήτω, ὡς ἐκέλυσ', ἐπὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρυγέτοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
Νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἀλὸς βένθοσδε ἔρυσαν,
Ἐν δ' ἰσὺν τ' ἐτίθεντο καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ.

Ἡρπύναντο δ' ἔρετμὰ τροπῶς ἐν δερματίνοισι,
Πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἰστία λευκὰ πέτασαν·

Ἵψ' δ' ἐν νοτίῳ πλὺ γ' ὤρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
Πλῆντο δ' ἄρ' αἰθυσσά τε, καὶ ἔρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
Ἀχαιοῦν· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.

Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἰέρυσεν,
Ὅκτ' δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίπδας βῆς·

Τὲς δέρον ἀμφί θ' ἔπον, τετύχοντό τε δαῖτ' ἐρατεινὴν·
Κῆρυξ δ' ἐγλύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον αἰοιδόν,
Τὸν πέρι Μῆσ' ἐφίλησε, δίδε δ' ἀγαθὸν τε, κακὸν τε,
Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδε δ' ἠδείαν αἰοιδὴν.

Τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
Μέσῳ δακτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρέουσ·
Κάδ' δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγυῖαν
Αὐτῷ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἐλέσθ

53 ΤΡΟ. Τοῖς τροπωτῆρεσι.

55 ΝΟ. Ὑγρῶ, τὰ διύγρῳ.

57 ΠΑΗ. Ἐπληρώθησαν. Αἰθυσσα ῥ', αἱ πρὸς ἥλιον τετραμμένα γαί. ΔΟ. Οἴκοι.

60 ΑΡ. Λευκὲς καὶ ὀξεῖς ὀδόντας ἔχοντας. ΥΑΣ. Χοίρους.

62 ΕΡ. Μεγαλωφελῆ, ἀγαθόν, ἰσχυρόν.

63 ΔΙ. Πῶς ἔν ἐφίλησεν; ἦτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι, μὴ περὶ πολλὰ ἀχολόμενοι ἢ οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἰ-

πιγνῶ τ' Ὀδυσσεύα· ἢ ἐπεὶ πάντως ἀνδρωποὶ ὄντα δεῖ καλὰ τι δυσυχεῖν. Τινὲς ὅ φασιν, εἰς αὐτὸν ταῦτα αἰνίττεσθαι τ' Ποιητήν.

64 ΑΜ. Ἐξέρυσεν.

66 ΕΡ. Ὑποβύσσας.

67 ΠΑΣ. Κατὰ τὴν πασσάλην. ΔΙ. Ἠδείαν.

68 ΚΕ. Ὑπεράνω τ' κεφαλῆς. ΕΛ. Λαβεῖν. Ἦτοι ἐσήμανεν, ἵνα ἀνέλθῃται ταῖς χερσὶν ἢ τὰς χεῖρας ἐπέθηκεν, ἵνα γινῶ, ἔνθα κτεταγ.

Κῆρυξ· πᾶρ δ' ἐπὶ κᾶνεον, καλὴν τε τράπεζαν,
 Πᾶρ ᾗ δέπας οἶνοιο, πίνειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγει.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτόιμα προκέκμηνα χεῖρας ἱάλλον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Μῶσ' ἄρ' αἰοῖδ' ὃν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
 Οἴμης, τ' τὸτ' ἄρα κλέος ἔβραν' ἐὺρυν ἱκανέ·
 Νῆκος Ὀδυσσεύς καὶ Πηλεΐδην Ἀχιλλεύς,
 Ὡς ποτε δηρίσαιντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλήν,
 Ἐκπαύλοις ἐπέεσσιν· ἀναξ' δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Χαῖρε νόω, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο·
 Ὡς γάρ οἱ χρεῖων μυθήσεται Φοῖβος Ἀπόλλων
 Πυθὶ ἐν ἡρατῇ, ὅθ' ὑπέρβη λαΐνον ἔδον
 Χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πῆματος ἀρχὴ
 Τρωσὶ τε ἔ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλῃς Διὶ βελάς.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδ' ἀεὶδε παρικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Πορφύρεον μέγα Φᾶρος ἐλὼν χερσὶ τθαρήσῃ,
 Κακκῆφαλῆς εἰρυσσε, κάλυψε ᾗ καλὰ πρόσωπα·
 Αἶδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.

73 AN. Ἀνήγειρεν ἐπὶ τὴν ῥῶδην ἐμπνεύσασα. AEI. Ἄδειν.

74 OI. Φοῖβος, ἡ διηγέσσεως· ἐνδεν καὶ προσομίον.

75 NEI. Φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρεομένην περὶ τῆς καὶ τὸ πόλεμον τέλους, ἀνελεῖν τὴν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, τότε πορθήσῃ τὸ Ἴλιον, ὅτ' ἂν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων γασιάσωνσι· καὶ δὴ παρὰ πότον ἀλαχθέντων Ὀδυσσεύς καὶ Ἀχιλλεύς, τῷ μὲν Ἀχιλλεύς ἀνδρείαν ἐπαινῶντο, τῷ δὲ Ὀδυσσεύς σίνεσιν, μετὰ τὴν ἔκτορτος ἀναίρεσιν, ὅτε ὁ μὲν βιάζεσθαι παρήναι, διὸ καὶ ἀνῆρθε· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν· καὶ

Ἀγαμέμνονα, ὡς τελευτήσῃ λόγῳ χαρῆναι. Ἐσήμανε δὲ καὶ τὴν αὐτὴν ἀποφῶνεν πρὸς Ἀχιλλεῖα.

76 ΔΗ. Διὰ λόγων ἐφιλονείκησεν. ΘΑ. Τῇ θαλάσῃ, ἢ θαλάσῃ πορεύσῃ.

77 ΕΚ. Ἄγαν ἐριστικοῖς.

78 ΔΗ. Ἐφιλονείκων.

79 ΧΡ. Χρησμεύων, μαρτυρούμενος.

80 ΠΥ. Πυθῶ, πόλιν τῆς Φωκίδος, ἢ αὐτὴν καὶ Δελφοί.

81 ΧΡΗ. Μαρτυρούμενος. ΚΥ. Ἐκλύετο, ἐπῆναι.

85 ΚΑΚ. Κατὰ τὴν κεφαλῆς.

86 ΑΙ. Ἡδεῖτο.

Ἦτοι ὅτε λήξειεν αἰδῶν θεῖος ἀοιδός,
 Δάκρυ' ὁμορζάμυθος, κεφαλῆς δ' αὖτ' ἄρ' ἔλεσκε,
 Καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἐλὼν, παύσασκε θεοῖσιν·
 Αὐτὰρ ὅτ' ἄψ' ἀρχοίτο, ἔ' ὀτρύνειαν αἰεῖν
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, (ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,) 90
 Ἄψ' Ὀδυσσεὺς κατὰ κράτα καλυψάμενος γοάσκειν.
 Ἐνθ' ἄλλας μὲν πάντας ἐλάνθανε, δάκρυα λείψων,
 Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἦδ' ἐνόησεν,
 Ἥμενος ἄγχι αὐτῷ βαρὺν ἧ' σενάχοντος ἄκασεν· 95
 Αἶψα ἧ' Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετήδα·
 'Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἦδ' ἐμέδοντες,
 'Ἦδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν εἴσης,
 'Φόρμιγγός θ', ἧ δαιτὶ σιωπῆρός ἐστι θαλεή·
 'Νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν 100
 'Πάντων ὥς καὶ ὁ ξείνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
 'Οἷαδὲ νοστήσας, ὅσον πειρινόμεθ' ἄλλων,
 'Πῶς τε, παλαμοσύνη τε, καὶ ἄλμασιν, ἦδ' ἐπιδόσιν.
 'Ὡς ἄρα φωνήσας, ἡγήσατο τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο·
 Κάδ' δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγξά λιγυῖαν, 105
 Δημοδόκῃ δ' ἔλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
 Κῆρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτῷ ὁδόν, ἦν περ οἱ ἄλλοι
 Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θυμανέοντες.
 Βὰν δ' ἵμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἔσπετο πᾶσι ὄμιλος,

87 ΛΗ. Παύσαντο.

88 ΟΜ. Ἀποψήσασθαι. ΕΛ. Ἀ-
φίρει.

90 ΟΤ. Ἐπείξειαν.

92 ΚΡΑ. Τὴν κεφαλὴν. ΓΟ. Ἐ-
σφίγει.

99 ΣΥΝ. Συνηρμοσμένη.

103 ΑΛ. Πηδήμασιν.

108 ΘΑΥ. Θεασόμενοι.

109 ΟΜ. Λαός.

Μυρίοι· ἂν δ' ἴσαντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἑσθλοί.
 ὦρτο μὲν Ἀκρόνέως τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
 Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχάαλος, καὶ Ἐρετμεύς,
 Πόντας τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεως τε,
 Ἀμφιάλος θ', υἱὸς Πολυνῆς Τεκτονίδαο.
 Ἄν δ' ἐ καὶ Εὐρύαλος βροτολοιγῶ ἴσος Ἀρήϊ,
 Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἦν εἶδος τε, δέμας τε,
 Πάντων Φαιήκων, μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
 Ἄν δ' ἔσαν τρεῖς παῖδες ἀμύμονες Ἀλκινόοιο,
 Λαοδάμας θ', Ἀλῖός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
 Οἱ δὲ τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεςσιν.
 Τοῖσιν δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
 Καρπαλίμως ἐπέτοντο κνήοντες πεδίοιο.
 Τῶν δ' ἔπειν ὅχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων.
 Ὅσον τ' ἐν νεῶν ἔξρον πέλας ἡμιονοῖν,
 Τόσον ὑπεκπεσθέντων λαὸς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
 Οἱ δ' ἐπαλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς περιήσαντο,
 Τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας δριῖς·
 Ἀλμαῖ δ' Ἀμφιάλος πάντων περφερέστερος ἦεν.
 Δίσκῳ δ' αὖ πάντων περφερέστατος ἦεν Ἐλατρεὺς,
 Πύξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοισι,
 Τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·

110 ΑΝ. Ἀνίστησαν.

115 ΒΡΟ. Ἀνδροφρόνως.

121 ΝΥΣ. Καμπήτης.

122 ΚΟ. Κόνη ἐγείροντες.

124 ΝΕΙ. Ἡροτριάσμένη γῆ. ΟΥ.
Ὀρμημα, διάστημα.125 ΥΠ. Προτρέχων. ΕΛ. Κατι-
λείφθησαν.126 ΑΔ. Ἐπιτόνους. ΠΕΙ. Διάπν-
ραν ἔλαβον.

127 ΑΠ. Διέφρεν, ἐνίκα.

129 ΠΡΟ. Δυνατώτατος, κρείττω.

Δεῦτε

110

115

120

125

130

- 10 ' Δεῦτε φίλοι, τ' ξῆνον ἐρώμεθα, ἔτιν' ἀέθλων
 ' Οἷδ' ἐ τε, καὶ δεδάηκε· Φυὴν γὰρ μὲν ἐ κακὸς ἐστὶ,
 ' Μηρὸς τε, κνήμας τε, ἔ' ἄμφω χεῖρας ὑπερθεν, 135
 ' Αὐχένα τε στεινὰ, μέγα τε θένος· ἔδ' ἐ τι ἤϊος
 ' Δεύεται, ἀλλὰ κακῶσι συνέρρηκται πολέεσσι.
 15 ' Οὐ γὰρ ἐγὼ γέ τι φημὶ κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
 ' Ἄνδρα τε συγχεῦσαι, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε 140
 ' Λαοδάμα, μάλα τὸτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
 ' Αὐτὸς νῦν προκαλέσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
 20 Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσῆα προσέειπεν·
 ' Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξῆνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων, 145
 ' Εἴ τίνα παρὰ δεδάηκας· εἰοικε δέ σ' ἰδμεν ἀέθλους·
 ' Οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρεσσι, ὅφρα κεν ἦσιν,
 25 ' Ἡ ὅλ' ὅλ' ποσσὶν τε ῥέξῃ καὶ χερσὶν ἔχουσιν.
 ' Ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμῷ·
 ' Σοὶ δ' ὁδὸς ὅσα ἐπὶ δῆρον ἀπέσεται, ἀλλὰ τοι ἤδη 150
 ' Νῆυσ τε κατέρυσαι, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες ;
 ' Κήδεά μοι καὶ μάλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἥπερ ἀέθλοι,

133 ΕΡ. Ἐρωτήσωμεν.

134 ΔΕ. Μεμάδηκε.

137 ΣΤΝ. Συμπέπλωκεν, ἡλάτλω, συγκέχυται.

139 ΣΤΙ. Κακῶσαι.

141 ΜΟΙ. Κατὰ τὸ πείπον.

142 ΠΕ. Διασήμανον, εἰπέ.

145 ΔΕΤΡ. Ἀμφότερα κελυστικά.

146 ΙΔ. Εἰδέναι.

147 ΟΦ. Ἔως ἀν. Η. Ἀντὶ τοῦ ὑπάρχει.

149 ΣΚΕ. Σχόρησιον. ΚΗ. Κακά.

150 ΑΠ. Ἀπίσαι.

151 ΝΗ. Ναῦς. ΚΑ. Καθεύκοντες.

ΕΠ. Ἐτοιμοί, ἐξηρτισμένοι.

153 ΚΕΡ. Χλευάζοντες.

‘Ὅς περὶν μὲν μάλα πόλλ’ ἔπαθον, καὶ πόλλ’ ἐμόγησά· 155

‘Νῦν δ’ ἔμεθ’ ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χαρίζων

‘Ἡμεῖ, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.

Τὸν δ’ αὖτ’ Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νέκεσέ τ’ ἀντίω·

‘Οὐ γάρ σ’ ἔδδ’, ξεῖνε, δαήμονι Φωτὶ ἔϊσκα·

‘Ἀθλῶν, οἷά τε πολλὰ μετ’ ἀνθρώποισι πέλον’· 160

‘Ἀλλὰ τῷ, ὅς θ’ ἅμα νῆϊ πολυκλήϊδι θαμίζων,

‘Ἀρχὸς ναυτᾶων, οἵτε πηκτῆρες ἔασιν,

‘Φόρτις τε μνήμων, καὶ Ἰπίσκηπος ἦσιν ὁδαίων,

‘Κερδέων θ’ ἀρπαλέων· ἔδ’ ἀθλητῆρι ἔοικας.

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς· 165

‘Ξεῖν’, ἔ καλὸν ἔειπες· ἀπαθάλαω ἀνδρὶ ἔοικας.

‘Οὕτως ἔ πάντεσσι θεὸς χαρίεντα δίδωσιν

‘Ἀνδράσιν, ἔτε Φυλῷ, ἔτ’ ἄρ’ Φρένας, ἔτ’ ἀγορητὴν·

‘Ἄλλος μὲν γάρ τ’ εἶδος ἀκιδνότερος πέλεθ’ ἀνὴρ,

‘Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι σέφει· οἱ δὲ τ’ ἐς αὐτὸν 170

‘Τερπόμενοι· λεύσασσιν· ὁ δ’ ἀσφαλέως ἀγορεύει

‘Αἰδοῖ μελιχίῃ, μὲν δὲ πρέπει ἀγρομέλροισιν·

‘Ἐρχόμενον δ’ ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὥς, εἰσορόωσιν.

‘Ἄλλος δ’ αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·

156 ΧΑ. Χρήζων, δέομεν·.

157 ΛΙΣ. Παρακαλῶν.

159 ΔΑ. Ἐμπείρω.

161 ΘΑ. Πυκνῶς πλέων, καὶ παρα-
γινόμεν·.

162 ΠΡΗ. Πρακτῆρες, ἔμπειροι.

163 ΦΟΡ. Ἐπιμελόμεν· τῶν φορ-
τίων, ἢ μνημονεύων ἑκάστων, πόσας ἦν ἀ-
ξιον. ΕΠ. Ἐφορ·, ἢ φύλαξ. ΟΔ.
Ἡίων.

164 ΚΕΡ. Ὀφελειῶν. ΑΡ. Ἄ ἄν
τις ἀρπάσσειε διὰ ἡδονήν. ΑΘ. Ἀγωνιστῆ.

166 ΑΤ. Ὑπερηφάνῳ, ὑβριστῇ.

168 ΑΓ. Διάλεκτον, δημηγορίαν.

169 ΑΚ. Παρὰ τὸ αἰκίζω, αἰκίζω,
ἀκιδνός γίνε·, ἂφ’ ἧ καὶ συγκριτικὸν ἀ-
κιδνότερός ἐστιν, ἀδενέστερος, ἢ προσπίεζε-
ρος, ἢ ἀμφοτέρων.

170 ΕΠ. Λόγοις. ΣΤΕ. Κοσμεῖ.

171 ΔΕΥ. Λεύσσοις, ὅ ἐστι βλέπον-
τες. ΑΣ. Μὴ σφαλλόμενος, μὴ ἁμαρ-
τάνων ἐν τῷ λέγειν. ΑΓ. Διαλέγεται.

172 ΑΓ. Συνηδουσιμένοις.

174 ΑΛ. Ὅμοιος.

‘Ἀλλ’

Ἄλλ' ἔοι χάρις ἀμφιπεριζέφεται ἐπέεσσιν.

175

Ὡς καὶ σὺ εἶδος μὲν ἀριπρεπές, ἐδὲ κεν ἄλλως

οὐδὲ θεὸς τῶζε· νόον δ' ἀποφώλι· ἐοσί·

Ὀρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

εἰπὼν ἔκατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' ἔνῃς ἀέθλων,

Ὡς σύ γε μυθῆαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν οἶω

180

Ἐμμεναι, ὄφρ' ἦβη τε πεποίθεα, χερσὶ τ' ἐμῇσι.

Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλιν,

Ἀνδρῶν τε πολέμευς, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·

Ἀλλὰ καὶ ὥς κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομαι ἀέθλων·

θυμοδακῆς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπὼν.

185

Ἡ ρὰ, καὶ αὐτῷ φάρφ' ἀναΐξας λάβε δίσκον

Μέζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον σὲκ ὀλίγον περ,

Ἡ οἶω Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι,

Τὸν ρὰ περὶ σφαιρῆς ἦκε στιβαρῆς διπλὸ χειρός·

Βόμβησεν ἣ λίθος· κατὰ δ' ἐπίηζαν ποτὶ γαίῃ

190

Φαίηκες δολιχέρητμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,

Λαοὶ ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπλητο σήματα πάντων,

175 ΑΜΦ. Παρακολουθεῖ, πάρεσιν.

ΕΠ. Παρώξυνας.

176 ΑΡ. Ἐπίσημον, φανερόν. ΟΥ.

186 ΑΥ. Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν.

Εἰ θεὸς θελήσῃ καλὸν ποιῆσῃ τοιοῦτον, οἷος εἰ σύ.

187 ΠΑ. Παχύτερον.

189 ΠΕΡ. Ὁ δίσκος ἐν μέσῳ χοῖνον εἶχε.

177 ΤΕΥ. Ποιήσεν. ΑΠ. Ἀπαίδευτο.

190 ΒΟΜ. Τὸ ἐξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος πρὸς τὴν γῆν, ὡς τὰς Φαίηκας καταπλήξαι· δύναται ἢ, καὶ ἐνευσαν πρὸς τὴν γῆν· ὅπερ ἐν καταπτήξει ποιῶσιν. ΕΠ. Κατένευσαν ἐκπλαγέντες.

178 ΩΡ. Ἐτάραξας.

179 ΝΗ. Ἀπειρο.

180 ΜΥ. Λέγεις.

181 ΠΕ. Ἐπιποιθεῖν, ἐδάξεν.

191 ΔΟ. Μακράς κώπαις χρώμενοι, ὅ ἐστι ναυτικοί.

182 ΕΧ. Συνέχομαι. ΑΛ. Κακοῖς. ΕΤ. Ἐκατέρωθεν.

183 ΠΕΙ. Διαπερῶν.

184 ΑΛ. Ἀλλὰ καὶ ὅμως.

192 ΡΙ. Ὀρμῆς, βολῆς. ΣΗ. Σημεῖα· τινὲς δὲ, βήματα.

185 ΘΥ. Τῆς ψυχῆς ἀψάμεν.

ῥίμφα θέων δ' ὅτ' ἐχειρός· ἔθηκε ᾗ τέρματ' Ἀθήνη,
ἄνδρ' ἰδέσθαι εἰκῆ· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

ῥ' Καὶ κ' ἀλαός τοι, ξένη, διακρίνεε τὸ σῆμα

195

ῥ' Ἀμφαφώων· ἐπεὶ ἔτι μεμιγμένον ἔστιν ὁμίλῳ,

ῥ' Ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δ' ἐθάρσθ' ὅνδε γ' αἶθλον·

ῥ' Οὐτις Φαιήκων τὸν γ' ἴξε', ἐδ' ὑπερήσθ'.

ῥ' Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Χαίρων, ἔνεχ' ἐταῖρον ἐνθάδε λεῦσθ' ἐν ἀγῶνι·

200

Καὶ τότε κρυφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·

ῥ' Τῶν νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον

ῥ' Ἦσιν, ἢ πρῶτον, οἴομαι, ἢ ἔτι μᾶλλον.

ῥ' Τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,

ῥ' Δεῦρ' ἄγε πειρηθῆτω, ἐπεὶ μ' ἐχολώσατε λίλυ,

205

ῥ' Ἡ πῦρ, ἢ ἐπάλῃ, ἢ καὶ πρὶν, ἔτι μεγαίρω,

ῥ' Πάντων Φαιήκων, πλὴν γ' αὐτῶ Λαοδάμαντος·

ῥ' Ξεῖν' γάρ μοι ὅδ' ἐστὶ· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;

ῥ' Ἀφρων δὴ κείνός γε καὶ ἔτιδανός περ ἀνὴρ,

ῥ' Ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προσφέρηται αἶθλων,

210

ῥ' Δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· εἰ τ' αὐτῶ πάντα κελάρ'.

ῥ' Τῶν δ' ἄλλων ἔπερ τίν' ἀναίνομαι, ἐδ' ἀθερίζω,

193 ΡΙΜ. ῥαδίως, εὐχερῶς. ΤΕΡ. Σημεῖα.

195 ΑΛ. Ὁ τυφλός. ΔΙ. Διαχωρίσειεν.

196 ΑΜ. Ψηλαφῶν.

198 ΥΠ. Ὑπερβιάσει, ὑπερβαλεῖ.

200 ΕΝ. Πρᾶον, προσσηνῆ. ΛΕΥ. Ἐθεάτο, ἔβλεπεν.

201 ΚΟΥ. Ἐπηρεμένον, παρρησιαστικώτερον, εὐδυνώτερον. ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς εἶπε.

202 ΤΟΥ. Τὸν τόπον, ἢ τὸ λῖθον.

203 ΗΣ. Πέμψειν, ἀκοφίσειν. ΜΑΣ. Μακρότερον.

205 ΕΧ. Εἰς ὄργην ἐκινήσατε.

206 ΜΕ. Φθονῶ.

209 ΟΥ. Ἀνὴρ ὑδενός λόγῳ ἄξι'.

210 ΠΡΟ. Προβάκη).

211 ΑΛ. Ἀποφύλω. ΚΟ. Κατασείει, καλύει, ἐμποδίζει. ΚΟ. Ἀφανίζει ἢ ἱλατῖοι τὰ ἱαντῶ συμφέροντα.

212 ΟΥ. Οὐδένα. ΑΝ. Παραϊτῆμαι, ἀρνῆμαι. ΑΘ. Ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω.

ῥ' Ἀλλ'

- 'Αλλ' ἐθέλω ἰδμεν καὶ πειρηθῆμεν ἀντίω
 ' Πάντα γὰρ ἐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσοι ἀεθλοί.
 ' Εὖ μὲν τῶν οἶδα εὖξοον ἀμφαφάαται· 215
 ' Πρώτος κ' ἀνδρα βάλοιμι, οἷσέ τις ἐν ὀμίλῳ
 ' Ἀνδρῶν δυσμυμένων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἐταῖροι
 ' Ἀγχι παύσασθαι, καὶ τῆς αἰσίου Φωτῶν.
 ' Οἷον δὲ με Φιλοκλήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,
 ' Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅτε τῆς αἰσίου Ἀχαιοί. 220
 ' Τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
 ' Ὅσοι νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
 ' Ἀνδράσι δὲ προτέροις ἐριζέμεν οὐκ ἐθέλῃσω,
 ' Οὐδ' Ἡρακλῆϊ, ἔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλίῃ,
 ' Οἱ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον παρὶ τῶν· 225
 ' Τῷ ῥα καὶ αἰψ' ἔθανεν μέγας Εὐρυπτος, ἔδλ' ἐπὶ γῆρας
 ' Ἰκετ' ἐνὶ μεγάροισιν· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
 ' Ἐκτανεν, ἔνεκά μιν προκαλίζετο τῆς αἰσίου.
 ' Δαρι δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις οἷσέ·
 ' Οἷοισιν δαΐδοικα ποσὶν, μή τις με παρέλθῃ 230
 ' Φαιήκων· λίλῳ γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
 ' Κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ ἐ κοιμήθην κατὰ νῆα
 ' Ἦεν ἐπὶ πλοῦτος· τῷ μοι φίλα γῆα λέλυται.
 ' Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ' Ἀλκινόος δὲ μιν οἷος ἀμειβόμενος προσέειπε 235
 ' Ἔειν, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,

213 ΙΔ. Εἰδέναι.

215 ΑΜ. Μεταχειρίζεσθαι.

220 ΤΟΞ. Εὐτόχως τοξεύοιμεν.

224 ΟΙ. Ἡ Οἰχαλία, πόλις τ' Ἑσ-
θαλίας.

226 ΤΩ. Διὸ δὲ.

230 ΟΙ. Μόνοις.

231 ΑΕΙ. Ἀκριπῶς, χαλεπῶς.

232 ΚΟ. Ἐπιμίλεια.

233 ΕΠ. Δαφίλης, αὐτάρκης.

236 ΑΧ. Ἀηδῶ.

- 'Αλλ' ἐθέλεις δρετὴν σὴν Φαινέμεν, ἣ πὶ ὀπηδεῖ,
 'Χωρόμηνος, ὅτι σ' ἔτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι πῶδρατος
 'Νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετῇ βροτὸς ἔτις ὄνοιτο,
 'Ὅπως ἐπίσταιτο ἥσι Φρεσὶν ἄρτια βάζειν·
 'Αλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ζυνίς ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλω
 'Εἵπης ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
 'Δαινύη πῶδ' αὖ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
 'Ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένη, οἷα ἔῃ ἡμῖν
 'Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίησι Δαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
 'Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, εἴδ' ἐπαλαιαί,
 'Ἀλλὰ ποτὶ κραιπνῶς ἴεσμεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
 'Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαῖς τε Φίλη, κιθαρίς τε, χοροὶ τε,
 'Εἵματά τ' ἐξημοιβᾶ, λοετρὰ τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
 'Αλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσοι ἄριστοι,
 'ΠΑῖσαυτε ὡς καὶ ὁ ξείνος ἐνίσσῃ οἷσι Φίλοισιν,
 'Οἴκαδ' ἐνοστήσας, ὅσον περιγυρόμεθ' ἄλλων
 'Ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, ἔῃ ὀρχησύι, καὶ αἰοιδῇ.
 'Δημοδόκῳ δὲ τις αἴψα κιῶν φόρμιγγα λίγεια
 'Οἰσέτω, ἣ περ καὶ ἐγὼ ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
 'Ὡς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κῆρυξ

237 ΦΑ. Δεικνύειν.

239 ΟΝ. Μέμφαιτο.

240 ΕΠ. Εἰδείη. ΑΡ. Ἀπηστισμένα.

241 ΕΥΝ. Νόει, ἄκθε.

246 ΟΥ. Ἐλεγχθεὶς ἀρνεῖται, ἴσως εἰς τὸ μὴ παροξύναι τὴν Ὀδυσσεά. ΑΜ. Ἀμεμπῆτοι.

247 ΘΕ. Τρέχομεν.

249 ΕΞ. Ἄλλοτε ἄλλα ἀμειβόμενα

καὶ ἀλλασσόμενα.

250 ΒΗ. Ὁρχησαί, ἀπὸ τῆς βαίνου ἀρμονίως.

251 ΠΑΙ. Παίξατε, Ἀττικῶς, χορεύσατε. ΕΝ. Εἵπη.

252 ΠΕ. Ὑπερεχομεν.

253 ΝΑΥ. Τῇ περὶ τὴν ναυτικὴν τέχνῃ. ΟΡ. Ὁρχησεῖ.

256 ΩΡ. Ὁρμησεν.

Οἷσάν

Οἷσαν Φόρμιγχα λιγυρὴν δόμῃ ἐκ βασιλῆος.

Αἰσυμνή) δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέστην

Δήμιοι, οἱ κατ' ἀγῶνας εὐπέησασκον ἕκαστω

Δείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὐρυναν ἀγῶνα.

Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων Φόρμιγχα λίγειαν

Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κῆροι

Πρωΐῃσαι ἴσαντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο.

Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς

Μαρμαρυγὰς θηῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.

Αὐτὰρ ὁ Φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν αἰεῖδεν,

Ἀμφ' Ἄρεος Φιλότητ', εὖσεφάνη τ' Ἀφροδίτης,

Ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίσιοιο δόμοισι

Λάτρη· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἤρχυνε καὶ εὐνὴν

Ἡφαίσιοιο ἀνακτος· ἀφαν δὲ οἱ ἄγγελος ἦλθεν

Ἥλιος, ὅς σφ' ἐνόησε μιγαζομένους Φιλότητι.

Ἡφαιστος δ', ὡς ἐν θυμαλγέα μῦθον ἄκασε,

257 ΟΙ. Κομίσων. ΓΛΑ. Κόϊλην, διὰ τὸ γεγλύφθαι.

258 ΑΙ. Οἱ πρὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραδευταί, καὶ ἀγωνοθέται· ἥτοι ἐπίσκοποι τῶν ἀγῶνων· καὶ εἴη αὖν, καὶ τὸ ἐτυμον, αἰσιονεμηταί, οἱ τὸ αἴσιον, ὃ ἐστὶ τὸ κατὰ μοῖραν καὶ καθήκον, ἀπονέμοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις. ΚΡΙ. Ἐπίλεκτοι.

259 ΔΗ. Δημόσιοι. ΠΡΗ. Ἐπράττοι, ὑπηρετῶν.

260 ΛΕΙ. Ὁμαλὸν ἐποίησαν. ΧΟ. Τὸν τόπον, ἐνθα ἔμελλον χορεύειν. ΕΥ. Ἐπλάτυναν. ΑΓ. Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο.

263 ΠΡΩ. Τὸ ἄκρον τῆς ἀκμῆς ἔχοντες, ὃ ἐστὶν, ἀκμάζοντες. ΔΑ Ἐμ-

πειροι. ΟΡ. Ὀρχήσεως.

264 ΠΕΠ. Ἐπληξαν, ἔκρυσαν.

265 ΜΑΡ. Τὰς συντόνας τῶν ποδῶν κινήσεις· ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις κινήσεσι ἀπόσιλψις τῶν ποδῶν γίνεσθαι. ΘΗ. Ἐθαύμαζεν.

266 ΑΝ. Ἀνεκρέμετο, προοιμιάζετο.

267 ΑΡ. Περὶ κοινωνίας Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης· μακρόθεν παιδεύει αὐτὰς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς καὶ θεῶν διὰ ταῦτα ἀχρημονέντων. ΕΥ. Καλὴν γεφάνην ἐχέσης· γεφάνη δὲ, κόσμος γυναικεῖος.

271 ΗΛ. Ἐνταῦθα τρισυλλάδως λέγει τὸ θεόν. ΣΦΕ. Αὐτὸς. ΜΙ. Μιγνυμένους. ΦΙΛ. Συνεσίγα.

272 ΘΥ. Τὴν ψυχὴν λυπῶντα.

Βῆ ῥ' ἱμῶ ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυαστοδομῶν·
 Ἐν δ' ἔφετ' ἀκμοθέτω μέγαν ἄκμονα, κόπῃ δὲ δεσμὰς
 Ἀρρήκτας, ἀλύκτας, ὅφρ' ἐμπεδον αὖθι μύροιεν.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεύχε δόλον, κεχολωμένος Ἄρδ',
 Βῆ ῥ' ἱμῶ ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἐρμύσιν χέε δεσμάτα κύκλῳ ἀπάντη·
 Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο
 Ἥυτ' ἀράχνια λεπτὰ, τὰ κ' εἰς κέ τις εἰδὲ ἰδίτο
 Οὐδὲ θεῶν μακάρων πᾶσι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
 Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον παρὶ δέμνια χεῦεν,
 Εἴσιπ' ἱμῶ ἐς Λῆμνον, εὐκτίλῃον πολίεθρον,
 Ἥ οἱ γαίῳ πολὺ φιλτάτῃ ἐστὶν ἀπασέων.
 Οὐδ' ἀλαοσκηπὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης,
 Ὡς ἰδὲν Ἥφαιστον κλυτοτέχνῳ νόσφι κίοντα·
 Βῆ δ' ἱμῶ παρὸς δῶμα παρὶ κλυτὰ Ἥφαιστοιο,
 Ἰχανόων φιλότῃος εὐσεφάνε Κυθερείης.
 Ἥ δὲ νέον πατρὸς ἐριδιθένης Κρονίωνος
 Ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἔζεθ'· ὁ δ' εἶσω δώματος ἦλ',

275

280

285

290

273 ΧΑΛ. Τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐχάλ-
κειεν, τὸ χαλκεῖον. ΒΥΣ. Κατὰ βάδας
τ' ἀλγυίας βυλευόμενοι.

274 ΑΚ. Τῷ ὀρύγματι, ἐν ᾧ ὁ ἄκ-
μων ἐντίθετο. ΚΟΠ. Κατεσκεύαζεν.

276 ΔΟ. Πανεργίαν.

277 ΔΕΜ. Στρώματα.

278 ΕΡ. Τοῖς ποσὶ τ' κλίνης· ἔρμα
γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τ' κλίνης, παρὰ τὸ ἐρεί-
ρεσθαι. ΧΕ. Περιέβαλλεν. ΔΕΣ. Δεσ-
μούς.

279 ΜΕ. Ἐκ τ' ὀροφῆς. ΕΞ. Ἐξ-
έρτηντο.

280 ΑΡ. Τὰ τῶν ἀράχων ὑφάσ-
ματα.

281 ΘΕ. Μακαρίων δαιμόνων. ΔΟ.
Πανέργως κατεσκευασμένα.

283 ΕΙ. Προσποιήσατο.

285 ΑΔ. Τυφλὴν τὴν κατασκοπὴν.
ΧΡΥ. Χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.

286 ΚΑΤ. Ἐνδοξὸν περὶ τὴν τέχ-
νην.

287 ΠΕ. Περισσῶς ἐνδόξῃ.

288 ΙΣ. Ἐπιθυμῶν. ΚΥ. Ἐπὶ
Κυθήροις προσπνέχθη. Κύθηρα δὲ, τῆσος
τ' Λακωνικῆς.

289 ΕΡ. Καλὴν δύναμιν ἔχοντα.

290 ΗΕΙ. Ἐπορεύετο.

Ἐ

Ἐν τ' ἄρα οἱ Φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·

· Δεῦρο, Φίλη, λέκτρονδε τραπέομην εὐνηθέντε·

· Οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μετὰ δῆμιθ', ἀλλὰ περ ἤδη

· Οἴχεθ' ἐς Λῆμνον, μὲν Σίνθιας ἀγροφώνους.

· Ὡς φάτο· τῇ δ' ἀσπασὸν εἰσέειπε κοιμηθῆναι.

295

Τὰ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον ἀμφὶ τῷ δεσμοῖ

Τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἥφαιστοιο·

Οὐδὲ τι κινήσας μελέων ἦν, ἔδλ' ἀναεῖραι·

Καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' ὅκ' ἔτι φυκτὰ πέλοντο.

Ἀγχιμόλον δέ σφ' ἦλθε Πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,

300

Αὐτὶς ὑποσρέψας, πρὶν Λῆμνα γαῖαν ἰκέσθαι·

Ἡέλιθ' γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπε τε μῦθον.

Βῆ δ' ἱδμεναι πρὸς δῶμα, Φίλον τετημῆκός ἦτορ·

Ἔσθ' ἐν περὶ οἴκοι· χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρθε,

Σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·

305

· Ζεῦ πάτερ, ἦδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἔοντες,

· Δεῦθ', ἵνα ἔργα γελασὰ καὶ ὅκ' ὀππικτὰ ἰδῇαι·

· Ὡς ἐμὲ χολὸν ἔοντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

· Αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' αἰδέηλον Ἄρηα·

291 ΦΥ. Ἀτὶ τῷ προσεπέλασεν αὐ-
τῇ, καὶ προσήγγισεν τῇ χειρὶ· ἀπὸ τοῦ
φύω.

292 ΕΥ. Κοιμηθέντες.

293 ΜΕ. Ἐπιδημῶν.

294 ΣΙΝ. Τὸς τὴν Λῆμνον κατοι-
κῆντας ἄνδρας.

295 ΑΣ. Ἀσπασῶς, ἡδέως.

296 ΚΑ. Νῦν, ἀνεπαύσαντο, κα-
τεκοιμήθησαν.

297 ΤΕΧ. Τεχνικῶς κατεσκευασ-
μένοι. ΕΧ. Περιεχύθησαν.

298 ΑΝ. Καφίσαι.

299 ΦΥ. Φεύξιμα.

300 ΑΓ. Ἐκ τῷ σύνεγγυς, μετ' ὀλί-
γον. ΑΜ. Ὁ Ἥφαιστος.

302 ΣΚΟ. Κατάσκοπος ἦν.

303 ΤΕΤ. Ἀτὶ τῷ τετιμωρημένος καὶ
λελυπημένος.

304 ΗΡ. Ἐλάμβανει.

305 ΓΕ. Ἐξάκυστον ἐβόησε.

307 ΓΕ. Γέλως ἄξια. ΕΠ. Οἷς
ὅκ' ἂν τις εἴξειν.

309 ΑΙ. Ἀδελον, ἀφανισκόν.

· Οὐνεχ'

' Ούνεχ' ὃ μὲν καλός τε καὶ δαίτιμος, αὐτὰρ ἔγωγε
 ' Ἠπεδανὸς χρομένη· ἀτὰρ ἔτι μοι αἵπιος ἄλλος,
 ' Ἀλλὰ πικρὴ δύω τῷ μὴ γείνασθαι ὄφελον.
 ' Ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τῷ γε καθύδρετον ἐν φιλότῃτι,
 ' Εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὀρώων ἀκάχημα.
 ' Οὐ μὲν σφέας ἔτ' ἔολπα μίνυντά γε κειέμεν ἔτω,
 ' Καὶ μάλα περ φιλέοντε· τίχ' ὅκ' ἐφελήσεται ἄμφω
 ' Εὐδαιν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμός ἐρύξει,
 ' Εἰσέκε μοι μάλα πάντῃ πατὴρ δαποδάσσει ἔδνα,
 ' Ὅσα οἱ ἐγγυάλιζα, κυνώπιδος εἵνεκα κέρης.
 ' Οὐνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ ὅκ' ἐχέθυμος.
 ' Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
 ' Ἦλθε Ποσειδάων γαίηχος, ἦλθ' ἐριμένης
 ' Ἑρμείας, ἦλθεν ἧ ἀναξ ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 ' Θηλύτεράν ἧ θεὰν μύρον αἰδοῖ οἴκοι ἐκάσῃ.
 ' Ἔσαν δ' ἐν περσύροισι θεοὶ, δαυτήρες ἐάων·
 ' Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
 ' Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστιο.

310 AP. Ἀρτίπες, ὁ ἀρτίες καὶ ἰσοκλήρες τὰς πόδας ἔχων.

311 HP. Ἀδινής.

312 TO. Γονεῖς. ΓΕΙ. Γενῆσαι.

313 OF. Θεάσεσθε. ΤΩ. Οἷτοι.

314 AK. Λυπῶμαι.

315 MI. Ὀλίγον. ΚΕΙ. Καθεύδων.

316 MA. Τὸ ὅλον, Καί περ καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, καὶ δυνήσοι' ὁμιλῶσαι ἀπλήλως διὰ τὰς δεσμούς· ἢ ἐκέτι ἐφελήσονται, φόβῳ τῶν δεσμῶν, πάλιν συνελθεῖν.

317 ΔΟ. Μηχανήμα.

319 ΕΓ. Ἐδνα, παρέχον.

320 ΕΚ. Οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ κρατῶσα τῶν ἐπιθυμιῶν, καὶ σώφρων.

321 ΧΑΛ. Χαλκῷ βεβηκός, σπέρμα.

322 ΕΡ. Μεγαλωφελής.

323 ΕΚ. Μακροβόλος, τοξότης, ἢ ἐκαθεν ἐνεργῶν.

324 ΑΙ. Αἰχμή.

325 ΔΩ. Ἀγαθῶν δαυτήρες.

326 ΑΣ. Ἀκαταπαυστος. Μεταφωρικῶς, ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἐμψυχα. Ἀπὸ γὰρ τῶν πυρὸς ἐπὶ τῶν γέλωτα μετῆνικται.
ΕΝ. Διεγρήλυτο.

327 ΤΕΧ. Δόλος.

- 310 Ὡς δὲ τις ἔπescκεν ἰδὼν ἐς πωλήσιον ἄλλον·
 Οὐκ ἄρετᾶ κακὰ ἔργα· κιχάνη τοι βραδὺς ὤκυν·
 Ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἶλεν Ἄρηα,
 330 Ὡκύτα τὸν περ ἐόντα θεῶν, οἱ ὄλυμπον ἔχουσι,
 Χωλὸς ἐὼν, τέχνησι τὸ καὶ μοιχάγῃ Ὀφέλλῃ.
 315 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱός, Ἀπόλλων·
 Ἑρμεία, Διὸς υἱέ, Διάκτορε, δῶτορ εἰάων,
 335 Ἡ γὰρ κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεθεῖς
 Εὐδέν ἐν λέκτροισι πῶδ' ἡρυσέῃ Ἀφροδίτῃ;
 320 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διάκτορος Ἀργεϊφόντης·
 Αἱ γὰρ τῷτο γένοιτο, ἄναξ ἐκατηβόλ' Ἀπὸλλον·
 Δεσμοὶ μὲν τρεῖς τόσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουσιν,
 340 Ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε, θεοὶ, πᾶσά τε θείαναι,
 Αὐτὰρ ἐγὼν εὐδοίμῃ πῶδ' ἡρυσέῃ Ἀφροδίτῃ.
 325 Ὡς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλωι ὥρ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλωι ἔχε, λίσσεται δ' αἰεὶ
 Ἥφαιστον κλυτοεργόν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
 345 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Λῦσον· ἐγὼ δὲ τοι αὐτὸν ὑπείχομαι, (ὥς σὺ κελεύεις,)

329 AP. Οὐκ ἀρετῶσι· ῥῆμα ἐς τὴν συζυγίαν δευτέρας τ' περισπωμένων· δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐθύναιον ἄγει τὰ κακὰ ἔργα. καὶ ἀλλαχῇ, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ, εὐθύνουσι. ΚΙ. Καταλαμβάνει.

330 ΕΙ. Νῦν, κατέλαβε.

331 ΩΚ. Ταχύτατον.

332 ΤΕΧ. Δόλοις, μηχαναῖς. ΜΟΙ. Μοιχόληπτα, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τ' μοιχῶν ἐκτινύμενα. ΟΦ.

Ὀφείλει, χρεωστέϊ.

335 ΔΩ. Δοτὴρ ἀγαθῶν.

337 ΔΕΚ. Κόνταις ΧΡΥ. Καλῇ, χρυσοφόρῃ.

338 ΔΙ. Διάγων τὰς ἀγγελίας.

340 ΑΠ. Μεγάλοι. ΑΜ. Περιέχουσιν.

341 ΟΡ. Ὁρῶντες, βλέποντες.

345 ΚΛΥ. Ἐνδοξον καὶ τὸ ἔργον.

347 ΥΠ. Ὑπὸ χυμῶμα.

· Τίσειν

' Τίσειν αἰσίμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 ' Μή με, Ποσειδάον γαίηοχε, πῦτα κέλευε·
 ' Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγυάι ἐγγυάαδ'·
 ' Πῶς ἂν ἐγὼ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ' Εἵκεν Ἄρης οἴχοιτο, χρεός καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
 ' Ἥφαις, ἔπερ γάρ κεν Ἄρης χρεὸς ὑπαλύξας
 ' Οἴχη' Φεύγων, αὐτὸς τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
 Τὸν δ' ἡμέτετ' ἔπειτα Πεικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
 ' Οὐκ ἔς, εἰδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος δ' ἐρησάτω.
 Ὡς εἰπὼν, δεσμὸν ἀνίψ' ἠλύσεν Ἥφαιστος.
 Τῷ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατερῶ περ' ἐόντος,
 Αὐτίκ' ἀναΐξαντες, ὁ μὲν Θρήκλυδε Βεβήκη,
 Ἥ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε Φιλομμείδης Ἀφροδίτη,
 Ἔς Πάφον· ἔνθα δὲ οἱ τέμνος βωμός τε θυήεις·
 Ἐνθα δὲ μιν Χάριτες λῆσαν, καὶ χρίσαν ἐλαίῳ

348 ΤΙ. Ἐκτίσειν, ἀποδώσω.

349 ΑΜ. Ἀμφοτέρους τὰς πόδας ἔχων χωλὴς.

351 ΔΕΙ. Δειλαί καὶ δυσυχεῖς αἱ ἐγγυάι, καὶ δειλὸν, τὸ ἐγλύαδ' ἢ, αἱ πρὸς τὰς δειλαῖς καὶ ἀδενεῖς ἐγγυάι εἰδὲν δύναται τῶν ἀδικημάτων ἐπεξελεῖν, δι' ἀδένειαν μὴ δυναμένων ἢ οὕτως, αἱ ὑπὲρ τ' κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγυάι, καὶ αὐτὰ κακαὶ εἰσι, τὴν πῖσιν ὑπὲρ τ' τοιούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένη· παρὰ τὸτο δὲ καὶ τὸ τ' σοφῶ, Ἐλγύν' παρὰ δ' ἄτα.

352 ΔΕ. Εὐρίσκοιμι, καταλαμβάνοιμι, ὥς, Δῆεις τὸν γε σύεσιν· ὁ δὲ Ἀρίταρχος, πῶς ἂν σ' εὐδύνοιμι; οἱ δὲ, εἰς τὸ δῆσαι καὶ δεσμεῦσαι. ὅρως, φησὶν

ὁ λόγος, ἀρνεῖται δὲ, εἰ δ' ἐν δυνάμει σε δύναι, ὁ γὰρ ἐγγυώμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνε'· εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχεται φεύγων, πῶς ἂν σε αὐτ' ἐκίνα δῆσαιμι, ὅττα μὲ πολλῶ γεναιότεροι; ἦτοι διὰ τὴν αὐτὴν ἀδένειαν, ἢ διὰ τὴν πρὸς αὐτοῖς αἰδῶ. ΔΕ. Δεσμεύοιμι, κρατοῖμι, ζητοῖμι.

353 ΟΙ. Ἀπέλδοι.

355 ΧΡΕΙ. Ἀτίκως τὸ χρεός, τὸ ὀφλημα.

356 ΤΙ. Ἐκτίσω, ἀποδώσω.

359 ΑΝ. Ἐλευν.

361 ΑΝ. Ἀνορμήσαντες.

362 ΦΙ. Φιλόγελως, ἱλαρά.

363 ΠΑ. Πόλις Κύπρου. ΘΥ. Θυμαμάτων πλήρης.

Ἀμβρόσιον,

Ἀμβρότω, οἷα θεὸς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἑόντας·

365

Ἀμφὶ δ' εἴματα ἔσαν ἐπὶ ῥατὰ, θάῤῥα ἰδέσθαι.

Ταῦτ' ἄρ' αἰοῖδος αἰεὶ θεοκλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ἦσιν ἀκάνων, ἥδ' καὶ ἄλλοι

φαίηκες δολιχὴρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.

Ἀλκίνοος δ' Ἄλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλδυσεν

370

Μενᾶξ ὀρχήσοιτο, ἐπεὶ σφισιν ἔτις ἔρχεν.

Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν σφαῖραν καλῶ μὲν χερσὶν ἔλοντο

Πορφυρέλῳ, τῷ σφιν Πόλυβος πείσσει δαΐφρων,

τὴν ἕτερος ῥίππασκε ποτὶ νέφεα σκιοέντα,

Ἰδῶθεις ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἀερθεῖς,

375

Ῥήιδως μεθέλεσκε, πάρος ποτὶν ἔδρας ἰκέσθαι.

Αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαῖρην ἄν' ἰθὺν περὶήσαντο,

Ὀρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ παλαιοτέρῃ,

Ταρφέ ἀμειβομένη· κῆροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,

Ἐσπότες κατ' ἀγῶνα· πολὺς δ' ἔσπεδ' ὀρώρει.

380

Δὴ τότε ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφάνεε δῖος Ὀδυσσεύς·

Ἄλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,

Ἥ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,

Ἥ δ' ἄρ' ἐπὶ μα τέτυκτο σέβας μ' ἔχθ' εἰσπρόωντα.

365 ΕΠ. Ἐπὶ, ἐπέκειτο.

366 ΕΠ. Ἐπέρασσα, καλά.

369 ΔΟ. Μακρόκωποι.

371 ΜΟΥ. Καθ' ἑνα, ἢ μόνως.

ΣΦΙ. Ἐπ' αὐτός. ΕΡ. Ἐξισῶτο.

374 ΡΠΙ. Προίετο.

375 ΙΔ. Καμφοθίς. ΑΕΡ. Ἐπαρθείς.

376 ΜΕ. Μετελάμβανε.

377 ΑΝ. Ἐγκείται τὸ ἄνω, ἢ ἀνά, καὶ τὸ ἰδύμεν, οἷον ἀνορμῶντες· ἦλλοντο γάρ.

379 ΤΑΡ. Πυκνῶς διαπλέκοντες,

εἰς ἀλλήλους ἐναλλασσόμενοι. ΕΠ. Ἐπι-
βοῶντο, ἐπεκρότην τοῖς ποσὶν.

380 ΕΣΤ. Ἰγάμενοι.

382 ΚΡΕΙ. Ἄρχον, βασιλεῦον. ΑΡ.
Ἄγαν ἐκδηλεῖ, ἐπιστημονέστατε, ἐκπρι-
πέστατε.

383 ΑΠ. Προτείνω, ὑπέχου, ἐκαι-
χίσσω, παρὰ τὸ δέον. ΒΗ. Ὀρχήσασθαι, οἱ
διὰ τῶ ποδῶν ὀρχήμενοι, ἀπὸ τῶ ἡμιοσ-
μένως βαίνειν.

384 ΕΤ. Φανερά ἦν, ὅπως εἶχεν.

- Ὡς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μῦθος Ἀλκινόοιο·
 Αἶψα δ' Φαιήκεσσι Φιληρέτμοισι μετηύδα·
 'Κέκλυτε, Φαίηκων ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 'Ὁ ξῆνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι.
 'Ἄλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήιον, ὥς ὀππαικές·
 'Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
 'Ἀρχοὶ κραιώσσι, τρισκαίδεκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
 'Τῶν οἱ ἕκαστος Φᾶρος εὐπλωὲς, ἡδὲ χιτῶνα,
 'Καὶ χρυσεῖο τάλαντον ἐνείκατε ἱμῆεντος.
 'Αἶψα δὲ πάντα φέρωμιν ἀολλέες, ὅφρ' ἐνὶ χερσὶ
 'Ξῆνος ἔχων, ὅππῃ δόρπον ἢ χαίρων ἐνὶ θυμῷ·
 'Εὐρύαλος δὲ ἐ αὐτὸν δρεσάσθω ἐπέεσσιν·
 'Καὶ δῶρ'· ἐπεὶ ἔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον·
 Δῶρα δ' ἄρ' οἰτέμεναι πρόεσσαν κήρυκα ἕκαστος.
 Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπιμάρβετο, φώνησέν τε·
 'Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
 'Τοιγὰρ ἐγὼ τ' ξῆνον ἀρέσσομαι, ὥς σὺ κελεύεις·
 'Δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη
 'Ἀργυρῆ, κελὲν δὲ νεοπρίστ' ἐλέφαντος
 'Ἀμφιδεδίη)· πολέος δὲ οἱ ἄξιον ἔσται.
 Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθη' ἕξφις δρεγυρόηλον,

386 ΦΙ. Φιλοκῶποις, ναυτικοῖς.

389 ΕΠ. Ὡς πρέπει.

391 ΚΡΑΙ. Διατελοῦσιν, ὑπάρ-
χουσιν.393 ΕΝ. Ἀγάγατε, κομίσατε, ἐ-
νέγκατε.394 ΑΟΛ. Ὁμοῦ συναχθέντα, ἀ-
δρόα.

395 ΔΟΡ. Δεῖπνον. ΙΗ. Πορεύονται.

396 ΑΡ. Φιλοφρονησάτω.

399 ΠΡΟ. Προίπεμψαν.

402 ΑΡ. Φιλοφρονησόμεναι.

403 ΚΩ. Ἡ λαβή.

404 ΚΟ. Ἡ ξιφοθήκη.

405 ΑΜ. Κύκλῳ περικεῖ).

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

‘Χαῖρε, πάτερ ὦ ξένε· ἔπος δ’ εἶπερ τι βέβακται

‘Δεινόν, ἄφαρ τὸ Φέροιν ἀναρπάζασαι ἀελλαι·

‘Σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ’ ἰδέειν, καὶ πατρίδ’ ἰκέσθαι,

410

‘Δοῖεν· ἐπειδὴ δητὰ φίλων ἀπο πῆματα πάχρεις.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

‘Καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὅλβια δοῖεν·

‘Μηδὲ τι τοὶ ξίφεός γε ποτὴ μετόπισθε γήραιο

‘Τετρα, ὃ δὴ μοι δῶκας δρεσάμενος ἐπέεσσιν.

415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ’ ὥμοισι θέτο ξίφος δρυρόηλον·

Δύσετό τ’ ἥελιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·

Καὶ τά γ’ ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγανοί·

Δεξάμενοι δ’ ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,

Μητρὶ παρ’ αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.

420

Τοῖσιν δ’ ἡγεμόνευ’ ἱερὸν μῆνος Ἀλκινόοιο·

Ἐλθόντες δὲ κάθίζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι·

Δὴ ῥα τότε Ἀρήτιν προσέφη μῆνος Ἀλκινόοιο·

‘Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν δριπερεπὲ, ἥ τις δέξῃ·

‘Ἐν δ’ αὐτῇ θες φᾶρος εὐπλυνές, ἥ δὲ χιτῶνα·

425

‘Ἀμφὶ δὲ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἱῆνατε, θέρμετε δ’ ὕδωρ,

‘Ὅφρα λοεσάμενός τε, ἰδὼν τ’ εὖ κείμενα πάντα

‘Δῶρα, τὰ οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ’ ἐνεικαν,

‘Δαιτί τε τέρπη, καὶ αἰοιδῆς ὕμνον ἀκέων·

‘Καὶ οἱ ἐγὼ τέδ’ ἄλειςον ἐμὸν περικαλλές ὁπάζω,

430

408 BE. Πιφλυάρηται. Ἐνθεν καὶ
βαξ, ὁ κράτης, παρὰ τὸ βάξεν.

413 OL. Ὀλβον, εὐδαιμονίαν, πλε-
τον.

414 PO. Ἐπιζητήσις.

417 ΔΥ. Ἐδν.

424 ΔΕΥ. Ἀντὶ τ, ἀγε. ΧΗ. Κι-
εῳτιον. ΑΡ. Ἄγαν ἐκπρεπῆ.

426 IH. Θερμάνετε, χλιαίνετε.

430 OP. Δώσω, παράχω.

· Χρύσειον, ὅφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα

· Σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Δίῃ τ', ἄλλοισιν τε θεοῖσιν.

· Ὡς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μὲν δμῶϊσιν ἔειπεν,

· Ἀμφὶ πυρὶ σῆσται τρίποδα μέλαιν' ὅτι τάχιστα.

Αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἔστησαν ἐν πυρὶ κηλέῳ

435

· Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἐλῶσαι.

Γάστρῳ μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.

Τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξένῳ παρικαλλέα χηλὸν

· Ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθῃ δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,

· Ἐδῆτα, χρυσὸν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν

440

· Ἐν δ' αὐτῇ φᾶρος θῆκεν, καλὸν τε χιτῶνα,

Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

· Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλον,

· Μήτις τοὶ καθ' ὁδὸν δηλήσει), ὁπῶτάν αὐτε

· Εὐδῆσθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ.

445

Αὐτὰρ ἐπεὶ τῶγ' ἄκαστε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,

Αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἵηλε

Ποικίλον, ὃν ποτὲ μιν δέδασκε φρεσὶ πότνια Κίρκη.

Αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λίσσασθ' ἄνωγεν,

· Ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ

450

Θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ ἔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,

435 ΛΟ. Εἰς ὃν τὰ λυτρά χεῖται. ΚΗ. Καυτικῶ.

436 ΔΑΙ. Διέκοπτον.

437 ΓΑ. Τὸ χῶρημα, ἢ τὸν πυθμῆνα.

443 ΙΗ. Ἐπίβαλε.

444 ΟΔ. Κατὰ πλῆν.

445 ΕΥ. Καθεύδεις.

447 ΕΠ. Ἐφήμοζεν. ΙΗ. Ἐπέβαλεν.

448 ΔΕ. Ἐδίδαξεν, διὰ τὸ, τοὺς

ἑταίρους αὐτῇ λῦσαι τὸν ἔ' ἀσκού δισμόν.

449 ΑΥ. Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδῶ, σὺν ἀλλαχῇ πᾶ χωριδιέντα. ἢ Αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχῇ πορευθῆναι, μετὰ τὸ δῆσαι τὴν κιβωτὸν ἔ' Ὀδυσσεύς.

450 ΑΣ. Πύλον, ἀπὸ ἔ' μινύθει τὴν ἄσιν τοῦ σώματος. ΑΣ. Ἐπιθυμῶς.

451 ΚΟΜ. Οὐδὲ ὅπως ἐκοσμίητο, ὑδὲ ἐπιμελείας ἤξειτο.

Ἐπειδὴ

Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψῆς ἠυκέμοιο·
 Τόφρα δέ οἱ κομιδὴ γε, θεῶ ὥς, ἔμπεδος ἦεν.
 Τὸν δ' ἐπεὶ ἔνδρωαὶ λῆσαν, καὶ χρεῖσαν ἐλαίῳ,
 Ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλλον ἠδὲ χιτῶνα, 455
 Ἐκ ῥ' ἀσαμίνδε βᾶς ἄνδρας μετὰ οἰνοποτῆρας
 Ἦε· Ναυσικᾶα δέ, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
 Στῇ ῥα πρὸς σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητῆιο·
 Θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρώσα,
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 460
 'Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καὶ ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
 'Μνήσῃ ἐμῆ', ὅτι μοι πρῶτη ζῳάρε' ὀφέλλεις.
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Ναυσικᾶα, θύγατερ μεγαλήτερος Ἀλκινόοιο,
 'Οὔτω νῦν Ζεὺς θεῆν ἐρίγδεπος πόσις Ἥρης, 465
 'Οἴκαδ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
 'Τῷ κέν τι καὶ κείθι, θεῶ ὥς, εὐχετομένην
 'Αἰεὶ ἡματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιάσας, κέρη.
 Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἵζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
 Οἱ δ' ἦδη μοίρας τ' ἐνεμον, κερῶντό τε οἶνον. 470
 Κῆρυξ δ' ἐγλύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον αἰοῖδον,
 Δημόδοκον, λαοῖσι τέλειμένον· εἶσε δ' ἄρ' αὐτὸν
 Μέσσω δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.

452 ΕΠ. Ἀφ' ἑ δ' ἄλ.

453 ΚΟ. Ἐπιμέλεια.

456 ΟΙ. Τὰς εὐχεσμένους.

458 ΣΤΑΘ. Παρασάδα. ΤΕ. Ἦ-
τοι ἑ μελάθρε, οἴκε.462 ΖΩ. Τὰ ὑπὲρ τ' ζωῆς ὀφειλό-
μενα. ΟΦ. Ὀφείλεις, χρεωγεῖς.467 ΤΩ. Διὸ ἄν σοι. ΕΥ. Εὐχοί-
μην.468 ΕΒ. Τὸ ζῆν περιεποίησας, ἔ-
σωσας.470 ΜΟΙ. Μερίδας. ΕΝ. Ἐμέρι-
ζον.

472 ΤΕ. Ἐντιμον, γεραρόν.

Δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 Νώτε δ' ἀπεπρόβλεψ' ἐπὶ δὲ πλεῖστον ἐλέλειπτο 475
 Ἀργιόδοτος υἱὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφῇ.
 Κῆρυξ, τῇ δὲ τὰτο πῶρε κρέας, ὅφρα φάγησι,
 Δημοδόκῳ, καὶ μιν προσπύζομαι, ἀχνύμενός περ.
 Πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν Ὀπικθονίοισιν αἰοιδῶν
 Τιμῆς ἔμμοροι εἰσι καὶ αἰδῆς, ἔνεκ' ἄρα σφέας 480
 Οἶμας Μῆσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ Φύλον αἰοιδῶν.
 ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Ἡρώϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
 Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐπῖμα προκέϊμνα χεῖρας ἱαλλόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο, 485
 Δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 Δημοδόκ', ἔρχομαι δὴ σε βροτῶν αἰνίζεσθαι ἀπάντων,
 ἥ σέ γε Μῆσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἥ σέ γ' Ἀπόλλων·
 Λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον αἰεῖδεις,
 Ὅσ' ἔρξαν τ', ἐπαθόν τε, καὶ ὅσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί· 490
 ὣς τέ περ ἡ αὐτὸς παρεῶν, ἢ ἄλλῃ ἀκέσας.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππερ κόσμον αἶισον
 Δρατῆς, τὸ Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθηνῇ,
 Ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλῳ, ἤραγε δῖος Ὀδυσσεύς,

475 ΠΡΟ. Ἀφελών.

476 ΘΑ. Θάλλεστα. ΑΛ. Πιμιλῆ, λίπος.

477 ΤΗ. Δέξαι, λάβει.

478 ΠΡΟΣ. Φιλοφρονήσομαι.

480 ΕΜ. Μίτοχοι.

481 ΟΙ. Ὀδῆς.

486 ΠΟ. Πολύβελος, συνιτός.

487 ΑΙ. Θανμάζω καὶ ἱπαινώ.

489 ΚΟΣ. Κατὰ τάξιν. ΟΙ. Μόρον, θάνατον.

490 ΕΡ. Ἐπραξαν. ΕΜ. Ἐκακοπάθησαν.

492 ΚΟΣ. Κατασκευήν.

493 ΔΟΥ. Ξυλῖναι ἵπποι. ΕΠ. Ὁ ἔξ ἑλλήνων τέκλων. Ὅνομά ἐστι κύριον. ΕΠ. Ἐδίδαξεν.

Ἐνδρῶν ἐμπλήσας, οἳ Ἴλιον ἐξαλάπαξαν. 495

Ἀϊκὲν δὴ μοι τῶτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,

Ἀυτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,

Ὡς ἄρα τοὶ πρόφρων θεὸς ὥπασε θεῶσιν ἀοιδὴν.

Ὡς φάθ'. ὁ δ' ὀρμηθεὶς θεῷ ἤρχετο, φαίνει δ' ἀοιδὴν,

Ἐνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν εὐστέλμων ἐπὶ νηῶν 500

Βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,

Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀρακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα

Εἶατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·

Αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.

Ὡς ὁ μὲν εἰσήκ'· τοὶ δ' ἄκρατα πᾶσι ἀγόρευον, 505

Ἥμῃσι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δὲ σφισιν ἤνδανε βελλή,

Ἡ δὲ Διαιτμήζα κοῖλον δόρυ νηλεὶ χαλκῷ,

Ἡ κατὰ πετρῶων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,

Ἡ εἰς ἀνὰ μέγ' ἀγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,

Τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἐμελλεν. 510

Αἶσα γὰρ ἦν διπλοῦσθαι, ἐπὶ πᾶσι ἀμφικαλύψῃ

Δεράτεον μέγαν ἵππον, ὃν εἶατο πάντες ἄριστοι

Ἀργεῖων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.

Ἡεὶ δὲν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον ἕως Ἀχαιῶν,

Ἰππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λάχον ἐκπεολιπόντες. 515

495 ΕΜ. Πληρώσας. ΕΞ. Ἐπόρ-
θησαν παντελῶς.

496 ΚΑ. Ἐκαστα εἴπῃς.

498 ΩΠ. Παρέχεν, ἔδωκεν.

499 ΦΑΙ. Ἐδείκνυν.

500 ΕΝ. Εντεῦθεν ἀρξάμενοι.

503 ΚΕ. Περικεκλεισμένοι.

504 ΕΡ. Εἰλκυσαν.

506 ΤΡΙ. Τριχῶς. ΣΦΙ. Ἀκτὶς, αὐτοῖς.

507 ΔΙ. Διατεμεῖν. ΚΟΙ. Τὸν δέ-
ρειον ἵππον.

508 ΕΡ. Ἐλκύσαντες.

509 ΑΓ. Πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται.

ΘΕΛ. Πλαστήριον.

512 ΕΙ. Ἐκαθίζοντο.

514 ΔΙΕ. Διεπόρθησαν.

515 ΙΠ. Ἐκ τῷ ἵππῳ. ΕΚ. Ἀδρόως
ἐξελθόντες.

Ἄλλον δ' ἄλλη ἄειδε πόλιν κεραιζέμεν αἰπὴν·
 Αὐτὰρ Ὀδυσῆα προτὶ δῶματα Διίφθοιο
 Βήμεναι, ἥūt' Ἀρηα, σὺν ἀνδρῶν Μενελάω.
 Κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
 Νικῆσαι καὶ ἔπειτα, Διὰ μεγάθυμον Ἀθλῆην.

520

Ταῦτ' ἄρ' αἰοιδὸς ἄειδε παρικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 Τήκετο· δάκρυ δ' ἔδδυν ὑπὸ βλεφάροισι παρείας.

Ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσῶσα,

Ὅς τε εἴς τ' ὠροῖτο πόλιος λαῶν τε πύσῃσιν,

Ἄσσει καὶ τεκέεσσιν ἀμύμων νηλεὲς ἥμαρ·

525

Ἡ μὲν τ' ἐπὶ θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδῶσα,

Ἀμφ' αὐτῶν χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δὲ τ' ὀπίσθεν

Κόπτοντες δάρεσι μετὰ φρενὸν, ἥδ' ἐκ ὤμων,

Εἴρερον εἰσανάγκασι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ οἰζύν·

Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῃ ἄχεϊ φθινύθῃσι παρείαι·

530

Ὡς Ὀδυσσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.

Ἐνθ' ἄλλης μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,

Ἀλκίνοος δὲ μιν οἷος ἐπεφράσατ', ἥδ' ἐνόησεν,

Ἥμενος ἄγχι αὐτῶν, βαρὺ δὲ σενάχοντος ἄκασεν·

Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετῆδα·

535

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἥδ' ἐμὲ δόντες,

Δημόδοκος δ' ἦδη χεῖρ' ἔτω φόρμιγγα λίγαιαν·

516 ΚΕ. Διαφθεύρειν.

517 ΔΗΙ. Ἐκ τήτε οἱ μεταγενέστεροι
 τὴν Ἑλέην καὶ Διίφθω γήμαδαι λέ-
 γουσιν.

522 ΕΔ. Ἐβρεχεν.

524 ΕΗΣ. Τῆς αὐτῆς.

527 ΧΥ. Περιχυθεῖσα, περιπλα-

κεῖσα. ΛΙ. Ὀξέως, ἡδέως. ΚΩ. Θρηνη-

529 ΕΙ. Αἰχμαλωσίαν, δαλείαν τὴν
 περὶ τὰ ἔργα καὶ ἀναπέπλασαι κατ' ἀρ-
 χὴν παρὰ τὸ ἔργον μὲν ἐλευθερίας εἶρεν
 καὶ λέγειν τὰς δαλείας.

531 ΕΛ. Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς.

537 ΣΧΕ. Ἐπίχρη, παυσάδην.

· Οὐ

- 'Οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος πᾶσι ἀείδει.
 'Ἐξ ἧ δ' οὐδ' ὁρπείομαι τε, καὶ ὥρορε δῖος αἰοδός,
 'Ἐκ τῶδ' ἔγω παύσαιτ' οἷζυροῖο γόοιο 540
 'Ο ξείνος· μάλα πᾶ μιν ἄχος φρένας ἀμφιέβηκεν·
 'Ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν χεῖται, ἵν' ὁμῶς τερπόμεθα πάντες,
 'Ξεινοδόκοι καὶ ξείνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον ἔτω.
 'Εἵνεκα γὰρ ξείνοιο πᾶσι αἰδοίοιο τέτυκται,
 'Πομπὴν ἔφίλα δῶρα, τὰ οἱ δίδομαι φιλέουσι. 545
 'Ἀντὶ κασιγνήτης ξείνός θ' ἱκέτης τὲ τέτυκται
 'Ἀνέρι, ὅς τ' ὀλίγον πέρ θ' ἡψαύει παρὰ πόδες.
 'Τῶ νῦν μηδὲ σὺ κεῖθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
 'Ὅ, τί καὶ σ' εἰρώμεαι· φᾶσθαι δέ σε κάλλιον ἔστιν.
 'Εἴπ' ὄνομ', ὅ, τί σε κεῖθε κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε, 550
 'Ἄλλοι θ', οἱ κατὰ ἄστυ, καὶ οἱ πειραιεῖσιν·
 'Οὐ μὲν γάρ τις πάνπαν ἀνώνυμος ἔς' ἀνθρώπων,
 'Οὐ κακός, ἔδδ' μὲν ἐοχλός, ἐπὴν τὰ πρῶτα γλῆναι,
 'Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεὶ κε τέκωσι τοκῆες.
 'Εἰπέ δέ μοι γαῖάν τε τέην, δῆμόν τε, πόλιν τε· 555
 'Ὅφρά σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμηναι φρεσὶ νῆες.
 'Οὐ γὰρ Φαιήκεσι κυβερνητῆρες ἔασιν,
 'Οὐδὲ τι πηδάλι' ἐστὶ, τὰ τ' ἄλλα νῆες ἔχουσιν·
 'Ἀλλ' αὐτὰ ἴσασιν νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
 'Καὶ πάντων ἴσασιν πόλιος καὶ πόντος ἀρχαίς 560

539 ΔΟΡ. Δειπνῶμεν.

546 ΚΑ. Ἰσως ἀδελφῶν.

547 ΕΠ. Ἀπείλει ταῖς φρεσὶν, ὅ ἐστι, φρεσὶν ἐστὶ.

548 ΝΟ. Ἐννοίας. ΚΕΡ. Πανούργους.

549 ΕΙ. Ἐρωτήσω. ΦΑ. Εἰπὺν.

556 ΤΙ. Καταγοχαζόμενα.

559 ΙΣ. Γινώσκουσιν, ἐπίστανται. ΝΟ. Ἐννοίας, βελάς.

· Ἀνθρώπων

- 'Ανθρώπων· ἡ λαΐτμα τάχιδ' αἰλὸς ἐκπερώσιν,
 'Ἡέρι ἡ νεφέλη κεκαλυμμένη· εἰδὲ ποτὲ σφιν
 'Οὔτε τί πημανθῆναι ἐπὶ δέος, εἰδ' ἀπολέσται.
 'Ἀλλὰ τὰδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκιστα
 'Ναυσιγῆς, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγάσσαται
 'Ἡμῖν, ἔνεκα πομπῶν ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων,
 'Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
 'Ἐκ πομπῆς ἀνιῶσιν ἐν ἡρωιδεῖ πόντῳ
 'Ραισέμναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.
 'Ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τὰ δὲ κεν θεὸς ἡ τελέσειεν,
 'Ἡ κ' ἀτέλες' εἴη, ὥς αἱ Φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 'Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, ἡ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 'Ὅπῃ ἀπεπλάγχθης τε, ἡ ἄς τινος ἵκεο χώρας
 'Ἀνθρώπων· αὐτὰς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεπαώσας.
 'Ἡ μὲν ὅσοι χαλεποί τε, ἡ ἄγριοι, εἰδὲ δίκαιοι·
 'Οἵτε φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδῆς.
 'Εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ οὔρεαι ἐνδοθι θυμῷ,
 'Ἀργείων, Δαναῶν, ἡδ' Ἰλίου οἶτον ἀκῆων.
 'Τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεύξαν, ἐπεκλώσαντο δ' ὄλεθρον
 'Ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι ἡ ἐσομένοισιν αἰοιδῆ.

563 ΠΗ. Βλαβῆκα. ΕΠΗ. Ἐπεσιν.

ΔΕ. Φόβος.

565 ΑΓ. Ἄγαν ὀργισθῆναι.

566 ΠΟΜ. οἱ παραπέμποντες.

ΑΠ. Ἀβλαβεῖς.

569 ΡΑΙ. Διαφθεῖρη. ΑΜ. Περὶ σκεπάσειν.

571 ΑΤ. Νῦν, τὸ εἰῆ, ἀντὶ τῆ ἐάσειν ὑπὸ ἧ καὶ διήλθον ἡδονῆς, τῆς παρορρήσεως ἐπελάβετο. Ἀλλὰ πῦρ ὁ

δυοσεὺς ταῦτα ἀκῆσας, τὴν Ποσειδῶν μὴνύει ὀργήν; ἡ ἡδέλῃσε τὰ ἀληθῆ ἀπειν.

573 ΑΠ. Ἀπεπλανήθης.

574 ΝΑΙ. Καλῶς οἰκουμενάς.

576 ΘΕ. Θεοειδής, ἡ θεοῖς ἀσκήτων.

577 ΟΔ. Θρηνηῖς, κλαίεις.

579 ΤΕΥ. Εποίησαν.

580 ΕΣ. Μεταγενετέροις.

· Ἡ τίς

'Η τίς τοι κ' πῶς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸς,
 'Ἐθλὸς ἔων γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἱ τε μάλιστα
 'Κήδιστοι τελέθυσσι, μεθ' αἶμά τε, κ' ὄρος αὐτῶν;
 'Η τίς παρ' ἐταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένον εἶδ' ὥς
 'Ἐθλός· ἐπεὶ δ' ἔμην τι κασιγνήτοιο χερσίων
 'Γίνε', ὅς κεν, ἐταῖρος ἔων, πεπνυμένος εἶδῃ.

565
585

581 ΠΗ. Συγγενής, κατ' ἐπιστάμην, συγγενικώτατοι. ΤΕ. Γίνονται.
 ἢ παρ' ὧν συνγενής.

586 ΕΙ. Γινώσκει.

570
583 ΚΗ. Λόγος, κ' φροντίδος ἀξίος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ι

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΑΡΧΗ τῷ Ὀδυσσεύς διηγημάτων, ἐν οἷς φησὶ πεπολεμηκέναί τοις Κίκοσι, καὶ πρὸς τὸς Λωτοφάγους παραγενέσθαι, καὶ πρὸς τὴν Κύκλωπα Πολύφημον περιυθῆναι· καὶ τῶτον φαγόντα ἐξ ἥδη ἱταίρας ἐκτυφλῶσαι.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἴωτα.

ΤΟΝ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
· Ἀλκινόε κρείον, πάντων δριδέεικετε λαῶν,
· Ἦτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκχέμεν ἐστὶν αἰοιδῆ
· Τοιῶδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδῶ.
· Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι,
· Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,
· Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δῶματ' ἀκχάζων) αἰοιδῆ,
· Ἥμενοι ἐξέτης· ὧς γὰρ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

5 ΟΥ. Ταῦτα ἀρμολόμενοι τῷ καιρῷ λέγει, ἐπὶ πάντος ὃ βίη τέλος εἴρηκεν τὴν ἡδονήν, ἀλλὰ συμποσίῃς τινέσ.

6 ΕΥ. Θυμηδία.

7 ΑΚ. Ἀκροῶνται. Ἔνοι, ἀκούαζονται.

8 ΠΛΗ. Πεπλήρωνται.

· Σίτῃ

- ' Σίτῃ κ' κραιῶν μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσων
 ' Οἰνοχόος Φορέησι κ' ἐγχέῃ δεπάεσσιν·
 ' Τῷτο τί μοι κάλλιπον ἐνὶ φρεσὶν εἶδε' εἶναι.
 ' Σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο σπονδόντα
 ' Εἶρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος συναχίζω.
 ' Τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστέριον καταλέξω;
 ' Κήδ' ἐπεὶ μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ ἔρανίωνες.
 ' Νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα κ' ὑμεῖς
 ' Εἶδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, Φυγῶν ὑπὸ νηλεὲς ἡμαρ,
 ' Ὑμῖν ξείνος ἔω, κ' ἀπὸπροθι δώματα ναίων·
 ' Εἴμ' Ὀδυσσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
 ' Ἀνθρώποισι μέλω, καὶ μὲν κλέος ἔρανὸν ἴκη.
 ' Ναιετάω δ' Ἰθάκῃ εὐδέεelon· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
 ' Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, δρεῖπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσι
 ' Πολλὰ ναιετάσσι μάλα χεδὸν ἀλλήλησι,
 ' Δελίχιόν τε, Σάμη τέ, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
 ' Αὐτὴ δὲ χθιμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἀλὶ καί·
 ' Πρὸς ζόφον· (αἱ δὲ τ' ἀνέσθε πρὸς ἧν τ' ἡελιὸν τε₂)
 ' Τρηχεῖ, ἀλλ' ἀγαθὴ κερτορόφος· ἔτι ἐγὼ γε

9 ΑΦ. Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.

10 ΕΓ. Ἐγχέῃ.

11 ΕΙ. Φαίνε'), δοκεῖ.

12 ΕΠ. Προεθυμήθη.

14 ΥΣ. Ἐσχάτον.

20 ΜΕ. Ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί.

21 ΝΑΙ. Οἰκῶ. ΕΥ. Πρὸς δύοσιν ἢ
 ἄλλων κειμένην. ΕΥ. Ἦτοι ἐπιφανῆ, εὖ
 πρὸς τὴν δειλὴν κειμένην· εἰ δ' σημαίνει
 τὴν ἄκρατον, δασύνεται αἰάγκη· ἔλα
 γάρ ἐστιν ἡ ἔ' ἡλίω αὐγῇ, ὅθεν κ' τὸ εἰλη-
 δερεῖν, τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι.

22 ΝΗ. Ὁρῶ. Ἰθάκης. ΕΙ. Κινη-
 σίφυλλον. Ἔροσις γδ, ἡ κίνησις.24 ΔΟΥ. Μία ἔ' Ἐχινάδων. ΤΛ.
 Ὑλώδης, σύμφυτος.25 ΧΘΑ. Ταπεινὴ, κοίλῃ τὴν θείσιν·
 πῶς ἂν πανυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρῶ-
 τη ἔ' ἄλλων, ὡς πρὸς δύοσιν. ΠΑΝ. Ὑ-
 περάνῃ κειμένη.26 ΖΟ. Νῦν, δύοσιν. ΗΩ. Νῦν, τὴν
 ἀνατολήν.

27 ΚΟΥ. Νεωτέρων τριφός.

- Ἦς γαίης δύναιμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
 • Ἦ μὲν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
 • Ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 • Ὡς δ' αὐτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροιςιν
 • Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
 • Ἀλλ' ἐμὸν ἔπτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔπειθον.
 • Ὡς ἔδδεν γλύκιον ἥς πατερίδος ἔδδ' τοκῆων
 • Γίνεσθαι, εἴπερ καὶ τις ἀπόπρῃσι πίονα οἶκον
 • Γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίῃ ἀπάνδρθε τοκῆων.
 • Εἰ δ' ἄγε τοὶ καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσσω,
 • Ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηςθεν ἰόντι.
 • Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεας πέλασεν,
 • Ἰσμάρω· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτῆς.
 • Ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
 • Δασάμεθ', ὥς μή τις μοὶ ἀτεμβόμβρος κίοι ἴσῃς.
 • Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ διεῖράν ποδὶ φευγόμεν ἡμέας
 • Ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι σὺν ὀπίθοντο.
 • Ἐνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα

31 ΚΑ. Κατεῖχεν.

32 ΑΙ. Ἐξ Αἰαίας νῆος τῆς Τυρρή-
 νίας, ἢ Κολχικῆς. Αἶα γδ, ἡ πόλις τῆς
 Κολχίδος. Νῦν δ' Αἰαίη ἐστὶν ἡ τῆς Κί-
 κης νῆος, ἡ πλησίον τῆς αἰδοῦσας, ἀπὸ τῆς
 αἰ. θρηνητικῆς ἐπὶ τῇ αἰ. ΑΙ. Ἐπιδυ-
 μοῦσα.

34 ΓΛΥ. Γλυκύτερον, ἡδύτερον.

36 ΑΛ. Ἀποφύλω ξένη. ΝΑ. Οἰ-
 κεί.

37 ΠΟ. Πολλῶν κακῶν πλήρη. ΕΝΙ.
 Ἐγὼ, λέξω.

38 ΕΦ. Ἐπέμεμψε. ΙΟΝ. Ἐπα-
 νόντι.

40 ΙΣ. Ἰσμαρος πόλις τῆς Κικονίας,
 ἣτις νῦν Μαρώνεια λέγεται. ΠΟ. Ἐπὶ
 οἱ Κίκονες τῇ Πριάμῳ συνεμάχοντο,
 Κίκωνων ἡγήτορι Μέντη.

42 ΔΑΣ. Ἐμερισάμεθα. ΑΤ.
 Στερισκόμενος. ΚΙ. Ἀπείλοιο. ΙΣ. Ἰ-
 σότητ.

43 ΔΙ. Μεταφορικῶς, τῇ νῆϊ οἱ δὲ δι-
 ρῶ, τῇ δὲ ταχεῖ οἱ δὲ, τῇ ζῶντι,
 ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες. καὶ γὰρ ἐτέρωθεν,
 διερὸς βροτῶν, φησὶν οἱ δὲ, τῇ κώπῃ οἱ δὲ,
 τῷ διεῖραι ἐκ τῆς θαλάσσης, πρὶν ξηρανθῆ-
 ναι τὴν ἐκ τῆς βάσεως ὑγρασίαν· λέγει δὲ
 τὸ ἰδρῶτα.

44 ΗΝ. Ἐκέλευον.

• Ἐσφαζον

Ἐτφαζον παρὰ θίνα, καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῆς.

Τόφρα δ' ἄρ' οἰχώμῃροι Κίκονες Κικόνεας γεγώνευν,

30 Οἱ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείεες,

Ἦπειρον ναίοντες, Ἰπτιάμῃροι μὲν ἀφ' ἵππων

Ἀνδράσι μάχασθαι, ἐὼς χρεὶν πᾶν ἔοντα.

50

Ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα, καὶ ἄνθεα γίνε' ὥρη,

Ἦέριοι· τότε δὴ ῥα κακὴ Διὸς αἴσα παρέστη

35 Ἦμῃν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.

Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχῃ παρὰ νηυσὶ θοῇσι·

Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκῆρεσιν ἐγχείησιν.

55

Ὀφρα μὲν ἥως ἦν, καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἦμαρ,

Τόφρα δ' ἀλεξάμενοι μένομεν πλεονάς περ' ἔοντας·

40 Ἦμος δ' ἥελιός μετενίστατο βέλυτόνδε,

Καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.

Ἐξ δ' ἀφ' ἐκάστης νηὸς εὐκνήμιδες ἑταῖροι

60

Ὡλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.

Ἐνθεν δὲ περτέρῳ πλεόμεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,

45 Ἀσμενοι ἐκ θανάτῳ, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

Οὐδ' ἄρα μοι περτέρῳ νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,

Πρὶν τινα τῷ δειλῶν ἐτάρων τρεῖς ἕκασον αὔσῃ,

65

47 ΟΙ. Ἀπελδοίτες. ΓΕ. Ἐκάλαν, ἔβων.

49 ΝΑΙ. Οἰκῶντες.

51 ΩΡ. τῷ ἔαρος· καίρω.

52 ΗΕ. Ὀρθινοί.

53 ΑΙ. Κακομόροις.

57 ΑΔ. Ἀμυνόμενοι, ἢ ἐκκλίνοντες.

58 ΒΟΥ. Τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ βοῆς ἀπολύονται τὰ ἔργα.

59 ΚΛΙ. Ἐξέκλιναν, ἔτρεψαν. ΔΑ. Ἀνελδοίτες.

61 ΩΛ. Ἀπόλοντο.

62 ΠΡΟ. Εἰς τοῦμπροθεν. ΑΚ. Λυπόμενοι.

63 ΔΣ. Εὐκταῖοι. ΟΛ. Ἀπολέσαντες.

65 ΤΡΙΣ. Ἀρχαῖον ἔθος τὸ ἐπὶ ξένης ἀποκνυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον τὰς περιλειφθέντας, ἵπταν ἀπίωσιν οἰκαδὲ· ἢ ἵνα καὶ εἴ τις ἐτι ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ, προσέλθοι.

Οἱ

- ' Οἱ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὑπο δῆϊωθέντες.
 ' Νηυσὶ δ' ἐπ' ᾧρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
 ' Λαίλαπι θεαπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσιν κάλυψε
 ' Γαῖαν ὁμῶς καὶ πόντον ὁρώρῃ δ' ἐρανάθεν νύξ.
 ' Αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' Ὀπικάρσιαι, ἰστία δὲ σφιν
 ' Τριχθαί τε καὶ τετραχθαί διέσχισεν ἰς ἀνέμοιο.
 ' Καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθμεν δέισαντες ὀλεθρον,
 ' Αὐτὰς δ' ἐοσυμένως προσερύσαμεν ἡπειρόνδε.
 ' Ἐνθα δ' ὅτε νύκτας, δύο τ' ἡμέρας συνεχὲς αἰεὶ
 ' Κέμεθ', ὁμῶς καμάτῳ τέ, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 ' Ἄλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμᾶρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦώς,
 ' Ἰστὲς ζησόμενοι, ἀνά θ' ἰστία λεύκ' ἐρύσαντες
 ' Ἠμεθα· πᾶς δ' ἄνεμός τε, κυβερνήται τ' ἴθουν.
 ' Καὶ νῦν κεν ἀσκηθῆς ἰκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 ' Ἀλλὰ με κῦμα, ῥόος τέ, πειγνάμπλοντα Μάλειαν,
 ' Καὶ βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 ' Ἐνθεν δ' ἐν νῆμαρ φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν
 ' Πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
 ' Γαίης Λωτοφάγων, οἷτ' ἀνδρῶν εἶδαρ ἔδουσιν.

66 ΔΗΙ. Ἀναίρεθέντες.

68 ΛΑΙ. Τῷ μετὰ ἀνέμων ὁμῶς.

70 ΕΠ. Πλάγισαι.

71 ΙΣ. Ἄνεμος.

72 ΚΑΤ. Κατεδήκαμεν.

73 ΕΣ. Προθύμως. ΠΡΟ. Προκα-
θεαυόμενοι.

74 ΗΜ. Ἠμέρας. ΣΥ. Συνεχῶς.

75 ΘΥ. Τὴν ψυχὴν ἰδιόοντες, ἀντὶ
κατεδιόμενοι.

76 ΤΕ. Ἐτελείωσιν, ἐπλήρωσιν.

77 ΕΡ. Ἀνελκύσαντες.

78 ΗΜ. Ἐκαδήμεθα. ΙΘ. Ἐπ' αὐ-

θείας ἔφερον.

79 ΑΣ. Ὑγίης ἐξ ἐπιμελείας.

80 ΡΟ. Ῥῆς, ῥεῖθρον. ΠΕ. Περι-
κάμπλοντα. ΜΑ. Ἀκρωτήριον τ' Ἀσ-
κωνικῆς λίαν ἐπικίνδυνον· ὅθεν ἡ παροι-
μία, Μαλέαν ἢ κάμψας, ἐπιλάθου τῶν
οἴκαδε.

81 ΑΠ. Ἀπαθήσατο. ΠΑ. Ἀπι-
πλήνησιν. ΚΥ. Κυθήρα, νῆσος τ' Ἀσ-
κωνικῆς.

82 ΟΛ. Ὀλεθρίοις.

84 ΑΝ. Τὸν λωτὸν, ἢ τροφὴν ἐξ
ἀνδρῶν.

Ἐνθα

Ἐνθα δ' ἐπ' ἠπαίρας βῆμεν, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ.

85

Αἶψα δ' εὖ δειπνον ἔλοντο θοῆς παρὰ νηυσὶν ἐταῖροι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ οἴσιό τ' ἐπιπλάμεθ', ἠδὲ ποτῆτες,

Δὴ τότε γῶν ἐτάρας προΐμν πύθεσθαι ἰόντας,

(Ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἄμ' ὀπίστας,)

Οἴκινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.

90

Οἱ δ' αἶψ' οἰχώμῃροι μίγνεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν.

Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μῆδονθ' ἐπείροισιν ὄλεθρον

Ἡμετέροις, ἀλλὰ σφι δόσαν λωτοῖο πάσισθαι.

Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,

Οὐκ ἔτ' ἀπαγείλαι πάλιν ἤθελεν, εἶδ' ἐνέσθαι.

95

Ἀλλ' αὐτὰ βέλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι

Λωτὸν ἐρεπτόμῃροι μενέμεν, νόσῃ τε λαθέσθαι.

Τὲς μὲν γῶν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντες ἀνάγκη,

Νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσαι ἐρύσας.

Αὐτὰρ τὲς ἄλλας κελόμην ἐρίρας ἐπαίρας

100

Σπερχομένους νηῶν ὀπιβαινέμεν ὠκείων,

Μὴ πῶ τις λωτοῖο φαγὼν, νόστιο λάθῃ).

Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.

Ἐξῆς δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλλα τύπῃον ἐρετμοῖς.

Ἐνθεν δὲ περὶ πῶν πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

105

Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀδριμίστων,

85 ΒΗ. Ἐβῆμεν, ἐξῆλθομεν. ΑΦ. Ἡντλήσαμεν.

87 ΕΠ. Ἐγευσάμεθα, ἠσθίομεν. ΠΟ. Ποτῆ.

88 ΠΡΟ. Προέπεμπον. ΠΕΥ. Πυθέσθαι, μαθεῖν.

89 ΤΡΙ. Ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι ᾖσι, διὰ τὴν κήρυκα. ΟΠ. Παρασχών.

90 ΕΙ. Ὑπάρχοιεν.

91 ΟΙ. Πορευόμενοι. ΜΙ. Ἐμήχθησαν.

92 ΜΗ. Ἐβελεύοντο.

97 ΕΡ. Ἐδίοιτες.

99 ΖΥ. Ὑπὸ τὰς καθέδρας. ΕΡ. Ἐλκύσας.

106 ΚΥΚ. Δίκαιοι ἔτοι, πλὴν Πολεμήμας· ὅθεν τὸ μὲν ὑπερφιάλων, εὖν μεγάλων· τὸ δὲ ἀδριμίστων, μὴ ἐχόντων χρεῖαν.

- 'Ιχόμεθ', οἳ ῥα θεοῖσι πεπιθότες ἀθανάτοισιν,
 'Οὔτε φυτεύουσιν χερσὶν φυτὸν, ἔτ' ἀρώωσιν·
 'Ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύον',
 'Πυροὶ καὶ κριθαί, ἡδ' ἄμπελοι, αἵτε φέροντες
 'Οἶνον ἐρκεφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβροσ' ἀέξῃ.
 'Τοῖσιν δ' ἔτ' ἀγοραί βεληφόροι, ἔτε θέμιστες·
 'Ἀλλ' οἷγ' ὑψηλῶν ὁρέων ναῖσσι κάρλεια
 'Ἐν σπέσσι γλαφύροισι· θέμιστεύῃ δὲ ἕκαστος
 'Παίδων ἡδ' ἀλόχων· ἔδ' ἀλλήλων ἀλέγχεσι.
 'Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρέκ λιμνῆος τετάνυσται
 'Γαίης Κυκλώπων, ἔτε σχεδὸν, ἔτ' ἀποτηλῆ,
 'Τλήεσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
 'Ἀγροί· ἔ μιν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκη·
 'Οὐδέ μιν εἰσιχνεῦσι κυνηγέ', οἵτε κατ' ὕλνῃ
 'Ἀλγεια πάχουσιν, κερυφὰς ὁρέων ἐφέποντες.
 'Οὐτ' ἄρα πείμνησιν καταίχεται, ἔτ' ἀρώοισιν,
 'Ἀλλ' ἤγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἥματα πάντα,
 'Ἀνδρῶν χηρεύῃ, βόσκη δὲ τε μηκάδας αἶγας.

110

115

120

χρεῖαν νόμων, διὰ τὸ θεμιστεῦν ἕκαστον
 Παίδων ἡδ' ἀλόχων. πῶς ἔν ἡδίκην τὴν
 Φαίαιας καὶ ἐλύπην; διὰ τὸ ἀνόμοιοι τῇ
 πολιτείᾳ. ΑΘ. Ἀκοιωνήτων.

108 ΑΡ. Ἀροτριῶσιν.

109 ΑΝ. Ἀναροτρίασα.

111 ΕΡ. Ἐκ τελείῃ καρπῷ τῇ γα-
 φυλῇ γινόμενον.

112 ΒΟΥ. Εἰς ἃς αἱ βελαὶ ἀναφέ-
 ρονται, ἵνα ἐπιτελεθῶσιν. ΘΕ. Κοινὰ
 νόμιμα.

113 ΚΑ. Ἀκρωρείας.

114 ΘΕ. Ἀρχαί, δικάζει.

116 ΛΑ. Εὐγεία, ἢ εὐσκαφῇ,
 λαχαινοδαὶ καὶ σκάπτεοδαὶ δυναμένη.
 αἰκονομικῶς ὅτι εἰς ταύτην νύκτωρ κατῇ-

νίχθησαν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες.
 ΛΙ. Ἐξω τῷ λιμένος. ΤΕ. Ἐκτέταται,
 δίκη.

118 ΑΠ. Πολλὰ.

119 ΠΑ. Ἀναροτρία. ΑΠ. Ἀπείχεται,
 κωλύει.

120 ΕΙ. Εἰσπορεύονται, εἰσέρχονται.

121 ΕΦ. Ἐπιζητῶντες.

122 ΚΑ. Κατέχεται. ΑΡ. Ἀρ-
 τριάσειν.

123 ΑΝ. Μὴ ἀροτριωμένη.

124 ΧΗ. Σπανίζει, ἐρημός ἐστι. ΜΗ.
 Μηκωμένης, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Μηκὴ γὰρ
 λέγει ἢ τῇ αἰγῶν φωνῇ ἢ ἀπὸ τῆς ἐπὶ
 τὰ μήκη κίειν, ὅ ἐστι πορεύεσθαι.

‘Οὐ

- ' Οὐ γὰρ Κυκλώπεςτι νέες πάρα μιλτοπάριοι,
 125
 ' Οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἐνὶ τέκτονες, οἳ κε κάμοιεν
 ' Νῆας εὐσέλμας, αἳ κεν τελέοιεν ἕκαστε,
 ' Ἄστ' ἐπ' ἀνθρώπων ἰκνύμεναι· οἳά τε πολλὰ
 ' Ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περώσι θάλασσαν,
 ' Οἳ κέ σφιν καὶ νῆσον εὐκτιμύλῳ ἐκάμοντο. 130
 ' Οὐ μὲν γάρ τι κακὴ γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
 ' Ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἀλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
 ' Ὑδρηλοὶ, μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
 ' Ἐν δ' ἄροσις λέκη· μάλα κεν βαθὺ λήιον αἶεν
 ' Εἰς ὥρας ἀμῶεν· ἐπεὶ μάλα πῶϊα ὑπ' ἔδρας. 135
 ' Ἐν δὲ λιμνῷ εὐορμος, ἴν' εἰ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
 ' Οὗτ' εὐνὰς βαλέειν, ἔτε πρυμνήσι ἀνάψαι,
 ' Ἀλλ' ὀπιθέλουσιντες μέναι χερρόν, εἰσὶ κε ναυτείων
 ' Θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ὀπιπνέουσιν αἷῃ.
 ' Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένῃ· ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ, 140
 ' Κρήνη ὑπὸ πωλείας· πῶϊ δ' αἰγέροι πεφύασιν.
 ' Ἐνθα κατεπλέομεν, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνδε

125 ΜΙΑ. Μίλτω τὰς παρῆας κε-
 χρισμέναι, τετέστι τὰς πύρας. Μίλτος
 ὁ πηλὸς ῥεσιώδης.

126 ΕΝ. Ἐνεσιον. ΚΑ. Καλασκιυά-
 σοιεν.

127 ΤΕ. Πράττοιεν, ὑπεργόιεν.

128 ΙΚ. Παραγνύμεναι.

130 ΕΚ. Κατεργάσαντο, κατε-
 σκευάσαντο.

131 ΩΡ. Τὰ πρὸς ἕκαστον καιρὸν
 ἐπιτήδεια· τὰ κτ' καιρὸν ὥρια.

133 ΥΔ. Κάθυγροι. ΜΑ. Ἀπαλοί.
 ΑΦ. Αφθαρτοί.

134 ΑΡ. Ἀροτρίασις. ΛΕΙ. Ὅρα·
 μή. ΛΗΙ. Σιτοφόρον πεδῖον.

135 ΑΜ. Θερίζοιεν. ΠΙ. Λιπαρὸν,
 εὐγενον. ΟΥ. Τὸ ἔδαφος.

136 ΕΥ. Εὐνιόλητος. ΠΕΙΣ. Ἀ-
 πογεία χοίρει, ἢ πείδι· ἢ ναῦς.

137 ΕΥ. Ἀγκύρας. ΑΝ. Προσδῆ-
 σαι.

138 ΕΠ. Ἐποκείλαϊας τῇ γῇ, ἐπι-
 ψεύσαντας.

139 ΕΠ. Παραζύνη, παρορμῆ. ΑΗ.
 Οἱ ἄνιμοι.

140 ΚΡΑ. Τῆς ἀρχῆς τῆς λιμένος.

- ' Νύκτα δι' ὀρφναίην· ἐδὲ πρῆφαίνετ' ἰδέασθ.
 ' Ἀῆρ γδ' παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, ἐδὲ σελήνη
 ' Οὐρανόθεν πρῆφαινε· κατέχετο γδ' νεφέεσσιν. 145
 ' Ἐνθ' ἔτις τλὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
 ' Οὐτ' ἔν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα πρὸτι χέρσον
 ' Εἰσίδομεν, πρὶν νῆας εὐασέλμους ὀπικέσθαι.
 ' Κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθεύλομεν ἰστὰ πάντα·
 ' Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης· 150
 ' Ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμέναμεν ἡῶ δι' αὖν.
 ' Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλῳ ἠώς,
 ' Νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεθα κατ' αὐτῷ.
 ' Ὄρσαν δὲ νύμφαι, κῆραι Διὸς Αἰγιόχοιο,
 ' Αἶγας ὀρεσκάως, ἵνα δειπνήσειαν ἐταῖροι. 155
 ' Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
 ' Εἰλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ πρίχα κρημνηνέτες
 ' Βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρη.
 ' Νῆες μὲν μοι ἔποντο δώδεκα, ἐς δὲ ἐκάσθην
 ' Ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴω. 160
 ' Ὡς τότε μὲν ὥροπαν ἡμαρ, ἐς ἥλιον καταδύντα,
 ' Ἡμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.

143 ΠΡΟΥ. Προφαίνετο.

144 ΑΗΡ. Ἀχλὺς, ἀορασία. ΒΑ. Σκοτεινή.

145 ΠΡΟΥ. Ἐφανε, ἔλαμπεν.

146 ΕΔ. Εἶδεν, ἰδεάσατο.

147 ΧΕΡ. Πρὸς τὴν γῆν.

149 ΚΕΛ. Ἐποκειλάσαις τῇ γῇ.

151 ΑΠ. Ἐπὶ βορᾷ καὶ τρυφῇ ἀποκοιμηθέντες.

153 ΘΑΥ. Θεώμενοι. ΕΔ. Περιερχόμεθα, ἀνεγρεφόμεθα.

154 ΩΡ. Διήγειραν.

155 ΟΡ. Τὰς ἐν ὄρει διὰ τριβέσαις.

156 ΚΑΜ. Ἐπικαμπή. ΑΙ. Ἀκόντια ἐπιμήκεις τὰς αὐλὰς ἔχοντα, ὅ ἐστι, τ' σίδηρον.

157 ΕΙ. Ἐλάβομεν.

158 ΜΕ. Τῷ μὲν ἀρμόδεσαν.

160 ΕΞ. Ἐξείρετον ἰδῶκαν.

161 ΠΡΟ. Δι' ὅλης τ' ἡμέρας. ΗΕ.

Περὶ δύσεως ἡλίου.

162 ΑΣ. Πολλὰ. ΜΕ. Οἶνον.

Οὐ

- ' Οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
 ' Ἀλλ' ἐνείλω· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφοφορεῦσιν ἕκαστοι
 ' Ἡφύσμεθ', Κικόνων ἱερὸν πολίεθρον ἐλόντες. 165
 ' Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσομεν, ἐγγυὲς ἐόντων,
 ' Καπνὸν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἴων τε, καὶ αἰγῶν.
 ' Ἥμος δ' ἥελυ κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 ' Δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 ' Ἥμος δ' ἡελγένεια Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, 170
 ' Καὶ τότε ἔγνων ἀγορὴν θέρμευος, μὲν πᾶσιν ἔειπον·
 ' Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνεντ', ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι·
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 ' Ἐλθὼν, τῶν δ' ἀνδρῶν πειρήσμαι, οἳ πινὲς εἰσιν,
 ' Ἡ ῥ' οὔ γ' ὕβρις αἰ τε, καὶ ἄγχοι, καὶ δὲ δίκαιοι· 175
 ' Ἢ φιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής.
 ' Ως εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβλε· ἐκέλευσε δ' ἐταίρους,
 ' Αὐτὲς τ' ἀμβάινειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 ' Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαίνον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθίζον·
 ' Ἐξῆς δ' ἐζόμην πολὴν ἄλα τύπῃον ἐρετμοῖς. 180
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ τ' χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγυὲς ἐόντα,
 ' Ἐνθα δ' ἐπ' ἐρχατῇ σπέεσθαι εἶδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
 ' Τψηλὸν, δάφνησι κατηρεφές· ἐνθα ᾗ πολλὰ
 ' Μῆλ', οἷές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλῇ

163 ΕΞ. Ἐδεδαπάνητο, ἀνέλωτο.

164 ΕΝ. Ἀλ' ἐνῆν. ΑΜ. Ἀγείοις
ἐντοίς.

165 ΗΦ. Ἡηγήσαμεν.

166 ΕΛ. Ἐθεώμεθα, ἐρωῶμεν, ἐβλέ-
πμεν.

169 ΡΗΓ. Τῷ αἰγιαλῷ.

171 ΘΕ. Ποιησάμενος.

176 ΦΙ. Φιλόξενοι.

180 ΠΟ. Λευκήν.

182 ΕΣ. Ἐπὶ τῷ ἐρχάτῳ καὶ τελευ-
ταίῳ μέρει.

183 ΚΑ. Κατεσχιασμένοι.

184 ΜΗΛ. Προλάξας τὸ γένος, ἐπὶ-
νεγκε τὸ εἶδος. ΙΑΥ. Διευκτέρευον, ἐ-
κάθευδον.

- * Ὑψηλὴ δέδμητο καταρυχέεσσι λίθοισι, 185
 * Μακρῆσιν τε πώτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψιμέμοισιν.
 * Ἐνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριον, ὅς ῥά τε μῆλα
 * Οἷος πιμαίνεσκεν λυπόποθεν· ἔδδ' μετ' ἄλλας
 * Παλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνωθεν ἐὼν ἀθεμίτια ἤδη.
 * Καὶ γὰρ θαῦμα ἔτέτυκτο πελώριον· ἔδδ' ἐώκη 190
 * Ἀνδρὶ γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
 * Ὑψηλῶν ὁρέων, ὅτε φαίνεταί οἷον ἀπ' ἄλλων.
 * Δὴ τότε τὰς ἄλλας κελόμην ἐρίφρας ἐταῖρας
 * Αὐτῆ παρ νῆϊ τε μένειν, καὶ νῆα ἐρυδατῇ
 * Αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἐτάρων δυοκαίδεκα θείσας 195
 * Βῆν' ἀτὰρ αἶψα ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
 * Ἡδῆος, ὃν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱός,
 * Ἰρδ' Ἀπόλλωνος, ὃς Ἰσμαρον ἀμφιβεβήκη·
 * Οὐνεκά μιν σὺν πασὶ περὶ χόμῳ, ἥδ' ἐ γυναικί,
 * Ἀζόμενοι· ὥκη γὰρ ἐν ἄλσεϊ δειδρῆεντι 200
 * Φοῖβος Ἀπόλλωνος· ὃ δέ μοι πῆρ' ἀγλαὰ δῶρα·
 * Χρυσὴ μὲν μοι δῶκεν εὐεργέος ἐπὶ τάλαντι·
 * Δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
 * Οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσας,
 * Ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτὸν· ἔδδ' τις αὐτὸν 205

185 ΔΕΔ. Ἐδεσθόμητο, ὠκοδόμητο.
 ΚΑ. Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις, ὃ ἐστὶ
 τεθιμελιωμένοις.

186 ΥΠ. Ἐν ὑψὶ κομώσας.

187 ΕΝ. Διέτρεβεν· ἢ, ἐκάθευ-
 δεν.

189 ΠΩ. Ἀνεγρέφετο. ΑΘ. Ἀ-
 δικα.

191 ΡΙ. Ἀκρωτηρίῳ, ὅρμος ἐξοχῇ.

194 ΕΡ. Φυλάξας.

197 ΜΑ. Εὐάνθεος υἱός. Εὐάνθεος ἢ
 Διονύσου.

198 ΑΜ. Κατεῖχεν, ἐφύλασσει.

199 ΠΕ. Περιεσώσαμεν, ἐφυλάξα-
 μεν.

200 ΑΖ. Σεδόμενοι, ἐντρεπόμενοι.

ΑΑ. Ὑψηλῶν καὶ πῶσαν ἔχοντι τόπων.

204 ΑΦ. Ἀντήσας.

205 ΑΚ. Καλόν, καὶ ἀδιάφθαρτον,
 ἢ ἀκέραιον.

* Ἡεὶ

- Ἡεὶ δὲ δμῶων, ἐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
 Ἀλλ' αὐτὸς τ', ἄλοχός τε Φίλη, παμῖν τε μί' οἴῃ.
 Τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρόν,
 Ἐν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ ἕκῃσι μέτρα
 Χεῦ· ὁδμὴ δ' ἠδέϊα δ' ἀπὸ κρητῆρος ὁδῶδῃ, 210
 Θεωπεσίῃ· τότε ἂν ἔτοι δ' ἀποχέαζ' Φίλον ἦεν.
 Τῷ φέρον ἐμπλήσας ἀσπὸν μέγαν, ἐν ᾧ καὶ ἦια
 Κωρύκῃ· αὐτίκα γάρ μοι οἶσατο θυμὸς ἀγλῶως,
 Ἀνδρ' ἐπελδύσεσθαι μεγάλην Ὀππιδμόν ἀλκῆν,
 Ἀχρεῖον, ἔτε δίκας εὔ εἰδότες, ἔτε θέμιστας. 215
 Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', ἐδὲ μιν ἔνδον
 Εὔρομεν, ἀλλ' ἐνόμωε νομὸν κάτ' αὖ πῶνα μῆλα.
 Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηδύμεσθαι ἕκαστῃ
 Ταρσοὶ μὲν τυρῶν βριῖθον, σείνοντο ᾧ σκητῇ
 Ἀρῶν ἠδ' ἐρίφων· Δία κεκριμμένα δὲ ἕκαστῃ 220
 Ἐρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς ᾧ μέτασθαι,
 Χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσθαι· νῆον δ' ὄρῳ ἄγλεια πάντα,

206 ΔΜΩ. Οἰκετῶν, δέλων.

208 ΕΡ. Πυρρόν.

209 ΥΔ. Προωκονόμησεν, ἵνα καὶ
ζητῶμεν, πῶς ὁ τοσούτῃ ἐκορέθη.

211 ΑΠ. Ἀποσῆναι.

212 ΗΙ. Ἀλφίτα.

213 ΚΩ. Θυλάκῳ.

214 ΕΠΕ. Ἐπελθεῖν. ΕΠ. Περιβεβ-
λημένον.

216 ΑΝ. Τὸ σπήλαιον.

217 ΕΝ. Ἐνεμεν. ΝΟ. Εἰς τὴν
κατανομήν.

218 ΕΘ. Ἐδεωρῆμεν, ἐθαυμάζομεν.

219 ΤΑΡ. Οἱ καλαθίσκοι, ἐν οἷς
τυροκομῆσι, καὶ ἐκτυπῆν ὁ τυροί. Λέ-
γονται ᾧ καὶ τάλαιοι καὶ ψυγοί, ἢ ψυκ-
τῆρες· δι' ὅτι ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύγε-
ται. Ἐπὶ ᾧ ἀγλῖτα πλεκτά. Ταρσοὶ δὲ

παρὰ τὸ τέρεσαι, ὃ ἐπὶ ξηρῶναι. ΒΡ. Ἐ-
πεπλήρωτο. ΣΤΕΙ. Ἐγενοχωρῆτο. ΣΗ.
Αἱ μάνδραι καὶ περιβόλοι, ἐν οἷς συγκέ-
κλεισται τὰ θρέμματα, ἢ καταδύσεις τῶν
θρεμμάτων.

220 ΔΙΑ. Διακχωρισμένα, ἢ ἐπί-
λεκτοι.

221 ΕΡ. Συνείχοντο, συγκεκλεισ-
μένοι ἦσαν. ΠΡΟ. Προγενέσθαι, πα-
λαιότεραι, ἢ μεταγενέσθαι τῇ ἡλικίᾳ.
ΜΕ. Μέσαι, μεσήλικες.

222 ΕΡ. Αἱ νεογναὶ καὶ ἀπαλαὶ καὶ
δρασώδεις, ἀπὸ τ' ἔρσης ἢ ἐνδεῖς τῇ ἡ-
λικίᾳ. ΝΑ. Νῦν, ἀντὶ τ' περιεργάζοντο
καὶ κατεργάζοντο ἢ ἐπεπλήρωτο, ἢ ἔκουν.
ΟΡ. Τῷ διεφθέρῃ γάλακτι, ἢ τῇ ὑπε-
ράβῃ τ' γάλακτος· ὅπως γὰρ λέγεται, ἢ τ' ἔ-
γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις.

- ' Γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελζεν.
 ' Ἐνθ' ἐμὲ μὲν πρῶτιοθ' ἔταροι λίσσονται ἐπέεσσι,
 ' Τυρῶν αἰνυμένους ἵεναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα 225
 ' Καρπαλίμως ὅππῃ νῆα θοὴν ἐρίφας τε καὶ ἄρνας
 ' Σηκῶν ἐξελάσαντας ὅππῃ πλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ·
 ' Ἀλλ' ἐγὼ δ' ἐπιθόμην, (ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,)
 ' Ὅφρ' αὐτὸν τε ἴδοιμι, καὶ εἰ μοι ξένια δοίῃ·
 ' Οὐδ' ἄρ' ἐμελλ' ἐτάροισι φανείς ἐρατεινὸς ἕσσεσθαι. 230
 ' Ἐνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
 ' Τυρῶν αἰνύμενοι φάγμεν· μέρομδ' ἑμὶν ἔνδον
 ' Ἡμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
 ' Ὑλῆς ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
 ' Ἐκπαθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν 235
 ' Ἡμεῖς δὲ δέσαντες ἀπεσσύμεσθ' εἰς μυχὸν ἄντρον.
 ' Αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ πῶε' ἤλασε πίονα μῆλα
 ' Πάντα μάλ', ὅσ' ἤμελγε, τὰ δ' ἄρσενά λείπε θύρηφιν,
 ' Ἀρνείας τε, τράγους τε, βαθείης ἔκπαθεν αὐλῆς.
 ' Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρῶν μέγαν ὑψόσ' αἶρας, 240
 ' Ὅβριμον· ὅκ' ἂν τὸν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαζα
 ' Ἐδλά, τετράκυκλοι, ἀπ' ἔδριος ὀχλίσσειαν·

223 ΓΑΥ. Ἀγλαῖα ποιμενικά σκαφιδῶν, εἰς ἃ οἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. Εὐδιετῆσι ἢ καὶ εἰς τυρῶν ἀπόθεισιν. ΣΚΑ. Ὑποκοριστικῶς, αἱ σκάφαι. ΤΕ. Κατεσκευασμένα. ΤΟΙ. Ἐν οἷς.

225 ΑΙ. Αἴροντας, βατάσαντας.

230 ΕΡ. Ἀγαπητὸς καὶ ἐπίερας· ὅς· ἠδὺς καὶ προσηνής.

231 ΚΕΙ. Καύσαντες, ἀνάψαντες.

232 ΑΙ. Λαμβάνοντες.

233 ΝΕ. Βόσκων. ΑΧ. Φόβον, βάρος τῆς ὕλης.

234 ΑΖ. Ξηρᾶς. ΙΝΑ. Ἀντὶ τῆς, ἵνα αὐτὰ δειπνῶντι φῶς παρείη.

235 ΕΚ. Δηλονότι, τὴν συρφετῶν ὕλην.

236 ΑΠ. Ἀνεχωρήσαμεν.

238 ΘΥ. Ἐξω.

240 ΘΥ. Τὸν μοχλόλιπον.

242 ΤΕ. Τετραάτροχοι. ΟΧ. Κινήσειαν.

· Τόσσιν

- ' Τόσλιν ἡλίεατον πέτρῳ ἐπέθηκε θύρῃσιν.
 ' Ἐζόμεν^Θ δὲ ἤμελγεν οἷς καὶ μηκάδας αἶρας,
 25 ' Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ἔω' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάσῃ. 245
 ' Αὐτίκα δ' ἤμισυ μὲν θρέψας λάκκοιο γάλακτος,
 ' Πλεκτοῖς ἐν θαλάροισιν ἀμφοτέρωθεν κατέθηκε·
 ' Ἡμισυ δὲ αὐτ' ἔστησεν ἐν ἄλγεσιν, ὅφρα οἱ εἴη
 ' Πίνειν δαιτυμνῶν, καὶ οἱ πηιδόρπιον εἴη.
 30 ' Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμεν^Θ τὰ ἄ' ἔργα, 250
 ' Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαψε, καὶ εἰσιδὲν, εἶρετο δὲ ἡμέας·
 ' ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρα κέλδθα;
 ' Ἡ τι κατὰ πεῖρῃν, ἢ μαψιδίως ἀλάληθε;
 ' Οἷά τε λήϊσῃρες ὑπεῖρ ἄλα, τοὶ τ' ἀλώων·
 35 ' Ψυχὰς παρθένους, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες. 255
 ' ὦς ἔφαθ'· ἡμῖν δὲ αὐτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 ' Διαιτῶντων φθόγον τε βαρὺν, αὐτὸν τε πέλωρον.
 ' Ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσιν ἀμειβόμεν^Θ παροσέειπον·
 ' Ἡμεῖς τοι Τροίηνεν δατοπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
 ' Παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης, 260
 ' Οἴκαδε ἰέμεν, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλδθα
 ' Ἠλθμεν· ἔτω παρ' Ζῴς ἥθελε μητιάσασθαι.
 ' Λαοὶ δὲ Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,

243 ΗΛ. Ὑψηλόν. ΤΟΣ. Τοσαύτην.

245 ΥΠ. Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρος δ', ὑπεναντίον τ' συνιθείας, Βρέφος μὲν λέγει τὸ κτ' γαστρός, ἔμβρυον δ', νεοτὸν, ἢ τὸ τέκνον.

246 ΘΡΕΨ. Πήξας.

247 ΑΜ. Προσενεγκάμεν^Θ, συναγαγών.

248 ΕΣΤ. Εἶασεν ἐν τοῖς ἀλγείοις.

249 ΔΑΙ. Ἐπιδυμῆντι, λαμβάνοντι.

250 ΣΠΕΥ. Ἐκακοπάθησεν. ΠΟ. Ἐνεργήσας, παράξας.

252 ΥΓ. Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

255 ΠΑΡ. Παραβάλλοντες.

259 ΑΠ. Πλανηθέντες.

261 ΙΕ. Ἐπιδυμῆντες.

262 ΜΗ. Ἐμοι, Μητιάσασθαι, ἐργάσασθαι.

- ' Τού δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπεράνιον κλέος ἐστὶ
 ' Τόσσην γὰρ διέπερτε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαὸς
 ' Πολλὰς· ἡμεῖς δ' αὐτὲ κιχανόμενοι τὰ σὺ γένηαι
 ' Ἰχόμεθ', ἐπὶ πόροις ξεινήιον, ἥ ἐ καὶ ἄλλως
 ' Δώης δωτήνην, ἥτε ξείνων θέρμις ἐστίν.
 ' Ἀλλ' αἰδοῖο, φέριστε, θεὸς· ἰκέταί δέ τοι εἰμύρ.
 ' Ζεὺς δ' Ὀπτιμήτωρ ἰκετάων τε, ξείνων τε,
 ' Ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

' Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτὶς ἀμέετο νηλεῖ θυμῷ.

- ' Νήπιος εἰς, ὧ ξεν', ἥ τηλόθεν εἰλήλασθας,
 ' Ὅς με θεὸς κέλεαι ἥ δειδύμεν, ἥ ἀλέαδῃ.
 ' Οὐ γὰρ Κύκλωπις Διὸς αἰγλόχῃ ἀλέγχεσιν,
 ' Οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπεὶ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
 ' Οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλδύαμμος πεφιδόμην,
 ' Οὔτε σεδ', ἔθ' ἐτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελύβῃ.
 ' Ἀλλὰ μοι εἴφ', ὅπῃ ἔχθες ἰὼν εὐεργέα νῆα.
 ' Ἡ πᾶς ἐπ' ἐχρατῆς, ἥ καὶ χεδόν, ὄφρα δαείω.
 ' Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' ἐλάθεν εἰδότε πηλά.
 ' Ἀλλὰ μιν ἄψορρον περσέφην δολίοις ἐπέεσσιν
 ' Νέα μὲν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνσίσχθων,
 ' Πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὅμῃς δ' ἐπὶ πείρασι γαίης,

265 ΔΙ. Διεπόρθησεν.

266 ΚΙ. Παραγενόμενοι.

267 ΙΚ. Ἰκετεύομεν. ΠΟ. Παρά-
χοις.

268 ΔΩ. Δωρεάν.

270 ΕΠ. Ἐπόπτης, βοηθός.

271 ΟΠ. Ἀκολουθεῖ.

274 ΔΕΙ. Φοβηθῆναι. ΑΛ. Ἐκκλί-
ναι, φυλάττασθαι.

275 ΔΙ. Ἀσεβὲς ὧν ὁ Πολύφημος.

2' αἰβάλλει καὶ τὰς λοιπὰς· ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι
σὺν ἦσαν ἄθεοι, παρίστην ὁ Ποιητὴς λέ-
γων, Νῆσόν γ' οὕτως ἐστὶ Διὸς μεγάλης
ἀλέαδαί.

277 ΠΕ. Φεισαίμην.

279 ΕΣ. Κατέχες. ΕΥ. Τὴν καλῶς
κατεσκευασμένην.

281 ΠΕΙ. Ἐνεδρεύων.

282 ΑΥ. Πάλιν, ἐκ ἀπλῶς.

284 ΥΜ. Τμετίρας.

' Ἀκροῇ

Ἄκρη παρθαυελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντος ἔνεικεν·

285

Ἀυτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.

Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' ἔδεν ἀμείβετο νηλεῖ θυμῷ·

Ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἐτάροις ἔπι χεῖρας ἰαλλέ·

Σὺν δ' ὧ μάρψας, ὥς σκύλακας ποτὶ γαίῃ

Κόπῃ· ἐκ δ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει, δέυει δὲ γαῖαν.

290

Τὲς δὲ Διαιμελείης ταμῶν ὠπλίσατο δόρπον.

Ἦδιε δ', ὥς Λέων ὀρεσίτροφος, ἔδ' ἀπέλειπεν

Ἐγκατὰ τε σάρκας τε, καὶ ὅσα μυελόεντα.

Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεχέτομεν Διὶ χεῖρας,

Σχέτλια ἔργ' ὀρώοντες· ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν.

295

Ἀυτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσας τοιήδυν,

Ἀνδρόμεα κρέ' ἔδων, καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,

Καὶ τ' ἔντοδ' ἀντροῖο παυσάμενος Διὰ μῆλων

Τὸν μὲν ἐγὼ βάλῃσαι κατὰ μεγαλήτορα θυμόν,

Ἄσπον ἰὼν, ξίφος ὅζυ ἐρουσάμενος ὦρ' ἀμυγῶν,

300

Οὐτάμεναί τοι τῆς φρενός, ὅτι φρένες ἦπαρ ἔχουσιν,

Χεῖρ' ἔπιμασάμενος· ἕτερος δὲ με θυμὸς ἔρυκεν.

Αὐτὲς γάρ κε καὶ αἶμας ἀπώλομεθ' αἰπὺν ὄλεθρον·

285 ΠΡΟΣ. Προσεγίτας, ἀπὸ τῆς
προσεγίας.

288 ΙΑΔ. Ἐπέβαλλεν.

289 ΜΑΡ. Ἀρπάσας, συλλαβῶν.

ΣΚΥ. Τὲς νεογνὲς κύνας.

220 ΚΟΠ. Συνέτριψε.

291 ΜΕ. Κατὰ μέλος. ΩΠ. Πα-
ρεσκέυασεν.

292 ΑΠ. Διὰ τῆτο, ἔδ' ἐκ λειψά-
ναι τινὸς μένοντος ἐπέγνω τὴν ὁμότητα
αὐτῆς ὁ Ὀδυσσεύς.

293 ΜΥ. Μυελῶ πλήρη.

294 ΑΝ. Ἀγετείαμεν.

295 ΑΜ. Απορία.

296 ΕΜ. Ἐπλήρωσεν, ἐκόρισεν.

ΝΗ. Τὴν γαστέρα.

297 ΑΝ. Ἀνδρώπεια. ΕΔ. Ἐδίων.

298 ΤΑ. Ἐκταδεῖς. Ἐμφατικῶς δ'
ἐδήλωσε τὸ μέγεθος.

299 ΒΟΥ. Ἐβαλευσάμην.

301 ΟΥ. Τρώσαμ. ΟΘ. Ὅπως αἱ
φρένες τὸ ἦπαρ συνέχουσιν.

322 ΕΠ. Εφαψάμενος. ΕΤ. Ἄλλος.

ΘΥ. Νῦν, λογισμός.

303 ΑΜ. Ἡμεῖς.

Ὅ

- ' Οὐ γάρ κεν δινώμεθα θυράων ὑψηλάων
 ' Χερσὶν ἀπώσασθ' λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν. 305
 ' Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμέναμεν ἧῶ δ' ἴαν.
 ' Ἥμος δ' ἡελύχεια Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 ' Καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἡμελγε κλυτὰ μῆλα
 ' Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἐμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 ' Αὐτὰρ ἐπειδὴ ἀπέυσε πνησάμενος τὰ ἀ ἔργα, 310
 ' Σὺν δ' ὄγε δ' αὐτε δῶ μάρψας ὠπλίσατο δῆπνον.
 ' Δειπνήσας δ' ἄντρ' ἐξήλασε τίονα μῆλα,
 ' Ῥηϊδῶς ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
 ' Ἀψ' ἐπέθηχ', ὥς εἴτε Φαρέτρη πῶμ' ἐπιθήη.
 ' Πολλῇ δὲ ροίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε τίονα μῆλα 315
 ' Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν κακὰ βουσοδομβάν,
 ' Εἵπως τισαίμην, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 ' Ἦδε δέ μοι κατὰ θυμὸν δρῖση φαίνεται βελή·
 ' Κύκλωπος γ' ἐκεῖτο μέγα ρόπαλον ὥρ' αὖ σηκῶ,
 ' Χλωρὸν, ἐλαίνεον, τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη 320
 ' Αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες εἴσκομεν εἰσπρόωντες,
 ' Ὅσον θ' ἰσὺν νηὸς εἰκροτόριο μελαίνης,
 ' Φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράα μέγα λαῖτμα·
 ' Τόσον ἔλω μῆκος, τόσον πάχος εἰσπράσσας
 ' Τε μὲν ὅσον τ' ὄργων ἐγὼν ἀπέκοψα ὥρ' αὖ γὰρ, 325
 ' Καὶ παρέθηχ' ἐτάροισιν, ὀτοζῦνα δ' ἐκέλευσα.

313 ΘΥ. Λίδον.

315 ΡΟΙ. Ἀσήμε φωνή, συριγμῶ.

317 ΤΙ. Τιμωρησαίμην.

319 ΡΟ. Εύλον, ΣΗ. Τῇ μάνερα.

320 ΧΛΩ. Νεωστὶ ἐκκοπέν. ΕΚ. Ἐξέκοψεν. ΦΟ. Φέροι, βαρύνει.

321 ΑΥ. Ξηρανθέν. ΕΙ. Ἀπαικά-

ζμεν.

323 ΦΟΡ. Φορτηγῶ.

325 ΟΡ. Ἐκτεταμένων τ' χερσὶν τὸ

διάστημα, ὅργια ἐστὶ.

305 'Οἱ δ' ὁμαλὸν πόισαν· ἐγὼ δ' ἐθώσωσι τῶρα τὰς
 ' Ἀκρον, ἄφαρ ᾗ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέω·
 ' Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατὰ κρύψας ἱσθὸς κόπρω,
 ' Ἡ ῥα κατὰ σπείρας κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή. 330
 ' Αὐτὰρ τὲς ἄλλης κληρῶ πεπαλάχεται ἄνωγον,
 ' Ὅστις πολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν αἰείρας,
 310 ' Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τ' γλυκεὺς ὕπνος ἰκάνοι.
 ' Οἱ δ' ἔλαχον, τὲς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὲς ἐλέασθαι,
 ' Τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτη μὲν τοῖσιν ἐλέγμην. 335
 ' Ἐσπέρη δ' ἤλθεν καλλιτέριχα μῆλα νομόων·
 ' Αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πόνα μῆλα
 315 ' Πάντα μάλ'· εἰδὲ τι λείπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
 ' Ἡ τι οἰσάμηνος, ἥ καὶ θεὸς ὥς ἐκέλευεν.
 ' Αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγα ἐν ὑφ' ὅσ' αἰείρας, 340
 ' Ἐξόμνος δ' ἤμελγεν οἷς καὶ μεκάδας αἶρας,
 ' Πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἦκεν ἐκάστη.
 320 ' Αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πνησάμηνος τὰ ἄεργα,
 ' Σὺν δ' ὅγε δ' αὐτὴ δὴ μάργας ὠπλίσσατο δόρπον·
 ' Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα περισσύδων ἄγχι τῶρα τὰς, 345
 ' Κισσύριον μὲν χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
 ' Κύκλωψ, τῇ, παῖε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·

327 ΕΘ. 'Απώξυναι· ἐκ τῆ συνω-
 νίμῃ τὸ ὁμώνυμον. Ὁ τρόπος μετά-
 ληψις.

328 ΕΠ. 'Επύρην εἰς τὸ δαλὸν ποιῆ-
 σαι. ΚΗ. Κανσικῶ.

330 ΗΛ. Χύδην, παρὰ τὸ αἷλις· ἢ
 ἀδρόως, δαφιλῶς.

331 ΠΕ. Κληρωθῆναι.

335 ΕΛ. 'Ηριδμέμην.

336 ΕΣ. Δειλινός. ΝΟ. Βόσκων.

339 ΟΙΣ. 'Υπολαβών.

346 ΚΙΣ. 'Ἦτοι ποιμενικὸν ποτήριον,
 ἐκ κισσίνης ξύλης κατεσκευασμένον· ἢ ὄνο-
 μα κύριον ποτηρίου· ἢ ἔχων κισσὸν ἐξω-
 θεν.

347 ΤΗ. Λάβει, δέξαι.

- 'Οφρ' εἰδῆς, οἷόν τι ποτὲν τόδε νῆϋς ἐκεκδήθη
 'Ἡμετέρη· σὺ δ' αὖ λοιπὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσεις
 'Οἶκαδὲ πέμψαις· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς. 350
 'Σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕπερον ἄλλος ἴκητο
 'Ἀνθρώπων πολέων, ἐπεὶ εἰ κατὰ μοῖραν ἔρεξας;
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο ἔκπινεν ἥσατο δ' αἰνῶς
 'Ἦδ' οὐ ποτὲν πίνων· καὶ μ' ἤτεε δεύτερον αὐτίς·
 'Δὸς μοι ἐτι πρόφρων, καὶ μοι τεὸν ὄνομα εἰπὲ 355
 'Αὐτίκα νῦν, ἵνα τοί δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
 'Καὶ γὰρ Κυκλώπεισι φέρει ζείδωρος ἄρρεα
 'Οἶνον ἐρισιτέφυλον, καὶ σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
 'Ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀπορρώξ.
 'Ὡς ἔφαθ'· αὐτὰρ οἱ αὐτίς ἐγὼ πόρον αἴθροπα οἶνον· 360
 'Τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπινεν ἀφραδίησιν.
 'Αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα πρὸς φρένας ἤλυθεν οἶνος,
 'Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεισε παροσφύδων μελιχίοισι
 'Κύκλωψ, ἐρωτᾶς μ' ὄνομα κλυτὸν; αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 'Ἐξερέω· σὺ δὲ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέσθης· 365
 'Οὔτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔσ'· Οὔτιν δέ με κικλήσκουσι
 'Μήτηρ, ἥδ' πατήρ, ἥδ' ἄλλοι πάντες ἐταῖροι.
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίς ἀμείβετο νηλεὲς θυμῷ·
 'Οὔτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μὲν οἷς ἐτάροισι,
 'Τὲς δ' ἄλλες πρόσθεν τόδε τοι ξεινήιον ἔστω. 370

348 ΕΚ. Ἐκρυπτεν.

349 ΛΟΙ. Σποιδόν.

350 ΑΝ. Οὐκ ἀναχαιτῶς, ἐχ ὑπο-
μενητικῶς.

351 ΣΧΕΤ. Ἀδικ. ΙΚ. Ἰκετεύοι.

352 ΕΡ. Ἐπραξας.

353 ΗΣ. Ἦδ' η, ἐτέρφθη, ἐχάρη, εὖ-
φρανθή.

358 ΕΡ. Μεγαλοσάφυλον.

359 ΑΠ. Ἀπορρώγια, ἀπόσπασμα.

361 ΑΦ. Ἀνοίαις.

369 ΕΔ. Βρωσονται.

Ἡ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὑπὸ πῦρος· αὐτὰρ ἔπειτα
 Καὶ δόποδοχμῶσιν παχὺν αὐχένα· καδδὲ μιν ὑπὸ
 Ἡρᾷ πανδαμάτωρ· Φάρυγος δ' ἐξέστυτο οἶνος,
 Ψῶμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἶνοβαρείων.
 Καὶ τότε γὰρ τ' μοχλὸν ὑπὸ ποδῶν ἤλασε πολλῆς, 375
 Εἰς θερμαίνοντο· ἔπεισέ τε πάντας ἐταῖρους
 Θάρσυνον, μή τις μοί ὑποδδείσας ἀναδύη.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλαίνος ἐν πυρὶ μέλλεν
 Ἀψαδῶ, χλωρὸς περ ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
 Καὶ τότε γὰρ ἄσπον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἐταῖροι 380
 Ἰσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνυσεν μέγα δαίμων.
 Οἱ μὲν, μοχλὸν ἐλόντες ἐλαῖνον ὄζυν ἐπ' ἄκρῳ,
 Ὀφθαλμῶ ἐνέρευσαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερίφεις
 Δίνεον· ὥς δ' ὅτε τις τρυπῶ δόρυ νήιον ἀνῆρ
 Τρυπάνῳ, οἱ δὲ τ' ἐνερθεν ὑποσείκσιν ἱμάντι 385
 Ἀψάμμοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ πρὸς ἐμμυρὸς αἶεν
 Ὡς ἔν ἐν ὀφθαλμῶ πυριήκεα μοχλὸν ἐλόντες
 Δινέομεν, τ' δ' αἶμα παρέρρεε θερμὸν ἐόντα.
 Πάντα δὲ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὔσεν αὐτμῇ,

372 ΑΠ. Πλαγίως· δοχμὸς γὰρ, τὸ πλάγιον.

373 ΗΡ. Καλελάμβανεν. ΠΑΝ. Ἐπιδικῶς, ὁ ὕπνος ὁ πάντας δαμάζων καὶ θεὸς καὶ ἀνθρώπους. ΦΑ. Συνεκδοχικῶς ὁ σώματος. ΕΞ. Ἐξήκει.

374 ΨΩ. Σάκεις, μέλη. ΟΙ. Βεβαρημένοι· τῶ οἶνω.

375 ΗΑ. Ὑπέβαλον.

376 ΕΙ. Ὅπως, ἵνα.

377 ΘΑΡ. Διήγειρα. ΑΝ. Παραίτησιν.

379 ΑΨ. Ἀφθίσειδαι. ΔΙ. Διαφανὴς ἦν, ὅτι ἐπεπύρατο.

381 ΕΝ. Ἐνέβαλεν.

383 ΕΝ. Ἐπέβαρσαν, ἐνέπηξαν.

384 ΔΙ. Ἐγρεφον. ΔΟ. Ναυπηγῶσιμον ξύλον.

385 ΥΠ. Τὸ πλῆρες, τρίπανον.

386 ΑΨ. Ἀφαντες, δῆσαντες.

387 ΠΥ. Πεπυρμαμένον.

388 ΔΙ. Ἐγρέφομεν.

389 ΕΥ. Ἐφλόγισεν.

Γλήνης

- ' Γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δὲ οἱ περὶ ῥίζαι. 390
 ' Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἥε σκέπαρνον,
 ' Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτη μεγάλα ἰάχοντα,
 ' Φαρμάσων· (τὸ γὰρ αὐτε σιδήρεα τε κράτος ἐσίν·)
 ' Ὡς δ' ὅς' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέω παρὶ μοχλῶ.
 ' Σμερδαλέον ἢ μέγ' ὤμωζεν· παρὶ δ' ἴαχε πέτρῃ. 395
 ' Ἡμεῖς ἢ δέισαντες ἀπεισόμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
 ' Ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμῆδον αἵματι πολλῷ·
 ' Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔρριψεν δαπνέειο χερσὶν ἀλύων.
 ' Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυνεν, οἳ ῥά μιν ἀμφὶς
 ' Ὀκρεὸν ἐν πάρεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσας· 400
 ' Οἱ δέ, βοῆς αἰόντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλῃ·
 ' Ἰσάμενοι δ' ἔειποντο παρὶ πάρος, ὅ, τί ἐκ κήδοι·
 ' Τίτῃε τόσον, Πολύφημ', ἀρημνὸς ὧδ' ἐβόησας,
 ' Νύκτα δι' ἀμβροσίῳ, καὶ αὐπνέας ἄμμε πῆηδα;
 ' Ἡ μὴ τις σεῦ μῆλα βροτῶν ἀέκκετος ἐλαύνῃ; 405
 ' Ἡ μὴ τις σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἥε βίῃφιν;
 ' Τὲς δ' αὐτ' ἐξ ἀντρᾶ παρσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 ' ὦ φίλοι, Οὐτὶς με κτείνῃ δόλῳ, εἰδὲ βίῃφιν.

390 ΓΛΗ. Κόρης. ΣΦΑ. Διελεῖνοντο, περιτείνοντο, ἢ κατεπονέοντο, ἢ ἐσπαράσσοντο.

392 ΙΑ. Ἠχῆντα.

393 ΦΑΡ. Στερεόποιων, ἱερῶν, ἱεροποιῶν. ΣΙ. Τὸ βάπτει ψυχρῷ τὸ πεπυρρωμένον σίδηρον. Ἰαχὺν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ.

394 ΣΙ. Καὶ τῆτο ἁνομαλοποιεῖν, ἀπο δ' μετὰ τὸ λίπος γινόμενε σισμῷ, ὃ ἐστὶ, συνηχίας.

397 ΕΞ. Ἐξείλκυσε. ΠΕ. Ἡμαγμένον.

398 ΑΛ. Ἀθημονῶν, δυσφορῶν.

399 ΗΠ. Ἐβόα, ἐκάλει. ΩΚ. Περιέκταν.

400 ΑΚ. Τὲς μεταξὺ τῶν ἀκρατῶν τόπων, ἢ τὰς τῶν ὀρνέων ἀκρωρείας. ΗΝ. Ὑψηλὰς, ὑπὸ ἀνέμων καταπιεσμένας.

401 ΕΦ. Περιήσαν.

402 ΕΙ. Ἠρώτων. Ο. Ὅπερ αὐτῶν. ΚΗ. Λυποῖ, βλάπτει.

403 ΑΡ. Βεδλαμμένους.

404 ΤΙ. Διατίθεσθαι ποιεῖς.

405 ΕΛ. Ἀπελαύνει.

Οἱ

- 390 'Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπαυ' ἄγορεύον·
 'Εἰ μὲν δὴ μήτις σέ βεάζει, οἷον εἶναι,
 410 'Νῆσόν γ' ἔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλας ἀλέαδας·
 'Ἀλλὰ σύ γ' εὖχεο πατρὶ Περσίδάωνι ἀνακτι.
 'Ὡς ἄρ' ἔφαν ἀπόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασε φίλον κῆρ,
 395 'Ὡς ὄνομ' ἔξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μήτις ἀμύμων.
 'Κύκλωψ ᾗ γενάχων τέ, καὶ ὠδύων ὀδύνησι,
 415 'Χερσὶ ψηλαφῶν, διπλὸ μὲν λίθον εἴλε θυράων·
 'Αὐτὸς δ' ἐνὶ θυρῇ καθεζέτο, χεῖρε πετάσας,
 'Εἵτινά πε μετ' ὅεσι λάβοι σείχοντα θύραζε·
 400 'Οὕτω γάρ πε μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἴσα.
 'Αὐτὰρ ἐγὼ βέλδρον, ὅπως ὅχ' ἄριστα γένοιτο,
 420 'Εἵτιν' ἐταίροισιν θανάτῳ λύσιν, ἥδ' ἐμοὶ αὐτῷ
 'Εὐροίμην· πάντας δὲ δόλως καὶ μήτιν ὕφαινον,
 'Ὡς τε πρὸ ψυχῆς μέγας γὰ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
 405 'Ἦδὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν δόρσι φαίνεται βελή.
 'Ἀρσενες οἷες ἦσαν εὐτρεφέες, δασύμαλλοι,
 425 'Καλοὶ τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
 'Τὰς ἀκέων σπινέεργον εὐερεφέεσσι λύγισσι,
 'Τῆς ἐπὶ Κύκλωψ εὐδὲ, πέλωρ, ἀθριμίστα εἰδώς,
 'Σύντρεψ ἀνύμῃος· ὃ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκεν,
 430 'Τὼ δ' ἐτέρω ἐκάτερθεν ἵππῳ, σῶντες ἐταίρους.
 'Τρεῖς ᾗ ἕκαστον φῶτ' οἷες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,

418 ΣΤΕΙ. Πορευόμενον. ΘΥ. Ἐξω.

420 ΒΟΥ. Ἐβελουόμεν.

426 ΙΟΔ. Μέλαν. ΕΙ. Ἐριον.

427 ΣΥΝ. Συνέδιον. ΔΥ. Ἰμαντώ-
δισι φυτοῖς.

428 ΤΗΣ. Ἐφ' αἵς.

429 ΑΙ. Λαμβάνων. ΦΕ. Ἐφερον,
ἑκάστατον.

430 ΙΤ. Ἐπορευόμενα.

431 ΦΕ. Ἐκάστατον.

- * (Ἄρνεϊός γδ' ἔην, μήλων ὅχ' ἄριστος ἀπάντων,)
 * Τῷ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίῳ ὑπὸ γαστρί' ἐλυοθεῖς
 * Κέμῳ· αὐτὰρ χερσὶν αὔτως θειασείοιο
 * Νωλεμέως σφιγθεῖς ἐχόμενῳ τετληότι θυμῷ· 435
 * Ὡς τότε μὲν σενάχοντες ἐμείναμεν ἡῶ δ' ἴαν.
 * Ἥμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 * Καὶ τότε ἔπειτα νομόνδ' ἐξέστυτο ἄρσενά μῆλα·
 * Θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι παρὶ σπηλαίης,
 * Οὐβρετα γδ' σφαραγεῦντο· ἀναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι 440
 * Τειρόμενος, πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα
 * Ὀρθῶν ἐσσιότων· τὸ δὲ νήπιος σὺν ἐνόησεν,
 * Ὡς οἱ ὑπ' εἰροπέκων οἴων γέρονσι δέδεντο.
 * Ὑστατος ἄρνεϊός μῆλων ἔσειχε θύραζε,
 * Λαχμῷ σπινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι. 445
 * Τὸν δ' Ὀππιδασάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
 * Κριεῖ πέπνυ, τί μοι ὥδε Διὶ πάρος ἔστυο μῆλων
 * Ὑστατος; ἔτι πάρος γὰρ λελεϊμυλὸς ἔρχεαι οἴων,
 * Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμειαι τέρεν' ἄνθρα πίης,
 * Μακρὰ βιβιάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς παταμῶν ἀφικάνεις· 450
 * Πρῶτος δὲ σπιδμόνδε λιλαίειαι δαπονέεσθαι

432 ΑΡ. Κρίος.

433 ΛΑ. Δασείαν. ΕΛ. Συσταφείς, εἰλυοθεῖς.

434 ΑΩ. Τῷ ἄνδρι. Λίγει δ' ἔριον. ΘΕΣ. Λαμπρῶ, ἢ ποικίλ.

435 ΣΤΡΕΦ. Περισφιγθεῖς, περιγέφυας τὰς χεῖρας. ΕΧ. Ἀντεχόμενῃ, κατεῖχον.

439 ΕΜ. Ἀντὶ δ', ἐλληχῶντο.

440 ΟΥ. Οἱ ματοί. ΣΦΑ. Ἐπιπλήρυντο.

441 ΤΕΙ. Καταπονέμεν. ΕΠ. Πόας.

Ἐφίπλετο, ἐπελαμδάνετο.

443 ΕΙ. Ἐρίοις κομώντων.

444 ΥΣΤ. Ἐχαστος, τελευταῖον. ΕΣ. Ἐπορεύετο.

445 ΛΑΧ. Τῇ δασύτητι τῶ μαλῶν. Γράφει) καὶ λάχην παρωνύμως τῇ λάχυν. ΣΤΕΙ. Βαρυνόμεν. ΕΜ. Ἀντὶ δ', καὶ ὑπ' ἐμοί. ΠΥ. Συντά, φρόνιμα.

446 ΕΠ. Ἐφαψάμην.

447 ΕΣ. Ὀρμησας, ἐξήλθεις.

449 ΝΕ. Βόσκεις, ἐδίεις. ΠΟΛ.

Ἐσπέριος.

- 'Ἐσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἢ σύγ' ἀνακτος
 'Ὀφθαλμὸν πόθεις ; ἢ ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
 'Σὺν λυγροῖς ἐτάροισι, δαμασάμενος Φρένας οἴνω,
 'Οὔτις, ὃν ἔπω Φημί πεφυγμὸν εἶναι ὄλεθρον. 455
 'Εἰ δὴ ὁμοφρονέοις ποτιφωήεις τὲ γένοιο,
 'Εἰπεῖν, ὅπως κείνος ἐμὸν μῦθος ἡλασκάσῃ·
 'Τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε Διὶ σπείος ἄλκυδις ἄλλη
 'Θειομῦθος ράοιτο πρὸς ἑδεῖ· καδ' δὲ ἐμὸν κῆρ
 'Λαφῆσει κακῶν, τά μοι ἐτιδανὸς πόρεν Οὔτις. 460
 'Ὡς εἰπὼν, ἢ κριὸν δ'απὸ ἑο πέμπε θύραζε.
 'Ἐλθόντες δ' ἡβαιὸν δ'απὸ σπείας τὲ, καὶ αὐλῆς,
 'Πρῶτος ὑπ' ἄρνεϊ λυόμην, ὑπέλυσαι δ' ἐταίρας.
 'Καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πύονα δῆμῳ,
 'Πολλὰ πειτροπύοντες ἐλαύνομεν, ὅφρ' ἴππῃ νῆα 465
 'Ἰκόμεθ'· ἀσπάσοι δὲ φίλοις ἐτάροις φάνημεν,
 'Οἱ φύρομεν θάνατον· τὰς δὲ σενάχοντο γῶντες.
 'Ἀλλ' ἐγὼ σὺν εἶων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἐκάσσω,
 'Κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσαι θοῶς καλλιτριχα μῆλα
 'Πόλλ' ἐν νῇ βαλόντας ἴππι πλεῖν ἀλμυρὸν ὕδωρ. 470
 'Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαῖνον, καὶ ἴππῃ κληῖσι κάθιζον.

453 ΕΞ. Ἐτύφλωσεν.

454 ΑΥ. Χαλεποῖς. ΔΑ. Δαμάσ-
σας, ἀντὶ τῆ ἀβιοώσας.456 ΟΜ. Τὰ αὐτά μοι βέλοιο. ΠΟ.
Ὁμόφρων, λαλῆσαι δυνάμενος.

457 ΗΛ. Ἐκκλίνει, περιφεύγει.

458 ΤΩ. Δι' ὃ ἄν.

459 ΘΕΙ. Τυπτομένω. ΡΑΙ. Διαφ-
είροτο.

460 ΛΩ. Παύσεται, ἢ λήξει.

462 ΗΒ. Ὀλίγον.

464 ΤΑ. Τεταμένους τοῖς ποσὶ βα-
δίξοινα, ἢ ἰχνοπόδα, ἢ τετανόποδα. Τα-
ναῶν γδ, τὸ ἐπίμυκτες. ἢ τῶναντιον νεύ-
οντα τὰς πόδας διὰ τῆ ἐλιγμὸν τῆς πο-
ρείας, σὺν εἰληντα, ὡς οἱ βόες.465 ΠΕ. Περιτρέποντες, συγκλεί-
οντες.

466 ΑΣ. Ἐπιδυμητοί.

467 ΣΤΕ. Ἐρίναζον. ΓΟ. Θρη-
νόντες.

- 'Εξῆς δ' ἐζόμενοι πολὺν ἄλλα τύπον ἐρετμοῖς.
 'Αλλ' ὅτε τόσον ἀπῆν, ὅσον τὲ γέγωνε βοήσας,
 'Καὶ τότε ἐγὼ Κύκλωπα προσήδων κερτομίοισι·
 'Κύκλωψ, ὅκ' ἄρ' ἐμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἐταίρως 475
 'Ἐδμεναι ἐν σπηῖ γλαφυρῷ κρατερῇφι βίηφι.
 'Καὶ λίλυ σέ γε μέλλε κιχῆσθαι κακὰ ἔργα,
 'Σχέτλι· ἐπεὶ ξένους ἔχ' ἄζω σῶ ἐνὶ οἴκῳ
 'Ἐδόμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόφι μᾶλλον· 480
 'Ἦκε δ' ἀπὸρρήξας κερυφλὺ ὄρεος μεγάλαιον·
 'Κὰδ δ' ἔβαλε προσπαρόντε νεὼς κυανοπρώροιο,
 'Τυτθὸν ἐδδῆσεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσθαι
 'Εκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχαμένης ὑπὸ πέτρης·
 'Τῆν δ' αἶψ' ἠπειρόνδ' παλινρόθιον φέρε κῦμα, 485
 'Πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρον ἰκέσθαι.
 'Αὐτὰρ ἐγὼ χεῖρας λαβὼν περὶ μέγα κεντὸν
 'Ὡσα παρέξ· ἐτάροισι δ' ἐπὶ τριῶνας, ἐκέλευσα
 'Ἐμβαλέειν κόπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
 'Κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ, προσπεσόντες ἔρεσον. 490
 'Αλλ' ὅτε δὴ δῖς τόσον ἄλλα πησόντες ἀπῆμεν,

476 ΚΡΑ. Τῇ ἰχυρᾷ δυνάμει· τὸ πᾶσι.

478 ΑΖ. Ἐνετρέπε.

479 ΤΙ. Ἐτιμωρήσατο.

480 ΧΟ. Ὠργίσθη. ΚΗ. Ἐκ ψυχῆς.

482 ΚΥ. Μελανοπρώρε.

483 ΕΔΕΥ. Ἐδέησεν, ἐνέλιπεν. ΟΙ. Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν, ὃ ἐστὶ κατὰ δύνειν.

484 ΕΚ. Ἐκλυδωνίσθη.

485 ΗΠ. Εἰς τὴν γῆν. ΠΑ. Τὸ εἰς τὴν πύλιν φερόμενον κῦμα.

486 ΠΛΗΜ. Πλημμύρα, ἡ τῆς ἀ-

λὸς ἐπανάστασις· ἡ κλύδωνος φορὰ, ἡ ἀνάχυσις. ΘΕ. Ἐγρίσθαι ἐποιήσιν τῇ γῇ· ΧΕΡ. Γῆν.

488 ΩΣ. Ἀπείσω εἰς τὸ ἐκτός.

490 ΠΡΟ. Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκείμενοι. ΕΡ. Ἐκωπηλάτης.

491 ΔΙΣ. Πῶς ἂν ἀκύνει; προείρηται γὰρ, Ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπῆν, ὅσον τὴν γῆν βοήσας· ἦτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς. καὶ δῖς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπείχον· μέγα κῦμα· ἔτι γὰρ ἡ γὰρ ἡνίχθη. ΠΡΗΣ. Διαπερσύντες, ΑΠ. Ἀφικνέσθαι.

Καὶ

- Καὶ τότε ἔγὼ Κύκλωπα περσπύδων· ἀμφὶ δ' ἐταῖροι
 • Μαιλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήττον ἄλλοθεν ἄλλος·
 • Σχέτλιε, τίπῃ ἐθέλεις ἐρεθίζεμεν ἄχρῃον ἄνδρα;
 • Ὃς ἔ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος, ἤραγε νῆα 495
 • Αὐτίς ἐς ἥπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
 • Εἰ δὲ φθνεῖς ἀμφοτέρω, ἢ αὐδῆσαντος ἄκυσσε,
 • Σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλᾶς, καὶ νῆια δῶρα,
 • Μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλὼν· τόσσον γὰρ ἴησιν.
 • Ὡς φάσαν· ἀλλ' ἔ περ ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν, 500
 • Ἀλλὰ μιν ἄφ' ὀρρον περσέφλω κεκοτήτι θυμῷ·
 • Κύκλωψ, αἶκεν τίς σε κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων
 • Ὀφθαλμῷ ἐρηται ἀεικελίῳ ἀλαωτῶν,
 • Φάδξ, Ὀδυσῆα πολυπύρθιον ἐξαλαῶσαι,
 • Ὑῖον Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἐνὶ οἰκίᾳ ἔχοντα. 505
 • Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώζας ἡμέτετο μύθῳ·
 • Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφατα θεσφαθ' ἰκάνει.
 • Ἔσκε τίς ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἧς τε μέγας τέ,
 • Τηλέμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνη ἐκέκαστο,
 • Καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπαςιν· 510
 • Ὃς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὁπίσσω,
 • Χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἀμαρτήσεσθαι ὁπωπῆς.

495 ΒΕ. Βλῆμα· νῦν γὰρ τὸ βλη-
 δέντα λίδον λέγει.

498 ΑΡ. Συνέτριψεν. ΝΗ. Τὰς
 ναῦς.

499 ΟΚ. Τραχεῖ. ΙΗ. Ἀκοντίζει.

501 ΑΥ. Πάλιν. ΚΕ. Ὀργισμένῳ.

503 ΕΙ. Ἐρωτήση. ΑΕΙ. Δεινῇ.

ΑΔ. Τύφλωσιν, ἐξήρσιν ὀφθαλμῶν.

504 ΦΑ. Λέειν, ἀντὶ τὸ λέγε. ΕΞ.

Ἀντὶ τὸ, ἐκτυφλῶσαι. Κεῖται ἀπαρέμ-
 φατον, ἀντὶ τὸ προσηκτικῶς.

507 ΠΑ. Πάλαι πεφασισμένα, ἤτοι
 εἰρημένα. ΘΕΣ. Μαντεύματα.

509 ΕΥ. Εὐρύμα παῖς, Τηλέμω.

511 ΟΣ. Οὗτος.

512 ΑΜ. Ἀποτυχεῖν, στερηθῆναι.

ΟΠ. Ὀψεως.

- 'Αλλ' αἰεὶ τινα Φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
 'Ενθάδ' ἐλθούσας, μεγάλλιν Ἰππειρὸν ἀλκίον
 Νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τέ, καὶ ἐτιδανός, καὶ ἄκιμος, 515
 'Οφθαλμοῖς ἀλάωσεν, ἐπεὶ μ' ἐδαμάσατο οἶνω.
 'Αλλ' ἄγε δεῦρ' Ὀδυσσεύ, ἵνα τοὶ παῖρ ζείνια θείω,
 Πομπήν τ' ὀτρύνω δόμους κλυτὸν Ἐννοσίγαιον
 Τῶ γδ' ἐγὼ παῖς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεῖται εἶναι
 Αὐτὸς δ', αἰεὶ * ἐθέλῃσ', ἴησεται, εἰς τις ἄλλος, 520
 Οὔτε θεῶν μακάρων, ἔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον
 Αἰ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε διωαίμην
 Εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἀΐδος εἴσω
 'Ὡς σὺν ὀφθαλμόν γ' ἴησε' εἰδ' Ἐννοσίχθων. 525
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἀνακτι
 Εὐχέτο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς ἔρανον ἀσερόντα·
 Κλυθε, Ποσειδάων, γαίηοχε, κυανοχαῖτα·
 Εἰ ἐτεόν γε σὺς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὐχεσθαι εἶναι,
 Δὸς μὴ Ὀδυσῆα πολυπύρρῳ οἴκαδ' ἰκέσθαι, 530
 Τῶν Λαέρτεια, Ἰθάκη ἐνὶ οἴκῳ ἔχοντα.
 'Αλλ' εἰ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλας τ' ἰδέειν, ἔϊκέσθαι
 Οἶκον εὐκτίμερον ἔειν' ἐς πατρίδα γαῖαν,
 'Οψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας διπλὸν πάντα ἐταίρους,
 Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὐροὶ δ' ἐν πῆματα οἴκῳ. 535

513 ΕΔ. Ἐξεδεχόμενον.

514 ΕΠ. Περιεβλημένον.

515 ΑΚ. Ἀσθενής.

516 ΑΛ. Ἐτύφλωσεν.

518 ΟΤΡ. Παρασκευάσω, προῖρέψω.

523 ΑΙ. Βίη, ζωῆς.

524 ΕΥ. Ἐγενημένον.

525 ΟΦ. Διὰ τὴν τύφλωσιν, ἀλλ' ἢ διὰ τὰς φωνὰς ταύτας, ὡργίσθη ὁ Ποσειδών. τῶν γὰρ ὁ νότος οὐ δὲ ὁ Πόσειδων ἰάσεται κακὸν ὄντα.

528 ΚΤ. Μελανόθριξ.

* al. ἐθέλῃσιν.

'Ὡς

- 'Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· ἔ δ' ἔκλυε Κυανοχαΐτης.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἑξαυτίς πολὺ μείζονα λαῶν αἰέρας,
 'Ηκ' Ἰπιδινήσας· ἐπέρισε ᾗ ἴν' ἀπέλεθρον.
 'Καὶ δ' ἔβαλεν μετόπιθε νεῶς κυανοπρώροιο,
 'Τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήιον ἄκρον ἰκέσται· 540
 'Εκλύσθη ᾗ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
 'Τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσιν ἰκέσθαι.
 'Ἀλλ' ὅτε δὴ πλὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλα
 'Νῆες εὐσελμοὶ μύρον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
 'Εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεὶ 545
 'Νῆα μὲν ἔνθ' ἐχθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,
 'Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 'Μῆλα δὲ Κύκλωπος, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,
 'Δαοσάμεθ', ὥς μή τις μοὶ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
 'Ἀρνείον δ' ἐμοὶ οἶω εὐκνήμιδες ἑταῖροι, 550
 'Μήλων δειομένων, δόσαν ἔζοχα· τ' δ' ἐπὶ θινὶ
 'Ζηνὶ κελαϊνεφεί Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,
 'Ρέξας, μηδ' ἔκχον· ὃ δ' ὅκ' ἐμπάζετο ἱρῶν,
 'Ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν, ὅπως ἀπολοίαιτο πᾶσαι
 'Νῆες εὐσελμοὶ, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι. 555
 'Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ, ἐς ἥελιον κατὰ δύντα,
 'Ἡμεῖθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.

538 ΕΠ. Περιγρέφας. ΙΝ. Δύνα-
μιν ποθέην.

540 ΕΔ. Ἐπὶ ἔ ποροτέρῃ ἀδεύεται·
πῶς γὰρ ἂν ἐμπαλιν ἡ ναὺς ἠνέχθη;

542 ΠΡΟ. Εἰς τοῦμπαλιν, πόρρω.

544 ΑΘ. Ὅμῃ πᾶσαι.

545 ΕΙ. Ἐκαδέζοντο. ΟΔ. Ἀπο-
κλαϊόμενοι.

546 ΕΚ. Ὡρμήσαμεν, ἐνωλκήσα-
μεν.

551 ΔΑΙ. Μεριζομένων, ἀφαιρμέ-
νων. ΕΞ. Ἐζοχον, ἐξαίρετον.

553 ΕΜ. Οὐ προσεποιεῖτο, ἢ ἐπι-
στέφετο.

554 ΑΠ. Ἀπόλοιτο.

557 ΑΣ. Πολλά.

' Ἦμος δ' ἥελις κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 ' Καὶ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 ' Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἥως, 560
 ' Δὴ τότε γῶν ἑταίροισιν ἐπιφύων ἐκέλευσα,
 ' Αὐτὲς τ' ἀμβάλλειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
 ' Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαῖνον καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθηζον·
 ' Ἐξῆς δ' ἑζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπλον ἐρετμῶϊς.
 ' Ἐνθεν δὲ πεπύρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ, 565
 ' Ἀτμενοὶ ἐκ θανάτῳ, φίλῃς ὀλέσαντες ἑταίρῃς.

565 ΠΡΟ. Εἰς τοῦμπροθεν.

566 ΑΣ. Χαίροντες.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΤΑ περὶ τῆς Αἴολον ἀπαγγέλλει, τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεὺς οὐρίον Ζέφυρον, τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθιέρξας ἐν ἀσκήῳ ὃν οἱ ἱταῖροι λίσσαντες, κοιμημένοι Ὀδυσσεύς, ἅτε ἐν αὐτῷ χρυσὸν εἶναι νομίζοντες, ὑπνοποῦσι πρὸς Αἴρλον· ὃ προσιεμένη ἦ Ἡ Αἰόλη τῇ Ὀδυσσεείᾳ, ἐκείθεν ἀποπλέων, εἰς Λαιργυόνας ἀφικνεῖται· παρ' οἷς ἑκάστα τῶν νεῶν ἀπολέσας, μὲν εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται· καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τὰς ἡμίσεας τῶν ἱταίων κλήρω λαχόντας ἐκπέμπει, πεισομένους, τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης, πλὴν Εὐρυλόχου, αὐτὸς ἐπὶ ζήτησιν ἰλθὼν, λαβὼν παρὰ τῆς Εὐρυπύκτου φάρμακον, τὸ μῶλον, ὃ δὲν βλάπτεται· ἀλλὰ καὶ τῶν ἱταίων τὴν ἀρχαίαν φύσιν λαβόντων, ἑαυτοὺς παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ, εἰς ἃ δὲ κατέχευται.

Κάππ' ἔχει Αἰόλη, Λαισυγόνῳ, ἔργα τὲ Κίρκης.

ἸΟΛΙΗΝ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐνθα δ' ἔναμεν
Αἰόλος Ἰπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι

Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δὲ τέ μιν πέρι τείχος

Χάλκεον, ἄρρηκτον· λισσῇ δ' ἀναδέδρωμε πέτρῃ.

Τὴν καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·

Ἐξ μὲν θυγατέρες, ἔξ δ' ἕβες ἡβώνοντες.

Ἐνθ' ὅγε θυγατέρας πόρην ἡάσιν εἶναι ἀκρίτας.

Οἱ δ' αἰεὶ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ

Δαίνυντο· πατρὶ δὲ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.

Κνισσῇεν δὲ τε δῶμα περὶ σφίνας αὐλῇ

Ἡμαῖα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν

1 ΑΙ. Οὐ τὰς Αἰόλη νῆσους νῦν λεγόμεναι, ἀλλὰ τινὰ ἄλλην ἐκτετοπισμένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν περιπλανᾶσθαι τὸ Ὀδυσσεύα, Λωτοφάγους μὲν, λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους· οἱ δὲ, τὰς Καμαρναίους· Κύνωπας δὲ, τὰς Λιοντίνους· τὰς δὲ Αἰόλη νῆσους, τὴν τε καλὰ τὴν παρθμόν Στρογγύλην, καὶ τὰς λοιπὰς ἔξ, Διδύμην, Ἰέραν, Ἰκισίαν, Λιπάραν, Ἐμπεσσάν, Φοινικῆσσαν· τινὲς δὲ ἄλλοι γεγενησάντες, Αἰόλον μὲν, λέγουσι τὸν ἑαυτοῦν· δώδεκα δὲ παῖδας, τὰς μῆνας· τινὲς δὲ, ὅτι παρελήρησεν ἀστρολογίας ἐμπειροῦς ὢν, ἢ λίαν ὤντο· ἐν Ταύρῳ, Ζέφυρον ἀνεῦσαι. οἱ δὲ ἀνεμοὶ πνέουσιν ἐνίοτε, καὶ καθ' ἑαυτὰς, ὡς καὶ πολλοὶ καὶ γὰρ ἡμεῖς, δίχα βασιλικῇ προφασσόμενοι προσηγάμασθαι· τινὲς δὲ ταύτας τὰς νῆσους ἐν τῇ Τυρρῶνικῇ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν.

2 ΑΙ. Αἰόλοι δὲ δύο· ἕτερος μὲν Ἰπποτάδης, ὁ Μίμαρτος· ἕτερος δὲ Ἕλληρτος, ὁ Διός, ὁ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται.

3 ΠΑΩ. Ἐνίοτε μὲν τὴν πλεομένην, οἷον τὴν ἐν πλεομένοις τόποις κειμένην νῆσον· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, Πλωτῇ, Φορητῇ, οἷον παραφερομένην, ὥς ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιῶν μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι· οἷον δὲ καὶ περὶ τὴν Δάλλον ἱστορεῖ Πίνδαρος, λέγων ὅτι, ἢ γὰρ τὴν πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δάλλος παρτοδαπάν ἀνέμων ριπαῖσιν. ἐν δὲ ἄλλῳ, προσπλεομένη ὑπὸ ἀνθρώπων, ἢ περιφερομένη ὑπὸ τῆς θαλάσσης· ἀμεινοὶ δὲ τὸ πρότερον· εἰ γὰρ ἐπέπλει τῇ θαλάσσῃ, καὶ αὖ ἐδὲ ἐκ δευτέρου εὗρεν αὐτὴν Ὀδυσσεύς· ἢ περιγεομένη.

4 ΧΑΛ. Ἰαχρόν· ἀπρόσβατον γὰρ ἐστὶ διὰ τὴν περὶ αὐτὸ λειότητα. ΑΙΣ. Λεῖα, ὑμαλὴ, ἢ ἀπρόσβατος. ΑΝ. Εἰς ὕψος ἀνέδραμεν.

6 ΗΒ. Ἀκμάζοντες.

8 ΚΕΔ. Σώφρονι, συνιτῇ.

10 ΚΝΙΣ. Ἦτοι εὖοσμον, ἢ κίεσσι μετέχον, διὰ τὸ πληθύνειν τὸν θυμὸν. ΠΕ. Περιηχέται.

* αἰ. αἰδοίης.

Εὐδελ

'Εὐδασ', ἐν τε τάπησι καὶ ἐν τρηπίδῃς λεχέεσσιν·
 'Καὶ μὲν τ' ἰχόμεθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
 'Μῆνα δὲ πάντα φίλῃ μὲν, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
 'Ἴλιον, Ἀργείων τὲ νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
 'Αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
 'Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἥδ' ἐκέλευον
 'Πεμπέμεν, εἰδὲ τι κῆνος ἀνήνατο, τεύχεα δὲ πομπήν·
 'Δῶκε δὲ μοι δέρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο,
 'Εὐθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλδυσιν·
 'Κεῖνον γὰρ Ταμίλῳ ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
 'Ἡμὲν πανέμμελαι, ἥδ' ὀρνύμεν, ὃν κ' ἐθέλῃσι.
 'Νῆϊ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδδ' ἑρμιδι Φαιή·
 'Ἀργυρῇ, ἵνα μήτι πρῶτον βύσση ὀλίγον πέρ.
 'Αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιῶν Ζεφύρος παρήκεν ἄῃνα,
 'Ὅφρα φέροι νῆας τε καὶ αὐτὰς· εἰδ' ἄρ' ἔμελλεν
 'Ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίησιν.
 'Ἐνῆμαρ μὲν ὁμῶς πλεόμην νύκτας τε καὶ ἡμῶς·
 'Τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρίς ἄρρεα·
 'Καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσομεν, ἐγγὺς ἑόντας·
 'Εἴθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·

15

20

25

30

12 ΕΥ. Καθεύδουσι.

14 ΦΙ. Φιλικῶς ὑπεδέχετο. ΕΞ. Ἀ-
κρίτως ἡρώτα.

17 ΗΤ. Ἦταν, παρεκάλειν.

18 ΑΝ. Ἡρεῖτο.

19 ΕΝ. Ἐνναετῶς.

20 ΒΥΚ. Ἀδρῶς πνεόντων, εὐφυσή-
των, πληρέντων τὰ ἰσία. ΚΕ. Πνεύ-
ματα.21 ΤΑ. Διοικητὴν, φύλακα, ἢ προ-
στάτην.23 ΚΑ. Κατεδίσμευεν. ΜΕΡ. Προ-
φρονόμησεν, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν
οἱ ἱταῖροι· καὶ γὰρ εἰ καὶ καφότητῃ
ἦν γνωρίσας· προσεδεδίδοτο γάρ. ΜΕΡ.
Σχοίνῳ.

27 ΕΚ. Πληρώσειν.

30 ΠΥΡ. Πυρσεύοντας, πῦρ καίον-
τας, ἢ περὶ τὸ πῦρ ἀναστειφόμενης. ΕΛ.
Ἐδλέπομεν.

- * Αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· ἐδὲ τῷ ἄλλῳ
 * Δῶχ' ἐταίρων, ἵνα θῆσον ἱκέμεθα πατρίδα γαῖαν.
 * Οἱ δ' ἐταροὶ ἐπέεσσιν πρὸς ἀλλήλους ἀγέρβουν,
 * Καὶ μ' ἔφασαν χρυσὸν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
 * Δῶρα παρ' Αἰόλῃ μεγαλήτορος Ἰπποτάδαο.
 * ὦδὲ δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλοῖον ἄλλον·
 * ὦ πίπαι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
 * Ἀνδράπαις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
 * Πολλὰ μὲν ἔκ Τροίης ἄγε' κειμήλια καλὰ
 * Ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὐτὲ ὁμῆν ὁδὸν ἐκτελέσαντες,
 * Οἴκαδ' ἐνὶ νηὶ κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.
 * Καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαλεζόμηρος Φιλόπηλιν
 * Αἰόλος· ἀλλ' ἄγε θῆσον ἰδόμεθα, ὅ, τί ταῦτάδ' ἐστίν,
 * ὅσος τις χρυσὸς τε καὶ ἄργυρος ἀσκήν ἔνεστιν.
 * ὦς ἔφασαν· βεβλή δὲ κακὴ νίκησεν ἐταίρων·
 * Ἀσκήν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἔκ πάντες ὄρεσαν.
 * Τὰς δ' αἰψ' ἀρπάζασα φέρεν πόντονδ' Ἰνέλλα
 * Κλαίοντας, γαίης ἀπὸ πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
 * Ἐρξόμηνος, κατὰ θυμὸν ἀνύμονα μερμήριζα,
 * Ἥε πεισὼν ἔκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
 * Ἥ ἀκέων τλαίην, καὶ ἐπὶ ζωῶσι μετείην.
 * Ἀλλ' ἔτλιν καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηὶ
 * Κεῖμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ

32 ΠΟ. Τὸν μεταγωγὸν ὃ κέραιον
 κάλων, ἢ τὸ πηδάλιον. ΕΝ. Ἐκίνευ,
 μετέφερον. ΟΥ. Οὐδενί.

35 ΑΓ. Κομίζειν.

39 ΟΤ. Ὅτι τινῶν.

41 ΛΗ. Λείας. ΟΜ. Ὁμοίαν.

42 ΝΙΣ. Ἀπελευσόμεθα. ΚΕ. Κε-

νὰς, ματαίως.

47 ΟΡ. Ἀντὶ τῆς, ἐξῆλθον.

50 ΕΓ. Ἀναγὰς. ΜΕΡ. Ἐβελον.

σάμην.

51 ΑΠ. Ἀποφθαρεῖν, ἀνατριβῆναι.

52 ΖΩ. Ζῶσιν. ΜΕ. Συνοπα-

χοίμιν.

Αἰὲς

- 'Αὔρις ἐπ' Αἰολίῳ νῆσον· σενάχοντο δ' ἐταῖροι. 55
 'Ἐνθα δ' ἐπ' ἡπείρᾳ βῆμῳ, καὶ ἀφυσάμεθ' ὕδωρ·
 'Αἶψα δὲ δειπνον ἔλοντο θοῆς πρὸς νηυσὶν ἐταῖροι.
 35 'Αὐτὰρ ἐπεὶ οἵ τοιό τ' ἐπασάμεθ' ἠδὲ ποτῆτες,
 'Δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασάμηνος καὶ ἐταῖρον,
 'Βῆν εἰς Αἰόλῃ κλυτὰ δώματα· τὸ δ' ἐκίχανον 60
 'Δαινύμενον, πρὸς ἣ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
 'Ἐλθόντες δ' εἰς δῶμα, πρὸς σπυγμοῖσιν ἐπ' ἔδῃ
 40 'Ἐζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐτάμθεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
 'Πῶς ἦλθες, Ὀδυσσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;
 'Ἦ μὲν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμψμεν, ὄφρ' ἀφίκηιο 65
 'Πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, εἰς ἃ τοὶ φίλον ἐστίν·
 'Ὡς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
 45 'Ἀσπὶν μ' ἐταροὶ τε κακοὶ, πρὸς τοῖσιν τε ὕπνος
 'Σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσαοτε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
 'Ὡς ἐφάμην, μαλακῶσι καθαρθόμενος ἐπέεσσιν· 70
 'Οἱ δ' ἀνέω ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἡμείβετο μύθῳ·
 'Ἐρρ' ὅκ νῆσος θάσσον, ἐλέγχετε ζώντων·
 50 'Οὐ γάρ μοι θέμις ἐςὶ κομιζέμεν ἔδ' ἀποπέμπειν
 'Ἄνδρα τ', ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
 'Ἐρρ', ἐπειὴ ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις. 75
 'Ὡς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα σενάχοντα.
 'Ἐνθεν δὲ πρυτέρῳ πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.

59 ΠΑΣ. Ἐγευσάμεθα.

60 ΒΗΝ. Ἐβην, ἰπορεύθην. ΕΚ.

Κατίλαβον.

63 ΕΖ. Ἐκαδέσθημεν.

64 ΕΚ. Μανικῶς ἐπέδιτο.

65 ΕΝ. Φιλοφρόνως.

67 ΜΕ. Ἐν αὐτοῖς ἔλεγον.

68 ΑΑ. Ἐβλαψαν.

69 ΑΚ. Ἰάσαοτε.

72 ΕΡ. Μετὰ φθορᾶς ἀπιδι. ΕΛ.

Ἐπονείδισα.

74 ΑΠ. Μισυῖται.

- Τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσῆς ἀλεγεινῆς
 • Ἡμετέρῃ ματίν· ἐπεὶ σῶκέη φαίνεται πομπή.
 • Ἐξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τὲ καὶ ἡμαρ·
 • Ἐβδομάτῃ δ' ἰκόμεθα Λάμῃ ἀπὺ πολίεθρον,
 • Τηλέπυλον Λαιρρυγόνην, ὅθι πιμλῆα πιμλῷ
 • Ἡπύφ' εἰσελάων, ὅδε τ' ἐξελάων ὑπακέρῃ.
 • Ἐνθα κ' αὖπνος ἀνὴρ δοῖς ἐξήρατο μισθός,
 • Τὸν μὲν βεχολέων, τὸ δ', ἄργυφα μῆλα νομβίων·
 • Ἐγγὺς γὰρ νυκτὸς τε καὶ ἡματὸς εἰσι κέλδῃσι.
 • Ἐνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πῶρι πῶετρη
 • Ἡλίβατος τετύχηκε Διὰμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
 • Ἀκτὰ δὲ πρὸς βλῆτες ἐναντία ἀλλήλησιν

78 ΕΙ. Κωπηλασίας.

79 ΜΑ. Μαλαιότητι, φρενοβλαβεία.
ΠΟΜ. Παράπεμψις.

81 ΛΑ. Ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντο·
Λαιρρυγόνος, Λάμῃ, ὃ Ποσειδῶνος παι-
δός, ἢ ὄνομα Λαιρρυγόνου.

82 ΤΗ. Μεγάλην· τὴν γὰρ τοιούτων
πολὺ διεψῶσιν αἱ πόλεις. τινὲς δὲ τὸ κύ-
ριον Τηλέπυλον ἐξεδίδξαντο· οἱ δὲ τηλέ-
πυλον φασί, μακρόπυλον· ὃ τῷ Δία γῆ-
ματι, ἀλλὰ τῷ πλάτει τὴν πύλιν, ἢ τῷ
μήκει. ΛΑΙ. Τὴν τὴν Λαιρρυγόνων. Λαι-
ρρυγόνες δὲ οἱ τὴν Λάμῃ οἰκῶντες. ΟΘ.
Ὅπως οἱ νομεῖς ἀλλήλους προσφθύνοντα
διὰ τὸ συνέγχευ εἶναι τὰς νομάς· ἢ μάλ-
λον τοῦ Διὸς γένεσθαι τὸ ἀπειναντίον τῶν
φυλῶν μέτρον ἀπέχειν, καὶ ἔτι τὴν φω-
ρὴν ἐξακέειν καὶ τὴν εἰσελαύνοντα, καὶ τὴν
ἐξελαύνοντα. ΠΟΙ. Καταχρηστικῶς εἴ-
ρηκε ποιμένα καὶ τὴν βεχόλον.

83 ΗΠ. Φωνεῖ. ΕΙ. Εἰσελαύνων.
ΕΞ. Ἐξελαύνων.

84 ΕΞ. Ἀπηνέγκατο.

85 ΑΡ. Λευκά, ἢ λαμπρά.

86 ΕΓ. Αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ
νομαὶ εἰσὶ τὴν πόλιν· φασὶ δὲ τὸς
Λαιρρυγόνους καταχρῆσθαι τὴν τὴν Λαι-
τίνων περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ἣ γινώσκει
πολλὸν μύωπα, καὶ τὴν οἶτρον. ὥστε τὰ μὲν
λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμονται, τὰ δὲ ψυλὰ
τῇ νυκτὶ, καὶ ὅπως τὴν δύναμιν ἀργυ-
ρεῖν δύο μισθὸς ἀποφέρεισθαι. Κράτης δὲ
φασὶ καὶ τὴν τὴν δρόκοντα αὐτὸς κατα-
γερίσθαι κεφαλὴν περὶ ἧς Ἀρατος λέ-
γει, Κεῖνη πρὸς κεφαλὴν τῇ νέσεται, ἢ χι-
περ ἄκραι Μίσγονται δύσις τε καὶ αὐτο-
λαὶ ἀλλήλησιν· ὥστε πλείω μὲν εἶναι τῇ
ἡμέρᾳ, ὀλίγη δὲ τὴν νύκτα, ὡς αὐτὰ
παλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις· εἴτε οὖν
δύναται Διὰ γρυπτεῖν, διττὸς κομίζεται
μισθός.

88 ΗΛ. Ὑψηλῇ. ΤΕ. Ἐν, ὑπάρ-
χει. ΔΙ. Ἀντὶ τῇ, ἐπὶ μέγας.

89 ΑΚ. Αἱ πρὸς βεβλημένα ἐν τῇ
θαλάσσῃ πέτραι, καὶ πρὸς χεῖρας ἀπὸ τῇ
αἰγιαλῶν, καὶ τὸν ποιῆσαι τὴν εἰσπλεῖ.

• Ε

- 'Εν σῆματι περ' ἔχουσιν· ἀφαιή δ' εἴσοδος ἐστίν·
 90
 'Ενθ' οἷγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας·
 'Αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένοις κείλοιο δέδοντο
 'Πλησίαι· ἔ μὲν γάρ ποτ' αἰέζετο κῦμά γ' ἐν αὐτῇ,
 'Οὔτε μέγ', ἔτ' ὀλίγον· λώκη δ' ἦν ἀμφὶ γαλιύη.
 'Αὐτὰρ ἐγὼν οἷος χέρον ἔζω νῆα μέλαιναν,
 95
 'Αὐτὲ ἐπ' ἐχατιῇ, πέτρης ἐκ παίσματα δήσας.
 'Ἔσσην δέ, σκοπιῇν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθάν·
 'Ενθα μὲν ἔτε βοῶν, ἔτ' ἀνδρῶν φαίνεται ἔργα,
 'Καπνὸν δ' οἷον ὀρώμεν δαπὼν χθονὸς αἴεσσοντα.
 'Δὴ τὸτ' ἐγὼν ἐτάρες περὶν πεύθεσθαι ἰόντας,
 100
 'Οἷτινες ἀνέρες εἶεν ὅππ'ι χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
 'Ἄνδρε δύω κρένας, τρίτατον κήρυχ' ἀμ' ὀπάσας.
 'Οἱ δ' ἴσταν ἐκβάντες λείην ὁδόν, ἥπερ ἄμαξαι
 'Ἄσπυρ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
 'Κέρη δὲ ζύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρόβυσσος,
 105
 'Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιρρυγόνος Ἀντιφάταο.
 'Ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσεται καλλιρέεθρον
 'Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ ποσὶ ἄστυ φέρεσκον.
 'Οἱ δὲ περιεμέλῃσι ποσειδάωνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
 110
 'Ὅστις τ' εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσει.

90 ΠΡΟΥ. Προέχουσιν, ὃ ἐστὶ προβέβλην. ΑΡ. Δεπὴν καὶ γενή.

97 ΣΚΟ. Ὑψηλὸν τόπον. ΠΑΙ. Τραχιῶν. Ἐνθεν καὶ τῇ συνηθείᾳ παιπαλόμενον λέγομεν ἄνδρα τὸ τραχὺν, καὶ μὴ ἀπλὴν.

99 ΑΙ. Ἀνόοντα.

100 ΠΡΟ. Προέπεμπον.

103 ΔΕΙ. Δεῖαν, ὁμαλὴν.

104 ΚΑ. Κατέφερον.

105 ΞΥΜ. Συνήρχοντο.

107 ΚΑΛ. Καλὰ ζεύματα ἔχουσιν.

108 ΑΡ. Ὄνομα κρήνης. εἰπὺν δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τὴν Κίρκης μεμαθηκώς· λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ αὐτὴν ἥ μὲν ὅς ἐν πόλει πάσκει ἄλγεια· ἢ κατὰ τὸ σιωπώμενον, παρὰ τὴν φυγόντων, μαδόντων παρὰ τὴν κόρης, ἐπύθετο.

· Ἡ δὲ

- * Ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατὴρ ἐπέφραδεν ὑπερφῆς δῶ.
 * Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τίω δὲ γυναικα
 * Εὐρον, ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστην αὐτῷ.
 * Ἡ δ' αἰψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὴν Ἀντιφατῆα,
 * Ὅν ποιν, ὅς δὴ ταῖσιν ἐμήσατο λυχρὸν ὀλεθρον
 * Αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἐτάρων, ὠπλίστατο δόρπον.
 * Τῷ δὲ δὴ αἰζαντε Φυγῇ ἐπὶ νῆας ἰκέσθην.
 * Αὐτὰρ ὁ τεύχε βοὴν Διὶ ἄσπεος· οἱ δ' αἰόντες
 * Φοίτων ἴφθιμοι Λαιρρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
 * Μυριοί, σὺν ἀνδρεσσιν εἰκότες, ἀλλὰ γίγαισιν.
 * Οἱ ῥ' ἀπὸ πετρῶν ἀνδραχθῆσι χερμαδίοισι
 * Βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναιος κατὰ νῆας ὀρώρει,
 * Ἀνδρῶν ὀλλυμδῶν, νηῶν θ' ἅμα ἀγρυμνέων
 * Ἰχθύς δ' ὥς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.
 * Ὅφρ' οἱ τὲς ὀλεκον λιμνὴς πολυβενθέος ἐντὸς,
 * Τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὅζῃ ἐρυσάμενος παρὰ μηρῶ,
 * Τῷ δὴ πῶς πείσματ' ἐκοψα νεὸς κυανοπρώοιο.
 * Αἰψα δ' ἐμοῖς ἐτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
 * Ἐμβαλέειν κώπησ', ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητι φύγοιμεν.
 * Οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν, δέσαντες ὀλεθρον.
 * Ἀσπασίως δ' ἔς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
 * Νηὺς ἐμὴ· αὐτὰρ αἱ ἄλλα ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.

111 ΕΠ. Ἐσήμανεν, ἔδειξεν.

113 ΚΑ. Κατεπλάγησαν.

119 ΦΟΙ. Παρεγίνοντο.

121 ΑΝ. Τοῖς δυναμένοις ἀνδρα κα-
ταβαρύνειν· ἢ μίση βάρος παρήχου τοῖς
βαράζουσι.

122 ΚΟ. Ἡχῶ.

123 ΑΓ. Συμβομένων.

124 ΙΧ. Ἀντὶ θ', ἰσχυμένοι καὶ πε-

ρῶντες, ὥσπερ ἰχθύες, ἢ Διὰ πείρους, ὡς
ἰχθύας· γράφεται καὶ, σπαίροντας, πεί-
ροντες δὲ, καὶ ἀντὶ τῇ διείροντι. ΦΕ.
Προσεφέροντο.

130 ΑΝ. Ἐκωπηλάτησαν.

131 ΕΠ. Ἦτοι ἀνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ
ἐπικεκλιμένας πέτρας.

132 ΑΟ. Ὅμῃ πᾶσαι.

Εἰς

- 'Ενθεν ᾗ πεπρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
 'Ασμενοι ἐκ θανάτῳ, φίλῃς ὀλέσσαντες ἐταίρους.
 'Αἰαίλῳ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἐνθα δ' ἔναιε 135
 'Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσα,
 'Αὐτοκασγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
 'Αμφω δ' ἐκγεράτῳ φαεσιμβρότῃ Ἡελίοιο,
 'Μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τῷ Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.
 'Ενθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νῆϊ κατηγαγόμεθα σιωπῇ 140
 'Ναύλοχον ἐς λιμνὰ, καὶ τις θεὸς ἡγεμόνδεν.
 'Ενθα τότε ἐκβάντες, δύο τ' ἡματα καὶ δύο νύκτας
 'Κέμεθ', ὁμῶ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
 'Ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἡμαρ εὐπλόκαμος τέλεσ' ἦώς,
 'Καὶ τότε ἐγὼν ἐμὸν ἔγχυ' ἐλὼν καὶ φάσζανον ὄζυ, 145
 'Καρπαλίμως ὦρ' ἀνὴριον ἐς ὤριον πῆν,
 'Εἶπας ἔργα ἰδοίμι βροτῶν, ἐνοπὴν τε πυθόμην.
 'Ἔσσην δέ, σκοπὴν ἐς παυπαλόμεσαν ἀνελθὼν,
 'Καὶ μοι εἴσαιτο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
 'Κίρκης ἐν μεγάρῳσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην. 150
 'Μερμήριζα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν

135 ΑΙ. Ταύτην ἐννοί φασι, τὸ εἶναι Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ.

136 ΑΤ. Ἦτοι περιβόητος, ἢ εἰς διάλειψιν καὶ προσωγορεύσειν ἀνδράποισ ἔχρησται· ἢ κατὰ ἐπιγυῖός ἐστιν.

137 ΟΔ. Τὸ συνετὰ καὶ ὀλόκληρα φρονέοντος. ΑΙ. Κόλχων βασιλεὺς, πατὴρ Μηδείας, Κίρκης ἀδελφῆς.

138 ΕΚ. Ὑπάρχεισιν. ΦΑ. Τὸ φῶς τοῖς ἀνδράποισ φαίνεται.

139 ΠΕΡ. Πέρση, Ὠκεανὸς μὲν ἐστὶ θυγάτηρ, Ἡλίου δὲ θυγάτηρ. Ἡλίου δὲ, καὶ Πέρσης, τῆς Ὠκεανῆς, Αἰήτης καὶ Κίρκης.

Ἡσιόδος δὲ καὶ τὴν Ἑκάτην Περσηίδα λέγει.

140 ΑΚ. Παραδαλασσίᾳ τόπον.

141 ΝΑΥ. Τὸν εἰς φυλακὴν ἔτι νῆων ἐπιτήδειον τόπον· ἢ τὰς καὶ κρίνοντα, ἢ ὑποδεχόμενον.

146 ΑΝ. Ἀνῆλθον. ΠΕ. Τόπον ὑψηλόν· ἀφ' οὗ εἰς περισκέψασθαι καὶ ἀποσκοπεῖσθαι.

149 ΕΕΙ. Ἐφάτη.

150 ΔΡ. Διὰ τῶν δρυμῶν, καὶ συνδένδρων τόπων.

- ' Ἐλθεῖν, ἥδ' ἐπυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθροπα καπνόν.
 ' ὦδ' ἐμοὶ φρονέοντι δοάσαστο κέρδιον εἶναι,
 ' Πρῶτ' ἐλθόντ' ἵππ' ἡνῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
 ' Δεῖπνον ἐταῖροισιν δόμεναι, παρήμεν τὲ πυθέσθαι. 155
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ χερδὸν ἦα κιῶν νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ' Καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μένων ἐόντα,
 ' Ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
 ' ἤκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομῆς ὕλης,
 ' Πιόμην' (δὴ γάρ μιν ἔχεν μύ' ἡελίοιο) 160
 ' Τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνησιν μέσση νῶτα
 ' Πλήζα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
 ' Καὶ δ' ἐπεσ' ἐν κενήσιν μακρῶν, δῶπ' δ' ἐπῆλατο θυμός·
 ' Τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων, δόρυ χάλκεον ἐξ' ὠτειλῆς
 ' Εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἵππ' γαίῃ 165
 ' Εἶας· αὐτὰρ ἐγὼ πασάμην ῥῶπας τε λύγους τε·
 ' Πείσμα δ', ὅσον τ' ὄργανον, εὐσπρέφες ἀμφοτέρωθεν
 ' Πλεξάμην, σπεύδοντα πόδας δεινοῖο πελώρου.
 ' Βῆν' ἡ καταλοφάδεια φέρων ἵππ' ἡνῆα μέλαιναν,

152 ΑΙ. Τὸν ἐκ τ' αἰθέρος, ὃ εἰς καίεσθαι, γινόμενον.

155 ΠΡΟ. Προπέμψαι.

156 ΑΜ. Ἐκατέρωθεν ἐλαυνομένης.

157 ΟΛ. Ἠλέησιν.

158 ΥΨ. Ὑψηλὰ κέρατα ἔχοντα.

159 ΚΑ. Κατήρχετο.

160 ΔΗ. Τὸν ἔλαφον φησὶν ὑπὸ τ' ἡλίου ἐκκεκαῦσθαι, καὶ ὡς ἐν πυρὶ γεγονέναι· διὸ καὶ ἐπὶ τ' ποταμὸν κατήϊεν, τ' πρὶν ἔνεκα.

161 ΑΚ. Ἐπεξηγήσατο μέσα νῶτα, τὴν ῥάχιν· ἢ τὰ μέσα τ' τετραπόδων, παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι.

163 ΜΑ. Ὡνομαλοπεποίηκε τὴν λίξιν, οἷον ποῖαν φωνὴν καὶ ἄσημον ἀποτελέσας.

164 ΕΜ. Ἐπιβαίνων, ὡς λάξ.

165 ΕΙ. Εἵλυσσα.

166 ΣΠΑ. Ἀπίσπασα. ΑΤ. Γίγ' ῥάβδων. ΡΩ. Ἰμαντώδη φυτὰ, ἐπιμήκει καὶ εὐκάμπεις ῥάβδους ἔχοντα.

167 ΠΕΙΣ. Σχοιόν. ΟΡ. Τὴν τ' χειρῶν ἔκτασιν. ΕΤ. Καλῶς ἐτραμμένον.

168 ΠΕΛ. Τέρας, θηρίον.

169 ΚΑ. Κατὰ λόφον καὶ ἀντίον, καὶ τραχήλῳ.

· Ἐγχεῖ

- Ἐγχεῖ ἐρεϊδόμην, ἐπεὶ ἔπως ἦεν ἐπ' ὤμῃς
 170
 Χεὶρὶ φέρειν ἐτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Καὶ δ' ἔβαλον περπαροῖτε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἐταῖρος
 Μελιχίοις ἐπέεσσιν, ὥρσασθ' ἄνδρα ἕκαστον·
 ὦ φίλοι, ἐ γάρ πω καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοι περ,
 175
 εἰς Αἶδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἡμᾶρ ἐπέλθῃ.
 Ἀλλ' ἄγετ', ὅφρ' ἐν νηὶ θοῇ βρωῖσιν τε, πόσις τε,
 Μνησόμεθα βρώμεν, μηδὲ τευχώμεθα λιμῶ.
 ὦς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν πῆγοντο·
 Ἐκ δ' ἡ καλυψάμενοι ὥρσ' εἴν' ἀλὸς ἀτρυγέτιο
 180
 Θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τέρπησαν ὀρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
 Χεῖρας νιψάμενοι τόλχοντ' ἐρυκτοῖα δαῖτα.
 ὦς τότε μὲν πρὸπαν ἡμᾶρ ἐς ἥλιον καταδύντα
 Ἡμεῖα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 185
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 Ἥμος δ' ἡελγένεια φάτι ροδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἐγὼν ἀγορεύθμενος μὲν πᾶσιν ἔειπεν·
 Κέκλυτέ με μύθων, κακὰ περ πάχοντες, ἐταῖροι·
 190
 ὦ φίλοι, ἐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, ἐδ' ὅπη ἠώς,

170 ΕΡ. Ἐπερεϊδόμεν. ΟΥ. Οὐκ ἐνδέχετο ἔχειν.

173 ΠΑ. Παρεως πλοσιόν.

174 ΚΑ. Κατελευσόμεθα, κατέλ-
δουμεν. ΑΧ. Καὶ περ λυπέμενοι.

175 ΑΙ. Εἰς ἄδ. ΜΟΡ. Τὴν εἰ-
μαρμένην ἡμέραν.

177 ΒΡΩ. Βρώσις. ΤΡΥ. Κατα-
ποιώμεθα.

179 ΚΑ. Ἐκκαλύψαντες ἀποσκε-
πάσαντες.

182 ΤΕΥ. Κατισκεύαζον. ΕΡ. Τὴν
ποιῶσαν γαυριάν, ἢ μεγάλως ἐνδοξον.

184 ΑΣ. Πολλά.

188 ΠΑ. Ἐνοι, μῦθον.

190 ΙΔ. Οὐ γὰρ ἴσμεν, ὅπως δύσιν, ἢ
ὅπως ἀναβολή· ταῦτα δ' εἴρησεν ὅτι ἀπορῶν,
ἀλλὰ διανοπαδῶν τοῖς παρῆσιν.

' Οὐδ' ὅπῃ ἥελιος Φαεισέμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
 ' Οὐδ' ὅπῃ ἀννέεται· ἀλλὰ Φραζόμεθα θᾶστον,
 ' Εἴτις ἐτ' ἔσται μῆλ'· ἐγὼ δ' ὅσῳ οἶομαι εἶναι.
 ' Εἶδον γῶ, σκοπὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
 ' Νῆσεν, τὴν περὶ πόντος ἀπείριτος ἐσεφάνθη·
 ' Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ καὶ, καπνὸν δ' ἐνὶ μέσῃ
 ' Ἐδραχον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
 ' Ὡς ἐφάμην· ποῖσιν ᾗ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
 ' Μνηστράμοις ἔργων Λαισργόνος Ἀντιφάταο,
 ' Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος ἀνδροφάγιο.
 ' Κλαῖον ᾗ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
 ' Ἀλλ' ἔγάρ τις πεῖρξις ἐγένετο μυρομήροισιν.
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας εὐκνήμιδας ἐταῖρας
 ' Ἠρίθμεον· ἀρχὸν ᾗ μετ' ἀμφοτέροισιν ὅπασα·
 ' Τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῷ δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
 ' Κλήρης δ' ἐν κινέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα,
 ' Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.
 ' Βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἐταῖροι
 ' Κλαίοντες· κατὰ δ' ἅμμε λίπον γούωντας ὀπίθεν.
 ' Εὖρον δ' ἐν βήσῃσι τετυγμύα δώματα Κίρκης
 ' Ξεστοῖσιν λάεσσι, περικέπῃ ἐνὶ χώρῳ.
 ' Ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἡδὲ λέοντες,

195

200

205

210

192 ΑΝ. Ἀνατίλλει, ἀνέρχε', ἀνα-
φέρει'.

195 ΑΠ. Πολύς. ΕΣ. Κύκλω πι-
ρίκει'.

196 ΧΘΑ. Ταπεινή.

197 ΕΔ. Ἐθιασάμην.

199 ΜΝΗ. Ὑπομνηθεῖσιν.

204 ΟΠ. Ἐδωκα.

206 ΚΥ. Περικεφαλαία. ΠΑΔ.

Ἐσεύομεν.

207 ΕΘ. Ἐξεπῆδησιν.

210 ΒΗΣ. Ἐν ταῖς περὶ δάσιν καὶ
ὄρεσιν κοιλάσιν.

212 ΟΡ. Ἀγριοί.

• Τ' 85

‘ Τὸς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ’ ἔδωκεν.

‘ Οὐδ’ οἶγ’ ὠρμήθησαν ἐπ’ ἀνδράσιν, ἀλλ’ ἄρα τοίγε

‘ Οὐρῆσιν μακρῆσι παίσαντες ἀνέστην.

215

‘ Ὡς δ’ ὅταν ἀμφὶ ἀνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα

‘ Σαῖνωσ’ (αἰεὶ γάρ τε φέρει μελίγματα θυμῷ)

‘ Ὡς τὸς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες, ἡδὲ λέοντες,

‘ Σαῖνον τοὶ δ’ ἔδδισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.

‘ Ἔστην δ’ ἐνὶ θυρῆσι θεῆς καλλιπλοκάμισο·

220

‘ Κίρκης δ’ ἔνδον ἄκρον αἰεδοῦσης ὀπὶ καλῇ,

‘ Ἴσθ’ ἐπιχορμῆς μέγαν, ἄμβροτον οἷα θεῶων

‘ Λεπιά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.

‘ Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

‘ Ὅς μοι κήδιστος ἐτάρων ἦν, κεδνότατός τε·

225

‘ ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐπιχορμῆς μέγαν ἴσθ’,

‘ Καλὸν αἰοδιᾶς, (δάπεδον δ’ ἅπαν ἀμφιμέμυκεν),

‘ Ἡ θεὸς, ἢ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα ἴαωσον.

‘ Ὡς ἄρ’ ἐφώνησεν τοὶ δ’ ἐφθέγοντο καλεῦντες·

‘ Ἡ δ’ αἰψ’ ἐξελεῖσθα θυράς ὤϊξε φαεινάς,

230

‘ Καὶ κάλῃ· οἱ δ’ ἅμα πάντες αἰδρήσιν ἔποντο·

‘ Εὐρύλοχος δ’ ὑπόμενεν, οἷσά μιν δόλον εἶναι.

213 ΚΑ. Πράως καὶ ἡμέρες ἐποίη-
σιν.

215 ΠΕ. Κολακεύοντες.

216 ΔΑΙ. Ἀπὸ εὐωχίας.

217 ΣΑΙ. Κολακεύουσι. ΜΕΙ. Πρὸς
ἡδονὴν δωρήματα, ἢ κρέα τινα, ἢ τὴν
απομαρδαλιαν, ἣν προσδεχόμενοι οἱ κύ-
νεις ἐγρηγόρασι.

218 ΚΡΑ. Ἰσχυρόποδες.

219 ΑΙ. Δεινὰ, χαλεπά. ΠΕ. Τέ-
ματα, θηρία.

225 ΚΗ. Συγχεινώτατος, φροντίδος
ἄξιον. ΚΕΔ. Τιμωτάτος, κηδεμονικώ-
τατος.

227 ΑΟΙ. Ἄδει. ΔΑ. Τὸ ἔδαφος.

ΑΜ. Ἐπύχει, περιήχει.

230 ΩΙ. Ἀνέωξεν.

231 ΑΙ. Ἀπειρίαις, ἀνοίαις.

232 ΟΙ. Ἀπὸ τοῦ, μόνον ἔσαν φιλο-
φρόνως αὐτὸς καλεῖν, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμερότη-
τος τοῦ θηρίου.

- Εἶσεν δ' εἰσιπαυγῶσι κατὰ κλισμῆς τε, θρόνους τε.
 • Ἐν δὲ σφιν τυρόν τε, καὶ ἄλφιτα, ἔ μέλι χλωρόν,
 • Οἶνω Πραμνεῖω ἐκύκα· ἀνέμιον δὲ σίτω 235
 • Φάρμακα λύχ', ἵνα πύγχυ λαθρίατο πατρίδος αἵης.
 • Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
 • Ῥάβδω πεπληγῆα, κατὰ συφεοῖσιν ἔεργυ.
 • Οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,
 • Καὶ τρεῖχας· αὐτὰρ νῆς ἦν ἔμπεδος, ὡς τοπαῖρος πέρ. 240
 • Ὡς οἱ μὲν κλαίοντες ἔερχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
 • Πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπὸν τε κρανείης,
 • Ἐδμῶρα, οἷα σῦες χαμαιδινάδες αἰὲν ἔδωκιν.
 • Εὐρύλοχος δ' αἰψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 • Ἀγχιλίῳ ἐτάρων ἐρέων καὶ ἀδελφεά· πότμον. 245
 • Οὐδὲ γὰρ ἐκφάσθ' δύνατο ἔπος, ἰεμῶρός περ,
 • Κῆρ ἄχεϊ μεγάλα βεβωλημῆ· ἐν δὲ οἱ ὄσσε
 • Δακρύοφιν πῶμπλαντο, γόνυ δ' ὤϊετο θυμός.
 • Ἀλλ' ὅτε δὴ μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἔξερέοντες,

234 ΧΑ. Νέον.

235 ΠΡΑΜ. Ἔνιοι μὲν τῶν ἐκ Πραμνεῖας ἀμπέλων γινομένων οἶνω λέγει· ἢ καὶ Πραμνεῖα ἀμπέλου, ὡς καὶ Θασία· ἔνιοι δὲ πρραμνεῖω, τῶν πρραύνοντι τὸ μέλι, οἶον τὴν ψυχὴν εἰς πρραότητα ἀγοῖν· οἱ δὲ, ὅτι τῶν οἶνων ἔνιοι καὶ καυστικοὶ, ἔνιοι δὲ ἡδεῖς· τινὲς δὲ πρραμνεῖοι καὶ παραμόνοιμοι εἰς παλαίωσιν, καὶ μὴ μεταβάλλοντες. ΕΚ. Ἐποίη, ἐτάρασσεν, ἔμισγεν, ἀνέδυσεν.

236 ΛΑ. Ἐπιλάδων.

238 ΠΕΠ. Κρέσσασα, πηλῆσσα. ΣΥ. Ταῖς τῶν χοίρων μάνδραις. ΕΕΡ. Συνέκλειεν.

240 ΑΥ. Οὐχ ὁ σύμπαρ, ἀλλὰ καὶ

καὶ τὸ φιλάνθρωπον μόνον· διὸ καὶ σαίνουσιν, ὡς περ δελφῖνες, Φιλάνορα δὲ σὺν ἔλπιον βιοτὰν, καὶ τὸν Πίνδαρον. ΕΜ. Βίβαι.

241 ΕΕΡ. Συγκεκλεισμένοι ἦσαν.

242 ΑΚ. Τὸν τ' πρίντε καρπὸν. ΒΑ. Δρυὸς καρπὸν. ΚΡΑ. Ὁ τῆς κρανείας καρπὸς, πίτταξος λέγεται.

243 ΧΑ. Ἐπὶ βόδρε ὀρύσσου καὶ κοιμώμενα.

245 ΑΔ. Ἀνιγόρητον.

247 ΚΗΡ. Τὴν ψυχὴν. ΒΕ. Τιτρωμέν.

248 ΩΙ. Προσδέχτο, διανοεῖτο.

249 ΑΓ. Ἐμεμφάμεθα. ΑΓ. Ὁργίζομεθα.

• Καὶ

· Καὶ τότε τ' ἄλλων ἐτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

259

· Ἡομήρ, ὡς ἐκέλευς, ἀνὰ δρυμὰ, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·

· Εὐρομήν ἐν βήσσησι τετυγμύρα δώματα καλὰ

· Ξεσπῖσιν λάεσσι, παίσκ' ἐπὶ ἐνὶ χώρῳ.

· Ἐνθα δὲ τις μέγαν ἰσὺν ἐπιχομένην λίγ' αἶδεν,

· Ἡ θεός, ἥ ἐ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγοντο καλεῦντες.

255

· Ἡ δ' αἶψ' ἐξελθῶσα θύρας αἶξε φαιναῖς,

· Καὶ κάλλ' οἱ δ' ἅμα πάντες αἰδρήσιν ἔποντο·

· Αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, οἷσά μιν δόλον εἶναι.

· Οἱ δ' ἅμ' αἰσώθησαν ἀολλέες, εἰ δέ τις αὐτῶν

· Ἐξεφάνη· θηρὸν δὲ κατήμεν' ἐσκοπιάζον.

260

· Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ παρὶ μὲν ξίφος δ' ἐγυρόηλον

· Ὀμοῖον βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἅμφι δὲ πῶα.

· Τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἠγήσασα.

· Αὐτὰρ ὄγ' ἀμφοτέρησι λαβὼν ἐλλίσσεται γένων,

· Καὶ μ' ὀλοφυρέμενος ἔπειτα πτερόεντα παρσυσύδα·

265

· Μὴ μ' ἄγε κείσ' ἀέκοντα, διοτρεφές, ἀλλὰ λίπ' αὐτῶ·

· Οἶδα γὰρ, ὡς ἔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, ἔτε τιν' ἄλλον

· Ἀξίης σῶν ἐτάρων· ἀλλὰ ζῆν τοῖσδεσι θᾶσσον

· Φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἥμαρ.

· Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος παρσέειπον·

270

· Εὐρύλοχ', ἦτοι μὲν σὺ μὲν αὐτῶ τῶδ' ἐνὶ χώρῳ,

· Ἐσθλὸν καὶ πόνων, κρίλῃ παρὰ νηὶ μελαίνῃ·

251 ΗΟ. Ἐπορεύθημεν.

259 ΑΙΣ. Ἡφανίσθησαν.

260 ΕΣ. Κατεσκόπουν.

266 ΑΓΕ. Ἀπαγε. ΑΙ. Κατίλι-

267 ΕΛ. Ἐλεύσῃ.

268 ΑΞ. Κομίσεις.

269 ΑΛ. Ἐκφύγομεν.

272 ΕΣ. Ἐσθλὸν.

- 'Αὐτὰρ ἐγὼν εἰμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.
 'Ὡς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήιον, ἠδὲ θαλάσσης.
 'Ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἐμελλον, ἰὼν ἱεράς ἀνὰ βήσας, 275
 'Κίρκης ἰξέσθαι πολυφαρμάκῃς ἐς μέγα δῶμα,
 'Ἐνθα μοι Ἑρμείας χρυσόρραπις ἀντεβόλησεν
 'Ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νελυιή ἀνδρὶ εἰοικώς,
 'Πρῶτον ὑπηνήτη, τῷ περ χαλεπότητι ἦεν·
 'Ἐν τ' ἄρα μοι Φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε· 280
 ' Πῇ δ' αὐτως, δύσηνε, δι' ἄκρας ἔρχεαι οἶος,
 ' Χῶρς αἰδεῖς ἑών; ἔταροι δέ τοι οἶδ' ἐνὶ Κίρκης
 'Ἐρχαῖ, ὥς τε σῶες πυκινῆς κούρτωνας ἔχοντες.
 'Ἦ τὸς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; ἔδδ' σε Φημι
 ' Αὐτὸν νοσήσειν, μενέεις δέ σὺ, ἔνθα πὲρ ἄλλοι. 285
 'Ἀλλ' ἄγε δὴ σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σῶσω·
 ' Τῇ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δάματα Κίρκης
 'Ἐρχαῖ, ὃ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσῃ κακὸν ἡμαρ.
 ' Πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
 ' Τόξ' εἰ τοὶ κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτω· 290

273 ΕΙ. Πορεύομαι. ΚΡΑ. Ἰχυρά.

275 ΙΕ. Τὰς ἀσιβήτους.

277 ΧΡΥ. Χρυσῇν ῥάβδον ἔχων.
ΑΝ. Συνέτυχεν.

278 ΝΕ. Νεωτέρω.

279 ΥΠ. Ἄρτι γενειῶντι. Ὑπὴν δέ
ἔστι, τὸ ἐπάνω χεῖλος, ἀφ' ὃ πρῶτον
γενιᾶ) χιῆς, ὃ ἔστιν, ἡ πρώτη ὕ γεινίς
ἐκφυσίς. ΗΒ. Ἀκμή, ἡλικία.

281 ΑΥ. Ἐποί, αὐτ' ὦ. ΑΚ. Ἀκ-
ρας ἔχοντας τόπους, τετέγι τραχεῖς καὶ
ὕλῳδεις.

282 ΑΙ. Ἀπειρος.

283 ΕΡ. Συγκέκλειν). ΣΤ. Χοῖροι.

ΠΥ. Πυκινῆς, συνεχεῖς. ΚΕΥΘ. Νῦν
τὸς τόπους, ὅπερ κρύπλον), καὶ συγκε-
λεισμένοι εἰσίν.

286 ΕΚ. Ἐλευθερώσομαι, λυτρώσο-
μαι. ΣΑ. Σώσω.

288 ΑΛ. Βοηθήσει.

289 ΟΛ. Ὀλέθρια. ΔΗ. Βαλεῦ-
ματα.

290 ΤΕΥ. Κατασκευάσει. ΚΥ. Κυ-
κεῶνα καὶ ἀποκοπήν. Κυκεῶν ἢ λίγη)
τὸ ἐξ οἴης καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕ-
δατος καὶ τυρὲ ἀναμειγμένοι πόμα.

'Ἀλλ'

- 'Αλλ' ἔδ' ὥς θέλῃσαι σε διωήσεται· ἔ γ' εἰ εἰσὶ
 'Φάρμακον ἐδδλόν, ὃ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·
 'Ὅππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ παρήμεναι ῥάβδω,
 'Δὴ τότε σὺ ξίφος ὅζ' ἐρυσάμενος παρὰ μηρῶ,
 'Κίρκη ἐπαΐξαι, ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 'Ἡ δὲ σ' ὑποδδείπασα κελήσε' Ὀνητήναι·
 'Ἐνθα σὺ μηκετ' ἔπειτ' ἀπαρήναδ' ἰεὺς εὐνὴν,
 'Ὅφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἐτάρξας, αὐτὴν τε κομίσῃ·
 'Ἀλλὰ κέλεσθαι μιν μακάρων μέγαν ὄρκον ὁμόσσαι,
 'Μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσμένον ἄλλο,
 'Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θέῃ.
 'Ὡς ἄρα φωνήσας πῆρε φάρμακον Ἀργεϊφόντης,
 'Ἐκ γαίης ἐρύσας, καὶ μοι φύσιν αὐτὰρ ἔδειξεν.
 'Ῥίζη μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἰκελον ἄνθος·
 'Μῶλυ δὲ μιν καλέεσσι θεοί· χαλεπὸν δὲ τ' ὀρύσσειν
 'Ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δὲ τε πάντα διώκοντα.
 'Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὀλυμπον,
 'Νῆσιν αὖ ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
 'Ἦια· πολλὰ δὲ μοι κραδίη πόρφυρε κίοντι.
 'Ἔσθην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεῶς καλλιπλοκάμοιο·
 'Ἐνθα σῆς ἐβόησα, θεὰ δὲ μὲν ἔκλυεν αὐδῆς.

295

300

305

310

291 ΘΕΛ. Καῶσθαι, τὸν νῦν ἀλλοι-
ῶσθαι.

293 ΕΛ. Τύφῃ, κρέση.

296 ΥΠ. Φοβηθεῖσα.

297 ΑΠ. Ἀπαρήνασθαι, ἀντὶ τοῦ
ἀπαρήνηση.

298 ΚΟΜ. Κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας
ἀξίωση.

299 ΚΕ. Κελεύσθαι, ἀντὶ τοῦ κέλευ-
σεν.

301 ΑΠ. Τὸ ξίφος ἀποθέμενον. ΑΝ.
Ἀνανδρον. ΘΕΙ. Ποιήσει.

303 ΕΡ. Ἐλκύσας. ΦΥ. Νῦν τὸ
εἶδος.

305 ΜΩ. Βοτάνης εἶδος, παρὰ τὸ
μωλύειν, ὃ ἐστὶν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα·
φασὶ δὲ, τὸτο ἐλκόμενον τ' εἶδος, τὴν τέ-
λει θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀποσπῶντι.

ΧΑ. Μοχθηρὸν, δυσχερές.

309 ΠΟΡ. Διεννοεῖτο.

· Ἡ δ'

- ' Η δ' αἶψ' ἐξελθῆσαι θύρας ᾧζε Φαιναῖς,
 ' Καὶ κάλφ' αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, ἀκαχήμην' ἦτορ.
 ' Εἶσε δὲ μ' εἰσπαγαῖσαι ἔπειθ' ἐξόντα δ' ἐγυρομένης,
 ' Καλῶ, δαιδαλέα· ἴσθ' ὅτ' ἐρῆνυς ποσὶν ἦεν. 315
 ' Τεῦξε δὲ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα ποίμιν·
 ' Ἐν δὲ τε φάρμακον ἦκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
 ' Αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, ἐδὲ μ' ἐθέλξεν,
 ' Ράδω πεπληγῶα, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ' τ' ὀνόμαζεν
 ' Ἐρχεο νῦν συφεόνδε, μέτ' ἄλλων * λέξο ἐταίρων. 320
 ' Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὅζυ' ἐρυσάμην' ὡρᾷ μῆρ',
 ' Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥς τε κτάμεναι μενεαίνων.
 ' Ἦ ὅτ' ἐμέγα ἰάχῃσιν ὑπέδραμε, καὶ λάβε γένων,
 ' Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ' Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις ἡδὲ τοκῆες; 325
 ' Θαῦμά μ' ἔχῃ, ὥς ἐλὶ πῶν τὰδε φάρμακ' ἐθέλχῃς.
 ' Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ τις ἄλλ' ἀνὴρ τὰδε φάρμακ' ἀνέτλη,
 ' Ὅς κε πῆλ, καὶ πρῶτον ἀμέλγει' ἔρκος ὀδόντων·
 ' Σοὶ δὲ πῖς ἐν σήθεσσι ἀκήλητος νόος ἐστίν.
 ' Ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὃν τέ μοι αἰεὶ 330
 ' Φάσκεν ἐλδύσεσθαι χρυσόρραπις Ἀργεϊφόντης,
 ' Ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ;
 ' Ἀλλ' ἄγε δὴ κελεῶ μὲν ἄορ θεο, νῶϊ δ' ἔπειτα

318 ΕΘ. Ἠλοίασεν.

320 ΣΥ. Εἰς τὴν ἴ χοίρων μάνθαν.

ΔΕ. Κοιμήθητι, ἢ ἀξιδμήθητι.

322 ΕΠ. Ἐφώρμησα.

323 ΜΕ. Διὰ τὸ φοβεῖσθαι τρωθῆ-
ναι, ὅτι ἀποθανεῖν.

326 ΕΘ. Ἠλοιάσθης.

327 ΑΝ. Ὑπέρμενιν.

328 ΑΜ. Παρέλθῃ.

329 ΑΚ. Ἀθελή, ἀκάκλιος, ἀπ-
ξαπάτηθ'.

331 ΦΑΣ. Ἐλεγε.

333 ΘΕ. Ἀπόθε, ἐμβαλε.

* al λέξον et λέξαγ.

Ἐὐνῆς ἡμετέρης Ὀπιδήσμου, ὅφρα μινέντε

Ἐὐνῇ καὶ Φιλότῃ, πεπιθόμην ἀλλήλοισιν.

335

Ἦς ἔφατ', αὐτὲρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν· προσέειπον·

Ἦ Κίρκη, πῶς γὰρ με κέλη σι ἥπιον εἶναι ;

Ἦ μοι σὺς μὲν ἔηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἐταίρας·

Αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσι, δολοφρονέουσι κελόεσσι

Ἔς θάλαμόν τ' εἶναι, καὶ σῆς Ὀπιδήσμου εὐνῆς,

340

Ὅφρα με γυμνωθέντα, κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης ;

Οὐδ' ἂν ἐγὼγ' ἐθέλοιμι τῆς Ὀπιδήσμου δυνῆς,

Εἰ μὴ μοι τλαῖς γε, θεὰ, μέγα ὄρκον ὁμόσσαι,

Μῆτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βεβλυσέμεν ἄλλο.

Ἦς ἔφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμυνεν, ὥς ἐκέλευον.

345

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσέν τε τελευτήσεν τε τ' ὄρκον,

Καὶ πῶς ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέῃ δυνῆς.

Ἀμφίπολοι δ' ἄρα κελυγὰ ἐνὶ μεγάροισι πένοντο

Τέσσαρες, αἳ οἱ δῶμα κάτα δρήσειραν ἔασι.

Γίνοντο δ' ἄρα πᾶς γ' ἔκ τε κρηνέων, διπὸ τ' ἀλσέων,

350

Ἐκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἳ τ' εἰς ἅλαδ' ἐπέρευσσι.

Τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἐνὶ ῥήγεα καλὰ,

Πορφύρεα καθύπερθε, ὑπ' ἐνερθε δὲ λίθ' ὑπέβαλλεν·

Ἡ δ' ἐτέρη περπαροῖε θρόνων ἐπίταινε τραπέζας

335 ΠΕ. Πιστεύωμεν, θαρσύνωμεν.

337 ΚΕ. Κελεύεις.

340 ΙΕ. Εἰσίνεαι.

341 ΓΥΜ. Τὸ ξίφος ἀποδόμενον.

ΑΝ. Αὐτὸν. ΘΕΙ. Ποιήσεις.

348 ΠΕ. Ἐνήργειν.

349 ΔΡΗ. Ὑπηρετίδες, διάκονοι.

350 ΠΙ. Ὑφίστανται νύμφας τινὰς
ἢ ὕδατος. τινὲς δ', ἐπερδατόν, Ἡ δ'

τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει ἔκ τε κρηνέων. οἳ δ' αἰκηγοῦσι, Κίρκην μὲν λέγοντες, τὸν ἐνιαυτὸν, τέσσαρας δ' ἡραπαρινίδας, τὰς ὥρας. ΚΡΗ. Ἐνθα αἱ Ναΐδες νύμφαι, καὶ αἱ Δρυάδες.

352 ΕΒ. Ἐπιτίθει.

353 ΔΙ. Ἀπλᾶ περιβόλαια.

354 ΕΤ. Ἐτείνειν, εἵλκεν.

Ἀργυρέας

- 'Αργυρέας, ἐπὶ δὲ σφι πῆψ' ἡρύσσεια κἀνεῖα· 355
 'Ἡ δὲ τρίτῃ κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 'Ἡδὺν ἐν δρυγρέω, νέμε δὲ ἡρύσεια κύπελλα·
 'Ἡ δὲ τετάρτῃ ὕδωρ ἐφόρξ', καὶ πῦρ ἀνέκαιε
 'Πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
 'Αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσεν ὕδωρ ἐνὶ ἥνοπι χαλκῷ, 360
 'Ἐς ῥ' ἀσάμινθον ἔσσιτα, λό' ἐκ τρίποδος μεγάλῳ,
 'Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατὸς τε καὶ ὤμων,
 'Ὅφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἴλετο γήων.
 'Αὐτὰρ ἐπεὶ λυσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
 'Ἀμφὶ δὲ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἥδ' ἡτῶνα· 365
 'Εἴσε δὲ μ' εἰσαγαγῶσα ἐπὶ θρόνῳ δρυγροήλα,
 'Καλῶ, δαιδαλέα· ὑπὸ δὲ θρήνῳ ποῖν ἦεν.
 'Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχθευε φέρονσα
 'Καλῆ, ἡρύσεια, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέεσσιν·
 'Νύφαδ' παρὰ δὲ ξέσθην ἐτάνυσσε τράπεζαν. 370
 'Σῖτον δ' αἰδοίῃ ταμίῃ παρέθηκε φέρονσα,
 'Εἶδατα πῶλλ' ὀπιθεῖσα, χαρίζομένη παρεόντων.
 'Ἐοθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' ἔχ' ἦνδανε θυμῷ·
 'Ἄλλ' ἤμιν αἰλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
 'Κίρκη δ' ὥς ἐνόησεν ἐμ' ἥμῃον, ἔδ' ἐπὶ σίτῳ 375
 'Χεῖρας ἰάλλοντα, συζερόν δὲ με πένθος ἔχοντα,

355 ΚΑ. Κανίσκια.

357 ΝΕ. Διεδίδα.

359 ΙΑΙ. Ἐδερμαίνετο.

360 ΗΝ. Διαυγί, ἐν ᾧ ἐστὶν ἰδεῖν αὐτόν.

361 ΑΣ. Τὴν πύελον, ἥτοι λετῆρα, παρὰ τὴν ἄσιν μινύθειν. ΕΣ. Καδί-

σασα, ἐμειβάσασα. ΛΟ. Ἐλεῖ.

362 ΘΥ. Καταδύμιον, ἡδύ.

363 ΘΥ. Τὴν ψυχὴν διαφθείροντα.

374 ΑΛ. Ἄλλα ἐννοῶν, ἄλλα διανοέμεν. ΟΣ. Προεώρα.

376 ΙΑΔ. Ἐπιδάλλοντα.

Ἄγχι παλαιὰ μὲν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τίφθ' ἔτως, Ὀδυσσεῦ, κατ' ἄρ' ἔξεαι ἴσος ἀναύδῃ,

Θυμὸν ἔδων; βράμης δ' ἔχ' ἀπ' ἡλας, ἐδὲ ποτῆτος;

Ἦ πινά πᾶς δόλον ἄλλον οἶεαι; ἐδ' ἐπὶ σε χεῖρ

380

Δαϊδύμῳ· ἦδη γάρ τι ἀπώμοσα καρτερόν ὄρεον.

ὦς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν προσέειπον,

ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐνάσιμ' εἴη,

Πρὶν τλαίῃ πάσσαλ' ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτ'·

Πρὶν λύσσαθ' ἐτάρξῃς καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;

385

Ἀλλ' εἰ δὴ πρόσφρασσα πῖναι, φαγέμεν τε κελεύεις,

Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίφρας ἐταίρους.

ὦς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,

ῥάεδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωξε συφειῶ·

Ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν εἰσέχθας ἐννεώροισιν.

390

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν

Ἐρχομένη προσέλειφεν ἐκάσῳ φάρμακον ἄλλο.

Τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔρρεον, ἃς πρὶν ἔφυοτε

Φάρμακον ἐλόμμεν, τό σφιν πόρε πόντια Κίρκη·

Ἄνδρες δ' αἰψ' ἐγένοντο νεώτεροι, ἢ πᾶρ' ἦσαν,

395

Καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσπράαδα.

Ἐγνώσαν δὲ με κῆνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος·

Πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδου γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα

378 ΕΖ. Καθέζη. ΑΝ. Ἀφώνη. ἱτῶν ἔσιν.

379 ΠΟ. Ποτῆ.

393 ΕΦ. Ἐποίησε φθῆναι.

381 ΔΕΙ. Φοβεῖσθαι.

394 ΟΥ. Ὀλέθριον.

383 ΕΝ. Δίκαιον.

397 ΕΓ. Ἐγνώρισαν. ΕΦ. Ποσ-

384 ΠΑΣ. Γεύσασθαι.

φύως ἐπελαμβάνοντο.

386 ΠΡΟ. Πρόθυμον.

398 ΙΜ. Ἐράσμιος, ἠδύς. ΥΠ. ἱπ-

389 ΣΥ. Τῇ συφειῶν.

εἰσῆλθαι.

390 ΣΙ. Εὐτραφίσιν. ΕΝ. Ἐνία

Σμερδαλέον

- * Σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
 * Ἡ δὲ μετ' ἄγχι γᾶσα προσήδα δῖα θεάων·
 * Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 * Ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοῇν καὶ θῖνα θαλάσσης·
 * Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπρωπῶν ἐρύσατε ἥπειρόνδε,
 * Κτήματα δ' ἐν σπηεσσι πελάσσετε, ὅπλα τε πάντα·
 * Αὐτὸς δ' αἶψ' ἵεναί, καὶ ἄγειν ἐρίφρας ἐταίρους.
 * * Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ·
 * Ἰὴν δ' ἵεναί, ἐπὶ νῆα θοῇν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 * Λύρον ἔπειτ' ἐπὶ νῆϊ θοῇ ἐρίφρας ἐταίρους
 * Οἰκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
 * * Ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι * πόρτες πῶε βῆς ἀγελαίας
 * * Ἰλθίσσας εἰς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσων),
 * Πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντία· ἔδετι σηκοί
 * * Ἰαχσ'· ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναί ἀμφιθέεσι
 * Μητέρας ὥς ἐμὲ κῆνοι· ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
 * Δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
 * * Ὡς ἔμην, ὥς εἰ πατρίδ' ἰκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
 * Τρηχέης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἥδ' ἐγένοντο.
 * Σαί μ' ὀλοφρομένοισι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
 * * Ἔοι μὲν νοσήσαντι, διοτρεφές, ὥς ἐχάρημι,

103. ΕΡ. Ἐλκύσατε.

104. ΣΠΗ. Σπηλαίοις. ΠΕ. Νῦν, ἀντὶ τ' ἀπόδεσσε.

105. ΙΕ. Νῦν, ἀντὶ τ' ὑποσφύρειν.

109. ΟΙΚ. Οἰκτρῶς ὀδυρομένοις.

110. ΑΓ. Ἐν ἀγροῖς αὐλιζόμενοι.

ΠΟ. Νέαι βόες, μόχοι. ΑΓ. Νομαίαις, αἰζικτες.

111. ΚΟ. Τὴν γᾶσιν τ' βοῶν. ΒΟ. Τηρομῆς. ΚΟ. Κορεδῶσι.

412 ΣΚΑΙ. Σκαρίζουσι, σκιστῶσι.

ΕΝ. Ἀπειαντίας. ΣΗ. Ἐπαύλις.

413 ΙΕ. Κατέχευσι. ΑΔ. Οἰκτρῶς.

ΜΥ. Βοῶσαί. Μυκηθμὸς γδ' ἢ φωνή τ' βοῶν. ΑΜ. Περιτρέχουσιν.

415 ΕΧ. Ἐπέδραμον. ΔΟ. Ὑπὶ λαβέν.

416 ΩΣ. Οὕτως εἶπαί. ΕΜ. Εἶπαί.

417 ΙΝΑ. Ὅπως. ΕΤ. Ἐτράφησαν. ΕΤ. Ἐγενήθησαν.

* al. πόρτιες.

* Ὡς

‘Ως εἴτ’ εἰς Ἰθάκῃ αἰφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν· 420

‘Ἀλλ’ ἄγε, τῷ ἄλλων ἐτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.

‘Ὡς ἔφην· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσιν·

‘Νῆα μὲν ἄρ’ ἀνὰ πᾶμπρωτον ἐρύσσομεν ἡπειρόνδε,

‘Κτήματά τ’ ἐν ἀσπίσιν πελάσσομεν, ὅπλά τε πάντα·

‘Αὐτοὶ δ’ ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἐπεσθαι, 425

‘Ὅφρα ἴδῃθ’ ἐτάρῃς, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης

‘Πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπητανὸν γὰρ ἔχουσιν.

‘Ὡς ἔφάμην· οἱ δ’ ὅκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ὠϊόντο·

‘Εὐρύλοχ’ ὅ δέ μοι οἷος ἐρύκανε πάντας ἐταίρους,

‘Καὶ σφῆας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 430

‘Ἄ δαίλοι, πόσ’ ἴμεν; τί κακῶν ἰμείρετε τῶτων,

‘Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἢ κεν ἅπαντας

‘Ἡ σῦς, ἢ ἐλκύς ποιήσῃ, ἢ λέοντας·

‘Οἱ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκη.

‘Ὡς περ Κύκλωψ ἔρξ’, ὅτε οἱ μέσσωλον ἵκοντο 435

‘Ἡμέτεροι ἑταροί, σὺν δ’ ὁ θρασὺς εἶπετ’ Ὀδυσσεύς·

‘Τέτῃ γὰρ καὶ κῆνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.

‘Ὡς ἔφατ’· αὐτὰρ ἐγὼ γε μὲν φρεσὶ μερμήριζα,

‘Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,

‘Τῷ οἱ δόποτμήζας κεφαλὴν ἔδασδε πελάσσαι, 440

‘Καὶ πῶ περ ἐόντι μάλα χεδόν· ἀλλὰ μ’ ἐταῖροι

420 ΑΦ. Παραγενοίμεθα.

424 ΠΕ. Ἀποδώμεθα.

427 ΕΠ. Δαψιλίς.

429 ΕΡ. Κατεῖχεν, ἐκώλυεν.

431 ΔΕΙ. Ἀθλοῖ. ΠΟ. Ἐς τίνα
τόπον; ΙΜ. Ἐπιδυμεῖτε.

432 ΚΑ. Καταβήμεναι ὑπερωϊόθεν.

434 ΦΥ. Τηροῖμεν.

435 ΜΕΣ. Τὴν ἑπαυλίαν.

436 ΘΡΑ. Τολμηρός.

439 ΣΠΑ. Επισπασάμενος.

440 ΟΥ. Εἰς τὸ ἔδαφος ρίψαι.

441 ΠΗ. Συγγενεῖ. Κτιμένην γὰρ
ἐγεγαμήκει τὴν Ὀδυσσεύς ἀδελφὴν,

- 'Μεσιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
 'Διοχρῆς, τῷτον μὲν εἶσομεν, εἰ σὺ κελύεις,
 'Αὐτῷ πῆρ νῆϊ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυαται·
 'Ἡμῖν δ' ἡγεμόνδ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης. 445
 'Ὡς Φάμενοι, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
 'Οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νῆϊ λείλειπτο,
 'Ἀλλ' ἔπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἑκπαυλον ἐνιπῆν.
 'Τόφρα δὲ τὰς ἄλλας ἐτάρας ἐν δώμασι Κίρκῃ
 'Ἐνδυκέως λῶσέν τε, καὶ ἔχευεν λίπ' ἐλαίῳ· 450
 'Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας ἔλας βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
 'Δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφύρομεν ἐν μεγάροισιν.
 'Οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσαντό τε πάντα,
 'Κλαῖον ὀδυρόμενοι, πρὸ δὲ στυγερὰ δῶμα.
 'Ἡ δὲ μὲν ἄγχι εἴσα προσήδα διὰ θεάων 455
 ' Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 'Μηκέτι νῦν θαλερὸν γόνον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτῇ
 'Ἡμὲν ὅς ἐν πόντῳ πάθεται ἄλγεα ἰχθυόεντι,
 'Ἡδ' ὅς ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσῃ.
 'Ἀλλ' ἄγετ', ἐοφίετε βρώμην, εἰ πίνετε οἶνον, 460
 'Εἰσέκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβετε,
 'Οἷον ὅτε πρῶτισον ἐλέπιτε πατρίδα γαῖαν

444 ΕΡ. Φυλάττειν.

445 ΗΓ. Ἡγῶ.

446 ΑΝ. Ἀνέχοντο.

448 ΕΚ. Ἐξοχόν, μεγάλην. ΕΝ. Ἰχθύν, κακολογίαν, ἐπίπληξιν, ἀπειλήν.

450 ΕΝ. Ἐπιμελῶς.

451 ΟΥ. Ἐνιοι, καλῶς.

453 ΦΡΑΣ. Ἐπίγνωσαν.

454 ΠΕ. Περιήχει.

457 ΘΑ. Ἀκμαῖον, νέον. ΟΡ. Διγείρεσθε.

458 ΙΧ. Ἰχθύς ἔχορτι.

459 ΑΝ. Πολέμιοι. ΕΔ. Ἐβλαψαί.

Τρηχέης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι,
 Αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· ἔδ' ἐποτρύνειν
 Θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέποθε. 465
 Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 Ἔνθα μὲν ἥματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐνιαυτὸς ἔλω, πρὶν δ' ἔτραπον ὥρα,
 Μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἥματα μακρὰ τελέσθη, 470
 Καὶ τότε μὲν ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρήρες ἐταῖροι·
 Δαιμόνι, ἦδη νῦν μιμνήσκειο πατρίδος αἴης,
 Εἴ ποι θέσφατόν ἐστι σωθῆναι, καὶ ἰκέσθαι
 Οἶκον ἐς ὑψόροφον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 Ὡς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ. 475
 Ὡς τότε μὲν πρόσπαν ἥμαρ ἐς ἥλιον κατὰ δύντα
 ἤμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
 Ἥμος δ' ἥλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 Οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρον σκίοεντα·
 Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης Ἰπιδᾶς περικαλλέος εὐνῆς, 480
 Γένων ἐλλιτάνδρῳ· θεὰ δὲ μάλ' ἐκλυεν αὐδῆς·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ Κίρκη, τέλοςόν μοι ὑπάρχειν, ἣν περ ὑπέσθης,
 Οἴκαδ' ἐμνήμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυ' ἦδη,

463 ΑΣ. Ἄγαν κατεσκληκότες, σκληροί, σκελετευόμενοι, καὶ νεκρωμένοι· ἢ ἄγαν κειμηκότες. ΑΘ. Κεκακωμένοι τὴν ψυχὴν, οἷον ἀψυχοί.

464 ΑΛ. Πλάνης.

465 ΠΕ. Κέκμηθε, σπιτόνδατε.

468 ΔΑΙ. Εὐωχόμενοι.

469 ΠΕ. Περιήλθον· πάλιν οἱ καί-

ροι ἐπὶ τὴν ὄραν.

471 ΕΚ. Ἐξω καλέσαντες.

472 ΜΙΜ. Ὑπομνήθητι.

473 ΣΑ. Σωθῆναι.

481 ΓΟΥ. Τῶν γενάτων ἀψάμενοι.

παρικάλισα.

483 ΥΠ. Ἦν περ ὑπεσθῆς.

484 ΕΣ. Ἐφορμῶ.

- ' Ἡδ' ἄλλων ἐτάρων, οἳ μὲν φθινύθουσι φίλον κῆρ
 ' Ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε παρ' σὺν νόσφι γένηται.
 ' Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 ' Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ' Μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνεντε οἴκῳ·
 ' Ἀλλ' ἄλλω χρῆ πρῶτον ὁδὸν τελέσσω, καὶ ἰκέσθαι
 ' Εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 ' Ψυχῇ χρησομένους Θηβαίης Τειρεσίας,
 ' Μάντιος ἀλαῶ, ὅς τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
 ' Τῷ καὶ τεθνεώτι νόον πόρε Περσεφόνεια,
 ' Οἷω πεπνύσθαι· τοὶ δέ, σκιαὶ αἴσασσιν.
 ' Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 ' Κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι κατήμενος, εἰδέ τι θυμὸς
 ' Ἥθελ' ἔτι ζῶειν καὶ ὄραν φάος ἡελίοιο.
 ' Αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμυρός τε καρτέϊλιν,
 ' Καὶ τότε δὴ μιν ἔπεσον ἀμειδόμυρος προσέειπον
 ' ὦ Κίρκη, τίς γ' αὐτῷ ὁδὸν ἡγεμονεύσῃ;
 ' Εἰς αἶδος δ' ἔπω τίς ἀφίκετο νηὶ μελαινῇ.
 ' Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
 ' Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

492 ΨΥ. Διατί ἔν σὺν αὐτῇ μαν-
 τεύειν; ὅτι ἐκ αὐτῆς ἐπίστευσεν Ὀδυσσεύς,
 ἐρώσης αὐτῆς· ἡ καὶ μὲν Σειρήνας, καὶ τὴν
 πορθμόν, ὡς γεινῶσα, μνηύει· περὶ ὧν
 εἰδ' ὁ Τειρεσίας εἶπεν, εἰδὼς ἐρώσαν τὴν
 Κίρκην· περὶ ᾧ τὸ λοιπὸν ἐπιτρέπει τὰ
 μάντι. ΧΡΗ. Μαντευσομένης.

494 ΤΩ. Διότι ἐδεάσατο δύο δρά-
 κοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι μινυμένους, καὶ
 παρατηρήσας τὴν δράκαιναν ἀνείλεν. καὶ
 ὕτως ἐγένετο γυνή, καὶ πάλιν τὴν ἄρσεναν,

καὶ ἀπέλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. Ζεὺς δ' ἡ
 Ἥρα, ἐπεὶ ἑκατέρων μετέχον, κριτὴν
 αὐτὸν εἶλοντο, τίς μάλλον ἦδεται ἐν
 συνουσίᾳ, ὁ ἀνὴρ, ἢ ἡ γυνή; ὁ δ' εἶπεν,
 Οἶον μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρεται
 ἀνὴρ· τὰς δέκα δ' ἐμπύπλησι γυνὴ τέ-
 ρεσαι νόημα. διὸ καὶ ἡ Ἥρα ὀργισθεῖσα,
 ἐπῆρωσεν αὐτόν· ὁ δ' Ζεὺς τὴν μαντικὴν
 ἔδωκεν.

495 ΠΕΠ. Συνεῖν καὶ ἔμφρον εἶναι.
 ΑΙ. Κινῆν.

Μή

- 'Μή τί τοι ἡγεμόνος γέ ποτ' ἔσται νῆϊ μελέοδω.
 'Ἴσον ᾗ σῆπας, ἀνὰ δ' ἰστία λάβκα πετάσας,
 'Ἦδ' ἔτι καὶ τοι πνοὴ Βορέας φέρησιν.
 'Ἀλλ' ὅπ' ἂν δὴ νῆϊ δι' ὠκεανοῖο περήσης,
 'Ἐνθ' ἀκτὴ τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,
 'Μακράν τ' αἰγίροι, καὶ ἰτέα ὠλεσίκαρποι,
 'Νῆα μὲν αὐτὰ κέλσασιν ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
 'Αὐτὸς δ' εἰς Αἰδέω ἵεναι δόμον δρώοντα.
 'Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τὲ ῥέσσι,
 'Κώκυτ' εἰς Στυγὸς ὕδατος ἐστὶν ἀπορρώξ,
 'Πέτρῃ τε, ζύνεσις τε δύο ποταμῶν ἐρδῶπων.
 'Ἐνθα δ' ἔπειθ' ἦρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελύει,
 'Βόθρον οὐρύξαι, ὅσων τε πυγύσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα.
 'Ἀμφ' αὐτῷ ᾗ χολὴ χεῖδ' ἅσιν νεκύεσσι,

510

515

505 ΠΟ. Ἐπιζητήσις. ΜΕ. Ἐν φροντὶδι ἔσω.

507 ΦΕ. Ἀποφέρω.

509 ΑΚ. Ἡ τροπὴ μὲν καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασσαν ἄκρα. ΛΑ. Ἐλαχίστη. ΑΛ. Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία.

510 ΩΛ. Ἐπειδὴ τὸ ἄνθος ἀποβάλλουσιν ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες ἀνδρῶν ἰτίας, ἀγοοὶ ἀλαμίνουσιν. ΩΛ. Ἀποβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος οἰκείως ᾗ ἀγοοῖς φύτοις ἐχρησάτο. ἰκανὰ γὰρ νεκροῖς τὰ ἀκαρπα. φησὶ ᾗ Θείφρατος ἐν φυτικαῖς, τὸ χυλὸν δ' ἰτίας πινόμενον ἀφανίζειν τὴν γονὴν τῶν ἀνδρῶπων.

511 ΚΕΛ. Νεωλῆσαι, ὀρμῆσαι. ΒΑ. Βαδίας ἔχοντι συσφοάς.

512 ΔΟ. Ἦτοι πάλιν καὶ τὸ εὖρος ἢ σκοτεινόν.

513 ΕΝ. Τέτο τὸ οἶμα καλεῖται περιδεδειγμένον, καὶ καθ' ὑπερβατόν. ἢ ἐνίων ᾗ Ἀλκμανικόν. τὸ δὲ ἐξῆς,

Ἐνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τὲ, καὶ Κώκυτ' ῥέουσιν. ΠΥ. Ποταμὸς ἐν ἄδῃ.

514 ΚΩ. Ποταμὸς ἐν ἄδῃ. ΑΠ. Ἀπόρροια.

515 ΕΥ. Συνάφεις, καὶ εἰς ταυτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. ΕΡ. Μεγαλόχων.

516 ΧΡΙΜ. Προσπελαδίεις. ΠΕ. Ἐγγύς, πλησίον.

517 ΒΟ. Ὀρυγμα. ΟΡ. Ἀντὶ τῷ ὀρυξόν. ΠΥ. Πυγῶπιον. Πυγῶν δὲ ἐστὶ, τὸ ἀπὸ τῷ ἀγκῶνος, μέχρι τῷ δακτύλων κεκαμμένον, διάστημα αἰνίττεται ᾗ διὰ τὴν τὸ μὴ ἀνεῖσθαι, μηδ' ἐπ' ἐξέσας εἶναι τὴν τετελευτηκότας, ἀλλ' ὥσπερ ἔχειται καὶ ἐγκεκλειῖσθαι, καθάπερ καὶ οἱ δακτύλοι. ΕΝ. Εἰς πλάτος καὶ εἰς μήκος.

518 ΧΟ. Τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχειομένην χύσιν. ΧΕΙ. Ἐπιχέαι.

- ' Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα ἤ ἡδέϊ οἶνω,
 ' Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιστα λῶκα παλύνειν. 520
 ' Πολλὰ δὲ γενᾷσθαι νεκύων ἀμυλῶα κάρηνα,
 ' Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, σῆραν βῆν, ἥτις δρείση,
 ' Ρέξεν ἐν μεγάροισι, πυρρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
 ' Τειρεσίη δ' ἀπάνδρεν οἶν ἱερδυσέμεν οἶω.
 ' Παμμέλαν', ὅς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν. 525
 ' Αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσση κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
 ' Ἐνθ' οἶν ἀρνεῖον ρέξεν, θῆλύν τε μέλαιναν,
 ' Εἰς Ἑρέβος σρέψας, αὐτὸς δ' ἀπονόσφι τραπέεσσι,
 ' Ἰέμενος ποταμοῖο ῥοαῶν· ἔνθα δὲ πολλὰ
 ' Ψυχὰς ἐλδύσων) νεκύων κατατεθνεώτων. 530
 ' Δὴ τότε ἔπειθ' ἐτάροισιν ἐποτρύνει καὶ ἀνῶξαι
 ' Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμύρα νηλεῖ χαλκῶ,
 ' Δείραντας κατακῆαι· ἐπδύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
 ' Ἰφθίμῳ τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 ' Αὐτὸς δὲ ξίφος ὄξυ ἐρυσάμενος ὦξεν μῆρ' 535
 ' Ἦσθαι, μηδὲ εἶν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 ' Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 ' Ἐνθα τοὶ αὐτίκα μάντις ἐλδύσε), ὄρχαμε λαῶν,
 ' Ὅς κέν τοι εἴπησιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελύσθαι,

519 ΜΕ. Τῷ μὲν γάλακτι μέλιτι.

520 ΠΑ. Φυράν, ἀναδρέχειν.

521 ΓΟΥ. Παρακαλεῖν. ΑΜ. Ἀ-
δινῇ, μέντοι σὺν ἔχοντα, ἢ σώματος
δύναμιν· ἀπὸ τῆς μοῖνης ἔχειν οὐκ εἰς τὴν
ψυχὴν.522 ΣΤΕΙ. Εἰς τὸ ὅμοιον ἄγωνα γὰρ
καὶ σῆρα τὰ τῶν νεκρῶν.

523 ΕΜ. Πληράσειν.

524 ΟΙΝ. Πρόβατον.

526 ΑΙ. Λιτανεύσεις.

527 ΡΕ. Θύειν. ΜΕ. Καὶ τὰτο εἰς
τὸ ὅμοιον.528 ΕΡ. Σκότ. ΝΟΣ. Ὡς πρὸς
τὰς ποταμὸς.

529 ΙΕ. Προδυμέμεν.

531 ΕΠ. Ἐπεῖξαι. ΑΝ. Κελεύσαι.

533 ΚΑ. Κατακαῦσαι.

537 ΑΣ. Πλησίον.

- 'Νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλδύσεαι ἰχθυόεντα. 540
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 'Ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἔματα ἔοσεν·
 'Αὐτὴ δ' ἀργύφειον Φᾶρος μέγα ἔννυτο Νύμφη
 'Λεπτόν κ' χαρίεν, παρὶ δὲ ζώνῳ βάλετ' ἱζύι,
 'Καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτειν. 545
 'Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὠτρυνον ἑταίρους,
 'Μελιχίοις ἐπέεσσιν ὄφρα σάδον ἄνδρα ἕκαστον·
 'Μηκέτι νῦν εὐδόντες ἀωτῆτε γλυκὺν ὕπνον·
 'Ἄλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
 'Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπέφτετο θυμὸς ἀγῆνωρ. 550
 'Οὐδὲ μὲν ἔδ' ἔνθεν πῆρ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
 'Ἐλπήνωρ δὲ τις ἔσκε νεώτατος, ἔδδ' τι λῆην
 'Ἀλκιμος ἐν πολέμῳ, ἔτε φρεσὶν ἦσιν ἀρηρώς,
 'Ὅς μοι ἄνδρ' ἐτάρων, ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
 'Ψύχεος ἱμεύρων κατελέξατο οἰνοβαρείων· 555
 'Κινυμύων δ' ἐτάρων ὄμαδον ἔδῃον ἀκέσους,
 'Ἐξαπίνης ἀνόρσσε, κ' ἐκλάθετο φρεσὶν ἦσιν
 'Ἀψόρρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν·
 'Ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν, ἐκ δὲ οἱ αὐχὴν
 'Ἀσπράλλων ἐάγη, ψυχὴ δ' αἰδόσθε κατῆλθεν. 560
 'Ἐρχομύροισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μὲν μῦθον ἔειπον·

543 ΑΡ. Λευκόν.

544 ΙΞ. Ὁσφυί.

545 ΚΑ. Κεφαλόδεσμον.

546 ΩΤ. Προέτρεπον, διήλπειρον.

548 ΑΩ. Ἀπανθίζετε τὸ ὕπνον.

553 ΑΡ. Ἡμοσμένον.

555 ΨΥ. Ἀναψύξαι διὰ τὸ πνίγος
καὶ τὴν μέδην ἐπιθυμῶν τὴν αὔρας. ΨΥ.

Ψύχης, τὴν αὔρας. ΙΜ. Ἐπιθυμῶν. ΚΑ.

Ἐκαδεύθησεν, κατεκοιμήθη.

556 ΚΙ. Κινεμένων.

558 ΑΨ. Ὀπιδορμητοῦ. ΚΑ. Ὑπε-
ρωϊόθεν.

559 ΑΝ. Κατευδύ. ΤΕ. Οἴκου.

ΑΥ. Ὁ τράχηλος.

560 ΑΣ. Σφονδύλων.

- * Φάσθε νύ πε οἰκόνδε φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
 * Ἐρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
 * Εἰς Αἶδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
 * Ψυχῇ χρησομένης Θηβαίης Τειρεσίαο. 565
 * Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
 * Ἐζόμενοι δὲ καταῦθι γίων, τίλλοντό τε χαίτας.
 * Ἀλλ' ἔ γάρ τις πεῆξις ἐγένετο μυρομήνοισιν.
 * Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
 * Ἦομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες, 570
 * Τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηὶ μελαίνῃ
 * Ἀρνεῖον κατέδησεν οἶν, θῆλυό τε μέλαιναν,
 * Ρεῖα παρεξελθῶσα· τίς αὖν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
 * Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ', ἢ ἔνθα κiónτα ;

563. ΤΕΚ. Διεσημήνατο.

567. ΓΟ. Ἐθρήνεον.

568. ΠΡΗ. Ἡ παρὰ ξίς. ΜΥ. Ὀδυρό-

μενοίς.

571. ΟΙ. Ἀπελθῶσα.

573. ΠΑ. Λαθρα ποιήσασα.

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

Α ΠΑΤΓΕΛΛΕΙ, πῶς καὶ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ἅδου κατήλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τιρρε-
σίῃ, ὅ μάντεως, περὶ τ' ἑαυτῆ καὶ τῶν ἄλλων σωτηρίας· καὶ ὡς τὰς ἥρωας καὶ
τὰς ἡρώϊδας εἶδεν ἐν ἅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τῶν ἐς Ἴλιον συστρατιούσων ἐνίπης,
καὶ τῶν ἐν ἅδου κολαζομένων τίνας.

Λάμβδα δ' ἐν Ἀΐδου ψυχαῖς ἐνετύγχαν' Ὀδυσσεύς.

Α ΤΤΑΡ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἥδ' ἐθάλασσαν,
' Νῆα μὲν ἄρ' ἀμπροσθεν ἐρύσαμεν εἰς ἅλα δ' ἴαν·
' Ἐν δ' ἰσὺν τιθέμεθα καὶ ἰστία νηὶ μελαίνῃ·
' Ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
' Βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 5
' Ἡμῖν δ' αὖ κατόπιθε νεῶς κυανοπρώροιο
' Ἰκμενον ἔρον ἱὴ πλοησίσιον, ἐοθλὸν ἐταῖρον,

3 EN. Οὐχ' ἀπλῶς ἐνεδήκαμεν τῇ
νῇ, ἀλλὰ μετὰ τὸ γῆσαι τ' ἰσὺν, καὶ ἀπ-
λῶσαι τὰ ἰστία, οἷον εὐτρεπίσαμεν.

4 EB. Εἰσεβιβάσαμεν.

5 BAI. Εἶαμεν, ἐβαίνομεν.

7 IK. Ἰκμαλίωδη, ὑβρόν. ΠΑΗ. Πλη-
ρῆντα τὸ ἄρμενον. ET. Νῦν, τὸν συνερ-
γόν.

- ' Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσα.
 ' Ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα,
 ' Ἡμεῖθα· πλὺν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' Ἴθυνεν. 10
 ' Τῆς δὲ πανημερίας τέταθ' ἰσία ποντοπορέας,
 ' Δύσετό τ' ἥελιος, σκιδρώντ' οὖν πᾶσαι ἀγυαί.
 ' Ἡ δ' εἰς πατέραθ' ἴκανε βαθυρρόος Ὠκεανοῖο·
 ' Ἐνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμος τε πόλις τε,
 ' Ἡέρι καὶ νεφέλη κεκαλυμμένοι· ἐδὲ ποτ' αὐτὰς 15
 ' ἥελιος φαέθων ὀπιδέρεται ἀκτίνεσσιν,
 ' Οὐδ' ὅπ' ἂν στείχῃσι πρὸς ἄραν ἄσπερόντα,
 ' Οὐθ' ὅταν ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἄραν ὄφεν προτράπηται·
 ' Ἀλλ' ἐπὶ νύξ' ὅλοη τέταθ' δειλοῖσι βροτοῖσι.
 ' Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα 20
 ' Εἰλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο
 ' Ἡομεν, ὅφρ' εἰς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσει Κίρκη·
 ' Ἐνθ' ἱερήϊα μὲν Πελομήδης, Εὐρύλοχός τε,
 ' Εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὅζῃ ἐρυσάμενος παρὰ μηρῶ,

9 ΠΟ. Ἐνεργήσαντες, εὐτρεπίσαντες.

10 ΑΝ. Ὡς ἂν ἀξιώσας τὴν Κίρκης, τὸν ἄνεμον τίθησιν. 10. Ἐπ' εὐθείας ἦγεν.

11 ΠΑ. Δι' ὅλης ἡμέρας. ΠΟΝ. Τὴν θάλασσαν διερχομένης, πλειύσης.

12 ΑΓ. Ἀμφοδα.

14 ΚΙΜ. Ἐδνος περιοικῆν τὸν ὠκεανόν, οἱ Κιμμέριοι· ἔτι οἱ ὅ γράφουσιν Χειμερίων· οἱ δὲ Κυβερνίων, ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελασθῆναι· ἄλλοι δὲ, Κιμμερίας φασὶν ὑποτίθεσθαι τὰς κατὰ τὴν δύσιν οἰκίστας, καὶ προσκειμένους τοῖς κατὰ τὸν ἄστρον τόποις, ἢ νεκροῖς ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἡέροις κείσθαι.

16 ΗΕ. Πῶς ἔν τῳσιν; ἢ ἐπιδέρεται καὶ, φαέθων δὲ οὐ. ΕΠ. Ἐφορᾷ, βλέπει.

17 ΣΤΕΙ. Πορεύη).

18 ΟΥ. Διὰ τῆς τῆς προτράπηται δοκεῖ εἶδέναι ὁ ποιητής, ὅτι ὁ ἥλιος τὴν ἐκείσιν πορείαν ποιήσας ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς, ὅμως ὑπὸ τῶν πάντων ἀνδράκων εἰς τὸ ἐναλίων καὶ αὐτός. ΠΡΟ. Μεταβάλλει, ἀποκλίνει.

19 ΝΥΞ. Ζοφώδης ἀήρ. ΤΕ. Ἡπλωται. ΔΕΙ. Δειδαίσις, ἀδλίοις.

23 ΙΕ. Οὐκ ὀρεῶς, ἐπὶ γὰρ νεκρῶν, τόμα καὶ ἔθιμα· ἐπὶ δὲ θῶν, ἱερῆα· ἢ, ὅτι τὰ θρέμματα, ἱερῆα ἐκάλουν.

24 ΕΙ. Ἀντὶ τῶν κατέχον.

· Βόθρον

- ' Βόθρον ὄρυζα, ὅσον τὲ πυγύσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα· 25
 ' Ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσιν,
 ' Πρῶτα μελικρήτω, μετέπειτα δὲ ἡδὲ οἶνω,
 ' Τὸ τρίτον αὖθ' ὕδαλι· ἐπὶ δ' ἄλφειτα λάκκα πάλυνον.
 ' Πολλὰ δὲ γενέμην νεκύων ἀμυλῶν κάρηνα,
 ' Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, εἶραι βῆν, ἥτις δέριση, 30
 ' Ρέξεν ἐν μεγάροισι, πυρὴν τ' ἐμπλησέμεν ἐοδῶν·
 ' Τειρεσίη δ' ἀπάνδρην οἶν ἱερδυσέμεν οἶω
 ' Παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπε ἡμετέροισι.
 ' Τὰς δ' ἐπεὶ εὐχολῆσι λιτῆσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
 ' Ἐλυσίμην, πὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησσι 35
 ' Ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἶμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
 ' Ψυχὰς ὑπ' ἐξ' Ἑρέβος νεκύων κατατεθνεάτων,
 ' Νύμφαι τ', ἡἷοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
 ' Παρθενικαὶ τ' ἀπαλαί, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·
 ' Πολλοὶ δ' ἐπάμφοι χαλκήρεσιν ἐγχέησιν, 40
 ' Ἄνδρες δρηίφατοι, βεβροτωμύρα τόχε' ἔχοντες,
 ' Οἱ πολλοὶ ποτὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
 ' Θιαιπεισὴν ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἤρψ.
 ' Δὴ τότε ἔπειθ' ἐπάρουσιν ἐποτρύνας ἐκέλδουσι,

26 ΧΕ. Ἐπιχέομεν.

28 ΠΑ. Ἐφύρων, διέβρεχον, ἢ ἐπέ-
πασσον.

29 ΓΟΥ. Πῶς, εἰ μὴ αἰδοῦνται
πρὸς πεινῶν· εἰς τὴν τιμὴν τ' ἀποποιῶν
ἢ δεινούς, ἢ γονυπετῶν· ἐπηγελλόμεν.

34 ΕΥ. Εὐχαῖς. ΛΙ. Λιτανείαις,
ἱκεσίαις.

35 ΑΠ. Ἀπικεφάλισα.

37 ΕΡΕ. Ἀπὸ τῆς σκότης.

38 ΝΥΜ. Ἀδειτῆνται ὅτοι οἱ ἐξ ἑλ-
χοι· ὅτι οὐκ ἔτι προσέρχονται, καὶ ὅτι ἀδύ-
νατον φέρειν τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων

πληγὰς· ἀλλὰ πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν
συνιοῖναι τῶν μὲν ταῦτα ρηθέντων. ΗΙ.

Ἄγαμοι. ΠΟ. Ποῶν ὑπομείναντες.

39 ΑΤ. Νέαι, ἀπαλαί, αἱ μηδὲν
τλῆναι δυνάμεναι. ΝΕ. Ἐν τῇ νότῃ
πειθεσθαι.

41 ΒΕ. Δοκῶντα βεβροῦσθαι, ὅ ἐστιν
ἡμάχθαι.

44 ΔΗ. Αὐτὸς γὰρ, ὡς ἡ Κίρκη ἔφη
αὐτῷ, ἐπὶ τοῦ βόθρου μένει· ἐνταῦθα δὲ
χωρίζει τὰς ἐταίρους, ἵνα μὴ κατὰκῶσιν
τῶν μαντείων.

Μῆλα

- * Μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλεῖ χαλκῷ, 45
 * Δείραντας κατακῆαι, ἐπὶ δ' ἔξαδ' δὲ θεοῖσιν,
 * Ἴφθίμῳ τ' Αἰδῇ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
 * Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὅξυ ἐρυσάμηνος ὠρεῖ μῆρ'·
 * Ἥμιλῳ, ἐδ' εἶων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
 * Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαιο πύθεσθαι. 50
 * Πρώτῃ δὲ ψυχῇ Ἑλπήνορος ἦλθεν ἐτάρ'·
 * Οὐ γάρ πω ἐπέθαιπτο ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδέης·
 * Σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπμεν ἡμεῖς
 * Ἀκλαυστον καὶ ἄθαιπον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειρε.
 * Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ, 55
 * Καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πειρόεντα προσηύδων·
 * Ἑλπήνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἡρόεντα;
 * Ἐφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 * Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' οἰμώξας ἡμέτετο μύθῳ·
 * Διογῆρες Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 60
 * Ἀσέ με δαίμονος αἶσα κακῇ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος.
 * Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος σὸκ ἐνόησα
 * Ἀφ' ὀρρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
 * Ἀλλὰ καταντικρὺ τέμεος πέσον, ὅκ μοι αὐχὴν
 * Ἀσραγάλων ἐάη, ψυχὴ δ' αἰδόσδε κατῆλθε. 65
 * Νῦν δέ σε τῶν ὅπιδεν γυνάζομαι ἐπαρόντων,

49 ΕΙ. Συνεχώρησεν.

51 ΨΤ. Ἐπὶ ἄταφος· τῶν δ' τοιούτων, καὶ πρὸς τὴν πεῖν, φθέρουσι αἱ ψυχαί.

52 ΕΥ. Μεγάλῃς, πλατείαις.

57 ΕΛ. Οὐδένα ὅρα τῶν παρὰ τῇ Κύκλωπι, ἢ ἐν Λαιρρυγυνίᾳ ἀπολομένων· ἔτσι γὰρ εἰ καὶ ἀδέσμως, ἀλλ' ἐν ἐτάφῳ.

58 ΕΦ. Ἐφθασας, προέλαβες.

59 ΟΙ. Στενάξας.

61 ΑΣ. Ἐβλαψεν. ΑΘ. Πολύς.

62 ΚΑ. Καθευδῆσας.

66 ΤΩΝ. Τῶν καταλειμμένων οἰκοι, τῶν ἐπαρόντων. ΓΟΥ. Λεῖπει ἢ πρὸς, ἢ πρὸς τῶν ἐπαρόντων γυνάζομαι, ἰκέλευ· ὡς πρὸς τῶν θεῶν καὶ πρὸς Διός.

* Πρὸς

45 ' Πρὸς τ' ἀλόχῃς καὶ πατρὸς, ὃ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,

' Τηλεμάχῃς θ', ὃν μῆνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·

' Οἶδα γάρ, ὥς ἐνθ' ἐνδὲ κιῶν δόμῃ ἐξ Ἀΐδαο,

' Νῆσον ἐς Αἰαίλῃ ῥήσεις εὐεργέα νῆα·

70

' Ἐνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμῆο,

50 ' Μὴ μ' ἀκλαυσον, ἄθαπτον, ἰὼν ὅπιθεν καταλείπειν,

' Νοσφιδεῖς, μὴ τί τι θεῶν μῆνιμα γένωμαι·

' Ἀλλὰ με κακῆῃαι σὺν τόλῃεσιν, ἄσφα μοί ἐστιν,

' Σῆμα τέ μοι χεῦσαι, πολυῆς ὅππ' ὅτι θινὶ θαλάσῃς,

75

' Ἀνδρὸς δυσήνοιο, καὶ ἑσσομύροισι πυθέεσθ'.

55 ' Ταῦτα τέ μοι τελέσσει, πῆχσά τ' ὅππ' ὅτι τύμβῳ ἑρετμόν,

' Τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἐτάροισιν.

' Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

' Ταῦτά τοι, ὦ δύσηνε, τελεσθήσω τέ καὶ ἔρξω.

80

' Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομύρῳ συγεροῖσιν

' Ἡμεῖς· ἐγὼ μὲν ἄνδρ' ἀνδρῶν ἐφ' αἵματι φάσσανον ἴχθυν,

' Εἰδῶλον δ' ἐτέρωθεν ἐταίρῃ πολλ' ἀγορεύον·

' Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνεῖσς,

' Αὐτολύκῃ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλειαν,

85

67 ΑΛ. Οὐ προσέθηκε τὴν μητέρα·
ἢ γὰρ τὴν ψυχὴν αὐτῆς.

68 ΜΟΥ. Μόνον, ἀντὶ τοῦ μονογενῆ.

69 ΕΝ. Χάριν τοῦ λαβεῖν ἐφόδια, καὶ
μαθεῖν περὶ τοῦ πλοῦ.

70 ΣΧΗ. Ὁρμήσεις.

73 ΝΟΣ. Χωριθεῖς. ΜΗ. Μῆνις,
ὀργή.

74 ΚΑΚ. Κατακαῦσαι· ἀντὶ τοῦ κα-
τάκυσσον.

76 ΔΥ. Δυσυχῆς.

77 ΕΡ. Τὴν κόπην.

78 ΕΡ. Ἐκωπηλάτην.

81 ΣΤΥ. Μισητοῖς, φρικτοῖς.

82 ΙΣ. Κατέχων.

83 ΕΙ. Εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ εἰδέναι, διὰ
μόνον τὸ εἰ, γραπτόν· εἰ δ' ἀπὸ τοῦ εἰδέναι,
προσλήψε) τὸ εἰ. ΑΓ. Διαλεγόμενον.

84 ΚΑ. Τελευτώσης.

85 ΑΝ. Ὁ λόγος ἦν, Ἀντίκλειαν,
διὰ τὸ πόθον τοῦ παιδὸς, βρόχῳ ἑαυτὴν
ἐξαγαγεῖν τοῦ βίου.

- * Τὴν ζῶην κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 * Τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ.
 * Ἀλλ' ἔδ' ὥς εἶων παρτέρῃ, πυκινόν περ ἀχέων,
 * Αἵματος ἄσπον ἵμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
 * Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίης Τειρεσίαο,
 * Χρῦσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ παρσέειπεν
 * Τίπῃ αὐτ', ὦ δῦσηνε, λιπῶν Φάος ἡελίοιο,
 * Ἦλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
 * Ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρε, ἄπιχε δὲ Φάσγαλον ὄζυ,
 * Αἵματος ὄφρα πῶ, καὶ τοι νημερτέα εἶπω.
 * Ὡς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασάμενος, ξίφος ἀργυρόηλον
 * Κελεύῃ ἐγκατέπηξ'. ὁ δ' ἐπεὶ πῶεν αἶμα κελαινόν,
 * Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ἀποσηύδα μάντις ἀμύμων
 * Νόσον δίζηαι μελιηδέα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
 * Τὸν δὲ τοι δῖραλέον θῆσθαι θεός· ἔ γ' οἶώ,
 * Λήσσειν Ἐννοσίγαιον, ὃ τοι κέτον ἐνθετο θυμῷ,
 * Χαόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 * Ἀλλ' ἔτι μὲν γε καὶ ὥς, κακά περ πάσχοντες, ἴκησθε,
 * Αἴκ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἐταίρων,
 * Ὅπως δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα

90

95

100

105

86 ΖΩ. Ζῶσαν.

88 ΠΡΟ. Πρώτην. ΠΥ. Καί περ
πολὺ λυπόμενος.91 ΕΜ. Οὐκ εἴτις εἰμὶ, ἀλλ' ὅτι
σφάλμα κομίζω· μετὰ τὸ πειεῖν ἐν τῇ μαν-
τιάς γνωρίζει αὐτόν· ὅσα δ' ἂν τις ἐκ-
δέχῃ τυφλώσειν τὴν Τειρεσίαν, τοσάτω
καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα καὶ τὸ ἐλπίπον τῷ ὄ-
ψει τῇ τῇ συνέσειως γνώσει πλεονέξῃ.

93 ΑΤ. Ἀτερπή.

94 ΑΠΟ. Ἀναχῶρει. ΑΠ. Ἀπόσκη-

σον, ἀπόπαυσον.

97 ΚΕ. Μέλαν.

99 ΔΙ. Ἐπιζητεῖς.

100 ΘΗ. Ποιήσει.

101 ΛΗ. Λαθεῖν.

102 ΟΤΙ. Ὅτι αὐτῷ. ΕΞ. Ἐξι-
τύφλωσας.

103 ΙΚ. Παραγένοιδι.

104 ΑΙΚ. Ἐὰν δύνη.

105 ΠΕ. Προσορμήσεις.

* Θεομακίη

- 'Θερνακίη νήσω, πεφυγὼν ἰοειδέα πόντον
 'Βοσκομύρας δ' εὖρητε βόας κ' ἴφια μῆλα
 'Ἡελίς, ὅς πάντ' ἐφορᾷ ἔ πάντ' ἐπακκέ·
 'Τὰς εἰ μὲν κ' ἄσινέας ἐάας, νόσ' τ' ἐμέδω,
 'Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκῃ, κακά περ πάχοντες, ἴκοιθε· 110
 'Εἰ δέ κε σῖνηαι, τότε τοῖ τεκμαίρομ' ὄλεθρον
 'Νῆί τε, κ' ἐτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
 'Ὅψ' ἐ κακῶς νῆαι, ὀλέσας ἀπο πάντας ἐταίρους,
 'Νῆος ἐπ' ἀλλοτρίας· δῆεις δ' ἐν πῆματα οἴκῳ,
 'Ἄνδρας ὑπερφιάλῃς, οἳ τοι βίοντον κατέδυσιν, 115
 'Μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον κ' ἔδνα διδόντες·
 'Ἄλ' ἦτοι κείνων γὰρ βίας λυποῖσέαι ἐλθῶν.
 'Αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
 'Κτείνῃς, ἢ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὄξ' ἐὶ χαλκῷ,
 'Ἐρχεσθ' δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν, 120
 'Εἰσέκε τ' ἀφίκηαι, οἳ δὲ ἴσασι θάλασσαν

106 ΘΡΙ. Τῇ Σικελίᾳ· ἐπεὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον, Λιλύβαιον. ΙΟ. Μελανοειδῆ.

107 ΙΦ. Ἰχυρὰ, μέλαν πλεῖστον ποιῆντα.

109 ΑΣ. Ἀσινεῖς, ἀβλαβεῖς. ΕΑ. Καταλείπεις. ΜΕ. Φροντίζεις.

111 ΣΙ. Βλάψεις. ΤΕΚ. Τελειώσῃαι λέγω, προσημαίνω.

112 ΑΛ. Ἐκφύγῃς.

113 ΟΨ. Ἐπὶ γὰρ πρὸ βοῶν τολμήματι ἐπὶ ἅ ὅλα παρὰ Καλυψοῖ Ἀλκίβει· καὶ πάλιν ναυαγῆσας πρὸς τὴν Φαίακας προσδράττεται. ΝΕΙ. Ἀπειλεύσῃ.

114 ΔΗ. Εὐρήσεις.

115 ΚΑ. Κατεδίησι, καταναλίσκῃσι.

116 ΜΝΩ. Τῇ γὰρ ἀληθείᾳ ἤδη ὄντος ἐν Ἰθάκῃ ὁ Ὀδυσσεύς, καὶ εἶδον ἐπ' αὐτῇ προσφέρουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἔδνα. ὥστε ἀξιὸν μνημονεύειν τοῦ δῆεις, ὃ ἐστὶν εὐρήσεις.

117 ΑΠ. Τιμωρίαν καὶ κόλασιν ἐπισπράξεις.

119 ΚΤΕΙ. Ἀνέλης, φονεύσεις. ΔΟ. Ἀντὶ τῆς καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ, καὶ φανερώς, ὅμοιον τῷ, Ἀγρίμιδι ἐκέλη, καὶ καὶ νοσῇ Ἀφροδίτῃ· καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ καὶ· καὶ ἀπιδανον γὰρ τὸ ἐνδοιάζειν τὴν μάντιν. καὶ φαίνεται γ', τὰ μὲν πρῶτα δόλῳ, ἐξ ἧς γ', φανερώς ἐπιτιμώμενος.

120 ΕΥ. Καλῶς ἱεσσύμενον.

121 ΤΟΥΣ. Πρὸς τέτρες. ΑΦ. Παραγένη. ΙΣ. Ἵνα κακίῃνοι γινῶσι τὴν τῇ Ποσειδῶντος δύναμιν.

· Ἀ νέρες,

'Ανέρες, ἐδὲ θ' ἄλεοσι μεμιγμένον εἶδαρ' ἔδασιν,
 'Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἴσασι νέας Φοινικηπαρήκας,
 'Οὐδ' εὐήρε' ἐρετμὰ, τὰ τε πέρα νηυσὶ πέλονται.
 'Σῆμα δέ τοι ἐρέω μαλ' ὄφρα φραδῆς, ἐδὲ σε λήσῃ.
 'Οπῶτε κέν δῃ τοι ζυμβλήμενος ἄλλος ὁδότης
 'Φῆη ἀθηρηλοῖζόν ἔχειν ἀνὰ Φαιδίμῳ ὤμῳ,
 'Καὶ τότε δῇ γαίῃ πῆξας εὐήρες ἐρετμόν,
 'Ρέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἀνακτι,
 'Αργεῖον, ταῦρόν τε, συῶν τ' Ὀπιθήτορα κάπρον,
 'Οἴκαδ' ἀποσείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἐκατόμβας
 'Ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ ἔρανόν εὐρὺν ἔχασιν,
 'Πᾶσι μάλ' ἐξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
 'Ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνη

125

130

123 ΦΟ. Ἐρυθρῷ βάμματι κεχρισ-
μένας τὰ πλάγια.

125 ΣΗ. Σύμβολον, σημεῖον. ΑΡ.
Ἄγαν φανερόν.

126 ΞΥΜ. Συντυχών. ΟΔ. Ὀδοι-
πύρῳ.

127 ΦΗ. Εἴποι, ὑπολάβοι. ΑΘ.
Τῶν ἀθέρων ὁλοθρευτικὸν ὄργανον· ἀθῆ-
ρες γὰρ λέγονται κυρίως τ' ἀσφαλῶν τὰ
ἄκρα· λέγει ὅτι τὸ πλῆρον, ὅς δ' ὅτι ἀπὸ
επιλατῆς πλῆροφιν, μεγάλην κατ' ἀλῶν,
Θρώσκεισι κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέ-
βωδοι. ὁ μὲν τοι Σοφοκλῆς, ἀπεδέξατο
τ' Ἀθήρης κίνητρον λέγων ἔτως, Ὡμοῖς
ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων.

129 ΙΕ. Ἐν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ
τιμώμενοι, εἴτ' ἢν ἀνθρώποι, εἴτε καὶ θεοὶ,
ἐκ ἢν ἐπὶ τίνος γένοιτο φιλοτιμίας μεί-
ζονες, εἰ μὲν τοι ἐν τόποις τισὶ τοῖς πόρ-
ρῳ, καθ' ὅς ἐ πολιτεύον), λάβειεν γέ-
ρα· ἵνα ταῦτα ὅτι πλείων ἢ χάρις, ἦγε ἥδη
διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύς εὐσέβειαν

καὶ θεραπείαν, καὶ ἡπειρώτης αὐτὴν τιμηθεῖν
Ποσειδῶν.

131 ΑΠ. Ἀπιέναι. ΕΡ. Πράττειν,
δύειν· ἀντὶ τῆς, δύσον.

133 ΘΑ. Οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τη-
λέγονον ἀνέπλασαν, τ' Κίρκης καὶ Ὀδυσ-
σεύς· ὅς δοκεῖ καὶ ζητήσιν τῆς πατρὸς εἰς
Ἰθακὴν ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τ' πατρί-
μα· ἀπὸ χρήσασθαι τρυγόν· κέντρον. Αἰχμύ-
λῳ ὅτι ἐν ψυχαγωγῶν λέγει,

Ἐρωδὸς γὰρ ὑψόθεν ποτῶμενος·

Ὅν ὡς ἐπληξε ἠδύος κοιλώμασιν,

Ἐκ τῶν ἀκανθα ποτιῖς βοσκήμα-
τῳ.

Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχοῦς.
ΕΞ. Διπλῇ ἀνάγνωσις. καὶ ἐξαλῶ· προ-
παροξυτόνως, ἀντὶ τῆς, ἐξω καὶ πόρρῳ τῆς
θαλάσσης. καὶ ἐξ ἁλὸς διηρημένως, διὰ
τὸ τ' τρυγόνος κέντρον, ὃ ὁ Τηλέγονος,
ἀντὶ αἰχμῆς, ἐχρῆτο.

134 ΑΒ. Ὁ αὐδότης.

Ἐγὼ

- 'Γῆρα ὑπὸ λιπαρῷ δξημῶν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 135
 'Ὀλβιοὶ ἔασοντα· τὰδὲ τοὶ νημερτεῖα ἔρω.
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ' ὡς ἐπέκλωσται θεοὶ αὐτοί.
 'Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, ἔσ' ἀτρεκέως κατάλεξον,
 'Μητρὸς τὴν δι' ὀρώω ψυχῇ κατατεθνεύσης·
 140
 'Ἡ δ' ἀκέστο' ἦσαν χερδὸν αἵματος, ἐδὲ ὃν ὕον
 'Ἐτλη ἐόντα ἰδεῖν, ἐδὲ περσιμυθήσασθαι.
 'Εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
 'Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 'Ρηϊδίον τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείῳ·
 145
 'Ὅντινα μὲν κεν ἔῃς νεκύων κατατεθνεώτων
 'Αἵματος ἄσπον ἴμην, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψῃ·
 'Ὡδὲ κ' Ὀππιδιόχους, ὅδε τοι πάλιν εἰσιν ὀπίσσω.
 'Ὡς φαρμῇ ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἀΐδος εἴσω
 150
 'Τειρεσίαο ἀνακτος, ἐπεὶ κατὰ θεοφατ' ἔλεξεν·
 'Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὰ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
 'Ἥλυθε, καὶ πῶεν αἶμα κελαινέφες· αὐτίκα δ' ἔγνω,
 'Καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 'Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ἔσθ' ἑοφον ἡρόεντα,
 155
 'Ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωῶσιν ὀράσθαι·
 'Μίσσῃ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,

135 ΛΙ. Εὐδαίμονι. ΑΡ. Βεβλη-
μένων.

136 ΟΛ. Εὐδαίμονες. ΕΙ. Λέγω.

138 ΕΠ. Ἐπεμοίρασαν.

143 ΑΝ. Γνωρίσειεν.

145 ΡΗ. Ῥάδιον, εὐχερές. ΘΗ. Ἐμ-
βάλω.

147 ΕΝ. Ἐνείπει.

156 ΜΕΣ. Λείπει ἐν. Μίσσῃ γὰρ
μεγάλοι, ἀδεύοντα. τὸ γὰρ ἐξῆς, μίσσον
ὠκεανός· γελοῖον ὅ, καὶ Πεζὸν εἶναι.

- ' Ωκεανὸς μὲν πρῶτα, τ' ἔπειτα ἐς πέρησιν,
 ' Πεζὸν ἔοντ', ἦν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
 ' Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἰκάνεις
 ' Νηί πε, καὶ ἐτάροισι, πολὺν χρόνον; ἔδ' ἔγωγε ἦλθες 160
 ' Εἰς Ἰθάκην; ἔδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναικας;
 ' Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος παροσέειπον·
 ' Μῆτερ ἐμὴ, χρεῖά με κατήραρχε εἰς Αἶδαο,
 ' Ψυχὴν χρησόμενον Θηβαίῃς Τειρεσίαιο.
 ' Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, ἔδ' ἔγωγε ἀμῆς 165
 ' Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἶεν ἔχων ἀλάλημα οἷζυν,
 ' Ἐξ ἑ τὰ πρῶτιοι' ἐπὶ μὲν Ἀραμέμονι δῖω
 ' Ἴλιον εἰς εὐπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
 ' Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
 ' Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε πανηγέεος θανάτιο; 170
 ' Ἦ δολιχὴ νῆσος; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ' Οἷς ἀραιοῖς βελέεασιν ἐπιχομένη κατέπεφνεν;
 ' Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος, ὃν κατέλειπον,
 ' Ἦ ἐπὶ παρ' κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἥ τις ἦδῃ
 ' Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχῃ, ἐμὲ δ' οὔκ' ἔτι φασὶ νέεσθαι; 175
 ' Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχευ βελλῷ τε, νόον τε,
 ' Ἦ μένδ' ὦρ' αἰ παῖδι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει;
 ' Ἦ ἦδῃ μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος;
 ' Ὡς ἔφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ' Καὶ λῆν κείνη γὰρ μένδ' ἐτελέησι θυμῷ 180

157 ΩΚ. Καὶ οὐκ ἐπήγαγε, δεύ-
 τερα δ' καὶ τρίτα· ὥστε καὶ τὸ σιω-
 πώμενον ἐκδέξαται ἔτι, οἷον ἵνα μὴ
 ἄλλον ποταμόν, ἢ εἰς ἕνα λείωμεν, αὐτὸν
 πρῶτον ὠκεανόν.

159 ΑΛ. Πλανώμενος.
 168 ΕΥ. Ἰππικὴν.
 170 ΤΑ. Μακροκοιμήτης.
 171 ΔΟ. Μακρά.
 172 ΑΓ. Ἀγαθοῖς.

· Σοῖσιν

- ' Σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυρά δέ οἱ αἰεὶ
 ' Φθίνεσθιν νύκτες τέ, καὶ ἡματα δακρυχεύουσα.
 ' Σὺν δ' ἔπω τίς ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἔκμηλος
 60 ' Τηλέμαχος· τεμνὴν νέμεται, καὶ δαῖτας εἴσας
 ' Δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπύλον ἄνδρ' ἀλεχόμενον· 185
 ' Πάντες γὰρ καλέεσσι· πατὴρ δέ σ' οὗς αὐτῷ μίμνη
 ' Ἀχρῶ, ἐδὲ πόλινδε κατέρχεται· ἐδὲ οἱ εὐναί,
 ' Δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλέοντα.
 65 ' Ἀλλ' ὄγε χεῖμα μὲν εὖδ' ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
 ' Ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῖ εἴματα ἔεται· 190
 ' Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρους, τελευτήα τ' ὀπώρα,
 ' Πάντῃ οἱ κατὰ γένον ἀλωῆς οἰνοπέδοιο
 ' Φύλλων κεκλιμμένων χαμαλαὶ βεβλήα' ὀνά·
 70 ' Ἐνθ' ὄγε κείτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξῃ,
 ' Σὺν πότμον γούων· χαλεπὸν δ' ἴππ' ἡγρας ἱκάνῃ. 195
 ' Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
 ' Οὐτ' ἐμ' ἐνὶ μεγάροισιν εὐσκοπὸς Ἰοχέαιρα
 ' Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐπιχομένη κατέπεφνεν·
 75 ' Οὐτέ τις ἔν μοι νῆστος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα

181 ΟΙ. Οὐχ ὑπὸ μνηστῶρων ὀχλυν-
 μένη (ἐδὲ πόλε γὰρ οἱ μνηστῆρες, οἷς μετὰ
 τίσασα ἔτη ἐπίασιν) ἀλλὰ σε ζητήσῃ.

ΟΙ. Ταλαίπυροι.

182 ΦΘΙ. Φθίρου), φθινύθουσι.

184 ΤΕ. Χωρία.

185 ΔΑΙ. Εὐνοχέεται. ΑΛ. Κα-
 τιδίαν.

188 ΡΗ. Βασιλὰ περιφρώματα. ΣΙ.
 Ποικίλα.

189 ΧΕΙ. Ἐν τῷ χειμῶνι. ΕΥ. Κα-
 τεύθει.

190 ΚΟ. Ἐν τῇ γῇ. ΚΑ. Λυπηρά.

ΗΙ. Ἐνδιδύται.

192 ΓΟΥ. Γόνιμον τόπον.

193 ΚΕ. Κεκλαδευμένων, πεπλωμέ-
 των. ΧΘΑ. Οὐχ αἱ πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ'
 ἐν τῇ γῇ, ἢ ταπειναί. ΒΕ. Βεβλήται,
 κείν).

194 ΑΕ. Αὔξει.

195 ΓΟ. Θρηνῶν.

196 ΟΥ. Οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτε
 ἑαυτὴν ἀνῆρτησιν, Ναυπλία ψευδῶς μη-
 νύσαντος θανάλον Ὀδυσσεύς. ΟΛ. Ἀπνο-
 λόμεν, ἀπέθανον.

U

· Τηκεδόνι

- ' Τηκεδόνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
 ' Ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
 ' Σὴ τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμόν ἀπηύρα.
 ' Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον Φρεσὶ μερμηρίζας
 ' Μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἐλέειν κατὰ τεθνεϊσῆς·
 ' Τεῖς μὲν ἐφωρμήθην, ἐλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
 ' Τεῖς δέ μοι ὅκ χειρῶν, σκιῇ ἔικελον, ἥ καὶ ὀνείρω,
 ' Ἐπιατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὅζυ γνέσκετο κηρόφι μᾶλλον·
 ' Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ' Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' εἰ μίμνεις ἐλέειν μεμαῶτα,
 ' Ὅφρα καὶ εἰν αἶδαο, Φίλας πρὶ χεῖρε βαλόντες,
 ' Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπόμεσθα γόοιο;
 ' Ἥ τί μοι εἰδῶλον τόδ' ἀγανὴ Περσεφόνεια
 ' Ὡτρυνῶ, ὅφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμηνος στυγερὸν χίζω;
 ' Ὡς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
 ' ὦ μοι τέκνον ἐμόν, πρὶ πάντων κάμμορε Φωτῶν,
 ' Οὔτι σέ Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκη,
 ' Ἀλλ' αὐτὴ δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν.
 ' Οὐ γὰρ ἔτι σῆρκας τέ κ' ὀστέα ἵνες ἔχουσιν,
 ' Ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθόμενοιο
 ' Δαμνᾷ, ἐπεὶ κε πρῶτα λίπη λάβ' ὀστέα θυμὸς,

202 ΣΗ. Εὐχόμεως τὴν ἀγχόνην
 ἐσιώπησεν, ὡς αἰτίαν ἐχούσιν ἢ ἑαυτὸς
 ἐξαγαγόντων ὁ βίη. ΑΓ. Πραότητι, φρε-
 νῶν προσσηνεία.

204 ΕΛ. Περιπλύξασθαι.

205 ΕΦ. Προσδυμήθην.

207 ΓΕ. Προσεγίνετο. ΚΗ. Ἐν κῆρι,
 ἐν τῇ ψυχῇ.

210 ΑΙ. Ἐν ἄδῃ.

211 ΚΡΥ. Ψύχας καὶ ρίβας ποιητικῶ.

ΤΕ. Κορσεῶμεν.

212 ΕΙ. Τὴν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκό-
 να, ἢ μὲν τοι καὶ εἰς ἄλλην αἰσθάνου.
 ΑΓ. Λαμπρά.

215 ΚΑΜ. Δυσυχέσασθαι.

216 ΑΠ. Ἀπατᾷ.

217 ΔΙ. Νόμος.

218 ΙΝ. Τὰ νεῦρα. ΕΧ. Συνέχου.

220 ΔΑΜ. Φθείρει. ΑΙ. Καταλιν-
 πάνει.

Ψυχῇ

- 200 ὦ ψυχὴ δ', ἥντ' ὄνειρος, δότοπ' ἀμμένη πεπότηται.
 Ἀλλὰ φώσδε τάχιστα λιλαίεο· πάντα δὲ πάντα
 Ἰοῦ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ ἐπὶ ἡσθα γυναικί.
 205 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναιῖκες
 Ἠλυθον, (ᾧ τρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,) 225
 Ὅσας δαΐδων ἄλοχοι ἔσαν, ἡδὲ θυγάτρες.
 Αἱ δ' ἀμφ' αἶμα κελαινὸν ἀολλέες ἡγρέεθοντο.
 Αὐτὰρ ἐγὼ βέλδρον, ὅπως ἐρέοιμι ἐκάστην
 Ἡδὲ δέ μοι κατὰ θυμὸν δαΐδῃ φαίνεται βελή,
 210 Σπιοσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηρῶ,
 Οὐκ εἶων πέειν αἶμα πάσις αἶμα κελαινόν.
 Αἱ δὲ, προμνηστῖναι ἐπήεσαν· ἡ δὲ ἐκάστη
 Ὀν γόνον ἐξαγρόδεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἀπίσις.
 215 Ἐνθ' ἦτοι πρῶτῳ Τυρῶ ἴδον εὐπατέρειαν,
 Ἡ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἐκχρονος εἶναι, 235
 Φῇ δὲ Κρητῆος γυνὴ ἐμμελῆαι Αἰολίδαο.
 Ἡ ποταμῷ ἡρώσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
 Ὅς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἴησι·
 Καὶ ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ρέεθρα.

221 ΠΕ. Ἰπία.]

222 ΑΙ. Προδυμῶ, ἐπείγου.

223 ΙΣ. Ἐπίσασο, ἴσασι. ΤΕ. Τῇ σῇ.

228 ΕΡ. Ἐρωτήσω.

232 ΠΡΟΜ. Ἡτοι ἐπὶ μίαν ἐξῆς, ἡ ἐπάλληλοι· ἡ ἐπὶ εἰς ἄλλους καὶ ἐπὶ τὸ ἐ-
τυμον προμνηστῖναι, ἀπὸ τῆς προσμνήνειν
τῆς ἐτέραν.233 ΕΞ. Φανερώς ἔλεγεν. ΕΡ. Ἡ-
ρώτην.

234 ΤΥ. Σαλμωνέως θυγατέρα. ΕΥ.

Ἐν ἧθει εἶπεν· δυσσεβὴς γὰρ ἦν ὁ Σαλμων-
εύς, ἀντιβροτῶν τῷ Διὶ, καὶ ἀνταστράπ-
των διὸ καὶ κεραυνοῖς περιέπιπεν· εἰρωνεία
ἐν κέρχρηται. ΕΥ. Καλὸν πατέρα ἔχου-
σαν, εὐγενή.235 ΣΑΛ. Σαλμωνέος. ΕΚ. Θυ-
γάτηρ.237 ΕΝ. Ἐνιπεύς, Ἡλίδος ποταμὸς
καὶ Θεσσαλίας· πῶς ἐν ἱν Ἰλιάδι ὁ Ἀξι-
ος· ἡ δὲ μὲν Ἀξίος τὸ ὕδωρ, ὃ δὲ Ἐνιπείως
τὸ σῶμα· ὁδε καὶ ἐραστάς.

239 ΠΩ. Ἀνεγρέφετο.

- ' Τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαῖοχος Ἐννοσήαμος, 240
 ' Ἐν ποταμῷ περὶ ποταμῷ παρελέξατο δινῆεντος·
 ' Πορφύρεον δ' ἄρα κύμα παρῆλθε, ἔρει ἴσον,
 ' Κυρτωθέν, κύνειεν τὸ θεόν, θνητὸν τε γυναιῖκα·
 ' Λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχιδεν.
 ' Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα, 245
 ' Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 ' Χαῖρε, γυναι, φιλότῃ· παρῆλθε δ' ἐναιαυτῇ,
 ' Τέξεις ἀγλαὰ τέκν'· ἐπεὶ οὐκ ἀποφῶλιοι εὐναί
 ' Ἀθανάτων· σὺ δὲ τὰς κομέειν, ἀτῖταλλέμεναι τε.
 ' Νῦν δ' ἔρχεαι πρὸς δῶμα, καὶ ἴαχεο, μηδ' ὀνομήνης· 250
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ τοι εἰμὶ Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
 ' Ὡς εἰπὼν, ἔπειθ' ὅππῃ ἐδύσατο κυμαίνοντα.
 ' Ἡ δ' ὑποκυσαμένη, Περίην τέκε καὶ Νηληϊά·
 ' Τὴν κρατερὴν θεράποντα Διὸς μεγάλοιο χυρῆσθην
 ' Ἀμφοτέρω· Περίης μὲν ἐν Ὀρυχόρῳ Ἰαολκῷ 255
 ' Ναϊε πολύρρητος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἡμαρτέντι.
 ' Τὰς δ' ἐτέρως Κρητῇ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
 ' Αἰσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθιόνα θ' ἱπποιοχάρμην.
 ' Τὴν δὲ μετ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωπίῳ θυγάτρεα,

241 ΠΡΟ. Ἐπαφροδίτης ὁμῆ καὶ
 φιλομένης, ἐν αὐτῷ μέσῳ τῷ ποταμῷ,
 ὅ δὲ ἡ Τυρὸς ἦρα, τῷ Ποσειδῶνι κοινανῆ-
 σαι θελήσαν, ὥσπερ ἐπεγελῶντα. Προ-
 χοῖσι δ', τοῖς εἰς θάλασσαν τῶ ποταμῶν
 γόμασιν.

242 ΠΟΡ. Μέλαν. ΟΥ. Τῷ ὄρει.

244 ΛΥ. Ἀπὸ τῆς, διεπαρδένευσεν.

245 ΦΙ. Ἐρωτικά· τῇ τῇ, τὴν μί-
 ξιν.

247 ΠΕ. Περιερχομένη.

248 ΑΠ. Ἀδύκιοι, ἀγονοί, ἀπαι-

δεῖς, ἀκαρποί.

249 ΚΟ. Ἐπιμελείας ἀξίον. ΑΤ.

Ἐκ νηπίων ἀνατρέφειν.

250 ΙΣ. Ἠσύχαζε. ΟΝ. Ἐξίπνη.

253 ΥΠ. Ἐγκυος γινόμενη.

254 ΘΕ. Βασιλεῖς· καὶ γὰρ οἱ πολί-
 μικοί, θεράποντες Ἀρῆος.

255 ΕΥ. Πλατυχώρῳ, μετὰ τὴν. ΙΑ.
 Ἰωλκῷ. Ἰωλκός, πόλις Θεσσαλίας.

256 ΠΟ. Ποῖα ποιῖμνα ἔχων.

258 ΙΠ. Ἦτοι χαίροντα ἱπποῖς· ἢ
 ἰφ' ἱππων μαχόμενον.

Η

- 240 'Η δὲ καὶ Διὸς εὐχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῶσται,
 'Καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφιόνά τε, Ζῆνόν τε,
 'Οἱ πρῶτοι Θήβης ἔδος ἐκπῶσαν ἐπ' ἀπύλοιο,
 'Πύργωσάν τ'· ἐπεὶ δ' μὲν ἀπύργωτόν γ' ἐδύναντο
 'Ναίεμ' εὐρύχορον Θήβω, κρατερῶ περ ἔοντε.
 245 'Τὼ δ' ἔμετ', Ἀλκμήνῳ ἴδον, Ἀμφιτρύων^Θ ἄχοιπιν, 265
 'Ἡ ῥ' Ἡρακλῆα θρασυμένονα, θυμολέοντα,
 'Γέναιτ', ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγῆσαι.
 'Καὶ Μεγάρην, Κρέοντος ὑπερθύμοιο θυγάτρα,
 'Τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς, μύ^Θ αἰὲν ἀτεργής.
 250 'Μητέρα τ' Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην, 270

260 ΕΥ. Ἐλεῖν, ἐκαυχᾶτο. ΙΑΥ. Καθευδήσας.

262 ΠΡΩ. Μετὰ γδ' τότε, Κάδμ^Θ.

263 ΠΥΡ. Καὶ ἐτείχισαν. ΕΠ. Διὰ τὸς Φλέγους· μετὰ δ' τὴν τελευταίαν αὐτῶν, Εὐρύμαχος ἡρώμωσι τὰς Θήβας, ὡς φησὶ Φερεκύδης ἐν τῇ ἰννακαϊδικῇ.

264 ΝΑΙ. Οἰκίῳ.

265 ΑΔΚ. Τηλεβοά γράτειςαντες, κτείνουσι τὴν Ἠλεκτρώων^Θ παιδα περὶ θριμμάτων ἀγωνιζόμενον καὶ Ἀμφιτρύων^Θ ἀποκτείναντες ἀκροσῶντες Ἠλεκτρώονα, φεύγει εἰς Θήβας· Ἀλκμήνῃ δ' ἡ Ἠλεκτρώων^Θ, ὥς ἐβόλετο γαμηθῆναι, πρὶν τίσαιτο τὸς Τηλεβοάς, ὑπὲρ δ' αὐτῆς ἀδελφῶν ὑποχρεῖται δ' τὸτο Ἀμφιτρύων^Θ, καὶ αὐτὴν εἰς Θήβας μεταγαγὼν, πορεύεται ἐπὶ Τηλεβοά· ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὴν Ἀμφιτρύωνος οἰκίαν, ἔχων καρχῆσιον ἰοικὸς Ἀμφιτρύωνι. ἡ δ' Ἀλκμήνῃ δοκῶσα τὴν εὐτυχίαν εἶναι, συνιδαντὶ περὶ τῇ Τηλεβοῶν, εἰ κατέκλεινεν αὐτὴν. ὁ δ' Ζεὺς, λίγων αὐτῇ πάντα, ὅσα ἰγνέτο, δίδωσι καὶ τὸ καρχῆσιον, φάμεν^Θ ἀριστήσας εἰ-

ληφείαν παρὰ τῶν γράτειςαντων ἡ δ' ἀσμίως ἀποτίθησιν. ἐπὶ ταύτῃ συνιναδίζει Ζεὺς ἀπέρχεται, καὶ τῇ αὐτῇ παραγενόμεν^Θ νυκτὶ Ἀμφιτρύων^Θ μίσγεται καὶ γινῆσθαι Ἀλκμήνῃ, ἐκ δὲ Διὸς, Ἡρακλῆα· ἐκ δ' Ἀμφιτρύων^Θ, Ἰφικλῆα· ἡ ἰστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

266 ΘΥ. Λεοντόψυχον.

268 ΚΡΕΙ. Κρέοντος· ὄνομα δ' κύριον, ὁ Κρέων. ΜΕΓ. Θυγάτρε Κρέοντος^Θ, τοῦ Θηβῶν βασιλέως γημαμένη Ἡρακλεῖ, παῖδας ἔχει Θηριόμαχον καὶ Κριοβιάδην· βαδίζοντες δ' αὐτὲ εἰς ἄδαν, ἐπὶ τῇ τῷ κυνὸς ἄδαν, Λύκ^Θ ὁ Θηβῶν βασιλεὺς πεισθεὶς Ἡρᾶ, κατασφίγει τὸς Ἡρακλῆες παῖδας, ἵνα δύσῃ, καὶ γὰρ αὐτὸν ἐπ' ἀνέξειν ὥστε παραγενόμεν^Θ δὲ Ἡρακλῆς, αἰραρεῖ αὐτὸν, καὶ τὸς ἐκείνου παῖδας· μανίς δ' διὰ τὴν Ἡραν κτείνει τὸς ἰδίους ἑμμελεῖ δ' καὶ τὸ ἀδελφὸν Ἰφικλῆα, εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ κολύσασα. ἡ δ' ἰστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

269 ΜΕ. Οργῆς ἀφορήτε μῆγος.

270 ΟΙ. Λαῖος, ὁ Οἰδιπόδος πατήρ, παρὰ Φοῖβῃ μαντείαν λαβὼν, ὅτι τιτλάμεν^Θ παῖς ἀπ' αὐτῆς, αἰραρεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας γινῆσθαι Οἰδιπόδα, καὶ τῷ

- ' Ἡ μέγα ἔργον ἔρεξεν αἰδρήσῃσι νόοιο,
 ' Γημαρκή ᾧ ἦεν· ὁ δ' ὄν πατέρ' ἔξεναιρίζας
 ' Γῆμρ' ἄφαρ δ' ἀνάπτει θεοὶ θένον ἀνθρώποισιν.
 ' Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυεράτω ἄλγεα πάσχων,
 ' Καδμείων ἦνασσε, θεῶν ὀλοὰς Διὰ βελάς·
 ' Ἡ δ' ἔβη εἰς Αἰδαο πυλάρταο κρατεροῖο,
 ' Ἀφαιρκή βρόχον αἰπὸν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρε,
 ' Ω, ἄχεϊ χορμῇ τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ἐπίσσω·
 ' Πολλὰ μάλ', ὅσα τε μητρὸς Ἑρμνύες ἐκτελέουσι.
 ' Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα, τίμῃ ποτε Νηλεΐς

275

280

τῶτον ἐκτίθησι· Σικυώνιοι δὲ ἵπποφορ-
 σοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν· ἡλικίας
 δὲ γενόμενος ὁ Οἰδίπυς, ἦλθεν εἰς Θή-
 ρας, ἐπιζητῶν τὰς γονέας· ἀποκρίνας δὲ
 αὐκσίως τὸ πατέρα, λαμβάνει πρὸς γά-
 μον, ὅσην εἰδὼς, τὴν μητέρα, ἐπιλυσά-
 μενος τὸ τ' Σφίγγος αἰνίγμα, τὸ λέγον,
 τί δίπυς, τί τρίπυς, τί τετράπυς; καὶ
 λέγομεν, ὅτι τὸ δίπυς ἐστὶν ὁ ἀνδρῶπις,
 τὸ τρίπυς γέρον βασιλεύων βακτηρίαν,
 καὶ τὸ τετράπυς, τὸ νῆπιον τὸ συρόμενον.
 γίνε·) δὲ ἐκ τέτων Ἑτεοκλῆς καὶ Πολυ-
 νέικης, καὶ θυγατέρες, Ἀντιγόνη καὶ Ἰσ-
 μήνη ὕψιον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγινώσκει, ὅτι
 τὰ παῖδι παρεμύγη, ἑαυτὴν ἀνῆρτησεν.
 ὁ δὲ Οἰδίπυς ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος, ἦλ-
 θεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ᾤκησεν Ἰππεία
 Κολωνὸν καλέμενον, καὶ ἰκέτευεν ἐν τῷ
 ἱερῷ τῶν θεῶν Δημητρός, καὶ πολιέχετο Ἀ-
 θηναίης καὶ Διός. ἔπειτα δὲ ἀγόμενος ὑπὸ
 Κρέοντος ἔχε βοηθῶντα Θησεία. Τελευ-
 τῶν δὲ ὁ Οἰδίπυς διὰ γῆρας, παρεκά-
 λεισε τὴν Θησεία μηδενὶ τῶν Θεσβίων δεῖ-
 ξαι τὸν τάφον· ἐβελῆσται γὰρ αὐτὸν καὶ νεκ-
 ρὸν αἰκίσασθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδρο-
 τίῳ. ΕΠ. Παρὰ τοῖς τραγικοῖς, Ἰο-
 κάστην.

271 NO. Τῆ κα.

272 ΕΞ. Ἀνελών, φονεύσας.

273 ΑΝ. Ἀνὰ τόμα πᾶσι λείπει, καὶ
 πυνδάνεοι·) ἢ φανερὰ.274 ΠΟ. Πολλὰς αἰρὰς καὶ βλαβὰς
 θεῶν ὑπαιμενάσῃ, καὶ γὰρ ἱερασίμῃ ὅπως
 ἂν ἡ τῷ ὑπακείμενῳ ἀκούσθον.275 ΘΕ. Τὸ ἐξῆς, ἄλγεα πάσχει
 θεῶν ὀλοὰς διὰ βελάς, Καδμείων ἦνασ-
 σεν· οὐχί, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς ἦνασ-
 σεν.276 ΠΥ. Τῇ τὰς πύλας ἰχυρῶς ἰ-
 παρτῶντος·) καὶ συγκλείοντος·)277 ΑΥ. Ἐκδήσασα, αἰάψασα.
 ΑΙ. Ὑψηλὸν, πρὸς τὴν γῆν ἀφιστηκῶτα.
 ΜΕ. Νῦν, δοκῶ.278 Ω. Νικηθεῖσα ὑπὸ τῆς ἰδίας λυ-
 πης. ΣΧ. Καταχεθεῖσα.280 ΧΛΩ. Νηλεΐς, ὁ Ποσειδῶν
 καὶ Τυρῆς παῖς, ἐξελαδοῖς ὑπὸ Πηλεΐν,
 τῷ ἀδελφῷ, τῷ Ἰωλκῷ, ἀφίκετο εἰς Μι-
 σσην τὴν Πελοποννήσον·) καὶ λαβὼν παρὰ
 ἐγχωρίων, τὴν Πύλον κτίζει·) καὶ γαμῇ
 Χλῶριν, τὴν Ἀμφίονον, τῇ Ἰάσῃ καὶ
 Φερσεφόνῃς, τῆς Μίης θυγατέρος·) βασι-
 λεύει τε καὶ μόνον τῇ Πυλῷ, ἀλλὰ καὶ τῇ
 ἐν Ὀρχομενῷ, καὶ γίνε·) εὐδαιμονῶν·) ἡ
 ἱστορία παρὰ Φερεκδῇ.

Γῆμρ

'Γῆμεν, ἐὼν Διὰ κάλλει, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα,
 'Οπλοτάτῳ κέρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο.
 'Ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομῶν Μινυηῖω Ἴφι ἀνασεν,
 'Ἥδ' Πύλας βασιλάει· τέκεν δὲ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
 'Νέστωρα τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμερόν τ' ἀγέρωχον.
 'Τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὴν τεκε, θαῦμα βροτοῖσι,

285

282 ΟΠ. Νεωτάτην. ΑΜ. 'Ετερο-
 ἔτος ὁ Ἀμφίων Ἀργεῖος, ὁ Διός.

283 ΟΡ. Ὀρχομενός, πόλις Βοιω-
 τίας.

285 ΝΕ. Πῶς ἔν ἐν Ἰλιάδι, Δώδε-
 κα γὰρ Νηληϊὸς ἀμύμονος υἱέες ἦμεν; ἐξ
 ἄλλων καὶ ἄλλων· ἐκ Χλῳριδῶς δὲ τρεῖς·
 ἡ οὖν κατ' ἐξοχὴν τῶν τριῶν ἐμνήσθη·
 Χρόμιον μὲν, ὡς πρεσβυτάτην· Περικλυ-
 μένῳ δὲ, ὡς ἀνδρειοτάτην· Νέστορον δὲ, ὡς
 συνελωτάτην. ΠΕ. Ἡσίοδος τὸν Περικλύ-
 μενον διηγείται δῶρον εἰληφέναι παρὰ
 Ποσειδῶνος, ὥστε ἀμείβειν αὐτὸν εἰς οἶον
 ζῆον, ἢ δένδρον, ἢ εἰκόνα. ΑΓ. Νῦν,
 τὸν ἄγχι ἐσθλῶς μίλαφρομένον τε καὶ με-
 ταχρόμενον εἰς ὃν ἂν βέλαιοτο.

286 ΠΗΡ. Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος,
 ἔχων θυγατέρα, Πηρῶ τοῦνομα, κάλλει
 ἐνπεπεσάτην, οὐδενὶ ταύτην ἐξεδίδου
 πρὸς γάμον, εἰ μὴ πρότερον ἐκ Φυ-
 λάκης τὰς τῆς μητρὸς Τυρῆς ἐλάσειεν
 τὴν βοῦν παρ' Ἰφίκλου πάντων δὲ
 ἀπορμμένων, Βίας, ὁ Τηλαοῦ, μόνος
 ἐπέχετο δράσειν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν
 ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥέξαι τὸ ἔργον· ὁ
 δὲ καὶ περ εἰδὼς, ὅτι δὴ μάντις, ὅτι ἀ-
 λώσεται ἑαυτὸν, εἰς τὴν Ὀδρὺν ἀφικ-
 νείται ἐπὶ τὰς βοῦς· οἱ δὲ Φύλακες ἐν-
 ταῦθα καὶ οἱ βεκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν
 λαμβάνουσι καὶ παραδίδουσι Ἰφίκλῳ· καὶ
 δεῖξαι, ἐφύλασσετο, παρὶςυγμένῳ αὐ-
 τῷ θεράποντων δύο, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς·
 καὶ ὁ μὲν αὐτὸν ἐπισκῶς ἐθεράπευεν,

ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ ἑαυτὸς
 ὀλίγον πρὸς τὸ τελειωθῆναι περιήει, Με-
 λάμπες αὖτις ὑπερβειν τινῶν σκολήκων
 ἀγαλγομένων, ὅτι καταδεδωκόειν τὸν
 δοκόν· καὶ τῷτο ἀκούσας καλεῖ τὰς ἀγα-
 κόνους, καὶ κελεύει. αὐτὸν ἐκφέρειν τὴν κλί-
 νης, λαμβανόμενος τὴν μὲν γυναῖκα πρὸς
 ποδῶν, τὸν δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς· οἱ δὲ
 αὐτὰν ἀναλαβόμενοι ἐκφέρουσιν· ἐν τούτῳ
 δὲ καὶ ἡ δοκὸς κατακλαταὶ καὶ ἐπιπίπτει
 τῇ γυναικὶ καὶ κτείνει αὐτήν· ὁ δὲ ἄνθρωπος
 ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῳ, ὁ δὲ Φύλακος
 Ἰφίκλῳ, τὰ γενόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες
 παρὰ τὸν Μελάμποδα, ἐρωτῶσιν αὐτὸν τίς
 ἐστιν; ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὐτῷ
 τὰς βοῦς ὑπὸ χροῖον δώσουσι, ἐὰν μηχανῇ
 τινα εὖρη παίδων γενέσεως Ἰφίκλῳ, καὶ
 πισύσται ταῦτα. ὁ δὲ Μελάμπες βοῦν
 ἱερύσας τῷ Διὶ, ἀφαιρῇ μοίρας πᾶσι
 τοῖς ὄρκοις· οἱ δὲ ἔρχονται πάντες, πλὴν
 ἱνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπες ἐρωτᾷ
 πάντας τὰς ὄρνιδας, εἴ τις οἶδε μηχανῇ
 πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοντο παῖδες· ἀπορῶν-
 τες δὲ ἐκείνοι, κομίζουσι τὸν αἰγυπιόν. ἔ-
 τος δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαιδίας ἀπορᾶς
 εὐθὺς εὖρεν· διώξας γὰρ τὸν Φύλακον μετὰ
 μάχαιρας τὸν Ἰφίκλον ἔτι νοσίδον ὄντα,
 διὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν ἀτοπόν τι ποιεῖντα,
 ἔπειλα τὸν Φύλακον μὴ καταλαμβάνοντα,
 πῆξας τὴν μάχαιραν εἰς τινα ἄχερδον,
 καὶ περιφύνας αὐτὴν τὸν Φλοῖον· τὸν δὲ Ἰφι-
 κλον διὰ τὸ θεὸς μηχανῇ παῖδας ποιῆσαι.
 ἐκέλευσεν ἔν ὁ αἰσυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν

- Τὴν πάντες μιν ὠνόμαζον ὦϊκτιν· ἔδε ἡ Νηλεΐς
 • Τῷ ἔδιδε, ὅς μιν ἔλικας βόας εὐρυμετώπας
 • Ἐκ Φυλάκῃς ἐλάσσει βίης Ἰφικληΐης
 • Ἀργαλέας· τὰς δ' οἷος ὑπέχετο μάντις ἀμύμων 290
 • Ἐξελάαν χαλεπὴ δὲ θεῶν κατὰ μοῖρα πέδησε,
 • Δεσμοὶ τ' ἀργαλέοι, καὶ βακχόλοι ἀχρεῖων.
 • Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
 • Ἀψ' ὦϊτελλομυῶν ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὥραι,
 • Καὶ τότε δὴ μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληΐη, 295

ἐν τῷ ἀχέρῳ κομίζειν, καὶ ἀποσμήξαντα
 τὸν ἰὸν δίδωαι ἀπ' αὐτῆς πρὶν ἐν οἴῳ
 δέκα ἡμέρας Ἰφικλῶ, γυνῆσιν δὲ αὐτῇ
 παῖδας ἐκ τέτε· ποιήσας δ' ὁ Ἰφικλῶ
 τέτο, τὴν γοτὴν ἀναρρώουσι, καὶ ἔχει
 Ποδάρκην παῖδα· καὶ δίδωσι τὰς βοῦς τῷ
 Μειλάμῳ· ἄς λαβὼν εἰς Πύλον, δίδω-
 σι Νηλεΐ τὰ ἴδια τῷ Πηρῆς, καὶ λαμβάνει
 αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον,
 καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες, Περιάλκης, καὶ
 Ἀρητῶ, καὶ Ἀλφεισίβοια· ἡ δ' ἰσορία
 παρὰ Φερικύδῃ ἐν τῇ ἐβδόμῃ.

287 ΜΝΩ. Ἐμνηστεύοντο. ΠΕ. Οἱ
 περιουκέντες.

288 ΕΥ. Πλατυμετώπας.

289 ΦΥ. Τυρὸν ἦλθε παρὰ Δηϊονείας
 τῇ θείῃ· ὁ δ' ἐκ καταχών αὐτῇ, εἰς Θεο-
 σαλίαν δίδωσι Κρηθεὶ τῷ ἀδελφῷ, ἥδη ἐκ
 Ποσειδῶν· ἐκχευῖαν Νηλεΐα καὶ Περίαν.
 ὁ τοῖσιν Νηλεὺς Ἰφικλον τῷ Φυλάκῃ τῷ
 Δηϊονέως, ἀπῆται τὰ τῷ μητρός· καὶ ὅς
 ὅσον ἀπιδίδε. Μειλάμῳ δ' ὁ Ἄμυ-
 δάων, ὑπὸ δρακόντων τὰ ἄτα καθα-
 ραίς, ὡς καὶ τῷ ἀλόγων ὑπακύνει ζῶν,
 τὰς Ἰφικλῶ βῆς ἀπελαύνειν ἐπειράδῃ,
 ὑπὲρ δ' γῆμας Πηρῶν, τὴν Νηλεΐας, Βί-
 αντα, τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς· συζυγεῖς δ'
 καὶ εἰς εἰρκτὴν ἐμβληθεῖς, κατακέρσας τὴν

ἀφ' ἀλεγομένων σκολήκων, ὀλίγον ἔτι ἀ-
 πέχεσθαι τῷ δοκοῦ, ἐκέλευσεν ἐκκομῶν-
 ναι. δ' οἰκίματ' ἐκατεχθέντος, μα-
 δῶν ὁ Ἰφικλῶς, ὑπὸ τῷ Μειλάμῳ
 ποδὶ τὰς βοῦς, εἰς τῆς ατεκνίας αὐτῇ
 διὰ τῷ τέχνης παύσιν· ὁ δὲ Μειλάμῳ
 παρ' αἰγυπτιῶν μαδῶν τὴν αἰτίαν, καὶ
 ἀναζητήσας ἐκείνην τὴν μάχαιραν ἀ-
 χέρῳ φρεσὶ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήλυθι
 Φυλάκος τῷ Ἰφικλῶ ἐπὶ τῷ ἀγρῷ ἐκ-
 τέμνοντι τὰ τετράποδα, θύσας τὴν θύει,
 μνησκῶν ὑπὲρ τῆς τῷ τετραπόδῳ ἐκ-
 χίας, τὸν Ἰφικλον ἀπὸ τῆς πατρίδος
 Πρωτεσιλῆος καὶ Ποδάρκου. ΦΥ. Πόλις
 Θεσσαλίας. ΕΛ. Ἀπειλάσσειν. ΒΙ. Πι-
 ριφραγικῶς, δ' Ἰφικλῶ.

290 ΑΡ. Χαλεπὰς, δυσκόλως· ἀπὸ
 δ' ἐκ τῶν περικύχοντων· καὶ ἐξῶθεν πρᾶγματοι,
 αὐτὸ τὸ περιεχόμενον ἐπὶ νόμασιν· Ἀρ-
 γαλέα δ', ἐκ αὐτῶν αἱ βόες, ἀπὸ αἱ
 περὶ αὐτὰς πραγματεῖαι καὶ σπουδαί.

291 ΕΞ. Ἀπελαύνειν. ΧΑ. Δύσκολος, κακὴ.

292 ΑΓ. Ἀγροικοί.

293 ΕΞ. Ἐτελειῶντο.

294 ΠΕ. Εἰς τὴν πίσω δ' ἔτις περι-
 ὀντῶν.

Θέσφαλα

'Θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐπὶ λέκτρο βυλή.
 'Καὶ Λήδην εἶδον, πλὴν Τυνδαρέεσσι παράκειτον,
 'Ἡ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
 'Κάστωρά θ' ἰπποδάμον, καὶ πῶς ἀγαθὸν Πολυδάκεια·
 'Τὲς ἄμφω ζωὴς κατέχευ' Φυσίχους αἶα·
 'Οἱ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες,
 'Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε
 'Τεθναῖσιν, τιμὴν δὲ λελόγχασ', ἴσα θεοῖσι.
 'Τὴν δὲ μέτ', Ἰφιμέδαιαν, Ἀλωῇσι παράκειτον,
 'Εἰσιδόν, ἣ δὴ Φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
 'Καὶ ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, (μινυθαδίῳ δὲ θυέσθην),
 'Ὡπὸν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτὸν τ' Ἐφιάλτην.
 'Οὓς δὴ μηκίστ' θρέψε Ζεῦ Δωρος Ἀργεῶν,
 'Καὶ πολὺ καλλίστ' μετὰ γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
 'Ἐννέωροι γὰρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
 'Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε θυέσθῳ ἐννεόργχοι.

300

305

310

296 ΔΙ. Τὸ πεπρωμένον ἐλάμβανεν τὸ αἶμα.

297 ΛΗ. Ζεὺς, Λήδας ἱραδίς, ἣ θεῖα παῖδες, εἰς κύκλον ἑαυτὸν μετέβαλλεν, καὶ Ἀπιδίαν ἐμίγη αὐτῇ. μετὰ χρόνῳ δὲ ἐκείῃ τεκῆσα ὦν, ἀποτίθησιν εἰς λάρνακα, ὅθεν συνίβη τέσσερις τε Διοσκυρεὺς καὶ τὴν Ἑλένην γενέσθαι· γόνυ μὲν Διὸς, ἐπὶ κλησὶν δὲ Τυνδαρεῶν. ἣ δὲ ἰσορία παρὰ τοῖς νεωτέροις.

299 ΚΑ. Τέτων, ὃ μὲν Πολυδεύκης ἀπὸ τῆς θείας σπέρματος ἰσορεῖσιν γενέσθαι, ὃ δὲ Κάστωρ, ἀπὸ Τυνδαρεῶν.

300 ΖΩ. Ἀνακρεῖον· Κάστωρ ὑπὸ Μελέαγρον, ἣ Πολυνείκης, Πολυδεύκης ἀφ' ἀρτὸς ὦν, διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγονέναι. παρεκάλεσε τὸν πατέρα, ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νύμφαδα πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀφ' ἀρτὸς, ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέ-

ρος, ὅτι μὲν ἐν Ὀλύμπῳ ἀνατρίβειν, ὅτι δὲ ἐν Αἰδωνίῳ. ΦΥ. Πρὸς τὸ ζῆν φύσασα.

302 ΕΤ. Παρ' ἡμέραν ἀμφοτέροις, ἣ μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶντες.

303 ΤΕΘ. Τελειῶσι. ΛΕ. ἔχουσι, κεκλήρωσιν.

304 ΙΦ. Τὴν τῆς Τρίπορος.

306 ΜΙ. Ὀλιγοχρόνιοι.

308 ΜΗ. Τίς ἂν ὁ Τίτυς ἐπ' ἐνία καί τοι σέλεδρα; γυναικὸς ἐκείνης· τέττις δὲ ἀντιξισάζει ἀνδράποικος.

310 ΕΝ. Ἐναιεῖς.

311 ΕΥ. Πλάτος. ΜΗ. Δαιμόνιος ἢ ἀκριβεία· ἀνάλογον γὰρ σῶμα, οὗ τὸ πλάτος, τρίτον ἐστὶ τοῦ μήκους. ΕΝ. Ἐνία ἀργυρίων. Ὀργυῖα δὲ ἐστὶν, ἣ τῆς χειρὸς ἐκτασις.

· Οἱ

- Οἱ ῥα ἔ' ἀθανάτωσιν ἀπειλήτῳ, ἐν Ὀλύμπῳ
 · Φυλόπδα σήσεν πολυαῖκας πολέμοιο·
 · Ὅσας ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασεν θέρμῳ, αὐτὰρ ἐπ' Ὀοσῇ
 · Πήλιον εὐνοσίφυλλον, ἵν' ἔβανος ἀμβρατὸς εἴη.
 · Καὶ νῦ κεν ἐξεπέλεσσαν, εἰ ἦθες μέτρον ἵκοντο·
 · Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς ὕψος, ὃν ἠύκαμ' ἔτεκε Λητώ,
 · Ἀμφοτέρῳ πρὶν σφῶιν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰχλὺς,
 · Ἀνθήσῃ, πυκάσῃ τὲ γένυν εὐανθεὶ λάχνη.
 · Φαίδρῳ τὲ, Πρόκρην τὲ ἴδον, καλήν τ' Ἀεράδην,

315

320

312 ΑΠ. Διεβέβαιοντο.

313 ΦΥ. Μάχη. ΠΟ. Πολλὰς ὀρμαὶ καὶ κινήσεις ἔχοντος.

314 ΟΣ. Ἰν' ἐξ ἴσων μεγέθους πολεμῶσιν ἀδελφῶν) δέ, ὡς ἀδυνατοὶ ἀλλὰ μέμασαν, φησὶν, ἔκ' ἐπραττον δέ. ΟΣ. Ὅσα, ὅρος Θεσσαλίας. ΟΔ. Ὀλυμπος, ὅρος Μακεδονίας. ΘΕ. Ἐπιθίσταται.

315 ΠΗ. Ὅρος Θεσσαλίας. ΑΜ. Εὐεπίδατος.

316 ΕΞ. Ἐτελείωσαν, ἐπλήρωσαν. ΗΒ. Ἀντί τῆς νεανίας ἐγένοντο.

317 ΤΙ. Οἱ νεώτεροι φασὶ τὴν Ἀρτεμιν ἔλαφον εἶσθαι δι' αὐτῶν, τὰς δὲ εἰς τὴν ἔλαφον ἀφέντας, ἀλλήλους διαχρήσασθαι.

318 ΙΟΥ. Τὰς καὶ τῶν γενεῶν πρῶτας τρίχας, ἰχλὺς λέγει· διὰ τὸ τὰς ἤδη ταύτας ἔχοντας ἀρχεῖσθαι ἰέναι ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅθεν τὸ τέλειον λέγει.

319 ΠΥ. Καλύψαι. ΕΥ. Εὐφρεῖ. ΛΑΧ. Τριχῶσει.

320 ΦΑΙ. Φαίδρα, Μίνως θυγάτηρ, γυνὴ Θεσείως. Θεσεύς, ὁ Αἰγέως, ἔχων παῖδα Ἰππόλυτον ἐξ Ἀμαζόνος Ἀντιόπης, ἔγχευε Φαίδρην, τὴν Μίνως θυγατέρα, τῇ τῶν Κρητῶν βασιλείᾳ· εὐλαβούμενος δὲ μητρικῆς ἐπιβουλῆς, πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἰππόλυτον, Τροίζηνον ἀρχεῖν· ἦν γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν Πιττεύως

Αἰδραν μητρίᾳ τὴν ἀρχὴν δεῦρο. Φαίδρα δὲ, ἐρωτικῶς διατεθεῖσα τῷ Ἰππολύτῳ, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ τηκομένη, τὴν πρῶτον ἱερὴν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθῆναις ἰδρύσατο, τὸ νῦν Ἰππολύτειον καλεῖται· εἰς Τροίζηναν δὲ ὕψιον παραβινομένη, διανοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον, ὅπως αὐτῇ μιγείη· χαλεπῶς δ' ἐκείνη προσδιέμενον τὸν λόγον, λέγεται φοβηθεῖσθαι αὐτὴν ἀντιτρέψαι τὴν αἰτίαν, καὶ πρὸς Θεσείαν ἀπαλλάξαι, ὡς Ἰππολύτης πειρώμενος αὐτῇ. ὁ δὲ τριῶν, ὡς φασὶν, αὐτῷ παρὰ τῇ Ποσειδῶνος εὐχῶν ἰνῇ ὁμολόγησεν, ὅ, τι ἂν εὐξέσθαι συνήλθειν, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ, μίαν τέτῳ ἡτῆσατο, τὸν τῆς παιδὸς ὀλεθρον. ἐκείνοι μὲν ὁμολογοῦσι τὸ ἄγμα γυμναζοῖσθαι, παμφανέλιος ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταίρης, καὶ ταραχθεῖν τῶν ἵππων, ἐλκόμενον ἀποθανεῖν· τὴν Φαίδραν δὲ, φανερώς γυναικῆς τῆς διαβολῆς, ἀπάλλαξεν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδην. ΠΡΟ. Πρόκρι, Ἐρεχθίδης θυγάτηρ, Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ θῆραν ἐξίοντα ἐτήρην λαθραίως, διὰ ζηλοτυπίαν· ὁ δὲ Κέφαλος νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ τῆς ὕλης κτύπη, ἔλαθεν αὐτὴν Πρόκρην κατακοτίσας. ΠΡΟ. Κέφαλος, ὁ Διόνειος γήμας Πρόκρην, τὴν Ἐρεχθίδος, ἐν τῇ Θοριεῶν κατὰκει. θῆλων δὲ τῆς γυναικὸς ἀποπειράσθαι,

Κ
Ε
Ε
Δ
απο
απί
τι
σας,
εἰς
τὴν
γυναι
σας
καρ
φνα
τῶ
ἐξέρ
τῶ
ὅτι
σαμ
ὁ δὲ
τινος
Νεφ
εἰδέν
εἰς τ
τιτα
μένη
λ
γίνε
ακον
ταπι
τι
ρά
μαδ
σίως
σίως
εἰς Κ
τεσε
δὲ α
δεῖσ
διδω
Δαδ

Κέρην Μίνως ὀλοόφρονος, ἣν ποτε Θησεύς,
 Ἐκ Κρήτης ἐς γένον Ἀθηναίων ἱεράων,
 Ἦγε μὲν, εἰδ' ὀπότητο· πάρος δέ μιν Ἀρτεμις ἔχε
 Δίῃ ἐν ἀμφιζύτῃ, Διονύσῃ μαρτυρήσι.

ἀποπειρᾶσθαι, λέγεται εἰς ἀποδημίαν
 ἀπείναι ἐπὶ ἔτη ὅκτω, καταλιπὼν αὐτὴν
 ἵτι νύμφην ἔσαν· ἑπτα κατακοσμή-
 σαι, καὶ ἀλλοεῖδῃ ἑαυτὸν ποιήσας, ἔρχε-
 ται εἰς τὴν οἰκίαν, ἔχων κόσμον· καὶ πείθει
 τὴν Πρόκριν διέσσω τῷτο, καὶ συμμι-
 γνῆναι αὐτῇ. ἡ δὲ Πρόκρις ἰποφθαλμί-
 σασα τῷ κόσμῳ, καὶ τῷ Κέφαλον ὁρῶσα
 κάρτα καλὸν, συγκοιμᾶται αὐτῷ. ἐκ-
 φησας ὅτι ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος, αἰτιαται
 τὴν Πρόκριν· ὅ μὴν ἀλλὰ καταλαγείς
 ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. πυκνῶς δὲ αὐτοῦ
 τῷτο ὁρῶντος, ὑπώπτευσεν ἡ Πρόκρις,
 ὅτι μίσγετο γυναικὶ ἑτέρᾳ· προσκαλε-
 σαμένη ἐν τῷ οἰκετῇ ἔλεγεν, εἰ συνοῖδεν
 ὁ δὲ θύρας κερυφὴν, καὶ λέγειν συγχῶς, ὦ
 Νειδέη, παρκαγυνῶ· καὶ τῷτο μόνον συν-
 εἶδεν. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκῆσασα, ἐρχεται
 εἰς ταύτην τὴν κορυφὴν, καὶ κατακρύπ-
 τεται, καὶ τὸ αἰτὸ λήγοντος αὐτοῦ πυδο-
 μένη, προσερχεῖται πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφα-
 λος ἰδὼν αὐτὴν αἰφνιδίως, ἔξω ἑαυτοῦ
 γίνετο· καὶ ὥσπερ εἶχε, βάλλει μετὰ χεῖρα
 ἀκοτίῳ τὴν Πρόκριν, καὶ κτείνει. με-
 ταπεινύμενος δὲ τὸν Ἐρεχθίαν, δάπτει
 πολυτελῶς αὐτήν. ἡ δὲ ἰσορία πα-
 ρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἐσδόμῃ. ΑΡ. Ἀ-
 ριάδην, Μίνω· θυγάτῃρ, γυνὴ Θη-
 σεύς· ἐξ ἧς Δημοφῶν, καὶ Ἀκάμας. Θη-
 σεύς δὲ, ὁ Αἰγέως, λαχὼν μετὰ τῷ ἡϊθέων,
 εἰς Κρήτην πλεῖ, τῷ Μινώιδῳ παρα-
 τεδιδόκει· πρὸς ἀναιρέσιν· ἀφικομένης
 δὲ αὐτοῦ, ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν Ἀρα-
 ρεία ἡ τοῦ Μίνωος θυγάτηρ, Ἀριάδην,
 δίδωσιν ἀγαθίδα μίλτην, λαβῆσα παρὰ
 Δαίδαλῳ τῷ τέκτονος, καὶ διδάσκει αὐτόν,

ἐπιδὼν εἰσέλθῃ, τὴν ἀρχὴν τῇ ἀγαθίδος
 ἐκδοῦσαν περὶ τῷ ζυγὸν τῷ ἄνω θύρας, καὶ
 ἀνελίσσοντα ἵεναι, μέχρις ἂν ἀφίκηται
 εἰς τὸν μυχόν. καὶ ἰὰν αὐτὸν καθύδοντα
 μάρψῃ, κρατήσαντα τῷ τριχῶν τῷ κέφα-
 λῇ, τῷ Ποσειδῶνι δῶσαι, καὶ ἀπείναι ὁ-
 πίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα. ὁ δὲ
 Θησεύς λαβὼν τὴν Ἀριάδην εἰς τὴν
 ναῦν ἐμβάλλεται, καὶ τὴν ἡϊθέως, καὶ
 παρδίνης, ὅ δὲ πῶ φθάσαίλας τῷ Μίνω-
 ταύρῳ παρατεδίδηται. καὶ ταῦτα ποιήσας,
 νυκτὸς μέσης ἀποπλεῖ· προσορμήσας δὲ
 τῇ Δίᾳ νήσω, ἐκβάς ἐπὶ τῷ ἡϊόνος μετα-
 κοιμᾶται· καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηναῖα παραγᾶ-
 σα, κτείνει τὴν Ἀριάδην ἰὰν, καὶ ἀ-
 φικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας· συντόμως δὲ
 Ἀλκιμαχὸς ποιεῖ τῷτο. κατολοφυρομένης
 δὲ τῇ Ἀριάδης, ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανῶσα
 θάρρειν αὐτῇ παραινέει, Διονύσῃ γὰρ ἔσι-
 δαι γυναῖκα, καὶ εὐκλεῖ γενέσθαι· ὅθεν
 ὁ θεὸς ἐπιφανὴς μίσγεται αὐτῇ· καὶ δι-
 ούται εἶφανον αὐτῇ χρυσόν, ὃν αὐτὴς
 οἱ θεοὶ κατηξέρισαν τῇ τῇ Διονύσῃ χά-
 ριτι. ἀναιρεθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπὸ Ἀρτέ-
 μιδος, προεμένην τὴν παρδινίαν. ἡ ἰσο-
 ρία παρὰ Φερεκύδῃ.

321 ΚΟΤ. Θυγατρία.

323 ΗΓ. Ἐφειρεν. ΑΠ. Ὅσῃσι ἔ-
 χεν. ΕΣ. Νῦν, ἀντὶ τῷ ἀνείλει· γρά-
 φεται καὶ ἕκτα.

324 ΔΙ. Δία, νῆσος πρὸς τῇ Κρή-
 τη, ἥτις νῦν Νάξος καλεῖται· ἱερά δὲ
 αὐτῇ τῇ Διονύσῃ. ΔΙΟ. Ἐπεὶ κατεμαρ-
 τύρησεν αὐτῇ ἀσέβεια, μινείσης ἐν τῷ
 τεμένει αὐτῇ τῷ Θησεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι
 φασὶ καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θη-
 σεύς, ἀρπαγῆναι ὑπὸ τῇ Διονύσῃ.

Μαῖράν

'Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, συγερλώ τ' Ἐριφύλην,
 'Ἡ χρυσὸν φίλας ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήντα.
 'Πάσας δ' ὅσῃ αὖ ἐγὼ μυθήσομαι ἐδ' ὀνομήνω,
 'Ὅσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἡδὲ θύγατρας.
 'Πρὶν γάρ κεν ἔ νῦν φθῇτ' ἄμβροτες· ἀλλὰ καὶ ὥρη
 'Εὐδεν, ἥ ᾗτι νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἐταίρους,
 'Ἡ αὐτὰ· πεμπὴν δ' ἔθεοις, ὅμῃν τε μελήσῃ.
 'Ὡς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχθρόντο σιωπῇ·

325

330

325 ΜΑΙ. Μαῖρα, Προίτη καὶ Ἀν-
 τίας θυγάτηρ, ἐτελεύτησε δὲ παρδίνος.
 Ἀκώς. Μαῖρα, ἡ Προίτη, ὁ Θερσάνδρῃ,
 θυγάτηρ, καὶ Ἀντίας, τῷ Ἀμφιάνακτος,
 ἐγένετο καὶ αἱ Δαπριπεγιάτη· ἡ δὲ μένη δὲ
 περὶ πλείονος τὴν παρδινίαν, εἶπετο τῇ
 Ἀρτίμαδι ἐπὶ τὰ κυνηγία. ταύτης ἐ-
 ραδίει Ζεὺς, ἀφικνίεται ὡς αὐτὴν, καὶ
 λαίδηρον διαφθείρει. ἡ δὲ ἐγκυῖα γενο-
 μένη τίττει Λοκρὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς
 Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήνῃ οἰκίσει.
 τὴν δὲ Μαῖραν λέγεται τοξευδῆναι ὑπὸ
 Ἀρτίμαδῃ, διὰ τὸ μηκέτι παραγίνεσθαι
 εἰς τὰ κυνηγία· ἡ δὲ ἰστορία παρὰ
 Φερεκύδῃ. ΚΛΥ. Κλυμένη Μινύς, τοῦ
 Ποσειδῶνος, ἡ ὡς ἔνοι, ὁ Ἰφίος, καὶ Εὐ-
 ρυνάως, τῷ Ὑπέρφαντος, γαμηδεῖσα
 Φυλάκῃ, τῷ Διόσκῳ, Ἰφίκλῳ τίττει
 ποδῶν παῖδα· τῷ τῷ ἀρετὴν συναμιγνύσθαι τοῖς
 ἀνέμοις. ἐπὶ τῇ ἀσχυρῶν διέρχεσθαι,
 καὶ διὰ τῆς τάχους τὴν καφότητα μὴ περι-
 κλαῖ τῆς ἀδράς. ἔνοι δὲ αὐτὴν τὴν
 Κλυμένην προγαμνηθῆναι Φασίῳ Ἠλίῳ·
 ἐξ ἧς Φαίδων ἐγένετο παῖς. ἡ δὲ ἰστορία
 παρὰ Ἡσιόδῳ. ΕΡ. Ἰφίος θυγατέρα,
 μισσητὴν δὲ, διὰ τὸ λαβῆναι, παρὰ Πολυ-
 νίκῃς, ἡ Ἀδράστῃ, χρυσῶν ὄρμον, καὶ
 ἀποδοκνέται Ἀμφιάραον, τὸν ἀνδρα αὐ-
 τῆς, μὴ βυλόμενον γρᾶτεύεσθαι ἐπὶ Θή-

βας, εἰδόμενα, ὡς μάντιν, τὸ ἀποδοκ-
 νόμενον.

326 Η. Ἀμφιάραος, ὁ Οἰκλῆος, γῆμας
 Ἐριφύλην, τὴν Ταλαῶν, καὶ διενεχθεὶς ὑπὲρ
 τιμῶν πρὸς Ἀδραστον, καὶ πάλιν διαλυθεὶς,
 ὀρκόμενος ὁμολόγησεν, ὑπὲρ αὐτῶν αὐτὸς
 φέρωνται πρὸς ἀκλήως αὐτὸς τε καὶ Ἀδρα-
 στος, ἐπιτρέψειν Ἐριφύλῃ κρῖναι, καὶ
 πεῖθεσθαι αὐτῇ· μετὰ δὲ ταῦτα γνωμὴς
 τῇ ἐπὶ Θήβας γρᾶτείας, ὃ μὲν Ἀμφιάραος
 ἀπέτρεπε τῆς Ἀργείας, καὶ τὸ ἰσόμενον
 ὀλεδρον προεμαντεύετο· λαβῶσα δὲ ἡ Ἐ-
 ριφύλη τὸ ὄρμον παρὰ τῷ Πολυνίκῃς,
 καὶ τῷ Ἀρμονίᾳς, προέδωκε τοῖς περὶ Ἀ-
 δραστον βιαζομένοις. τὸ Ἀμφιάραον οἱ
 ἰδόντες τὴν τῷ ὄρων ὑποδύχην, καὶ πολλὰ
 τὴν Ἐριφύλῃ αἰτιασάμενον, αὐτὸν μὴ
 ἐξορμῆσαι πρὸς τὴν γρᾶτείαν, Ἀλκ-
 μαιῶνι δὲ προσάξει, μὴ πρότερον μετὰ τῷ
 Ἐπιγόνῳ ἐπὶ Θήβας πορεύεσθαι, πρὶν
 ἀποκλίνειν τὴν μητέρα· ταῦτα δὲ πάντα
 δράσαι λέγει· τὸ Ἀλκμαιῶνα, καὶ διὰ
 τὴν μητροκτονίαν μανθῆναι· τὸς δὲ
 ὑπολύσαι τὸ νόσιν αὐτὸν διὰ τὸ, δόσις ἰ-
 παμύνοισι τῷ πατρὶ, τὴν μητέρα κα-
 τακτεῖναι· ἡ ἰστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.
 ΦΙ. Προσφιλῆς. ΑΝ. Ἀντί τῷ, καὶ ἄν-
 δρός. ΕΔ. Ἠγήσατο, ἐνόμισεν. ΤΙ. Ἐν-
 τιμότερον.

329 ΦΘΕΙ. Ἐπιλίποι. ΑΜ. Θεία.

Κληθμῶ

325 'Κληθμῶ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκυιέντα.

'Τοῖσιν δ' Ἀρήτη λαοκώλενος ἤρχετο μύθων

'Φαίηκες, πῶς ὑμῖν ἀνὴρ ὅγε φαίνει) εἶναι,

335

'Εἶδος τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον εἰσας ;

'Ξῆνος δ' αὐτ' ἐμός ἐστιν ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

330 'Τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα

'Οὕτω χρῆζοντι καλέεστε· πολλὰ γὰρ ὑμῖν

'Κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι, κέον).

340

Τοῖσι γ' καὶ μετέειπε γέρον, ἥρως Ἐχένηος,

'Ὅς δὴ Φαίηκων ἀνδρῶν προσημέτερος ἦεν·

'ὦ φίλοι, εἰ μὲν ὑμῖν ἀπὸ σκοπέῃ εἰδ' ἀπὸ δόξης

'Μυθεῖται βασιλεία πατρίδων ἀλλὰ πείθεσθε·

'Ἀλκινόος δ' ἐκ τῶδ' ἔχεται ἔργον τὲ, ἔπος τέ.

345

Τὸν δ' αὐτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

'Τῷ μὲν ἔγω δὴ ἔσται ἔπος, αἶκεν ἔγωγε

'Ζωὸς Φαίηκεσσιν φιληρέμοισιν ἀνάσσω.

'Ξῆνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόσοιο χατίζων,

'Ἐμψης ἔν' ὀπιμείναι ἐς αὐχρον, εἰσόκε πᾶσιν

350

'Δωπίνην τελέσω· πομπὴν δ' ἀνδρεσσιν μελήσει

333 ΚΗ. Τῇ μὲν ἡδονῇ καὶ τέρψει
ἡσυχία. ΕΣΧ. Κατεχέσθησαν.

334 ΗΡ. Προκατέρχετο.

335 ΦΑΙΝ. Δοκεῖ.

336 ΕΙΣ. Τὰς ἀναλογάσας τῷ σώ-
ματι, καὶ ὁρδὰς καὶ δικαίας.

337 ΞΕΙ. Διὰ δύο φησὶν ἡ Ἀρήτη
ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι, ὅτι δὴ καὶ
αὐτῆς ἐστὶ ξένος, αὐτῇ γὰρ πρῶτη προσ-
ῆλθε καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. ΕΜ.
Οἷον μοῖραν ἔχει καὶ ἔσθιαν, ὥστε καὶ τιμῆς
ἵκανα.

339 ΧΡΗ. Διομένω. ΚΟ. Ἐλατ-
τῷτε, ἐμποδίζετε.

340 ΙΟ. Βηλήσει. ΚΕ. Ἀπόκειν).

343 ΣΚΟ. Ἀποδιν ὅ σκοπέ, ἀπὸ
εἰκασμῶ· εἴρηται γ' ἀπὸ τοξοτῶν. ΔΟΞ.
Ἀποδιν ἧς ἔχομεν περὶ τὸς ξένους ἀπα-
ρίσει.

344 ΜΥ. Λέγει.

345 ΑΛ. Οἷον, ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ
τελείως ἀπαλαχθῆναι. ΕΧ. Ἠρτῆται.

347 ΕΣΤ. Γενήσε).

349 ΤΑΗ. Κατεψησάτω.

ἢ Πᾶσι,

‘ Πᾶσι, μάλιστ’ ἐμοί· ἔγ’ ἄν κ’ ἀνὴρ ἔσ’ ἐνὶ δῆμῳ.

Τὸν δ’ ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

‘ Ἀλκίνοε κρείον, πάντων δριδέεικετε λαῶν,

‘ Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ’ αὐτόθι μίμνειν,

‘ Πομπήν τ’ ὀτρύνετε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,

‘ Καί κε τὸ βελοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον εἴη,

‘ Πλειότερην σὺν χειρὶ Φίλῃν ἐς πατρίδ’ ἰκέσθ’.

‘ Καί κ’ αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην

‘ Πᾶσιν, ὅσοι μ’ Ἰθάκῃνδε ἰδοῖατο νοσήσαντες.

Τὸν δ’ αὖτ’ Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·

‘ ὦ Ὀδυσσεῦ, τὸ μὲν ἔστι σ’ εἰσχομῆν εἰσπρόωντες,

‘ Ἡπεροπῆά τ’ ἔμην καὶ Ἰπίκλοπον, οἷά τε πολλὰς

‘ Βόσκη γαῖα μέλαινα πολυαπερέας ἀνθρώπους,

‘ Ψυδρά τ’ ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις εἴδ’ ἴδοιτο·

‘ Σοὶ δ’ ἐνὶ μὲν μορφῇ ἐπέων, ἐνὶ δὲ φρένες ἐσθλαί·

‘ Μῦθον δ’, ὥς ὅ, τ’ αἰοῖδος, Ἰπικαμῆως κατέλεξας,

‘ Πάντων τ’ Ἀργείων, σέο τ’ αὐτῶ, κήδεα λυγρὰ.

‘ Ἀλλ’ ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατὰλεξον,

‘ Εἴ τις ἀντιθέων ἐτάρων ἴδῃς, οἵ τοι ἅμ’ αὐτῶ

‘ Ἴλιον εἰς ἅμ’ ἐποντο, καὶ αὐτὰ πότμον ἐπέαπον.

355 ΕΙ. Χαρίεντως τὸ λέγειν, ἐτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ἐνιαυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, ἢ διδομένων αἰεὶ πλεοναζόντων. ΑΝ. Κελεύετε.

356 ΟΤ. Ἐπείγοιτε, παρασκευάζετε.

358 ΠΑΕΙ. Σὺν πλείοσι κτήμασιν ἢ μᾶλλον, ἢ διδομένων πλεοναζόντων.

359 ΑΙ. Αἰδῶς ἄξιός ἐστιν ἔνθεν Ἡσίοδος, πλέτῳ δ’ ἀρετῇ καὶ κῦδος ὅπηδ’ ἔστι. ἀλλὰ καὶ Ὀμηρ., βασιλῆος ἐνὶ πῇν αἰδοῖοιο.

362 ΤΟ. Τὸ μὲν, ἡπεροπῆά τ’ ἔμμενα καὶ ἰπίκλοπον, οὗτοι σ’ εἰσχομεν.

363 ΗΠ. Ἀπατεῶνα, γόητα. ΕΠ. Παραλογιστικόν· καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογίζομενος κλέπτει· σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμῶν τὴν ἀποτρίψαν τὸτο ποιεῖ.

364 ΒΟ. Τρέφει. ΠΟ. Πολυθνήσκει.

365 ΑΡ. Πλάσσοντας, παρασκευάζοντας. ΟΘ. Ὅθεν εἴδ’ ἐπεὶ περιδοῖτο τίς ὅτι ψεύδεται.

366 ΜΟΡ. Εὐπρέπεια.

‘ Νῦν

Νῦν δ' ἤδε μάλα μακρὴ, ἀγέσφατος· ἐδὲ πω ὦρῃ

Εὐδεν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.

Καί κεν ἔς ἧν δΐαν ἀναχοίμην, ὅτε μοι σὺ

Τλαίης ἐν μεγάρῳ πρὶ σὺν κήδεα μυθήσασθαι·

375

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

Ἀλκίνοε κρείον, πάντων θροιδείκετε λαῶν,

ὦ ὦρῃ μὲν πόλεων μύθων, ὦρῃ δ' καὶ ὕπνῳ.

Εἰ δ' ἔτ' ἀκχέμεναι γέ λιλαίεαι, σὺκ' ἂν ἔγωγε

Τάτων σὺν φθονοίμην καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεύουσι

380

Κῆδ' ἐμῶν ἐτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·

Οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον σονόεσσαν αὐτὴν,

Ἐν νότῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπισκέδασ' ἄλλυδις ἄλλη

Ἀγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,

385

Ἦλθε δ' ὅππῃ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,

Ἀχρυμνῇ· παρὶ δ' ἄλλα ἀγηγέραθ', ὅσας αἶμ' αὐτῷ

Οἶκῳ ἐν Αἰγιάδοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσσον.

Ἔγνω δ' αἰψ' ἐμὲ κείνος, ἐπεὶ πῶεν αἶμα κελαιόν·

Κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον ἔβων,

390

Πιτνάς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέζασθαι μνησάμεναι.

Ἀλλ' ἔγ' γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἰς ἔμπεδος, ἐδὲ τι κίκυς,

372 ΑΘ. Ἀμέτηλ', πολλή.

τὴν Ἀθηναίαν.

379 ΑΚ. Ἀκροῦσθαι.

384 ΑΠ. Πόρρω ἐσκόρπισεν.

380 ΟΙΚ. Ἐλεηνότερα.

387 ΑΧ. Λελυπημένη. ΑΓ. Συστη-

382 ΣΤΟ. Στεναγμῶν αἰτίαν.

θροισμένας ἦσαν.

383 ΓΥ. Ἐλένης, ἢ Κλυταιμνήστρας,

390 ΕΙ. Χέων, σάζων.

ἢ κακωδείσης Κασάνδρας, ἣν ἀφιδεί-

391 ΠΙΤ. Ἐκτείνων. ΟΡ. Ἐπιλα-

ρας ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῇ τεμένει τῆς

βίσθαι.

Ἀθηνᾶς, δυσμένη κατέστησε τοῖς Ἑλλήσι

392 ΚΙ. Ἡ μετὰ δυνάμειος κινήσις.

- ' Οἷη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεισσι.
 ' Τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυαί τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
 ' Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων
 ' Ἀτρεΐδῃ κύδιζε, ἀναΐ, ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
 ' Τίς νύ σε κῆρ ἐδάμασσε πενηλεγέος θανάτιο;
 ' Ἦέ σέ γ' ἐν νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
 ' Ὅρσας δ' ἑργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῶ;
 ' Ἦέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλῆσαντ' ἐπὶ χέρσῃ,
 ' Βῆς ὡεῖτα μνόμενον, ἦδ' οἴων πῶεα καλὰ,
 ' Ἦέ περὶ πτόλιος μαχεσόμενον, ἦε γυναικῶν;
 ' Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμασβόμενος προσέειπε·
 ' Διοτρεῖς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 ' Οὐτ' ἐμὲ γ' ἐν νήεσι Ποσειδάων ἐδάμασεν,
 ' Ὅρσας δ' ἑργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον αὐτμῆν,
 ' Οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλῆσαντ' ἐπὶ χέρσῃ·
 ' Ἀλλὰ μοι Αἰγισθος τόξας θανάτιν τε, μόρον τε,
 ' Ἐκτα, σὺν ἐλομένη ἀλόχῳ, οἰκόνδε καλέσας,
 ' Δειπίαςας, ὥς τις τε κατέκτανε βῆν ἐπὶ φάτῃ.
 ' Ὡς θάνον οἰκτίσῃ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἐταῖροι
 ' Νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὥς δ' ἑρμιόδοντες,
 ' Οἱ ρά τ' ἐν ἀφνειῷ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
 ' Ἡ γάμῳ, ἦ ἐράνῳ, ἦ εἰλαπίνῃ τεθαλίῃ.
 ' Ἦδ' ἂν μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας

395

400

405

410

415

393 ΓΝΑΜ. Κάμπτισταθ δύνα-
μῖνοις.

399 ΟΡ. Ἐγείρας, κινήσας. ΑΜ.
Πολλὴν. ΑΥ. Προση.

401 ΒΟ. Ἐπειδὴ αὐτὸς ἰδὼν εἰς
Κίονα, καὶ ἀρπαγῆς ἐκεῖ ἐπιχειρήσας,
ὥς εὖ ἀπέλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια ὑ-

ποπτεῖται πεποθένει + Ἀγαμέμνονα. ΠΕ.
Περιελαύνοντα.

408 ΤΕΥ. Κατασκευάσας.

411 ΟΙΚ. Ἀπλησὶ, κακῷ.

412 ΚΤΕΙ. Ἐφονεύοντο.

414 ΕΡ. Ἐρανος λέγεται, τὸ ἐκ
συμβολῆς γινόμενον δαῖπνον.

Μανᾶς

- 'Μενάξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ·
 'Ἀλλὰ κε κείνα μάλιστε ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
 'Ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τὲ πλεθρῶναι,
 'Κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
 'Οἰκτροτάτῳ δ' ἦκιστα ὅπα Πελάμοιο θυγατρὸς, 420
 'Κασάνδρης, τὴν κτείνε Κλυταιμνήσῃ δολόμητις
 'Ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων,
 'Βάλλον ἀποθνήσκων παρὶ Φασγάνῳ· ἢ ᾗ κυνώπις
 'Νοσφίσαιτ', εἰδὲ μοι ἔτλη, ἰόντι πῆρ εἰς Αἶδαο,
 'Χερσὶ κατ' ὀφθαλμῶς ἐλέειν, σὺν τε σῶμ' ἐρεΐσθαι. 425
 'Ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
 'Ἦ τις δὴ τιαυῖτα μὲν φρεσὶν ἔργα βάλην·
 'Οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
 'Κεριδῶν τρύχασα πόσι φόνον· ἦτοι ἔφλω γέ
 'Ἀσπασίῳ παίδεσσι, ἰδὲ δμῶεσσιν ἐμοῖσιν, 430
 'Οἴκαδ' ἐλδύσεσθαι· ἢ δὲ ἔρχοχα λύχρ' εἰδῆα,
 'Ἦ πε κατ' αἶχλ' ἔχθε, καὶ ἐσσεμύνησιν ὀπίσσω
 'Θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἢ κ' εὐεργὸς ἔησιν.
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμεν' προσέειπον·
 'Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρεΐος εὐρύοπα Ζεὺς 435

416 ΜΟΥ. Καταμόνας.

417 ΟΛ. Ἠλήσας.

418 ΠΛΗ. Πεπληρωμένος.

419 ΘΥ. Ἐπληθύνειν.

420 ΟΙ. Ἐλεεινοτάτην. ΟΠ. Φήμην, αἰτίαν.

421 ΚΤΕΙ. Ἀνείλεν.

422 ΑΕΙ. Κυφίζων, ἐπαίρων.

423 ΚΥΝ. Ἀναιδεγᾶτη.

424 ΝΟΣ. Ἐχωρίσθη. ΕΤ. Ἐκαρ-
τήρην.

425 ΕΛ. Καθελεῖν, συκλεῖσθαι. ΕΡ,

Ἀρμόσθαι, ἢ ἐπικλεῖσθαι.

426 ΑΙ. Δεινότερον, χαλεπώτερον.

428 ΑΕΙ. Ἀπεικός, ἐ πρίπον.

429 ΤΕΥ. Κατασκευάσασα.

432 ΑΙ. Αἰχύνῃ καὶ ὀνειδος κατέ-
χευεν. ΕΣ. Ταῖς μεταγενετέραις.433 ΕΥ. Σώφρων, καλὰ ἔργα πράσ-
σουσα.

- * Ἐκπαύλας ἤχθηρε, γυναικείας Διὰ βελάς,
 * Ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
 * Σοὶ ᾗ Κλυταιμνήσῃ δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
 * Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 * Τῷ νῦν μή ποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἥπιος εἶναι, 440
 * Μηδὶ οἱ μῦθον ἅπαντα πφασκέμεν, ὃν κ' εὖ εἶδης,
 * Ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
 * Ἀλλ' ἐσσί γ', Ὀδυσσεῦ, φόνος ἔσεται ἐκ τε γυναικός·
 * Λίλυ γδ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μῆδεα οἶδε,
 * Κέρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηλελόπεια. 445
 * Ἡ μὲν μιν νύμφην γὰρ νέλιν κατελείπεμεν ἡμεῖς,
 * Ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· παῖς δὲ οἱ λῶ ὅππῃ μαζῶ,
 * Νήπιος, ὅς περ νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζη ἀριθμῶ,
 * Ὀλβιος· ἦ γδ τὸν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
 * Καὶ κείνος πατέρα προσπύσσει, ἦ θέμις ἐστίν· 450
 * Ἡ δὲ ἐμὴ ἐδέετο περ ἦος ἐνὶ πτολίῳ ἄκραις
 * Ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δὲ με πέφνε καὶ αὐτόν.
 * Ἄλλο δὲ τοι ἐρέω, σὺ δὲ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι,
 * Κρύβδην, μηδὲν ἀναφανδὰ, φίλιν ἐς πατρίδα γαῖαν
 * Νῆα καταχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἐπὶ πῖσιν γυναιξίν. 455
 * Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως καταλέξον,
 * Εἴ περ ἐτι ζῶντος ἀκέετε παιδὸς ἐμοῖο,

436 ΓΥΝ. Αἰνίτῃ τὴν Ἀερόπην.

440 ΕΙ. Ἀντὶ τοῦ, ἔσο.

441 ΠΙ. Λέγειν. ΕΙ. Καλῶς μά-
θη.444 ΠΙΝ. Ὀλβιος, εὐδαίμων, πλε-
σία, συνετὴ, σώφρων.

450 ΠΡΟ. Φιλοφρονήσεται.

451 ΤΙ. Τῷ υἱῷ. ΕΝ. Πληρωθή-
ται.

454 ΚΡΥΒ. Κρύφα, λαθραίνως.

455 ΚΑ. Καθορμίζον.

457 ΕΜ. Τῷ ἐμῷ.

- ἥ πᾶς ἐν Ὀρχομενῶ, ἢ ἐν Πύλῳ ἡμαρτύνει,
 ἥ πᾶς παρ Μενελάῳ, ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρέει;
 Οὐ γάρ πω πέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέσης. 460
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 Ἀτρείδῃ, τί με ταῦτα διέρεαι; ἔδῃ τι οἶδα,
 Ζῶν ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
 Νῶϊ μὲν ὥς ἐπέεσσιν ἀμειβομένην συγεροῖσιν
 ἔπαμειβον ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες. 465
 ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
 Αἴαντος δ', ὃς ἄριστος ἔμμεν εἶδος τε, δέμας τε,
 τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
 ἔγνω δ' ἡ ψυχὴ με ποδώκεος Αἰακίδαο, 470
 καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πηρόεντα προσηύδα·
 Διοτρετὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Σχέτλιε, τίπῃ ἔτι μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
 Πῶς ἔτλης αἰδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τὲ νεκροὶ
 Ἀφραδέες ναῖουσιν, βροτῶν εἰδῶλα καμόντων; 475
 ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱέ, μέγα φέρπαιτ' Ἀχαιῶν,
 ἦλθον Τειρεσίαιο κατὰ χρεός, εἵτινα βέλῃν

458 ΟΡ. Ἐν Πύλῳ μὲν, διὰ τὴν
 ὑπερβάλλουσαν φιλίαν καὶ δύναμιν Νέστο-
 ρος, ὡς παρ ἐν Σπάρτῃ, διὰ τὴν συγ-
 γνείαν. ἐν Ὀρχομενῶ δ', διὰ τὴν ἀσυ-
 λίαν καὶ ἀσφάλειαν· ἐκεῖ γὰρ τότε καὶ οἱ
 κοινοὶ τῶν πόλεων ἐτίθειτο θησαυροί. αὐτὸς
 περὶ τῶν φησὶν ὁ Ποιητὴς ἐν Ἰλιάδῃ,
 Οὐδ' ὅς ἐς Ὀρχομενόν.

465 ΕΣ. Ἰγάμεδα.

467 ΠΑ. Αὕτη ἡ γενικὴ ἀπὸ εὐθεί-
 ας ἐστὶ τῇ Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ
 Σοφοκλῆς.

473 ΜΗ. Βαλεύση, ἐργάση.

474 ΕΤ. Ἐκαρτέρησας.

475 ΑΦ. Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσώματοι.
 ΕΙ. Αἱ εἰς τὸ ἰδίῳ μόνον εἰκόνες. ΚΑ.
 Ἀποθανόντων.

478 ΧΡΕ. Μάντιυμα.

- ' Εἵποι, ὅπως Ἰθάκῃ εἰς παιπαλίοσσαν ἰκθίμην.
 ' Οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιῖδος, εἰδὲ πω ἀμῆς
 ' Γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακὰ· σῆο δ', Ἀχιλλεύ,
 ' Οὔτις ἀνὴρ παρῆροιθε μακάριτατος, ἔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
 ' Πρὶν μὲν γάρ σε ζῶν ἐτίομεν, ἴσα θεοῖσιν,
 ' Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
 ' Ἐνθάδ' ἐὼν· τῷ μῆτι θανὼν ἀκαχίζω, Ἀχιλλεύ.
 ' Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 ' Μὴ δὴ μοι θάνατόν γε ὠδυσῦδα, Φαίδιμ' Ὀδυσσεύ·
 ' Βελοίμην κ' ἐπάρερος ἐὼν θητόμεν ἄλλω
 ' Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ὃ μὴ βίωτος πολὺς εἴη,
 ' Ἡ πᾶσιν νεκύεσσιν κατὰφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
 ' Ἀλλ' ἄγε μοι εἴ παιδὸς ἀγῶν μῦθον ἐνίσσῃ,
 ' Ἡ ἔπειτ' εἰς πόλεμον πάρος ἔμμεναι, ἥ κ' ἐκί ;
 ' Εἰπέ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴτι πέπυσσας,
 ' Ἡ ἔτ' ἔχῃ τιμὴν πολέσιν μὲν Μυρμιδόνεσσιν,
 ' Ἡ μιν ἀτιμάσσουσιν ἀν' Ἑλλάδα τὲ Φθίην τὲ,
 ' Οὐνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχῃ χεῖρας τε, πόδας τέ.
 ' Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ἔσσω ἀνγὰς ἡελίοιο,
 ' Τόιος ἐὼν, οἷός περ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ' Πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
 ' Εἰ πῶς δ' ἔλθοιμι μίνυνθ' περ εἰς πατέρος δῶ,
 ' Τῷ κε τέω εὖζαίμι μένος κ' χεῖρας ἀάπτῃς,

480 .AM. Τῆς ἐμῆς.

482 ΜΑ. Μακαριώτερος, εὐδαιμονέστερος.

485 ΑΚ. Λυπή.

487 ΠΑ. Παραμυθεῖ, παραγώρει.

488 ΘΗ. Ἐπὶ μινδῶ δαλεῦειν.

489 ΑΚ. Κλῆρον κ' εἰςίαν μὴ ἔχοντι.

493 ΠΕ. Ἀκήκοας.

494 ΤΙ. Τὴν βασιλείαν.

499 ΠΕΦ. Ἀνείλον, ἐφόνευσαν.

501 ΤΩ. Οὕτως ἂν τινι. ΣΤΥ. Εἰς κατάπληξιν ἀνάγοιμι.

' Οἱ

- 'Οἱ κείνον βιόωνται, ἔεργασίν τ' ἄπο τιμῆς.
 'Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 'Ἦπι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔτι πέπυσμα·
 'Αὐτὰρ τι παμδός γε Νεοπτόλεμοιο Φίλοιο 505
 'Πᾶσαν ἀλήθειαν μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
 'Αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κτείλης ἐπὶ νηὸς εἴσης
 'Ἦραρον ὅκ Σκύρᾳ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιῆς.
 'Ἦπι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζόμεθα βυλάς,
 'Αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ ἔχ' ἡμάρτανε μύθων· 510
 'Νέσωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσκομεν οἶω.
 'Αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοί,
 'Οὔποτε ἐς πλεῖστον μένεν ἀνδρῶν, ἔδ' ἐν ὁμίλῳ,
 'Ἀλλὰ πολὺ προσέεισκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἰκων·
 'Πολλὰς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊότητι· 515
 'Πάντας δ' ὅτε ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, ἔδ' ὀνομήνω,
 'Ὅσον λαὸν ἔπεφνεν, ἀμύνων Ἀργείοισιν·
 'Ἄλ' οἷον τ' Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
 'Ἦρ' Εὐρύπυλον, πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
 'Κήτειοι κλένοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων. 520

508 ΣΚΥ. Ἀπὸ τ' Σκύρᾳ. Σκύρος ἢ, πόλις Δολοπίας.

510 ΕΒ. Ἐλεγεν. ΗΜ. Ἀπετύγχαν. ΜΥ. Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατὶν λόγων.

511 ΝΕΙ. Ἐνικῶμεν. ΟΙ. Μόνοι.

518 ΤΗ. Τῖδον καὶ Τηλέφω. ΚΑ. Ἀνδρῶν ἰσχύλευσιν.

519 ΕΥΡ. Εὐρύπυλος, ὁ Ἀγρόχης καὶ Τηλέφω, καὶ Ἡρακλῆος, παῖς, λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, καὶ Μυσίας ἀρχῆς προϊστάμενος καὶ Πριάμος καὶ περὶ ταῦτα

δυνάμειος, ἐπεμψεν εἰς αὐτὸν, ἵνα παραγίῃ σύμμαχος· εἰπόντος δὲ αὐτῷ, ὡς ὅσα ἔχον αὐτῷ διὰ τὴν μητέρα, ἐπεμψεν ὁ Πριάμος τῇ μητρὶ αὐτῆς Ἀγρόχη δῶρον χρυσὴν ἄμπελον. ἢ καὶ λαβῆσα τὴν ἄμπελον, ἐπεμψεν τὸν υἱὸν ἐπὶ στρατείαν. Νεοπτόλεμος δὲ, ὁ Ἀχιλλεύος παῖς, τῷτον αἰσирεῖ. ἢ δὲ ἰγορία παρὰ Ἀκουσιλάω.

520 ΚΗ. Τινὲς ἀπέδωσαν μεγάλοι, παρὰ τὸ κῆτος. Κρεῖσσον ἢ ἀποδιδόναι, Μυσῶν ἔθνος τὸς Κητεῖας. ἦν γὰρ ὁ Τη-
λεφῶ.

- 'Κεῖνον δὴ κάλλιστον ἶδον, μὲν Μένονα δῖον.
 'Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομυ, ὃν κάμ' Ἐπειός,
 'Αργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
 'Ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον, ἡδ' Ἰπιθεΐναι·
 'Ἐνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἡδὲ μέδοντες,
 'Δάκρυά τ' ὠμόργυντο, τρέμεν δ' ἴσῳ γῆα ἐκάσσε·
 'Κεῖνον δ' ἔποτε πάμπαν ἐγὼν ἶδον ὀφθαλμοῖσιν,
 'Οὐτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον, ἔτε παρεῖον
 'Δάκρυ' ὁμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἐκέτθε·
 'Ἴπῳθεν ἐξίμηναι· ξίφους δ' ἐπεμαίετο κώπην,
 'Καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δ' Τρώεσσι μενοίνα.
 'Ἀλλ' ὅτε δὴ Πελάμοιο πόλιν διεπέραμεν αἰπὴν,
 'Μοῖραν ἔγχεας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
 'Ἀσκηθῆς, ἔτ' ἄρ' βεβλημένος ὀξεί χαλκῶ,
 'Οὐτ' αὐτοχεδὴν ἐπασμένος· οἶά τε πολλὰ
 'Γίνε' ἐν πολέμῳ· Ἰπιμῖξ δέ τε μῦνε' Ἄρης.
 'Ὡς ἐφάμην· ψυχὴ δ' ἐποδώκεος Αἰακίδαο
 'Φοῖτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,

525

530

535

λιφός Μυσιάς βασιλεύς· κῆ Ἀλκαῖος·
 ἢ φησὶ τὸ Κήτειον, ἀντὶ τοῦ Μυσόν. ΓΥ.
 Ἔπειοι μὲν γυναῖκα δῶρα ἀπέδοσαν τὴν
 χρυσὴν ἄμπελον, ἣν ἐχαρίζετο Ζεὺς
 Τρωῖ, ἀντὶ τοῦ Γανυμήδεος ἀρπαγῆς, ἥτις
 κατὰ Διὸς δόξαν μετέπεσεν εἰς Πριάμον.
 ὡδὲν δὲ τῶτων οἶδεν Ὁμηρὸς· κρείσσον
 δὲ ἀποδοῦναι, ὡς ὑπέχετο Πριάμος τῇ
 Εὐρυπύλῳ μίαν τὴν θυγατέρα· δῶσεν γυ-
 ναῖκα, ὡς καὶ Ὀδρυσὸν ὑπέχετο. ἐν δὲ
 ἄλλῃ, τὴν δοθέντων δῶρων τῇ Εὐρυπύλῳ
 γυναικὶ ὑπὸ Πριάμου, ἵνα πείσῃ τὸν
 ἄνδρα αὐτῆς ἀκοῖα ἐπιτραυῖσθαι, συμ-
 μαχήσονται τοῖς Τρωσίν.

522 ΚΑ. Εἰσήειμεν. ΚΑΜ. Ἐξίμηναι·
 σιν.

523 ΕΤ. Ἐπιτέταλτο.

526 ΩΜ. Ἀπειψῶντο, ἀπειμάσονται.

528 ΩΧ. Ὁχρίαντα. ΚΑΛ. Καλὰ.

529 ΟΜ. Αποψησάμενον.

530 ΕΞ. Ἐξίμηναι. ΕΠ. Ἐφῆπτε.

531 ΜΕ. Ἐλογίζετο.

534 ΑΣ. Ὑγιῆς. ΒΕ. Πόρρωθεν
 βληθείς.

536 ΕΠ. Ἐπιμεμιγμένως.

538 ΒΙ. Διαβαίνουσα. ΑΣ. Ἀσφά-
 διωδῆ. Ἀσφόδελος δὲ ἐστὶ βοτάνη, ὁμοῦ
 σκίλη.

Γηθοσύνη.

Γηθοσύνη, ὃ οἱ ὕον ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.

Αἱ δ' ἄλλα ψυχὰ νεκύων κατατεθνεώτων

540

Ἔσπεσαν ἀχνύμηναι, ἔροντο ἧ κηδὲ ἐκάσῃ.

Οἷη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο

Νόσφιν ἀφεςήκη, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,

Τίω μιν ἐγὼ νίκησαι, δικαζόμενος ὧδ' ἡνυσί,

Τόχεσιν ἀμφ' Ἀχιλλῆος· ἔθηκε ἧ πότνια μήτηρ·

545

Παῖδες ἧ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοῖωδ' ἐπ' ἀέθλω·

Τοίλω γδ' κεφαλῶν ἐνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχευ,

Αἴανθ', ὅς περ μὲν εἶδος, πέρι δ' ἔργα τέτυκτο

Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

550

Τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσ' ὡροσύνων μελιχίοισιν·

Αἴαν, παῖ Τελαμῶνος, ἀμύμονος, σὲκ' ἄρ' ἔμελλες

Οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλῳ, εἵνεκα τόλῃων

Οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισιν·

Τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σείο δ' Ἀχαιοὶ

555

Ἴσαν Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο,

Ἀχνύμεθα φθιμύσιοι Διὰ μπερές· εἰδὲ τις ἄλλος

Αἴλιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητῶν

539 ΓΗ. Χαίρῃσα. Ο. Ἀντὶ τοῦ, ὅτι.

540 ΚΑ. Τελευτησάντων.

541 ΕΙ. Ἐλεγον, διηγύοντο.

543 ΑΦ. Διίτατο, ἀνεχώρει. ΚΕ. Ὀργισμένη.

546 ΠΑΙ. Φυλαττόμενον ὃ Ἀγαμέμνων τὸ δοῦναι θατέρῳ χάρισσασθαι ἢ περὶ ἢ Ἀχιλλέως ὅπλων ἀμφισβητήτων, αἰχμαλώτους ἢ Τρώων ἀγαγόν, ὡρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρῳ αὐτῶν οἱ Τρῶες

μᾶλλον ἐλυπήθησαν. Εἰπόντων ἧ τὸν Ὀδυσσεὶα ἢ αἰχμαλώτων, δηλαδὴ εἰς αὐτοὺς εἶναι ἢ ἄριστον κρίναντες, ἢ πλεῖστα λυπήσαντα τὰς ἐχθρας, εἶδον εὐθὺς τὸ Ὀδυσσεὶ τὰ ὅπλα.

547 ΑΕΘ. Ἀδλῶ, ἀγῶνι.

553 ΑΗ. Ἐπιλαδέσθαι.

554 ΟΥ. Ὀλεθρίων.

555 ΠΥΡ. Τεῖχος.

557 ΑΧ. Λυπόμεθα.

- * Ἐκπύγλως ἤχθηρε· τὲν δ' ὅππ' μοῖραν ἔθηκεν.
 * Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἀναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκίσσης 560
 * Ἡμέτερον· δάμασσαν δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.
 * Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ μ' ἐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
 * Ψυχὰς εἰς Ἑρεβος νεκύων κατατεθνεώτων.
 * Ἐνθα καὶ ὁμῶς προσέφη κεχολωμένος, ἥ κεν ἐγὼ τόν,
 * Ἀλλὰ μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι 565
 * Τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδεῖν κατατεθνεώτων.
 * Ἐνθ' ἦτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
 * Χρῦσειον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμισεύοντα νεκύεσσιν,
 * Ἥμενον· οἱ δὲ μιν ἀμφὶ δίκας ἔροντο ἀνάκτα,
 * Ἥμενοι, ἐξαότες τὲ, κατ' Ὀρυπυλὲς Αἰδὸς δῶ. 570
 * Τὸν δὲ μέτ', Ὀρῶνα πελώριον εἰσενόησα
 * Θῆρας ὁμῶς εἰλεῦντα, κατ' ἀσφοδελὸν λαιμῶνα·
 * Τῆς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰόπολοισιν ὄρεσσι,
 * Χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
 * Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρκευδέος υἱόν, 575
 * Κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἑννέα κεῖτο πέλεθρα·
 * Γῶπε δὲ μιν ἐκάτερθε παρημφύῳ ἦπαρ ἔκειρον,
 * Δέρτρων ἔσω δύνοντες· ὁ δ' ὅκ' ἀπαμύνετο χερσὶ·

561 ΔΑ. Τοῦ θυμῷ καὶ τῆς ὀργῆς κρατήσον.

568 ΘΕ. Δικάζοντα.

570 ΕΥ. Πλατείας πύλας ἔχον.

571 ΕΙ. Εἶδον, ἰδεασάμενον.

572 ΕΙ. Συνελθόντα.

573 ΟΙ. Ἡ ἐρήμους, ἐν οἷς ἐστὶ μόνον πολεῖσθαι, ὃ ἐστὶν ἀναστρέφεισθαι· ἢ ἡμέροις, ἐν οἷς μόνος ἂν τις πορεύοιτο διὰ τὸ ἡμερον, ἢ ἐν οἷς οἷες ἀναστρέφον, οἷον ὅπερ νέμον, τὰ πρόβατα.

574 ΠΑΓ. Πανταχόθεν σεισίδρω-

μέμον. ΑΑ. Τὸ μηδέποτε καταγνύμενοι, ὃ ἐστὶ κλώμενον.

576 ΠΕ. Πλέθρα, ἀπὸ πλέθρου, ὃ ἐστὶν ἕκτον μέρος σαδίας· λέγει ἔν, ὅτι τὸ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἑννέα ἔκειτο πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἑνὸς καὶ ἡμίσεος σαδίας. ἦν δ' ὁ Τιτυὸς, Διὸς καὶ Ἑλέρας υἱός· ἐν δ' ἄλλῳ, μέτρον τὴν γῆς.

577 ΠΑ. Παρακαθήμενοι, δυνικῶς. ΚΕΙ. Ἐκειρον, κατήσθιον.

578 ΔΕΡ. Ἦτοι τὴν ὑπὸ τῇ σάρκα περιεμένην, ἢ τὴν ὑποκείμενον τῇ ἥπατι ὕμνια.

- 'Λητὼ γὰρ ἤλκησε, Διὸς κυδρὴν ὠδράκειτιν,
 'Πυθῶδ' ἐρχομένην, Διὰ καλλιχόρῳ Πανοπῆος. 580
 'Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον, χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
 'Ἐσαότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλεζε θρήνη.
 'Στεῦτο δὲ διψάων, πῆειν δ' οὐκ εἶχεν ἐλέσθαι·
 'Οσάκι γὰρ κύψει ὁ γέρον, πῆειν μενεαίνων,
 'Τοσάχ' ὕδωρ λπολέσκειτ' ἀνάβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ 585
 'Γαῖα μέλαινα φάνεσκε, κατὰζήνασκε δὲ δαίμων.
 'Δένδρεα δ' ὑψιπέτῃλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
 'Ογχναι καὶ ροιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,
 'Συκαὶ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθώσται·
 'Τῶν ὅπ' ἰθύσ' ὁ γέρον ἔπι χερσὶ μάσαδαι, 590
 'Τάσδ' ἀνεμος ρίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιοέντα.
 'Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
 'Λᾶαν βασιζόντα πελώριον ἀμφοτέρησιν·
 'Ἦτοι ὁ μὲν, σκληρπτόμενος χερσὶν τε, ποσὶν τε,

ὑμένα· ἐνιοὶ δ' ἀπέδσαν τὸ λεγόμενον
 ὑπὸ τῶν ἱατρῶν ἥτρον· ἐν δ' ἄλλω, τὴν
 δοράν. ΑΠΑ. Ἀπεκώλυεν.

579 ΗΛ. Εἴλκειν, ὠδύνησεν. ΚΥ.
 Ἐνδοξον.

580 ΠΥ. Πόλις τῶν Φωκίδος. ΚΑΛ.
 Καλὸς τόπος ἐχέσης. ΠΑ. Πανόπη,
 πόλις Φωκίδος.

581 ΤΑΝ. Τάνταλος, ὁ Διὸς καὶ
 Πλεῖτος, συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ
 συνεσιώμενος αὐτοῖς ἀπλήτως διετέθη·
 κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν,
 οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὀμήλῃσιν· ἐφ'
 οἷς ἀγανακτήσαντα τὸ Δία ἐκαλεῖν
 αὐτὸν τῶν ἐρατῶν δαίτης, καὶ ἐξαετῆσαι
 ἐπ' ὄρεος ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένων τῶν χειρῶν,
 καὶ τὴν Σίτυλον, ἵδνα ἐκεκήμετο, ἀνα-
 τρέψας ἡ ἰσορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

582 ΕΣ. Ἰσάμενον ἐν μέσῃ τῇ λίμνῃ.
 ΠΡΟ. Προσῆγγιζεν.

583 ΣΤΕΥ. Ἰσάλο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν
 κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ Διασκευαστὴς παρὰ
 τὴν τῶν Ποιητῶν συνήθειαν.

585 ΑΠ. Ἀπώλυτο. ΑΝ. Ἀναπο-
 θέν, ἀναροφθέν.

586 ΚΑ. Κατεξήραινεν· ἄζη γὰρ ἡ
 ξηρασία.

587 ΚΑ. Κατὰ τῶν κεφαλῶν. ΧΕ.
 Ἐβαλεν.

590 ΜΑ. Ἐφάψασθαι.

592 ΣΙ. Ἀλλὰ καὶ ὁ Σίσυφος, κέρδι-
 στος ὢν, Διὰ τὴν κολάζεται; τὸ κακώτρο-
 πον ὁ Γλαῦκος, τοῦ προγόνου εἰς σύνοισιν
 μετήνεγκεν.

593 ΑΜ. Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.

594 ΣΚΗ. Ἐπεριεσόμενος.

'Λᾶαν

- ' Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλαιοι
 ' Ἄκρον ὑπερβαλέεν, τότε δ' ὀπιστρέψασκε κραταιῖς
 ' Αὔτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής·
 ' Αὐτὰρ ὅγ' ἀψ ὤσασκε τιτανόμενος· κατὰ δ' ἰδρῶς
 ' Ἐρρεεν ἔκ μελέων, κενὴ δ' ἔκ κρατὸς ὀρώρει.
 ' Τὸν δὲ μέτ', εἰσενόησα βίβω Ἡρακλήϊν,
 ' Εἰδῶλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
 ' Τέρπετ' ἐν θαλίῃς, ἔχει καλλίσφυρον Ἡέλιω,
 ' Παιῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χερσὺς πεδίλῃς.
 ' Ἀμφὶ δὲ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
 ' Πάντοσ' αὐτοζομένων· ὁ δ', ἐρεμνὴ νυκτὶ εἰκῶς,
 ' Γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νύκτ' ἦφιν οἰσὼν,
 ' Δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι εἰκῶς.
 ' Σμερδαλέος δὲ οἱ ἀμφὶ πῶε σήθεσιν ἀορτῆρ,
 ' Χρῦσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
 ' Ἀρκτοὶ τ', ἀγρότεροί τε σῦες, χαροπαὶ τε λέοντες,
 ' Ὑσμῖνάι τε, μάχαι τὲ, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τέ.
 ' Μὴ τεχνησάμενος μὴδ' ἄλλο τι τεχνήσαιο,
 ' Ὃς κείνον τελαμῶνα εἷ ἐγκάτθετο τέχνη.
 ' Ἐγὼ δ' αὐτίκα κείνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,

595

600

605

610

- 595 ΩΘ. ὠθεῖ.
 596 ΚΡΑ. Ἡ ἰχυρὰ δύναμις.
 597 ΑΝ. Σκληρός.
 602 ΘΑ. Ταῖς τ' θεῶν εὐωχίαις.
 ΚΑΛ. Καλὴν, ἀπὸ μέρους· εὐρυθμον.
 605 ΑΤ. Ταρασσομένων.
 608 ΑΟΡ. Ὁ τ' τελαμῶνα κρεμα-
 στήρ, ἐξ ἧς τὸ ξίφος ἦρτη.
 610 ΧΑ. Καταπληκτικοὶ, φοβεροί.
 611 ΑΝ. Ἀνδροφονίαι.
 612 ΤΕΧ. Ἐσταυδα σικτίον· ὁ γὰρ

νῦς, ὃ τεχνησάμενος πρότερον τι τοιοῦτον
 ἐπὶ τῷ τοῦ ἡλθε ἔργον· οὐτ' ἂν ἐξῆς τοι-
 ῦτον τεχνήσαιτο· ὁ κατασκευάσας κεί-
 νον τ' τελαμῶνα, ἄλλον τοιοῦτον οὐκ
 ἐτεχνήσατο, ἀλλ' ἔδωκε τεχνήσασθαι ὥς ἡ
 τις λέγει, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὴν Δία,
 τοιοῦτο ἔδωκε ἄλλο, εἰς κείνον γὰρ τὸ πᾶν
 τὸ ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν.

613 ΕΗ. Τῇ ἑαυτοῦ. ΕΓ. Ἐνέθηκιν.
 ΤΕΧ. Ἐνέθηκιν ἐν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὃ
 ἔστιν, ἐπιποίησιν.

Καί

595 'Καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

615

'Διοχρῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,

'Ἄ δέιλ', ἥ τινα καὶ σὺ κακὸν μῶρον ἡγηλάζεις,

'Ὅν περ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἡελίοιο.

'Ζῴως μὲν παῖς ἦα Κρονίου, αὐτὰρ οἷζυν

600 'Εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φῶτι

620

'Δεδμήμην, ὃ δέ μοι χαλεπὸς ἐπετέλλετ' αἶθλῃς·

'Καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἐπεμψε κύν' ἄζοντ'· ἐ γὰρ ἔτ' ἄλλον

'Φράζετο τῷδ' ἐτί μοι χαλεπώτερον εἶναι αἶθλον.

'Τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἥραρον ἐξ Ἀΐδαο·

05 'Ερμείας δέ μ' ἐπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

625

'Ὡς εἰπὼν, ὃ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἀΐδος εἰσω.

'Αὐτὰρ ἐγὼν αὐτὰ μένον ἐμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι

'Ἀνδρῶν ἠρώων, οἱ δὴ τοσούθην ὄλοντο.

'Καί νύ κ' ἐτι προτέρως ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,

'Θησέα, Πειρίηδόν τε, θεῶν ἐρμυδέα τέκνα·

630

'Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,

'Ἥχῃ θεασεσθῆ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρξ',

'Μή μοι Γοργεῖνν κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

617 ΜΟ. Ἀπώλειαν. ΗΓ. Διάγεις, καὶ ὑπεμένεις.

618 ΟΧ. Εἶχον, ὑπέφερον.

620 ΑΠ. Πολλήν.

621 ΔΕ. Ὑποτετάγμην. ΕΠ. Ἐνετίλλετο, προσέταττεν.

622 ΚΥ. Τὸν Κέρβερον. ΑΞ. Ἀγαγεῖν ὀφείλοντα· πῶς δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἰνταῦδα, μένων θεός; καὶ πῶς οἷόν τε τὸ αὐτόν εἶναι, καὶ ἐν ἄδῃ καὶ ἐν ἕρανῳ; καὶ ἡ Ἥσα δὲ κατ' Ὅμηρον παρθέρος, ὅθεν καὶ οἰοχοῦσι· ἀπ' ἰδανον δὲ αὐτὸν ἔχειν καὶ

τὴν σκευὴν· μὴ πῶς δὲ πῶς ὁμιλεῖ; τὴν μὲν σκευὴν ἔχει καὶ φαντασίαν· τῆς δὲ δύο εἰχῆς καὶ ἡμεῖς ἀδεῦμα, Εἰδωλον, καὶ Τέρπει' ἐν θαλίῃς. Οὐ πάντες δὲ ἔτοι ἐν τῷ τ' ἀτάφῳ εἰσι χώρῳ, οἱ μὲν κολαζόμενοι, οἱ δὲ κολάζοντες, ὡς ὁ Μίνως καὶ ὁ Ἡρακλῆς· ἔτοι δὲ μὴ πεπωκότες τῇ Ἀθήνῃ ὑδαλός, καὶ φθέγγονται χωρὶς τῆς πεινῆς.

633 ΓΟΡ. Μιδέσης, τῆς Γοργόων, κεφαλῇ.

· ΕΞ

- 'Εξ' Αἶδος πῖμψειεν ἀγανὴ Περσεφόνεια.
 'Αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιών, ῥκέλδον ἐπάρης
 'Αὐτὸς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσται·
 'Οἱ δ' αἶψ' εἰσβαλλον, καὶ ἐπὶ κλῆισι κάθισον·
 'Τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
 'Πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος ἔσρος.

635

636 AM. Ἀναβαίνειν, εἰσιέναι.

638 ΦΕ. Ἐκόμεζεν. ΡΟ. Τῷ εἰν-
ματος.639 ΕΙ. Κωπηλασίη, παρὰ τὰ εἰσο-
σω, τὸ κωπηλαῖω, ἐξ ἧ καὶ εἴρεται. ΚΑΛ.
Καλὸς ἄνεμος.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΔΙΗΓΕΙΤΑΙ τὴν ἐξ ἄδης γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην· καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πύτρας, Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδι· καὶ τὴν τῆς αὐτῆ νεὸς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν, ἀνελόντων τινὰς τῶν Ἠλῆε βοῶν· καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλῳ πρὸς Καλυψὶν διεσώθη.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βῆς τ' Ἡελίοιο.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
 ' Νηῦς, δ' ἔκετο κύμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
 ' Νῆστον ἐς Αἰαίῳ, ὅθι τ' Ἠῆς ἡριφρέτης
 ' Οἰκία καὶ χοροὶ εἰσι, καὶ ἀντολὰ Ἡελίοιο·
 ' Νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλευμεν ἐν ψαμάθοισιν,

5

2 ΑΠΟ. Ἀφίκετο, παρεγένετο. ΕΥ. Πλατὺν πόρον ἔχουσης· οἶονεὶ τὸ ῥεῦμα, ἢ καλὰς πόρους, ἔχουσης.

3 ΟΘ. Οὐχ ὡς ἀναλειψέσης τῆς ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίᾳ, τῆτο εἴρηκεν· ἀλλ' ἥτοι ἀπλέγερον, ἐπεὶ παρεγενόμεθα, ὅπερ ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ καλὰ σύγκρισιν τῶν

Κιμμερίων· ἢ ὡς πρώτην φῶς παρέχουσαν, ἀνατολὴν κέκληκεν, ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος ὧ Κιρκίᾳ, ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τὰ τ' Κίρκης ξοάνῳ.

4 ΧΟ. Χῶραι, τόποι· ὡς καὶ εὐχάρονον λέγει γῆν, τὴν εὐχωρῶν καὶ μεγάλῃν. ΑΝ. Ἀνατολῇ.

· Εχ

- * Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
 * Ἐνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἥω δΐαν
 * Ἥμος δ' ἡελυγεία φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 * Δὴ τότε ἐγὼν ἐτάραξεν πρόϊν εἰς δώματα Κίρκης
 * Οἰσέμεναι νεκρὸν Ἑλπήνορα τεθνεώτα. 10
 * Φιτρὸς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτῃ πρὸς ἄκτῃ,
 * Θάπλομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
 * Αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρὸς τ' ἐκάη, καὶ τείχεα νεκρῶ,
 * Τύμβον χόαντες, καὶ ἐπὶ σήλην ἐρύσαντες,
 * Πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐήρες ἐρετμόν. 15
 * Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα δειπόμεν· ὅθ' ἄρα Κίρκην
 * Ἐξ Αἰδέω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὤκα
 * Ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
 * Σίτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἶσπα οἶνον ἐρυθρόν.
 * Ἡ δ' ἐν μέσῳ σᾶσα μετῆδα δία θεάων 20
 * Σχέτλιοι, οἱ ζῶντες ὑπήλθετε δαμν' Αἰδαο,
 * Διαθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἀπαξ θνήσκουσ' ἀνθρώποι.
 * Ἀλλ' ἄγετ', ἐοδίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
 * Αὔθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἡοὶ φαινομένηφι
 * Πλῶσεοθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδόν, ἥδε ἕκαστα 25
 * Σημανέω· ἵνα μή τι κακοῖσσι φήσιν ἀλεγεινῇ,
 * Ἡ ἀλὸς, ἥ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
 * Ὡς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὐτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 * Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥλιον καταδύντα

7 ΑΠ. Ἀπονεύσαντες, κοιμηθέντες.

11 ΦΙ. Κορμῆς. ΠΡΟ. Ἐξείχεν.

21 ΘΑΠ. Ἐκαίονεν.

14 ΧΕΤ. Χώσαντες. ΕΡ. Νῦν σῆσαντες.

16 ΔΙΕ. Ἐνηργῶμεν, ἐπράττομεν.

17 ΕΛ. Ἐλάνθανομεν.

18 ΕΝ. Παρασκευασαμένη.

22 ΔΙ. Δις ἀποθνήσκοντες.

27 ΑΛ. Ὀδυνήσεσθε.

* Ἡμεθα

- 'Ημεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ· 30
 'Ημος δ' ἥελιος κατέδυ ἔ' ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
 'Οἱ μὲν κοιμήσονται ὧρ' πρυμνήσιν νηός·
 'Ἡ δέ με χειρὸς ἐλῶσι φίλων ἀπονόσφιν ἐταίρων,
 'Εἴσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
 'Αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα· 35
 'Καὶ τότε δὴ μ' ἐπέεσσιν ὠροσῆδα ὠόντια Κίρκη·
 'Ταῦτα μὲν ἔγω πάντ' (α πεπείραν)· σὺ δ' ἄκχοσον
 'Ὡς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσθ' δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.
 'Σειρήνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἱ γὰρ τε πάντας
 'Ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκη). 40
 'Ὅστις αἰδρεῖται πελάσῃ καὶ φθόγον ἀκέσῃ
 'Σειρήνων, τῷ δ' ἔτι γυνή, καὶ νήπια τέκνα,
 'Οἴκαδ' ἐνοστήσαντι, παρέστα), ἐδὲ γάνυ).
 'Ἀλλὰ τε Σειρήνες λιγυρῇ θέλγουσιν αἰοδῇ,
 'Ἡμεῖς ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὅσέοφιν θῖς 45
 'Ἀνδρῶν πυθομένων, ὧεἰ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
 'Ἀλλὰ παρῆξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' ἔατ' ἀλεῖψαι ἐταίρων,
 'Κηρὸν δεψήσας μελιθεά, μή τις ἀκέσῃ
 'Τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκκέμεν, αἶκ' ἐβέλησθα·

34 ΠΡΟ. Προσιῦπεν.
 37 ΠΕ. Τετέλεσαι.
 38 ΜΝΗ. Μνημονεῦσαι ποιήσει.
 39 ΣΕΙ. Κατὰ μὲν τὰς πολλὰς, Ἀ-
 χελῶς καὶ Στερόπης τ' Παρθένος αἱ Σει-
 ρήνες· καὶ ἐνίς δ', Ἀχελῶς καὶ Τερψι-
 χόρης, μιᾶς τῶν Μουσῶν· ἐλόμεναι δὲ
 παρθενίαν, ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης,
 καὶ ἔχουσαι πλεῖρὰ ἀπέπλησαν εἰς τὸ Τυρ-
 ρηνικὸν κλίμα, καὶ νῆσον κατέχον, Ἀνθε-
 μῶσαν ὀνομαζομένην· ὀνόμαία δὲ αὐτῶν,
 Ἀγλαοφῆμη, Θειξίεπεια, Πεισιόνη, ἣ

Λίγεια· καὶ δὲ Ὅμηρον, δύο· Σειρήνοισιν
 γὰρ λέγει. ΑΦ. Παραγενήσῃ.
 40 ΘΕΛ. Ἀπατῶσιν.
 43 ΓΑ. Καίρουσιν.
 44 ΛΙ. Ἠδεία.
 45 ΟΣΤ. Τῶν ὁσέων. ΘΙΣ. Σωρός.
 46 ΠΥ. Σηπομένων. ΡΙ. Τὰ δερ-
 ματα. ΜΙ. Ἐλατῖς).
 47 ΠΑ. Παρελαύνειν ἐκτὸς αὐτῶν,
 48 ΔΕΨ. Μαλάξας· ἔθεν καὶ βυρσο-
 δέψης.

· Δησάντων

- * Δησιάντων σ' ἐν νῆϊ Ἰοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
 * Ὅρθον ἐν ἰσοπέδῃ· ἔκ δ' αὐτῶ παῖρατ' ἀνήφθω
 * Ὅφρα κὲ τερπόμηνος ὅπ' ἀκῆς Σειρήνοιν.
 * Αἱ δὲ κε λίσσασθαι ἐτάρες, λῦσά τε κελύφης,
 * Οἱ δὲ σ' ἐνὶ πλεόνεασι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.
 * Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὰς γε παρέξ' ἐλάσωσιν ἐταῖροι,
 * * Ἐνθά τοι σὺκ' ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
 * Ὅπως τὴν δὴ τοι ὁδὸς ἔασε), ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
 * Θυμῷ βυλῶν ἐρέω δὲ τοι ἀμφοτέρωθεν.
 * Ἐνθεν μὲν γὰρ πέτραν ἐπηρεφέες· περὶ δ' αὐτὰς
 * Κῦμα μέγα ῥοχθῆι κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
 * Πλαγκτὰς δὴ τοι τὰς γε θεοὶ μάκαρες καλέεσσι.
 * Τῇ μὲν τ' εἰδὲ ποτὴτὰ παρέρχε), εἰδὲ πέλειαι
 * Τρήρωνες, παῖ τ' ἀμβροσίῳ Διὶ πατρὶ φέρεσσι,
 * Ἀλλὰ τε καὶ τ' αἰεὶ ἀφαιρέε) λῖς πέτρῃ
 * Ἀλλ' ἄλλῃ ἐνὶ νηὶ πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.

50 ΔΗ. Δησιάντων, Ἀττικῶς.
 51 ΙΣ. Τῷ τόπῳ, ἐν ᾧ ὁ ἴσος ἐν-
 τίθεται. ΑΥ. Ἐκ δὲ τ' ἴσου. ΠΕΙ. Τὰ
 χροῖα. ΑΝ. Δεδεδω.

54 ΔΕ. Δέετσαν.
 55 ΠΑ. Ἐκτὸς ἐλάσωσιν.
 56 ΔΙ. Οἶον καὶ μίαν παραγγελίαν,
 καὶ δι' ὅλη.

57 ΟΠ. Ἀντὶ τ', διὰ ποίας.
 58 ΑΜ. Ἐκατέρωθεν.
 59 ΕΠ. Πυκνά, ἢ ἐπικρεμάμεναι,
 ὑψηλαὶ καὶ ἐπίστεγοι. ΠΡ. Πλησίον δὲ
 αὐτῶν.

60 ΡΟΧ. Ἦχον ἀπολεῖ. ΚΥ. Με-
 λανοφθάλμω.

61 ΠΛΑ. Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πελά-
 ζει) περὶ αὐτὰς τὸ κύμα· οἱ δὲ, ὡς τὴν
 Δῆλον κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. ΘΕ. Ἀν-

θρωποι δὲ εἶδεν, καὶ καὶ τότε δηλονότι πέ-
 λακεν.

62 ΠΟ. Πτηνά.

63 ΤΡΗ. Δεῖλαί. ΑΜ. Ἦτοι μυ-
 θικῶς φησὶ, τὰς περιγεῖρας διὰ τ' Πλα-
 κτῶν πετομένας ἀποκομίζειν Διὶ ἀμβρο-
 σίαν· ἢ φυσικῶς τὴντο εἴρηκεν· ὅτι γὰρ
 ἕκαστον τ' Πλαγκτῶν γίνηται τὸ αἶτρον,
 ὁ λεγόμενος Ταῦρος, τότε συμβαίνει τῶν
 ἐπὶ τ' ἑρᾶς αὐτῶν κειμένων ἐπὶ τὰ αἶτρα,
 οἱ Πλειάδες λέγονται, ἵνα ἀμαυρῶσθαι
 ἐκ τ' ἀναφορᾶς τ' καπνῶ φέρεται δὲ τρι-
 φῆν, ὕδωρ θαλάσσιον, ἡλίου, ὃν καὶ Πλα-
 κτῶν ἐν Φαίδρῳ Δία προσηγόρευσιν, ὃ
 μὲν δὴ μέγας ἐν ἑρανῶ Ζεὺς πῆλιν ἄρμα
 ἐλαύνει.

64 ΔΙ. Λεῖα καὶ ὁμαλὴ πέτρα.

65 ΕΝΙ. Ἐντίθῃσι, καὶ ἐπιπέμπει.

* Τῇ

- 50 Ἐπὶ δὲ ἔπω τις νῆος φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἴκη),
 Ἄλλὰ θ' ὁμῶς πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα Φωτῶν
 Κύμαθ' ἄλως φορέεσι πύρος τ' ὀλοοῖο θύελλα.
 Οἷα δὲ κίνη γὰρ παρέπλω ποντοπόρος νῆος,
 Ἀργὼ πασιμέλυσσά, παρ' Αἰήταιο πλέσσει·
 55 Καὶ νῦν κε τ' ἐνθ' ὥκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
 Ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ Φίλος ἦεν Ἰήσων.
 Οἱ δὲ δῶα σκόπελοι, ὁ μὲν ἔρανεν εὐρὺν ἰκάνη

67 ΠΙ. Τὰς σπινθίδας.

68 ΦΟ. Νῦν, φθέρουσι. ΘΥ. Καταγίνεσθαι.

69 ΠΑ. Παρέπλευσε, παρήλθε.

70 ΠΑ. Ἐπιδέον τ' Ἀργεῖς, ἀπὸ τῆς
 πᾶσιν ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι διὰ τὸ κλέειν
 ἢ πᾶσι μέλυσσά θεοῖς. ΑΡ. Τυρῶ, ἡ
 Σαλμωνείως, ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Πο-
 σειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Περίαν, ἔφημε
 Κρηδεῖα καὶ ἔχει παῖδας ἐξ αὐτῆς τρεῖς,
 Αἰσονα, καὶ Φερεττα, καὶ Ἀμνυδάονα. Αἰ-
 σονος ὅ καὶ Πολυμήλας, καὶ Ἡσίοδον,
 γένε' Ἰάσων, καὶ ὅ Φερεκύδην, ἐξ Ἀλ-
 κιμέδης τελευτῶν δὲ ἔστω καταλείπει τὸν
 παῖδός ἐπιτρόπον τὸν ἀδελφὸν Περίαν,
 εἰχερίστας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν, ἵνα
 αὐξήνῃ τῇ νύμφῃ παράδοχον. ἡ δὲ τοῦ
 Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη δέισασα, δίδω-
 σιν αὐτὸν τρίφεδον Χείρωνι τῷ κενταύρῳ.
 τρυφεὶς δὲ καὶ ἡγήσας ἔρχεται εἰς Ἰωλκόν,
 ἀπαιτῶν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν τὴν Πε-
 λίαν. ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτὸν πρό-
 τερον ἀνακομίσειν τὸ χρυσὸν δέσσειν ἀπὸ
 Κόλχων, καὶ τὰς πυρρινὰς ἀνελὼν ταύ-
 ρους, ἀκέσας ὅ ταῦτα ὁ Ἰάσων, λέγει
 τῷ Χείρωνι, καὶ αὐτῷ ὁ Χείρων συνεκ-
 πίμπει τὰς ἡμιθύνες κατασκευάζει ὅ ἡ
 Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργύ. πλέοντες ὅ ἀφικνέ-
 νται ἐπὶ τῷ Βιδυῶνι χώρῃ, καὶ ὁρῶσι τὸν
 Φινέα κτηρὸν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν.
 ἔχον γὰρ παῖδας ὁ Κλεοπάτρης τῇ Βο-
 ρείᾳ, καὶ ἐπιγῆμας Εὐρυτίαν, δίδωσιν αὐ-

τὰς τῇ μητρὶ ἀναδελφύδας, πρὸς ἀ-
 ναίρεσιν· Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐ-
 τῶν, Πότερον βέλῃται ἀποθανεῖν, ἢ τυφ-
 λὸς γενέσθαι; ὁ δὲ αἰρεῖται μὴ ὄραν τὸν
 ἥλιον ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ ἥλιος, Ἀρ-
 πυρίας ἐπιπέμπει αὐτῶν, αἵτινες, εἴποτε
 μέλλει ἐοδεῖν, τὰ αὐτῶν διέπρασον πάν-
 τα, ἐμβάλλουσαν φθορὰν τινὰ καὶ ἔτω
 Φινεὺς ἐτιμωρεῖτο. τῶτον ἔν τὸν Φινέα
 θεωρησάντες οἱ περὶ τὸ Ἰάσονα, παρεκάλεν
 ὑποδέσθαι, πῶς διαπλεῦσαι Πλαγυγὰς
 λεβομένης πέτρας· ὁ δὲ εἶπεν, ἐὰν τὰς Ἀρ-
 πυρίας ἀπαλλάξωσι τὸ πρὸς αὐτὸν ὄρεμα.
 δύντες ὅ συνθήκας, ἐπαγγέλλοντα αὐ-
 τῶν τὴν δρᾶσιν. ὁ δὲ λέγει αὐτοῖς, Πό-
 σον δύνα' ἔχειν τάχος ἡ Ἀργύ; φάν-
 των ὅ, Πελαϊάδος, ἐκέλευσεν ἀφείναι
 περιγεῖραν καὶ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν,
 καὶ μὴ μετολαβῇ, μὴ πλεῖν· ἐὰν δὲ
 σωθῇ, τότε περαινέειν τὸ πλεῖν· οἱ δὲ ταῦ-
 τα ἀκέσσαντες ποιοῦσι. καταχευόμενοι ὅ
 περιγεῖρας διὰ τὸ ἔρως, προσβάλλουσι τῇ
 Ἀργὶ διὰ Συμπληγάδων, καὶ αἱ πέτραι
 συνελθούσας πρύμναν τῆς νεῶς ἐκλασαν
 συμμύσασας, αὐτοὶ δὲ σώζονται. οἱ δὲ
 Βορεάδων Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι
 τὰς Ἀρπυρίας ἀπὸ τῶν Φινείως δειπνῶν, καὶ
 ἔτω παραγίνονται εἰς Κόλχας. ἡ δὲ ἰσο-
 ρία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ.

72 ΠΑ. Παρήγαγε.

73 ΣΚΟ. Ὑψηλαί σείτρας.

- ' Ὅξ' ἔη κορυφῇ, νεφέλη δὲ μιν ἀμφιβέβηκε
 ' Κυανέη· τὸ μὲν ἔπει' ἔρωε, ἔδ' ἐπὶ' αἴθρη
 ' Κεῖνα ἔχ' κορυφὴν, ἔτ' ἐν θέρῃ, ἔτ' ἐν ὀπώρῃ·
 ' Οὐδὲ κεν ἀμβλαίη βροτὸς ἀνὴρ, ἔ' κατὰ βαίη,
 ' Οὐδ' εἰ οἱ χεῖρές γε εἰέκοσι ἔ' πόδες εἴεν·
 ' Πέτρη γὰρ λίς ἐστὶ, περὶ ἔσθ' εἰκῆα.
 ' Μέσσω δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ πᾶσι ἡρωεῖδες
 ' Πρὸς ζῴον, εἰς Ἑρεβος τετραμμύρον· ἥπερ ἂν ὑμεῖς
 ' Νῆα πρὸ γλαφυρὴν ἰθύετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεύ.
 ' Οὐδὲ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήσιος ἀνὴρ
 ' Τόξῳ οἰσεύσας κῆλον πάρος εἰσαφίκοιτο.
 ' Ἐνθα δ' ἐνὶ Σκύλλῃ ναίει, δεινὸν λελακίῃα·
 ' Τῆς ἦτοι φωνὴ μὲν, ὅση σκύλακος νεογιλῆς,
 ' Γίνεται, αὐτὴ δ' αὐτὴ πέλωρ κακὸς· ἐδὲ κε τίς μιν

74 NE. Νέφε.

75 TO. Τὸ νέφ. TO. Σχήματος πρὸς τὸ σημανόμενον ἀκόλουθον· πρὸς γὰρ τὸ συνώνυμον ἀπήντησε, τὸ οὐ ποτ' ἔρωε. EP. Αποχωρεῖ. AI. Αἴθρα, αὐγὴ.

77 AM. Οὐ δυναθῇ ἀνελθεῖν. ΑΠΟ. Οὐδὲ κατέλθῃ.

80 ΣΚΟ. Ὑψηλῷ τόπῳ. HE. Σκοτεινόν.

81 ZO. Δύσιν. EP. Εἰς τὰ πρὸς δύσιν μέρη νεῦον. πιδαιῶς δὲ, ἵνα μὴ προΐδοντες οἱ ἱταῖροι, παύσωνται τὴ κωπυλασίας.

82 IO. Ἐπ' εὐθείας ἄγετε.

83 AI. Νεανίας γεναῖοι.

84 AF. Ἀντὶ τῆς, καταλάβοι.

85 ΣΚΥΛ. Σκύλλα, Φόρκυος θυγάτηρ καὶ Ἑκάτης, ἔχουσα πρὸς ταῖς πλευραῖς σκύλακας, κατέχευα ἢ τὸν περὶ Σικελίαν πορθμὸν, Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλα,

εἰτέρωθεν ἢ διὰ Χάρυβδιδος· ἄλλως, Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυος καὶ Ἑκάτης, τὸ μὲν μέγεθος δαυμασῆ· εἶχε ἢ πόδας μὲν δώδεκα, κεφαλὰς ἢ ἑξ· ἐν ἑκάτῳ ἢ τῷ στομάτῳ τρεῖς εἰς ὁδόντων, ὀφθαλμοὶ δὲ παρρηεῖς. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἐν τινὶ σπηλαίῳ, καὶ βυδοῦ βεβλημένην, συμφυῆς ἔσα τῇ πέτρῃ· τὰς ἢ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω περιμήκεις, ὥς ἐνυαδῶν ἀπὸ τῆς στήθας εἰς τὴν ναῦν φθάνειν· ταύτην λέγεται τὴ Ἑρακλία, ὁπότε τὰς Γηρυόνας βούς ἦγεν, ὡς εἶδεν αὐτὴν ἀπληγευσμένη ἀνελθεῖν· τὴ ἢ πατέρα διὰ πύρας ἀναγκάσαι πάλιν αὐτὴν ἀναζήσαι. ἢ ἢ ἰσθμία παρὰ Διονύσω. ΛΕ. Ἦτοι, ὑλακτῶσα ἢ, οἰκτρὸν ἔχον ἀποτελεῖσα.

86 NE. Νεογιῆς, γάλακτι τρεφόμενης.

87 ΠΕ. Μίγα.

Γηγήσειεν

Γηθήσειεν ἰδὼν, ἔδλ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.

Τῆς ἦτοι πόδες εἰσὶ δυνάδεκα πάντες ἄωροι·

Ἐξ δὲ τέ οἱ δειράϊ παρμήκεες· ἐν ᾗ ἐκάστη

90

Σμερδαλέη κεφαλῇ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,

Πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλαν· θανάτιο.

Μέσση μὲν τε κατὰ σπείρας κρίλοιο δέδυκεν·

Ἐξω δ' ἐξίχθη κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρη.

Αὐτῷ δ' ἰχθυάα σκόπελον παρμημύωσα

95

Δελφινὰς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μείζον ἔλθοι

Κῆτος, ἃ μυρία βόσκη ἀγάσωνος Ἀμφιτερίτη.

Τῇ δ' ἔπω ποτὲ ναῦν ἀκῆλοιο εὐχετόωνται

Παρφυγέειν σὺν νῆϊ· φέρει δὲ τε κρατὶ ἐκάστω

Φῶτ' ἐξαρχαῖσσι νεῶς κυανοπρώοιο.

100

Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὕψι, Ὀδυσεύ,

Πλησίον ἀλλήλων· καὶ κεν διόισευσσας.

88 ΑΝ. Συναντήσεις, συντύχοι.

89 ΑΩ. Λεπτοί. ἔνιοι ᾗ ἀπέδοσαν, παραιωρέμενοι, καὶ ἀδινεῖς· τινὲς ᾗ, δυσφύλακτοι, ὅς οὐδεὶς ἂν τις δυνηθεῖν φυλάξασθαι, διὰ τὴν περὶ αὐτὰς δεινότητα· ὥρεῖν γάρ, τὸ φυλάσσειν, ἔνθα καὶ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ, δασείως ἀγνώσαν αἰῶροι, ὅμοι, ἄγριοι, ἐκ μεταφορᾶς τ' αἰῶρων, καὶ μὴ πεπεισμένων καρπῶν· τινὲς, ἔδλ' ὡς φρονιδὸς ἀξιοί· ὥρα γδ', ἡ φροντίς. ἔνιοι ᾗ, αἰῶρες τὲς ἐμπροσθίας, ὡς καὶ παρὰ τῷ Κωμικῷ, Οὐ τὲς αἰῶρες ἐπὶ σοι, μασιγία, Πόδας κομίζειν; σὺ ᾗ φέρεις ὀπιόθι; ἄμεινον δὲ ἀποδιδοῖναι, τὲς χαλεπῶς καὶ δυσφυλάκτως, παρὰ τὸ ὥρεῖν, ὃ ἐστὶ φυλάσσειν· ἡ τὲς δυσσορήτης, παρὰ τὸ ὀρεῖν· ἢ γδ' χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πορείαν.

90 ΔΕΙ. Τράχηλοι. ΠΕ. Περισσῶς μακροί.

91 ΚΕ. Κατὰ μὲν τὲς πολλὰς, κυνὸς· πιδανώτερον δὲ, δράκοντος· καὶ γδ' μόνος· δράκων τρεῖς τοίχους ἔχει ὀδόντων. ΣΜΕΡ, Καταπληκτική. ΤΡΙ. Τρεῖς τάξεις ἰχθυῶντες.

92 ΠΥ. Ἐκ παρακλήσεως ἵταξε τὰς λέξεις ἰσοδυναμέσας. ΠΛΕΙ. Πλήρεις. ΜΕ. Δεινῶς, χαλεπῶς.

94 ΕΞ. Ἐκφέρει. ΒΕ. Βάθους.

95 ΙΧ. Ἰχθύς ἀγρεύει. ΜΑΙ. Ἐπιτεταμένη, ἡ προδυμεμένη.

97 ΑΓ. Μεγάλως ψήφους ἀποκτείνουσα· ἡ μεγάλως σφαγμὸς ἐπιφέρουσα, διὰ τὲς ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀποκτενέμενους.

98 ΑΚ. Νῦν, ἀνευ κηρὸς καὶ θανάτου ἀβλαβεῖς.

101 ΧΘΑ. Ταπεινότερον. ΑΧ. Θεῖα.

102 ΔΙ. Τοξεύσας, διαπεράσας.

- ' Τῷ δ' ἐν ἐρινόος ἐστὶ μέγας, φύλλοισι τετρηλός.
 ' Τῷ δ' ὑπο δῖα Χάρυβδιν ἀναρροῖδ' εἰ μέλαν ὕδωρ.
 ' Τρεῖς μὲν γάρ τ' ἀνίστην ἐπ' ἡματι, τρεῖς δ' ἀναροῖδ' εἰ 105
 ' Δεινόν· μὴ σὺ γε κείθι τύχοις, ὅτε ροῖδ' ἰδέσθαι.
 ' Οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ἔω' ἐκ κακῶ εἰδ' Ἐνοσίχθων.
 ' Ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκαπέλω πεπλημῆρος, ὦκα
 ' Νῆα πάρεξ ἐλάαν· ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
 ' Ἐξ ἐπάρης ἐν νῆϊ ποτῆμ' ἔχει, ἢ ἅμα πάντας. 110
 ' Ὡς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
 ' Εἰ δ' ἄγε δή μοι τέτο, θεῶν, νημερτὲς ἔνισπε,
 ' Εἵπως τ' ὅλοην μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
 ' Τὴν δὲ κ' ἀμυνάμεν, ὅτε μοὶ σίνοιτό γ' ἐταίρους;
 ' Ὡς ἐφάμην· ἢ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων 115
 ' Σχέτλιε, καὶ δ' αὖ τοι πολεμῆϊα ἔργα μέμλε
 ' Καὶ πόνος; εἴδ' ἰδοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
 ' Ἡ δὲ τοι εἰ θνητὴ, ἀλλ' ἀθάνατον κακὸν ἐστὶ,
 ' Δεινόν τ', δ' ἐργαλέον τὲ, καὶ ἄγχιον, εἴδ' ἰδοῖσιν
 ' Οὐδέ τις ἔσ' ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ' αὐτῆς· 120
 ' Ἦν γ' ὃν δὴ θύνησθα, κερυσσόμηνος ὦρα πέτρῃ,
 ' Δείδω, μή σ' ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσι κίχησι

103 ΤΩ. Προκονόμησεν, ἵνα ὁ Ὀδυσσεὺς οἷον ἐκκερμαδεύς σωθῇ. ΤΩ. Ἐν τῷ δέ. ΕΡ. Ἀγρία συκὴ. ΤΕ. Θάλασσιν.

104 ΔΙ. Φοβερά, παρὰ τὸ δέ. ΧΑ. Θαλάσσης βάθος ἀναποτικόν· ἐστὶ δὲ μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου καὶ τῆς Τυρρηνικοῦ πελάγους.

105 ΑΝΙ. Ἀναβάλλει. ΑΝΑ. Ἀναρροῖ, ἀναπίνει.

106 ΤΥ. Κατὰ τύχην εὐριθείης. ΡΟΙΒ. Ἀναρροφῆσαι, ἀναπίνει.

108 ΠΕ. Πλησιαίων, προσπελάζων.

111 ΑΤ. Ἐκπληττόμενος.

114 ΑΜ. Τιμωρησαίμεν.

117 ΥΠ. Ὑποχωρήσεις, ἐνδύσεις.

119 ΜΑ. Πολεμειόμεναι δυνάμειν.

120 ΟΥ. Ἐλαῦδα σικτίον· ὃ ἢ λόγος, εἴδ' ἰδοῖσιν καὶ τῆς Σκύλλης ἀλέησιν· φεύγειν ἢ ἀπ' αὐτῆς κρείττον' ἀλκή γ' ἢ ἡ βοήθεια, καὶ ἀλέησιν.

121 ΔΗ. Χρονίσεις. ΚΟ. Ὀπλιζόμενοι.

122 ΕΦ. Ἐπελθῶσα. ΚΙ. Καταλάβοι.

Τόσσησι

- 105 ' Τόσσησιν κεφαλῇσι, πῶς δ' ἐκ φῶτος ἔλθαι.
 ' Ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωσρεῖν δὲ Κραταῖιν,
 ' Μητέρα τ' Σκύλλης, ἣ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν. 125
 ' Ἦ μιν ἔπειτ' ὀλοπαύσῃ ἐς ὕπερον ὀρμηθῆναι.
 ' Θερνακίλῳ δ' ἐς νῆσον ἀφίξαι· ἐνθα δὲ πολλὰ
 ' Βίσκοντ' Ἡελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,
 ' Ἐπὶ βοῶν ἀγέλαι, πόσι δ' οἰῶν πάσα καλὰ,
 ' Πεντήκοντα δ' ἕκαστ'· γόνος δ' εἰ γίνεται αὐτῶν, 130
 ' Οὐδὲ ποτε φθινύθουσι· θεὰ δ' Ἰπιπιμύρες εἰσιν,
 ' Νύμφαι, εὐπλόκαμοι, Φαέθροσσι τε, Λαμπετίῃ τε,
 ' Ἀς τέκεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι διὰ Νεαῖρα.
 ' Τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκῶσσι τε, πότνια μήτηρ,
 ' Θερνακίλῳ ἐς νῆσον ἀπάκισε τηλόθι ναῖειν, 135
 ' Μῆλα φυλασέμεναι πατρῷα καὶ ἑλικας βῆς.
 ' Τὰς εἰ μὲν κ' ἀσινέας ἐάας, νόσθι τὲ μέδῃαι,
 ' Ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακὰ περ πάσχοντες, ἴκοιθε·
 ' Εἰ δὲ κε σίνηαι, τότε τοὶ τεκμαίρομ' ὅλεθρον
 ' Νῆί τε, καὶ ἐπάρσις· αὐτὸς δ' εἴπερ κέν ἀλύξεις, 140
 ' Ὅψ' ἐ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἅπο πάντας ἐταίρους.
 ' Ὡς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἡώς.
 ' Ἦ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε διὰ θεάων·

123 ΤΟΣΣ. Τοσαύταις. ΕΛ. Λάβοι.

124 ΒΩ. Μέγα βοῶν, ἐπικαλεῖσθαι.
ΚΡΑ. Κραταῖς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς
Σκύλλης· μάγοι δὲ ἑκάτην αὐτὴν κα-
λεῖσιν.

127 ΟΡ. Νῆσον ἐν ὠκεανῷ ἱερὰν
Ἡλίε.

129 ΕΠ. Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησὶ·
λέγει γὰρ τὰς κατ' ἡμέρας πεντήκοντα

πρὸς ταῖς τριακοσίαις. Λευκανὸς δὲ, τοῦ
Ἡλίου τὰς βόας, τὰ δὲ ἐγὼ ἡματα εἴ-
ναι συμβάλλομαι.

131 ΘΕ. Οὐ καλύπτει αὐτὰς, εἰδύναι
κολαδοῦσθαι αὐτὰς.

133 ΝΕ. Νεαῖρα σύνεστιν ὁ Ἡλῖος·
ἐπεὶ δὲ νέος ὁ θεός.

135 ΑΠ. Μετάκισεν.

143 ΑΠ. Ἀπῆει.

- ' Αὐτὰρ ἐγὼν ὅππ' ἢ νῆα κιῶν, ὠτρυνον ἐπαίρας,
 ' Αὐτὰς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε περὶ μνήσια λῦσαι. 145
 ' Οἱ δ' αἰψ' εἰσβαίνον, ἔ' ὅππ' κληῖσι κάθιζον.
 ' Ἐξῆς δ' ἐζόμβροι, πολλὴν ἄλα τύπλον ἐρετμοῖς.
 ' Ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεῶς κυανοπρώοιο
 ' Ἰκμῶν ἔχρον ἰδ' ὠλησίσιον, ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 ' Κίρκη εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα. 150
 ' Αὐτίκα δ' ὅππ' ἔκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
 ' Ἡμεῖα· τίω δ' ἀνεμὸς τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
 ' Δὴ τότε γὰρ ἐτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ.
 ' Ω φίλοι, εἰ γὰρ χεῖρ ἕνα ἰδμεναι, εἴθε δὴ οἴεσθε,
 ' Θέσφαθ', ἃ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων. 155
 ' Ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες, ἥ κε θένωμεν,
 ' Ἢ κεν ἀλδ' ἀμφοὶ θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
 ' Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγα θεσπεσιῶων
 ' Φθόγγον ἀλδ' ἀαδ', καὶ λαιμῶν' ἀνθεμόεντα.
 ' Οἷον ἔμ' ἠνώγα ὅπ' ἀκνέμεν· ἀλλὰ με δεσμῶ 160
 ' Δῆσσι τ' ἐν δ' ἐραλέω, (ὅφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω)
 ' Ὅρθον ἐν ἰσοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτὰ πείρατ' ἀνήφθω.
 ' Αἱ δέ κε λίσσονται ὑμέας, λῦσά τε κελδύω,
 ' Ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότε ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
 ' Ἦτοι ἐγὼ τὰ ἔκαστα λέγων ἐτάροισι πείφασκον. 165
 ' Τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξέκετο νῆς εὐεργής.
 ' Νῆσον Σειρήνοισιν· ἔπειγε γὰρ ἔσρος ἀπῆμων.

157 ΑΑ. Ἐκκλίαντες.

158 ΘΕ. Θεῖα φθιγμένηων.

160 ΟΙ. Ἰνα πείρα μάθῃ, ὅτι ἀληθεύει, καὶ ἄλλως εἶδει τινα εἶναι τὴν μηνύσοισα, ὅτι ἐκ ἐτι ἐξακρόσσει αὐτὴ Σειρήνες.

164 ΠΙ. Συνδεσμεῖν.

165 ΠΙ. Προμήνους, προσιόμαινον, προύλεγον.

166 ΕΞ. Παρεγγέλιο, ἰφθασιν. ΕΥ. Καλῶς εἰργασμένη.

- 45 'Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσεται, ἡδὲ γαλήνη
 'Ἐπλετο νλευμένη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
 'Ἀνσάντες δ' ἔταροι νεὸς ἰσία μηρύσαντο, 170
 'Καὶ τὰ μὲν ἐν νῇ γλαφυρῇ βάλλον· οἱ δ' ἐπ' ἑρετμὰ
 'Ἐζόμενοι, λούκαινον ὕδωρ ξεστῆς ἐλάτησιν.
 'Αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τρεχὸν ὄξει χαλκῷ
 'Τυτθὰ Διαιτμήζας, χερσὶ στιβαρῇσι πύζον·
 'Αἶψα δ' ἰάνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἰς, 175
 'Ἡελίς τ' αὐγῇ, Ὑπεριονίδαο ἀνακτος·
 'Ἐξέης δ' ἐτάροισιν ἐπ' ἕατα πᾶσιν ἄλειψα.
 'Οἱ δ' ἐν νῇ μ' ἔδησαν ὁμᾶ χεῖρας τε, πόδας τὲ,
 'Ορθὸν ἐν ἰσοπέδῃ, σκ δ' αὐτὰ πείρατ' ἀνῆψαν
 'Αὐτοὶ δ' ἐζόμενοι πολλὴν ἄλα τύπῃον ἑρετμοῖς. 180
 'Ἀλλ' ὅτε τόσον ἀπῆμεν, ὅσον τὲ γέγωνε βοήσις,
 'Ρίμφα διώκοντες, τὰς δ' ἐλάθεν ὠκύαλος νῆς
 'Εγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἐντιυον αἰοιδὴν·
 'Δεῦρ' ἄγ' ἰὼν, πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

168 ΑΥ. Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τὸς
 ἀνίμους αὐτὰς θέλγειν ἔφη.

169 ΚΟΙ. Ἰσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ
 ἀπροφύλακτοι προσενηχθῶσιν· ἡ Ποσει-
 δῶν, ἵνα ἀκούσῃ.

170 ΜΗ. Συνέγειλαν διὰ τῶν κά-
 λων.

171 ΒΑ. Καταθέντες δηλονότι τὸ
 κίρας.

172 ΔΕΥ. Κατὰ συνεκδοχὴν, ἀντὶ
 τοῦ, συντόμως ἤρυσσον, ἀπὸ τοῦ παρακαλε-
 δέντος· λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τοῦ κωπῶν
 τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατεῖν. ΞΕ.
 Ταῖς ἀπὸ ἐλάτης δένδρεα κατεσκευασμέ-
 ναις κώπαις.

174 ΤΥΤ. Ἀλλ' οὐ, εἰς μικρά. ΣΤΙ.

Ἰχυραῖς, στιβαραῖς. ΠΙ. Ἐποί, Πί-
 ζον, ἱμάλασσον.

175 ΙΑΙ. Ἐδερμαίνεται. ΚΕ. Ἐκ-
 λειν, ἠνάγκαζεν.

177 ΑΛ. Ἐνέφραξα.

179 ΑΝ. Ἐδίσμην.

182 ΔΙ. Ἐλαύνοντες. ΩΚ. Ταχύως
 τὴν θάλασσαν διὰ πειραμένην.

183 ΕΓ. Ἐκ τοῦ πλησίον. ΟΡ. Κι-
 νημένη, πλέεσα. ΕΝ. Ἐτοίμαζον.

184 ΔΕΥΡ. Μαντικά τίνας αἰ Σει-
 ρῆνες, ὅθεν γνωρίζοι τοῦτομα. πῶς ἐν,
 ὅτι σὺν ἀκούουσιν, οὐ γνωρίζουσιν; ὅτι
 θεοί, οἷς ἂν μὴ ἐπιτήσασιν, σὺν ἴσα-
 σιν.

- ' Νῆα κατάστητον, ἵνα νωϊτέρῳ ὕπ' ἀκέσῃς. 185
 ' Οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νῆϊ μελαίνῃ,
 ' Πρὶν γ' ἡμέων μελίγηρυν δ' ἀπὸ σμαμάτων ὕπ' ἀκῆσαι.
 ' Ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νῆται, καὶ πλεόνα εἰδώς.
 ' Ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
 ' Ἀργεῖοι, Τρῳῆς τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν. 190
 ' Ἴδμεν δ', ὅσα γῆρ' ἔστι χθονὶ παλαιοτέρῃ.
 ' Ὡς φάσαν, ἰέσται ὅπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
 ' Ἦθελ' ἀκνέμεναι, λῦσά τ' ἐκέλευον ἐταῖρους,
 ' Ὀφρύτι νύκτεζων· οἱ δέ, περπεσόντες ἔρσαν.
 ' Αὐτίκα δ' ἀνσάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε, 195
 ' Πλείσοί μ' ἐν δισμῶσι δέον, μᾶλλον τε πῆζον.
 ' Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάς γε παρήλασεν, ἔδ' ἔτ' ἔπειτα
 ' Φθογγῆς Σαρήνων ἠκόμεν, ἔδε τ' αἰοιδῆς,
 ' Αἰψ' ἀπὸ κηρὸν ἔλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 ' Ὅν' σφιν ἐπ' ὦπὸν ἄλεσψ', ἐμέ τ' ἐκ δισμῶν ἀνέλυσαν. 200
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ πλὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
 ' Καπνὸν καὶ μέγα κύμα ἴδον, καὶ δάπον ἄκιστα,
 ' Τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπ' ἔρετμά.
 ' Βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἶχετο δ' αὐτῷ
 ' Νῆψ, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἔρετμά ποσειδέα χερσὶν ἔπειγον. 205
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ, Διὶ νηὸς ἰὼν, ὥτρυνον ἐταῖρους

185 ΚΑ. Καθόρμησον. ΝΩΙ. Τῶν
ἡμετέρων.

186 ΠΑ. Παρήλασε.

187 ΜΕ. Ἠδείαν φωνήν.

188 ΤΕΡ. Τερφθεῖς, ἡδείς. ΝΕΙ.
Ἀπέρχεται.

190 ΜΟ. Ἐκαμον, ἐκακοπάθησαν.

192 ΙΕΙ. Περπεσόμενα.

193 ΑΥ. Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς, ὅτι καὶ
ὁ ἐγκατέστητο ἡττηθῆναι.

201 ΕΔ. Κατελείπομεν, ἐάσαμεν.

202 ΚΑΠ. Εἰκότως καπνὸν, ἐν ἡμέρᾳ
τῇ καὶ φαίνεται πῦρ.

203 ΕΠ. Ταχέως ἐξέπεσαν.

205 ΠΡΟ. Προέχοντα, καὶ προεταγ-
μένα τῇ νηὶ.

Μεταχίσις

- 5 Μελιχίοις ἐπέεσσιν ὄψασθε δὸν ἄνδρα ἕκαστον·
 ὦ φίλοι, εἰ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμενες εἰμέν.
 Οὐ μὲν δὴ τόδε μείζον ἐπὶ κακόν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
 Εἶλε ἐνὶ σπηΐ γλαφυρῷ κρατερῇφι βιῆφιν· 210
 Ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βελῆ τε, νόῳ τε,
 Ἐκφύγομεν· καὶ παρ τῶνδε μνήσεσθαι οἶώ.
 Νῦν δ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 Ὑμεῖς μὲν κώπησιν ἀλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
 Τύπτετε, κληΐδεσσιν ἐφήμῃροι, αἶκε πόδι Ζεύς 215
 Δῶκε τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
 Σοὶ δ', κυβερνήθ', ὥδ' Ἰππιτέλλομαι, (ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
 Βάλλω, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾶς·)
 Τάττε μὲν καπνὸς καὶ κύματος ἐκπὸς ἔεργε
 Νῆα· σὺ δὲ σκοπέλῃς Ἰπτιμαίεο, μή σε λάθῃσι 220
 Κῆρ' ἐξορμήσοισι, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλησθαι.
 Ὡς ἐφάρμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσιν ἤθοντο.
 Σκύλλῳ δ' οἶκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίλῳ,
 Μήπως μοι δόκοντες ἀπολλήξειαν ἐταῖροι
 Εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτές. 225
 Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσυνῆς ἀλεγεινῆς
 Λαοφανόμην, ἐπεὶ ἔτι μ' ἀνώγῃ θωρήσασθαι·
 Αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ δὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δῆρε

209 ΕΠ. Ἐπέρχεσθαι.

211 ΑΡ. Δυναμίς.

214 ΡΗ. Νῦν, τὸ ἐπιπολάζον, παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι ταῖς κώπαις.

215 ΚΑΗ. Ταῖς ἑρετῶν καθέδραις. ΕΦ. Ἐπικαδήμενοι.

218 ΒΑΛ. Ἐγκατάθε. ΟΙ. Πηδάλα. ΝΩ. Κατέχεις, φέρεις.

219 ΕΕΡ. Ἀπέρχεσθαι.

220 ΕΠ. Ἐφάρμην.

221 ΒΑ. Ἐμβάλης.

223 ΕΜ. Ἐλεγον. ΑΠ. Οὐδὲν γὰρ ἐκ τῆς λυπεῖσθαι ἠδύναντο πρᾶξαι.

225 ΠΥ. Κρίπτοιεν.

226 ΕΦ. Ἐντολῆς.

227 ΛΑΝ. Νῦν, ἐκὼν ἡμέλῃ.

228 ΑΥ. Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ τιτρώσκοντα, καὶ εἰκασί. ΚΑ. Ἐνδυσάμενοι.

- ' Μάκρ' ἐν χερσὶν ἔλων, εἰς ἵκερα νηὸς ἔβαινον
 ' Πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἰδέγμεν πρῶτον Φανείαδαι 230
 ' Σκύλλῳ πετσαίνῃ, ἣ μοι φέρε πῆμ' ἐταίροισιν.
 ' Οὐδὴ πη ἀθρήσας δινώμην· ἔκαμον δέ μοι ὅσπερ
 ' Πάντῃ παπταίνοντι παρὸς ἡρωιδέα πέτρῃ.
 ' Ἡμεῖς δ' ὅτ' ἐνὶ πόντῳ ἀνεπλόομεν γούωντες·
 ' Ἐνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἐπέρωθε δὲ δῖα Χάρυβδιδι 235
 ' Δεινὸν ἀνερροίβοδσε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ.
 ' Ἦτοι ὅτ' ἐξήμεσε, λέβης ὡς ἐν πυρὶ πολλῷ,
 ' Πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμῆν, ὑφόσε δ' ἄχνη
 ' Ἀκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἐπιπῆν.
 ' Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξε θαλάσσης ἀλμυρὸν ὕδωρ, 240
 ' Πᾶσ' ἔντοθε φάνεσκε κυκωμῆν· ἀμφὶ δὲ πέτρῃ
 ' Δεινὸν ἐβέρυχε, ὑπέρωθε δὲ γαῖα φάνεσκε
 ' Ψάμμῳ κυανῇ· τὸς δὲ χλωρὸν δέος ἦρθε.
 ' Ἡμεῖς μὲν πρὸς τινὶ δ' ἴδομεν, δέισαντες ὄλεθρον.
 ' Τόφρα δέ μοι Σκύλλῃ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐταίρους 245
 ' Ἐξ' ἔλεθ', οἱ χερσὶν τε, βίῃφί τε, φέρτεροι ἦσαν
 ' Σκεψάμενοι δ' ἐς νῆα θολὴν ἅμα καὶ μεθ' ἐταίρους,
 ' Ἦδη τ' ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὑπερθε,
 ' Τψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες

229 ΙΚ. Τὰ καταγρύματα τ' νεώς.

ΕΒ. Ἐπὶ βαινον, ἰγάμην.

232 ΑΘ. Ἰδιῖν, διασάδα. ΕΚ.

Ἐκοπίασαν.

234 ΣΤΕ. Στενὴν θάλασσαν. ΓΟ.

Θρηνηντες.

236 ΑΝ. Ἀνηκόντισεν.

237 ΕΞ. Ἐξεράσμεν. ΛΕ. Τὰ ἐν

τῷ καθόλου γινόμενα περὶ Χάρυβδιν λέγει.

238 ΑΝ. Ἀνεδίδε, ἀνέξει.

240 ΑΝ. Ἀναπίοι, ἀναρροφῶσιν.

242 ΕΒ. Ἦχον ἱποῖσι.

244 ΙΔ. Νῦν, ἀπεβλέπομεν.

246 ΟΙ. Πάντες ἐπαινῶμεν τὸς τι-
λευτήσαντας.

247 ΣΚΕ. Ἐπιδὼν, διασάμειν.

Ἐξονομακλήδην,

'Εξονομακλήδην, τότε δ' ὕατον, ἀχνύμυροι κῆρ.
 'Ως δ' ὅτ' ὅπ'ι προβάτω ἀλίσκος περιμήκει ράβδω
 'Ιχθύσι τοῖς ὀλίγοις δόλον κατὰ εἶδατα βάλλον,
 'Ες πόντον περὶ βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
 'Ασπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε·
 'Ως οἱ γ' ἀσπαίροντες αἶροντο περὶ πέτρας·
 'Αὐτῶ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήδιε κεκλήγοντας,
 'Χῆρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊότητι.
 'Οἰκλῖσον δὴ κείνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
 'Πάντων, ὅσ' ἐμόγησαι, πῶρας ἀλὸς ἐξερεείνων.
 'Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομυρ, δεινὴν τε Χάρυβδιν,
 'Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεῶ ἐς ἀμύμονα νῆσον
 'Ἰκόμεθ'· ἐνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
 'Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὕπεριον Θ' Ἡελίοιο.
 'Δὴ τότε ἐγὼν, ἔπ' ἵππων ἐὼν ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 'Μυκηθμῶ τ' ἤκασα βοῶν αὐλιζομυράων,
 'Οἷων τε βληχλῶ· καὶ μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
 'Μάντιος ἀλαῶ, Θεῶν Τειρεσίαο,
 'Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
 'Νῆσον ἀλδ' αἰδοῦναι τερψιμβρότα Ἡελίοιο.

250

255

260

265

251 ΠΡΟ. Προβεβλημένη πέτρα· ἢ τόπω ἐξέχοντι.

252 ΟΔΙ. Τοῖς μικροῖς τὴν μεγάλῃς κυνηγῶσι.

253 ΠΡΟ. Προσείπλει. ΚΕ. "Ἦτοι τὴν τρίχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικαίμενον τῇ ἡμιά κέρας· ἐπὶ κέρατ' ὅτ' ἡ ἡμιά τρέχει καθιεμένη, καὶ ἀναλκομένη· εἰδῶσαι δὲ οἱ ἀλιεῖς μεταξὺ τ' ἀγκίστρων, καὶ τῆς σπάργαν, κέρας βόειον προσάπλιν, ἵνα καταπίνοντες τὸ ἀγκίστρον οἱ ἰχθύες, μὴ τρώωσι τὴν σπάρτον.

254 ΑΣ. Σκαρίζοντα.

257 ΟΡ. Ἐκτείνοντας. ΔΗ. Νῦν, ἐν τῷ δεινῷ σπαρχμῷ.

259 ΠΟ. Ρεῦμα. ΕΞ. Ἐξέρωντων, διερχόμενον.

265 ΜΥ. Τῆς τ' βοῶν φωνῆς. ΑΥ. Εἰς κοίτην παραγινομένων.

266 ΒΑΗ. Βληχλή, ἢ τ' προβάτων φωνή. ΕΜ. Ἐπεισπλιν.

267 ΜΑΝ. Μάντιος. ΑΛ. Τυφλῶ.

268 ΕΠ. Ἐπιέλλοντο, προσέταττον.

269 ΑΛ. Ἐκκλῖναι, φυλάττειν. ΤΕΡ. Τέρποντος τὴν βροτῶν.

· Δὴ

- ' Δὴ τὸτ' ἐγὼν ἐπαροισι μετηύδων, ἀχνύμεν' κῆρ· 270
 ' Κέκλυτέ μ' αὖ μύθων, κακὰ περ πάσχοντες, ἐγείροι,
 ' 'Οφρ' ὑμῖν ἔπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
 ' Κίρκης τ' Αἰαΐης, ἣ μοι μάλα πολλ' ἐπέτελλε,
 ' Νῆσιν ἀλδύαδ' ἀνέμωσσι τερψιμέροσσι Ἡελίοιο·
 ' Ἐνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμειν ἔφασκεν. 275
 ' Ἀλλὰ παρὲς τὴν νῆσιν ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
 ' Ὡς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
 ' Αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος συγερῶ μ' ἠμέετο μύθῳ·
 ' Σχέτλιος εἷς, Ὀδυσσεύ· ὥερε τοὶ μὲν, ἐδὲ τι γῆρ·
 ' Κάμνεις· ἥ γὰρ νῦ σοὶ γε σιδήρεα πάντα τέτυκται, 280
 ' Ὃς ῥ' ἐτάρξας, καμάτω ἀδδηκότας, ἦδ' ἐκ ὕπνου,
 ' Οὐκ ἐάσας γαίης Ἰπιδήμεναι· ἐνθά κεν αὐτε
 ' Νήσω ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·
 ' Ἀλλ' αὐτως Διὶ νύκτα θολὴν ἀλάλησθαι ἀνωγας,
 ' Νῆσιν ἀποπαραγχεύοντας ἐν ἡεροειδέϊ πόντῳ. 285
 ' Ἐκ νυκτῶν δ' ἀνεμοὶ χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
 ' Γίνονται· πῇ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὴν ἀλεθρον,
 ' Ἦν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
 ' Ἡ Νότ' ἢ Ζεφύροιο δυσαιέος, οἳ τε μάλιστε
 ' Νῆσιν ἀφάρραισι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων· 290
 ' Ἀλλ' ἥτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
 ' Δόρπον θ' ὥπλισόμεθα, θοῇ πρὸς νηὶ μέλοντες·

272 ΜΑΝ. Τὰς μαντείας.

276 ΠΑ. Παρεκτός.

279 ΠΕ. Περισσὴ σοὶ δύναμις.

281 ΑΔ. Κεκμηκότας, κάμνοντας.

282 ΕΑ. Οὐ συγχωρεῖς. ΕΠ. Ἐπι-
βῆται, σῆται.

283 ΤΕ. Παρασκευάσασμεν.

284 ΑΛ. Πλανᾶσθαι. ΑΝ. Κί-

λεύεις.

286 ΔΗ. Βλάβαι.

289 ΔΥ. Σφοδρῶς πνέοντες.

290 ΔΙ. Διαφθείρεσι.

292 ΟΠ. Παρασκευάσομεν.

270

Ἡῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πάντῳ.

Ἦς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ὅτι δ' ἦεν ἄλλοι ἐταῖροι.

Καὶ πότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μῆδετο δαίμων·

295

Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

Εὐρύλοχ', ἥ μάλα δὴ με βιάζεστε μῆνον ἔοντα·

275

Ἄλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὁμοόσατε καρτερόν ὄρκον,

Εἴ κέ τιν' ἢ βοῶν ἀγέλην, ἢ παῦ μέγ' οἶων

Εὐρώμεν, μήπῃ τις, ἄτασθαλίῃσι κακῆσιν,

300

Ἢ βέν, ἢ ἔτι μῆλον, δακτυλὸν ἀλλὰ ἔκηλοι

Ἐορίετο βρώμην, πλὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.

280

Ἦς ἑφάμην· οἱ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυσον, ὥς ἐκέλευον.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε, τελευτήσαν τε τ' ὄρκον,

Στήσασμεν ἐν λιμνῇ γλαφυρῇ εὐεργέα νῆα,

305

Ἀγχ' ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξάπεσον ἐταῖροι

Νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ὀπιζαμένως τετύκοντο.

85

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλῃς ἐκλαιον ἐταίρους,

Οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλδοῖα·

310

Κλαίοντες δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.

Ἦμος ᾧ τρίχα νυκτὸς ἔην, καὶ δ' ἄσρα βεβήκει,

90

Ἦρσεν ὅτι ζαῖν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς

Λαίλαπι θεαπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

Γαῖαν ὁμῶς καὶ πόντον· ὁράρῃ δ' ἔρανόθεν νύξ.

315

Ἦμος δ' ἡελύχεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,

293 EN. Καθελκύσομεν.

295 O. Ὅτι δὴ.

297 BI. Βιάζεσθε.

306 EE. Ἐξήλθον.

309 MNH. Ὑπομήσαντες.

312 TPI. Ἦτοι τρία μέρη, ἢ τρίτος
μέρῃ καὶ νυκτός.

313 ZA. Σφοδρῶς πνέοντα.

314 LAI. Τετῶ, καὶ αἶνεμα.

- ' Νῆα μὲν ἁρμίσσαμεν, κοῖλον ἄεός εἰσερύσαντες·
 ' Ἐνθα δ' ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἡδὲ θόωχαι.
 ' Καὶ τότε ἔγων ἀγορὴν θέμενος, μὲν μῦθον ἔειπον·
 ' ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νῆϊ θοῇ βρώσις τε, πόσις τε, 320
 ' ἔστιν, τῷ δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
 ' Δαινῶ γὰρ θεοῦ αἶδε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
 ' Ἡελίς, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακῆφ.
 ' ὦς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγῆνωρ.
 ' Μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, ἐδὲ τις ἄλλος 325
 ' γίγνεται ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὐρὸς τε, Νότος τέ.
 ' Οἱ δέ, ἕως μὲν οἶτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
 ' τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαίόμενοι βιότοιο·
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ νῆος ἐξεφθίτο ἥια πάντα,
 ' Καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκη, 330
 ' Ἰχθυῖς, ὄρνιθας τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
 ' Γναμπλοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ ραστέρα λιμός.
 ' Δὴ τότε ἔγων ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
 ' Εὐχαίμην, ἔτις μοι ὁδὸν φήνεε νέεσθαι.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νῆσθ' ἰὼν ἤλυθα ἐταίρους, 335
 ' Χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
 ' Ἡρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 ' Οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχουσαν.

317 ΩΡ. Ἐγώ, ἁρμίσσαμεν. Ἐνθαλ-
κήσαμεν.

318 ΘΟ. Καθίδρααι.

321 ΑΠ. Ἀποχώμεθα.

322 ΔΕΙ. Δίεες καὶ τιμῆς ἀξίαι.

325 ΑΛ. Ακατάπαυτος. ΑΗ. Ἐπ-
ύδεν.

329 ΗΙ. Βρώματα, δηλονότι.

330 ΕΦ. Ἐνέργουν. ΑΛ. Πλανώ-
μενοι.

334 ΦΗ. Δείξειεν.

335 ΗΛ. Ἐξέκλινα, ἐκτὸς ὄψεως
αὐτῶν ἐγεγρόμην.

336 ΣΚΕ. Ἐνθα ἦν σκέπη πρὸς τὸ
μὴ ἀνεμίξεσθαι.

337 ΗΡ. Ηυχόμεν.

- 'Εὐρύλοχος δ' ἐτάροις κακῆς ἐχόρχετο βελῆς·
 'Κέκλυτέ με μύθων, κακά περ πάροντες, ἐταῖροι· 340
 'Πάντες μὲν συγεροὶ θάναται δειλοῖσι βροτῶσι,
 320 'Λιμῶ δ' οἰκτίσων θανέειν ἢ πότμον ὀππασεῖν.
 'Ἄλλ' ἄγερ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες δρίσας,
 'Ρέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ ἔρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
 'Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκῃ ἀφικέμεθα, πατρίδα γαῖαν, 345
 'Αἰψά κεν Ἡελίῳ Ὑπερίονι πόσινα νηὸν
 325 'Τόξομεν, ἐνθά κε θεῖμεν ἀράλματα πολλὰ καὶ ἐοθλὰ·
 'Εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων,
 'Νῆ' ἐθέλη ὀλέσσει, ἐπὶ δ' ἑσπώνται θεοὶ ἄλλοι,
 'Βέλομ' ἀπαξ πρὸς κῆμα χανῶν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσει, 350
 'Ἥ δὴ δαὶ σπύγγεσθαι, εἰς ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
 330 'Ὡς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι ἐταῖροι.
 'Αὐτίκα δ' Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες δρίσας
 'Εγγύθεν, (ἔ γδ' τῇλε νεὸς κυανοπρώροισι
 'Βοσκέσκονθ' ἑλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,) 355
 'Τὰς δὲ πειρήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
 35 'Φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
 'Οὐ γδ' ἔχον κρὶ λευκὸν εὐασέλμῳ ἐπὶ νηός.
 'Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὕξαντο, ἢ ἑσφαζαν, ἢ ἑδεραιν,
 'Μηρὲς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν, 360
 'Δίπλυχα πιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

339 ΕΞ. Ἐξηγεῖτο.

341 ΣΤΥ. Μισητοί.

343 ΕΛ. Ἀπελάσαντες.

344 ΡΕ. Θύσομεν.

347 ΘΕΙ. Ἀναδῶμεν.

349 ΕΣ. Ἀχολεδήσθησιν.

351 ΣΤΡΕΥ. Κατὰ γράψα, ὃ ἐστὶ κατ' ὀλίγον, ὑπορρεῖν.

355 ΒΟΣ. Ἐβόσκοντο.

356 ΤΑΣ. Ταύτας δέ.

357 ΔΡΕ. Λαβόμενοι. ΕΡ. Στεφαστάμενοι.

- ' Οὐδ' ἔχον μέθυ λείψαι ἐπ' αἰθόμενοις ἱεροῖσιν,
 ' Ἀλλ' ὕδατι πένδοντες ἐπώπλων ἔγκατα πάντα.
 ' Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 ' Μίσυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν· 365
 ' Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέστυτο νήδυμος ὕπνος·
 ' Βῆν δ' ἵεναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦα κίων νεὸς ἀμφιελίσσης,
 ' Καὶ τότε μὲ κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς αὐτμή·
 ' Οἰμῶζας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνον· 370
 ' Ζεὺ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
 ' Ἡ με μάλ' εἰς ἄτλῳ κοιμήσατε νηλεῖ ὕπνῳ·
 ' Οἱ δ' ἔταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
 ' Ὠκέα δ' Ἡελίῳ ὕπερίονι ἄγγελος ἦλθε
 ' Λαμπετὴ τανύπεπλος, ὃ οἱ βόας ἔκταν ἐταῖροι. 375
 ' Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετῆδα, χαόμενος κῆρ·
 ' Ζεῦ πάτερ, ἡδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
 ' Τίσσῃ δὴ ἐτάρῃς Λαερτιάδῳ Ὀδυσῆος,
 ' Οἱ μευ βῆς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ἥσιν ἔγωγε
 ' Χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς ἔρανον ἀσπρόεντα, 380
 ' Ἡδ' ὀπότη' ἄψ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἔρανόθεν προτραπόμεν.
 ' Εἰ δέ μοι εἰ τίσῃσι βοῶν ὀππικέ' ἀμοιβὴν,
 ' Δύσομαι εἰς Αἶδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνῳ.
 ' Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

362 ΛΕΙ. Σπῖισαγ.

369 ΑΜ. Περιῆλθεν.

374 ΩΚ. Πῶς ὁ πάντα ἐφορῶν, οὐκ
οἶδε πάντα; ὅρα, ἀλλ' ἔχ' ὑπὸ τὸ αὐτό.

378 ΤΙ. Τιμωρήσας.

380 ΧΑΙ. Ἐχαιρόν.

381 ΠΡΟ. Μῖλαθάλοιμι, ἀποκλίνω.

382 ΤΙΣ. Ἀποδώσεσιν. ΕΠ. Προ-

σήκεσαν. ΑΜ. Τιμωρίαν.

383 ΔΥ. Ἀπελεύσομαι. ΦΑ. Φα-
νῶ, λάμψω.

- 'Ἡέλι', ἦτοι μὲν σὺ μετ' ἀθανάτοισι φάεινε,
 'Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅππῃ ζείδωρον ἄρξαν·
 'Τῶν δέ κ' ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῇ κεραιῶν
 'Τυττὰ βαλὼν κεάσασμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 'Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκιστα Καλυψῆς ἠυχόμοιο·
 'Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείῳ Διὸς ἀκτόρεσσι αὐτὴ ἀκέσσει.
 'Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὅππῃ νῆα κατήλυτον ἠδὲ θάλασσαν,
 'Νέεον ἄλλοθεν ἄλλον ὀπίσσω δὸν, εἰδὲ πῃ μῆχ'·
 'Εὐρέμεθα δυνάμεθα· βόες δ' ἀποτέθνασσαν ἤδη.
 'Τοῖσιν δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοὶ τέρατα περφαίνον·
 'Εἶρπον μὲν ῥίνοι, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
 'Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὥς γίνετο Φωνή·
 'Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι
 'Δαίνωτ', Ἡελίοιο βοῶν ἐλάσαντες δρίξας·
 'Ἀλλ' ὅτ' ἄρ' ἔδομον ἡμαρ ἐπὶ Ζῆος θῆκε Κρονίων,
 'Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνεμῶ μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 'Ἡμεῖς δ' αἰψ' ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
 'Ἴσον σπονδύλοισι, ἀνά θ' ἰστία λούκ' ἐρύσαντες.
 'Ἀλλ' ὅτε δὴ πλὴν νῆσον ἐλείπομεν, εἰδὲ τις ἄλλη
 'Φαίνετο γαῖαν, ἀλλ' ἔβρανός, ἠδὲ θάλασσα,
 'Δὴ τότε κυανέῳ νεφέλῳ ἔσχετο Κρονίων
 'Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπὸ αὐτῆς.

387 ΑΡ. Λευκῶ, ἢ τεφρώδει.

388 ΚΕ. Σχίσαιμι, ἢ καύσαιμι.

391 ΚΑ. Κατήλδον, παρεγενόμην.

392 ΝΕΙ. Ἐκακολόγην. ΕΠ. Ἐφε-
σῶτες.393 ΔΥ. Ἐδυνάμεθα. ΑΠ. Ἀπο-
δανόντες ἦσαν.

394 ΤΕ. Σημεῖα. ΠΡΟΥ. Προσιή-

μαινον, εἰδείκνυν.

395 ΕΙΡ. Ἐκινῆτο, ἐβάδιζον. ΕΜΕ.

Μυκηθμῶ ὅμοιον ἦχον ἀπετέλεον.

397 ΕΞ. Ἐπὶ εἰς ἡμέρας.

398 ΕΛ. Ἀπελάσαντες.

401 ΕΝ. Ἐνεβάλομεν.

406 ΗΧ. Ἀχλύϊ καὶ σκότῳ περιει-
λήθει, ἐπληρώθη.

- 'Η δ' ἔθ' ἔ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
 'Κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλη σὺν λαίλαπι θύων·
 'Ιστ' ἣ πρῶτοντας ἔρρηξ' ἀνέμοιο θύελλα
 'Ἀμφοτέρως· ἴσος δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλ' αἶ τε πάντα 410
 'Εἰς ἀντλὸν κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νῆι
 'Πληῆξε κυβερνήτῳ κεφαλὴν, σὺν δ' ὅσ' ἄραξε
 'Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀνδρότῳ εἰκῶς
 'Κάππεσ' ἀπ' ἱκερίοφιν, λίπε δ' ὅσ' αἶ θυμὸς ἀγῆνωρ.
 'Ζῶς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆι κεραυνόν· 415
 'Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσαι, Διὸς πλεγεῖσαι κεραυνῶ,
 'Ἐν δὲ θεαῖς πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἐταῖροι.
 'Οἱ δὲ κερῶνησιν ἱκελοι παρὶ νῆα μέλαιναν
 'Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποκύντο νόσον.
 'Αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὅφρ' ἀπὸ πύχης 420
 'Λῦσε κλύδων τρόπος· πλὴν δὲ ψλὴν φέρε κύμα.
 'Ἐκ δὲ οἱ ἴσον ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
 'Ἐπίπτον βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετρυχῶς.
 'Τῷ ῥ' ἄμφω σύνεργον ὁμῆ τρόπιν, ἡδὲ καὶ ἴσον·
 'Ἐζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμεν ὁλοοῖς ἀνέμοισιν. 425

407 ΕΘ. Ἐτρεχον.

408 ΚΕ. Μεγάλως ἀντιπνέων.

409 ΠΡΟ. Τὰ χοινία, τὰ κατέχον-
τα τ' ἴσον.

411 ΑΝ. Τὴν ἀντλίαν, εἰς ἣν ἐγ-
χέεται τὸ κατηδιζόμενον εἰς τὴν ναῦν
ἕδωρ. ΚΑ. Ἀδρώως ἔπεσον.

412 ΑΡ. Συνέτριψεν.

413 ΑΡ. Κυβιστητῆρι, ὀρχηστῇ.

414 ΙΚ. Τῶν σανιδμάτων.

416 ΕΑ. Συνεσίδη.

417 ΘΕ. Θίω. Καλασρέφει ἢ εἰς τὸ

πυρὸς κεραυνία.

419 ΑΠ. Ἀφηρεῖτο.

420 ΕΦΟ. Περιήεν.

421 ΛΥ. Διέλυσεν. ΚΑΥ. Ὁ τῆς
θαλάσσης τάραχος. ΤΡΟ. Τρόπος, τὸ
κατώτατον ξύλον, περὶ ὃ ὀχίει τὸ κύ-
μα. ΨΙ. Μόνην, καθ' ἑαυτήν.

423 ΕΠ. Ἰμάς, ἥτοι ὁ τῶν κερῶν
δεσμός· ἢ ὁ ἰμάς, ὁ πρὸς ἄκρῳ τῆς ἡψ.
δι' ὃ τὸ ἄρμενον ἀνέλκεται. ΒΕ. Ἐπί-
κετο. ΤΕ. Κατασκευαοδίσ.

424 ΣΥ. Συνεδίσμεν.

- 'Ενθ' ἦτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
 'Ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὥκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
 'Ὅφρ' ἐτι τ' ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
 'Παννύχιος φερόμην· ἅμα δ' ἡελίῳ ἀνιόντι
 'Ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινὴν τε Χάρυβδιν. 430
 'Ἡ μὲν ἀνερρῶϊσθησε θαλάσσης ἄλμυρον ὕδωρ·
 'Αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑφ' ὅσ' ἀερθεῖς,
 'Τῷ πρῶτον ἐχόμην, ὥς νυκτερίς, ἐδέπη εἶχον
 'Οὔτε σφίζαι ποσὶν ἐμπεδον, οὔτ' ἴππεσσιναι.
 'Ρίζαι γὰρ ἐκάς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι, 435
 'Μακροὶ τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
 'Νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὅφρ' ἐξεμέσσειν ὀπίσω
 'Ἴσὼν καὶ τρόπιν αὐτίς· ἐελδομὲν δέ μοι ἦλθεν
 'Ὅψ'· ἡμός δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγερῆθεν ἀνέστη,
 'Κρίνων νείκεα πολλὰ δικάζομένων αἰζῶν, 440
 'Τῆμος δὴ τάγε δῖρα Χαρύβιδιος ἐξεφαάνθη.
 'Ἦκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
 'Μέσσω δ' ἐνδύπησα παρέξ ωειμήκεα δῖρα,
 'Εἰζόμενος δ' ἐπὶ τοίπῃ διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
 'Σκύλλην δ' ὅκ' ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε 445

426 ΘΥ. Ὁρμῶν.

428 ΑΝ. Διέλθοιμι, παρέρθω.

429 ΑΝ. Ἀνίσχοντι, ἀνατίθεντι.

433 ΠΡΟΣ. Προσπλακεῖς. ΝΥΚ. Εἶδος ὄρνευσ.

434 ΣΤΗ. Στήται ἀσφαλῶς.

435 ΕΙ. Ἀντὶ τῷ, ὑπὸνυχον. ΑΠ. Ἦτοι ἀπηρτισμένοι· ἢ πολὺ ἀλλήλων διετηκότες, οἷον παραινόμενοι· ἢ ἀποδιν.

436 ΚΑ. Κατεσκίαζον.

437 ΕΞ. Ἐκρίψειν, ἀναβάλλοι.

439 ΔΟΡ. Ἐπὶ τὴν δεινὴν ὥραν.

440 ΚΡΙ. Δικάζων.

442 ΗΚ. Ἀφῆκα.

443 ΔΟΥ. Περὶ τὸν φόβον ἀπέβλεπα.

ΠΑ. Τὸ ὅλον, περὶ τὰ μακρὰ ξύλα.

444 ΔΙ. Ἀπισπασάμην ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ ὥσπερ κύπαις, ταῖς χερσὶ μὲν διετηξάμην.

- ' Εἰσιδέειν· ἔ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
 ' Ἐνθεν δ' ἐννήμαρ φερόμεν· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
 ' Νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
 ' Ναΐδ' εὐπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσα.
 ' Ἦ μ' ἐφίλῃ τ', ἐκόμεν τέ. Τί τοι τάδε μυθολογῶ; 450
 ' Ἦδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμεν ἐνὶ οἴκῳ
 ' Σοί τε καὶ ἰφθίμη ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοι ἐστίν,
 ' Αὖτις δριζήλως εἰρημνύα μυθολογῶειν.

446 ΕΙ. Ἰδεῖν, συντυχεῖν.

447 ΔΕ. Οὐ δεῖ ζητεῖν, πῶς ἀ-
καρτερεῖ ὁ ἥρως, εἰπέσης τ' Ἀθηνᾶς, Αὐ-
τὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, ἀμπερὲς ἢ σε φυ-
λάσσω Ἐν πάντεσσι πόνοισιν.

450 ΕΦ. Φιλικῶς ὑπεδέχετο. ΕΚ.

Ἐπιμελείας ἡξίε. ΜΥ. Διηγῶμαι.

453 ΑΡ. Ἐκδήλως. ΕΙ. Τὰ ἤδη
ῤῥθέντα.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ν

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΡΑΨΩΔΙΑΣ.

ΚΟΙΜΩΜΕΝΟΝ Ὀδυσσεύα, μετὰ τῷ δώρῳ, ἐκτιθέασιν οἱ Φαίαικες εἰς τὴν γῆν
τῷ Ἰθακῆσίῳ· καὶ τὴν αὖτε ναῦν αὐτῶν ὑπερέφεσαν, λίθον ποιεῖ Ποσειδῶν.
Ἀθηναῖα δ' ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ Ὀδυσσεὶ συμβελεύει περὶ τῆς μνηστροφονίας· καὶ τὰ χρήματα
εἰς τὴν ἀσπλάγῃ ἀποκρύπτει, καὶ εἰς γέροντα μεταμορφοῖ τὸν Ὀδυσσεύα.

Νῦν, Ἰθάκης ἐπέβη, Φαιήκων πομπῇ, Ὀδυσσεύς.

ΩΣ ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐχέοντο σιωπῇ,
Κηληθμῷ δ' ἔχοντο κατὰ μέγαρα σκίοεντα.

Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, Φώνησέν τε·

ᾧ Ὀδυσσεῦ, ἐπεὶ ἵκευ ἐμὸν ποτὶ χαλκῶσά περ δῶ

ἔψεφε, τῷ σ' ἔτι παλιμπλαγχθέντα γ' οἶω

5

ἄψ' ἀπονοστήσειν, εἰ καὶ μάλα πολλὰ πέπονθας.

Ἵμεών δ' ἀνδρὶ ἐκάσῳ ἐφιεμένος τάδε ἔειπε,

2 ΚΗ. Τῇ δὲ ἀκοῇς ἡδονῇ, δέλξει,
τέρπει· κήλησις γὰρ ἔστιν, ἡ δὲ ὥδης τέρ-
ψις, καὶ ἡδονή. Οἶον χαλασὶός τις ἔσται.

4 ΙΚ. Παρεγένε. ΧΑΛ. Ἦτοι χαλ-
κὸν ἔδαφος ἔχον· ἢ χαλκὸς ἔχον τὰς
βαθμῆς τῶν θυρῶν.

5 ΠΑ. Ὀπιδορμητοῦ γενόμενον.

6 ΑΠ. Ἐπανελεύσεσθαι.

7 ΕΦ. Ἐναλλασσόμενος, ἐντελλό-
μενος. ΕΦ. Μετὰ προθυμίας τάδε
λέγω.

• Ὅσοι ἐνὶ μ' γάρροισι γέραςπον αἶθροπα οἶνον
 • Αἰεὶ πίνετ' ἐμοῖσιν, ἀκκάζεαδε δ' αἰοιδῶ.
 • Εἶματα μὲν δὴ ξείνῳ εὐξέσῃ ἐνὶ χηλῶ
 • Κεῖ, καὶ χρυσὸς πολυδαίδαλος, ἀλλὰ τε πᾶντα
 • Δῶρ', ὅσα Φαιήκων βεληφόροι ἐνθάδ' ἔνεικαν.
 • Ἀλλ' ἄγε οἱ δῶμεν τρίποδα μέγαν, ἥδ' ἐλέγχετα,
 • Ἀνδρακᾶς· ἡμεῖς δ' αὖτις ἀγειρόμενοι κατὰ δῆμον
 • Τισόμεθ'· δέξαλεόν γ' ἕνα ποικίλος χαρίσασθαι.
 • Ὡς ἔφατ' Ἀλκινόος· τοῖσιν δ' Ἰππὴνδαν' ἐμύθησεν.

10

15

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος.

Ἦμος δ' ἡλεγχόμενα Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Νῆ ἄρ' ἐπεσεύοντο, φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέστηχ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
 Αὐτὸς ἰὼν Διὶ νηὸς ὑπὸ ζυγᾷ, μὴ τιν' ἐταίρων
 Βλάπῃσι ἐλαυνόντων, ὅπῃτε σπερχοῖατ' ἐρετμοῖς.
 Οἱ δ' εἰς Ἀλκινόοιο κίον, καὶ δαῖτ' ἀλέγουνον.
 Τοῖσι δὲ βῆν ἱέρουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
 Ζηνὶ κελευσέει Κρονίδῃ, ὅς παῖσιν ἀνάσσει.
 Μηρὰ δὲ κείαντες δαίνυντ' ἐρμυδία δαῖτα

20

25

8 ΓΕ. Τὸν τοῖς ἐντίμοις διδόμενον.

9 ΑΚ. Ἀκροῦσθε.

10 ΕΥ. Καλῶς ἐξισμένη, καλῶς
εἰργασμένη.

11 ΠΟ. Ὁ ποικίλος, καὶ μετὰ τέχνης
κατεσκευασμένος· ἢ εἰς τὸ δαιδάλλεσθαι
καὶ ποικίλλεσθαι εὐθετος.

12 ΒΟΥ. Συγετοί, φροτιστικοί. ΕΝ.
Ἦνευκαν.

14 ΑΝ. Κατὰ ἄνδρα. ΔΗ. Ἐκ τῷ
δήμῳ.

15 ΤΙ. Εἰσπραττόμεθα, ἢ ἀπολη-
ψόμεθα. ΑΡ. Ἡ ποικίλος γενικῇ, ἀγτί

ἢ ποικίλα· ὁ γὰρ νῆς, Χαλεπὸν γὰρ καὶ
ἀδύνατον, ἕνα δωρεᾶν τοσαύτην χαρί-
σασθαι.

17 ΚΑΚ. Μέλλοντες κοιμηθῆναι.

21 ΖΥ. Ὑπὸ τὰς καδίδρας τῶν
ἐρετῶν.

22 ΒΛΑΠ. Ἐμποδίζοι. ΣΠΕΡ.
Σπυδαῖοιεν ταῖς κόπαις, ὁ ἐστὶ σπυδαῖος
ἐλαύνουσαν.

23 ΑΔ. Εὐτρέπιζον, κατεσκευάζον.

26 ΚΕΙ. Καύσαντες. ΕΡ. Μεγαλῶς
ἐνδοξον.

Τερεπόμενοι

Τερπόμενοι· μὲν δὲ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς
 Δημόδοκος, λαοῖσι τετιμένος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Πολλὰ πρὸς ἥλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανόωντα,
 Δῦναί ἐπειχόμενος· δὴ γὰρ μενέαινε νέεσθαι. 30
 ὣς δ' ὅτ' ἀνὴρ δόρυιο λιλαίεσθαι, ὥτε πανῆμαρ
 Νείον ἀνέλκητον βόε οἶνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
 Ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδου φάος ἡλίοιο,
 Δόρυον ἐπὶ χεῖρα, βλάβεσθαι δὲ τε γένατ' ἰόντι·
 ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπασὸν ἔδου φάος ἡλίοιο. 35
 Αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληγέτμοισι μετῆυδα,
 Ἀλκινόω δὲ μάλισα πφασκόμενος φάτο μῦθον·
 ' Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων δ' ἰδείκετε λαῶν,
 ' Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί·
 ' Ἦδη γὰρ τετέλεστα, ἃ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς, 40
 ' Πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τὰ μοι θεοὶ ἔρανίωνες
 ' Ὀλβια πῖσσειαν· ἀμύμονα δ' οἶκοι ἄκοιτιν
 ' Νοσήσας εὐροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσιν φίλοισιν.
 ' Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες εὐφραίνοιτε γυναῖκας
 ' Κεριδίαι, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν 45
 ' Παντοίην· καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.
 ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἡδ' ἐκέλευον
 Περπέμεναί τ' ἔξινον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
 Καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·

28 ΤΕ. Τετιμημένος, τίμιος.

29 ΠΑΜ. Πᾶσι φαίνοντα.

30 ΜΕ. Ἐφρόντιζε.

31 ΛΙ. Ἐπιθυμεί.

32 ΝΕΙ. Γῆν νενασμένην. ΑΝ. Ἐλ-
κωσιν. ΠΗ. Τὸ μὴ ἐξ αὐτῆ ἔχον τὸν
γύην.

37 ΠΙ. Φανεροποιῶν.

40 ΤΕ. Πεπλήρωται.

42 ΟΛ. Εὐτυχῆ.

43 ΑΡ. Ὑγιέσι καὶ πιστοῖς.

45 ΚΟΤ. Τὰς ἐκ παρθενίας γιγα-
μημένας. ΑΡ. Εὐδαιμονίαν.

46 ΜΕ. Ἐνδημος τῇ πόλει.

- ' Ποντόνοε, κρητήρα κερασάμηνον, μέθυ νῆμον 50
 ' Πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον· ὄφρ' εὐξάμηναι Διὶ πατρὶ,
 ' Τὸν ξείνον πέμπωμεν ἐὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
 ' Ὡς Φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
 Νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν Ἰπτισεδόν· οἱ ᾗ θεοῖσιν
 ' Ἐσπεισαν μακάρεσσιν, τοὶ ἔρανδον εὐρὺν ἔχασιν, 55
 Αὐτόθεν ἐξ ἐδρέων· ἀνὰ δ' ἴσατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Ἀρήτη δ' ἐν χερσὶ τίηδ' ἀέπας ἀμφικύπελλον,
 Καί μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ' Χαῖρέ μοι, ὦ βασίλεια, Δίαμπερές, εἰσὺ κε γῆρας
 ' Ἐλθῃ, καὶ θάνατος, τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται· 60
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ νέομαι· σὺ δ' ἔτερπεο τῶδ' ἐνὶ οἴκῳ,
 ' Παῖσί τε, καὶ λαοῖσι, καὶ Ἀλκινόῳ βασιλῆϊ.
 ' Ὡς εἰπὼν, ὑπὲρ ἔδον ἐβήσετο δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τῶ δ' ἅμα κήρυκα προΐει μῦθον Ἀλκινόοιο,
 ' Ἠγεῖσθαι ἐπὶ νῆα θοῶν, καὶ θῖνα θαλάσσης. 65
 Ἀρήτη δ' ἄρα οἱ δμῶας ἅμ' ἔπεμπε γυναικας·
 Τὴν μῦθ, Φᾶρος ἔχασαν εὐπλοῦες, ἡδὲ χιτῶνα,
 Τὴν δ' ἐτέρλυν, χηλὸν πυκινὴν ἅμ' ἔπεμπε κομίζειν·
 Ἥ δ' ἄλλη σιτόν τ' ἔφερεν, καὶ οἶνον ἐρυθρόν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἡδὲ θάλασσαν, 70
 Αἶψα τὰ γ' ἐν νηὶ γλαφυρῇ πεμπῆες ἀγῶοι
 Δεξάμηναι κατέθεντο, πόσιν καὶ βρῶσιν ἀπάσαι.

54 ΕΠ. Ἐπισταμένως, ἐπιστημόνως, ἐμπείρως ἢ, ἐφιστάμενον ἐκαστῷ.

56 ΕΔ. Τῶν καθεδρῶν.

59 ΔΙ. Δι' ὅλην τὴν βίαν.

61 ΝΕ. Ἀπέρχομαι.

63 ΕΒ. Ἐβη, ἐπορεύθη.

67 ΕΥ. Καλῶς πλυνθὲν, καθαρὸν.

68 ΠΥ. Στεγνὴν. ΚΟ. Ἄγειν, φέρειν.

70 ΚΑ. Κατήλθον.

72 ΠΟ. Ποτόν.

Κάδ δ' ἄρ' Ὀδυσῆϊ σῶρεσαν ῥῆγός τε, λίνον τε,
 Νῆος ἐπ' ἱκελιόφιν γλαφυρῆς, (ἵνα νήρετον εὐδοί,) 75
 Πρύμνης· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς ἐβήσετο, καὶ κατέλεκτο
 Σιγῇ· τοὶ ᾗ κάθιζον ἐπὶ κληῖσιν ἕκαστος
 Κόσμῳ· πᾶσιμα δ' ἔλυσαν ἀπὸ τρητῶιο λίθοιο·
 55 Ἐνθ' οἱ ἀνακλινθέντες ἀνερρίπην ἄλα πηδῶ·
 Καὶ τῷ νήδυμῳ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐπιπῆε,
 Νήρετος, ἥδιστος, θανάτῳ ἄγχιστα εὐκίως. 80
 Ἡ δ', ὥς' ἐν πεδίῳ τετράβοροι ἄρσενες ἵπποι,
 Πάντες ἄμ' ὀρμηθέντες ὑπὸ πωληγῆσιν ἰμάσθλης,
 60 Ὑψὸς ἀειρόμενοι, ρίμφα πηήσασσι κέλαιον·
 Ὡς ἄρα τ' πρύμνη μὲν αἶερετο, κύμα δ' ὅπιθε
 Πορφύρεον μέγα θυε πολυφλοίσβοιο θαλάσσης. 85
 Ἡ ᾗ μάλ' ἀσφαλέως θένει ἔμπεδον· εἰδὲ κεν ἱρήξ
 Κίρκης ὁμαρτήσεν, ἐλαφρότατ' πετελιῶν.
 Ὡς ἡ ρίμφα θέεσσι θαλάσσης κύματ' ἔταμνεν,
 Ἄνδρα φέρεσσι, θεοῖς ἐναλίγκια μηδὲ ἔχοντα·
 90 Ὅς περὶ μὲν μάλα πολλὰ πύθ' ἄλγεα ὃν κατὰ θυμόν,
 Ἄνδρῶν τε πολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 Δὴ τότε γ' ἀτρέμας εὐδε, λελασμένῳ ὅσ' ἐπεπόνθη.

73 ΛΙ. Λεπτόν ἰμάτιον.

74 ΙΚ. Ἐπὶ τῷ καλαστωμάτων. ΝΗ. Ἀνέρετον, βαδύν, ἢ δι' ἡδονὴν βραδύν.

77 ΚΟΣ. Ἐν κόσμῳ, ἐν τάξει. ΠΕΙΣ. Τὸ ἀπόγειον χοιρίον. ΤΡΗ. Εἰώθασιν ἐπὶ τῶν λιμένων τρυπᾶν τὴν λίαν.

78 ΑΝΕ. Ἀπὸ τῆς παρακολυθῆντος, ἀναρρίπτεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ.

80 ΗΔ. Ἠδύτατος.

81 ΠΕ. Εὖ κέχρηται τῇ παραβολῇ. ὥσπερ γὰρ ἵπποι τρέχοντες ἐκ τῆς ὀπιθίων μερῶν διεγείρονται, ἔτω καὶ ἡ ναῦς ἐλαυ-

νομένη ἐκ τῆς πρύμνης κωφίζεται. ΤΕ. Τέσσαρες ἵπποι ἐξευγμένοι. τετράβοροι τῷ ο μικρόν.

82 ΙΜ. Μάστιγος.

83 ΑΕΙ. Ἐπαιρόμενοι, κουφιζόμενοι.

84 ΑΕΙ. Ἐπῆρετο, ὑψῆστο.

87 ΚΙΡ. Ἰέραξ. ΟΜ. Ἀκολουθήσεν.

88 ΕΤ. Ἐκοπῆεν.

92 ΕΠ. Ἐπαθεν, ὑπέστη.

Εὐτ'

Εὐτ' ἄσῃρ ὑπερέαχε φαάντατ', ὅς τε μάλιστα
ἔρχετ' ἀγγέλλων φάος ἥες ἡερημεΐης·

Τῆμος δὴ νήσω προσεπίλνατο παντοπόρος νῆος.

95

Φόρκυος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος,
ἔν δὴ μω Ἰθάκης· δύο ᾗ προβλήτες ἐν αὐτῇ

Ἀκτὰ δ' ἀπορρώγες, λιμὴρος ποτιπεπληῖται·

Αἵτ' ἀνέμων σκεπώσι δυσαιών μέγα κύμα

ἔκτοθεν· ἐντοθεν δὲ ἀνδρὶ δεσμοῖο μύρσι

101

Νῆες εὐσελμοί, ὅταν ὄρμη μέτρον ἴκωνται.

Αὐτὰρ ὅπῃ κρατὸς λιμὴρος πανύφυλλος ἐλαίη·

Ἀγχοῖσι δ' αὐτῆς, ἄντρον ἐπήρατον, ἡεροειδές,

Ἴρον νυμφάων, αἱ Νηιάδες καλέον·).

ἔν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἑασί

105

Λαίνοι· ἐνθα δ' ἔπειτα πηγαῖάσασσι μέλισσας·

93 ΥΠ. Ἀνέπειν. ΦΑ. Λαμπρό-
τατ'. Φωσφόρος· ὅς κάλλιστος ἐν ἑρανῶ
ἔσ' ἄσῃρ.

94 ΑΓ. Προμηνών.

95 ΠΡΟ. Προσιπλάζειν.

96 ΦΟΡ. Λιμὴν Ἰθάκης, ἐφ' ᾗ λι-
μὴν Φόρκυος ἐστὶν ἱερὸν, τοῦ θαλασσίου
δαίμονος. ΓΕ. Τὸ Φόρκυος. ΦΟΡ.
Φόρκυν, δαίμον θαλάσσιος, τὸ πρότερον
ἀγχοῖσι πρὸς τῇ Ἀρυμνίᾳ λεγομένῳ
ὄρει τῇ Ἀχαιῆας, οἰκῶν τε τὴν Φόρκυν,
ἀπ' αὐτῆς καλεμένην, βῆσαν· κατὰ φα-
νὴν αὐτῇ, καταλιπὼν τὰς τρίβας ταύ-
τας, ἀφίκετο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν· καὶ
τόπον ἐκλεξάμενος ἐπιτήδειον αὐτῷ, ἐν-
ταῦθα ὤκησεν· λέγεται ᾗ Ἄμμος, ὁ τό-
πος. προσορμήσας εἰς τὴν Ἰθάκης λί-
μειν, ἠξίωσεν αὐτὸν ἀφ' ἑαυτοῦ προσα-
γορεύεσθαι Φόρκυος· ἢ ᾗ ἰστορία παρὰ
Ἡρόδοτον.

98 ΑΠ. Διερρώγῃται, ἔχ' ὡς μὲν τοὶ
τῷ ῥιζῶν ἀποτετμηῖται. ΠΟ. Ἐσὼ π-
νευκυῖα.

99 ΣΚΕ. Σκέπησι, κωλύουσι, σκέπαι
παρέχουσι. ΔΥ. Κακοπνεύων.

101 ΟΡ. Ὅταν πρὸς τὸ ὀρμηδῆται
ἀφίκωνται· τὸ μέτρον, ἢ τὸ ἀναπλήρει
τῷ καταγωγῆς. ΙΚ. Παραγένων·).

102 ΚΡ. Ἐπὶ τῇ ἀρχῇ. ΤΑ. Τι-
ταμένα φύλλα ἔχουσα, μακρόφυλλος.

103 ΕΠ. Ἐπέραςον, καλόν. ΗΕ.
Μέγα καὶ ἀναπείλαμενον, εὐσκιον.

104 ΝΥΜ. Νυμφῶν. ΝΗ. Ἀπὸ
τῆς Νηΐδος ὄρμης, ἢ Ναΐδες· νύμφαι εἰσὶ τῶν
υδάτων.

105 ΑΜΦ. Εἶδος κεράμων ἀμφώ-
των.

106 ΤΙ. Ἀποτίθενται τὴν βόσιν, ὅ
ἐστι τὸ μέλι· οἷον θησαυρίζουσι τὰ κηρία,
καὶ ποτίζουσιν.

ἔν

Ἐν δ' ἱσὶ λίθιοι παμμήκεες, ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἀλιπρόφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι.

Ἐν δ' ὕδατ' ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσὶν·

Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο, καταβαταὶ ἀνθρώποισιν,

110

Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότῳ, εἰς θείωτερα· ἐδὲ τι κείνη

Ἄνδρες ἐσέρχοντο, ἀλλ' ἀθανάτων ὁδὸς ἐστίν.

Ἐνθ' οἷγ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες· ἢ μὲν ἔπειτα

Ἠπείρῳ ἐπέκελσεν, ὅσων τ' ἐπὶ ἡμισυ πάσης,

Σπερχομήνῃ τοίῳν γὰρ ἐπείγετο χέρσ' ἐρετῶν.

115

Οἱ δ' ἔκ νηὸς βάντες εὐζύγῃ ἡπειρόνδε,

Πρῶτον Ὀδυσῆα γλαφυρῆς ἔκ νηὸς ἄειραν,

Αὐτῷ σὺν τε λίνῳ, καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,

Καὶ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν, δεδμημένον ὕπνῳ.

Ἐκ δὲ κτήματ' ἄειραν, αἱ οἱ Φαίηκες ἀγανοὶ

120

Ὡπασαν οἰκαδ' ἰόντι, διὰ μεγάρῳ Ἀθήνῳ.

Καὶ τὰ μὲν ἔν τῳ πυθμέν' ἐλαίης ἀθρόα θῆκαν

Ἐκτὸς ὁδῶ, μὴ πᾶς τις ὀδιτάων ἀνθρώπων,

Πρὶν γ' Ὀδυσῆ' ἐγχεῶς, ἐπελθὼν δηλήσαστο.

Αὐτοὶ δ' αὐτ' οἰκόνδε πάλιν κίον· ἐδ' Ἐνοσίχθων

125

Λήθετ' ἀπειλάων, τὰς ἀντιθέω Ὀδυσῆϊ

107 ΛΙ. Λίδιοι.

109 ΑΕ. Ἀεὶ ῥέοντα.

110 ΚΑ. Βάσιμοι, δι' ὧν κατάβα-
σίς ἐστιν ἀνθρώποις.111 ΘΕ. Θεώτεραι, δι' ὧν μόνοι θεοὶ
εἰσέρχονται.

116 ΒΑΝ. Ἐκβάντες, ἐξελδόντες.

ΕΥ. Εὐ συνεζευγνυμένης.

117 ΑΕΙ. Ἐκέρυσαν.

119 ΕΘ. Οὐ διανίστασαν αὐτὸν, πα-

ρὰ δὲ μὴ δοκεῖν χάριν τὴν παραπομπῆς
ἀπαιτεῖν· ἢ ἵνα μὴ καταχεῖδῶσιν ὑπ'
αὐτῆ· ἢ ὥστε ὑπονοήσῃ διὰ τὰ ἐξῆς·
ἀνήρητα γὰρ ὑπὸ τῶν μνηστῆρων, φανερῶς
κατιῶν.

122 ΠΥΘ. Ῥίζαν.

123 ΟΔ. Ὀδυντῶν.

124 ΕΓ. Ἀναστῆναι. ΔΗ. Βλάψοι,
ἀντὶ δὲ ἀφίλητο.

Πρῶτον ἐπηπείλησε· Διὸς δ' ἐξείρετο βελήν·

‘ Ζεῦ πάτερ, σὸκέτ' ἔγωγε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι

‘ Τιμῆεις ἔσμεν, ὅτε με βροτοὶ ἔτι τίεσι

‘ Φαίηκες, τοί πέρ τοι ἐμῆς ἔξεισι γλυέθλης.

130

‘ Καὶ γὰρ νῦν Ὀδυσῆα φάμιν κακὰ πολλὰ παθόντα

‘ Οἴκαδ' ἐλδύσεσθαι νόσον δέ οἱ ἔσσι ἀπηύρων

‘ Πάγχυ, ἐπεὶ σὺ πρῶτον ὑπέχεο, καὶ κατένδυσας.

‘ Οἱ δ' εὐδοντ' ἐν νηὶ θοῇ ἐπὶ πόντον ἄροντες

‘ Κάτθεσαν εἰν Ἰθάκῃ, ἔδοσαν δέ οἱ ἄσπετα δῶρα,

135

‘ Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε ἄλεις, ἐδῆτά θ' ὑφαντῖν,

‘ Πολλ', ὅς' ἂν ἐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς,

‘ Ἐπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληίδος αἶσαν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

‘ ὦ πόποι, ἔννοσίγαι' εὐρυθενές, οἷον ἔειπες;

140

‘ Οὔτι σ' ἀτιμάζεις θεοί· χαλεπὸν δέ κεν εἴη

‘ Πρεσβύτατον καὶ ἄριστον ἀτιμῆσιν ἰάλλειν.

‘ Ἀνδρῶν δ' εἴπερ τίς τε βίη καὶ κάρτει εἰκὼν

‘ Οὔτι τίς, σὸι δ' ἔστι καὶ ἐξοπίσω τίσις αἶεν.

‘ Ἐρξον, ὅπως ἐθέλεις, καὶ τοι φίλον ἔστωτο θυμῷ.

145

Τὸν δ' ἠμείβετ' εἰπὼς Ποσειδάων ἐνδοχέων·

‘ Αἰψά κ' ἐγὼν ἔρξαιμι, Κελαινεφές, ὥς ἀγορεύεις·

‘ Ἀλλὰ σὸν αἰεὶ θυμὸν ὀπίζομαι, ἦδ' ἀλεείνω.

129 ΤΙ. Τίμι. ΤΙ. Τιμῶσιν.

130 ΕΜ. Ἐν ἧθει ταῦτα· ὁ γὰρ Φαί-
αξ, Ποσειδῶν καὶ Κορύρας, τῆς Ἀ-
στυπῆ.

132 ΑΠ. Ἀντὶ τοῦ, ἀφελόμενον.

133 ΠΡΩ. Χρονικῶς.

136 ΑΔ. Ἰκανῶς.

137 ΕΞ. Ἐξαίρετα ἔλαβεν.

142 ΠΡΕΣ. Ἐντιμότητον· ἢ μετὰ τῷ

Δία· ἀλλαχῇ γὰρ λέγει, Ἀλλὰ Ζεὺς πρό-
τερος γεγόνει. ΑΡ. Δυνατώτατον. ΙΑ.
Περιβάλλειν, διδόναι, ἐκτείνειν.

143 ΒΙ. Νικώμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ
βίας, καὶ τῷ ἰσχύος ὥς διὰ τὸ ἐξυβρί-
ζειν.

144 ΤΙ. Τιμῶ.

148 ΟΠ. Φυλάττομαι, αἰδέομαι, ἐν-
τρέπομαι.

· Νῦν

Νῦν αὖ Φαιήκων ἐθέλω περικαλλέα νῆα

Ἐκ πομπῆς ἀνιῆσαν ἐν ἡρώεσσι πόντῳ

150

Ῥαῖσιν ἴν' ἤδη χῶν), ἀπολλήζωσι δὲ πομπῆς

Ἀνθρώπων μέγα δὲ σφιν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·

ᾧ πέπον, ὥς μὲν ἐμῷ θυμῷ δοκεῖ εἶναι ἄριστα,

Ὅπως κεν δὴ πάντες, ἐλαυνομήνῳ προσίδων)

155

Λαοὶ δὲ πτόλιος, θείναι λίθον ἐγξυθι γαίης

Νῆϊ θῆν' ἵκελον, (ἵνα θωμάσῃσιν ἅπαντες

Ἀνθρώπων) μέγα δὲ σφιν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.]

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκασε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,

Βῆ ῥ' ἱμῶ ἐς Σχερίῳ, ὅθι Φαίηκες γεράσιν,

160

Ἐνθ' ἑμῶ· ἡ δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθε ποντοπόρος νῆς

Ῥίμφα διωκομένη· τ' δὲ σχεδὸν ἤλθ' Ἐνοσίχθων,

Ὅς μιν λαῶν ἔθηκε, ἔ' ἐρρίζωσεν ἔνερθε,

Χεῖρὶ καταπέλῃσι ἐλάσας· ὁ δὲ νόσφι βεβήκει.

Οἱ δὲ πρὸς ἀλλήλους ἔπα πτερόεντ' ἀγρόδον

165

Φαίηκες δολιχέρετμοι ναυσίκλυτοι ἄνδρες·

Ὡδὲ δὲ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλοῖόν τινα ἄλλον·

ᾧ μοι, τίς δὴ νῆα θοῶν ἐπέδῃσ' ἐνὶ πόντῳ,

Οἴκαδ' ἐλαυνομήνῳ; καὶ δὴ πρὸ φαίνετο πᾶσι.

Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν πρὸς δὲ οὐκ ἴσαν, ὥς ἐτέτυκτο.

170

Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

ᾧ πόποι, ἦ μάλα δὴ με παλαίφαται θέσφαθ' ἱκάνει

150 AN. Ἀνερχομένην.

151 PAI. Διαφθεῖραι. ΣΧΩΝ. Ἀ-
πόχωνται, κωλύσασιν. ΑΠ. Παύσαν).

157 ΘΑΥ. Ὁρῶντες ἐκπλήττων).

163 EP. Ἀκίνητον ἐποίησεν.

164 KA. Κατεστραμμένη. ΕΛ. Τύ-
ψας, κρέσας.

168 EP. Κατέσχειν, ἐπεπόδισεν.

169 ΠΡΟΤ. Προφανὲς ἦν.

170 ΙΣ. Οὐκ ἤδεισαν.

' Πατρὸς ἐμῆ, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων ἀγασσάμεν
 ' Ἡμῖν, ἔνεκα πομπῶν ἀπήμονες εἰμὲν ἀπάντων.
 ' Φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν περικαλλέα νῆα
 ' Ἐκ πομπῆς ἀνίσταν ἐν ἡροειδεῖ πάντα
 ' Ραισέμεναι, μέγα δ' ἡμῖν ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.
 ' Ὡς ἀγόρευ' ὁ γέρον· τάδε δὴ νυῦ πάντα τελεῖ.
 ' Ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθόμεθα πάντες.
 ' Πομπῆς μὲν παύσασθε βροτῶν, ὅτε κέν τις ἵκηται
 ' Ἡμέτερον περὶ ἄστυ· Ποσειδάωνι δ' ταύρους
 ' Δώδεκα κεκεμμένους ἱερύσομεν, αἶκ' ἐλεήσει,
 ' Μῆδ' ἡμῖν πείνηκες ὄρος πόλιν ἀμφικαλύψαι.
 ' Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔδδουσιν, ἐτοιμάσαντο δ' ταύρους.
 ' Ὡς οἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Ποσειδάωνι ἀνακτὶ
 Δῆμα Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
 ' Ἐσπότες περὶ βωμόν· ὁ δ' ἔρχετο δῖος Ὀδυσσεύς,
 Εὐδων ἐν γαίῃ πατρῴῃ, ἔδὲ μιν ἔγνω,
 ' Ἦδη δὲν ἀπείων· περὶ γὰρ θεὸς ἥερα χεῦν,
 Παλλὰς Ἀθηναίης, κέρη Διός· ὄφρα μιν αὐτὸν
 ' Ἀγνοσον τέρπειεν, ἕκαστά τε μυθήσασθαι
 Μῆ μιν περὶ ἄλοχον γνοίη, ἀσπί τε, φίλοι τε,
 Περὶ πᾶσαν μνηστῆρσιν ἱππευασίῃ δατοῖσθαι.
 Τένεκ' ἄρ' ἀλλοειδέα φαινέσκετο πάντα ἀνακτι,

173 ΑΓ. Ἄγαν ὀργισθῆναι.

182 ΚΕ. Ἐπιλέκτες.

183 ΠΕ. Μέγα. ΑΜ. Περικαλύ-
ψαι.185 ΩΣ. Κατὰ τὸ σιωπώμενον ἡ-
φανίσθησαν· τὰ γὰρ κυρωθέντα ὑπὸ θεῶν,
ἐξ ἀνάγκης πηληγῶν.

189 ΑΠ. Ἀπὸν, ἀποδημῶν. ΧΕΥ.

Κατέχειν.

191 ΑΓ. Ἀφανῆ.

192 ΓΝΟΙ. Ἴδοι, ἢ ἐπιγινῶ. ΑΣ.

Οἱ πολῖται.

193 ΤΠ. Ὑβριν. ΑΠ. Ἀποδῆναι.

194 ΑΛ. Ἀλλοῖα. ΦΑΙ. Ἐφαιήσθαι.

Ἀτραπετοὶ τε δίλιυκέες, λιμνές τε πάνορμοι,

195

Πέτραι τ' ἡλίβατοι, καὶ δένδρεα τηλεθώντα.

Στῇ δ' ἄρ' ἀναΐζας, καὶ ῥ' εἰσὶδε πατρίδα γαῖαν·

Ωμώξεν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὦ πεωλήγετο μηρῷ

Κερσὶ κατὰ πέλυνος, ὀλοφυρόμενος δ' ἔπεσ ἡύδα·

᾿Ω μοι ἐγὼ, τέων αὐτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἰκάνω;

200

Ἢ ῥ' οἶγ' ὕβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, ἐδὲ δίκαιοι,

Ἢ ἐφιλόξενοι, καὶ σφιν νόος ἐστὶ θεοδής;

Πῇ δὴ χρήματα πολλὰ φέρω τάδε; πῇ γ' ἔσται αὐτὸς

Πλάζομαι; αἴθ' ὅφελον μῆναι παρὰ Φαιήκεσσιν

Αὐτῶ· ἐγὼ δὲ κεν ἄλλον ὑπερμυμένων βασιλῆων

205

Ἐξικόμην, ὅς κεν μ' ἐφίλῃ καὶ ἐπεμπε νέεσθαι.

Νῦν δ' ἔτ' ἄρ' πη θέσθαι θήψεσθαι, ἐδὲ μὴ αὐτῶ

Καλλέειν, μήπως μοι ἔλωρ ἄλλοισι γῆνι).

᾿Ω πόποι, ὅκ' ἄρα πάντα νοήμονες, ἐδὲ δίκαιοι

Ἦσαν Φαιήκων ἡγήετες, ἠδὲ μέδοντες,

210

Οἳ μ' εἰς ἄλλῃ γαῖαν ἀπήγαγον· ἦτέ μ' ἔφαντο

Ἄζειν εἰς Ἰθάκην ὀδόμελον· ἐδ' ἐτέλεσαν.

Ζῶς σφέας τίσασθαι ἱκετήσι, ὅς τε καὶ ἄλλους

Ἀνθρώπους ἐφορᾷ, καὶ τίνυν, ὅς τις ἀμάρτη.

Ἀλλ' ἄγε δὴ τὰ χρήματ' ἀριθμήσω, καὶ ἰδῶμαι,

215

195 ΑΤ. Αἱ μὴ ἔχουσαι ἐκτροπήν
ἰδοῦ. ΔΙ. Μακραί. ΠΑ. Σκέπην ἔχοντες
παντὸς ἀνέμω.

196 ΤΗ. Ἄγαν δάκνοντα.

204 ΠΛΑ. Πλανηθῶ. ΑΙ. Τὰ χρή-
ματα δηλοῦσι.

206 ΕΞ. Ἰκέτευσα.

207 ΘΕ. Θῆναι, ἀποδέδωκα.

208 ΚΑΛ. Καταλήψω. ΕΛ. Ἐγ-
κώρημα.

212 ΕΤ. Οὐκ ἐπλήρωσαν.

213 ΙΚ. Ἰκετῶν ἐπόπτης.

214 ΤΙ. Τιμωρεῖται.

215 ΧΡ. Ἵνα τὴν γνώμην αὐτῶν
Φαιάκων καταμάθῃ· εἰ γὰρ μηδὲν ἔλιπε
τῶν χρημάτων, ψευδὲς ἦν τὸ εἰς ἄλλο-
τρίαν γῆν αὐτὸν ἀφίχθαι· ἢ πιστεύει δὲ
τῶν δισμῶν τῇ Κίρκης, ἥτοι διὰ τὴν ἐκ-
πληξιν, ἢ οἰηθεὶς μεμαθηκέναί αὐτὸς τὴν
δισμῶν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ' Νήπιος εἷς, ὦ ξείν', ἣ τηλόθεν εἰλήλασθαι,
 ' Εἰ δὲ τήνδ' ἐπὶ γαῖαν ἀνείρεαι· ἐδὲ τι λίλυ
 ' Οὕτω νάνυμός ἐστιν· ἴσασι δὲ μιν μάλα πολλοί,
 ' Ἡμὲν ὅσοι ναίεσι πρὸς ἧῶ τ', ἡέλιόν τε, 240
 ' Ἢ δ' ὅσοι μετόπισθε ποτὶ ζόφον ἡρόεντα.
 ' Ἦτοι μὲν τρηχεῖα, καὶ ἐχ' ἰππήλατός ἐστιν,
 ' Οὐδὲ λίλυ λυπρὴ, ἀτὰρ ἐδ' εὐρεῖα πέτυκται.
 ' Ἐν μὲν γάρ οἱ σῖτος ἀθέσφατος, ἐν δὲ τε οἶνος
 ' Γίγνεται· αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει, τεθαλῦά τ' ἔερα. 245
 ' Αἰγίσκος δ' ἀραθῇ, καὶ βέβκος· ἔστι μὲν ὕλη
 ' Παντοίη, ἐν δ' ἀρόμοι ἐπηέτανοι παρέασιν.
 ' Τῷ τοι, ξείν', Ἰθάκης γὰρ καὶ ἐς Τροίην ὄνομ' ἴκει,
 ' Τὴν περ τηλῆ Φασὶν Ἀχαιῖδος ἔμμεναι αἴης.
 ' Ὡς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς, 250
 Χαίρων ἣ γαίῃ πατρώϊῃ, ὥς οἱ ἔειπε
 Παλλὰς Ἀθηναίη, κέρη Διὸς Αἰγμόχοιο,
 Καὶ μιν Φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Οὐδ' ὄγ' ἀληθέα εἶπε, πάλιν δ' ὅγε λάξετο μῦθον,
 Αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι νόον πολυκερδέα νωμῶν· 255
 ' Πυνθανόμην Ἰθάκης γὰρ καὶ ἐν Κρήτῃ εὐρεῖν,
 ' Τηλῆ ὑπὲρ πόντε· νῦν δ' εἰλήλασθα καὶ αὐτὸς

239 ΝΩ. Ἀνώνυμος.

241 ΜΕ. Εἰς τὰ ἐναντία μέρη.

243 ΛΥ. Οὐδὲ ὅλως εὐτελής.

 245 ΤΕ. Θάψειν ποιῶσα καὶ αὖξιν
 τὰ φυτὰ, καὶ βέβκος· πῶς ἐν ἑνδρόσιν,
 εἰ ἐν ἡπείρῳ νέμονται; ἐδὲν κωλύει καὶ
 ἡ Ἰθάκη. ἢ βέβκος, βοσκημάτων πλή-
 ρης. ΕΕΡ. Δρόσος.

246 ΑΙ. Αἶγας βόσκειν δυναμένη.

247 ΑΡ. Πόλισμοί. ΕΠ. Συνχιῆς, δῆκοντες. ΠΑ. Παρεῖσι, ὑπάρχουσι.

251 ΠΑ. Πατρικῇ.

 254 ΠΑ. Εἰς τὴν ἐναντίον τὴν ἀληθῆς·
 ὅ ἐστιν ἐκ δευτέρου δὲ τὸν λόγον ἀνελά-
 βειτο.

255 ΠΟ. Συνετὸν, ἢ πανῶρον. ΝΩ. Διανεμῶν.

256 ΠΤΝ. Ἦκεον.

- ' Χρήμασι σὺ τοῖσδεσι· λιπὼν δ' ἐπὶ παῖσι τοσαῦτα
 ' Φύγω, ἐπεὶ φίλον υἷα κατέκτανον Ἰδομενῆος,
 ' Ὀρσίλοχον πόδας ὠκὺν, ὃς ἐν Κρήτῃ εὐρείῃ 260
 ' Ἄνδρας ἀλφειᾶς νῖκα ταχέεσσιν πόδεσσιν·
 ' Οὐνεκά με σέρεσται τ' λήϊδος ἥθελε πάσης
 ' Τρωιάδος, τ' εἴνεκ' ἐγὼ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 ' Ἀνδρῶν τε πτολέμευς, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
 ' Οὐνεκ' ἄρ' ἔχῃ πατρὶ χαλκίζόμενος θερὰ πύλον 265
 ' Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ἀλλ' ἄλλων ἤρχον ἐταίρων·
 ' Τὸν μὲν ἐγὼ καπὼντα βάλλον χαλκῆρεϊ δερὶ
 ' Ἀχρόθεν, ἐγγὺς ὁδοῖο λοχησάμενος σὺν ἐπαίρῳ.
 ' Νῦξ δὲ μάλα δνοφερὴ κάτεχ' ἔρανον, ἔδδ' τις ἡμέας
 ' Ἀνθρώπων ἐνόησε· λάθον δὲ ἐ θυμὸν ἀπέρας. 270
 ' Αὐτὰρ ἐπειδὴ τὸν γε κατέκτανον ὄξεί χαλκῷ,
 ' Αὐτίκ' ἐγὼν ἴππῃ νῆα κίων Φοῖνικας ἀζαυὲς
 ' Ἐλυσσάμεν, καὶ σφιν μενοεικέα λήϊδα δῶκα·
 ' Τὲς μὲν ἐκέλευσα Πύλονδ' ἐκαταῆσαι καὶ ἐφέεσσαι,

258 ΤΟΙΣ. Τύτοις.

259 ΙΔ. Ἰδομενεύς, παῖς μὲν ἦν Δευκαλίωνος, τῷ Μίνως· Κρής δὲ τὸ γένος, ἄριστος τὰ πολέμια· παρ' ἑκάστοις γὰρ ἀριστείαις σιμνὸς φαινόμενος, μέχει τ' ὅσων ἄριστος διεφυλάχθη· ἔτος δὲ, ὡς λέγεται, γενομένης τῆς κατ' Εὐβοίαν χειμῶνος ὑπὸ τ' Ἀθηναῖς, ὠκίλει μετὰ τῷ Κάλχαντος καὶ Σιδνέλλῃ, εἰς Κολοφῶνα, καὶ ἐνταῦθα τὸν βίον κατέστρεψεν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Δυκόφρονι. ΚΑ. Ἀνέλλον, ἐφόνευσαν.

260 ΟΡ. Τὸν παῖδα Ἰδομενέως.

261 ΑΑ. Εὐρετικὸς.

262 ΣΤΕ. Ἀποστρέψαν.

263 ΤΡΩ. Τρωϊκῆς.

264 ΠΕΙ. Διαπέρων, διερχόμενος.

267 ΕΓ. Σκῆπτται τὸν Ἰδομενέως υἱὸν ἀνηγκέναι, ἵνα αὐτὸν προσήσωνται οἱ μνηστῆρες, ὡς ἐχθρὸν τῷ Ὀδυσσεύς φίλῳ· ἑαυτῷ ᾧ ἐν Κρήτῃ υἱὸς φησὶν εἶναι, ὅτι τὴν τιμωρῆσούρας ἔξει· καὶ τ' Ὀρσίλοχον ᾧ θάνατον λείπει διὰ τὴν λείαν· δεικνύς, ὅτι εὐδὲ σκείνω παραχωρήσει ἀναιματί. Φοίρει καὶ ᾧ πιστεύεται λέγει, ἵνα μὴ ἀδικήσῃ, λογισάμενος, ὅτι οἱ φιλοκερδέστατοι αὐτὸν ἐφείσαντο.

268 ΑΓ. Ἐκ τῷ ἀγρῷ. ΑΟ. Δοχί-
σας, ἐνδρεύσας.

269 ΔΝΟ. Μέλαινα, σκοτινὴ.

273 ΜΕ. Προσηνῇ καὶ ἀρέσκουσιν τῇ
ψυχῇ.

274 ΚΑ. Ἀποκαταστήσαν. ΕΦ. Ἰδ-
ρύσαι εἰς τὴν καῦν.

Ἡ

Ἦ εἰς Ἥλιδα δῖαν, ὅθι κρατέσιν Ἐπειοί. 275

Ἄλλ' ἦτοι σφέας καῖθεν ἀπώσατο ἰς ἀνέμοιο,

Πόλλ' ἀεκαζομένους· ἐδ' ἦθελον ἐξαπατήσῃ.

Καῖθεν δὲ πλαγχθέντες ἰκάνομεν ἐνθάδε νυκτός·

Σπαδῇ δ' ἐς λιμένα προερέεσamen, ἐδὲ τις ἡμῖν

Δόρπε μνήσις ἦν, μάλα πὲρ χατέσιν ἐλέσθ· 280

Ἄλλ' αὐτως δοῖσάντες ἐκείμεθα νηὸς ἅπαντες·

Ἐνθ' ἐμὲ μὲ γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶται·

Οἱ δὲ χρήματ' ἐμὰ γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἐλόντες,

Κάτθεσαν, ἔνθα περ αὐτὸς ἐπὶ ψαμάθοισιν ἐκείμην.

Οἱ δ' ἐς Σιδονίην εὖ ναιομῆν ἀναβάντες 285

Ὡς φάτο· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμεν ἀκαχήμενος ἦτορ.

Ὡς φάτο· μέειπεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Χαρί τέ μιν κατέρεξε· δέμας δ' ἦϊκτο γυναικί

Καλῇ τε, μεγάλῃ τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδίῃ·

Καί μιν Φωνήσας ἔπια πτερόεντα προσηύδα· 290

Κερδαλέος κ' εἴη Ἐπίκλοπος, ὅς σε παρέλθοι

Ἐν πάντεσσι δόλοισι, καὶ εἰ θεὸς ἀντιάσει.

Σχέτλιε, ποικιλομῆτα, δόλων ἄτ', ἔκ ἄρ' ἐμελλες,

Οὐδ' ἐν σῇ περ ἐὼν γαίῃ, λήξῃν ἀπατάων,

276 ΑΠ. Ἀπωθήσατο.

277 ΑΕ. Ἀκοντας, μὴ βυλομένους.
ΕΞ. Ἐπαινῇ τὴν Φοινίκας, ἵνα ὁ ἀκόντων
μυμῶσται.

278 ΠΛΑΤ. Πλανηθείς. ΙΚ. Παρ-
γενόμεθα.

279 ΠΡΟ. Καθεκλύσαμεν, ἀντὶ τοῦ
εἰσέλθομεν.

280 ΜΝΗ. Μνήμη. ΧΑΤ. Χρήζε-
σι, διομένους.

281 ΑΠ. Ἐξελθόντες.

282 ΕΠ. Κατέσχειν.

285 ΣΙ. Τὴν τῆς Σιδωνίας χώραν,
τὴν Φοινίκην.

288 ΔΕ. Ἐντεῦθεν Εἰνοφῶν τὴν Ἀ-
ριτὴν καὶ τὴν Κακίαν ἀνέπλασιν. ΗΙΚ.
Ὡμοίωτο.

291 ΚΕΡ. Πανῆργος. ΕΠ. Παρα-
λογιστής. ΠΑ. Νικήσει, μεταφορικῶς.

294 ΔΗ. Παύσεισθα. ΑΠ. Παρα-
λογισμῶν.

- ' Μύθων τὲ κλοπίων, οἳ τοι πωδὸθεν φίλοι εἰσίν ; 295
 ' Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγόμεθα, εἰδότες ἄμφω
 ' Κέρδε'· ἐπεὶ σὺ μὲν ἔσσι βροτῶν ὄχ' ἄριστος πάντων
 ' Βελῇ καὶ μύθοισιν· ἐγὼ δ' ἐν πᾶσι θεοῖσι
 ' Μῆτι τὲ κλέομαι καὶ κέρδεσιν· εἰδὲ σύ γ' ἔγνως
 ' Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κέρην Διὸς, ἥτε τοὶ αἰὲν 300
 ' Ἐν πάντεσσιν πόνοισι παρίσταμαι, ἥδ' ἐφυλάσσω ;
 ' Καὶ δέ σε Φαιήκεσσιν φίλον πάντεσσιν ἔηκα·
 ' Νῦν δ' αὖ δεῦρ' ἰκόμην, ἵνα τοὶ σὺ μῆτιν ὑφῆνω,
 ' Χρήματά τε κρύψω, ὅσα τοὶ Φαίηκες ἀγαυοὶ
 ' Ὀπίσταν, οἴκαδ' ἰόντι, ἐμῇ βελῇ τε, νόω τέ· 305
 ' Εἵπω θ', ὅσα τοὶ αἶσα δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσι
 ' Κηδὲ ἀναχέσσω· σὺ γ' ἐπιτάμεναι καὶ ἀνάγκη,
 ' Μηδὲ τῷ ἐκφᾶσθαι, μῆτ' ἀνδρῶν, μῆτε γυναικῶν,
 ' Πάντων, ἔνεκ' ἄρ' ἦλθες ἀλώμενος· ἀλλὰ σιωπῇ
 ' Πάσχειν ἄλγεα πολλὰ, βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν. 310
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Ἀργαλέον σε, θεᾶ, γῶναί βροτῶ ἀνθρώπων,
 ' Καὶ μάλ' ὀπίσσω μὲν σὲ γὰρ αὐτὸν παντὶ εἴσκεις.
 ' Τῆτο δ' ἐγὼν εὖ οἶδ', ὅτι μοι πάρος ἤπιή ἦδα,
 ' Ἐως ἐνὶ Τροίῃ πολεμίζομεν υἱὲς Ἀχαιῶν· 315
 ' Αὐτὰρ ἐπεὶ Πελαῖοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἶπην,

295 ΚΛΟ. Τῶν κεκλεμμένων, καὶ μὴ ἄλλων. ΠΕ. Ἐκ νέας ἡλικίας· ἢ ἀπὸ τῆς πίδα.

299 ΜΗ. Βελῇ, γνώμη. ΚΛΕ. Δεξάζομαι.

303 ΥΦ. Κατασκευάσω.

308 ΜΗ. Μηδὲ τινι. ΕΚ. Εἰπιῖν.

310 ΥΠ. Ὑποδεχόμενος.

313 ΣΕ. Ὑπονοήκεν, ὅτι ἐν τοῖς Φαίαισι καὶ παρδένω, καὶ ἀνδρὶ ὁμοιωθεῖσιν παρώρμηκεν αὐτόν.

314 ΗΠ. Πεῖρος.

315 ΠΟ. Ἐπολεμῶμεν.

· Βῆμιν

- ' Βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῆς,
 ' Οὐ σέ γ' ἔπειτα ἶδον, κέρη Διὸς, ἐδ' ἐνόησα
 ' Νηὸς ἐμῆς Ἰπιζῶσαν, ὅπως τί μοι ἄλγος ἀλάλκοις·
 ' Ἀλλ' αἰεὶ φρεσὶν ἦσιν ἔχων δεδαίγμυρόν ἦτορ 320
 ' Ἠλώμην, εἰς μὲ θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
 ' Πρὶν γ' ὅτε Φαιήκων ἀνδρῶν ἐν πώϊονι δῆμῳ
 ' Θάρσυνάς τ' ἐπέεσσιν, καὶ ἐς πόλιν ἤραγες αὐτή.
 ' Νῦν δέ σε πρὸς πατρός γενάζομαι, (ὃ γὰρ οἶω
 ' Ἦκειν εἰς Ἰθάκην δ' ἰδέελον, ἀλλὰ τιν' ἄλλω 325
 ' Γαῖαν ἀναστρέφομαι· σὲ δὲ κερτομέεσσαν οἶω
 ' Ταῦτ' ἀγορεύμεναι, ἵν' ἐμᾶς φρένας ἡπεροπύσῃς·)
 ' Εἰπέ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλῳ ἐς πατρίδ' ἰκάνω.
 Τὸν δ' ἡμέτερε' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ' Αἰεὶ τοι τιῶτον ἐνὶ στήθεσσι νόημα· 330
 ' Τῷ σε ἔξ δύναμει περιλιπεῖν δύστηνον εἶοντα,
 ' Οὐνεκ' ἐπητής τ' ἐστὶ, καὶ ἀγχίνοος, καὶ ἐχέφρων.
 ' Ἀσπασίως γάρ κ' ἄλλος ἀνὴρ ἀλαλήμενος ἐλθὼν
 ' Ἴετ' ἐνὶ μεγάροις ἰδεῖν παῖδάς τ', ἄλοχόν τε·
 ' Σοὶ δ' ἔπω φίλον ἐς δαήμεναι, ἐδὲ πυθέσθαι, 335
 ' Πρὶν γέ τι σῆς ἀλόχευ περιήσεται, ἥ τε τοὶ αὐτῶς
 ' Ἦσται ἐνὶ μεγάροισιν· οἷζυραὶ δὲ οἱ αἰεὶ
 ' Φθίνουσιν νύκτες τὲ καὶ ἡμέτεραι δακρυχεῖσσι.
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ τὸ μὲν ἔπολ' ἀπίστεον, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ

321 ΕΛ. Ἐλυτρώσαντο.

τὸ ἔπος. ΑΓ. Περὶ τὸ νοῆσαι ταχύς.

330 ΤΟΙ. Εὐεξαπάτητον· ἀντὶ τῷ, ἢ εὐεξαπάτητον, ἢ δὲ ἀσύνετον.

ΕΧ. Σώφρων.

331 ΠΡΟ. Ἐάσαι.

333 ΑΛ. Ἀπὸ πλάνης παραγενόμενος.

332 ΕΠ. Φρόνιμος, καὶ λόγιος, παρὰ

335 ΦΙ. Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ὠφέλιμον.

- 'Η, δέ, ὃ νοσήσεις ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἐταίρους. 340
 'Αλλά τοι σὸκ ἐθέλησα Ποσειδάωνι μάχεσθαι
 'Πατροκασιγνήτω, ὅς τοι χόλον ἐνθετο θυμῷ,
 'Χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
 'Ἀλλ' ἄγε τοὶ δείξω Ἰθάκης ἔδος, ὅφρα πεποίθης.
 'Φόρκυος μὲν ὅδ' ἐστὶ λιμὴν, ἀλίοιο γέροντος· 345
 'Ἦδε δ' ὅππῃ κρατὸς λιμνὸς πανύφυλλος ἐλαίη·
 'Αγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον ἐπήρατον, ἥροειδές,
 'Ἴρὸν Νυμφάων, αἱ Νηιάδες καλέονται.
 'Τῷτο δέ τοι σπείος εὐρὺ κατηρεφές, ἐνθα σὺ πολλὰς
 'Ἐρδῆσκεις Νύμφησι τεληέσας ἐκατόμβας· 350
 'Τῷτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος, καταείμενον ὕλῃ.
 'Ὡς εἰπῶσα θεὰ σκέδασ' ἠέρα· εἶσατο ᾗ χθρῶν·
 Γῆθησέν τ' ἄρ' ἔπειτα πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 Χαίρων ἥ γαίῃ· κύσε δὲ ζείδωρον ἄρβραν·
 Αὐτίκα δὴ Νύμφης ἡρήσατο χεῖρας ἀναρχῶν· 355
 ' Νύμφαι Νηιάδες, κῆραι Διὸς, ἔποτ' ἐγὼ γε
 'Ὅψεσθ' ὕμν' ἐφάμην· νῦν δ' ὀχωλῆς ἀγανῆσι
 'Χαίρετ'· ἀτὰρ καὶ δῶρα διδώσομεν, ὥς τοπάρους πῆρ,
 'Αἶκεν εἴα πρόσφρων μὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείῃ
 'Αὐτόν τε ζῶειν, καὶ μοι φίλον υἱὸν ἀέξῃ. 360
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 'Θάρσζε, μὴ σοι ταῦτα μῆν' φρεσὶ σῇσι μελόντων.
 'Ἀλλ' ἄγε, χρήματα μὲν μυχῶ ἄντρα θεασεσίοιο

240 ΝΟ. Ὅτι ἐπανέλθοις.

344 ΠΕ. Πισεύσεις.

349 ΚΑ. Χθαμαλὸν, κατακαλύπτον, καὶ καταστῖγον.

351 ΝΗ. Ὅρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τ'

Ἠπίρην. ΚΑ. Κατισκεπασμένοι.

357 ΤΜ. Τμᾶς. ΑΓ. Προσαγῶ·

γίδοι καὶ πεισάμ δυναμέναις.

359 ΕΑ. Συλχῶρησι.

360 ΑΕ. Αὐξήθηται ποιήσει.

340 'Θέομεν αὐτίκα νῦν, ἵνα πῆρ τάδε τοῖ σῶα μίμνη·

'Αὐτοὶ δὲ φραζώμεθ', ὅπως ὅχ' ἄρῃται γένη). 365

'Ὡς εἰπῶσα, θεὰ διῶε σπείος ἥρωειδές,

Μαιόμενῃ κλυτμῶνας ἀνὰ σπείος· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς

Ἄσπον πᾶντ' ἐφόρῃ χρυσὸν καὶ ἀτέρεα χαλκὸν,

Εἵματά τ' εὐποίητ', τὰ οἱ Φαίηκες ἔδωκαν.

Καὶ τὰ μὲν εὖ κατέθηκε· λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσι 370

Παλλὰς Ἀθηναίῃ, κέρη Διὸς αἰγρόχοιο.

Τὼ δὲ καθεζομένῳ, ἱερῆς πρὸ πυθμὺν ἐλαίης,

Φραζέσθην μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ὄλεθρον.

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

'Διοχμῆς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ, 375

'Φράζω, ὅπως μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσης,

'Οἱ δὲ τοι τρίετες μέγαρον κατακοιρανέουσιν,

'Μνώμενοι ἀντιθέλω ἄλοχον, καὶ ἔδνα διδόντες.

375 'Ἡ δὲ σὸν αἰεὶ νόσον ὀδυρομένη κατὰ θυμόν,

'Πάντας μὲν ῥ' ἔλπει, ἔτι πάλιν ἀνδρὶ ἐκάσῃ, 380

'Ἀγχιέας περιῖστα· νόος δὲ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,

'Ὡ πόποι, ἦ μάλα δὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδου

'Φθίσεσθαι κακὸν οἶτον ἐνὶ μεγάροισιν ἔμελλον,

'Εἰ μὴ μοι σὺ ἔκασα, θεὰ, κατὰ μοῖραν εἶπες. 385

'Ἀλλ' ἄγε μῆτιν ὕφηνον, ὅπως δατοῖσσομαι αὐτός·

364 ΣΟ. Σῶα, ὑγῆ. ΜΙΜ. Μίμη.

366 ΗΕ. Νῦν, καθαρὸν αἶρα ἔχον.

367 ΜΑΙ. Ἐρευνῶσα, ζητοῦσα.

ΚΕΥΘ. Τὰς καταδύσεις· ἢ, τὰς κοίλας τόπας.

368 ΕΦ. Ἐφερε, παρεκόμεζιν.

373 ΦΡΑ. Ἐβλεπόντο.

376 ΕΦ. Ἐπιδάλης.

378 ΜΝΩ. Μνηστεύμενοι. ΑΝ. Ἰ-σὴν καὶ ὁμοίαν θεοῖς κατὰ ἀρετήν.

381 ΠΡΟ. Προπέμπουσα.

386 ΑΠ. Τιμωρίαν καὶ κόλασιν εἰσ-πράξομαι.

- ' Πάρ δέ μοι αὐτὴ εἴησι, μένος πολυταρσὲς ἐνείσσι,
 ' Οἶρον, ὅτε Τροίης λυομένοισι λιπαρὰ κρήδεμνα.
 ' Αἶκε μοι ὥς μεμαῖνα παρὰ σταθμοῖς, Γλαυκῶπι,
 ' Καί κε τριηκοσίους ἐγὼν ἀνδρεσσὶ μαχοίμην, 390
 ' Σὺν σοί, πότνια θεᾷ, ὅτε μοι παρ' ὄφρασ' ἐπαρήγοις·
 Τὸν δ' ἡμέτερόν τ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ' Καὶ λίλυ τὸ ἐγὼ γε παρέεσομαι, εἰ δέ με λήσεις,
 ' Ὅπως κεν δὴ ταῦτα πενώμεθα· καὶ ἴν' οἴω
 ' Αἶματί τ', ἐγκεφάλῳ τὲ, παλαξέμεν ἄσπετον ἔδασι, 395
 ' Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίον καταδέσσιν.
 ' Ἀλλ' ἄγε σ' ἄγνωστον τείνω πάντεσσι βροτοῖσι·
 ' Κάρφω μὲν χροῖα καλὸν ἐνὶ γαμψοῖσι μέλεσσι,
 ' Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὀλέσω τρίχας, ἀμφὶ δ' αἰὲρ
 ' Ἔσσω, ὃ κεν συγέησιν ἰδὼν ἀνδρῶντος ἔχοντα. 400
 ' Κνυζώσω δέ τοι ὅσσε, πάρος περικαλλέ' ἐόντε,
 ' Ὡς ἂν αἰεκέλιος πᾶσι μνηστῆρσι φανείης,
 ' Σὴ τ' ἀλόχω, καὶ παιδί, τ' ἐν μεγάροισιν ἔλειπες.
 ' Αὐτὸς δὲ πρῶλίσσε συβώτῳ εἰσαφικέεσθαι,
 ' Ὅς τοι ὑῶν ὀπίσσω· ὅμως δέ τοι ἤπια οἶδε, 405
 ' Παιδὰ τε σὺν Φιλέῃ, καὶ ἐχέφρονα Πηνελόπειαν.

387 ΠΟ. Τολμηρόν.

388 ΑΥ. Κατελύομεν. ΛΙ. Εκδηλα, λαμπρά. ΚΡΗ. Μεταφορικῶς, τὸ τεί-
χος.

391 ΠΟΤ. Σεβασμία, τιμία. ΕΠ. Βοηδοίης.

395 ΠΑ. Μολύναι, φῦραι.

397 ΑΝ. Ἀγνώριστον. ΠΑΝ. Πῶς οὐκ ἢ Εὐρυκλεία γινώσκει; ἵππειδ' ἡ χρεια
αὐτῆς.

398 ΚΑΡ. Μειώσω, ξηρανῶ.

399 ΛΑΙ. Ἰμάτιον.

400 ΕΣ. Ἐνδύσω. ΣΤΥ. Μισήσῃ, ἀποστροφῇ. ΕΧ. Ἀπὸ τῆς, ἐνδεδυμένοι.

401 ΚΝΥ. Ρυσώσω, ἀπρεπεῖς καὶ ῥυ-
σὲς ποιήσω· ὅποιοι εἰσὶν οἱ τῶν καδεν-
δόντων, καὶ συμπλάσω, καὶ κακώσω.

404 ΣΥ. Συνοτρόφον, χοιροβοσκόον.

405 ΥΩΝ. Χοίρων. ΕΠ. Ἐπίσκα-
πος, φύλαξ.

406 ΕΧ. Ἐμφρονα, συνειτήν.

Δίαις

- ' Δῆεις τὸν γε σύεσσι παρήμυρον· αἱ δὲ νέμονται
 ' Πὰρ Κόρακος πέτρῃ, ἐπὶ τε κρήνῃ Ἀρεθύσῃ,
 ' Ἐόθυσαι βάλανον μενοεικέα, καὶ μέλαν ὕδωρ
 ' Πίνεσσι, τὰ θ' ὕεσσι τρέφει τεθαλῆσαν ἀλοιφήν. 410
 ' Ἐνθα μύειν, καὶ πάντα παρήμενος ἐξερέεσθαι,
 ' Ὅφρ' ἂν ἐγὼν ἔλθω Σπάρτην ἐς καλλιγύναικα,
 ' Τηλέμαχον καλέεσσαι, τέον φίλον υἱόν, Ὀδυσσεύ·
 ' Ὃς τοι ἐς Ὀρύχρον Λακεδαίμονα παρ Μενέλαον
 ' Ὡχετο, πρὸς οὐδ' ὅμως μετὰ σὸν κλέος, εἶπε ἔτ' εἰς. 415
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ' Τίπτε τ' ἄρ' ἔοι ἔειπες, ἐνὶ φρεσὶ πάντ' εἰδυῖα;
 ' Ἥ ἵνα πᾶς καὶ κείνος ἀλώμενος ἄλγεα πάσῃ
 ' Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον; βίστων δέ οἱ ἄλλοι ἔδωσι.
 Τὸν δ' ἡμέτερόν περ ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη· 420
 ' Μὴ δὴ τοι καῖνός γε λῆν ἐνθύμιος ἔσω·
 ' Αὐτὴ μιν πόμπῳσιν, ἵνα κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο,
 ' Κεῖσ' ἐλθόν· ἀτὰρ ἔτιν' ἔχει πόνον· ἀλλὰ ἔκκηλος
 ' Ἦσαν ἐν Ἀτρεΐδαο δόμοις, πρὸς δ' ἄσπετα κεῖται.
 ' Ἥ μὲν μιν λοχῶσι νέοι σὺν νηϊ μελαίνῃ, 425
 ' Ἰέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἰκέσθαι.
 ' Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ οἴω, πρὶν καὶ τινα γαῖα καθέξει
 ' Ἀνδρῶν μνηστῆρων, οἳ τοι βίστων κατέδωκιν.
 Ὡς ἄρα μιν φαρμὴν ῥάεδω ἐπεμάσατ' Ἀθήνη·

407 ΔΗ. Εὐρήσεις.

408 ΚΟ. Οὐτὸς ὁ Κόραξ κυνηγῶν,
 ἀπὸ τῆς πέτρας πεισὼν, ἐτελεύτησε· καὶ ἡ
 μήτηρ αὐτῆς Ἀρεθῦσα ἑαυτὴν ἀπήγα-
 γετο. Ἀρίθυσαι δὲ τέσσαρες, ἐν Συρακούσῃ,
 ἐν Σμύρῃ, ἐν Χαλκίδι, καὶ ἐν Ἰθάκῃ.
 ΑΡ. Ἀρεθῦσα, κρήνη Ἰθάκης καὶ Ἀρεῦς.

410 ΑΔ. Λῖπός, σπιμάλην.

411 ΜΕ. Ἀντὶ τοῦ, μένει.

413 ΚΑ. Καλίσσαι ὁφείλεσαι.

421 ΕΝ. Διὰ φροντίδος.

422 ΠΟΜ. Παρέπιμπον.

423 ΠΟ. Νῦν, ἀλγυθόνα.

429 ΕΠ. Καθήψατο.

Κάρφε μὲν οἱ χροῖα καλὸν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι, 430
 Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ὄλεσε τρίχας, ἀμφὶ δὲ δέρμα
 Πάντεσσιν μελέεσσιν παλαιᾷ ἦκε γέροντος·
 Κνύζωσεν δὲ οἱ ὄσσε, πάρος περικαλλὲ ἑόντε.
 Ἀμφὶ δὲ μιν ῥάχες ἄλλο κακὸν βάλεν, ἥδ' ἐ χιτῶνα,
 Ῥωγαλέα, ρυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ. 435
 Ἀμφὶ δὲ μιν μέγα δέρμα ταχέως ἕσ' ἐλάφοιο
 Ψιλόν· δῶκε δὲ οἱ σκῆπτρον καὶ αἰκέα πῆρην,
 Πυκνὰ ῥωγαλέην· ἐν δὲ σρόφος ἦεν ἀορτήρ.
 Τῷ γ' ὥς βεβλῶσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς Λακεδαίμονα δῖαν ἔβη μετὰ παῖδι· Ὀδυσῆος. 440

430 ΚΑΡ. Ἐξήρατεν.

435 ΡΩ. Διερρώβωτα. ΜΕ. Μιμο-
 λυσμένα, πεφυρμένα.

438 ΠΥΚ. Ἦτοί συνεχεῖς ἔχουσα
 ραγάδας, ἢ πολλῶν ρηγμάτων περιπληρω-

μένη, ἢ συνεχισμένη. ΣΤΡΟ. Ἐκ
 χοινῆς ἐτραμμένος, ἢ ἱμάς περιετραμ-
 μένος. ΑΟΡ. Ἐξ ἑ ἀπῆρτο· ὃ ἐστὶ,
 παρικρέματο.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ξ

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Ρ Α Ψ Ω Δ Ι Α Σ.

ΞΕΝΙΣΜΟΣ Ὀδυσσεύς γίνεται ἐν τῇ ἀγρῷ παρ' Εὐμαίῳ, τῷ ὑφ' ὅρῳ καὶ
ποικίλη τις ὁμιλία.

Α Λ Λ Η.

ΟΔΥΣΣΕΩΣ παρουσία πρὸς τὸν Εὐμαιον, καὶ λόγοι γίνονται, ἀναπλάττον-
τος ἑαυτὸν, καὶ πράξεις τινὰς ἐκτιθεμένου.

Ἔτ' δ' Ὀδυσῆα ξείνισεν Εὐμαιος ἀγρῷ ὑφορβός.

Α ΤΤΑΡ ὁ ἐκ λιμῆρος προσέβη τρηχεῖαν ἀτάρπην,
 Χῶρον ἀν' ὑλήεντα δι' ἄκρας· ἥ οἱ Ἀθήνη
 Πέφεραδε δῖον ὑφορβον, ὃ οἱ βιότοιο μάλιστα
 Κήδετο οἰκῶν οὐς κτήσεται δῖος Ὀδυσσεύς.
 Τὸν δ' ἄρ' ἐνὶ περδόμῳ εὖρ' ἤρδμον, ἐνθά οἱ αὐλὴ
 Ὑψηλὴ δέδμητο, περικέπῳ ἐπὶ χώρῳ,
 Καλὴ τε, μεγάλη τε, πεῖδρομος· ἦν ῥα συδῶτης
 Αὐτὸς δέμαθ' ὕεσιν, ἀποιχομένοιο ἀνακτος,
 Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρτιάο γέροντος,
 Ῥυτοῖσιν λάεσσι, καὶ ἐδέρκωνσεν ἀχέρδῳ·
 Σταυρὲς δ' ἐκτὸς ἔλασσε Διαιπερὲς ἔνθα καὶ ἔνθα,
 Πυκνὲς καὶ θαμέας, τὸ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας.
 Ἔνθαθεν δ' αὐλῆς συφεῖς δυοκαίδεκα πείη
 Πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συστίν' ἐν ᾗ ἐκάστω
 Πεντήκοντα σύες χαμαιδυνάδες ἐρχατόωντο,
 Θήλειαι ποκάδες· τοὶ δ' ἄρσενες ἐκτὸς ἵαυον,
 Πολλὸν πτωρότεροι· τὲς γὰρ μινύθσκον ἔδοντες

1 ΠΡΟ. Προσῆλθεν.

2 ΑΚ. Κατὰ τὰς ἀκρωτείας.

3 ΔΙ. Νῦν, τὸν εὐγενέστατον. ΤΦ. Χοιροβοσκόν.

5 ΠΡΟ. Τῇ πρὸ τῆ οἴκῃ σοῦ.

7 ΠΕ. Περιουτή, γείτονας μὴ ἔχουσα τὰς ἐμποδίζοντας τῇ βελομένῳ περιδραμεῖν καὶ περιελθεῖν αὐτήν.

10 ΡΥ. Ἐλκυστοῖς, μεγάλοις, καὶ μὴ δυναμένοις διὰ χειρῶν βασιλῆα, λίθοις. ΕΘ. Ἐχαρακῶσεν· θριγκὸς ἢ λέγειται ἢ ἐπὶ τοῖς οἰκοῖς φαίνεται. ΑΧ. Ἀχέρδης ἐστὶν ἀκανθῶδες φυτὸν, ἐξ ὧν τὰς

αἵμασιὰς ποιεῖσιν. ἔνοι δὲ ἀπέδοσαν τὴν ἀγρίαν ἄπιον· ἀκανθῶδες γὰρ ἡ αὐτὴ εἴωθεν εἶναι.

11 ΣΤΑΥ. Τὰ ὄρδα καὶ ἀπέξυσμίνα ξύλα. ΕΚ. Ἐξω διὰ τῶν τοίχων ξύλα διήλασεν ὄρδα.

12 ΜΕΛ. Ἦτοι δάσος, ἢ τὴν ἐντερίωνην, τὸ ἐγκαρδῖον τῷ δρυὸς· μελαινῶν δρυὸν γὰρ λέγεται διὰ τὴν χροίαν, ἢ τὸν φλοῖον τῷ δρυὸς. ΑΜ. Περιχρίσας.

15 ΕΡ. Καθειργμέναι ἦσαν.

16 ΤΟ. Ἐπίτοκοι.

17 ΠΑΥ. Ἐλάτεις.

Ἀντίθεοι

Ἄντίθεοι μνηστῆρες, ἐπεὶ παρ' ἄλλε συβώτης
 Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων τ' ἄριστον ἀπάντων·
 Οἱ δὲ τεμνέσσοι τε καὶ ἐξήκοντα πέλοντο.
 Πὰρ δὲ κύνες, θήρεσσιν εἰκότες, αἰὲν ἱαυον
 Τέσσαρες, οὓς ἔθρεψε συβώτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἀμφὶ πόδεσσιν εἰς ἀράροκε πέδιλα,
 Τάμνων δέρμα βόειον, εὐχρῶς· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 Ὡχοντ' ἄλλυδις ἄλλος, ἅμ' ἀγρομήτοισι σύεσσιν
 Οἱ τρεῖς τ' δὲ τίπαρτιν ἀποπεσέηκε πόλινδῃ,
 Σὺν ἀγέμῃ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισιν ἀνάγκη,
 Ὅφρ' ἱερδύσαντες κρείων κορεσάιατο θυμόν.
 Ἐξαπίνης δ' Ὀδυσῆα ἴδον κύνες ὑλακόμεωροι·
 Οἱ μὲν, κεκλήγοντες ἐπέδραμον· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 Ἐξετο κερδούνη· σπῆπῆρον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Ἐνθά κεν ὦ παρὰ σταθμῷ αἰκέλιον πάθειν ἄλγος,
 Ἀλλὰ συβώτης ὦκα ποτὶ κραιπνοῖσι μετ' αἰσῶν
 Ἔασυτ' ἀνὰ πτόλιν· σκύτος δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 Τὰς μὲν ὁμοκλήσας σεύεν κύνας ἄλλυδις ἄλλη
 Πυκνήσιν λιθάδεσσιν· ὁ δὲ προσέειπεν ἀνακτα·

20

25

30

35

18 ΑΝ. Νῦν, οἱ ἐναντίοι τοῖς θεοῖς.
 ΠΡΟ. Προέπεμπε.

19 ΣΙ. Εὐτραφῶν, λιπαρῶν.

20 ΠΕ. Ἦσαν, ὑπῆρχον.

21 ΘΗ. Λύκοις, ἢ λέεσιν. ΙΑΥ.
 Ἐκοιμῶντο.

22 ΟΡ. Νῦν, ἔξοχος ἐπὶ τῇ εὐ-
 γυνείᾳ.

23 ΑΡ. Ἡμεσίην.

28 ΚΟ. Κορίσσωσιν. ΘΥ. Νῦν, τὴν
 ἐπιθυμίαν.

29 ΤΔ. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος, ὁξύφωνοι.

κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι, οἱ περὶ τῶν ὑλακ-
 τεῖν μεμνημένοι, ὅ ἐστι πεπονημένοι, ἴ-
 διον γὰρ κυνῶν τὸ ὑλακτεῖν ἐν ἄλλῃ, οἱ
 περὶ τὸ ὑλακτεῖν ἐσπεδακότες, ἢ ὑλακ-
 τικοί.

31 ΕΖ. Φυσικὸν φησὶν βοήθημα πρὸς
 ἀποτροπὴν κυνῶν τὸ καθεσθῆναι καὶ προ-
 ἰσθαι τὴν ῥάβδον, ὡς μὴ ἐπιτιθέμενον.
 ΚΕΡ. Συνέσι. ΕΚ. Οὐ διὰ φόβον, ἀλλ'
 ἐκὼν ἐρρίψεν αὐτόν.

33 ΜΕ. Ἐπιδραμών.

34 ΣΚΥ. Δέρμα, ῥινόν.

- 'Ω γέρον, ἢ ὀλίγα σὲ κύνες διεδηλήσαντο
 'Ἐξαπίνης· καὶ κέν μοι ἐλεγχέειν κατέχθαις.
 'Καὶ δέ μοι ἄλλα θεοὶ δόσαν ἄλγιά τε, στυγὰς τε.
 'Ἀντιθέα γδ' ἀνακτος ὀδυρόμενος ἔ' ἀχσίων 40
 'Ἦμαι, ἄλλοισιν δὲ σύας σιάλεις ἀπτάλλω
 'Ἐδόμεναι· αὐτὰρ κείνος ἐλδομέμος πα' ἐδωδῆς
 'Πλάζετ' ἐπ' ἄλλοθρόων ἀνδρῶν δῆμόν τε, πόλιν τε,
 'Εἶπε ἔτι ζῶν, καὶ ὅρα Φάος ἡελίοιο.
 'Ἀλλ' ἔπειο, κλισίηνδ' ἰομένη, γέρον, ὄφρα καὶ αὐτὸς 45
 'Σίτῃ καὶ οἴνῳ κερεοσάμενος κατὰ θυμὸν,
 'Εἶπης, ὅππόθεν ἑστί, καὶ ὅπποτα κῆδ' ἀνέτλης.
 'Ὡς εἰπὼν κλισίῳδ' ἠγήσατο δῖος ὑφορβός·
 Εἶσεν δ' εἰσπραγὼν, ῥῶπας δ' ὑπέχθαι δασείας·
 'Ἐσάρεσεν δ' Ἰπὶ δέρμα ἰονθάδος ἀγρίαις αἰγῆς, 50
 Αὐτὰρ ἐνδύναιον, μέγα καὶ δασύ· χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς,
 'Ὅτι μὲν ὥς ὑπέδεκτο· ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 Ζῶς τι δοίη, ξείνε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι
 'Ὅ, τί μάλισ' ἐθέλεις, ὅτι μὲν πρῶφρων ὑπέδεξο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὖμαιε συζῶτα· 55
 'Ξῆν', ὅ μοι θέμις ἔς', ὅδ' εἰ κακίων σέθεν ἔλθοι,
 'Ξῆνον ἀτιμῆσαι· πρὸς γδ' Διὸς εἰσιν ἅπαντες
 'Ξῆνοί τε, πῆλχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τέ, φίλη τέ
 'Γίγνε' ἡμετέρῃ· ἢ γδ' ὁμῶν δίκη ἐστίν,
 'Αἰεὶ δευδιότων, ὅτ' Ἰπικρατέωσιν ἀνακτες 60

50 ION. "Ἦτοι νίας, ἢ ταχείας, παρὰ τὸ ἶναι ἄδην· ἢ δασείας, ἰονδοὶ γδ', αἱ ῥίζαι καὶ ἐκφύσεις τῶν τριχῶν· ἢ ἰόνδεις ἰχθύος· ἰονδοὶ δὲ, ἱερὰν δῆματα ἀκμάζοντος σώματος.

51 EN. Ἐγκοίμητρον, ἐγκοίτιον.
56 KA. Μᾶλλον σε κακωμένον τὴν ψυχὴν ἢ, πένετος, καὶ εἰδεχθί-
σενος.

59 H. Αὐτῇ. ΔΙ. Δικαιοσύνη.

οἱ.

'Οἱ νέοι· ἦ γὰρ τῷ γε θεοὶ κατὰ νόσον ἔδθησαν,
 'Ὅς κεν ἐμὶ ἐνδυκέως ἐφίλῃ, καὶ κτῆσιν ὅπασεν,
 'Οἷά τε ὧ οἰκῇ ἀναξ εὐθυμος ἔδωκεν,
 'Οἶκόν τε, κληρόν τε, πολυμνήστῳ τε γυναικα,
 'Ὅς οἱ πολλὰ κάμησι, θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·
 'Ὡς καὶ ἐμοὶ τόδ' ἐργον ἀέξε), ὧ ἐπὶ μίμνω.
 'Τῷ κέ με πόλλ' ὤνησεν ἀναξ, εἰ αὐτόθ' ἐγήρα·
 'Ἀλλ' ὅλεθ' ὥς ὤφελ' Ἑλένης δαπὼ Φῦλον ὀλέσθαι
 'Πρόχλυν, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσεν.
 'Καὶ γὰρ ἐκείνος ἔβη Ἀχαμέεονος εἵνεκα τιμῆς
 'Ἴλιον εἰς εὐπάλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.

65

70

'Ὡς εἰπὼν, ζῶσ' ἔτι θοῶς στωέεργε χιτῶνα·
 Βῆ δ' ἱμῶ ἐς συφεῖς, ὅθι ἔθνεα ἔρχατο χοίρων·
 'Ἐνθεν ἑλὼν δὴ ἔνεκε, καὶ ἀμφοτέρως ἰέρυσεν·
 Εὐσέ τε, μίσυλλέν τε, ἔ' ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπαρεν.
 'Ὅπῃσιν δ' ἄρα πάντα φέρων παρέθηκε' Ὀδυσῆϊ,
 Θέρμ' αὐτοῖς ὀβελοῖσιν· ὁ δ' ἄλφιστα λευκὰ πάλυεν·
 'Ἐν δ' ἄρα κισσυβίῳ κίρνη μελιηδέα οἶνον·
 Αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν, ἐπ' ἐπ' ὤμων δὲ προσήδα·

75

80

'Ἐδίε νῦν, ὧ ζεῖνε, τά τε δμῶεσσι πάρεςτι
 'Χοίρε· αἰτὰρ σάλας γὰρ σύας μνηστῆρες ἔδδισιν,
 'Οὐκ ὅπδα φρονέοντες ἐνὶ φρεσὶν, ἐδ' ἐλεχτύν.

61 ΕΔ. 'Ενεπόδισαν.

63 Ω. Τῷ ἑαυτῷ. ΑΝ. Δεσπότης
εὐγενής.

67 ΩΝ. 'Ωφέλησεν.

68 ΟΛ. 'Ὀλετο, ἀπώλετο. ΩΦ.
'Ὀφείλεν.

69 ΠΡΟ. Νῦν, παντελῶς.

72 ΖΩ. Ζώνη. ΣΥΝ. Συνέδραμεν.

75 ΕΥ. 'Εφλόγισιν.

77 ΠΑ. Διέβρεχεν.

78 ΚΙΣ. 'Αγροικικῷ ἐκπώματι.

79 ΑΝ. 'Εξ ἐναντίας.

82 ΟΠ. Τὴν εἰς τὸ μέλλον τῶν θεῶν
ἐπιτροπὴν. ΦΡΟ. Δογμίζοντες. ΤΡΟ.
Φοβούμενοι. ΕΔ. 'Ἐλεον' Αἰολικὴ ἡ διά-
λεκτος.

' Οὐ

- * Οὐ μὲν χρέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες Φιλέουσιν,
 * Ἀλλὰ δίκλιν τίχσι καὶ αἵσιμα ἔργ' ἀνθρώπων.
 * Καὶ μὲν δυσμυρῆες καὶ ἀνάρστοι, οἳτ' ἐπὶ γαίης
 * Ἀλλοτρίης βῶσιν, καὶ σφιν Ζῴς λήϊδα δόση,
 * Πλησάμηνροι δὲ τε νῆας ἔβαν οἰκόνδε ἑκάστος.
 * Καὶ μὲν ποῖς ὀπιδὸς κρατερὸν δέος ἐν Φρεσὶ τίπλη·
 * Οἷδε δὲ καὶ τι ἴσασι, θεῶν δὲ τιν' ἔκλυον αὐδῆν,
 * Κένεα λυγρὸν ὄλεθρον, ὅτ' ὅσῃ ἐθέλῃσι δικαίως
 * Μινᾶσθαι, εἰδὲ νέεσθαι ἐπὶ σφέτερ'· ἀλλὰ ἔκηλοι
 * Κτήματα δαρδάρησιν ὑπέρβιον, εἰδ' ἐτι Φειδά.
 * Ὅσασι γὰρ νύκτες τὲ, καὶ ἡμέραι ὅκ Διὸς εἰσιν,
 * Οὐπόθ' ἐν ἱερεύσῃ ἱερήιον, εἰδὲ δὴ οἶω·
 * Οἶνον δὲ φθινύθουσιν ὑπέρβιον ἐξαφύοντες.
 * Ἦ γάρ οἱ Ζωὴ γ' ἦν ἄσπετος· ἔτινι τόσῃ
 * Ἀνδρῶν ἡρώων, ἔτ' Ἠπείροιο μελαίνης,
 * Οὐτ' αὐτῆς Ἰθάκης· ἔτε ζυνεέκοσι Φωτῶν
 * Ἐς ἄφρονος πρῶτον· ἐγὼ δὲ κε τοι κατὰλέξω
 * Δώδεκ' ἐν Ἠπείρῳ ἀγέλαι· τόσα πῶάεα οἶω,
 * Τόσα συῶν συβόσσεια, τὸς αἰπόλια πλάτῃ αἰγῶν
 * Βόσκεισι ζεῖνοί τε, καὶ αὐτὰ βώτορες ἄνδρες.
 * Ἐνθα δὲ τ' αἰπόλια πλάτῃ αἰγῶν ἑνδεκα πάντα
 * Ἐχατιῇ βόσκοντ'· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐοδλοὶ ὄρον].

85

90

95

100

86 ΒΩ. Ἐπείδωσιν ἐπὶ βόσιν.

88 ΠΠ. Ὑπαισέρχεται.

92 ΦΕΙ. Ἐπιγροφή.

94 ΙΕ. ἱερῶν. ΟΙ. Μόνω.

95 ΕΞ. Ἀπαντλήντες.

96 ΖΩ. Ἡ πρὸς τὴν ζῶην παρα-
σκευή, τὰ ἥϊα. ΟΥ. Οὐδεὶς.

97 ΗΠ. Τῆς ἀντικρὺ Ἰθάκης. ΜΕ.

Τῆς καὶ ἀντικρὺ Κεφαλληνίας οὖν λίγαι
 μέρος δὲ ἐστὶ τῆ μελαίνης Ἠπείρου αὐτῆς
 καὶ μετ' ὀλίγον ἐπιφέρει], Δώδεκ' ἐν Ἠ-
 πείρῳ ἀγέλαι.

98 ΕΥΝ. Ὅμω εἴκοσι.

104 ΟΡ. Ὀρῶσι, φυλάττεισιν. ΟΡ.
 Ἐπακολοθεῖσιν,

* Τῶν

Ἐ τῶν αἰεί σφιν ἕκαστος ἐπ' ἡμαῖ μῆλον ἀγανῆ, 105

Ἐ Ζατρεφέων αἰγῶν, ὅς τις φαίνεται ἄριστος.

Ἐ Αὐτὰρ ἐγὼ οὕς πάντες φυλάσσω πὲ, ῥύομαι τε,

Ἐ Καὶ σφι σῶν τ' ἄριστον εὖ κρήνας λυτοπέμπω.

Ἐ Ως φάθ'· ὁ δ' ἐνδυκέως κρέα τ' ἥδιστε, πῶνέ τε οἶνον

Ἐ Αρπαλέως, ἀκέων· κακὰ δὲ μνηστῆροι φύτλυν. 110

Ἐ Αὐτὰρ ἐπεὶ δέειπνε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῆ,

Καὶ οἱ πωλοσύμῳ δῶκε σκύφος, ᾧ περ ἔπινεν,

Οἶνε ἐνίπλεον· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ,

Καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἐ ὦ φίλε, τίς γάρ σε πρίατο κλεάτεστον εἴοισιν, 115

Ἐ ὦδε μάλ' ἀφνειὸς καὶ καρτερὸς, ὥς ἀγορεύεις;

Ἐ Φῆς δ' αὐτὸν φθιδῶν Ἀγαμέμνον' εἵνεκα τιμῆς.

Ἐ Εἰπέ μοι, αἶκε πόθι γνῶω τοῖσιν ἐόντα.

Ἐ Ζῶς γάρ περ τότε οἶδε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

Ἐ Εἰ κέ μιν ἀγείλαιμι ἰδὼν· ὅττι πολλὰ δ' ἀλήθην. 120

Τὸν δ' ἡμέισετ' ἔπειτα συβώτης, ὄρχαμ' ἀνδρῶν·

Ἐ ὦ γέρον, ἔτις ἐκείνον ἀνὴρ ἀλαλήμῳ ἐλθὼν

Ἐ Ἀγγέλλων πείσσει γνωαῖκά τε καὶ φίλον υἱόν.

Ἐ Ἀλλ' ἄλλως κομιδῆς κεχηρημένοι ἄνδρες ἀλῆϊ

Ἐ Ψάδοντ', ἐδ' ἐθέλουσιν ἀληθεῖα μυθήσασθαι. 125

Ἐ Ὅς δ' αὖν ἀλητεύων Ἰθάκης εἰς δῆμον ἵκηϊ,

105 ΑΓ. Ἀγε, κομίζε.

108 ΕΥ. Καταλεξάμενος.

110 ΑΡ. Ἀρπακτικῶς. ΦΥ. Κα-
τισκεύασιν.

113 ΕΝ. Πιεπληρωμένοι.

117 ΦΘΕΙ. Φθαρηῆνα, ἀποθανεῖν.

118 ΓΝΩ. Γνωρίσω, ἐπιγνώ. ΤΟΙ.
Θαυμασόν, οἷον σὺ λέγεις.

120 ΑΓ. Μηνύσω. ΑΛ. Ἐπλανή-
σην.

123 ΑΓ. Μηνύων.

124 ΑΛ. Μάτην. ΚΟ. Ἐπιμε-
λείας. ΚΕ. Χρηζοντες. ΑΛ. Οἱ πωλο-
νόημοι.

126 ΑΛ. Πλανώμενος.

- Ἐλθὼν ἐς δασποιναν ἐμὴν, ἀπατήλια βάζει.
 Ἡ δ' εὖ δεξαμένη, Φιλέει καὶ ἕκαστα μετ' ἄλλῃ,
 Καὶ οἱ ὀδυρομένη βλεφάρων ἀπὸ δάκρυα πίπτει,
 Ἡ Θέμις ἐπὶ γυναικὸς, ἐπὶ πόσις ἄλλοθ' ὀληται. 130
 Αἰψά κε καὶ σὺ, γεραιέ, ἔπος ὠχρεκτεκτῆναιο,
 Εἴ τις τοὶ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴμαται δοίη.
 Τῷ δ' ἤδη μέλλουσι κύνες, ταχέες τ' οἰωνοὶ,
 Ῥινὸν ἀπ' ὀρεόφιν ἐρύσσει· ψυχὴ δὲ λέλοιπεν·
 Ἡ τον γ' ἐν πόντῳ φάρον ἰχθύες, ὅσῃα δ' αὐτῷ 135
 Κεῖται ἐπ' ἡπείρου, ψαμάθῳ εἰλυμένα πολλῇ.
 Ὡς ὁ μὲν ἐνθ' ἀπόλωλε· φίλοισι δὲ κηδὲ ὀπίσσω
 Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τετεύχατο· ἔ γδ' ἔτ' ἄλλον
 Ἡπιον ὧδε ἀνακτὰ κιχήσμεν, ὅππῃς ἐπέλθῃ,
 Οὐδ' εἰ κεν πατρὸς καὶ μητέρος αὐτὶς ἰκώμεν 140
 Οἶκον, ὅθι πρῶτον γρόμῳ, καὶ μ' ἔτρεφον αὐτοί.
 Οὐδέ τι τ' ἔτι τόσον ὀδυρομαι, ἀχρύνμυός περ,
 Ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι, ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ·
 Ἀλλὰ μ' Ὀδυσσεὺς πόθος αἶνυ' οἰχομένοιο.
 Τὸν μὲν ἐγὼν, ὧ ξεῖνε, καὶ ἔπαρεόντ' ὀνομάζειν 145
 Αἰδέομαι· πῶς γάρ μ' ἐφίλει ἔκ κηδέτο θυμῷ·
 Ἀλλὰ μιν ἡθεῖον καλέω, καὶ νόσφιν ἐόντα·

127 ΑΠ. Ἀπατητικά. ΒΑ. Λέγει, φράζει.

128 ΦΙ. Φιλικῶς ὑποδέχεται. ΜΕ. Ἐπιζητεῖ.

131 ΠΑ. Παρατεκτῆναιο, παρὰ τὴν ἀλήθειαν κατασκευάσειας.

134 ΕΡ. Ἐλύσσει, ἀποσπάσει.

136 ΨΑ. Ψάμμω, ἢ κόρει. ΕΙ. Κεκαλυμμένα.

137 ΑΠ. Ἀπώλετο.

144 ΠΟ. Ἐπιζήτησις. ΑΙ. Λαμβάνει.

145 ΕΓ. Φησὶν, τὴν Ὀδυσσεῖα φιλοφρονηματικῆς προσηγορίας ὀνομάζειν αἰδέομαι· πρεσβύτερον ἢ ἀδελφὸν καλῶ.

147 ΗΘ. Πρεσβύτερον ἀδελφόν, θανάσθον ἄγαν.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

·ὦ φίλ', ἐπεὶ δὴ πάμπαν ἀναίνεαί, ἔδῃ τι φῆσθα,

·Κεῖνον ἐλεύσεσθαι, θυμὸς δέ τοι αἰὲν ἄπιτος·

150

·Ἄλλ' ἐγὼ οὐκ αὐτῷς μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὄρκῳ,

·Ὡς νῆταί, Ὀδυσσεύς· δαγγέλιον δέ μοι ἔσω,

·Αὐτίκ', ἐπεὶ κεν κείνος ἰὼν τὰ ἀδάρμαθ' ἵκηται,

·Ἔσθαι μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα καλά·

·Πρὶν δέ κε, καὶ μάλα πὲρ κεχηρμηδύς, ἔτι δεχοίμην.

155

·Ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος, ὁμῶς Αἶδαο πύλῃσι

·Γίνεται, ὅς πενίῃ εἰκὼν ἀπατήλια βάσσει.

·Ἴσω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν, ξενίῃ τὲ τράπεζα,

·Ἰσὴ τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος, ἣν ἀφικάνω,

·Ἡ μὲρ τοι τάδε πάντα τελέεται, ὡς ἀγορεύω·

160

·Τῷ δ' αὐτῷ λυκάβαντος ἐλεύσεσθαι ἐνθάδ' Ὀδυσσεύς·

·Τῷ μὲρ φθίνοντος μινῶς, τῷ δ' ἰσαμύροιο,

·Οἴκαδ' ἐνοστήσει, καὶ τίσεται, ὅς κεν ἐκείνῃς

·Ἐνθάδ' ἀτιμάζει ἄλοχον, καὶ Φαίδιμον υἱόν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε συβώτῃ·

165

·ὦ γέρον, ἔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδ' εἶπω,

·Οὐτ' Ὀδυσσεύς ἔτι οἶκον ἐλεύσεσθαι· ἀλλὰ ἔκκλητος

·Πῖνε, καὶ ἄλλα παρέξ μεμνώμεσθαι, μηδὲ με τέττων

·Μίμνησθαι· ἣ γὰρ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἐμοῖσιν

149 AN. Ἀπιστεῖς, παραιτῇ.

152 NEI. Ἐλεύσεσθαι, ἔρχεσθαι. EY. Ἀγαθῆς ἀγγελίας δῶρον.

159 IS. Ὁ βωμὸς τῆς ἐστίας.

161 AY. Ἐπ' αὐτῷ εἶρηται ἢ ἀπὸ τῆς λυγαίως βαίνειν, ὃ ἐστὶ σκοτεινῶς πορεύεσθαι· λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρ-

χεται.

162 ΦΘΙ. Περὶ τριαντάδα καὶ νεμηνίαν. ΦΘΙ. Λήγοντος. IS. Ἀρξάντος.

168 MEM. Μηδ' ὀϊμεν.

169 MIM. Ὑπομνησθῆναι ποιεῖν.

- 'Αχνομα, ὅπως τις μνήσῃ κεδνοῖο ἀνακτός. 170
 'Αλλ' ἦτοι ὄρκον μὲν ἐάσμεν· αὐτὰρ Ὀδυσσεύς
 'Ελθοι, ὅπως μὲν ἔγωγ' ἐθέλω, καὶ Πηνελόπεια,
 'Λαέρτης θ' ὁ γέρον, καὶ Τηλέμαχος θεοειδής.
 'Νῦν αὖ παιδὸς ἄλαστον ὀδύρομαι, ὃν τέκε' Ὀδυσσεύς,
 'Τηλεμάχῃ· τ' ἐπεὶ θρέψαν θεοὶ, ἔρνεϊ ἴσων, 175
 'Καί μιν ἐφλω ἔσσεσθαι ἐν ἀνδράσιν ἔτι χερεῖα
 'Πατρὸς εἴοιο φίλοιο, φρένας καὶ εἶδος ἀγῆτον·
 'Τῷ δέ τις ἀθανάτων βλάβῃ φρένας ἔνδον εἴσας,
 'Ἡέ τις ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔβη, μὲν πατρὸς ἀκῆν,
 'Ες Πύλον ἤραθ'· τ' ἣ μνηστῆρες ἀγαυοὶ 180
 'Οἴκαδ' ἰόντα λοχῶσιν, ὅπως δαπὼ Φύλον ὀλῃται
 'Νώνυμον ἐξ Ἰθάκης Ἀρκεσίεσσι ἀντιθέοιο.
 'Ἀλλ' ἦτοι κείνον μὲν ἐάσμεν, ἥ κεν ἀλώῃ,
 'Ἡ κε φύγοι, καὶ κέν οἱ ὑπέρχοι χεῖρα Κρονίων·
 'Ἀλλ' ἄγε μοι σὺ, γεραιέ, πά σ' αὐτῷ κήδε' ἐνίσσας, 185
 'Καί μοι τῶν ἀγρόδυστον ἐτήτυμον, ὅφρ' εὖ εἰδῶ,
 'Τίς; πόθεν εἰς ἀνδρῶν; πόθι τοὶ πόλις, ἡδὲ παῖδες;
 'Ὀπποῖός δ' ἔπ' ἡ νῆος ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
 'Ἠγάγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἐμμελῆαι εὐχετόωντο;
 'Οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν οἶομαι ἐνθάδ' ἰκέσθαι. 190
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 'Τοιγὰρ ἐγὼ τοι παῖτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
 'Εἴη μὲν νῦν νῶϊν ἐπὶ χεῖρον ἡμὲν ἐδάδῃ,

170 MNH. Ὑπομνήση. ΚΕΔ. Ἐ-
πιμελῆς.

174 ΑΛ. Ἀλάσας, ἀνεπιλήσως.

176 ΧΕ. Χείρονα, ἐλάττωνα.

181 ΛΟ. Ἐπιτηρεῖσιν.

182 ΝΩ. Ἀγάνυμον, ἀκλεῖς, ἀτι-
νον· ἢ ὅτι εἰς κληρονομοὶ ὁμόφυλοι.

193 ΕΔ. Τροφή.

- ' Ἡδὲ μέθυ γλυκερὸν, κλισίης ἔντοσθεν ἔῃσι,
 ' Δαίνυσθαι τ' ἀκέοντ', ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἔπιεν 195
 ' Ῥηϊδίως κεν ἔπειτα καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἅπαντα
 ' Οὔτι Δραπέζην, λέγων ἐμὰ κήδεα θυμῷ,
 ' Ὅσα γὰρ δὴ ζυμπαντὰ θεῶν ἰότητι μόγησαι.
 ' Ἐκ μὲν Κρητῶν γῆρος εὐχομαι εὐρεῖάνων,
 ' Ἀνέρος ἀφνειοῦ παῖς· πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι 200
 ' Υἱέες ἐν μεγάροις ἡμὲν τρέφεν, ἡδ' ἐχθρόντο,
 ' Γνήσιοι ἐξ ἀλόχῃ· ἐμὲ δ' ὠνητὴ τέκε μήτηρ
 ' Παλλακίς, ἀλλὰ με ἴσον ἰθαυγέεσσιν ἐτίμα
 ' Κάστωρ Ὑλακίδης, ὅτ' ἐγὼ γῆρος εὐχομαι εἶναι·
 ' Ὅς ποτ' ἐνὶ Κρήτεσσιν, θεὸς ὧς, τίετο δῆμῳ, 205
 ' Ὀλβῶ τὲ, πλάτῳ τὲ, καὶ ἡέσι κυδαλίμοισιν.
 ' Ἀλλ' ἦτοι καὶ κῆρες ἔβαν θοινάτοιο φέρουσαι
 ' Εἰς Αἶδαο δόμους· τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο
 ' Παῖδες ὑπέρθυμοι, καὶ ἐπὶ κλήρῳ ἐβάλοντο·
 ' Αὐτὰρ ἐμοὶ μάλα παῦρα δόσαν, καὶ οἰκί' ἐνεύμαν. 210
 ' Ἡραγόμεν δὲ γυναιῖκα πολυκλήρων ἀνδρώπων,
 ' Εἵνεκ' ἐμῆς δρετῆς· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιος ἦα,
 ' Οὐδὲ φυγοπτόλεμος· νῦν δ' ἤδη πάντες λέλοιπεν·
 ' Ἀλλ' ἐμπης καλὰ μιν γὰρ σ' οἶομαι εἰσπρόωνται

194 ΕΟΥ. Οὔσιν, ὑπάρχουσιν.

195 ΑΚ. Ἡσυχάζουσι. ΕΠ. Ἐνεργοῖεν.

197 ΔΙ. Διέλθοιμι.

198 ΕΥΜ. Ὅμῳ πάντα.

199 ΚΡΗ. Τῆς Κρήτης. ΕΥ. Ἀντὶ εὐρείας· νῦν δὲ μακρᾶς· γενὴ γὰρ ἡ Κρήτη. ἐντεῦθεν δὲ φασὶν εἶναι φεύγοντα τὸ Ἑλενον, ἐπὶ πρῶτῳ τῷ Ἑλλάδος.

201 ΕΓ. Ἐγενήθησαν.

202 ΩΝ. Ἐξ ἀγορασίας δόλη.

203 ΙΘΑ. Τέκνοις γνησίοις.

204 ΥΛ. Ὑλῆος παῖς.

206 ΚΥ. Ἐνδόξοις.

208 ΖΩ. Περισίαν.

209 ΕΒ. Ἐποιήσαντο.

210 ΟΙ. Οἰκῆσιν, οἶκον.

211 ΠΟ. Πλασίαν.

214 ΚΑ. Τὸ γῆρας, τὸ λείψανον ὥσπερ τῷ σώματος, καὶ μείλαφοράν· καὶ γὰρ

- ' Γινώσκειν· ἥ γάρ με δὴ ἐχθ' ἤλιθα πολλή. 215
 ' Ἡ μὲν δὴ θάρσος μοι Ἄρης τ' ἔδωσαν καὶ Ἀθήνη,
 ' Καὶ ρήζυνορ ἔμην· ὅποτε κρείνοιμι λόχονδε
 ' Ἄνδρας δρισηάς, κακὰ δυσμυθέεσσι φυτῶν.
 ' Οὐπότε μοι θάνατον προστίσεται θυμὸς ἀγῆνωρ,
 ' Ἀλλὰ πολὺ πρῶτιςτος ἐπαλμῆρος ἔγχρ', ἔλεσκον 220
 ' Ἀνδρῶν δυσμυθέων, ὅ, τε μοι εἴξετε πόδεσσιν.
 ' Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ· ἔργον δέ μοι εἰ φίλον ἔσκεν,
 ' Οὐδ' οἰκωφελίη, ἥτε τρέφει ἀγλαὰ τέκνα.
 ' Ἀλλὰ μοι αἰεὶ νῆες ἐπήρετμοι φίλας ἦσαν,
 ' Καὶ πόλεμοι, καὶ ἄκοντες εὐξέσοι, καὶ οἴσοι, 225
 ' Λυγρὰ, τὰ τ' ἄλλοισιν γε καταρμηγλὰ πέλοντα.
 ' Αὐτὰρ ἐμοὶ τὰ φίλ' ἔσκε, τὰ παρ' θεοῖσιν ἐν φρεσὶ θῆκεν·
 ' Ἄλλος γάρ τ' ἄλλοισιν ἀνὴρ Ἰππῖτέρπετ' ἔργοις.
 ' Πρὶν μὲν γὰρ Τροίης Ἰππιδήμηναι ἦας Ἀχαιῶν,
 ' Εἰνάκις ἀνδράσιν ἦρξα, καὶ ὠκυπόροισι νέεσσιν, 230
 ' Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπὰς καὶ μοι μάλα τύγχανε πάντα·
 ' Τῶν ἐξαιρῶμεν μενοεικέα, πολλὰ δ' ὀπίσω
 ' Λάγχανον· αἶψα δὲ οἶκος ὀφέλλετο, καὶ ῥα ἐπαῖτα

γδ' ἡ εὐγενὴς πυρὸν, ἐκ τ' ὑπελειφθείσης
 καλάμης δυνάμεθα νοῆσαι· ἐστὶ δὲ καλά-
 μη, ἡ ὑποσάμμη ἢ ὑπολειπομένη σίτη.
 ΚΑ. Πιθανῶς τῷ παραδείγματι, ὡς γὰρ
 πρὸς ἀγροίκον ἔντο· ἢ λόγῳ· ἐστὶ δὲ ἔδην
 ἥτιον ἐναργές· ὡς γὰρ ἀπὸ τῆς καλάμης
 ἔνεστιν νοῆσαι τὸ καλλὸς τ' τεδερισμένων
 καρπῶν, ὥτως καὶ ἐκ πρεσβυτικῆς σώμα-
 τος τὴν ἀρχαίαν ἔξιν κατανοῆσαι.

215 ΔΥ. Κακοπάθεια, καὶ ἡ ἐξ ἐν-
 δείας δυσυχία.

217 ΡΗ. Τητέστιν ῥήσσειν τὴν ἡνο-
 ρεάν, ὅ ἐστι τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναϊότητα
 τῶν πολεμίων. ΚΡΙ. Διαχωρίζοιμι. ΛΟ.

Εἰς ἐνεδραν.

219 ΠΡΟ. Προέβλεπεν, προσεδέχετο.

220 ΟΛ. "Ενιοι, ἔλεσκον, ἀγῆρων, ἐ-
 φόνευον.

221 ΕΙ. Ὑποχωρίσσειν.

222 ΕΡ. Τὸ κατὰ γεωργίαν.

223 ΟΙ. Οἰκονομία, ἐπιμέ-
 λεια.

225 ΑΚ. Δόξατα.

226 ΡΙ. Φρικτὰ, φοβερά.

231 ΤΥΓ. Ἐπετύγχανεν.

232 ΕΞ. Ἐξαίρετα ἐλάμβανον.

233 ΛΑΓ. Κληρώμενος ἐλάμβανον.

· Δεινός

- ' Δεινός τ', αἰδοῖός τε, μὲν Κρήτεσι τετύγμην.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ τῷδε συγερὴν ὁδὸν εὐρύοπα Ζεὺς 235
 ' Ἐφράσαθ', ἢ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γένατ' ἔλυσε,
 ' Δὴ τότε μ' ἤνωγον καὶ ἀρακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ' Νήεσ' ἠγήσαδάμ' ἐς Ἴλιον· ἔδ' ἐτι μῆχος
 ' Ἦεν ἀνήναδάμ', χαλεπὴ δ' ἔχε δῆμ' Φῆμις.
 ' Ἐνθα μὲν εἰνάετες πολέμιζοντες ἦες Ἀχαιῶν, 240
 ' Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν Πελάμ' ἐπέρσαντες ἔβημεν
 ' Οἴκαδ' ἐκ τῆς νῆος· θεὸς δ' ἐκέδασεν Ἀχαιῆς.
 ' Αὐτὰρ ἐμοὶ δειλῷ κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς·
 ' Μῆνα γὰρ οἷον ἔμεινα τεταρπόμενος τεκέεσσιν,
 ' Κερειδὴ τ' ἀλόχῳ, καὶ κτήμασιν· αὐτὰρ ἔπειτα 245
 ' Αἴγυπτόνδε μὲ θυμὸς ἀνώγ' αὐτίλλεαδ',
 ' Νῆας ἐὺ σείλαντα σὺν ἀντιθέοις ἐτάροισιν.
 ' Ἐννέα νῆας σείλα, θοῶς δ' ἐσαγείρατο λαός.
 ' Ἐξήμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρήρες ἐταῖροι
 ' Δαίνυντ'· αὐτὰρ ἐγὼν ἱερῆα πολλὰ παρεῖχον, 250
 ' Θεοῖσιν τε ρέζειν, αὐτοῖσι τε δαῖτα πένεαδ'.
 ' Ἐξδομάτῃ δ' ἀναβάντες δὴ Κρήτης εὐρείης,
 ' Ἐπλέομεν Βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῷ,
 ' Ρηϊδίῳ, ὥσεί τε κατὰ ῥόον· ἔδ' ἐτις ἐν μοι
 ' Νηῶν πημάνθη, ἀλλ' ἀσκεδέες καὶ ἄνυστοι 255

234 ΤΕ. Ἦμην, ὑπὸνυχον.

237 ΗΝ. Ἠνάγκαζον.

239 ΧΑ. Ἐβίαζεν γὰρ ἡμᾶς. ΦΗ.

Φῆμη, λόγος.

240 ΠΟ. Ἐπολεμῶμεν.

241 ΕΒ. Ἐπορεύθημεν.

244 ΤΕ. Τερπόμενοι.

246 ΑΝ. Προσέτρεπεν. ΝΑ. Πλέειν.

247 ΣΤΕΙ. Παρασκευάσαντα.

248 ΣΤΕΙ. Παρασκευάσα. ΕΣ. Συν-

ηδροῖαδ'.

250 ΙΕ. Θρέμματα.

253 ΑΚ. Ἀκρὸς πνέοντι, κατὰρ.

255 ΑΣ. Ἀσκηθεῖς, ἀδραβεῖς, ὑψεῖς.

ΑΝ. Ἐκτὸς νότου.

- ' Ἡμεῖς δ' ἄνεμος τὲ, κυβερνήτῃ τ' ἵππον.
 ' Περπλήσιοι δ' Αἰγυπτον εὐρρέτιν ἰκόμεσθα.
 ' Στήσα δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποτάμῳ νέας ἀμφιελίσσας.
 ' Ἐνθ' ἦτοι μὲν ἐγὼ κελόμην ἐρίφρας ἐταίρας
 ' Αὐτῶ παρ νήεσι μῦθιν, καὶ νήας ἐρυσσας. 260
 ' Ὀπίφρας δὲ κατὰ σκοπίας ὠτρυνά νεέσθ.
 ' Οἱ δ', ὕβρι εἴξαντες, Ὀπιατόμῃσι μῦθι σφῶ,
 ' Αἶψα μάλ' Αἰγυπτίων ἀνδρῶν περικαλλέας ἀγρῶς
 ' Πόρθεον, ἐκ δὲ γυναικάς ἄγον, καὶ νήπια τέκνα,
 ' Αὐτὸς τ' ἐκτείνον τάχα δ' ἐς πόλιν ἵκετ' αὐτή. 265
 ' Οἱ δὲ, βοῆς αἰόντες, ἀμ' ἡοὶ Φαινομένηφιν
 ' Ἦλθον· πᾶσι δὲ πᾶν πεδίον πεζῶν τε καὶ ἵππων,
 ' Χαλκῶ τε στροπῆς· ἐν δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
 ' Φῦζαν ἐμοῖς ἐτάροισι κακὴν βάλεν, ὅδε τις ἔτλη
 ' Μῆναι ἐναντίσιον· πῶς γὰρ κακὰ πάντοθεν ἔστη. 270
 ' Ἐνθ' ἡμέων πολλὰς μὲν ἀπέκτανον ὀξεί χαλκῶ,
 ' Τὸς δ' ἄραγον ζώῃς, σφίσι ἐργάζεσθαι ἀνάγκη.
 ' Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζεὺς αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ τῶτο νόημα
 ' Ποίησ', (ὥς ὅφελον θανέειν, καὶ πότμον Ὀπιατῶν
 ' Αὐτῶ ἐν Αἰγύπτῳ· ἐπὶ γὰρ νύ με πῆμ' ὑπέδεκτο.) 275
 ' Αὐτίκ' ὁπὸ κρατὸς κυβέην εὐτυχτον ἔστηκα,
 ' Καὶ σάκος ὠμοῖν· δόρυ δ' ἐκβαλον ἐκτοσε χιρὸς.
 ' Αὐτὰρ ἐγὼ βασιλῆος ἐναντίον ἤλυθην ἵππων,

257 ΠΕΜ. Διὰ πέντε ἡμέρας.
ΕΥ. Καλὰ φέματα ἔχοντα.

261 ΟΠ. Κατασκόπης. ΣΚΟ. Ὑ-
ψηλὸς τόπος. ΩΤ. Ἠπειζα, προέτρεψα.

262 ΕΙΞ. Νικηδίντες ὑπὸ τ' ὕβριος.
ΕΠ. Ἐπακολοθήσαντες. ΣΦΩ. Τῶ ἑαυ-
τῶν.

264 ΠΟΡ. Ἐπόρθην. ΑΓ. Ἀντὶ τῶ,
εἰς αἰχμαλωσίαν ἀπέφερον.

272 ΑΓ. Ἀπέφερον. ΖΩ. Ζώντας,
ἔμπης. ΕΡ. Γεωργεῖν.

277 ΕΚ. Ἐρρίψα.

278 ΒΑ. Ἐναντίον τῶ βασιλέως.

Καὶ

- ' Καὶ κύσσε γύναι· εἰλάν· ὁ δὲ ἐρύσσετο, καὶ μ' ἐλέησεν·
 ' Ἐς δὲ Φρον δὲ μ' ἔσσε ἀγεν οἶκαδε δακρυχέοντα. 280
 ' Ἦ μὲν μοι μάλα πολλοὶ ἐπήϊστον μελίησιν,
 ' Ἰέρμροι κτεῖναι· (δὴ γὰρ κεχολώατο λίλυ·)
 ' Ἀλλ' ὁπὲρ κείνος ἔρυκε· Διὸς δὲ ὠπίζετο μίλῳ
 ' Ξεῖνις, ὅς τε μάλιστ' αὖτις κακὰ ἔργα.
 ' Ἐνθα μὲν ἐπ' αἵετες μύρον αὐτῷ, πολλὰ δὲ ἄγχι 285
 ' Χρήματ' ἀν' Αἰγυπλίῃς ἀνδρας, δίδουσι γὰρ ἅπαντες.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδοὸν μοι Ἰπταπόλμυρον ἔπος ἦλθε,
 ' Δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ, ἀπατήλια εἰδὼς,
 ' Τρώετ' ὅς δὴ πολλὰ κακὰ ἀνδρώποισιν ἐώργη·
 ' Ὅς μ' ἄγε παρπεπιθῶν ἦσιν Φρεσὶν, ὅφρ' ἐκόμεσθαι 290
 ' Φοινίκῳ, ὅθι τῶν δόμοι καὶ κτήματ' ἔκειτο.
 ' Ἐνθα παρ' αὐτῷ μέγα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε, καὶ ἡμέραι ἐξετελεύττω,
 ' Ἀψ' ὠρετelloμένης ἔτεος, καὶ ἐπλήυθον ὥραι,
 ' Ἐς Λιβύῃ μ' Ἰπτὶ νηὸς ἐέσαστο ποντοπόροιο, 295
 ' Ψυδύδα βελεύσας· ἵνα οἱ σὺν Φόρτῳ ἄροιμι,
 ' Κεῖθι δὲ μ' ὥς περὶ σῆσι, καὶ ἄσπετον ὦνον ἔλοιτο.
 ' Τῷ ἐπὶ νηὸς, οἷόμυός περ, ἀνάγκη.
 ' Ἦ δὲ ἔθεν Βορέη ἀνέμῳ ἀκραεῖ, καλῶ,
 ' Μέσσοι ὑπὲρ Κρήτης· Ζεὺς δὲ σφιν μῆδε' ὀλεσθῆν. 300

280 ΕΣ. Καδίσας.

281 ΜΕ. Μελίνοις δάρασι.

282 ΚΕ. Ὀργίζοντο.

283 ΕΡ. Ἐκάλυνε, ἐμπόδιζεν. ΟΠ. Ἐντρέπετο, ἐπιγρέφετο. Γράφει, ἱποπίζετο.

288 ΦΟΙ. Ἐπὶ ἡδὲ καὶ τὸ Εὐμαίων ὑπὸ Φοινίκων περπατῶν.

289 ΤΡΩΚ. Πανῆργον, ἀπατηνῶν.

ΕΩΡ. Ἐργαστο, ἐπιποιήκει.

290 ΠΑΡ. Πείσας.

295 ΕΕΣ. Ἐκάθισιν, ἐμβόσασιν.

296 ΨΕΥ. Δόλως, ἀπάτας.

297 ΠΕ. Πωλήση. ΩΝ. Ὡρὴν, τιμήν.

298 ΟΙ. Καὶ περὶ ἁπαντῶν.

' Ἀλλ'

- * Ἀλλ' ὅτε δὴ Κρήτιν μὲν ἐλείπεμν, εἰδὲ τις ἄλλη
 * Φαίνεται γαῖαν, ἀλλ' ἔρανος, ἡδὲ θάλασσα,
 * Δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονιάων
 * Νηὸς ὑπὲρ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς.
 * Ζῶς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νῆϊ κεραυνόν. 305
 * Ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Δίος πλεηγέισσι κεραυνῶ,
 * Ἐν ᾗ θεοὶ πᾶσι, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἅπαντες.
 * Οἱ δ' ἐκ κορώνησιν ἵκελοι, πρὸς νῆα μέλαιναν
 * Κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀπαιάνυτο νόστον.
 * Αὐτὰρ ἐμοὶ Ζῶς αὐτὸς, ἔχοντί περ ἄλγεα θυμῶ, 310
 * Ἴσον ἀμαιμάκετον νηὸς κυανοπρώροιο
 * Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὅπως ἐπὶ πῆμα φύγοιμι.
 * Τῷ ῥα πρὸς πλεχθεῖς, φερόμην ὁλοοῖς ἀνέμοισιν·
 * Ἐννῆμαρ φερόμην, δεκάτῃ δὲ με νυκτὶ μελαίνῃ
 * Γαίῃ Θεσπρωτῶν πέλασεν μέγα κύμα κυλίνδον. 315
 * Ἐνθα μὲ Θεσπρωτῶν βασιλῆος ἐκομίσσατο Φεῖδων
 * Ἦρως ἀπειράτῳ· ὃ γὰρ φίλος ἦν ἐπιβῶν
 * Αἴθρῳ καὶ καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν εἰς οἶκον,
 * Χειρὸς ἀναστήσας, ὅφρ' ἵκετο δώματι πατρός.
 * Ἀμφὶ δὲ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἴματα ἔσεν. 320
 * Ἐνθ' Ὀδυσῆος ἐγὼ πυθόμην· κείνος γὰρ ἔφασκεν,
 * Ξανίσαι, ἡδὲ Φιλῆσαι, ἰόντ' εἰς πατρίδα γαῖαν.
 * Καὶ μοι κτήματ' ἔδειξεν, ὅσαι ξυωαγέερατ' Ὀδυσσεύς,
 * Χαλκὸν τε, χρυσὸν τε, πολύκμητόν τε σίδηρον.

309 ΑΠ. Αφηρεῖτο.

311 ΑΜ. Ἀκαταγώνισον, μέγαν.

315 ΘΕΣ. Θεσπρωτία, πόλις περὶ
τὰ ἑχάλη καὶ Θεσσαλίας.

316 ΕΚ. Ἐπιμελείας ἡξίωσεν. ΦΕΙ.

* Ὀνομα κύριον.

318 ΑΙ. Ψύχει, πάγω.

322 ΞΕΙ. Ξενοδοχῆσαι. ΦΙ. Φίλι-
κῶς ὑποδέξασθαι.

* Καί

Καί νύ κεν ἐς δεκάτῳ γλυκὴν ἕτερόν γ' ἐπὶ βόσκοι·

325

Τόσά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια κείτο ἀνακτος·

Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμῳ, ὄφρα θεοῖο

Ἐκ δρυὸς ὑψέμοιο Διὸς βελὴν ἐπακέσῃ,

Ὅπως νοσήσῃ Ἰθάκης ἐς πῶνα δῆμον,

Ἦδη δὴν ἀπείων, ἢ ἀμφοδόν, ἢ κρυφιδόν.

330

Ὡμοσε δὲ πρὸς ἔμ' αὐτὸν, δαπαένδων ἐνὶ οἴκῳ,

Νῆα κατειρύσσει, ἃ ἐπαρτέας ἔμμεν' ἐταῖρες,

Οἱ δὲ μιν πέμψουσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν.

Ἀλλ' ἐμὲ πρὶν ἀπέπεμψε· τύχησε γὰρ ἐρχομένη νῆς

Ἀνδρῶν Θησπρωτῶν ἐς Δελφίον πολύπυρον.

335

Ἐνθ' ὅρα μ' ἡνώγῃ πέμψαι βασιλῆϊ Ἀκάσῳ

Ἐνδυκέως· τοῖσιν δὲ κακὴ φρεσὶν ἦνδανε βελή

Ἀμφ' ἐμοῖ, ὄφρ' ἔτι πάγχυ δῆς ὅππῃ πῶμα γυροίμην.

Ἀλλ' ὅτε γαῖης πολλὸν ἀπέπλω ποντοπόρος νῆς,

Αὐτίκα δελίον ἤμαρ ἐμοῖ πειρηχανόωντο.

340

Ἐκ μὲν με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἔδυσαν,

Ἀμφὶ δέ μοι ῥάκας ἄλλο κακὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,

325 ΒΟΣ. Τρέφοι.

327 ΔΩ. Ποιμὴν κατανέμων πρόβατα ἐν τοῖς τ' Δωδώνος ἔλεσι, τὴν πύλιν ὑφείλετο ποιμνὴν καλίστην· καὶ εἰρξας εἰς τὴν σφετέραιν αὐλὴν ἐφύλασσε, ὅθεν φασὶ τὸν δεσπότην ζητεῖν παρὰ τοῖς ποιμέσι τὰ κεκλεμμένα πρόβατα, μὴ εὐρόντα δὲ, ἔρωτάν τ' θεόν, τίς ἐστὶν; τότε πρῶτον φασὶ τὴν δρῦν φωνὴν ἀφίπειν, ὅτι τὸ ἀκολουθῶντων ὁ νεώτατος· ἐξετάσαντα δὲ τὸ λόγιον εὐρεῖν παρὰ τῇ ποιμένι νεωστὶ βοσκήσαντι τῷ χωρίῳ ἀκόλαδοι δὲ λέγονται οἱ ποιμένες· ἢ δὲ τῷ ὀνομα Μαργύλας ὁ κλέψας· τῶτον δὲ λέγει, προσοργισθέντα τῇ δρυὶ, δελῆσαι

αὐτὴν ἐκκόψαι νύκτωρ. πειλιάδα δὲ ἐκ τ' γελέχας ἀνακύψασαν, ἐπιντάξαι μὴ τῷτο δρᾶν, λέγεσθαι, μὴ δίγειν τὴν ἱερὰν τέτην δένδρεα. τὸ δὲ δειματωδέα μὴ κέτι τῷτο τολμῆσαι· ἢ μὴ ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τόλμημα μνήσαι αὐτῷ τὰς Ἡπειρώτας· ὅθεν καὶ λαβόντας δίκην ταύτην εἰσπράξασθαι τὸ ἀπ' αὐτῆς ἐπιμονῆς τὸν μάντιν προάγει· ἢ ἰσορία παρὰ τῷ Πρόξενῳ.

332 ΕΠ. Ἐτοίμας·

334 ΤΥ. Ἐτυχε.

338 ΔΥ. Ἐπὶ ταῖς συμβεβηκυῖαις τιμωρίαις ἄλλην βλάβην ὑπομείναιμι.

341 ΕΔ. Ἀπίδυσαν.

Ῥωγαλέα,

- 'Ρωγαλέα, πὰς αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηαι.
 'Εσπέραιοι δ' Ἰθάκης εὐδέελας ἔργ' ἀφίκοντο.
 'Ενθ' ἐμὲ μὲν κατέδησαν εὐστέλμας ἐνὶ νηϊ, 345
 'Οπλῶ εὐσπρεφεῖ σπρεῶς· αὐτοὶ δ' ἀποδάντες
 'Εοσυμένως ὥρᾳ θῖνα θαλάσσης δόρπον ἔλοντο.
 'Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν μὲν ἀνέγραμψαν θεοὶ αὐτοὶ
 'Ρηϊδίως· κεφαλῇ δὲ κατὰ ῥάκας ἀμφικαλύψας,
 'Ξεσὸν ἐφ' ὀλκαιοῖν καταβάς ἐπέλασα θαλάσῃ 350
 'Στῆθος· ἔπειτα δὲ χερσὶ διήρεσσι ἀμφοτέρῃσι
 'Νηχόμυρος, μάλα δ' ὤκα θυρήφ' ἑα ἀμφὶς ἐκένων.
 'Ενθ' ἀναβάς, ὅθι τὲ δρύος ἦν πολυαυγέος ὕλης,
 'Κείμεν πεπληγὸς· οἱ δὲ μεγάλα σενάχοντες
 'Φοίτων· ἀλλ' ἔγάρ σφιν ἐφαίνετο κέρδιον εἶναι 355
 'Μαίεσθαι περτέρῳ τοὶ μὲν πάλιν αὐτίς ἔβαινον
 'Νηὸς ἐπὶ γλαφυρῆς· ἐμὲ δ' ἐκρυψαν θεοὶ αὐτοὶ
 'Ρηϊδίως, καὶ με σπιδμῶ ἐπέλασαν ἄγοντες
 'Ανδρὸς ὀπισθεμένον· ἐπὶ γάρ νύ μοι αἶσα βιῶναι.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαίε σὺ βῶται, 360
 'Α δειλὲ ξένων, ἧ μοι μάλα θυμὸν ὄρενας,
 'Ταῦτα ἕκαστα λέγων, ὅσα δὴ πάθες, ἠδ' ὅσ' ἀλήθης.
 'Αλλὰ τίδ' ἔκατὰ κόσμον οἶομαι, ἔδὲ με πείσῃς,

343 ΟΡ. Ὀρεῖς, βλέπεις.

344 ΕΣ. Δεῖλινος.

346 ΟΠ. Σχοινίω.

348 ΑΝ. Ἀνέλυσαν.

350 ΞΕΣ. Καλῶς ἐξοσμένοι. ΕΦ. Πηδάλιον· ὑπὸ τῷ ἐφέλκεσθαι τὴν ναῦν ἢ ἐφέλκεσθαι ὑπὸ τὴν ναῦν ἢ ἐφέλκεσθαι ὑπὸ τῷ νεῶς. ΕΠ. Ἐγίγισται ἐποίησα.

352 ΘΥ. Ἐξω ἀγόμενος. ΕΑ. Ἦν.

353 ΔΡΥ. Δρυῶδες καὶ σύσκιος τόπος.

354 ΠΕΠ. Πιπλωκῶς. ΣΤΕ. Στένοντες, λυπόμενοι.

356 ΜΑΙ. Ἐπιζητιῖν.

358 ΕΠ. Πλησιάζου ἐποιήσαν.

359 ΕΠ. Ἐπιστήμονος, σώφρονος, καὶ σοφῆς.

361 ΟΡ. Ἐκίνησας, ἐτάραξας.

362 ΑΛ. Ἐπλανήδης.

- 'Εἰπὼν ἀμφ' Ὀδυσῆϊ· τί σε χεῖρ τοῖον ἐόντα
 'Μαψιδίως ψεύδεσθαι; ἐγὼ δ' εὖ οἶδα καὶ αὐτὸς 365
 'Νόστον ἐμοῖο ἀνακτος, ὅτ' ἤχθετο πᾶσι θεοῖσι
 'Πάγχυ μάλ', ὅττι μὲν ἔτι μὲν Τρώεσσι δάμασαν,
 'Ἡὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον πολύπλοσε.
 'Τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
 'Ἡδὲ κε καὶ ὦ παῖδ' ἰμέρα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω. 370
 'Νῦν δὲ μιν ἀκλειῶς Ἀρπυαὶ ἀνηρεύσαντο.
 'Αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὕεσιν ἀπότεροπ' ἔδδ' ἐπὶ λινδῇ
 'Ἐρχομαι, εἰ μὴ πᾶσι περὶ φρον Πηνελόπεια
 'Ἐλθέμεν ὀτρύνῃσιν, ὅτ' ἀγελίῃ ποθὲν ἔλθῃ.
 'Ἀλλ' οἱ μὲν τὰ ἕκαστα παρήμυροι ἐξερέεσσιν, 375
 'Ἡμὲν οἱ ἄχνηται δὴν οἰχομένοιο ἀνακτος,
 'Ἡδ' οἱ χαίρεσιν βίοτον νήπινον ἔδοντες.
 'Ἀλλ' ἐμοὶ ἔ φίλον ἐστὶ μετ' ἀλλήσασιν, καὶ ἔρεσθαι,
 'Ἐξ ἧ δὴ μ' Αἰτωλὸς ἀνὴρ ἐξήπαφε μύθῳ,
 'Ὅς τ' ἀνδρὰ κτείνας, πολλὰν δ' ἔπ' ἀγαῖαν ἀληθεύς, 380
 'Ἡλυθ' ἐμὸν πρὸς σπείρον· ἐγὼ δὲ μιν ἀμφ' ἀγάπαζον.
 'Φῆ δὲ μιν ἐν Κρήτεσσι παρ' Ἰδομνῆϊ ἰδέσθαι
 'Νῆας ἀκείομυρον, τὰς οἱ ζυνέαζαν ἄελλαι·
 'Καὶ φάτ' ἐλεύσεσθαι, ἢ ἐς Θέρους, ἢ ἐς ὀπώραν,
 'Πολλὰ χρήματ' ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἐταίροισι. 385
 'Καὶ σὺ, γέρον πολυπενθές, ἐπεὶ σέ μοι ἤγαγε δαίμων,

366 ΗΚ. Ἐμισεῖτο.

367 ΔΑ. Ἀνίλον.

372 ΑΠ. Κεχωρισμένοις.

374 ΑΓ. Ἀντὶ τῷ, ἀπαγγέλλων τίς.

375 ΠΑ. Παρακαθήμενοι.

381 ΑΜ. Ἐφιλοφρονέμεν.

383 ΑΚ. Θεραπεύοντα, ἰώμενον.

384 ΟΠ. Νῦν, τὸ μετόπωρον.

386 ΠΟ. Πολλὰς λύπας ἐν ἑαυτῷ ἔχον.

• Μῆτε τί μοι ψεύδεσσιν χαρίζεο, μήτε τί θέλγες.

• Οὐ γὰρ τ' ἔνεκ' ἐγὼ σ' αἰδέομαι, ἔδ' ἐφίλῃσω,

• Ἀλλὰ Δία ξένιον δέσσεις, αὐτὸν τ' ἐλεήσας.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμηλ' Ὀδυσσεύς. 390

• Ἢ μάλα τίς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι νῆπιος,

• Οἷόν σ' ἔδ' ὁμόοις πὲρ ἐπήραγον, ἔδ' ἐ σε πείθω.

• Ἀλλ' ἄγε νῦν ῥήτρῳ ποιησόμεθ'. αὐτὰρ ὑπερθε

• Μάρτυροι ἀμφοτέροισι θεοὶ, τοὶ Ὀλυμπὸν ἔχουσιν.

• Εἰ μὲν κεν νοσήσῃ ἀναξ τὸς ἐς τὸδε δῶμα, 395

• Ἔσθας μὲ χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, ἑμάτα, πέμψαι

• Δελίχιόνδ' ἵεναι, ὅθι μοι φίλον ἔπλετο θυμῷ.

• Εἰ δέ κε μὴ ἔλθῃσιν ἀναξ τεὸς, ὥς ἀγορεύω,

• Δμῶας ὀπισθεύσας, βαλέειν μεγάλης κατὰ πέτρης,

• Ὅφρα καὶ ἄλλος πτωχὸς ἀλδύῃ ἡπεροπεύειν. 400

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε δῖος ὕφορβος.

• Ξεῖν', ἔγω γὰρ κέν μοι εὐκλείη τ', ὄρετή τε,

• Εἴη ἐπ' ἀνδρώπας ἅμα τ' αὐτίκα, καὶ μετέπειτα,

• Ὃς σ' ἐπεὶ ἐς κλισίην ἄραγον, καὶ ξείνια δῶκα,

• Αὖθις δὲ κλείναμι, φίλον δ' ἀπὸ θυμὸν ἐλοίμην, 405

• Πρόφρων δὴ κεν ἔπειτα Δία Κρονίωνα λιτοίμην.

• Νῦν δ' ὥρῃ δόρπιο· τάχιστα μοι ἔνδον ἐταῖροι

• Εἶεν, ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκόμεθα δόρπον.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

387 ΘΕΛ. Ἀπάτα.

388 ΑΙΔ. Προσδέχομαι, καὶ τιμῶ, ὡς ἱκέτην.

389 ΞΕ. Ξένων ἔφορον.

392 ΕΠ. Προσηγαγόμεν, ἔπεισα.

393 ΡΗ. Τὴν ἐπὶ ῥήτοιν καὶ ὁμολογεμένους συνδέχην.

395 ΤΕ. Ὁ σός.

396 ΕΣ. Ἐνδύσας.

397 ΔΟΥ. Πόλις καὶ Κεφαλληνίας.

399 ΕΠ. Κελεύσας, ἐφορμήσας.

405 ΕΛ. Ἀφείλωμαι.

406 ΑΙ. Ἰκετεύσαιμι.

Ἀγχιμόλον δὲ σύες τε, καὶ ἄνδρες ἦλθον ὑφορβοί, 410

Τὰς μὲν ἄρα ἔρξαν κατὰ ἥθεα κραιμηθῆναι·

Κλαγγὴ δ' ἄσπετος ὦρτο συῶν αὐλιζομυράων.

Αὐτὰρ ὁ οἷς ἐτάροισιν ἐκέκλετο δῖος ὑφορβός·

Ἐξέειπ' ὧν τ' ἄριστον, ἵνα ξείνῳ ἱερεύσω

Τηλεδαπῶ· πρὸς δ' αὐτοὶ ὀνησόμεθ', οἵπερ οἷζυν 415

Δὴν ἔχομυ, πάχοντες ὧν ἕνεκ' ἀργιοδόντων·

Ἄλλοι δ' ἡμέτερον κάματον νήπαινον ἔδασιν.

Ὡς ἄρα φωνήσας κέασε ξύλα νηλεῖ χαλκῷ·

Οἱ δ' οὖν εἰσῆγον μάλα τῶνα πενταέτηρον·

Τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ· ἔδῃ συβώτης 420

Λήθετ' ἄρ' ἀθανάτων, (φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀραθῆσιν,)

Ἄλλ' ὅγ' ἀπαρχόμυρος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλεν

Ἀργιοδόντος υἱός, καὶ ἐπέυχετο πᾶσι θεοῖσι,

Νοστήσῃ Ὀδυσῆα πολύφρονα ὕνδῃ δόμονδε.

Κόψε δ' ἀναρχόμυρος χρίζῃ δρυὸς, ἣν λίπε κείων 425

Τὸν δ' ἔλιπε ψυχῇ· τοὶ δ' ἔσφαζάν τε καὶ εὔσαν·

Αἶψα δέ μιν διέχουαν· ὁ δ' ὠμοθετεῖτο συβώτης,

Πάντοθεν ἀρχόμυρος μελέων, ἐς τῶνα δημόν.

Καὶ τὰ μὲν ἐν πυρὶ βάλλε, παλύνας ἀλφίτῃ ἀκτῇ,

Μίσυλλον τ' ἄρα τᾶλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπφραν, 430

Ὡπλησάν τε περὶ φραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα·

Βάλλον δ' εἰν ἐλεοῖσιν ἀολλέα· ἂν δὲ συβώτης

411 ΕΡ. Συνέκλεισαν. ΗΘ. Τῆς
συνήθεις τόπης καὶ λατριάς.

415 ΤΗ. Πόρρωθεν ἀφηνεμένῳ. ΟΝ.
ὀνήσεως καὶ ὠφελείας μετάχουμεν.

418 ΚΕ. Ἐσχίσεν.

425 ΚΟ. Ἐπαισεν, ἔκρησεν. ΚΕΙ.
σχίζων, ἢ καίων.

426 ΕΥ. Περιέκασαν, ἐφλόγισαν.

427 ΩΜ. Ὡμῶν ὄντων τ' κριῶν ἀ-
πήχετο τοῖς θεοῖς.

428 ΑΡ. Ἀπαρχόμενος.

429 ΠΑ. Ανατρίψας καὶ μαζοποιή-
σας.

432 ΑΟΛ. Ὅμῃ πάντα.

ἴσατο δαιτρεύσων· (ὡεὶ γὰρ φρεσὶν αἵσιμα ἦδη)

Καὶ τὰ μὲν ἔπλαχα πάντα διμοιράτο δαΐζων·

Τὴν μὲν ἰαν Νύμφῃσι καὶ Ἑρμῇ Μαιάδος ἥϊ

433

Θῆκεν ἐπευξάμενος, τὰς δ' ἄλλας νεῖμεν ἐκάστω·

Νώτοισιν δ' Ὀδυσῆα διηνεκέεσσι γέραειν

Ἀργιόδοντος υἱός· κύδαινε δὲ θυμὸν ἀνακτος·

Καί μιν Φωνήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

· Αἴθ' ἔτως, Εὐμαιε, φίλος Διὶ πατρὶ γήραιο,

440

· ὧς ἐμοὶ, ὅτι μὲ τοῖον ἐόντ' ἀγαθοῖσι γεραίρεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη, Εὐμαιε συδῶτα·

· Ἐδιδε, δαιμόνιε ξένων, ἔ τέρπεο τοῖσδε,

· Οἷα πάρεστι θεὸς δὲ τὸ μὲν δῶσθ', τὸ δ' εἶσθ',

· Ὅ, τί κεν ὦ θυμῷ ἐθέλῃ· δύναται γὰρ ἅπαντα.

445

Ἦ ῥα, καὶ ἄργματα θύσε θεοῖς αἰετλήμετ' ἡμεῖς.

Σπείσας δ' αἶψα οἶνον, Ὀδυσῆϊ πολυπύρρῳ

Ἐν χεῖρεσσιν ἔθηκεν, ὃ δ' ἔζετο ἥ παρὰ μοῖρῃ.

Σῖτον δὲ σφιν ἔνειμε Μεισώλιος, ὃν ῥα συδῶτης

Αὐτὸς κλήσατο οἶος, ἀποικοιμένοιο ἀνακτος,

450

Νόσφιν δεσποίνης, καὶ Λαέρταο γέροντος.

Πὰρ δ' ἄρα μιν Ταφίων πρίατο κλεάτεσσιν εἰδῶσιν·

Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκέκρυα χεῖρας ἰαλλόν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,

Σῖτον μὲν σφιν ἀφείλε Μεισώλιος· οἱ δ' ἐπὶ κούρην,

455

Σίτῃ καὶ κρεῶν κεκορημένοι, ἐσθλόντο.

433 ΔΑΙ. Μείρων.

434 ΕΠ. Εἰς ἐπὶ μέρη. ΔΙ. Διέ-
ναι, διεμέρισεν.

435 ΙΑΝ. Μίαν. ΝΥΜ. Καὶ Σι-
μωνίδης θύειν αὐτὰς φησὶ Νύμφαις καὶ

Μαιάδος τόκῳ, ἔστι γὰρ ἀνδρῶν αἷμα
ἔχουσι ποιμένων.

446 ΑΡΤ. Τὰς ἀπαρχάς.

449 ΜΕ. Ὀνομα κύριον.

456 ΚΕ. Κορεσθέντες.

Νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος, ὅε δ' ἄρα Ζεὺς
Πάννυχος· αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφουδος.

Τοῖς δ' Ὀδυσσεὺς μετέειπε, συβώτῳ περὶ τῶν
Εἰπὼς οἱ ὅκδ' οὖς χλαῖναν πόροι, ἢ τιν' ἐταῖρων

460

Ἄλλον ἐποτρύνειν· ἐπεὶ ἔο κήδετο λίην·

‘Κέκλυθι νῦν, Εὖμαιε, καὶ ἄλλοι πάντες ἐταῖροι,

‘Εὐξάμυρος τι ἔπος ἐρέω· οἶνος γὰρ ἀνώγη

‘Ἦλεος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ μάλ' αἰῶσαι,

‘Καί θ' ἀπαλὸν γελάσαι, καὶ τ' ὀρχήσασθαι ἀνῆκεν,

465

‘Καί τι ἔπος πρὸς ἑκέναν, ὅπερ τ' ἀρήρητον ἄμεινον.

‘Ἀλλ' ἐπεὶ ἔν τ' οὖν πρῶτον ἀνέκραγον, σὺν Ἰπικεύσῳ

‘Εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

‘Ὡς ὅθ' ὑπὸ Τροίῃ λόχον ἡγομῶν δρῶντες.

‘Ἠγείσθην δ' Ὀδυσσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος,

470

‘Τοῖσι δ' ἅμα τρίτος ἦρχον ἐγώ· αὐτοὶ γὰρ ἄνωγον.

‘Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκόμεσθα ποτὶ πτόλιν, αἰπύ τε τείχος,

‘Ἡμεῖς μὲν πρὸ ἄστυ κατὰ ῥωπήϊα πυκνά,

‘Ἀνδρόνακας καὶ ἔλως ὑπὸ τεύχεσι πεπληγῶτες

‘Κείμεσθαι· νύξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ, Βορέας πρὸς ἑσπέρους,

475

‘Πηγυλὶς, αὐτὰρ ὑπερθε χιῶν χέρετ', ἥ τε πάγχνη,

‘Ψυχρὴ, καὶ σακέεσσι περὶ τρέφετο κρύσαλλος.

‘Ἐνθ' ἄλλοι πάντες χλαῖνας ἔχον, ἡδὲ χιτῶνας,

‘Εὐδὸν δ' εὐκηλοὶ, σάκεσιν ἐίλυμένοι ὤμους·

457 ΣΚΟ. Ἀσέληνος, σκοτεινὴ ἢ
καθ' ἣν ἡ σελήνη ἀπὸ σκοτεινότητος τῇ πρὸς
τὴν ἡλιον συνόδῳ· μήνη γὰρ ἡ σελήνη.

458 ΠΑΝ. Διὰ πάσης νυκτός. ΕΦ.
Ἰθάρ ἐπάγων.

463 ΕΥ. Καυχήσάμενος.

464 ΗΛ. Ἠλιδιοποιός, μάταιος.

466 ΑΡ. Μὴ ῥηθῆναι.

474 ΑΝ. Ἀνὰ καλέμους. ΠΕΠ.
Πεπληγότες.

476 ΠΗ. Παγετός, ἡ ψυχρά. ΠΑ.
Πυκνότης αἵρος ψυχρά.

477 ΚΡΥ. Τὸ πεπληγὸς ὕδωρ.

- ' Αὐτὰρ ἐγὼ χλαῖναν μὲν ἰὼν ἐπάρουσιν ἔλειπον 480
 ' Ἀφραδίαις, ἐπεὶ σὸκ ἐφάμην ῥιγασέμεν ἔμπης·
 ' Ἀλλ' ἐπὶ μὲν σάκος οἷον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν.
 ' Ἀλλ' ὅτε δὴ τέλχα νυκτὸς ἦν, μὲν δὲ ἄσπρα βεβήκη,
 ' Καὶ τότε ἐγὼν Ὀδυσῆα προσφύδων ἐγγὺς εόντα,
 ' Ἀγκῶνι νύξας· (ὁ δὲ ἄρ' ἐμμάπτεως ὑπάκασε) 485
 ' Διογχεὺς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 ' Οὐπὶ ἐπὶ ζωῶσι μετέσσομαι, ἀλλὰ με χεῖμα
 ' Δάμναται· εἰ γὰρ ἔχω χλαῖναν· ὥρ' αὖ μ' ἤπαφε δαίμων,
 ' Οἰοχίτων' ἔμμεναι· νῦν δὲ σὸκ ἔλ' φθόκτ' ἐπὶ πέλονται.
 ' Ὡς ἐφάμην· ὁ δὲ ἔπειτα νόον ἔχευε τόνδ' ἐνὶ θυμῷ, 490
 ' Οἷος ἐκείνος ἔλω βελούδεμν, ἥδε μάχεσθαι.
 ' Φθρεγζάμενος δὲ ὀλίγη ὅπ' με πρὸς μῦθον ἔειπε·
 ' Σίγα νῦν, μή τις σέδ' Ἀχαιῶν ἄλλος ἀκέσῃ.
 ' Ἦ, καὶ ἐπ' ἀγκῶνος κεφάλῳ χέρεν, εἶπέ τε μῦθον·
 ' Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἤλθεν ὄνειρος· 495
 ' Λίλω γὰρ νηῶν ἐκάς ἤλθομεν· ἀλλὰ τις εἴη
 ' Εἰπεῖν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, πιμδρὶ λαῶν,
 ' Εἰ πλέονας ὥρ' αὖ ναῦφιν ἐποτρύνει νέεσθαι.
 ' Ὡς ἔφατ'· ὥρ' αὖ δ' ἔπειτα Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 ' Καρπαλίμως, δ' αὖτ' ὅτ' ἔχλαῖναν ῥέτο Φοινικέεσσαν, 500
 ' Βῆ δὲ θέειν ὅππ' ἤσας· ἐγὼ δ' ἐνὶ εἵματι κείνῃ
 ' Κέμην ἀσπασίως· φάε δὲ χρυσόθρονος ἡώς.
 ' Ὡς νῦν ἠβώοιμι, βίη τέ μοι ἐμπεδος εἴη,

481 ΡΙ. Ῥιγῶσειν.

482 ΖΩ. Νῦν, τ' χιτῶνα.

485 ΕΜ. Ταχέως, προσφύδων.

487 ΜΕ. Ἐσσομαι.

489 ΟΙΟ. Ἐν ἱμάτιον ἔχοντα, μόνον.

χιτῶνα.

491 ΒΟΥ. Βελεύεσθαι.

496 ΕΙ. Πορεύοιτο.

499 ΥΙ. Ὁ Θόας.

502 ΦΑ. Ἐφαίνεν.

Δοίη κέν τις χλαῖναν ἐνὶ σταθμοῖσι συφορέων,

Ἀμφότερον, Φιλότῃτι θεῖα ἀιδῶι Φωτὸς ἦτος.

505

Νυνὼ δέ μ' ἀτιμάζουσι, κακὰ χροὶ εἴματ' ἔχοντα.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενός περ σέφης, Εὐμαιε σέβαστα.

ὦ γέρον, αἶνος μὲν τοι ἀμύμων, ὃν κατέλεξας,

Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπες.

Τῷ ἔτ' ἐδῆτος δδῆσσαι, ἔτε τῷ ἄλλῃ,

510

ὦν ἐπέοιχ' ἰκέτιν παλαπείρον ἀντιάσαντα,

Νῦν ἀτὰρ ἡῶθέν γε τὰ σά ῥά κεα δνοπαλίζεις.

Οὐ γὰρ πολλὰ χλαῖναι, ἐπημοῖβοί τε χιτῶνες

Ἐνθαδὲ ἐννουσθ, μία δ' οἷη Φωτὶ ἐκάσῃ.

Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσιν Ὀδυσῆος φίλος υἱός,

515

Αὐτὸς τοι χλαῖνάν τε, χιτῶνά πε, εἴματα δώσῃ,

Πέμψῃ δ' ὅπῃ σὲ κραδίη θυμός τε κελύβῃ.

ὦς εἰπὼν ἀνόρεσσε· τίθῃ δ' ἄρα οἱ πυρὸς ἐγγὺς
Εὐνὴν, ἐν δ' οἷῶν τε καὶ αἰγῶν δέρμα' ἔβαλλεν.

Ἐνθ' Ὀδυσεὺς κατέλεκτ'· ὅπῃ δ' χλαῖναν βάλεν αὐτῷ

520

Πυκνὴν καὶ μεγάλῃν, ἣ οἱ παρεχέσκειτ' ἀμοιβὰς,

Ἐννουσθαι, ὅτε τις χειμῶν ἐκπαγλὸς ὄροιτο.

ὦς δ' ὁ μὲν ἐνθ' Ὀδυσσεὺς κοιμήσατο, τοὶ δὲ παρ' αὐτὸν

508 ΑΙ. Ἐπαινος, καὶ λόγος συμβολικός ἐκ μύθου, ἢ ἰστορίας, περιπέτειαν ἔχων παραινετικὴν καὶ Ἀρχιλόχος δὴ λέγει, Αἰνὸς τις ἀνδρῶν οὗτος, ὦς ἄρ' Ἀλώπηξ καὶ Αἰστὸς ξυνωνήν ἔμιξαν. Αἶνος δὲ ἴσθι, καὶ ὁ ὑποβεβλημένος λόγος.

509 ΜΟΙ. Παρὰ τὸ κατ' ἄνθρωπον, ἔξω ἔκπερτος. ΝΗ. Ἀσύμφορον, ἀκερδές.

512 ΡΑ. Παλαιὰ καὶ διεργαστά ἱμάτια. ΔΝΟ. Ἀμφίσεως, συρράφης.

513 ΧΛΑΙ. Χλαμύδες, τὰ ἔξωθεν περιδρήματα. ΕΠ. Ἦτοι ἂν ἀμείψασθαι τις δυνάται· ἢ μέλαραμβαίνειν, εἴποτε χειμῶν εἴη· ἢ ἀλάσσειν ἄλῃν, ἀπὸ ἄλῃς. ΧΙ. Τὰ ἔσωθεν ἀνδρείᾳ ἱμάτια.

521 ΠΑ. Παρεῖχε τὰς ἀμοιβὰς καὶ ἱναλλαγὰς· ἢ παρεκίσκετο, παρέκεντο· ἀμοιβὰς, εἶδος ἱνακασσομένη.

522 ΟΡ. Διεγερθῆναι, ἀναστῆναι.

523 ΚΟΙ. Ἐκαθεύδουσι.

Ἄνδρες κοιμήσονται νηνίαί, ἐδὲ συβώτῃ
 Ἦνδανεν αὐτάθι κῆτος, ὕπνῳ ἀποκοιμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔξω ἰὼν ὠπλίζετο χαῖρε δ' Ὀδυσσεύς
 Ὅττι ρά οἱ βίότῃ περικηδετο, νόσφιν ἐόντες.
 Πρῶτον μὲν ξίφος ὅζῳ περ σφαροῖς βάλετ' ἄμοις,
 Ἀμφὶ δὲ χλαῖναν ἐέσατ' ἀλγέανεμον μάλα πυκνὴν,
 Ἀν δὲ νάκλῳ ἔλετ' αἰγὸς εὐτρεφέος μεγάλοιο·
 Εἶλετο δ' ὅζῳ ἀκοντα, κυυῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.
 Βῆ δ' ἱμῶμα κείων, ὅθι πὲρ σῆες ἀργυρόδοντες
 Πέτρῃ ὑπὸ γλαφυρῇ εὐδον, βορέω ὑπὸ ἰωγῇ.

525

530

524 NE. Νεώτεροι.

529 ΑΛ. Βοηδὸν ψύχες, δυναμένην
ἀντιπράττειν ἀνέμῳ· ἢ ἀπείργεσαν τὰς
ἀνέμους

530 ΝΑ. Δέγμα αἰγὸς δασύμαλλον.

532 ΚΕΙ. Κοιμηθῆσόμενος.

533 ΠΕ. Ἐρεχθεύς, ὁ τῷ Ἀθηναίων
βασιλεὺς, ἔχει θυγατέρα τοῦτομα Ὀρεί-
θυαν, καὶ διὰ τῆς ἀπρεπείας τὴν κοσμήσας
ταύτην πόλιν, πέμπει κατηφόρον δύσεσθαι

εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῇ Πολιάδι Ἀθηνᾶ·
 ταύτης δὲ ὁ βορέας ἀνεμὸς ἱεροδιδίς, λα-
 δὼν τὰς βλέποντας καὶ φυλάσσοντας τὴν
 πόλιν, ἤρπασεν, καὶ διακομίσας εἰς Θρά-
 κην, ποιεῖται γυναῖκα· γίνετο δὲ αὐτῇ
 παῖδες ἐξ αὐτῆς Ζῆτος καὶ Κάλαις· οἱ
 καὶ δι' ἀρετὴν μίλλαν ἡμιθέων εἰς Κόλχας
 ἐπὶ τὸ ναῦκος ἐπλευσαν ἐν τῇ Ἀργεῖ· καὶ
 δὲ ἰστορία παρὰ Ἀκουσίλαμ. ΙΩ. Τῇ
 σκίπῃ.

10 DE 62

ΤΠΟΘΕΣΙΣ